

WYCLIFFE COLLEGE LIBRARY

3 1761 02882 2120

WYCLIFFE COLLEGE LIBRARY
TORONTO

The Gift of
THE VERY REVEREND
HENRY ROSS ARCHER O'MALLEY
Dean of St. John's Cathedral
Albuquerque, New Mexico

Shelf No. BM487 A2 H2

Register No. 25248

July 1962

MEGILLOTH MIDBAR YEHUDA

THE SCROLLS FROM THE JUDEAN DESERT

edited with Vocalization, Introduction, Notes and Concordance

by

A. M. HABERMANN

MACHBAROTH LESIFRUTH PUBLISHING HOUSE

Copyright © 1998

4529407✓

CONTENTS

The Scrolls of the Judean Desert — Introduction	15
The Habakkuk Midrash	37
The Manual of Discipline	51
The Documents of the Damascus Covenanters	71
The War of the Children of Light against the Children of Darkness	89
The Thanksgiving Psalms	109
Supplements	145
Explanations and Notes	177
Concordance	1
English Foreword and Introduction	V

in the studies of other scholars, and not always was I able to acknowledge this.

In this edition, as in my former work on the subject, I was helped by colleagues and friends. Mr. Yehuda Ratzhabi read the first proof of the **Thanksgiving Psalms**. Mr. J. M. Grintz read a proof of the **Exposition of the Prophecy of Habakkuk** and the **Manual of Discipline**. Mr. Daniel Leibel read one proof of all the scrolls, including the fragments. They all contributed their corrections, and merit grateful blessings.

Finally, I am happy to acknowledge the labor of my wife, Bilhah, in the composition of the Concordance; its publication is due entirely to her.

A. M. Habermann

Jerusalem, Erev Pessach 5719 (1959)

INTRODUCTION

Concerning the Scrolls and the Sect

In natural and in humanistic studies alike, chance is often an important factor in discoveries and excavations. So it was that chance played a part in bringing to light ancient Scrolls in the Judean Desert in 1947 by the agency of an Arab shepherd.

This chance discovery led to many arduous searches in that region by Bedouins and scholars, and considerable material was found there.

The clear, dry climate of the Judean Desert preserved the scrolls and other manuscripts even as the Egyptian climate preserved the Genizah of Cairo.

Authenticity of the Scrolls

The Scrolls speak for themselves, and of their authenticity there can be no doubt. One scholar, Professor S. Zeitlin of Philadelphia, with a few supporters, cast doubt on their authenticity. That such a doubt arose almost immediately after the finding of the Scrolls is not a matter for wonderment. There is scarcely an archaeological find or discovery that has not been doubted and denounced as a forgery, until time and deeper study finally silenced — and not always even than — the doubters. The chief of the doubters in the present case, Professor Zeitlin, argues as follows: 1) There is an obvious discrepancy between the story told by the merchant, with whom Professor Sukenik dealt, concerning the finding of the Scrolls and that told by the Bishop and the Director of the Department of Antiques of Transjordan, G. Lancaster Harding; 2) The Scrolls display vast ignorance on the part of the composers or copyists, and such mis-spellings and errors are hardly evidence of antiquity; 3) the "full" spelling in most of the scrolls testifies that they were written in a later age, for early sources testify that "incomplete" spelling was the customary practice of the Second Temple Period; 4) Lingual combinations such as **Teacher of Righteousness, House of Judgment**, and the like, that occur so frequently in many of the scrolls, clearly bear witness that the scrolls derive from a later age, for they are not to be found in the ancient Hebrew literature; 5) many linguistic usages in the Scrolls plainly show Arabic or Karaite influence; 6) The use of **El** instead of **YHWH** (such is the usage in the Covenant of Damascus) also points to a later age; 7) The script of the Scrolls is not ancient, so the Scrolls cannot be of ancient origin. In the opinion of Professor Zeitlin, the Scrolls probably originated in the Middle Ages, but it is not impossible that they are a forgery from the Twentieth Century. It is also possible that these Scrolls were taken from Hebron, where there was a Genizah of Hebrew manuscripts (Zeitlin saw that Genizah when he visited Hebron about thirty years ago), and after some wanderings they showed up in Jerusalem or Bethlehem as Scrolls from caves in the Judean Desert.

Zeitlin admits the antiquity of the vessels, which are mentioned in connection with the Scrolls, but he thinks that the Scrolls were put into those vessels to create the impression that the Scrolls themselves are ancient. Radioactive tests,

that proved that the cloth in which the Scrolls were wrapped date from the period between 167 B.C.E. and 223 C.E. also do not surprise the learned Professor Zeitlin. Is it not possible that those cheats and forgers wrapped the Scrolls in ancient cloth to cover up their malpractice?

All these arguments are of seeming validity, but in fact they amount to nothing. Each and every one of them is self-refuting: 1) Whoever knows the ways of doing business with antiques in general, and in the Orient in particular, will not wonder at all concerning contradictions in making a deal. The sellers of antiques are not in the habit of telling the truth. And the buyers, too, often take care not to reveal the "secrets" of the purchase. It is for this reason that the accounts concerning Tischendorf's **Codex Sinaiticus** are at such variance. Incidentally, it is well to note that that manuscript, too, was subjected in its time to charges of forgery. In the case of the Scrolls from the Judean Desert, it was fear that the find might fall into the hands of the Mandatory Government. Both sides were interested in covering up tracks, and they said whatever they said in accordance with time and place. It follows, then, that the contradictions in their words were a necessity of circumstance. 2) The ignorance supposedly displayed in the Scrolls is not ignorance at all. The Scrolls require intensive study; essentials of doctrine and language lie hidden in them. 3) "Full" spelling, in and by itself, does not prove late origin. These Scrolls represent a vulgar text, and we have before us one of the early attempts to overcome the lack of vowels in the Hebrew script. Signs of such attempts are also to be found in the Bible. 4) The expressions **Teacher of Righteousness, House of Judgment**, and the like, are ancient. Their absence from the ancient Hebrew literature which is in our possession is no proof to the contrary. Many books from that remote period were lost, and in them were many lingual expressions that have been forgotten and have fallen into disuse. Moreover, the combination **Moreh Tzedek — Teacher of Righteousness** — is to be found in Bekhorot 24 according to old texts, and not as the printed text has it **Veyoreh Tzedek — and he shall teach righteousness** (after Hosea 10:12). And it may well be that in Hosea, too, the reading should be: **Until a teacher of righteousness cometh unto you**. Compare Yoel 2:23: "For he hath given you the **moreh** for righteousness", where **moreh**, usually translated **early rain**, is rendered by Targum Jonathan **a teacher**. And in the ancient manuscripts the letter **mem** is sometimes taken for **vav-yod**. 5) Linguistic usages that bear an Arabic or Karaite stamp are to be approached in a manner precisely contrary to that of Zeitlin and his adepts. It stands to reason that the Arabic and Karaite language-forms were directly or indirectly influenced by the language of the Scrolls and their period. In any case, it is likely that the Karaites were acquainted with some of the Scrolls from that period. 6) The lack of the use of "El" in the ancient sources which we possess is no proof that any newly discovered text which makes use of "El" is necessarily of late origin. 7) As for the script, the truth is that palaeographic science, in all that relates to Hebrew, is far from completeness, and one cannot rely upon it as sole witness, in view of the fact that we have no material of similar antiquity, of ascertained date, to enable us to make comparisons. The only ancient script in our possession, the Nash Papyrus, bears no date, and there is no agreement concerning the time of its writing; and the inscriptions in tombs or in synagogues, that are engraved in stone, offer no material fit for comparison with writing on parchment or papyrus. Nevertheless, whoever compares the script of the Scrolls to that of medieval writings is forced to

admit that the former is of great antiquity: the letters **mem**, **nun**, **tzadi**, **peh**, **kaf** in their ordinary form and as finals are often still used indiscriminately; the **yod** and the **vav** resemble each other; the Tetra-grammaton (YHWH) in many of these scrolls are either in the Old Hebrew script or indicated merely by four dots; similarly, other features. The form of writing, when accompanied by other proofs, does serve to strengthen the argument of those who place the scrolls far back in time.

There are several other scholars, who share Professor Zeitlin's opinion, but they prefer to keep silent on the subject until more studies have been published, and then they will dare to speak one way or the other...

The Cave-Dwelling Sect

The members of the sect of the Judean Desert lived in the many caves of that country and drank from a mountain spring in the vicinity (Ein Feskha). Waters from the spring were kept in pits hewn within their camp. In special buildings which they constructed they gathered for study of Torah, prayer, conference etc. Some of the buildings (partial ruins of which still stand) served as quarters for study and writing. There were also store-rooms for food and clothing. The nearly cemetery, containing more than a thousand graves, is an indication of the large population that dwelt there.

The Scrolls and Other Finds

In the Judean Desert (Wadi Qumran and Murabaat) there were found several hundred Scrolls, most of them in fragmentary condition, some large, others small, and scraps by the thousand. Identified among them have been all the books of the Hebrew Bible (except the Book of Esther). Some of these are in the Old Hebrew script, some in square letters (essentially the print-type of Hebrew today).

Besides these there are "Expositions" (a kind of **Midrashim**, dealing with actualities or visions) of Isaiah, of most of the Minor Prophets (such as the **Exposition of the Prophecy of Habakkuk**, the **Exposition of Micah**, the **Exposition of Nahum** — in the latter mention is made of Antiochus and Demetrius), of the Psalms, and other sacred books; the **Book of Jubilees**; the **Scroll of Enoch** (the many fragments of this scroll can be compiled into a complete book); a midrashic **Commentary on the Book of Genesis** (in Aramaic); the **Book of Tobias** (in Hebrew and Aramaic); the **Testaments of the Tribes**, the **Book of Noah**; the **Words of Moses**, the **Scroll of the Three Tongues of Fire**, and other fragments of Scrolls (some in ancient Hebrew script, some in Square Letters); the **Manual of Discipline** (which is the book of laws and ceremonies of the sect); fragments of the **Manual of Discipline** in different handwritings; the **Thanksgiving Psalms** and fragments of same; the **Scroll of the War of the Sons of Light against the Sons of Darkness**; fragments of the **Covenant of Damascus**, which was also found in the Genizah of Cairo (a book of laws of the sect, similar in content to the **Manual of Discipline**); a scroll with mixed script: ancient Hebrew and Square Letters; the **Scroll of Sacred Songs** (not identical with the **Thanksgiving Psalms**); the **Scroll of Blessings**; a scroll in unknown script; unidentified scrolls of a later period (the Second Century CE); **tephilin** (phylacteries) in a long box, containing four chapters (in Murabaat); also tephilin that contain the Ten Commandments and the Chapter of **Sh'ma** (Hear, O Israel, Deuteronomy 5-6), found in Wadi

Qumran — indicating that only one **tephillah**, presumably the headpiece, was used in those days; copper tablets, inscribed with a list of buildings, their sizes and sites (these were very thin — less than one millimeter, and unrolling them was a long and painstaking task); copper arrowheads, marked with words in ancient Hebrew script, probably “conjurations”; letters on papyrus from the time of the war of Bar Kokhba, who is here styled **Bar Kosba** and also **N’si Israel** (with a **samech** instead of the usual **sin**), as he is called also in coins of that time; a bill of sale for a house, in Aramaic; a palimpsest containing a list of names: Hosca, Sh’maryahu, Yoezer, and the like, also numbers; various writings (contracts, agreements, etc.) in Hebrew, Aramaic, Greek and Latin (among them some books from Classical literature); also Nabatean papyri and coins — the greatest Nabatean collection ever found; likewise pitchers, inkwells and branched candlesticks of various periods.

The material is now partly in the possession of the Hebrew University (seven Scrolls, of the completest found; three of these were obtained by Professor E. L. Sukenik and four by his son, Rav-Aluf Yigael Yadin); and partly in the possession of the Department of Antiquities of the Government of Transjordan, in Jerusalem, the Old City.

Of the material now possessed by the Hebrew University, there have been published hitherto: the **Isaiah Scroll A** (all the Book of Isaiah), which is older by almost one thousand years than the oldest manuscript of that book extant till now; the **Exposition on the Book of Habakkuk**; an apocalyptic midrash on the first two chapters of Habakkuk; the **Manual of Discipline**, the book of the laws and ceremonies of the sect (the above were published by the American Schools of Oriental Research in New Haven, 1950-1951, under the title: **The Dead Sea Scrolls**); **Isaiah Scroll B**, incomplete, written in almost traditional orthography; the **War of the Sons of Light against the Sons of Darkness**; and the **Thanksgiving Psalms**. Generally, the script of these scrolls is “the fullest of the full” (using certain letters as vowel-indications in exaggerated degree), and the Biblical scrolls, published in 1956 by Mossad Bialik and the Jerusalem Hebrew University, under the title: **Otzar Hamegilloth Hagenuzoth**, often contain variants from the traditional texts. Finally, there are various fragments, such as two letters from the period of the Bar Kokhba War, and an Aramaic bill from that period. These have been published in various periodicals, especially in **Revue Biblique**, **JBL**, and in the “**Discoveries in the Judean Desert I: Qumran Cave I**, Oxford 1955 (in French); there have also appeared other fragments from the Biblical scrolls and the Expositions. All this material is in the custody of the Department of Antiquities of the Government of Transjordan. Books and articles on the Scrolls and allied finds keep appearing from time to time in various languages.

The Scroll of the Exposition of the Prophecy of Habakkuk

The **Scroll of the Exposition of the Prophecy of Habakkuk** is an apocalyptic midrash based on the first two chapters of the Book of Habakkuk, following the order of each verse. The Chaldeans, which are the Kittim (meaning the Romans), “who are light and brave in war” shall come from afar, “from the islands of the sea to consume all the peoples”, which is fit punishment for the opponents of the sect, “the traitors who follow the man of Lies”, — “the Wicked Priest” (Alexander Yannai), and those evil people who despised “the chastisement of the Teacher of Righteousness” and “did not help him against

the Man of Lies". The Kittim sacrifice to their standards and their weapons are a divinity for them. And they shall come to crush and to despoil the cities of the land, for the iniquity and wickedness that were done unto the Teacher of Righteousness of the Sons of Light (the leader of the members of the sect) by the Wicked Priest (the leader of the Sons of Darkness), who originally had been a member of the sect, but betrayed its laws "for gain" and "pursued the Teacher of Righteousness". Afterwards shall come "the Day of Judgement", wherein "God shall sweep away all the idol-worshippers and the wicked from the earth".

The Manual of Discipline

The **Manual of Discipline** is the book of laws of the sect calling itself "Sons Of Light", or "Sons of Zadok", the members of which obligated themselves "to be together in Torah and possessions, to keep the words of the Torah and the Prophets and to do truth, righteousness and justice in the land". Their teacher was the Teacher of Righteousness. Once a year a ceremonial for the induction of new members was observed. The new members confessed aloud their evil deeds in the past. Afterwards the Kohanim blessed them, and the Leviiym cursed the "Sons of Darkness", who follow the "Preacher of Lies". And "those who enter the Covenant respond after the blessers and the cursers: "Amen, Amen". A new member is examined by a Mebaker (reviewer) as to whether he is fit to enter the circle of the members of the sect. The Mebaker continues to educate him for a certain period to be a faithful member of the sect in the future. But even then he is not considered a full member of the sect. After a year he is again examined and tested, and the members are still reticent with him; only after another year has elapsed, and he is again submitted to examination, is a decision made whether he should be admitted to full membership. Each member knew his position and task in the sect, and did not transgress them. The **Manual of Discipline** lists punishments for members of the sect that shall have sinned, from the keeping back "a fourth of the bread-allotment" of the accused, to a thirty-day suspension from the community, up to complete expulsion from the sect, whereafter "he shall not come back again".

The members of the sect also received wives, from among women that had an Order of their own within the sect. A ten-year old boy was admitted to the Children's Section; at twenty he entered as a member of the first (lowest) degree. The world-view of the sect was dualistic. They believed that man was given "two spirits wherewith he is to walk about till the day of his visitation (his death), they are the spirits of truth and iniquity". "In the hand of the Prince of Light is the government of all the Sons of Righteousness; in paths of light do they walk. And in the hand of the Angel of Darkness is the government of all the Sons of Iniquity; and in paths of darkness do they walk". All is dependent on the will of God and the fate of man. And although man has free choice, he proves by his deeds what is God's will with him, whether he is to be of "the sons of light" or of "the sons of darkness", and therein he has power, and he is punishable for failure to prove that his destiny is that of the sons of light.

It appears that the sectarians had a special calendar of their own: they divided the year into four seasons, each consisting of ninety days (each month having thirty days), and an extra day for each season, or into eight months of thirty days each and four months of thirty-one days each.

The **Manual of Discipline** bears great resemblance to another book of laws of the same sect at a later period, the **Book of the Covenant of Damascus**, which was found in the Genizah of Cairo by Dr. Solomon Schechter and published by him in 1910. We shall yet have something to say on this Book.

The Covenant of Damascus

The **Covenant of Damascus** was the first of the scrolls of the sect to be made public. As indicated, it was discovered in the Genizah of Cairo, the same in which was found the original Hebrew text of the **Book of the Proverbs of Ben Sira**. But in the evolution of the sect, this scroll is probably the very last to be composed. It contains a kind of history of the sect, as well as its rules in its last period. It speaks the "three snares of Belial (**pachad**, **pachath**, and **pach**) that are laid for human beings: sexual impurity, ill-gotten gain and desecration of the Temple. In this period the members of the sect would marry, but bigamy was absolutely forbidden them. It is surprising that in this book members are given permission to make use of slave-labor for their needs — a practice not to be found in any other scroll of the sect. Anyhow, it is clear that at the time of the composition of this book, the Holy Temple was still standing.

The Scroll of the War of the Sons of Light against the Sons of Darkness

This scroll was preserved in better shape than all the other scrolls of the "Treasury of Hidden Scrolls". In content it is an apocalypse concerning the war of the people of the sect with their antagonists, the "Sons of Darkness" among the idol-worshipping nations and the "transgressors of the Covenant", and the absolute victory of the Sons of Light in the great battle and **nachsir** (a Persian word meaning hunt or war), culminating in "eternal salvation". This apocalypse is particularly interesting in that it describes a real war with all its forms, strategies and rites, not an imaginary war of heavenly angels and apocalyptic beasts, such as figure in other books depicting visions.

The "Sons of Light" return "from the desert of the nations to camp in the desert of Jerusalem". They make war upon their enemies for decades. In Jerusalem, the Temple is standing on its site, and the order of service in it is as follows: "The fathers of the community are fifty-two. And the head priests (Kohanim) are arranged after the Chief Priest and his Second, twelve heads, to be serving ever before God. And the heads of the watch are twenty-six, serving at their posts, and after them come the Levites to serve ever, twelve of them, one for each tribe. And the heads of the watch serve each at their posts. And the heads of the tribes and the fathers of the community come after them, to stand always at the gates of the Temple. And the heads of the watch with those in their command stand unto their holidays and Sabbath and all the days of the year, from the age of fifty years and higher".

The army is divided into companies of thousands, hundreds, and tens. Over them are Captains of Thousands, Captains of Hundreds, and Captains of Tens. The classes of soldiers are: Champions, Men of Array, and Horsemen. Accompanying them are Officers, Strippers of the Stricken, Despoilers, Purifiers of the Land, Preparers of Provisions. The Captains of the Companies are from fifty to sixty years old; the Horsemen — from thirty to forty-five years old; the Officers — from forty to fifty years old; the rest of the army — from twenty-five to thirty years old. The army has "Othoth" (standards) that

is, company flags bearing inscriptions. Concerning this, here are the very words of the scroll: "On the largest standard which is at the head of all the people, shall be written: the People of God and the name of Israel and Aaron and the names of the twelve tribes of Israel". "On the standard of thousand shall be written: The wrath of God is incensed against Belial and the men of his lot, that no remnant remain". On the standard of hundreds shall be written: From God — hands of war against all flesh of iniquity". "On the standard of fifties shall be written: The stand of the wicked hath ceased by the might of God". "And on the standard of tens shall be written: The songs of God on a ten-stringed harp". In war the inscriptions on the standards are changed, in this order: "When they go forth to war, they shall write on their standards: The Right Hand of God, the Season of God, the Confusion of God, the Stricken of God". "And when they come back from war, they shall write on their standards: Exalt God, Great is God, Praise unto God, Glory unto God". There are many more inscriptions than are quoted here.

The priests and Levites accompany the soldiers to encourage them. The Chief Priest instills courage into the heart of the fighters, and announces in a loud voice words similar to those of the Torah in this connection: "Hasten not and fear ye not before them, and recoil not". And concerning the enemy he says: "For they are a community of wickedness, and their deeds are all in darkness, and unto it is their desire".

The priests and Levites also sound aloud trumpets and horns in various tones in accordance with prescribed rite: "a flat tone", "a mellow thick tone", "a sharp shrill tone". The trumpets have special names in accordance with functions, as for instance: "the trumpets of famous men", "the trumpets of ambush", "the trumpets of the pursuit", "the trumpets of the rear-guard", "the trumpets of the stricken". These, too, bear inscriptions. Thus on "the trumpets of pursuit" it is written: "Smite all the Sons of Darkness, may His wrath not go back until they shall have been demolished", and on "the trumpets of ambush" it is written: "The secrets of God are to destroy wickedness".

Of weapons there are mentioned "war-throwers", probably darts that were thrown at the enemy. These, too, bore inscriptions, such as: "A sword-flame that consumes the iniquitous stricken ones, by the judgment of God". Similarly, daggers, lances, spears, bows and arrows, shield and protective covering.

The number "seven" appears many times in the scroll. The battle-arrays are seven, and they go forth seven times. Also the "war-throwers" are seven, and they are cast seven times. Likewise, seven wars are fought: three times the "Sons of Light" are victorious, three times the "Sons of Darkness" are victorious, but the seventh time the victory goes again to the "Sons of Light", and this time it is a perfect victory.

The host has to be pure. Concerning this it is said: "And no lad, young man, or woman shall come into their hosts when they go forth to war from Jerusalem until they shall have returned. And no limping, or blind or lame man, or any man that hath a permanent body-fault in his flesh, or any man that is smitten with impurity of flesh — all these shall not go forth with them to war. They shall all be man volunteering for war, and whole of spirit and flesh, and set for a day of vengeance. And any man that shall not be pure in his source on the day of battle should not go down with them. And there shall be a distance between all their camps and the place where thou wilt ease thyself — of about two thousands cubits, and no shameful thing should be

And what is a man of folly and a person of vanity
To contemplate Thy wondrous works everlastingly?
The other Psalms of Thanksgiving are composed in the same vein.
The scroll of Thanksgiving Psalms, with explanations by Jacob Licht, was
published by Mossad Bialik, Jerusalem, 1957.

Fragment of Scrolls

There were found also various expositions of the Bible books, also apocrypha and other writings of the sect. Most of these have not yet been published.

Who Were the People of the Sect?

There was not any sect in Israel, the early Christians included, which someone or other has not set out to identify with the people of the sect in the Judean Desert. Most scholars are of the opinion they were Essens. To my mind, one of their appellations "the Sons of Tzadok", clearly points to their being Saducees.

What Do the Scrolls and Other Finds of the Judean Desert Teach us ?

The scrolls contain ancient and valuable information concerning the traditional Biblical text. Many obscure and doubtful verses are beautifully cleared up and explained by the scrolls. Two examples will suffice us:

In Deuteronomy 31:1, the traditional text reads: "And Moses went (**vayelech**) and spoke these words unto all Israel". And in Chapter 29, Verse 1, it is written: "And Moses called (**vayikra**) unto all Israel and said to them..." Then follows his speech uninterruptedly until the end of Chapter 30. What can be the meaning, then, of "And Moses **went** and spoke these words"... whither did he go? The Hebrew commentators were puzzled by this writ. Abraham Ibn Ezra explained it thus: "**Vayelech** — he went unto each and every tribe to announce that he was to die". Ovadia Sforno says, **Vayelech Moshe** — he bestirred himself to do so, as in the writ: "**Vayelech** ish mibeith Levi — he bestirred himself; similarly in other writs." Samuel David Luzatto explains it differently: **Vayelech** — just like **Vayelech haloch vegadel** — that is to say, Moses continued to speak. Segal follows Ibn Ezra: "**Vayelech** — he went, so to speak, to say farewell to Israel before his death". But the Septuagint has it: "And Moses finished speaking all these words". And this is exactly (**vayekhal**) the Hebrew text in one of the fragments, found in the Judean desert.

In Habakkuk 1:14 it is said: "And Thou hast made man like the fishes of the sea, like creeping things that have no ruler over them". Though this text can be understood as it stands, it appears that the text in the **Exposition of the Prophecy of Habakkuk** is better: "And Thou hast made man like the fishes of the sea, like creeping things to rule over them".

The scrolls bring to our ears the Hebrew tongue of the Second Temple Period with its characteristic expression, as influenced largely by the Aramaic vernacular.

Some ancient customs now appear to us in a clearer light:

The Church Father Origen (2nd and 3rd centuries CE) tells: "They (the Jews) know the Four-Lettered Name (tetragrammaton), which one is forbidden to pronounce, the same that was written on the golden plate of the High Priest... And it is written in exact Hebrew manuscripts in ancient letters, not in the letters of today, which are said to have been the result of a change of script instituted by Ezra after his return from the exile".

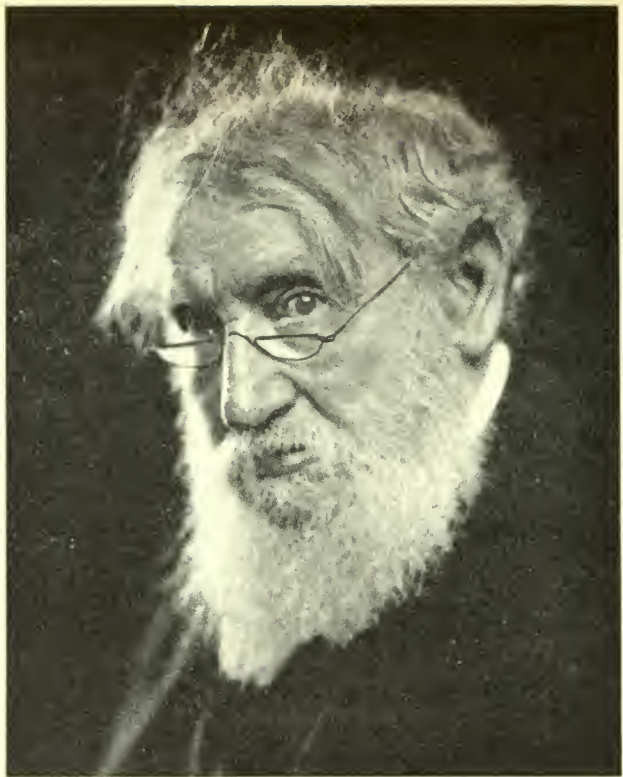
Also in the Greek translation of Aquila (2nd century BC) the Name is written in the ancient Hebrew script. And in the manuscripts of the Septuaginta (3rd Century BC) it is written in Square Letters. The recently discovered Scrolls, too, sometimes write the Four-Lettered Name (YHWH) in the ancient Hebrew script. Sometimes they merely put four dots (...) in the place of the Name. The Name was exceedingly holy in the eyes of the people, and generally they avoided writing it in unsanctified texts.

The Church Father Jerome (4th and early 5th centuries CE) remarks in his Latin Commentary on the Book of Ezekiel: "The Jews say that the Sages of Babylon, who observe the Commandments, surround their heads to this day with the Ten Commandments written on skins. These are what they were commanded to wear between their eyes on the forehead, that they might ever see the words that they had been commanded". He makes similar statements in other books of his. Scholars thought that what he says in this respect is nonsense; they took for granted that he had heard something and misunderstood it, and thus came to say what he did. But also in an ancient Hebrew midrash, Siphrei on Deuteronomy, it is said: "**And ye shall bind**" (*ukshartam*) — these (verses) in the binding (of *tephillin*), and the verse *Vayomer* (and he said) is not included in the binding... One might think: the Ten Commandments, though they are not included in the Command of *shinnun* (constant repetition) are included in the Command of *kshirah* (binding) — says Writ to instruct us: *ukshartam* (and ye shall bind) — these verses are in the binding and the Ten Commandments are not in the binding". Now, it is clear that this agreement was directed against an opinion that the Ten Commandments are to be included in the *tephillin*. Scholars, however, not having proper acquaintance with the realities of that period, thought the argument a *drush*, an exposition for its own sake, with no practical intent. Now that there have been found in Wadi Qumran *tephillin* containing the Ten Commandments, we learn that we must deal more carefully with statements by the Ancients, whether Jews or non-Jewish, and not consider their statements idle words, even when we do not understand them. Concerning the Ten Commandments, it appears that originally they were included in the *tephillin* but on account of heretics who said that only the Ten Commandments were given to Moses at Sinai, our Sages opposed their inclusion in the *tephillin* with the clear intent of separating the pious from the heretics.

Also the copper tablets that were found in the Judean Desert clarify for us ancient customs of the Second Temple Period, mentioned in the Apocrypha and the Mishna. These and the Scrolls cast a new light on the Second Temple Period, particularly the sect that labored to write and preserve them.

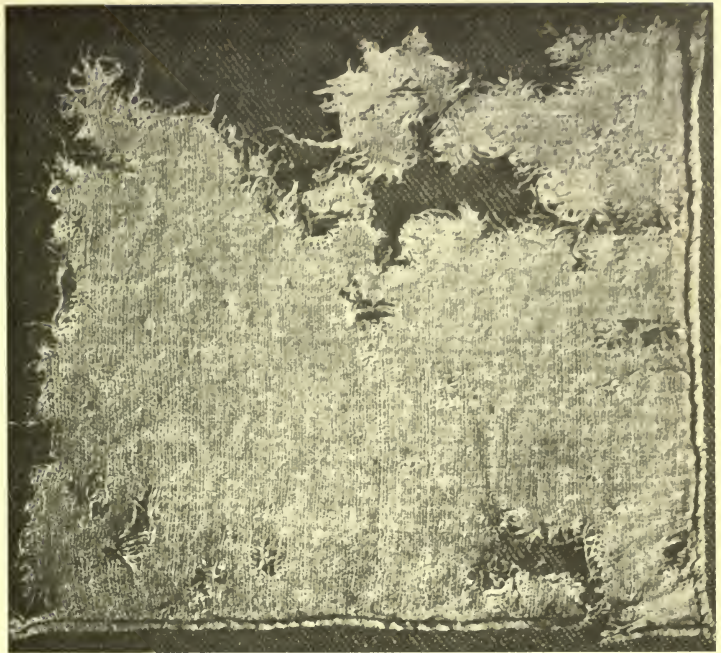
20 המערה הראשונה בקומראן שבה נמצאו מגילות מדבר יהודה.

14 פרופ' ש. ז. שכטר מגלה גניזות קהיר לעולם.

15 פרופ' ש. ז. שכטר בודק בקמברידג' את התיבות עם קטעי הגניזה 'הובאו ממצרים'.

12 בד פשתן שהוצא מתוך אחת ממערות מדבר יהודה שבהן נמצאו המגילות

13 קטנות הדיו שנמצאו ביחד עם מגילות מדבר יהודה

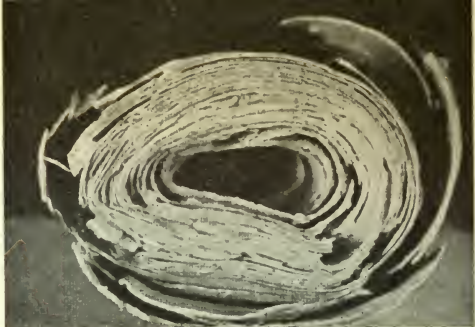

11 שרידי שולחנות וספסלים מחדר הסופרים בחירבת קומראן.

9 למעלה: סבלאות הנחושת שנמצאו במערה השלישית בקומראן.

10 למטה: חוקרים יושבים במוזיאון שבעיר העתיקה בירושלים ועוסקים במגילות מדבר יהודה.

7 סוג כדים שבהם נשמרו מגילות מדבר יהודה.

ואל את מרד ותתב וסודות אל ואת שם נשי מרד ות שבות שרי אלפד ואל את דא . יבטבו וק אל כעברתו
 כלל וכלל אכזר גדול למן שעות ואת שם עד קהל ואת שבות שרי פאדח ואל את המעד וכתבו סת
 אל וי מלחמה ככל כשר על ואת שם שר המעד ואת שבות שרי עשר ואת ואל את המעשים יכתבו וי
 כשר רשע . וברת אל ואת שם שר המעשים ואת שבות שרי עשר ואת ואל את המעשה וכתבו וית
 אל ככל עני . ואת שם שר המעשה ואת שבות ושיעט אש וכתבו
 יבטבו לך זמר וכתבו על אותות אמת אל עזי אל כבוד אל משפט אל ואחרתם כל סוף כרש ימותם
 וכשתם למחמה וכתבו על אותותם וקין אל פאדח אל מחדת אל חלל אל ואחרתם על כרש שבותם
 וכשתם מן המלחמה וכתבו על אותותם חמס אל אל וכתבות אל כבוד אל שם כל כרש שבותם
 סוף אותותיהם כשתם למחמה וכתבו על את המעשה שרת אל על את המעשה כשתם אל על המעשה
 שבת אל על המעשה כשתות אל על המעשה ואל אל על המעשה קהל אל על המעשה קהל
 אל על המעשה כשתות אל וכתבו שבותם וכתבו שם כל סוף כרש ימותם למחמה וכתבו על אותותם
 כלל אל כשתם אל . אל אל אל שבות אל וברת אל כלל אל ככל ואל ואל כרש
 שבותם וכתבו עלותם וכשתם מן המלחמה . כשתם על אותותם ושתם כל אל על אל שעות אל
 יחד אל וכתבו אל חלל אל שבות אל

יתאמתר המעשה שר המעשה ואל את
 יתקן המעשה ואל את המעשה
 יתאמתר המעשה ואל את המעשה

1 ועתה שמעו כל יודעי צדק ובינו במע
 אל כי ריב הו' עם כל בשר ומשפט ועשה בכל מנ
 כי במשפט אשר עשוהו הסתער פנו מישראל ו
 ייתנו יד וזכרו סיות ראשנים השאיר שאר
 לישראל ולא נתנו לכלה ובקץ חרון שנים שלש
 ותשעם לתות אותם ביד נבוכדנאצר מלך
 פקדס וצנקה מישראל ומאחר שורש מטעת
 את ארץ ישראל בסוב אדמתו ויביט בעננו וידע
 אנשים אשמים הם ויחיו בעורים וימנעו שוים
 שנים עשרים ויבן אל אל מעשיהם כי בלב שלם דר
 ויקם להם מורה צדק להדריכם בדרך לט
 ללכת אחריהם את אשר עשה בדור אחרון בעת בוגד
 הם שרי דרך היא העת אשר היה נתב עליה כפרת סור
 במסדר ישראל בעמוד אש הלצון אשר הסוף לשר
 מימי כזב ויתעם בתומו לאחדך להשחגבות עלם ולס
 מנעטות צדק ולסיע בטל אקר גבלו ראשנים בעזלתם ל
 חרבנותם את אלות עריות להסבירם לחרב נקמת נק
 בדת בעבור אשר ידעו בה קות יסודו במהירות
 לפירות ויבחרו בסוב היואר ויצדקו רשע וירשע
 ויעברו בדת ידיו חוק ויגדו על פש צדק ויבחרו
 תמים תעבה נפסם וירפוס לחרב ויסבבו לריב עם ויח

[illegible]

1 מגילת ההודיות

מגילות

מדבר

יהודה

בתמונות

התועה

רוח התועה ונעוה בלא בינה
מהו א. 23—24

לתועי

וללמד לתועי רוח בינה
מה י. 27; יא. 1

תעות

ומלאך חושך תעות כל בני צדק
מה ג. 21—22
ואחיה איש ריב למליצי תעות
מהו ב. 14
מפי נביאי כזב מפותי תעות
מהו ד. 16
וחווי תעות לא ימצאו עוד
מהו ד. 20

תעותם

למע[ו] הבט אל תעותם
מהו ד. 11—12

תפל

התפל

ובכל אלה לא הבינו בוני החיץ
וטחי התפל מבד ח. 12

תפש

אשר הוא תפש בהם בישראל
מבד ד. 16

אתפוש

ורייב אנשי שחת לוא אתפוש
מה י. 20 עד יום נקם

לתפושם

ובעם רב יקפום לתפושם
פח ד. 7

יתפש

העולה מזה יתפש בזה
מבד ד. 18

והניצל מזה יתפש בזה
מבד ד. 18—19

יתפשו

למען יתפשו במחשבותם אשר
נזורו מבריחה מהו ד. 19

להתפש

להתהולל במועדיהם להתפש
במצודותם מהו ד. 12

וניתפש

אם ישוב וניתפש
מבד ט. 19

ניתפשים

הטף יטיפון הם ניתפשים
בשמים מבד ד. 20

תפת

תפתה

ואש [תפת]ה בשאול תחתיה
מהו יו. 13

תקע

ותקעו

ותקעו הכהנים בשתי חצוצרות
המקרא מבא ז. 14

ותקעו הכהנים בחצוצרות

מבא ח. 3
ותקעו הכהנים בחצוצרות

מבא ח. 5
ותקעו להמה הכהנים

בחצוצרות המרדף מבא ט. 6
ותקעו להם הכהנים תרועה

סדר מבא טו. 3—4
ותקעו להם הכהנים תרועה

שנית מבא טו. 4—5
יתקעו

ואחר יתקעו להם הכהנים
בחצוצרות המשיב מבא ח. 2

יתקעו להם הכהנים תרועה
שנית מבא ח. 7

ואחר יתקעו להם הכהנים
בחצוצרות מבא ח. 13

כסרך הזה יתקעו הכהנים
לשלושת הדגלים מבא ח. 14

[יתקעו] להם הכהנים
בחצוצרות מבא ח. 16—17

ובהנגפם לפניהם יתקעו הכהנים
בחצוצרות המקרא מבא ט. 3

ואחר יתקעו להמה הכהנים
בחצוצרות הזכרון מבא טו. 2—3

והכ[ו]נים ית[קעו]
ב[חצוצרות] המקרא

מבא טו. 10
ולמחקרבי[ם] למ[להמה] יתקעו

לשוב מבא טו. 11

ואחר הדברים האלה יתקעו

להם הכהנים מבא יו. 10

ויתקעו

[ו]יתקעו הכהנים בחצוצרות
תרועה שנית מבא יו. 11

תרן

ושוכבי עפר הרימו תרן
מהו ו. 34

תשע

תשע

...[ת]שע אמות...
מבא ד. 16

בתשע

ומלחמת המחלקות בתש[ע]
ועשרים הנותרות מבא ב. 10

תשעת

ואת שמות תשעת אנשי תעודתו
מבא ד. 5

בתשיעית

בתשיעית ילחמו בבני ישמעאל
וקטורה מבא ב. 13

ותשיעים

שלוש מאות ותשיעים
מבד א. 5—6

תועבות ודרכי תועבות פעל פח ה, 12—13 אשר פעל בה הכוהן הרשע מעשי תועבות פח יב, 8 מכול תועבות שקר מה ד, 21 להתקדש לכה מכול תועבות נדה מהו יא, 11—10	התנינים התנינים הם מלכי העמים מבד ה, 10	בתמים בהכון אלה ביסוד היהוד שנתים ימים בתמים דרך מה ה, 10 להלך בתמים דרך מה ה, 18 ההולכים בתמים דרך כאשר צוה מה ה, 21 וללכת בתמים דרך מה ט, 9 ובית יחד לישראל ההולכים בתמים מה ט, 6 והון אנשי הקודש ההולכים בתמים מה ט, 8 כל המתהלכים באלה בתמים מבד ז, 4—5	תום ולפי שכלו עם תום דרכו יחזק מה ו, 17 לוא אנחם בנכאים עד תום דרכם מה י, 22 עד תום פשעם מה י, 24—25 ובידו תום דרכי מה יא, 2 כיא לאל המשפט ומידו תום הדרך מה יא, 11—10 עד תום כול מועדי חושך מבא א, 8 עד תום כול מקור חושך מבא טו, 1 ולוא לבן אדם תום דרך מהו ד, 30—31 עם תום כול חיל מלחמות רשעה מהו ו, 28—29 מתאפקים עד [תום] משפטיכה מהו יד, 4
תעה תעו אשר תעו במ לאש(ש)מה מה ה, 11—12 כי רבים תעו במ מבד ב, 16—17 בם תעו בני נח ומשפחותיהם מבד ג, 1 בני יעקב תעו במ מבד ג, 4 אשר תעו במ כל ישראל מבד ג, 14	תעב נתעב יצר נתעב מהו קטע 2, 17—18 תעב אחת תעב סודה מה ד, 1 תעבה ובכל הולכי תמים תעבה נפשם מבד א, 20—21 ...עבדכה תעבה... מהו י, 28 [דברך] תעבה נפשם מהו טו, 18 יתעב וכן יתעב אמת מה ד, 25 ויתעב ויתעב את דורות מקדם מבד ב, 8	ותמים כניחות צדק ותמים דרך מה ט, 5 לתמים לתמים דרכו ועצתו על פי הרבים מה ט, 2 תמימה עד מולאת לו שנה תמימה מה ו, 17 ויסגר עד שנה תמימה מבד טו, 14—15 תמימים בעין תמימים לוא יתחשב מה ג, 3—4 תמימים בכול הנגלה מכול התורה מה ה, 1—2	ותום להעלות איש לפי שכלו ותום דרכו ולאחרו כנעויות מה ה, 24 כתם לתכן כתם דרכיו מה א, 12—13 תומה מחשה עד תומה לפדות עולמים מבא א, 12
יתעה וכל אשר יתעה לחלל את השבת ואת המועדות לא יומל מבד יב, 3—4 ויתעו ויתעו את ישראל ותישם הארץ מבד ה, 20—21 בתעות בתעות בני ישראל מבד ד, 1 לתעות לתעות אחר לבבו מה ה, 4 התעה מסיף הכוזב אשר התעה רבים פח י, 9 ואת אשר שנא התעה מבד ב, 13 התעום ומליצי רמיה [התעום] מהו ד, 7 ויתעם ויתעם בחוהו לא דרך מבד א, 15 תתעם ולא תתעם ביר חלכאים כזומם מהו ד, 25—26 יתעתעו במלכים ושרים יתעתעו פח ד, 2—3 תועה כי דברו תועה על חקי הצדק מבד ה, 34	ולתעב ולתעב את כול אשר [שנאתה] מהו יד, 10—11 ולתעב כול דרך עולה מהו יד, 26 אתעבבו וכרחקן אותו כן אתעבבו מהו יד, 21 תתעב וכל עולה [תתעב ורשעה] לא היה לפניך מהו טו, 25 מתעב וטהרת כבוד מתעב כול גלולי נדה מהו ד, 5 ומתעבי ומתעבי חק לאין שארית ופליטה למו מבד ב, 6—7 תועבה מעשי תועבה ברוח זנות מהו ד, 10 כי כתוב זבח רשעים תועבה מבד יא, 20—21 ותועבה ותועבה הם מדברים במ מבד ה, 12—13 תועבת תועבת אמת עלילות עולה מהו ד, 17 ותועבת ותועבת עולה כול דרכי אמת מהו ד, 17	ותמימי והנבונים והידעים תמימי הדרך מה ט, 28 להשכיל תמימי דרך מהו ד, 22 צדיקים השביתו עולה וכול תמימי דרך החזיקו [ולוא רפ]א עני מהו א, 37 ותמימי ותמימי רוח ובשר מבא ז, 5 ובתמימי ובתמימי דרך יתמו כול גויי רשעה מבא יד, 7	ותום ויסתר את פניו מן הארץ (מי) עד תומם מבד ב, 8—9 תמים ולהתהלך לפניו תמים מה א, 8 ההולכים תמים בכול דרכיו מה ב, 2 ויהיון פעמיו להלכת תמים מה ג, 9 ובית תמים ואמת בישראל מה ה, 9 להלך תמים איש את רעהו מה ט, 19 ובכל הולכי תמים תעבה נפשם מבד א, 20—21 להתהלך תמים בכל דרכיו מבד ב, 15—16 וכן המשפט לכל באי ערד אנשי תמים הקדש מבד ח, 24—25 במעמד אנשי תמים קדש מבד ח, 28 אשר יתהלכו בו אנשי תמים מבד ח, 29—30 התמים ואלה המשפטים אשר ילכו במ אנשי התמים מהו ח, 20
		תנין תנינים חמת תנינים יינם וראש פתנים אכור מבד ה, 9—10 חמת תנינים כול מזמותרם מהו ה, 10 לחתוף פתחו לשון שקר בחמת תנינים פורחת לקצים מהו ה, 27—28	

התיכון

ויצאו מן השער התיכון אל
בין המערכות מבא ז, 8

תכמי

בתכמי
ותהי לכאבי אנוש וגנע נמאר
בתכמי עבדכה להכשיל יד
סוהו ז, 29

ותכמי

ועצמי יתפרדו ותכמי עלו
כאוניה מהו ז, 4

מתכמי

להתם כול רוח עולה מתכמי
בשרו מהו ד, 20—21

תכל

תכלת

וחוגרים באבנט בד שש משורר
תכלת מבא ז, 9

תכן

לתכן

לתכן כתם דרכו מהא, 12—13

תכנתה

וכול אשר בס תכנתה לרצונכ[ה]
מהו א, 15—16

מתכן

ומי מתכן... מהו קטע 16, 4
ומי מתכן גבורתך מהו קטע 16, 5

תכון

על פיהם יצא תכון הגורל
מהו, 3
ואלה תכון דרכיהם על כול
החוקים מהו, 7
לכול תכון אנשי היחד מהו, 7

בתכון

ומלאים בתכון ימיהם
מבא ו, 11
לכול ממשלתם בתכון נאמנה
מהו יב, 9—8

ובתכון

ולהתהלך עם כול במדת האמת
ובתכון העת מהו, 4

ותכון

מלוטדי רכב ותכון ימיהם
מבא ו, 12—13

כתכון

איש כרוחו כתכון העת
מהו ט, 18

לתכון

לתכון עת ועת ולמשקל איש
ואיש מהו ט, 12
וכנור נבלי לתכון קודשו מהו י, 10

תכנוו

וגם אל ידבר לפני תכנוו
הכתוב לפניו מהו ו, 10
יתכתבו בסרך תכנוו בתוך
אחיו מהו ו, 22

בתכנוו

ואחר יכתב בתכנוו

מהו ח, 19
זה הסרך למושב הרבים איש
בתכנוו מהו ו, 8
ושאר כול העם ישבו איש
בתכנוו מהו ו, 8—9
ואם יקברוהו ונכתב בתכנוו
מהו ז, 21
ואחר יכתוב בתכנוו ליהוד
קודש מהו ט, 2

כתכנוו

ואיש כתכנוו ישבו לפניו
מהו ו, 4

לתכנוו

בתקופות יום לתכנוו לחוקות
מאור גדול בפנות ערב
מהו יב, 5

תכונם

בהשלם חוק תכונם יום משפטו
מהו י, 8—7

בתכונם

וימי קודש בתכונם לזכרון
במועדיהם מהו י, 6
ותקופת מועדים בתכונם
באותות מהו יב, 8

לתכונם

יבואו לתכונם פת ז, 13

התכונים

בהיות אלה בישראל ככול
התכונים מהו ט, 3

בתכונים

בתכונים האלה יבדלו
מהו ח, 13

תכוני

ואלה תכוני הדרך למשכיל
בעתים האל מהו ט, 21

התל

במהתלות

בעבור אשר דרשו בחלקות ויבחרו
במהתלות מבא א, 18

תלע

תולעת

להרים מעפר תולעת מתים
לסוד [קודש] מהו יא, 12

ותולעת

וארגמן ותולעת שני
מבא ז, 10
ותולעת מתים נשאו נס
מהו ו, 34

ומתולעותם

ומתולעותם כחנית חדה
מהו ה, 10

תמיד

על כן יריק חרבו תמיד
מהו ט, 8
יומם ולילה תמיד עליפות איש
לרעהו מהו ו, 6—7
ולמשפט אל יצפה תמיד
מהו ט, 25
וצדקות אל תספר לשוני תמיד
מהו י, 24
לשרת תמיד שנים עשר
מבא ב, 2
להתציב תמיד בשערי המקדש
מבא ב, 3
ולהדשן לפניו תמיד בשולחן
כבוד מבא ב, 5—6
פתחי שער[יך] תמיד
מבא יב, 12—13
ובגבורותיכה גרוממה תמיד[ד]
מבא יד, 13
[ועפר רגליך תמיד ילחכו]
מבא יט, 7—6
תמיד אברכה שמחה ואספירה
כבודכה מהו יא, 6
להתנפל והתחנן תמיד
מהו יב, 4
למוצא לילה ומבוא יומם תמיד
מהו יב, 7
תמיד עד פלט
מהו קטע 6, 2
ושמחה אברכה תמיד
מהו קטע 4, 17

ובגבורותיכה גרוממה תמיד[ד]

[ועפר רגליך תמיד ילחכו]

מבא יט, 7—6

תמיד אברכה שמחה ואספירה

כבודכה מהו יא, 6

להתנפל והתחנן תמיד

מהו יב, 4

למוצא לילה ומבוא יומם תמיד

מהו יב, 7

תמיד עד פלט

מהו קטע 6, 2

ושמחה אברכה תמיד

מהו קטע 4, 17

בתמיד

להיות משרתים בתמיד לפני אל

מבא ב, 1—2

תמך

אתמוכה

ואני בקצי אתמוכה
מהו קטע 1, 10

ואתמוכה

ואתמוכה באמתכה
מהו ז, 20

ותתמכנו

ות[תמכנו בבריתכה]
מהו ז, 10

בתומכי

כיא עריצים בקשו נפשי בתומכי
בבריתכה מהו ב, 21—22
[וא]ני בתומכי בכה אתעודדה
ואקומה על מנאצי מהו ד, 22

לתמוך

לתמוך צעדס בדרך אל
מבד ח, 41

תמם

תמו

תמו רשעים מהו יו, 20
ותמו

ותמו כול יצר רמיה

מהו קטע 3, 9

יתמו

ובתמימי דרך יתמו כול גויי
רשעה מבא יד, 7

תם

עד תם כל אנשי המלחמה
מבד ח, 37

תתם

שנתים ימים אם תתם דרכו
מהו ח, 25
כיא מבלעדיכה לוא תתם דרך
מהו יא, 17

להתם

להתם כול רוח עולה
מהו ד, 20

[לה]תם פעולתם מהו יד, 12
אשר חשבו להתם דמו לשפוך

על עבודתכה מהו ב, 32—33
להתם כול עץ לח ויבש מפלגיהם

מהו ג, 29—30
להתם דרך לבני אדם

מהו ד, 32
וכול בני אמתו יעורו להתם

[בני] רשעה מהו ו, 29—30
להתם כוח לקצים מהו ח, 31

ולתתם

ולתתם כוח בלתי ההזק מעמד
מהו ה, 29—30

ת

תאשור

מטע ברוש ותדור עם תאשור
יחד לכבודכה מהו ח, 5

תבה

ובאי התבה שנים שנים
מבד ה, 1

תבל

והואה ברא אנוש לממשלת תבל
מה ג, 17—18
אלה סודי רוח לבני אמת תבל
מה ד, 6
ואז תצא לנצח אמת תבל
מה ד, 19
להדשן בעדני תנובת תבל
מה י, 16
ולמלא פני תבל מזרעם
מבד ב, 11—12
ויתגברו על כל בני תבל
מבד ח, 56—57
[אמת וצד]ק יאירו לכל קצוות
תבל מבא א, 8
על תבל לאין אפס
מהו ה, 17
תמוט תבל מהו קטע 18, 6

בתבל

ואלה דרכיהן בתבל
לרוח אדם אשר יצרת בתבל
מה ד, 2
מהו א, 16
וארץ תצרח על ההויה הנחיה
בתבל מהו ג, 32—33
ומלחמת גבורי שמים תשט
בתבל מהו ג, 35—36

מתבל

וכל מנאצי דברו ישמיד מתבל
מה ה, 19

תגר

תוגר בעוז וחול תוגר ומשא
מבא ב, 11

תהו

ומה הוא איש תהו ובעל הבל
ספר ז, 32

...תהו ויצר ח[מר]

מהו קטע 11, 7

לתהו

[הבל] המה לתהו ולבהו
מבא יו, 4

בתהו

ויתעם בתהו לא דרך
מבד א, 15

תהום

ותואכל עד תהום רבה
מהו ג, 31—32
ויהמו מחשבי תהום בהמון גורשי
רפש מהו ג, 32
...עם תהום נחשב מהו ה, 39
שרשו עד תהום מהו ו, 16
ויהם תהום לאנחתי מהו ו, 24
ונהמתי עד תהום תבוא
מהו י, 32

לתהום

עם מצעדם לתהום ישימיעו קולם
מהו ג, 17

תהומות

ברתוח תהומות על נבוכי מים
מהו ג, 15

תהמות

חוג ימים ומקוי נהרות ומבקע
תהמות מבא י, 13

ותהומות

ימים ותהומות
מהו א, 14—15

ובתהומות

בימים ובתהומות מהו יג, 9

תוך

ידורשהו מפיהו ואל תוך העדה
מהו 2, 10
איש אשר ירוק אל תוך מושב
הרבים מהו ז, 13
ושבו עד אל תוך העם
מבד ח, 46—47
ולוא יבואו אל תוך החללים
מבא ט, 8—7

בתוך

בתוך כול עדתם סח ה, 12

בתוך עמים רבים סח י, 4
המה אנושי עצתו אשר שמרו
בריתו בתוך רשעה מה א, 3
לבוא בגורל בתוך משפחתו
מה א, 9
למאת עבודת משאו בתוך אחיו
מה א, 17—18
והלויים בתוך מחלקת עבודתו
מה ב, 1
לבתי החזיק מעמד בתוך העדה
מה ב, 2, 4—5
לבתי התחזק בתוך העדה
מה ב, 2, 7
בתוך עדת אנושי השם
מה ב, 8
ומכשול עוינו יתן גורלו בתוך
אזרי עולמים מה ב, 17
אל ידבר איש בתוך דברי רעהו
מה ו, 10
ובמולאת לו שנה בתוך היחד
מה ו, 18
עד מולאת לו שנה שנית בתוך
אנושי היחד מה ז, 21
יכתובוהו בסרך תכונו בתוך אחיו
מה ו, 22
ולמדבר בתוך דברי רעהו
עשרת ימים מה ז, 9, 10
יבדלו קודש בתוך עצת אנושי
היחד מה ח, 11
ולסתר את עצת התורה בתוך
אנושי העול מה ט, 17
וכן להשכילם ברוי פלא ואמת
בתוך אנושי היחד
מה ט, 18—19
הוא האיש הנתן בתוך כור
מבד ח, 26
כמי שלא נפל גורלו בתוך
למודי אל מבד ח, 27
ושבולת זהב טהור בתוך הלהב
מבא ה, 10
ותתן [את נפש עבדך] בתוך
לביאים מועדים לבני אשמה
מהו ה, 6—7
בתוך בני אדם
מהו ו, 11: יא, 6
מחובאים בתוך כול עצי מים
מהו ח, 6
ואהלה שפכה בתוך יריאכה
מהו יב, 3

מתוך

ונכתת מתוך כול בני אור
מה ב, 16
ויבדילוהו מתוך טהרת רבים
שנה אחת מה ו, 25
מתוך מושב אנושי העגל
מה ח, 13
מתוך מערכות הפנים
מבא ט, 3—4

ומתוך

אשמר ביצר עפר מהתפרר
ומתוך דונג מהו קטע 3, 5

לתוכי

ברוח קדשכה תפתחה לתוכי דעת
מהו יב, 12—13

בתוכנו

בכבוד מלכותכה ועדת קדושיכה
בתוכנו מבא יב, 6

ובתוכם

ובתוכם ירשיענו סח י, 5

תור

יתורו

ועם שרירות לבם יתורו
וידרשוכה בגלולים מבד ב, 16

ויתורו

ויבחרו ברצונם ויתורו אחרי
שרירות לבם מבד ג, 11—12

לתור

ולוא לתור במחשבות יצר אשמה
ועיני זנות מבד ב, 16

בתרו

האיש הנשאל ודבר בתרו
מהו ו, 11
על פיהו יבאו באי העדה איש
בתרו מבד יד, 9—10

תחת

מתחת

ואשר יוציא ידו מתחת בגדו
מהו ז, 13—14

תחתיה

בשאל תחתיה מהו יז, 13

ישראל
 ומלכיהם ישראל והשתחוו לך
 מבא יב, 13; יט, 6
 ולעד הם ישראל
 מהו טו, 24
ישראל
 ולפי ממשלתם ישראל
 למסלג[ותם] מהו יב, 23
לשרת
 ואחריהם ראשי הלויים לשרת
 תמיד שנים עשר מבא ב, 2
משרתים
 להיות משרתים מבא ב, 1
 [מש]רתים עם צבאכה
 מהו קטע 2, 14
 משרתים... מהו קטע 8, 5
משרתיו
 וב[רו]כים כול משרתיו
 מבא יג, 2
משרותיכם
 וגבורי פלא משרותיכם
 מהו ה, 22

שתה
ישתה
 ולוא ישתה ולוא יקח מידם
 מהו ה, 16
 ואל יאכל ואל ישתה כי אם
 היה במחנה בדרך
 מבד י, 23; יא, 1
 ישתה על עימרו מבד יא, 1
 ועם עצי עולם לא ישתה מי
 קודש מהו ה, 12-13
לשתות
 ואם לשולחן יחד יעד[ן] או
 לשתות הת[י]דוש יערוך
 השולחן היחד מהו ה, 17-18
 [במסוך ה]תירוש לשתות
 מהו ה, 18
 והיה כי יערכו השולחן לאכול
 או התירוש לשתות
 מהו ה, 4-5
שתה
 שתה גם אתה והרעל
 פה יא, 9
ושותי
 אריות שוברי עצם אדירים
 ושותי [דם] גבורים
 מהו ה, 7
שותיהם
 ותשוט בשביבי להוב עד אפס כול
 שותיהם מהו ג, 30

בשרירות
 ולוא ללכת עוד בשרירות לב
 אשמה מהו א, 6
 כיא בשרירות לבי אלך
 מהו ב, 14
 ללכה בשרירות לבו
 מהו ב, 26
 אשר לוא ילך איש בשרירות
 לבו מהו ה, 4
 לבגוד באמת וללכת בשרירות
 לבו מהו ז, 18-19
 ללכת בשרירות לבו
 מהו ז, 24
 בלכתם בשרירות לבם
 מבד ב, 17-18
 ובניהם במצרים הלכו
 בשרירות לבם מבד ג, 5
 ויבחרו איש בשרירות לבו
 מבד ח, 8
 ויפנו בשרירות לבם
 מבד ח, 19
 וילכו בשרירות לבם
 מבד ח, 32-33

שרש
להשריש
 להשריש טרם יפריחו
 מהו ה, 7
שורש
 ויצמה מישראל ומאהרן שורש
 מטעם מבד א, 7
 שורש פורה רוש ולענה
 מהו ד, 14
 במחשבותם יתשגשו ואל יובל
 ישלחו שורש מהו ה, 9-10
שרשיו
 שרשיו עד תהום וכול נהרות
 עדן מהו ה, 16
 יכו שרשיו בצור חלמיש
 מהו ה, 23
שורשי
 ושורשי חלמיש לנחלי זפת
 מהו ג, 31
שורשיהם
 ושורשיהם ליוב[ל] ישלחו
 מהו ח, 7

שרת
ישרותו
 במשמרותם ישרותו מבא ב, 2
 איש במעמדו ישרותו
 מבא ב, 3
ישרותו
 ערמה ודעת הם ישרותו
 מבד ב, 4

עד עמוד משוח אהרן וישראל
 מבד יב, 23 — יג, 1
 עד עמוד משוח אהרן וישראל
 מבד יד, 19
 וישראל עשה חיל מבא יא, 7
 וישראל למלכות [ע] ולמים
 מבא יט, 8
לישראל
 ליסד מוסד אמת לישראל
 מהו ה, 5
 בית קודש לישראל מהו ה, 5
 ובית יחד לישראל ההולכים
 בתמים מהו ט, 6
 השאיר שארית לישראל
 מבד א, 4-5
 אשר הטיף לישראל מימי כזב
 מבד א, 14-15
 מהם הקים אל את בריתו
 לישראל עד עולם מבד ג, 13
 ואשר אמר משה לישראל
 מבד ה, 14
 בהופע כבוד אל לישראל
 מבד ח, 48-49
 כיא שבת מנוח היאה לישראל
 מבא ב, 8-9
 כיא היאה עת צרה לישראל [ל]
 מבא טו, 1

מישראל
 וכול המתנבם מישראל
 מהו ו, 13
 וכול דבלי הנסתר מישראל
 מהו ח, 11
 הסתיר פניו מישראל וממקדשו
 מבד א, 3
 ויצמה מישראל ומאהרן שורש
 מטעם מבד א, 7
 כאשר כתוב דרך כוכב מיעקב וקם
 שבט מישראל מבד ז, 19-20
 קם שבט מישראל מבא יא, 6
ומישראל
 ויקם מאהרן נבונים ומישראל
 הכמים מבד ו, 2-3
 עד עמוד משיח מאהרן
 ומישראל מבד ה, 24
 ומישראל ששה מבוגנים
 מבד י, 5-6

שרר
שרירות
 במתיר שרירות לבו
 מהו ג, 3
 ללכת בכול שרירות לבם
 מהו ט, 9-10
 ויבחרו ברצונם ויתורו אחרי
 שרירות לבם מבד ג, 11-12
 ועם שרירות לבם יתורו
 וידרשוכה בגלולים מהו ד, 15

...[י]שראל למלך עולמים
 מבא יב, 15
 וברכו על עומדם את אל ישראל
 מבא יג, 1
 וענו ואמרו ברוך אל ישראל
 מבא יג, 2
 מיא כמוכה בכוח אל ישראל
 מבא יג, 13
 וברכו שם כולם את אל ישראל
 מבא יד, 3-4
 ברוך אל ישראל
 אל ישראל מרים ידו
 מבא טו, 13
 אל [ישראל]
 מבא טו, 16
 [כיא] אל ישראל קרא חרב על
 כול הגואים מבא טו, 1
 כיא לוא ידעו [מאל] ישראל
 מבה יו, 4-5
 כול הווה ונהיה
 להאיר בשמחה ב[ית] ישראל
 מבא יו, 7
 וממשלת ישראל בכול בשר
 מבא יז, 8-7
 משאת יד אל ישראל למבא יח, 3
 וברכו שם את אל ישראל
 מבא יח, 6
 [ויה]ללו שם [א]ת אל [ישראל]
 מבא יט, 13
בישראל
 וכאשר משל בישראל רם לבו
 פה ח, 9-10
 לכול האורח בישראל
 מהו א, 6
 הנועדים לעצת היחד בישראל
 מהו ב, 2
 ולבית האמת בישראל והנולדים
 עליהם מהו ה, 6
 בהיות אלה בישראל נכונה עצת
 היחד מהו ה, 4-5
 ובית תמים ואמת בישראל
 מהו ח, 9
 ובהיות אלה ליחד בישראל
 מהו ח, 12-13
 בהיות אלה בישראל ככול
 התכונים האלה מהו ט, 3
 ויכן להם בית נאמן בישראל
 מבד י, 19
 יהיה בלעיל משולח בישראל
 מבד ד, 12-13
 אשר הוא תפש בהם בישראל
 מבד ד, 16
 כי לא נפתח בישראל
 מבד ה, 3
 ובקץ ההוא יחרה אף אל
 בישראל מבד ה, 38-39
וישראל
 עד בוא נביא ומשיחי אהרן
 מהו ט, 11

ולשקול

להבדיל ולשקול בני הצדוק לפי רוחם מה ט, 14

ולמשקל

לתקן עת ועת ולמשקל איש ואיש מה ט, 12

משקלת

ומטע עצייהם על משקלת השמש מהו ה, 22—21

ומשקלת

וכפס על קו משפט ומשקלת... מהו ה, 26

שקץ

ישקץ

ולא ישקץ איש את רוח קדשו מבר ז, 4—3
אל ישקץ איש את נפשו מבר יב, 11

ושקוצים

ושקוצים לוא ימצא בה מה י, 24—23

שקר

ישקר

...[יש]קר בממון והוא יודע ו[אשם] מבר יד, 19
אשר ישקר בהון והואה יודע מה ו, 24—25

שקר

ולהרותם ב[מע]שי שקר פח י, 12—11

מה הועיל פסל כיא יצרו מס[י]כה ומרי שקר כיא בטח יצר יצריו עליהו פח יב, 11—10
ויו עליו רוח אמת כמי נדה מכול תועבות שקר מה ד, 21
כיא כן כתוב מכול דבר שקר תרחק מה ה, 15
וינבאו שקר להשיב את ישראל מבר ז, 2—1
פתחו לשון שקר בהמת תנינים פורחת לקצים מהו ה, 27—28
כי תאלמנה [שפתי] שפתי שקר מהו ז, 12—11

בשקר

ולקים עדה בשקר פח י, 10

ושקר

רשע ושקר גוה ורום לבב מה ד, 9

שרד

שריד

וירד מיעקוב והאביר שריד [מ]עיר מבר יא, 7

שרה

משרת

להרים באלים משרת מיכאל מבר יז, 7

במשרת

וועים הואה במשרת אשמתו מבר יג, 4

למשרת

וישלח עזר עולמים לגורל [פ]דותו בגבורת מלאך האדיר [ל]משרת מיכאל מבר יז, 6

שרף

לשרוף

הוקד לשרוף[ח]... מבר יד, 18
לשרפה לברקוע יבשה יסודי הרים לשרפה מהו ג, 31

שרר

שר

וביר שר אורים מה ג, 20
ביר שר האורים מבר ה, 18
כאשר אמר אין מלך ואין שר מבר ח, 39
ואת שם שר האלף מבר ד, 2
ואת שם שר המאה מבר ד, 3
ואת שם שר החמשים ואת שם שר העשרה מבר ד, 5
ולהשפיל שר ממשלת רשעה מבר יז, 5—6
הנה אתה שר אלים ומלך נכבדים מהו י, 8

ושר

ושר מאור מאז פקדתה לעוורוני מבר יג, 10
ומיא מלאך ושר כעזרת פו[עליכה] מבר יג, 14

שרים

באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחוקק מבר ו, 4—3
אשר קרא אל את כולם שרים כי דרשוהו מבר ו, 6

השרים

ועל הצוצרות מקרא השרים מבר ג, 3

ושרים

במלכים ושרים יתעתעו פח ד, 2—3

לשרים

לשרים ולשופטים ולשוטרים מה ו, 24

שרי

לשרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות מה ו, 14—15

חיו שרי יהודה כמשיגי גבול

מבר ח, 3
שם הנשיא הרבוא ואת שמות שרי... מבר ג, 15

ואת שמות שרי אלפיו

ואת שמות שרי מאיתיו מבר ד, 1

ואת שמות שרי עשרותיו

ואת שמות שרי עשרותיו מבר ד, 2

ואת שמות שרי עשרותיו

ושמות שנים עשר שרי שבטיהם מבר ה, 2

ושרי

לשרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות מה ו, 14—15
ושרי האלפים ושרי [מאות] ולחמשים ולעשרות מה ו, 29; ו, 11

לשרי

לשרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות מה ו, 14—15

שריכה

והם ישובו בפי כבודכה ויהיו שריכה מהו ו, 14

שריאל

[על השלישין] שריאל מבר ט, 15

ישראל

וזה הסדר לכול עדת ישראל ו, 11

ולתהיצב ברואשי אלפי ישראל מה ו, 14

לתהיצב על עדת ישראל מה ו, 14

יבוא הכהן רואש כול עדת ישראל מה ו, 12

ואחר יבוא משיח ישראל מה ו, 11

וישוב לפניו ראשי אלפי ישראל מה ו, 11—15

ואחר ישלח משיח ישראל ידיו בלחם מה ו, 11—20

ומשיעים כול חסדי רחמים על ישראל מה א, 22

והלויים מספרים את עוונות בני ישראל מה א, 22—23

לדעת כול איש ישראל מה ב, 22

ואל ישראל ומלאך אמרו מה ג, 24

ועל פי רב ישראל מה ה, 22
כפרה סוריה כן סרר ישראל מבר ו, 13—14

אשר תעו במ כל ישראל

מבר ג, 14
בתעות בני ישראל מעליהם מבר ד, 1—2

הכהנים הם שבי ישראל

מבר ד, 2
ובני צדוק הם בחירי ישראל מבר ד, 3—4

בהושע ישראל את הראשונה

מבר ד, 19
ויתעו את ישראל והיטם הארץ מבר ד, 20—21

וינבאו שקר להשיב את ישראל

מבר ו, 1—2
מאחר אל וחופריה הם שבי ישראל מבר ו, 4—5

בהפרד שני בתי ישראל

מבר ז, 12
אשר בזה ישראל את דבריהם מבר ז, 18

וכן המשפט לשבי ישראל

מבר ח, 16
בקץ מעל ישראל מבר ח, 46

כי אם בעצת חבירי ישראל

מבר יב, 8
סרך מושב ערי ישראל על המשפטים האלה מבר יב, 19

ובמשפט הזה יתהלכו וזע ישראל

מבר יב, 22—21
ולא יוארו ובני ישראל שלשתם והגר רביע מבר יד, 4

ובני ישראל שלושתם והגר רביע

מבר יד, 6—5
והאב בברית לכל ישראל לחוק עולם מבר טו, 5

אשר כרת משה עם ישראל

מבר טו, 9—8
כרת עמכם ברית ועם כל ישראל מבר טז, 2—1

ופרוש קציהם לעורון ישראל

מבר טז, 3—4
וגם הכהנים אל יקחו מאת ישראל אנוס מבר טז, 15

לפני אל ישראל מבר א, 9—10

מכול שבטי ישראל מבר ב, 7
ואת שם ישראל מבר ג, 12

ואתהרן ושמות שנים עשר ש[בטי]

ישראל כתולדותם מבר ג, 13
יכתבו שמו[ו] שם ישראל ולוי ואתהרן מבר ג, 1

ושמות שנים עשר שבטי ישראל

כתול[ד]ותם מבר ה, 1
והיתה לאל ישראל המלוכה מבר ו, 6

שמעה ישראל מבר י, 3

מאי מוכוה אל ישראל בשמים ובארץ מבר י, 8

ומיא כעמכה ישראל מבר י, 9

השופרות
 והלויים וכול עם השופרות
 9 מבא ח, 9
 קול השופרות יחישו
 11 מבא ח, 11
 ה[כזהנים והלויים וכול עם
 השופרות] מבא ח, 15
 והלויים וכול עם השופרות
 יריעו [תרועה] מלחמה בקול גדול
 7-6 מבא טו, 7-6
 [וכו] על השופרות יריעו
 תרועת מלחמה מבא יז, 13

שקד
ישקודו
 אם ישקודו [הרבים]
 מה ו, 11-12
 והרבים ישקודו ביחד
 מה ו, 7

שקה
ישקום
 ולצמאם ישקום חומץ
 מהו ד, 11
להשקות
 וכורם רביבים להשקות משפט
 לכול צאצאיה מבא יב, 9
 לכסות ארץ וכורם רביבים
 להשקות משפט מבא יט, 2
ושקוי

ואוכלה בלחם אנהו ושקוי
 בדמעות אין כלה מהו ה, 34-35
 ויהפך לי ל[חמ] לריב ושקוי
 לבעל מדנים מהו ה, 36
משקה
 הוי משקה רעיהו פח יא, 2
 ויעצורו משקה דעת מצמאים
 מהו ד, 11

במשקה
 אל יגע במשקה הרבים
 מהו ו, 20
 ובשנית לוא יגע במשקה הרבים
 מהו ז, 20
ומשקי
 ומכוע מים בארץ ציה [ומ] שקי
 מהו ח, 4-5
 גן

שקט
בהשקט
 לבטח במעון ק[דשו] בהשקט
 מהו יב, 2
 ושלוח

שקל
שוקל
 כי שוקל רוח ומטיף כוב הטיף
 להם מבא ח, 13

במשפטיהמה
 ול[קח את מן] סרו
 במשפטיהמה מה א, 7-8
משפטיהן
 וקנאת ריב על כול משפטיהן
 מה ד, 17-18
משפסות
 וכדן תקבל להעיד עליו
 משפסות התורה מה א, 11

שפך
תשפוך
 אשר תשפוך עליהם העברה
 מבד ח, 3
לשפוך

אל ישלח את ידו לשפוך דם
 לאיש מן הגוים מבד יב, 6
 לשפוך דם חללי אשמתם
 מבא ו, 16
 אשר חשבו להתם דמו לשפוך
 על עבודתה מהו ב, 32-33
ונשפך
 והדגים אל יאכלו כי אם נקדעו
 חיים ונשפך [ד] מים
 מבד יב, 13-14

שפל
ישפול
 ולוא ישפול איש מבית מעמדו
 מהו ב, 23

משפלת
 ...משפלת מדה מהו יז, 1
להשפיל
 להשפיל גבורי עמים
 מבא יא, 13
 להשפיל חושך ולהגביר אור
 מבא יג, 15

ולתשפיל
 להרים לכה מעפר ולהשפיל
 מאלים מבא יד, 14-15
 ולהשפיל שר ממשלת רשעה
 מבא יז, 6-5

ושפול
 ושפול ידים בעבודת צדק
 מהו ד, 9

בשפלה
 [פשרי] בשפלה ובמישור ילכו
 פח ב, 16 ; ג, 1

שפר
שופרות
 ובידם שבעת שופרות היובל
 מבא ז, 13

בירד משפטי כול
 מה ג, 16-17
 וקנאת משפטי צדק ומחשבת
 קודש ביצר סבוך מה ד, 4-5
 ויהבינוהו בכול משפטי היחד
 מה ו, 15
 וממקור צדקתו משפטי אור
 בלבבי מה יא, 5
 באפכה כול משפטי נגע
 מהו יא, 8
 מבינן בספר [ההגו] בכל
 משפטי התורה מבד יד, 6-7
 ...משפטי נגייעי
 מהו א, 34-35
 ב[ול] משפטי צדקו]

במשפטי
 ל[כן] נגועו במשפטי רשעה
 פח ט, 1
 טמא טמא יהיה כול יומי מואסו
 במשפטי אל מה ג, 6-5
 ולפחד לבכו במשפטי אל
 מה ד, 2-3
 ונבעתה במשפטי צדק
 מהו א, 24
ומשפטי
 ומשפטי צדקי ועדוות אמתו
 מבד ח, 53-54
 ומשפטי גבורות פלאכה
 מבא יג, 8
 ומשפטי נגע וכלה
 מהו קטע ב, 16
למשפטי
 בעבור יבואו למשפטי אש
 פח י, 12-13
משפסיו
 אף אל וקנאת משפסיו יבערו
 מהו ב, 15
משפטיך
 וצדק ואמת משפטיך בנו
 מבד ח, 52-53

משפטיכה
 [להכניע] קמי ארץ כריב
 משפטיכה קמי ארץ יב, 5
 ומנעורי הופעתה לי בשכל
 ואפחדה בשומעי משפטיכה
 עם גבורי כוח מהו י, 33-34
 מתאפקים עד [תום] משפטיכה
 מהו יד, 4
 [לוא] אמיר בהון אמתך ובשודך
 כול משפטיך מהו יד, 20
במשפטיך
 ...במשפטיך מהו יד, 13
משפטיהמה
 ולהבינם בכול משפטיהמה
 מהו א, 5

משפטה
 ומנעורי הופעתה לי בשכל
 מהו ט, 31
במשפטה
 כי לא יצדק כול במ[שפטה]
 מהו ט, 14-15
ומי יזכה במשפטה
 מהו קטע ד, 10
ומשפטה
 וארשיעה דיני ומשפטה
 אצדיק מהו ט, 9
ממשפטה
 ואני פחדתי ממשפטה כיא
 מי יצדק מהו קטע ט, 9
משפסם
 ותוצא לנצח משפסם ולמישרים
 אמת מהו ד, 25
במשפסם
 ולא ירצו במשפסם
 פח ז, 16
 אשר התקדש אל במשפסם
 לעיני כול העם מבא יז, 2
כמשפסם
 ולהבדל מכל הטמאות כמשפסם
 מבד ז, 3
 מבינן בספר [ההגו] בכל משפטי
 התורה לדברם כמשפסם
 מבד יד, 6-7

משפטים
 ולהת[י]צב במשמע משפטים
 ובמלואו מהו א, 11-12
המשפטים
 ואלה המשפטים אשר ישפטו
 בסם מהו ו, 24
 ואלה המשפטים אשר ילכו
 בסם אנשי התמים מהו ח, 20
 סרך מושב ערי ישראל על
 המשפטים מבד יב, 19
 ואלה המשפטים למשכיל
 מבד יג, 22
וזה פרוש המשפטים
 מבד יד, 17

ואל יודיעוהו איש את
 המשפטים מבד טו, 11-10
במשפטים
 ונשפטו במשפטים הרשונים
 מהו ט, 10
 וכל המחזיקים במשפטים
 מבד ח, 50
 והחיסרו במשפטים הראשונים
 מבד ח, 54
ובמשפטים
 ובמשפטים... מהו קטע ט, 2
משפטי

כיא געלה נפשו ביסודי דעת
 משפטי צדק מהו ג, 1

משפטי
 כיא געלה נפשו ביסודי דעת
 משפטי צדק מהו ג, 1

משפטי
 כיא געלה נפשו ביסודי דעת
 משפטי צדק מהו ג, 1

[168]

ושערי

ושערי ישועות פתחתה לנו
פעמים רבות
ושערי עולם להוציא כלי
מלחמות
מחו, 31

בשעריה

לא יבוא זר [בשעריה]
מחו, 27

שעריך

פתחי שעריך [תמיד]
מבא יב, 12—13
פתחי שעריך להביא אליך
חיל גוים
מבא יט, 5—6

שערי

ושערי ריות
ושערי ריות מחלים רעים
עשו בו
פח ט, 1—2

שפד

ושפוד
ושפוד אל הראש
מבא ה, 10—11

שפה

שיפום
או שיפום בלבונה
מבד יא, 4

שפה

והמגן מוסב מעשי גדיל שפה
מבא ה, 5
כמעשה גדיל שפה בזהב וכסף
ונוחשת ממוזנים
מבא ה, 7—8
וימירום בערול שפה ולשון
אחרת
מהו ב, 18—19
והם [ב]ל[וע]ג שפה ולשון
אחרת ידברו לעמך
מחו ד, 16

שפת

...שפת הביא במספר
מהו קטע 13, 2

בשפת

ואהיה על עון רשעים דבה
בשפת עריצים
עלי הנדילו עקב ויליוו עלי
בשפת עול
מחו ה, 25

שפתו

...שפתו יהפכו כעצי באושים
מחו ח, 25

שפתים

ותרומת שפתים למשפט
מה ט, 4—5

בתרומת שפתים יברכנו

מה ט, 26
תרומת שפתים הברכנו כחוק
מה י, 7
ותכן פרי שפתים בטרם היותם
מהו א, 29
ותשם דברים על קר ומבע רוח
שפתים במדה מהו א, 29—30

שפתי

כי תאלמנה (שפתי) שפתי שקר
מהו ז, 11—12

שפתי

ומנת שפתי אומרה בדעת
מה י, 9—10
וחליל שפתי אשא בקו משפטו
מה י, 10
תרומת מוצא שפתי ממערכת
אנשים
מה י, 15
ותתן מענה לשון לע[רול] שפתי
מהו ב, 7
נאלם כול שפתי מהו ח, 36
ומול שפתי במכון רנה
מהו יא, 5

בשפתי

וכזבים לוא ימצאו בשפתי
מה י, 23

משפתי

רקים אשכית משפתי
מה י, 25

שפתיך

ואשר אמר מוצא שפתיך
תשמור
מבד טז, 6—7

שפח

משפחות
לבוא בגורל בתוך משפחות
מה א, 9
רק בסרך הצבא יכתוב
משפחות
מה א, 21

משפחות

על הרביעית משפחות אל
מבא ד, 10
מוסב משפחות ונחלת ארצות
מבא י, 14—15

משפחותיו

משפחותיו [...] מבא ג, 14—15

משפחותם

שופטים ושוטרים לשבטיהם בכל
משפחותם
מה א, 15

ומשפחותיהם

בם תעו בני נח ומשפחותיהם
מבד ג, 1

ולמשפחותיהם

ולא יהיה להם ולמשפחותיהם
חלק בבית התורה מבד ח, 36

שפט

שפטתני
[ולוא] כאשמתי שפטתני
מהו ה, 5—6

ישפוט

אשר לוא ישפוט איש
מה ח, 25
אל ישפוט על הון ובצע
מבד י, 18

ישפטנו

ובאש גופרית ישפטנו
פח י, 5

ישופטנו

אשר ישופטנו אל לכלה
פח יב, 5

ישפטני

בצדקת אמתו ישפטני
מה יא, 14

ישופטני

וארצה כאשר ישופטני
מה י, 14

תשפטם

ובחסדיך תשפטם בהמון רחמים
מהו ו, 9

ישפטו

ואלה המשפטים אשר ישפטו
בם
מה ו, 24

לשפוט

לשפוט את העדה
מבד י, 8

לשופטים

לשופטים בגבורתה [כ]גלגליהם
וכרוב פשעיהם מהו ד, 18—19

שופט

ואין שופט ואין מוכיח בצדק
מבד ח, 39—40

לשופט

...לשופט...
מבד טז, 20

שופטים

שופטים ושוטרים לשבטיהם
בכול משפחותם
מה א, 15

השופטים

אשר לא לפנים השופטים
מבד ט, 10

והשופטים

ונתנו על יד המבקר והשופטים
מבד יד, 12

לשופטים

ואל יקובל עיד לשופטים
להמית על פיהו
מבד ט, 23 — י, 1

ולשופטים

לשרים ולשופטים ולשוטרים
למספר כול צבאותם מה א, 24

לשפטי

וזה סרך לשפטי העדה
מבד י, 4

שופטיהם

וכל שופטיהם ושוטריהם
מה א, 29

נשפטו

לא נשפטו כמשפט פח א, 11
אשר נשפטו בם אנשי היחיד
מבד ח, 55

ונשפטו

ונשפטו במשפטים הרשונים
מה ט, 10

בהשפטו

ומי יצדק לפניו בהשפטו
מהו ז, 28

בהשפטה

והמון [רח]מים בהשפטה בי
מהו ט, 34

ישפט

במשפט האוב והידעיני ישפט
מבד יב, 3

ישפטו

עם אנשי הלצון ישפטו
מבד ח, 34
איש לפי רוחו ישפטו בעצת
קדשו
מבד ח, 47—48

שפטים

לעשות בם שפטים גדולים
מה ה, 12—13
[בעש]ותכה שפטים בנוג
מבא יא, 16

משפט

ולוא יצא לצנח משפט
פח א, 10
יתן אל את משפט כול הגוים
פח ה, 4

לחתהלך על פי משפט

מה א, 1—2
עד מועד משפט נחרצה
מה ד, 20

ולדרוש משפט ולברך ביחד

מה ו, 8
והאיש אשר יצחה בלי משפט
את רעהו בדעה
מה ז, 4

ולרצת עוון בעושו משפט

וצרת מצרך
מה ח, 3—4
לברית משפט
מה ח, 9

וישענו
 אשר יצאו ממקום קדשו
 וישענו על אל
 מבד ה, 45—46

להשען
 להשען על טובכה
 מהו קטע 4, 13

ונשענת
 ונשענת ברוב חסדו מה ד, 4

משען
 משען ימיני בסלע עזו
 מה יא, 4

משעני
 ולא נתתה משעני על בצע
 מהו י, 21—22

משענת
 וגבורתו משענת ימיני
 מה יא, 5

משענת אל
 ישועות אל נצח אל עזר אל
 מבד ד, 13

ומשענתי
 ומשענתי במעוז מרום
 מהו י, 31

ומשענתם
 תשוקתם ומשענתם כלוא
 ה[יתה] מבא יז, 4

שער
 השער
 רחוק מן השער מלאו

שער
 מבד י, 16
 ויצאו מן השער התיכון אל בין
 המערכות מבא ז, 8

שער האחד
 יצאו מן השער האחד
 מבא ז, 15

השערים
 מן השערים
 מבא ז, 16: ח, 4

ושערים
 ושערים שנים למגדל
 מבא ט, 14

שערי
 בהפתח שערי המלחמה
 מבא ג, 1

שערי
 ופתחו שערי ה[מלחמה]
 מבא טז, 3

שערי
 ויפתחו שערי [שמים בעד]
 מעשי אפעה מהו ג, 17

שערי מות
 ו[אבוא] עד שערי מות
 מהו ה, 24

בשערי
 להתיצב תמיד בשערי המקדש
 מבא ב, 3

שניהם
 ואתה אלי סגרת בעד שניהם
 מהו ה, 14
 ותסגור פי כפירים אשר כחרב
 מהו ז, 9—10

שסה
 למשיכות
 והיתה למשיכות למו
 פה ח, 14

שעה
 שעה
 שעה עיני מראות רע
 מהו ז, 2—3

שעשע
 תשעשע
 תשעשע נפשי ואפרחה...
 מהו י, 30

תשעשעני
 וברוח קדשכה תשעשעני
 מהו ט, 32

וכשעשע
 וכשעשע עולול בחיק אומניו
 מהו ז, 21—22

אשתעשע
 ובקוצותי נחמתי ובסליחות
 אשתעשע מהו ט, 13

תשתעשע
 [מ]קץ לקץ תשתעשע נפשי
 בחמין רחמיכה מהו ט, 7—8
 וברוב טובכה תשתעשע נפשי
 מהו יא, 6—7

שען
 נשענתי
 כי נשענתי [ת] בחסדיכה וחמון
 רחמיכה מהו ד, 36—37
 ואני נשענתי...

נשענתי
 כי נשענתי באמתכה
 מהו י, 16

נשענתי
 כיא נשענתי ברחמיכה
 מהו יא, 33—34

נשענתי
 ואני יצר החמר נשענתי...
 מהו קטע 1, 8

ישען
 ולוא ישען איש הקודש
 מהו ה, 18

אשען
 ועל חסדיו אשען כול היום
 מהו י, 17

השנית
 ובמולאת לו השנה השנית
 מהו ו, 21
 השנית ההון מבד ד, 17
 על אות השנית מחני אל
 מבא ד, 9

בשנית
 הכוהנים ישבו לרשונה והוקנים
 בשנית מהו ו, 8

ובשנית
 ובשנית לוא יגע במשקה
 הרבים מהו ז, 20
 ובשנית בכני לוד
 מבא ב, 10

ומשנהו
 ואת ראשי הכוהנים יסרכו אחר
 כוהן הראש ומשנהו
 מבא ב, 1

שנה
 ישנו
 וכול יודעין לא ישנו דברין
 מהו יד, 15

לשנות
 סרך לשנות סדר דגלי המלחמה
 מבא ט, 10

משנים
 משנים מעשי אל באשמתם
 מהו ה, 37

להשנות
 ימלאו פעולותם ואין להשנות
 מהו ג, 16
 ואיכה יוכל כול להשנות את
 דבריכה מהו טו, 14
 להשנות מהו קטע 4, 9

שנון
 שנון
 אשר שנון כחרב לשונם
 מהו ה, 13

שננתה
 להמיר תורתכה אשר שננתה
 מהו ד, 10—11

ושנון
 ושנון כלי מלחמתה
 מבא יז, 1

שנים
 [וער] יצים יחרוקו [שנים]
 מהו א, 40

לצים יחרוקו שנים
 מהו ב, 11

ועל ההון יקבלו שני עדים
 נאמנים מבד ט, 22—23
 שכר שני ימים לכל חדש
 [כמשפט] מבד יד, 11—12
 ואחריהם יצאו שני דגלי בנינים
 מבא ו, 4

לשני
 לשני עבריו מבא ה, 12

משני
 משני עברי המערכה להמים
 אייב מבא ט, 11—12

שתיים
 שתיים מזה ושתיים מזה
 מבא ה, 12

שתיים עשרה אמות
 מבא ד, 16

בשתיים
 הסף יטיפון הם ניתפשים
 בשתיים מבד ד, 20

ושתיים
 שתיים מזה ושתיים מזה
 מבא ה, 12

שתי
 וישם לו שתי רוחות
 מהו ג, 18

אם ישוב ונענש שתי שנים
 מהו ז, 19

שתי נשים בחייהם
 מבד ד, 20—21

ועמדו בין שתי המערכות
 מבא ו, 4
 [ויעמ]דו בין שתי [המערכות]...
 מבא ז, 17

בשתי
 ותקעו הכוהנים בשתי חצוצרות
 מבא ז, 14

השני
 ועל השלט השני יכתובו
 מבא ו, 2

והדגל השני מחזיקי מן וכידן
 מבא ו, 5

ושבע אמות לעבר השני
 מבא ו, 8

על הראישון מיכאל [על השני]...
 מבא ט, 15

שנית
 עד מולאת לו שנה שנית בתוך
 אנשי היחד מהו ו, 21

שנית
 יתקעו להם הכוהנים תרועה
 שנית מבא ה, 7

שנית
 ותקעו להם הכוהנים תרועה
 שנית [ו]יתקעו הכוהנים בחצוצרות
 תרועה שנית יידי התקרב
 מבא יז, 11

שמש

ה ש מ ש
מן העת אשר יהיה גלגל השמש
מבד י, 15
[וב] אוק השמש לבוא

מבא יח, 5
ומטע עציהם על משקלת השמש
מהו ח, 21—22

שנא

וכול דרכיה שנא לנצח מה ד, 1
ואת אשר שנא התעה
מבד ב, 13
ולמאוס כאשר שנא מבד ב, 15

שנאת

ולמאוס בכול אשר שנא [ת]
מהו יו, 23

שנאתה

ולתעב את כול אשר [שנאתה]
מהו יד, 10—11
ויבחרו באשר שנאתה
מהו טו, 19

ישנא

וכן ישנא עולה מה ד, 24

ישנאוהו

ואל ישנאוהו ויעלים בלבבו
מה ה, 26

ותשנא

ותשנא עולה לעד מהו יד, 25

ושנאו

ושנאו איש את רעהו
מבד ח, 6

ולשנאו

ולשנאו את כול אשר מאס
מה א, 4

ולשנאו כול בני חושך
מה א, 10

ובשנאו

ובשנאו את בוני החיץ
מבד ח, 18

משנאי

להפיץ אויב ולהניס כול משנאי
צדק מבא ג, 5—6

במשנאי

ומשיב חסדים במשנאי אל
מבא ג, 6

שנאת

שנאת עולם עם אנשי שהת
מה ט, 21—22

שנאתו

וכן אהבתו עם שנאתו
מה ט, 16
לאהבתו עם שנאתו מה ט, 21

שנה

אשר המה מחלקים את עולם ואת
מסם מאכלם על כול העמים שנה
בשנה לחריב ארצות רבות

פח ו, 7—8
ובן עשרים שנה יעבור על
הפקודים מה י, 8—9
כיא אם לפי מולדות לו עשירים
שנה מה י, 10

ובן חמש ועשרים שנה

מה י, 12
ובן שלושים שנה יגש לריב ריב
ומשפט מה י, 13—14
ככה יעשו שנה בשנה מה י, 19
ולחיות פוקדם את רוחם ומעשיהם
שנה בשנה מה ה, 24
עד מולאת לו שנה תמימה
מה ו, 17

ובמולאת לו שנה בתוך היחד
מה ו, 18
עד מולאת לו שנה שנית בתוך
אנשי היחד מה ו, 21
ויבדילהו מתוך טהרת רבים שנה
אחת מה ו, 25
ונענש שנה אחת להוציא מן
היחד מה ו, 27
ונענש שנה אחת

מה ו, 27; 2, 3—4; 8, 5
והבדילהו שנה אחת מטהרת
הרבים ונענש מה ז, 16
מבני חמשה ועשרים שנה

מבד י, 6—7
עד בני ששים שנה מבד י, 7
ואל יתיצב עוד מבן ששים שנה
ומעלה מבד י, 7—8
מבן שלושים שנה מבד יד, 6, 8
ועד בן חמשים שנה מבד יד, 8
ונענש שנה אחת מבד יד, 21
ויסגר עד שנה תמימה
מבד טו, 14—15

מבן חמשים שנה ומעלה
מבא ב, 4
כפי תעודות המלחמה שנה בשנה
מבא ב, 8

מבן ארבעים שנה

מבא ו, 13; 2, 1
מבן שלושים שנה מבא ו, 13
מבן חמשים שנה ועד בן ששים
מבא ז, 1
כולם יהיו מבן חמש ועשרים שנה
מבא ז, 3

השנה

ובמולאת לו השנה השנית
מה ו, 21
שלישית כול לילות השנה
מה ו, 7
ולכול ימי השנה מבא ב, 4

בשנה

אשר המה מחלקים את עולם ואת
מסם מאכלם על כול העמים שנה
בשנה לחריב ארצות רבות
פח ו, 7—8
כפי תעודות המלחמה שנה בשנה
מבא ב, 8
ככה יעשו שנה בשנה

בשנה הראשונה ילחמו בארם
נהרים מבא ב, 10
בשנה השמינית ילחמו בבני
עילם מבא ב, 12—13

שנת

את כול אלה יסורכו במועד שנה
השמיטה מבא ב, 6

שנתיים

שנתיים ימים מה ז, 21
ח, 11, 26, 27—28; ט, 2

שנים

עשר שנים [י] לבוא בטף
מה א, 8
אם ישוב ונענש שתי שנים
מה ז, 19
וכול איש אשר יהיה בעצת היחד
על מלואת עשר שנים
מה ז, 22

חרות לעד בראשי שנים
מועדי שנים לשבועיהם
מה י, 7

מה י, 8
ובקץ חרון שנים מבד א, 5
דרך שנים עשרים
מבד א, 9—10
תערך המלחמה שש שנים
מבא ב, 9
מועדי קודש ותקופות שנים
מבא י, 15
ואם ירפא ממנה ישמרוהו עד שבע
שנים מבד יב, 5

השנים

עד שלום הקץ השנים האלה
מבד ד, 8—9
ובשלום הקץ למספר השנים
האלה מבד ד, 10—11
ויכל השנים האלה מבד ד, 12
ובעשר השנים אשר אחריהם
מבא ב, 13
ובעשר השנים הנותרות
מבא ב, 14

כשנים

אשר הלכו עם איש הכוזב
כשנים ארבעים
מבד ח, 37—38

שני

וברבות שני איש לפי כוחו
מה א, 19

יודע את שני מעמד
מבד ב, 9
יבוא בקיציהם לכל שני עולם
מבד ב, 10
ובשלוש ושלושים שני המלחמה
מבא ב, 6
בחמש ושלושים שני העבודה
תערך המלחמה מבא ב, 9
מספר שני עולם ככול מועדיהם
מהו א, 25
ולכול שני נצח בראתה
מהו א, 20

לכול שני עו[למים]
מהו קטע יא, 2

ובשני

ובשני השמים לוא יתלוצו
לצאת לצבא מבא ב, 8

ושני

ושני התגוררם ופירוש מעשיהם
מבד ד, 5—6

שני

וארגמן ותולעת שני
מבא ז, 10

שנים

שנים עשר איש וכוהנים שלושה
מה ח, 1
ובאי התבה שנים שנים באו
מבד ה, 1
ואם שנים הם והם מעידים על
דבר אחד מבד ט, 20—21
אבות העדה שנים וחמשים
מבא ב, 1
ראשים שנים עשר להיות
משרתים מבא ב, 1
לשרת תמיד שנים עשר
מבא ב, 2

ושמות שנים עשר [בטי
ישראל] לחלודותם
מבא ב, 13; ה, 1
ושמות שנים עשר שרי
שבטיהם מבא ה, 2
ושערים שנים [ג] דל
מבא ט, 14
הכהנים לראשונה והלויים שנים
מבד יד, 3—4
הכהנים לראשונה והלויים שנים
מבד יד, 5

שני

בהפרד שני בתי ישראל
מבד ז, 12

א ש מ ר א ש מ ר ביצ ר עפר מהתפר ומתור דונג מהו קטע 3, 5 ו י ש מ ר ו ו י ש מ ר ו ויכתבו אהבים לאל מבד ג, 3-4 ל ה ש מ ר ל ה ש מ ר בבריתך ולתהלך בכול מהו טו, 15 ותגלה לב עפר לה ש מ ר [מכל רע] מהו יח, 24 ו ל ה ש מ ר ו ל ה ש מ ר מכול ערות דבר רע מבא י, 1 להתקומם לפני נגעי ו ל ה ש מ ר מהו קטע 1, 6 מ ש מ ר מ ש מ ר צדקכה מהו קטע 2, 5 ו מ ש מ ר ו מ ש מ ר שלומכה לפסל נפשי מהו ט, 33 מ ש מ ר ו כ י על בני האדם מ ש מ ר ו מבד יב, 4-5 מ ש מ ר ת אשר שמרו את משמרת מקדשי מבד ד, 1 מ ש מ ר ת י על מ ש מ ר ת י אעמודה פח ה, 12 מ ש מ ר ת ם י צ מ ו ועל מ ש מ ר ת ם ... מהו קטע 4-5 ה מ ש מ ר ו ת ו ראשי ה מ ש מ ר ו ת ששה ועשרים מבא ב, 2 מ ש מ ר ו ת ם אחד לשבט וראשי מ ש מ ר ו ת ם מבא ב, 3-2 וראשי מ ש מ ר ו ת ם עם פקודיהם מבא ב, 4 ב מ ש מ ר ו ת ם ב מ ש מ ר ו ת ם ישרתו מבא ב, 2 א ש מ ו ר י ברשית א ש מ ו ר י חושך מה י, 1-2	ת ש מ ו ר ו אשר אמר מוצא שפתך ת ש מ ו ר מבד טו, 6-7 י ש מ ר ו אם לא י ש מ ר ו לעשות הם י ש מ ר ו כל דבר מבד ה, 14 י ש מ ר ו ה ו ואם ירפא ממנה י ש מ ר ו ה ו עד שבע שנים מבד יב, 5 ש מ ו ר כ י הוא אשר אמר ש מ ו ר את יום השבת לקדשו מבד י, 16-17 [ש מ ו ר] עבדך מחטוא לך מהו יו, 22 ל ש מ ו ר ל ש מ ו ר אמונה בארץ מה ח, 3 גבול סמוך ל ש מ ו ר אמנים מה י, 26 ו ל ש מ ו ר ו ל ש מ ו ר את יום השבת כפרושה מבד ה, 18 ב ש מ ר ו ויעשה אוהב ב ש מ ר ו מצות אל מבד ג, 2 ל ש מ ר ה על השבת ל ש מ ר ה כמשפטה מבד י, 14 ו מ ש מ ר ו כ י מאהבתו את אבותיו ו מ ש מ ר ו את השבועה מבד ח, 15 ה ש ו מ ר ה ש ו מ ר חסד לבריתו מבא יד, 4 ה ש ו מ ר ב ר י ת ה ש ו מ ר ב ר י ת לאבותיו מבא יד, 8 ש ו מ ר י ש ו מ ר י הברית על פי רוב אנשי היחד מה ה, 2 ש ו מ ר י הברית ודורשי רצונו מה ה, 9 ו ש ו מ ר י ומטהרי הארץ ו ש ו מ ר י הכלים מבא ז, 2 ו ש ו מ ר י מצו[ותיך] שבים אליך מהו טו, 17 ו ל ש ו מ ר י לאוהביו ו ל ש ו מ ר י [צו]תיך מהו טו, 14-13 ו ל ש מ ר י לאהביו ו ל ש מ ר י לאלה דור מבד ח, 45-44	ו מ ש מ י ע י ם ו מ ש מ י ע י ם כול חסדי רחמים על ישראל מה א, 22 י ש מ י ע ו עם מצעדם לתהום י ש מ י ע ו קולם מהו ג, 17 י ש מ י ע ו י ח ד י ש מ י ע ו י ח ד בקול רנה מהו יא, 26-27 ל ק צ י ש מ י ע ו ל ק צ י ש מ י ע ו מהו קטע 10-5 ו א ש מ י ע ה מה אדבר בלא נודע ו א ש מ י ע ה בלא סופר מהו א, 24 ש מ ו ע ה לכול הוות ש מ ו ע ה[ה] מהו ב, 6 ש מ ו ע ו ת [ש] מ ו ע ו ת מלאכה מהו יח, 6 ב מ ש מ ע ולהתיצב ב מ ש מ ע משפטים מה י, 11 ו ל מ ש מ ע [ו] ל מ ש מ ע [ה]תר[ועה] מבא יו, 14	מ ש מ ו ע שעו עיני מראות רע אזני מ ש מ ו ע דמים מהו ז, 3-2 ב ש ו מ ע ו והיה ב ש ו מ ע ו את דברי הברית הזות מה ב, 13 ב ש ו מ ע י ואפחדה ב ש ו מ ע י משפטיכה עם גבורי כוח מהו י, 33-34 ב ש ו מ ע ם אשר לוא יאמינאו ב ש ו מ ע ם פח ב, 7-6 ב ש מ ע ם ב ש מ ע ם אתם ישישו וישמחו ויעזו לבם מבד ח, 56 ש מ ע ה ש מ ע ה ישראל מבא י, 3 ש מ ע ו ועתה ש מ ע ו כל יודעי צדק מבד א, 1 ועתה ש מ ע ו אלי כל באי ברית מבד ב, 2 ו ע ת ה ב נ י ם ש מ ע ו ל י מבד ב, 14 ש מ ע ו חכמים ושחי דעת וגמהרים מהו א, 35-36 ה ש מ ע ת ה ומאז ה ש מ ע ת ה מבא יא, 11 ו ה ש ו מ ע ו ה ש ו מ ע אם יודע הוא ולא יגיד מבד ט, 12 ו ש ו מ ע י ו ש ו מ ע י קול נכבד מבא י, 10 מ ג ו ל י או ו ן ו ש ו מ ע י ע מ ו ק ו ת מבא י, 11 ש ו מ ע י ך לעיני כול ש ו מ ע י ך[ך] מהו יח, 7 י ש מ ע ולוא י ש מ ע בפני גבולות מה י, 21-22 ל ה ש מ ע ל ה ש מ ע הכול איש לרעתו הקטן לגדול מה ה, 23 ל ה ש מ י ע ל ה ש מ י ע קולו מה ז, 14-15 [ל]ה ש מ י ע ליצר מבינתו מהו יח, 11 ו מ ש מ י ע י ו מ ש מ י ע י שמחה לאבל יג[ון] מהו ב, 5
---	---	--	--

עם כול פרוש שמותם

מבא ד, 8
ופרוש שמותם יכתובו עם כול
סרכם מבא ד, 11
ואת כול פרוש שמותם יכתובו
עליהם מבא ד, 12—13

שִׁמְאֵל

ושמאול

ללכת ימין ושמאול מה א, 15
ולוא לסור ימין ושמאול

לשמאול

[אחד לימין וא] חד לשמאול
מבא ט, 14

ומשמאול

ולידם אנשי הרכב מימין
ומשמאול מבא ח, 4—5

שמאול

והמוציא את יד שמאול ללוש
בה מה ז, 15

ולשמאול

ולשמאול זה מזה יעמודו
סדריהם מבא ו, 7

שמד

ישמיד

וכול מנאצי דברו ישמיד מתבל
מה ה, 19

ישמידנה

ובמועד פקודה ישמידנה לעד
מה ד, 18—19

תשמיד

וכול עולה [ור]שעת תשמיד לעד
מה י, 15—16

להשמיד

ובקצו יצא בחמה גדולה להלחם
במלכי הצפון ואפו להשמיד

ולהכרית מבא א, 4
כול אלה ירדפו להשמיד אויב
במלחמה מבא ט, 5

ולהשמיד

[להגב]יר באמת ולהשמיד
באשמה מבא יג, 15

שמח

ישמח

על כן ישמח ויגיל
פח ה, 14—15

ישמח צדק [ב]מרומים
מבא יו, 8

וישמחו

בשמעם אתם ישישו וישמחו
יעזו לבם מבא ח, 56

נשמה

נשמה ביד גבורתכה
מבא יג, 12—13

שמה

שמה נפש עבדכה באמתכה
מהו יא, 31

שמחי

ציון שמחי מאדה
מבא יב, 12; יט, 5

שמה

ורוממו שמו בידך שמה וענו
ואמרו מבא יד, 4

ומשמיעי שמה לאלבי יג[ון]
מהו ב, 5

ואז אומרה בכנור ישועות ונבל
שמה[ה] מהו יא, 23—24

בשמה

להאיר בשמה ב[ית] ישראל
מבא יו, 7

ושמה

לשלוש וברכה כבוד ושמחה
מבא א, 9

לכלות כול בני חושך ושמחה
ל[כו]ל [בני אור] מבא יג, 16

לשמחה

ותהי תוכחתכה לי לשמחה
ושושון מהו ט, 24

שמחת

[ש]מחת עד למעשה
מהו יג, 6

ושמחת

ושמחת עולמים בחיי נצח
מהו ד, 7

ושמחת עולם במכונן
מהו קטע ז, 5

לשמחת

נכאי רוח ואבלים לשמחת עולם
מהו יח, 15

שמט

השמטה

את כל אלה יסרכו במועד שנת
השמטה מבא ב, 6

השמטים

ובשני השמטים לוא יתלוצו
לצאת לצבא מבא ב, 8

שמים

וחכמת בני שמים
ועם בני שמים מהו ד, 22
מהו יא, 8

במעון קודשכה ומ[לאכי שמים]
בזבול כבודכה

ברבים משפטיכה ועם בחירי שמים
מבא יב, 5

ואתה נטיתה שמים לכבודכה
מהו א, 10—11

בטרם היותם למלאכי [שמים]
מהו א, 11—12

ובהתרגשם יפתחו [שמים]
מהו יב, 16

ויפתחו שערי [שמים בעד] מעשי
אפעה מהו יב, 17

ולבוא בידך עם עדת בני שמים
מהו יב, 22

ומלחמת גבורי שמים תשוט
בתבל מהו ג, 35—36

ורוחי [שמים] להתחדש
מהו יא, 13

להחודד עם בני שמים
מהו קטע ז, 10

השמים

נפלו עירי השמים מבד ב, 18
כיא תלחם בם מן השמים[...]

[...]ם על השמים אדוני
מבא יא, 17

[ואף את השמים וכוך]ביהם
הכינותה בחוכמתכה מהו א, 15

ויצא השמים יתנו קולם
מהו ג, 35

ומבוע מים חיים ולא יכזב לפתוח
השמים מהו ח, 16—17

מלוא השמים[ים] מהו טו, 3

בשמים

מיא כמוכה אל ישראל בשמים[ים]
ובארץ מבא י, 8

כיא רוב קדושים [א]לה בשמים
מבא יב, 1

[...]קו]דש אשר בשמים
מהו קטע ז, 1

[גדול]תו בשמים ובארץ
מהו קטע יג, 3

שם

ותישם

ויתעו את ישראל ותישם הארץ
מבד ה, 20—21

השם

השם לבכבי ממחשבת רוע
מהו ז, 3

להשם

להשם את כל המונם מבד ב, 1

שמה

וארצם בו שמה מבד ג, 10
עד שמה מהו יב, 17

שמן

ויקטר למכמתו כיא בהם שמן
חלקו פח ה, 15

כיא בהם שמן חלקו פח ו, 5

שמן

לוא יחלו שמן משיחת כהונתם
מבא ט, 8

שמונה

שמונה ועשרים אלף אנשי
מלחמה מבא ט, 4—5

ורמחיהם א[ור]ך שמונה אמות
מבא ט, 12

השמינית

בשנה השמינית ילחמו בבני
עולם מבא ב, 12—13

על השמינית צבאות אל
מבא ד, 11

שמע

שמעתי

ונאמנה שמעתי לסוד פלאכה
מהו יב, 12

שמעתה

ושועתי שמעתה במירי נפשי
מהו ה, 12

שמעו

ולא שמעו לקול עשיהם מצות
יוריהם מבד ג, 7—8

שמעתם

כיא מאז שמעתם מבא טז, 13

וישמע

ויקשב אל אל דבריהם וישמע
מבד ח, 41—42

וישמעם

ויקם מאהרן נבונים ומישראל
חכמים וישמעם מבד ו, 2—3

ואשמעה

[ומה] אביט בלוא גלית עיני
ואשמעה... מהו יח, 19

תשמע

ושועתי ולוא תשמע
פח א, 1—2

וישמעו

וישמעו הקטן לגדול
וישמעו לקול מורה

מבד ח, 51

וישומעוני

וישומעוני ההולכים בדרך
לבכה מהו ד, 24

לשמוע

ובעולים לשמוע [קולות]
מבא ו, 12

ש מ ך לאהוב את [ש מ ך] מהו טו, 7 ב ש מ כ ה כיא בטח בשמכה הגדול מבא יא, 2 כי בש[מכה]... ובכבודי תופיע מהו ט, 26 ו ש מ כ ה ושמכה אברכה תמיד מהו קטע 4, 17 ל ש מ כ ה ...לשמכה ויתגבר בכבודכה מהו יח, 8 ל ש מ ך ...לשמך תבי[אני] בעדת מהו קטע 11, 10 ו ל ש ך ולשמך הברכה לעול[ם] מהו יז, 19 ש מ ו ת ...שם הנשיא הרבוא ואת שמות ש[רי]... מבא ג, 15 ואת שמות שרי אלפיו מבא ד, 1 ואת שמות שרי מאיתיו מבא ד, 2 ואת שמות שרי עשרותיו מבא ד, 3 ואת שמות שרי עשרותיו מבא ד, 4 ואת שמות תשעת אנשי תעורתו מבא ד, 5 ובחירי עם קודש שמתה לכה ב[יחד ומס] פר שמות כול צבאם מבא יב, 2 ו ש מ ו ת ואהרן ושמות שנים עשר שבטי ישראל כתולדותם מבא ג, 13; ה, 1 ושמות שנים עשר שרי שבטיהם מבא ה, 2 ש מ ו ת י ה ם הנה פרוש שמותיהם לתולדותם מבד, 4—5 ב ש מ ו ת י ה ם יפקדו כלם בשמותיהם מבד יד, 3 ויכתבו בשמותיהם איש אחר אחיו מבד יד, 3—4 ש מ ו ת ם ואחריהם כול סרך פרוש מבא ד, 6 ואחריהם כול פרוש שמותם מבא ד, 7	ק ר י א י ה ש ם ה ע מ ד י ם ב א ח ר י ת הימים מבד ד, 4 כי בזה מפרש השם מבד טו, 2 ואם ישבע ועבר חלל את השם מבד טו, 3 יהיו אנשי השם מבא ב, 6 ועל חצוצרות אנשי השם מבא ג, 3—4 ב ש ם ואשר יזכיר דבר בשם הנכבד על כול היצורים מהו, 27 כי חסו בשם קדשו מבד ח, 57 הכנ[יע] פעמים רבות בשם קודשכה מבא יא, 3 ו ש ם [ו]שם ישראל ולוי ואהרן מבא ה, 1 ש מ ו אברך שמו בראשית מהו י, 14 ובפרוש שמו שמותיהם מבד ב, 13 ליראי אל ולחשבי שמו מבד ח, 42—43 עד יגלה אל ישע וצדקה ליראי מבד יד, 4 שמו שמו[ו] ישראל ולוי ואהרן מבא ה, 1 ורוממו שמו ביחד שמחה מבא יד, 4 ש מ כ ה וצבאות מלאכים בזבול קודשכה לה[לל ש]מכה מבא יב, 1 [ואת] אל אבותינו שמכה נברכה לעולמים מבא יג, 6 [גדול] שמכה אל החסדים מבא יד, 8 נהללה שמכה ובגבורותיה מבא יד, 12—13 נרוממה מבא יד, 12 וענו ואמרו ברוך שמכה אל מבא יח, 6 עשיתה ל[מען] שמכה מבא יח, 8 ולהלל שמכה בפה כול מהו א, 31—32 מקהלם אברכה שמכה מבד, 30 להלל שמכה ביחד ר[ינ]ה מהו ב, 34 מהו ג, 23 ...שמכה בהפלא... מהו ט, 23 תמיד אברכה שמכה ואספרה מהו יא, 6 כבודכה מבד יח, 3 בפי כולם יהולל שמכה מהו יא, 25—26 ואהללה שמכה בתוך יראיכה מהו יב, 3 ולהשכיל בסוד[שמכה ה]גדול מהו יג, 14	ע ל ה ש ל י ש י ת ש ב ט י א ל מבא ד, 9—10 ב ש ל י ש י ת וכול העם יעבורו בשלישית בסרך מהו ב, 21 ו ב ש ל י ש י ת ובשלישית ילחמו בשאר בני ארם מבא ב, 11—10 ש ל ש י ם מבן שלשים שנה מבד יד, 8 ש ל ו ש י ם ובן שלשים שנה יגש ליריב ריב ומשפט מהו, 13—14 ואשר ישכוב וישן במושב הרבים שלשים ימים מהו, 10 ונענש שלשים יום מהו, 12, 14, 15 נענש שלשים יום מהו, 13 מבן שלשים שנה ועד בן ששים מבד יד, 16 [ש]לשים באמה מבא ה, 16 מבן שלשים שנה מבא ו, 13 ועד בן שלשים מבא ז, 3 ו ש ל ו ש י ם ובשלוש שלשים שני המלחמה מבא ב, 6 בחמש שלשים שני העבודה מבא ב, 9 ו כ ש ל י ש י וכשלישי מרכבותיו בים סוף[ף] מבא יא, 10	ו ב ש ל ו ש ובשלוש ושלושים שני המלחמה מבא ב, 6 ש ל ו ש ה ונענש שלוש חודשים מהו, 6 ואשר ידבר בפיהו דבר נבל שלוש חודשים מהו, 9 שנים עשר איש וכוהנים שלוש מהו, 1 שלוש גורלות מבא א, 13 ובסגר שלוש צמידים מבא ה, 7 ואחריהם יצאו שלוש דגלי בינים מבא ו, 1 ויצאו שלוש דגלי בינים מבא ח, 3—4 ובעומדם שלוש סדרים מבא ה, 6 ו ש ל ו ש ה ושלוש יתאורו חיל בליעל מבא א, 13 ושלוש שוטרים מן הלויים מבא ו, 13 ש ל ו ש ת וקדשום שלוש תימים מהו, 26 פשרו שלוש מצודות בליעל מבד, 14—15 ל ש ל ו ש ת אשר לשלוש השבטים מבא ג, 13 כסרך הזה יתקעו הכוהנים לשלש דגלים מבא ה, 14 ויתנם לפניהם לשלוש תימי הצדק מבד, 16—17 כי[א] יסבו המגדל לשלוש מבא ט, 13 רמות ש ל ש ת ם ובני ישראל שלשתם והגר רביע מבד יד, 3 ש ל ו ש ת ם ובני ישראל שלשתם והגר רביע מבד יד, 3—4 ה ש ל י ש י ועל הורק השלישי יכתובו מבא ו, 3 [על השלישי] שריאל מבא ט, 15 ובגורל השלישי מבא יו, 16 ש ל י ש י ת את שלשית כול לילות השנה מהו, 7 ה ש ל י ש י ת השלישית סמא המקדש מבד ד, 17—18
--	--	---	---

ובש לום
[ברן] ו ב ש ל ו מ ל גבורת פלא
מבא יא, 9

וש לום
לשבילי כבוד וחיים ו ש ל ו מ לאין
[קץ] מהו ז, 15

וש לום
ואמתה תופיע לכבוד ע ש ו ש ל ו מ
עולם מהו יא, 28—27
ו ש ל ו מ עד ואין מחסור
מהו טו, 16

ל ש לום
וישא פני חסדיו לכה ל ש ל ו מ
עולמים מהו ב, 4
ל ש ל ו מ וברכה כבוד ושמחה
מבא א, 9
ל ש ל ו מ ושחח מהו יג, 5

וש לומי
ולא גערתה חיי ו ש ל ו מ י לא
הונחתה מהו ט, 11

ש לומכה
וברית ש לומכה חרתה למו
בחרט חיים מבא יב, 3
ומשמר ש לומכה לפלס נפשי
מהו ט, 33

בש לומכה
[ונדיצה בש] לומכה
מבא יג, 13

ש לומם
ושם ש לומם כדלק[ה בעמיר]
מבא יו, 1
ופקודת ש לומם מהו א, 18
ולפקודת נגיעתם עם קצי
ש לומם מהו ג, 14—15

ש לומי
גמול אל כות אל ש לומי אל
מבא ד, 12

ש לום
עד ש לום הקץ השנים האלה
מבד ד, 8—9

וב ש לום
ו ב ש ל ו מ הקץ למספר השנים
מבד ד, 10

שלש
ש ל ש מאות ותשעים
מבא א, 5—6

ש לוש
עד ש לוש פעמים על מושב אחד
מהו ז, 11
ומגני המגדלות יהיו ארוכים
ש לוש אמות מבא ט, 12
מגנים ש לוש מאות מבא ט, 14

יש למו
י ש ל מ ו ברשו מהו ז, 7—6

ל ש לם
ל ש ל מ לו את גמולו
פח יב, 2—3
ל ש ל מ גמול רעתם לכול גוי הבל
מבא ו, 6

ל ש למו
ואם לוא תשיג ידו ל ש ל מו
מהו ז, 8

משלמי
כול משלמי גמולים
מהו ב, 7—6

יש לימו
עד לא י ש לי מ את ימיהם
מבד י, 10

בה ש לם
ובתקופת מועדיהם בה ש לם חוק
מהו י, 7

לה ש לים
לה ש לים [חס] דרך עם עב[דך]
ל[עד] מהו טז, 12—11
בהמלא צבאם לה ש לים מערכת
מבא ה, 3

ש לם
כי בלב ש לם דרשוהו
מבד א, 10
אם ישוב וניתפש לפני אחד ש לם
משפטו מבד ט, 19—20
ול[התהלך] באמת ולב ש לם
מהו טז, 7
באמונה ולב ש לם מהו טז, 17

ש לום
ולוא יהיה לכה ש לום
מהו ב, 9

יתברך בלבבו לאמור ש לום יהי לי
מהו ב, 13

ורוב ש לום באורך ימים
מהו ד, 7
יכתובו גילות אל במשיב ש לום
מבא ג, 11

ש לום וברכה לגורל אל
מבא יו, 7
[ואיש ש לום לכול חווי נכוות
מהו ב, 14—15
וקצי ש לום לאין ח[קר]
מהו יח, 30
נתיבות ש לום מהו קטע 3, 3

ש לום
ולדרוש איש את ש לום אחיהו
מבד ו, 21; 1
יכתובו ש לום אל כמחני קדושו
מבא ג, 5
עם ש לום עולם ואורך ימים
מהו יג, 18—17

שלך
י ש ל יך
הגל הראשון י ש ל יך [א]ל
מערכת האויב מבא ו, 1—2

לה ש ל יך
עד כלותם לה ש ל יך שבע פעמים
מבא ח, 1—2

ולה ש ל יך
ו לה ש ל יך כול... מהו יו, 15

ה ש ל יכם
עד ה ש ל יכם למערכת האויב
שבע פעמים מבא ח, 12—13

שלל
ש ל ו ת ה
כי אתה ש ל ו ת ה גוים רבים
פח ח, 15; ט, 3

וי ש ל ו כה
וי ש ל ו כה כול יתר עמים
פח ח, 15; ט, 3—4

ושוללי
וכול מפשיטי החללים ו ש ו ל ל י
השלל מבא ז, 2

ושול
שבה שביכה איש כבוד ו ש ו ל
שללכה עושי חיל
מבא יב, 9—10; יט, 3

ל ש ו ל
ל ש ו ל את כול אויביו לפנינו
מבא י, 1—2

ה ש ל ל
וכול מפשיטי החללים ו ש ו ל ל י
ה ש ל ל מבא ו, 2

משלל
אשר יקבוצו הון ובצע משלל
העמים פח ט, 5

שללכה
שבה שביכה איש כבוד ו ש ו ל
ש ל ל כה עושי חיל
מבא יב, 9—10; יט, 3

ושללכה
ו ש ל ל כה... מהו קטע 2, 2

שללם
עם כול ש ל ל כה כדגת הים
פח ו, 1—2
ינתן הונם עם ש ל ל כה פח ט, 6
להיות אלמנות ש ל ל כה ואת יתומים
ירצחו מבד ו, 16—17

שלם
י ש ל מ
והוא י ש ל מ לאיש גמולו
מהו י, 19

ישלחו
ואנשי הכינים י ש ל חו ידם בחיל
הכתיים מבא יו, 13—14
ושורשיהם ליובל י ש ל חו
מהו ח, 7
כי במטעתם יתשגשו ואל יובל
י ש ל חו שורש מהו ח, 9—10

ל ש לוח
ואין ל ש לוח פעם ולא מצעד לקול
רגלי מהו ח, 34

ישלחו
י ש ל חו ולוא ישוב מהו ז, 17
י ש ל חו מעצת היתד ולוא ישוב
מהו ח, 22—23

ישלח
בהופע מעשיו י ש ל ח מעדה
מבד ח, 26

ל ש לוח
ל ש ל ח הואה מאתם ולוא ישוב
מהו ז, 16—17

ל ש לוחו
והיה משפטו כמהו ל ש ל ח הו
מאתם מהו ז, 25

משולח
ובכל השנים האלה יהיה בליעל
מ ש ו ל ח בישראל
מבד ד, 12—13

משלח
לעשות רצון בכול משלח כפים
ברשית משלח ידי ורגלי
מהו י, 14

משלוח
ראשית משלוח יד בני אור
מבא א, 1

שלחן
ה ש ו ל ח נ
יערוך ה ש ו ל ח נ היתד
מהו ז, 17—18
והיה כיא יערוכו ה ש ו ל ח נ לאכול
מהו ו, 4

בשולחן
ולחדשן לפניו תמיד ב ש ו ל ח נ
כבוד מבא ב, 5—6

לשולחן
ואם ל ש ו ל ח נ יחד יעיד[ו]
מהו ז, 17

שלט
ה ש ל ט
ועל ה ש ל ט השני יכתובו
מבא ו, 2

משכב

ועם משכב יצועי ארנגה לו
ואברכנו מה י, 15

למשכבי

ולוא י[קרב] אל אשה לדעתה
למשכבי זכר מה 1, 9—10

שכח

הנשכחות

הנשכחות לפניכה

מהו קטע 4, 9

שכך

שכתה

ואתה אל שכתה בעד פריי

מהו ח, 11

אשוך

ובערמת דעת אשוך תושיה

מה י, 26

ותשוך

ותשוך בעדי מכול מוקשי שחת

מהו ב, 21

וישוכו

וישוכו בעדי בצלמות

מהו ה, 34

שכל

אשכול

ואיכה אשכול בלא יצרתה לי

מהו י, 6—7

השכלתה

וקצ תעודה השכלתה

מהו קטע 5, 11

השכלתני

אורכה אדוני כי השכלתני

באמתכה

מהו ז, 26

ואיכה אשיב בלוא השכלתני

מהו י, 7

ואיכה אבין כיא אב השכלתני

מהו יב, 33

השכלתם

וברוי פלאכה השכלתם

מהו יא, 10

ישכיל

ישכיל את הרבים במעשי אל

מבד יג, 8—7

וגבר [מגבר] ישכיל

מהו ט, 15—16

ומה אף הוא בשר כי ישכיל

מהו טו, 21

ישכיליהו

וכפי יומיו ישכיליהו בחוקי

מהו ז, 7

תשכילנו

כי תשכילנו בנפלאות כאלה
מהו י, 4

ותשכילני

ותשכילני במעשי פלאכה

מהו יא, 4

להשכיל

להשכיל תמימי דרך

מהו ד, 22

[ל]השכיל בכול רזיכה

מהו יב, 20

ולהשכיל

ולהשכיל רוכנים בלקח

מהו יא, 1

ולהשכיל בכול מחשבת

קודשכה מהו יא, 18—19

להשכיל בסו[ד] שמכה

מהו יג, 14

להשכילם

וכן להשכילם ברזי פלא

מהו ט, 18

ולהשכילם

ולהשכילם כול הנמצא

מהו ט, 20

משכיל

ואני משכיל ידעתיה

מהו יב, 11

למשכיל

למשכיל להבין וללמד

מהו ג, 13

אלה החוקים למשכיל

להתהלך בב עם כול חי

מהו ט, 12

ואלה תכוני הדרך למשכיל

בעתים האלה מהו ט, 21

ואלה החקים למשכיל

מבד יב, 20—21

ואלה המשפטים למשכיל

מבד יג, 22

למשכיל מהו קטע 8, 10

משכילי

משכילי בי[נה ודעת]

מבא י, 10

שכל

ברוך את[ה] אדוני אשר נתתה

ל[עבדך] שכל מהו יא, 28—29

...שכל ומבקשי בינה

מהו קטע 18, 3

השכל

ולמוד את כול השכל

מהו ט, 13

והשכל

אל הצדק והשכל

מהו קטע 7, 8

בשכל

ויאיר לבכה בשכל חיים
מהו ב, 3

ומנעורי הופעתה לי בשכל
משפטכה מהו ט, 31

ובשכל

ואני הבינותי כי את אשר בחרתה
[צדק] דרכו ובשכל

מהו יז, 20

ושכל

ושכל ובינה והכמת גבורה

מהו ד, 3

שכלו

ולפי שכלו עם תום דרכו

מהו א, 17

ואל ברזי שכלו מהו ד, 18

לפי שכלו ומעשיו בתורה

מהו ה, 21; ו, 18

לפי שכלו ומעשיו מהו ה, 23

להעלות איש לפי שכלו

מהו ה, 24

ולפי שכלו

ולפי שכלו להגישו

מהו ט, 15—16

לפי שכלו

לפי שכלו אגישנו

מהו יד, 18—19

בני איש

בני איש לפי שכלו

מהו קטע 11, 4

ושכלו

יפקדוהו למ[ע]שיו ושיכלו

וכוהו וגבורתו והונו מבד יג, 11

לשכלו

יודרשהו האיש הפקיד ברואש

הרבים לשכלו ולמעשיו

מהו ו, 14

שכלכה

ברז שכלכה ומעין גבור[ה]

מהו יב, 13

וברזי שכלכה

וברזי שכלכה פעלתה

מהו יג, 13

שכלם

וידעוהו לפי שכלם מהו א, 32

לפי שכלם וכפי דעתם

מהו קטע 10, 4

כשכלם

כשכלם הגשתם ולפי ממשלתם

ישרתוהו מהו יב, 22—23

שכליך

...שכליך כי מידך היתה

זאת מהו יד, 27

שכם

לשכם

ואמוץ מתנים לשכם מכים

מבא יד, 7

שכן

משכנות

לרשת משכנות לוא לו

פח ב, 16

משכנות לוא לו פח ג, 2

שכר

מספח חמתו אף שכר

פח יא, 2—3

שכר

שכר שני ימים לכל חדש

כמשפט מבד יד, 11—12

שוכרו

אל ימרא איש את עבדו ואת אמתו

ואת שוכרו בשבת

מבד יא, 12

שלה

ושלוה

לבטח במעון ק[דשו]בה[שקט]

ושלוה מהו יב, 2

שלהב

שלהובת

שלהובת חרב אוכלת

מבא ו, 3

שלבתה

ומימיה תואכל שלבתי

מהו ח, 30

שלח

שולחי

שולחי אצבע ומדברי און ומקני

הון מהו יא, 2

ישלח

אל ישלח איש את ידו

מהו ז, 18

והוא ישלח ידו בלחם לפנים

מהו ז, 20

ואחר ישלח משיח ישראל ידיו

בלחם מהו ז, 20—21

הכוהן ישלח ידו לרשונה

מהו ו, 5

אל ישלח את בן הנכר

מבד יא, 2

אל ישלח איש למזבח

מבד יא, 18—19

אל ישלח את ידו לשפוך דם

לאיש מן הגוים מבד יב, 6

וישלח

וישלח עזר עולמים לגורל פדותו

מבא יז, 6

ויהיו לנחל שוֹטֵף מהו ח, 17
שוֹטֵפִים
ואני הייתי ל[ב]זאי נהרות
שוֹטֵפִים כי גרשו עלי רשעים
מהו ח, 14—15

שטר
שוטרים
ושלושה שוטרים מן הלויים
מבא ז, 13
...לויים שוטרים מבא ז, 15
שוטרים
שופטים ושוטרים לשבטיהם
בכול משפחותם מהו א, 15
והשוטרים
והשוטרים יהיו גם הם מבין
ארבעים שנה ועד בן חמישים
מבא ז, 1—2

ולשוטרים
לשרים ולשופטים ולשוטרים
למספר כול צבאותם מהו א, 24
ושוטרינו
ו[ש]וטרינו ידברו לכול עתודי
המלחמה נדיבי לב מבא י, 5
ושוטריהם
וכול שופטים ושוטריהם
מהו א, 29

שית
ושיט
ופלגיו יעל קוץ ודרדר לשמיר
ושיט מהו ח, 24—25

שית
וישתהו
כיא יפתח אוצרו וישתהו עלת
מהו א, 2

שכב
ישכב
אל ישכב איש עם אשה בעיר
המקדש מבד יב, 1
ישכוב
ואשר ישכוב וישן במושב
הרבים שלשים ימים מהו ז, 10
ושוכבי
ושוכבי עפר הרימו תרן
מהו ו, 34

ושוכבים
ושוכבים עם הרואה את דם
זובה מבד ה, 7

ויסגרו דלתי שחת בעד הרית עול
מהו ג, 18
בהפתח כל פחי שחת
מהו ט, 26
בהתעופף כול חצי שחת לאין
השב מהו ג, 27

השחת
ואשר לאו להוכיח ולהתרובב עם
אנשי השחת מהו ט, 16
ולהבדל מבני השחת
מבד ו, 14—15
אל ישא ואל יתן לבני השחת כי
אם כף לכף מבד יג, 14—15

ושחת
לשלום ושחת מהו יג, 5
לשחת
לשחת עולמים מהו ד, 12
ועם מתים יחפש רוחי כי הגיעו
לשחת מהו ח, 28—29

משחת
אודכה אדוני כי סדיתה נפשי
משחת מהו ג, 19
ותעזור משחת חיי מהו ה, 6

ומשחת
ואם יפתח צרתי ומשחת יחלץ
נפשי מהו א, 13
[ומשחת הצלתה נפשי]
מהו ד, 5

שטם
שטמתו
ובכול רוי שטמתו לוא הדחיונו[ו]
מבריתכה מבא יד, 9—10

משטמה
וא[ו]ר[ו]ר בליעל במחשבת
משטמה מבא יג, 4
לשחת מלאך משטמה
מבא יג, 11

המשטמה
יסור מלאך המשטמה מאחריו
מבד טז, 5

משטמתו
וכול נגיעיהם ומועדי צרותם
בממשלת משטמתו מהו ג, 23

שטן
ותגער בכול שטן משחית ומר
מהו קטע 4, 6

שטף
שוטף
ומעביר שוט שוטף מהו ו, 35

ואשר ישחק בסכלות מהו ז, 14
ישחקו
ובלעג ישחקו עליהם
פח ד, 6

משחק
ורגלים משחק לו פח ד, 1

ישחק
לישחק
וימסור לישחק וליעקב
מבד ג, 3

שחר
וכשחר
וכשחר נכון לאורתום הופעתה
לי מהו ד, 6

למשחור
ותודי נהפך למשחור
מהו ה, 33

שחת
לשחת
ועל הצוצרות המארב יכתובו רוי
אל לשחת רשעה מבא ג, 8—9
ואתה עשיתה בליעל לשחת
מבא יג, 10—11

לשחית
לשחית את הארץ פח ד, 13
להשחית
נפץ זרם להשחית רבים
מהו ב, 27

הנשחתה
לכל הבא מדרכו הנשחתה
מבד טו, 7
משחית
ותגער בכול שטן משחית ומר
מהו קטע 4, 6

משחיתים
[כו]ל משחיתים מהו ג, 38

שחח
שגאת עולם עם אנשי שחת
מהו ט, 21—22
ורייב אנשי שחת לוא אתפוש עד
יום נקם מהו י, 20
להנצילים מכל מוקשי שחת
מבד יד, 2
ותשוך בעדי מכול מוקשי שחת
מהו ב, 21
ומשברי שחת לכול מעשי פלצות
מהו ג, 12
להתעופף כול חצי שחת
מהו ג, 16

שחד
שוחד
ולא תק[ח] שוחד ולא תקח כופר
לעלילות רשעה מהו טו, 24

ושוחד
ולא אשא פני רע ו[ש]וחד לא
אכיר מהו יד, 19

ובשוחד
[לוא] אמיר בהון אמחק
ובשוחד כול משפטיך
מהו יד, 20

שחה
לשוה
והמוציא את יד שמאלו לשוה בה
כהו ז, 15

והשתחוו
ומליכיהם ישרתוך והשתחוו לך
מבא יב, 6

השתחות
וכל הבא אל בית השתחות
מבד יא, 21—22

ולשתחות
ולשתחות להמה ושהבה לוא
יצילום ביום המשפט
פח יב, 13—14

ושחיי
שמעו חכמים ושהי דעת ונמהרים
מהו א, 35—36

שחח
להשח
להשה גבהות עולם מבד א, 15

תשתוחח
ונפשי עלי תשתוחח לכלה
מהו ח, 32

שחק
שחקים
מפרש שחקים צבא מאורות
ומשא רוחות מבא י, 11—12
ויהמו שחקים בקול המון
מהו ג, 13
בל ינובב פריי עם [רקיע]
שחקים מהו ה, 13

שחק
ישחק
והוא לכול מבצר ישחק
פח ד, 4

ש ש ונענש ש ש ש חודשים מה ז, 4, 5, 12, 18 ומישראל ש ש מבוניים מבד י, 5-6 ונענש ימים ש ש ש וראשי המשמרות ש ש ש ועשרים וממדו ש ש ש דגלים והדגל המתקרב מבא ט, 4 ה ש ש וביד ה ש ש ה יהיו חצוצרות המקרא מבא ז, 11-12 ש ש ש ש ש אלפים חמש מאות לשבט והרוכבים ש ש ש אלפים מבא ט, 5 ו ש ש ו ש ש (הכזהנים ירעו בח) צוצרות ההללים ה ש ש י אל יעש איש ביום ה ש ש י מלאכה מבד י, 14-15 ה ש ש על ה ש ש שית קהל אל מבא ד, 10 ב ש ש ב ש ש שית ובשביעית ילחמו בכול בני אשור ופרס מבא ב, 12 ש ש ינענש ש ש ש יום עד בני ש ש ש שנה מבד י, 7 ואל יתיצב עוד מבן ש ש ש שנה ומעלה מבד י, 7-8 מבן שלושים שנה ועד בן ש ש ש מבד יד, 7 מבן חמשים שנה ועד בן ש ש ש מבא ז, 1 ש ש וחוגרים באבנט בד ש ש משורר תכלת מבא ז, 9 לובשים בגדי ש ש לבן מבא ז, 9 ש ש וקרקר את כל בני ש ש מבד ז, 20-21 וקרקר כל בני ש שית מבא יא, 6 ש ש מבא ז, 9 ש ש וחוגרים באבנט בד ש ש משורר תכלת מבא ז, 9	ו ש ש ות ש ש מני חרפה וקלס לבוגדים מהו ז, 9-10 ות ש ש מני נס לבחירי צדק מהו ב, 13 ות ש ש מני כמגדל עוז כחומה נשגבה מהו ז, 8 ות ש ש מני אב לבני הסד מהו ז, 20 ו ש ש ות ש ש מני במגור עם דיגים רבים מהו ז, 7-8 ו ש ש ובצדק ת ש ש מני מהו קטע 11, 6 ו ש ש ואורב י ש ש מו [להם]... [לטהר] מבא ט, 17-18 ו ש ש וי ש ש ימו נפש [ו] כאיניה ב[מ] צולות ים מהו ג, 6 ו ש ש וי ש ש מוני לבנו והרפה בפיו כל דורשי רמיה מהו ב, 33-34 ו ש ש ל ש ש מ ל ש ש מ במרום קינו פח ט, 12-13 ו ש ש עמו ש ש מ לבני מה יא, 2 ו ש ש ש ש ש ש ש ש לבי בבריכתה ואמתכ[ה] מהו י, 29 ו ש ש בשעם אתם י ש ש ו וישמהו ויעז לבם מבד ח, 56 ו ש ש ו ש ש ש ו ש ש ש בישועתכה מבא יג, 13 ו ש ש והיה תוכחתה לי לשמחה ו ש ש ו מהו ט, 24 ו ש ש תערך המלחמה ש ש ש שנים מבא ב, 9 הכול ש ש מאות מבא ו, 9 ו ש ש והכהנים ירעו ב ש ש חצוצרות ההללים מבא ח, 8-9	ו ש ש ש ש מ את [בלוי] על ואת כול רוחי גורלו ומעמו ש ש מ את [בלוי] על מבא יג, 1-2 ו ש ש ו ש ש שלומם כדל[ה] בעמיר מבא יז, 1 ו ש ש לגאלו ש ש מ בהם כפי טמאתם יטמא הנוגע בהם מבד יב, 16-17 ו ש ש כיא אל ש מן בד בכד מה ד, 16 כיא בד בכד ש מן אל מה ד, 25 ו ש ש ובחירי עם קודש ש מ ת ה לכה ב[יחד] מבא יב, 1-2 ו ש ש בינה ש מ ת ה בלבבו לפתוח מקור דעת לכול מבינים מהו ב, 17-18 ו ש ש אודכה אדוני כי ש מ ת ה נפשי בצרור החיים מהו ב, 20 ובסוד נעלמים לא ש מ ת ה חוקי מהו ז, 34 ואתה אלי ש מ ת ה בפיו כחירה גשם מהו ח, 16 ויצר בשר לא ש מ ת ה לי מעוז מהו י, 22 ו ש ש ש מ ת ה [אל] למשפט ש מ ת ה פח ה, 1 ו ש ש אשר ש מו גלולים על לבם מבד ח, 32 ומכשול עוונם ש מו לנגד פניהם מהו ד, 15 ו ש ש ומכשול עוונו י ש ש לפניו להסוג בו מהו ב, 12 ו ש ש ו י ש ש לו שתי רוחות מהו ג, 18 ו ש ש וביותם א ש ש גבולי לבלתי שוב מהו י, 11-12 ו ש ש אורכה אלי כי אתה ת ש ש סוד על סלע מהו ו, 25-26 ו ש ש ו ת ש ש דברים על קו מהו א, 29 כי אתה פעלתה אלה ו ת ש ש בפיו עבדכה מהו יא, 34 ו ת ש ש מקום ר[שעה] מהו קטע 5, 5	ו ש ש ת ש ש ח נפשי בנפלאותיכה מהו ט, 7 ו ש ש ובגבורות[יכה] י ש ו ת חו לאין השבת מהו ו, 11-12 ו ש ש [נ ש ו ח] ח עם גבוריכה מהו קטע 10, 7 ו ש ש ולמ ש ת ו ח ח י ואשיבה למבלעי דבר ולמ ש ת ו ח ח י ביו תוכחת מהו ט, 8-9 ו ש ש ת ש ש ח ומלחמת גבורי שמים ת ש ש ח מהו ג, 35-36 ו ש ש ו ת ש ש בשביבי להוב עד אפס כול שותיהם מהו ג, 30 ו ש ש ומעביר ש ש ש שו טף מהו ו, 35 ו ש ש ש ו ע ת י ש ו ע ת י ולוא תשמע פח א, 1-2 ו ש ש ו ש ו ע ת י שמעתה במרירי נפשי מהו ה, 12 ו ש ש [הט נא אונ] כה אל ש ו ע ת י מבא י, 18 ו ש ש ש ו ק ים ש ו ק ים מהו קטע 16, 2 ו ש ש ובתי ראשים וש ו ק ים מבא ו, 14 ו ש ש ולעפר ש ו ק ים מהו יא, 22 ו ש ש ואליו ת ש ו ק [תם] מבא טו, 10 ו ש ש ת ש ו ק ים ומשענתם מבא יז, 4 ו ש ש ת ש ו ק ים ואליו [ת ש ו ק] ת מ ה יחד מבא ג, 12
---	--	---	---

שוב

ובהיותם אשים גבולי בבלתי שוב
מה י, 11—12

ב ש ו ב

ב ש ו ב גולת בני אור ממדבר
מבא א, 3
וחצוצרות המאסף ב ש ו ב
המלחמה מבא ג, 2

ל ש ו ב

לעשות ככול אשר צוה ולוא
ל ש ו ב מאחרו מה א, 17
המתנדבים ל ש ו ב מכול רע
מה ה, 1

ל ש ו ב אל תורת מושה
מה ה, 8
המתנדבים ל ש ו ב ביחד לבריתו
מה ה, 22
ל ש ו ב לאמת ולסור מכול עול
מה ה, 15

עד זכו ל ש ו ב
ל ש ו ב אל תורת משה
מבד טו, 9; טז, 2—3; 5—6
ולמתקריב[ם] לחמה יתקעו
ל ש ו ב מבא טו, 11
ל ש ו ב אל תורת משה
מה יב, 20

ש ו ב מ

בצאתם מירושלים ללכת למלחמה
עד ש ו ב מ מבא ז, 3—4

ב ש ו ב מ

כיא בש ו ב מ אל
פח י, 15—16

ו ב ש ו ב מ

ו ב ש ו ב מ מן המלחמה
מבא ג, 10
ו ב ש ו ב מ מן המלחמה יתחבו על
אותותם מבא ד, 8, 13

ש ב

ומה אפסוהו ש ב לעפרו כי יעצור
כוח מהו י, 12
ומה אפסוהו ש ב אל עפרו
מהו יב, 31
[ומה אפסוהו ש] ב אל עפרו
מהו קטע א, 4

ה ש ב

לכל ה ש ב מדרכו הנשחתה
מבד טו, 7

ש ב י מ

ושומרי מצותיך ש ב י מ אליך
מהו טו, 17

ש ב י

לכפר בעד ש ב י פשע

מבד ב, 5
הכהנים הם ש ב י ישראל
מבד ד, 2

וחופריה הם ש ב י ישראל

מבד ו, 4—5
ומרפא לכול ש ב י פשע

מהו ב, 8—9
שבי [בר] יתך מהו יד, 21—22

ל ש ב י

לוא אטור באף ל ש ב י פשע
וכן המשפט ל ש ב י ישראל
מה י, 21
מבד ח, 16
ואדעה כי יש מקוה ל ש ב י פשע
ועובי חטא מהו ו, 6
הסולח ל ש ב י פשע

ו ה ש ב י

והתודה ו ה ש ב י ולא ישא חטא
למות מבד טו, 4—5

ה ש ב ת ה

ה ש ב ת ה להביא בברית
מהו יח, 28

י ש ב י

ואשר י ש ב י את רעהו בקשי עורף
מה ו, 25—26
מה י ש ב י חמר מה יא, 22
לוא י ש ב י אפו עד כלותם
מבא ג, 9
ומה י ש ב י על כול משפט הצדק
מהו א, 27
י ש ב י עפר מהו יב, 27

א ש ב י

ומה א ש ב י על תוכחתי
פח ו, 14
לוא א ש ב י לאיש גמול רע
מה י, 18—19
ואפסא לוא א ש ב י מאנשי עולה
מה י, 20—21
ואם א ש ב י יד יהיה כערער[ך]
בערבה[ך] מהו ח, 24
ואיכה א ש ב י בלוא השכלתני
מהו י, 7

ו א ש ב י ה

ו א ש ב י ה למבלעי דבר
מהו ט, 8

ת ש ב י

ולנכדיהם ת ש ב י לבו
מבא יד, 11—12
ואתה אלי ת ש ב י סערה לדממה
מהו ה, 18
ואין מליץ בנים לק[ה]לם כיא
ת[ש] ב י מהו ו, 13

ה ו ש ב ה

ולא ה ו ש ב ה פארתם בפי אחד
מבד ו, 6—7

ו ת ש ב י ה ו

...איש ו ת ש ב י ה...
מהו קטע א, 12

ת ש ב

אל ת ש ב פני עבדך מהו טו, 18
אל ת ש ב ידכה מהו יח, 9

נ ש ב י

מה נ ש ב י כי גמלתנו
מהו קטע א, 10, 2

ה ש ב

בהתעופף כול חצי שחת לאין
ה ש ב מהו ג, 27
אורכה לאין ה ש ב מהו יח, 18
לאין ה ש ב מהו קטע א, 10, 5

ל ה ש ב י

ולכול עצה ודבר אשר יהיה לרבים
ל ה ש ב מה ו, 9
ל ה ש ב י על עצתכה מה יא, 18
וינבאו שקר ל ה ש ב י את ישראל
מאחר אל מבד ו, 1—2
ל ה ש ב י גמול רשעים עליהם
מבד ז, 9—10

ל ה ש ב י גמול רשעים

מבא יא, 13—14
ל ה ש ב י נפש מהו ו, 23
ואין ל ה ש ב י על תוכחתכה
מהו ז, 28—29; יב, 30—31
ומאור גליתיה ולוא ל ה ש ב י
מהו קטע א, 12
ל ה ש ב י דבר מהו קטע א, 7, 12
ו ל ה ש ב י, ו ל ה ש ב י
לכפר בעד הארץ ו ל ה ש ב י
לרשעים גמולם מה ח, 6—7
ו ל ה ש ב י ענוה לנגד רמי רוח
מה יא, 1

ו ל ש ב י

ו ל ש ב י כול מסי לבב
מבא י, 5—6
להשכיל בכול רזיכה ו ל ש ב י דבר
מהו יב, 20

ה מ ש ב י

על חצוצרות המ ש ב י אסף אל
מבא ג, 10
ואחר יתקעו להם הכהנים
בחצוצרות המ ש ב י מבא ח, 2
ואחר יתקעו להם הכהנים
בחצוצרות המ ש ב י קול נוח
מבא ח, 13—14
ירננו כולם את תהלת המ ש ב י
מבא יד, 2

ב מ ש ב י

יכתובו גילות אל ב מ ש ב י שלום
מבא ג, 11

ו מ ש ב י

ו מ ש ב י חסדים במשנאי אל
מבא ג, 6

ל מ ש ב י

משפטי צדק לוא חזק ל מ ש ב י
מהו ג, 1

ל מ ש ב י גורל אל

מבא א, 13—14
מ ש ב י ים

והרכב מ ש ב י ים על ידי המלחמה
עד החרם מבא ט, 6—7

מ ו ש ב

כל אשם מ ו ש ב אשר אין בעלים
מבד ט, 13

ה מ ו ש ב

והתודה ה מ ו ש ב לכהן
מבד ט, 13

ו מ ש ו ב י מ

ו מ ש ו ב י מ על פי בני צדוק
הכהנים מה ה, 2

ב ש ו ב ת ו

כיא בסאון רשע מחרשו וגאולים
ב ש ו ב ת ו מה ג, 3—3

ת ש ו ב ת

ואין ת ש ו ב ת חושך
מהו קטע א, 2, 11

ו ת ש ו ב ת

בדעתי יצרי גבר ו ת ש ו ב ת אנוש
מהו יא, 20
ו ת ש ו ב ת עפר ליצר חמר בקצ
עולם מהו יב, 26

ת ש ו ב ת ו

מעפר קורץ ולעפר ת ש ו ב ת ו
מהו י, 3—4

ש י ב ה

והוא בעוון מרחם ועד ש י ב ה
באשמת בעל מהו ד, 29—30
ועד ש י ב ה אתה תכלכלני
מהו ט, 34

ש ו ה

י ש ו ה

ואני ידעתי כיא לא י ש ו ה כול הון
באמתך מהו טו, 22—23

ש ו ח

ל ש ו ח ה

ויהפכו ל ש ו ח ה חיי גבר
מהו ב, 17

ש י ח

א ש ו ח ת

אברכנו בהפלא מודה ובגבורתו
א ש ו ח ת מהו י, 17

א ש ו ח ח ה

ואזמרה בחסדיכה ובגבורתה
א ש ו ח ח ה כול היום
מהו יא, 5—6

להשבת
להשבת לנצח מהו, 15
ישביתו
ולא ישביתו את העבודה
מבד, 23
השביתו
צדיקים השביתו עליה
מהו, 37
השבת
ובגבורות[יכה] ישוחחו לאין
השבת מהו, 11—12
...[לאין] השבת...
מהו, 38—39
וחליל תהלה לאין השבת
מהו, 24—25
שבתי
[ויחללו] את ש[בת] קודש
פח, 4
ביום צום שבת מנוחתם
פח, 8
כא שבת מנוח היא לישראל
מבא, 9—8
השבת
ולשמור את יום השבת כפרושה
מבד, 18
על השבת לשמרה כמשפטה
מבד, 14
כי הוא אשר אמר שמור את יום
השבת לקדשו מבד, 16—17
וביום השבת לא ידבר איש דבר
גבל ורק מבד, 17—18
לעשות את עבודת חפצי השבת
מבד, 20—21
אל יאכל איש ביום השבת כי אם
המוכן מבד, 22
לעשות את חפצו ביום השבת
מבד, 2
אל יילד איש בהמה ביום השבת
מבד, 13
אל יחל איש את השבת
מבד, 15
אל יעל איש למזבח בשבת כי אם
עולת השבת מבד, 17—18
וכול אשר יתעה לחלל את השבת
ואת המועדות לא יומת
מבד, 4—3
בשבת
אל יתערב איש מרצונו בשבת
מבד, 4—5
אל יפתח כלי טוח בשבת
מבד, 9
לצאת ולבוא בשבת
מבד, 11—10
ואת אמתו ואת שוכרו בשבת
מבד, 12
אל יקמה בשבת מבד, 14

אל ישבות איש במקום קרוב לגוים
בשבת מבד, 14—15
אל יחל איש את השבת על הון
ובצע בשבת מבד, 15
אל יעל איש למזבח בשבת
מבד, 17
שבתות
שבתות קדשו ומועדי כבודו
מבד, 14—15
כי כן כתוב מלבד שבתות יי
ומלבד מתנותיכם מבד, 18
ולשבתות
יתציבו למועדיהם לחודשיהם
ולשבתות מבא, 4
שגב
נשגבה
ונעזו בחומה נשגבה עד פלט
מהו, 25
ותשמני כמגדל עזו כחומה
נשגבה מהו, 8
משגבי
מנוסי משגבי סלע עזוי ומצודתי
מהו, 28
שגג
אם לוא שגג עזר עד מולאת לו
שנתים ימים מהו, 26—27
השוגג
אך השוגג יבחן שנתים ימים
מהו, 1—2
שגגה
כא על שגגה אחת יענש שנתים
מהו, 1
בשגגה
ואם בשגגה דבר ונענש ששה
חודשים מהו, 3
ואם בשגגה יעשה והוכדל מן
הטהרה ומן העצה מהו, 24
שגה
ישגו
פן ישגו במשגותיהמה
מהו, 1, 5
במשגותם
לעם לא בינות להלבט במשגותם
מהו, 19
משגותם
ויענשו לפני משגותם
מבד, 4—5
במשגותיהמה
פן ישגו במשגותיהמה
מהו, 1, 5

שגה
יתשגשגו
כי במסעתם יתשגשגו ואל יובל
ישלחו שורש מהו, 9—10
שגע
ומשגע
בהיותו אויל ומשגע
מבד, 15
וכל פת[ין] ומ[שגע]
מבד, 15
שד
ומשדי
ומשדי הריתי רחמך לי
מהו, 30—31
שדד
יושדד
...רוחות עולה אשר יושדד לאבל
מהו קסע, 6
ושדד
ושדד וחמס לנגדי פח, 6
ושדד בהמות יחתכה
פח, 17; יב, 1
שדה
השדה
איש אשר ישביע על פני השדה
מבד, 9
בשדה
אל יתהלך איש בשדה
ומן האובר בשדה
מבד, 22—23
שוא
שו
לבנות עיר שו בדמים
פח, 10
לזניע רבים בעבודת שו
פח, 11
אודכה אדוני כי לוא הפלתה גורלי
בעדת שו מהו, 34
שוא
והמה סוד שוא ועדת בלעיל
מהו, 22
[אודכה אדוני כי הצלתה נפשי]
מעדת [שו] ומסוד חמס
מהו, 4—5
שווא
למזורות יבקעו אפעה שוא
בהתרומם גליהם מהו, 27—28

שוב
ושב
ושב והודיע למבקר מבד, 19
ושב אל עפרו מהו קסע, 4
ושבה
ושבה רוחו לבגדו ביחד
מהו, 23
שב
כא לוא יטהרו כי אם שבו
מרעתם מהו, 13—14
כמשפט רעיהם אשר שבו
מבד, 33
ושבו
ושבו ויבגדו ויסורו מבאר מים
החיים מבד, 22
ושבו עד אל תוך העם
מבד, 46—47
ושבו למעמד מבא, 1, 4
ושבו אל מקום עומדם
מבא, 3
ושבתם
ושבתם וראיתם בין צדיק ורשע
מבד, 43—44
ישוב
ואשר לא ישוב איש מאנשי היחד
מהו, 15—16
והבדילו ולוא ישוב אל עצת
היחד מהו, 1, 2
לשלח הואה מאתם ולוא ישוב
עוד מהו, 16—17
ישלחיה ולוא ישוב מהו, 17
אם ישוב ונענש שתי שנים
מהו, 19
לוא ישוב אל עצת היחד עוד
מהו, 24
ישלחה מעצת היחד ולוא ישוב
עוד מהו, 22—23
ולעושה ביד רמה לוא ישוב עוד
מהו, 1
עד יום ישוב לעמד במעמד אנשי
תמים קדש מבד, 28
אם ישוב וניתפש מבד, 19
כי [דבר אחד מ]דברך לא ישוב
אחור מהו, 18
וד[ברך] לא ישוב אחור
מהו, 19
תשוב
לוא תשוב עד כלות אשמה
מבא, 10—11
ולא תשוב עד כלה מהו, 36
ישובו
והם ישובו בפי כבודכה
מהו, 14
תשובו
ואל תשובו אחור ואל ירך
לבכם מבא, 9

וישבר וישבר לכל מרחובם מבד יג, 9	ושבעה סדרי פרשים יעמוד גם חמה לימין המערכה מבא ו, 7	ובשבעה ובשבעה הקימותי על נפשי לבלתי חטוא מחו יד, 17	על השלישית שבטי אל מבא ד, 9-10 ושמות שנים עשר שבטי ישראל כתול[ד]ותם מבא ה, 1
ישוברו וקים ללוא ישוברו מחו ה, 38 ובריחי עוז ללוא ישוברו מחו ו, 28	שבעת יצאו עמהם שבעה לויים ובידם שבעת שופרות היובל מבא ז, 13 להפיל גדודי בליעל שבעת גוי הבל ביד אביוני פדותכה מבא יא, 8-9	שבועת כי אם שבועת הברית מבד טו, 1 להקים כל שבועת אסר מבד טז, 7 על שבועת האשה אשר אמר מבד טז, 10	שבטיהם ושמות שנים עשר שרי שבטיהם לשבטיהם שופטים ושוטרים לשבטיהם בכול משפחותם מה ו, 15
משברי פתחתה משברי וביגוני נחמתי מחו יא, 33	שבועתים וכספך מזוקק בכור נופחים לטהר שבועתים והופעתי בא[ור] שבועתים מחו ז, 24	בשבועת ויקם על נפשו בשבועת אסר מה ה, 8 ישביע בעליו בשבועת האלה מבד ט, 12-11 בשבועת הברית יקימו עליהם מבד טו, 6	שביל לשבילי לשבילי כבוד וחיים ושלוש מחו ז, 15
משבריים בהריתו החישו כול משבריים מחו ג, 10-11 ויתעופפו עלי משבריים מחו ה, 31	השביעי [ו]בגורל השביעי יד אל הגדולה מכנתה מבא א, 14 השביעית על השביעית קרואי אל מבא ד, 10-11	שבועת על שבעת האשה אשר אמר יכל אי[שה] להניא את שבועתה מבד טו, 10	שבולת ומראי שבולת זהב טהור מבא ה, 11-12
למשבריים ואני משאה למשואה וממכאוב לנגע ומחבלים למשבריים מחו ט, 6-7	ובשביעית בששית ובשביעית ילחמו בכול בני אשור ופרס מבא ב, 12	שבועת על שבעת האשה אשר אמר יכל אי[שה] להניא את שבועתה מבד טו, 10	ושבולת ושבולת והסגר מחורץ בין הצמידים מבא ה, 9 ושבולת זהב טהור בתוך הלהב מבא ה, 10
משבריים ויפלט גבר ממשבריים מחו ג, 10	שבועיהם וברוש שבועיהם למועד דרור מה י, 9	שבוע ואם ירפא ממנה ישמרחהו עד שבוע שנים אורך הרמח שבוע אמות מבא ה, 7	שבועת שבועת קלון מכבוד מחו יא, 8-9
משבריים כיא באו בנים עד משבריים מות מחו ג, 8 משבריים מות ושאל מחו ט, 4	לשבועיהם מועדי שנים לשבועיהם מה י, 8	שבועת כול אלה יטילו שבוע פעמים מבא ו, 1 מבא ו, 4	שבועת לאכול את כול[ה] המים כנשר ואין שבעה פח ג, 11-12
משבריים כיא במשבריים מות תמליט זכר מחו ג, 9	ובשבועותיהם ליובליהם ובשבועותיהם מבד טז, 4	שבועת עד כלותם להשליך שבוע פעמים מבא ה, 2-1	שבועת איש אשר ישיביע על פני השדה ישיביע בעליו בשבועת האלה מבד ט, 12-11
משבריים ומשבריים שחת לכול מעשי פלצות יתגרשו לרוח גלים ומשבריים מים בהמון קולם מחו ג, 15-16	שבועת ותתן [את] נפש עבדך[ך] בתוך לביאים מועדים לבני אשמה אריות שוברי עצם אדירים ושוחי דם גבורים מחו ה, 6-7	שבועת עד כלותם להשליך שבוע פעמים מבא ה, 2-1	שבועת איש אשר ישיביע על פני השדה ישיביע בעליו בשבועת האלה מבד ט, 12-11
משבריים וכול משבריהם עלי המו רוח עועים מחו ו, 23	שבועת ביצר סמוך ורות נשברה מחו ה, 3 וברוח נשברה לאנשי מטה מחו יא, 1-2	שבועת שבועת זרקות מלחמה מבא ו, 2 שבועת כוהנים מבני אהרן מבא ז, 8-9	שבועת איש אשר ישיביע על פני השדה ישיביע בעליו בשבועת האלה מבד ט, 12-11
שבט ישבות אל ישבות איש במקום קרוב לגוים בשבת מבד יא, 14-15	שבועת ותשבר וזרועי מקניה מחו ה, 33	שבועת ושבעה ושבעה סדרי פנים למערכה מבא ה, 4-3	שבועת אל יניא איש שבועה אשר לא ידענה מבד טז, 11-10
שבט כישבת מעווי מגויית מחו ה, 32	שבועת וכספך מזוקק בכור נופחים לטהר שבועתים והופעתי בא[ור] שבועתים מחו ז, 24	שבועת על שבעת האשה אשר אמר יכל אי[שה] להניא את שבועתה מבד טו, 10	שבועת איש אשר ישיביע על פני השדה ישיביע בעליו בשבועת האלה מבד ט, 12-11
שבט אשכנז רקים אשכנז משפתי מה י, 25	שבועת וכספך מזוקק בכור נופחים לטהר שבועתים והופעתי בא[ור] שבועתים מחו ז, 24	שבועת על שבעת האשה אשר אמר יכל אי[שה] להניא את שבועתה מבד טו, 10	שבועת איש אשר ישיביע על פני השדה ישיביע בעליו בשבועת האלה מבד ט, 12-11

שאב

ישאב

ואל ישאב אל כל כלי

מבד יא, 1-2

שואביהם

כאש אוכלת בכול שואביהם
מהו ג, 29

שאה

שאה

עם שאה ומשואה מהו ה, 31

משאה

ואני משאה למשואה וממאב
לנגע ומחבלים למשברים
מהו ט, 6-7

ומשואה

עם שאה ומשואה ולעופית רעב
מהו ה, 31

למשואה

ואני משאה למשואה וממאב
לנגע ומחבלים למשברים
מהו ט, 6-7

שאון

וכהמון מים רבים שאון קילם
מהו ב, 27
ועל שאון [מל]כות בהאספם
מהו ו, 7

משאון

עם נמהרי צדק להעלות משאון
יהד מהו ה, 23-22

שאל

ישאל

ואחר ישאל אל המשפט

מה ז, 21
ולוא ישאל על כול עצה
מה ח, 25

ישאלו

וכן ישאלו לעצתם לכול דבר
מה ו, 4

וכן ישאלו למשפט מה ו, 9
ישאלו הרבים על דבריו

מה ו, 18 ז, 21
וכן ישבו וכן ישאלו
מבד יד, 5

השואל

השואל את עצת היחד

מה ו, 12-13

ונשאלו

ונשאלו הכול על דבריו

מה ו, 15-16

הנשאל

האיש הנשאל ידבר בתרו

מה ו, 11

שאל

ובחבלי שאל יגיד מכור הריה
מהו ג, 10-9

...עד ש[אול]...
...על תכל לאין אס ועד שאל

מהו ו, 17
[יה]מה עלי כיורדי שאל

מהו ח, 28
יבחדרי שאל תחפש יחד

מהו י, 33

בשאל

ואס [תפת]ה בשאל תחתיה
מהו יז, 13

ושאלו

משברי מות ושאל מהו ט, 4
כשאל

אשר הרחוב כשאל נפשו
פח ה, 4

ומשאלו

ומשאלו אברון העליטני לרוב
עולם מהו ג, 19-20

שאר

השאר

ובזכרו ברית ראשנים השאר
שארית לישראל מבד א, 4-5

בשאר

ובשלישית ילחמו בשאר בני
ארם מבד ב, 10-11

ושאר

ושאר כול העם ישבו איש
בתכנו מהו ו, 8-9

שארית

להכני[ע] רשעה לאין שארית
ופלטה מבא א, 6

אף אל בעברה על בליעל ובכול
אנשי גורלו לאין שארית
מבא ד, 2

היה זכר [מלכות]כה בקרבנו לעזר
שארית ומחיה לבריתכה

מבא יג, 7

וקהל גויים אסף לכלה אין
שארית מבא יד, 5

ואנו שא[רית] עמך גדול
שמכה מבא יד, 8

ואין שאר[ית] ו[תקוה ברוב
מהו ו, 32

ויתפ[זרו כל ש]ארית אנשי
מלחמתי מהו ז, 22

שרית

עד כלותם לאין שרית ופליטה
מה ד, 14

לכלת עולם לאין שרית
מה ה, 13

...דרום לאין שרית
מהו קטע ז, 2

שארית

השאר שארית לישראל
מבד א, 4-5

ומתעבי חק לאין שארית
ופליטה למו מבד ב, 6-7

ושארית

בעמכה ושארית בנחלתכה
מהו ו, 8

לשארית

לשאר[ית] עמך בממשלת
בליעל מבא יד, 9

שאר

שאר אמך היא מבד ה, 9
ואם תגלה בת האה את ערות אחי

אביה והיא שאר
מבד ה, 10-11

בשאר

ולא ימעל איש בשאר בשרו
מבד ז, 1

ויתעלמו איש בשאר בשרו
ויגשו לזמה מבד ח, 6-7

שבב

בשביבי

ותשוט בשביבי לחוב
מהו ג, 30

בשביבי נוגחו ויעברו כול...
מהו ו, 18

שבה

שבה

קומה גבור שבה שביכה
מבא יב, 9 יט, 2

ישבה

ולאשר ישבה לגוי נכר
מבד יד, 14

שבי

ויאסוף כחול שבי פח ג, 14
שביכה

קומה גבור שבה שביכה
מבא יב, 9

שבח

שבחת

[שב]חת אל הודות אל
מבא ד, 14

תשבוחת

תשבוחת אל כבוד אל
מבא ד, 8

שבט

כאשר כתוב דרך כוכב מיעקב וקם
שבט מישראל מבד ז, 19-20

קם שבט מישראל
מבא יא, 6

השבט

[ע]ל [א]ות השבט יכתובו נס אל
מבא ג, 14

ואת שם נשי [השבט]
מבא ג, 14

השבט הוא נשיא כל העדה
מבד ז, 20

לשבט

אחר לשבט מבא ב, 2-3
ששת אלפים חמש מאות לשבט

מבא ו, 10

השבטים

ואנושי החיל עם ראשי השבטים
מה ו, 28-29

וראשי השבטים ואבות העדה
אחריהם מבא ב, 3

על אותות ראשי המחנות אשר
לשלושת השבטים יכתובו

מבא ג, 13

שבטי

מכול שבטי ישראל יחלוצו להם
אנשי חיל מבא ב, 7

ושמות שנים עשר ש[בטי]
ישראל[ל] כתולדותם מבא ג, 13

רתק רותקו ...[רו]תקו בזקי מכשול מהו ח, 35	רשעי ובתוכחתם יאשמו כול רשעי עמו פח ה, 4-5 פשוו על רשעי ירושלם פח ה, 16 וימהרו עלי רשעי עמים במצוקותם מהו ה, 17	הרשעים וביום המשפט יכלה אל את כול עובדי העצבים ואת הרשעים מן הארץ פח יג, 2-4 ורשעים במשלת הכתאים ורשעים פח ב, 13-14 ורשעים בראתה לחרונכה מהו טו, 17 לרשעים לכפר בעד הארץ ולהשיב לרשעים גמולם מה ח, 6-7	ואהיה על עון רשעים מהו ב, 10 ועלי קהלת רשעים תתרגש מהו ב, 12 בעבור הכבדכה במשפט רשעים מהו ב, 24 בקום רשעים על בריתך מהו ד, 34 ופוקד עוון רשעים מהו יד, 24 תמו רשעים מהו יז, 20
רתת ורתת ואני רעד ורתת אחוזני מהו ד, 33	רתח ברתוח ברתוח תהומות על גבוכי מים מהו ג, 15		

רקק

ירוק

ואיש אשר ירוק אל תוך מושב רבים
מה ז, 13

רשה

להרשותו

להרשותו לטמא את המזבח
מבד יא, 20

רשם

רשמתה

ובדעתי כי אתה רשמתה רוח צדיק
מהו טז, 10

רש

ולא בניתה רש
מהו ה, 21

ורש

ואתה אלי עזרתה נפש עני ורש
מהו ב, 34
סן יטרסו נפש עני ורש
מהו ה, 14

רשע

רשענו

חטאנו רשענו גם אנחנו גם
אבותינו
מבד ה, 51—52

ירשע

ובירשתו בגורל עול ירשע בו
מהו ד, 24
ואם ירשע והיה לדראון עולם
מהו יג, 16

הרשיע

בעבור אשר הרשיע על בחירו
פסח ט, 11—12

הרשענו

נענינו פשענו חטאנו הרשענו
מהו א, 24—25

ירשיענו

ומשם יעלנו למשפט ובתוכם
ירשיענו
פסח י, 5—4

תרשיע

כי כול גרי למשפט תרשיע
מהו ז, 12

וארשיעה

וארשיעה דיני ומשפטכה
אצדיק
מהו ט, 9

להרשיע

להרשיע כול עוברי חוק
מהו ה, 7

להרשיע ולהאשים

מבא יג, 11

להרשיע בבשר

מהו קטע 6, 3
רמות כוח ורוב בשר להרשיע
מהו קטע 9, 9

וירשיעו

ויצדיקו רשע וירשיעו צדיק
מבד א, 19
ויצדיקו צדיק וירשיעו רשע
מבד ד, 7

מרשיעי

ועמם כל מרשיעי יהודה
בימי מצרפותיו מבד ח, 49—50
ועמם בעזר מרשיעי ברית
מבא א, 2

רשע

בכול מעשי רשע אשמתה
מהו ב, 5

כיא בסאון רשע מחרשו

מהו ג, 2
רשע ושקר גוה ורום לבב
מהו ד, 9

כיא התגוללה בדרכי רשע
במשלת עולה
או בעורף [קשה וכיבוד לב א']

רוח רשע
ומאמצי [כוח] לפני [רשע]

מהו ב, 6—7
ולתאפק על עלי[לוח] רשע

מהו יד, 9
על כול פועלי רשע ואנשי רמיה

מהו יד, 14
...רשע...

מהו קטע 6, 1

הרשע

לקץ הרשע
מבד ו, 14; טו, 10

בכל קץ הרשע
מבד טו, 7

הרשיע

להתהלך בהם בכל קץ הרשיע
מבד ו, 10

ורשע

וממות בליעל [ורשע]
[מחשבותם] מהו ב, 16—17

ורשע...
וכול עולה [ורשע] תשמיר לעד

מהו יד, 15—16

רשעם

ואוריום כול רוחי גורלו במחשבת
רשעם
מבא יג, 5—4

מפחד הוות [רשעם]
מהו ב, 36

רשעה

לכן נגיעו במשפטי רשעה
פסח ט, 1

אשר שמרו בריתו בתוך רשעה
מהו א, 13

מכול עלילות רשעה

מהו ד, 21
לוא אקנא ברוח רשעה

מהו י, 19—20
ואני לאדם רשעה

מהו יא, 9
ויתגוללו בדרכי זונות ובהון

רשעה
להכני[ע] רשעה לאין שארית

ופלטה
מבא א, 6

יחזקו בני אור לגנוף רשעה
מבא א, 13

ועל הצוצרות המארב יכתובו רוז
אל לשחת רשעה מבא ג, 8—9

ונכאי רוח תבעיר כלפיד אש
בעמיר אוכלת רשעה לוא תשוב

עד כלות אשמה
מבא יא, 10—11

ובתמימי דרך יתמו כול גווי
רשעה
מבא יד, 7

וכלה לכול גוי רשעה
מבא טו, 2

כיא המה עדת רשעה
מבא טו, 9

[גבור]ת פלאו [על] כול רוחי
רשעה
מבא טו, 13—14

ולהשפיל שר ממשלת רשעה
מבא יז, 5—6

ותעמד פעמי בגבול רשעה
מהו ב, 8

ומה כוח לי כיא התיצבתי בגבול
רשעה
מהו ג, 24

ויפרשו כול מצודות רשעה
מהו ג, 26

...משבת רשעה יתגוללו
באשמה
מהו ו, 22

עם תום כול ח[יל] מלחמות
רשעה
מהו ו, 28—29

וכול בני אמתו יעירו להתם בני
רשעה
מהו ו, 29—30

ותחזקני לפני מלחמות רשעה
מהו ז, 7

[י]חד רשעה ואין רמיה
מהו יב, 16

ולא תקח שוחד ולא תקח כופר
לעלילות רשעה
מהו טו, 24

...[מחשבות] רשעה...
מהו יז, 10

אשמת רשעה מהו קטע 1, 5
ופח לפח יטמונו צמי רשעה

מהו קטע 3, 8
...עד עולם ורוחות רשעה...

מהו קטע 5, 4
ותשם מקור [רשעה]

מהו קטע 5, 5
וברום רשעה
מהו קטע 7, 5

הרשעה

אשר לוא זנו אחר עיניהם בקץ
הרשעה
פסח ה, 7—8

החולכים בדרך הרשעה
מהו ה, 10—11

ולהנזר מהון הרשעה
מבד ו, 15

יתהלכו בהם בקץ הרשעה
מבד יב, 23

וזה מושב המחנות לכל קץ
הרשעה
מבד יג, 20

ורשעה

עולה ת[תעב] ורשעה לא תהיה
לפניך
מהו טו, 25

ברשעה

לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא
לרשת את [ארצם כי ברשעה]
הגוים האלה
מבד ח, 14—15

רשע

[כיא רשע מכת] את הצדיק
פסח א, 11

בבלע רשע צדיק ממנו
פסח ה, 8—9

ויצדיקו רשע וירשיעו צדיק
מבד א, 19

עד [כלות כול גוי] רשע
מבא יז, 2—1

הרשע

הכוהן הרשע
פסח א, 12; ח, 8

ט, 9; יא, 4; יב, 2, 8

ורשע

ושבתם וראיתם בין צדיק ורשע
מבד ח, 43—44

כי אתה בראתה צדיק ורשע
מהו ד, 38

לרשע

[ל]הבדיל בי בין צדיק לרשע
מהו ז, 12

בין טוב לרשע

מהו יד, 11—12

רשעים

ואגלה אונכם בדרכי רשעים
מבד ב, 2—3

להשיב גמול רשעים עליהם
מבד ז, 10—9

ויפרעו ביד רמה ללכת בדרך
רשעים
מבד ח, 8—9

כי כתוב זבח רשעים תועבה
מבד יא, 20—21

חלל מעמד רשעים [ב]גבורת
אל
מבא ד, 3—4

להשיב גמול רשעים
מבא יא, 12—13

רוע

ללכת בכול דרכי חושך וערמת
רוע מה ד, 11
השם לבבי ממחשבת רוע

ולתפלל ולהתחנן על [רוע] מהו ז, 3
מעשי מהו יז, 17—18

רעם

ירעם
כיא ירעם אל בהמון כוחו מהו ג, 34

רפא

ירפא
ואם ירפא ממנה ישמרוהו עד שבע שנים מבי יב, 5

ותרפא

[ותרפא מח] מנחיה מהו ט, 27

רפא

החזיק [ללוא רפא] עני מהו א, 37

מרפא

וכתיים יכתו לאין מרפא מביא ית, 3—2
ויפרו חצים לאין מרפא מהו ב, 26

ומרפא

ומרפא לכול שבי שפע מהו ב, 8—9

למרפא

ופקודת כול הולכי בה למרפא מה ד, 6
כי יחלו למרפא מביא ח, 4
ונגעי למרפא נצח מהו ט, 25

רפאל

על הרביעי רפאל מיכאל וגבריאל מביא ט, 15—16

רפה

ירפו
אשר לוא ירפו ידיהם פח ז, 11

רפות

ידיים רפות ללמד מלחמה מביא יד, 6

רפש

בהרגש גליהם רפש וטיט יגרשו מהו ב, 12—13
ויהמו מחשבי תהום בהמון גורשי מהו ג, 32
רפש

רפסם

כי גרשו עלי רפסם מהו ח, 15

רצה

רצה
ולבחר את אשר רצה מבי ב, 15

רציתה

כאשר רציתה לבחירי אדם מהו יא, 16

רציתי

ואבחרה במשפטי ובנגיעי רציתי כי יתלתי לחסדיקה מהו ט, 10

רצו

ולא רצו בכול אשר צויתה מהו טו, 18—19

ירצה

אז ירצה בכפורי נחתו לפני אל ובכול עלילותיה ירצה לעד מה ג, 11
מה ד, 1
וכול הנעשה בו ירצה בנדבה מה ט, 24
ובכול אמרי פיהו ירצה מה ט, 25

ארצה

ולא ארצה עד הכון משפט מהו י, 21

וארצה

וארצה כאשר ישופנטי מהו י, 14

ירצו

[ולא י] רצו במשפטם פח ז, 16

ולרצת

ביצר סמוך ורוח נשברה ולרצת עוון מהו ח, 3

רצון

עדי אמת למשפט ובחירי רצון מהו ח, 6
כנדבת מנחת רצון מה ט, 5
לעשות רצון בכול משלה כפים מהו ט, 23
ותפלת צדקם כמנחת רצון מביא יא, 21
ומרחם הכינותו למועד רצון מהו טו, 15
מעמד רצון [אשר בח] רת [לאוהביו] מהו טז, 13
ולעשות את רצון אל מהו ט, 13
וולת רצון אל לו יחפץ מהו ט, 24

ברצון

ולא בחר ברצון ורוח מבי ג, 2—3

לרצון

והיו לרצון לכפר בעד הארץ מה ח, 10
לערוך מקטרת נחתו לרצון אל מבי ב, 5

ולרצון

ולרצון לארץ מהו ט, 4

רצונו

שומרי הברית ודורשי רצונו מהו ח, 9
על פי רצונו כאשר צוה מה ט, 14—15

לרצונו

לעשות איש את רצונו מבי ג, 12
עידות צדקו ודרכי אמתו וחפצי רצונו מבי ג, 15
על כול בני רצונו מהו ד, 32—33

ברצונו

ולתתלך ברצונו מהו ח, 10

לרצונו

ולתחזיק בכול אשר צוה לרצונו מהו ח, 1

מרצונו

אל יתערב איש מרצונו בשבת מבי יא, 4—5

רצונכה

ובלי רצונכה לוא יעשה כול מהו יא, 17
ולא יודע בלוא רצונכה מהו א, 9
על פי רצונכה ובידכה משפט כולם מהו ח, 4
ובלוא רצונכה לא יהיה ולא יתבונן כול מהו י, 2
ומה אתחשב באין רצונכה מהו י, 5—6
ולא יודע בלוא רצונכה מהו י, 9
ורחמיכה לכול בני רצונכה מהו יא, 9
...רצונכה ועל הבנים תבנניה מהו קטע 2, 8
...אסיר עד קצ רצונכה מהו קטע 9, 8

לרצונך

ומכשול בכול דברי רצונך מהו יז, 22

ברצונך

ולהגישני ברצונך כגדול חסדיך מהו טז, 12

ברצונכה

וכול הנהיה ברצונכה היה מהו יא, 18
[כיא ברצונכה] יעשה כול מהו א, 9
כי ברצונכה... מהו יד, 13
ואדעה כי ברצונך [נכה] באיש הרבית... מהו טז, 4

כרצונך

ואני בחרתי להבר כפי מהו טז, 10
כרצונך [נך]

לרצונכה

...ומעידים לרצונכה... מבי יח, 12
כול [נפש ברא] תה לרצונכה מהו א, 11

לרצונכה

וכול אשר בס תכנתה לרצונכה [ה] מהו א, 15—16

רצונם

בעשותם את רצונם מבי ב, 20—21

ברצונם

ויבחרו ברצונם ויתירו אחרי שריות לבם מבי ג, 11—12

רצח

ירצחו

להיות אלמנות שללם ואת יתומים ירצחו מבי ו, 16—17

רצץ

ורצוץ

לבלתי היות עשוק ורצוץ בעדתו מבי יג, 10

רקם

ריקמה

ואבני חפץ אבדני ריקמה מעשה חרש מחשבת מבי א, 6
סביב אבני חפץ בדני ריקמה מבי א, 9
מעשה חושב צורת ריקמה מבי ח, 14
וצורת ריקמה מעשה חושב מבי ז, 10

רקע

רקיע

בל ינובב פריו עם רקיע שחקים מהו ח, 13

וברקוע

וברקוע יבשה יסודי הרים לשרפה מהו ג, 31

רנן

ארננה

ועם משכב יצועי ארננה לו
ואברכנו מה י, 15
יבישועת ארננה יחד מה י, 18

ירננו

ירננו כולם את תהלת המשיב
מבא יד, 2

לרנן

ולפתוח פה לנאלמים לרנן
בגבור[ה] מבא יד, 6

רנה

[בנות] עמי צרחנה בקול רנה
מבא יב, 14
בנות עמי הבענה בקול רנה
מבא יט, 7
להלל שמכה ביחד ר[נ]ה
מהו ג, 23
ומול שפתי במכון רנה

מהו יא, 5
להתחדש עם כול נהיה ועם ידעים
ביחד רנה מהו יא, 13-14
ישמיעו יחד בקול רנה
מהו יא, 26-27
...רנה... מהו קטע 10, 11

רנות

רנות אל נובל עשור
מבא ד, 4-5

ברנות

והופיעי ברנות ירושלים
מבא יב, 12

רעב

רעב

עם שאה ומשוואה ולעופות [רעב]
מהו ה, 31

רעד

וירעדו

[ו]יתמוגגו וירעדו אושי עולם
מהו ג, 35

רעד

ואני רעד ורתת אחוזני
מהו ד, 33

ברעדה

ויתהלל לבי בחלחלה ומותני
ברעדה מהו י, 32

רעה

ירעו

ובנצר עליו ירעו כול [חיתו]
מהו ח, 8

לרעותה

לרעותה חוץ מעירו
מבד יא, 5

כרועה

כרועה עדרו יתר על הרצובות
קשריהם מבד יג, 9-10

רעהו

יכתבם בסרך איש לפני רעהו
מה ה, 23

להוכיח איש את רעהו
מה ה, 24-25
וגם אל יביא איש על רעהו דבר
לפני הרבים מה ו, 1
כיל הנמצא איש את רעהו
מה ו, 2
אל ידבר איש בתוך דברי רעהו
מה ו, 10
ואשר ישיב את רעהו בקשי עורף
מה ו, 25-26

באמרות את פי רעהו חתכו
לפנוהי מה ו, 26
והאיש אשר יצחה בלי משפט את
רעהו מה ז, 4
ואשר ידבר את רעהו במרים
מה ז, 5
ולמדבר בתוך דברי רעהו עשרת
ימים מה ז, 9-10
ואשר יהלך לפני רעהו ערומ
ולוא היה אנוש מה ז, 12
ואם על רעהו ילון אשר לוא
משפט מה ז, 17-18
והצנע לכת איש עם רעהו

מה ח, 2
ואלה המשפטים אשר ילכו בם אנשי
התמים קודש איש את רעהו
מה ח, 20
להלך תמים איש את רעהו
מה ט, 19

ושנא איש את רעהו
אז נדברו איש אל רעהו
מבד ח, 6
מבד ח, 40-41
וכל איש מב[א]י הברית אשר
יביא על רעהו דבר
מבד ח, 2-3

אל יאמן איש על רעהו
מבד י, 2
כי הוא אשר אמר איש את רעהו
יגורו הרם מבד טז, 15

רעיהו

יעבירו איש מלפני רעיהו
פח ד, 11-12
הוי משקה רעיהו פח יא, 2
אשר ימעל איש בחורה וראה
רעיהו והוא אחד
מבד ט, 16-17

ברעהו

ואם ברעהו יתרמה מה ז, 6
והאיש אשר ילך רכיל ברעהו

מה ז, 15
אל ישה ברעהו מבד י, 18

לרעהו

ומחשבת צדק איש לרעהו
מה ב, 24-25
בין איש לרעהו מה ה, 21
להשמע הכול איש לרעהו
מה ה, 23
עליפות איש לרעהו
מה ו, 7
ואשר יטור לרעהו אשר לוא
במשפט מה ז, 8

מרעהו

וכבדו איש מרעהו מה א, 18
...איש מרעהו וכן לבן א[דם]...
מהו י, 27

רעיהם

כמשפט רעיהם מבד ח, 33
רעיו
וכול רעיו ומודעי נדחו ממני
מהו ד, 9

לרעיו

ומדנים לרעיו מהו ה, 24
רעיק
אשר אמר לו הוכח תוכיח את
רעיק מבד ט, 8-7

רעל

והרעל

שתה גם אתה והרעל
פח יא, 9

מרעיל

ומעוטים מדי מרעיל איש
מבד י, 11
וכל גבא בסלע אשר אין בו די
מרעיל מבד י, 12-13

רעל

וכוס חמת רעל תבלענו
פח יא, 14-15

רעע

ירועו

וכול גרמי ירועו מהו ד, 33
וכול מחשביה ירועו
מהו ג, 33

וירועו

וירועו אושי קיר כאוניה על
פני מים מהו ג, 12-13
וירועו כול אושי מבניתי
מהו ז, 4

הרעונו

ולוא כמעשינו אשר הרעונו
ועלילות פשעינו מבא יא, 4

להרע

כול מחשבתם להרע פח ג, 5

רע

הוי הבוצע בצע רע לביתו
פח ט, 12
לנצל מכף רע פח ט, 13
לרחוק מכול רע מה א, 4
לעשות כול רע מה א, 7
יברככה ככול טוב וישמורכה מכול
רע מה ב, 2-3
המתגדבים לשוב מכול רע
מה ה, 1
לוא אשיב לאיש גמול רע
מה י, 18-19
וכול ערות דבר רע מבא ז, 7
ולהשמר מכול ערות דבר רע
מבא י, 1

שעו עיני מראות רע
מהו ז, 2-3
ולא אשא פני רע ושוחד לא אכיר
מהו יד, 19
להשמר [מכל רע]
מהו יח, 24-25

הרע

[ול]בלתי עשית מכול הרע
בעיניך מהו יד, 18

ברע

טהור עינים מראות ברע
פח ה, 2-1, 6-7

ורע

כי[א] אם לפי מילואת לו עשרים
שנה בדעתו [טוב] ורע
מה ו, 10-11
לדעת טוב ורע מה ד, 26

הרעה

ונחם על [הרעה] מהו טז, 17

לרעה

ויבדילו אל לרעה מה ב, 16

ורעת

באבל יגון ורעת מרורים
מה ד, 13

רעים

לאבד רעים וחטאים פח ב, 13
ושעוריות מחלים רעים עשו בו
פח ט, 1-2

רעתם

לשלם גמול רעתם לכול גוי הבל
מבא ו, 6

מרעתם

כיא לוא יטהרו כי אם שבו
מרעתם מהו ה, 13-14

רחוק

רחוק מן השער מלאו

מבד, י 16

מרחוק

ופרשו פרשו מרחוק פח ג, 7

יהיו הכהנים מריעים מרחוק

מבא ט, 7

...עמד לי מרחוק וחיי מצד

מהו ט, 6—5

ומרחק

ומרחק יבואו מאי הים

פח ג, 10—11

רטש

רוטש

ובכוח ידכה רוטשו פגריהם לאין

קובר

ריב

תריב

תריב ריבי כי ברו חכמתכה

הוכחתה בי

מהו ט, 23

...חושך תריב...

מהו קטע 5, 13

יריבו

עד הנה יריבו רוחי אמת

מהו ד, 23

ריב

ויהי ריב ומדון

פח א, 7

יבן שלושים שנה יגש לריב ריב

ומשפט

מהו א, 13—14

וקגאת ריב על כול משפטיהן

מהו ד, 17—18

כי ריב לו עם כל בשר

מבד א, 2

ולכל דבר אשר יהיה לכל האדם

לדבר למבקר ידבר לכל ריב

ומשפט

מבד יד, 10—11

מלחמת אל נקמת אל ריב אל

מבא ד, 12

ואהיה איש ריב למליצי תעות

מהו ב, 14

ברִיב

[להכניע] קמי ארץ בריב

משפטיכה

מבא יב, 5

וריב

וריב אנשי שחת לוא אתפוש עד

יום נקם

מהו י, 20

לריב

ובן שלושים שנה יגש לריב ריב

ומשפט

מהו א, 13—14

לריב ומשפט ולשאת משא עדה

מהו א, 20

רכך

ירך

אל תיראו ואל ירך לבבכמה

מבא י, 3

ואל תשובו אחרו ואל [ירך

לבבכמה]

מבא ט, 9

ורכי

ורכי פה וארוכי רוח

מבא ו, 11

רכל

רכיל

האיש אשר ילך רכיל ברעהו

מהו ז, 15

ואיש ברבים ילך רכיל

מהו ז, 16

ילכו רכיל לבני הוות

מהו ה, 26

רכן

רוכנים

ולהשכיל רוכנים בלקח

מהו יא, 1

רמה

יתרמה

ואם בהון היחד יתרמה

מהו ז, 6

ואם ברעהו יתרמה

מהו ז, 6

רמיה

והיה לבושת כול מעשי רמיה

מהו ד, 23

או יעשה רמיה במדעו

מהו ז, 5

[וכול] אנשי רמיה עלי יהמו

מהו ב, 16

וישימוני לבו וחרפה בפי כל

דורשי רמיה מהו ב, 33—34

החליקו למו ומליצי רמיה

מהו ד, 7

[התעו]ם

והמה מליצי כזב וחזוי רמיה

מהו ד, 9—10

ולא רמיה [ב]זמנת לבכה

מהו ד, 21

[י]חד רשעה ואין רמיה...

מהו יב, 16

קנאתי על כול פועלי רשע ואנשי

רמיה

מהו יד, 14

ותמו כול יצר רמיה

מהו קטע 3, 9

לאין ואפס יצר עולה ומעשי

רמיה

מהו קטע 3, 10

הרמיה

אל יתערב הונם עם הון אנשי

הרמיה

מהו ט, 8

ולבני האדם עבודת העוון ומעשי

הרמיה

מהו א, 28

ברמיה

ביד רמה או ברמיה

מהו ח, 22

ברמיה כול מעשיהם

מהו ד, 17

ורמיה

כחש ורמיה אכזרי

מהו ד, 9

[אש]מה [ומע]ל עולה ורמיה

מהו קטע 3, 15

מרמה

ותכרת במ[שפ]ס כול אנשי

מרמה

מהו ד, 20

ומרמה

ובנכל ומרמה ילכו

פח ג, 5

ומרמות

וכחש עוון ומרמות

מהו י, 23

רמח

ובידם רמח וכידן

מבא ז, 6—7

הרמח

אורך הרמח שבע אמות

מבא ה, 7

ורמח

ומחזיקים בידם מגני עגלה ורמח

ארוך

מבא ו, 14

ורמחיהם

ורמחיהם אורך שמונה אמות

מבא ט, 12

רמם

רמה

לסוד רמה והולכי חושך

מהו יא, 10

ולחם רמה מדורו

מהו יא, 21

רמס

ירמוסו

ליצר אשמה לכלה ירמוסו

מהו ו, 32

ומרמס

ומרמס גיזעו לכל עוברי דרך

מהו ח, 8—9

רמש

תרמוש

כל נפש החיה אשר תרמוש

במים

מבד יב, 13

והרמש

בכל החיה והרמש לאכל מהם

מבד יב, 12

כרמש

כרמש למשל בו

פח ה, 13

ברזי

כאשר חקק להם ברזי ערמתו
פח ז, 13—14
ואל ברזי שכלו
וכן להשכילים ברזי פלא

ואל ברזי פלאו
וחללי הבינים יחלו לנפול ברזי
אל
ברזי אל הם...
[ברזי אל
ימליץ דעת ברזי פלא

כי הודעתני ברזי פלאכה
מהו ד, 27—28

וברזי

וברזי פלאכה הודעתני

מהו ז, 27

וברזי פלאכה השכלתם

מהו יא, 10

וברזי פלאך

מהו יג, 2

וברזי שכלכה פעלתה

מהו יג, 13

ורזי

ורזי נפלאותיכה במרומי[כה]

מבא יד, 14

ורזי[י] מחשבת ורזי[י]...

מהו קטע 3, 17

כרזי

ולכלות כוח כרזי פשע

מהו ה, 37

לרזי

כיא גליתה אוזני לרזי פלא

מהו א, 22

מרזי

מרזי פלאו בהווא עולם הביטה

עיני תושיה מה יא, 5

רזיכה

ולהביט בעומק רזיכה

מה יא, 19

[ל]השכיל ככול רזיכה ולשיב

מהו יב, 20

[ס]לא רזיכה גליתה

מהו קטע 6, 5

לרזיהם

מאורות לרזיהם מהו א, 12

[וקים הוצאתה] לרזיהם

מהו א, 14

ותוצא קים לרזיהם

מהו א, 30

רזן

ורזנים

ורזנים משחק לו

פח ד, 1

רחב

הרחיב

אשר הרחיב כשאל נפשו

פח ח, 4

רוחב

...רוחב מהו קטע 17, 1

רחוב

ולרוח עולה רחוב נפש

מה ד, 9

ורחוב

ורחוב עולם כצרת נפל

מהו ט, 27—28

ורוחבו

ורוחבו אמה וחצי

ורוחבו ארבע אצבעות

מבא ה, 13

מרחב

מרחב פתחתה בלבבי

מהו ה, 34

למרחב

למרחב אין קץ

מהו ו, 31

מרחובם

וישבר לכל מרחובם

מבד יג, 9

למרחבי

ההולך למרחבי ארץ

פח ב, 15

רחם

וירחם

וירחם עליהם כאב לבניו

מבד יג, 9

ארחם

ולוא ארחם על כול סוררי דרך

מה י, 21—22

ירחמו

ועל פרי בטן לוא ירחמו

פח ו, 11—12

מרחם

והוא בעון מרחם ועד שבה

כאשמת בעל מהו ד, 29—30

ומרחם

כי אתה מאבי ידעתי ומרחם

[נשאתני] מהו ט, 29—30

ומרחם הכינותו למעד רצון

מהו טו, 15

ומרחם הקדשתם ליום הרנה

מהו טו, 17

כמרחת

ותגל עליהם כמרחת על עולה

מהו ט, 35—36

רחמים

ומשמעים כול חסדי רחמים על

ישראל מה א, 22

אורו אתה לאין רחמים

מה ב, 7

ורוב רחמים וטוב עולמים

מה ד, 3

ובחסדיך תשפטם בהמון רחמים

מהו ו, 9

...לאין רחמים באף יעורר קנאה

ולכלה... מהו ט, 3

ועם מצעדי רוב סליחות והמון

[רח]מים מהו ט, 33—34

...רחמים ועוזי רוח מוקקי...

מהו יד, 3

הרחמים

ברוך אתה אדוני אל הרחמים

[ורב]חסד מהו י, 13

ברוך אתה אל הרחמים

והחנינה מהו יא, 30

וגדול [הרחמ]ים הסולח לשבי

פשע מהו יד, 23—24

ורחמי

ורחמי חסדו גמל עלינו מעולם

ועד עולם מה ב, 1

רחמיו

בכוח גבורתו ורוב רחמיו

מהו ד, 32

...[רח]מיו על אביוני[ים]

מהו קטע 16, 3—

ברחמיו

ברחמיו הגישיני ובחסדיו יביא

משפטי מהו יא, 13—14

רחמיכה — רחמיך

הושעתנו פעמים רבות בעבור

רחמיכה מבא יא, 4—3

ובזוכרי כוח ידכה עם המון

רחמיכה התעודדת

מהו ד, 35—36

כי נשענתי בחסדיכה והמון

רחמיכה מהו ד, 36—37

ברוב רחמיכה לנעזי לב

מהו ז, 27

לטהרם מפשעיהם ברוב טובכה

ובהמון רחמיכה מהו ז, 30

ובהמון רחמיכה לכול משפטי

מהו ז, 35

מקץ לקץ תשתעשע נפשי בהמון

רחמיכה מהו ט, 8—7

ומשדי היריתי רחמיך לי ובחיקי

אומנתי מהו ט, 30—31

[לה]מון רחמיכה ולסליחותיכה

אקוה מהו י, 20—21

...בלוא רחמיך מהו יא, 18

רק בטובך יצדק איש וברוב

רחמיך מהו יג, 16—17

[ולח]מול עליו בהמון רחמיך

מהו טו, 15—16

ותחונני ברוח רחמיך

מהו טו, 9

...[ר]חמיך

לבשר עניים לרוב רחמיכה

מהו יז, 11

[להצילנו] מפחי משפט לעומת

רחמיכה מהו יח, 25

ברחמיכה

ואתה ברחמיכה וגדול חסדיכה

מהו יא, 32—33

כיא נשענתי ברחמיכה

מהו יא, 33

ורחמיך

בגדול טובכה ור[חמיך]

מהו י, 15

ורחמיכה

ורחמיכה לכול בני רצונכה

מהו יא, 9

ורחום

...ורחום... מהו טו, 16

רחץ

ורחצו

ורחצו מדם פגרי האשמה

מבא יד, 2—3

ירחץ

אל ירחץ איש במים צואים

מבד י, 10—11

לרחוץ

וירד לרחוץ ישתה על עומדו

מבד יא, 1

רחץ

ולוא יטהר ככול מי רחץ

מהו ג, 5

רחק

נבנתה הגדר רחק החוק

מבד ד, 12

ירחק

כיא ירחק ממנו בכול דבר

מהו ה, 15

וכאשר יצא הגורל על עצת הרבים

יקרב או ירחק מהו ו, 16

תרחק

כיא כן כתוב מכול דבר שקר

מהו ה, 15

לרחוק

לרחוק מכול רע מהו א, 4

וכרחקך

וכרחקך אותו כן אתעבנו

מהו יד, 21

ריק
ולאמים בדי ריק ייעפר
פח י, 8

לריק
להיות עמלס לריק פח י, 12
ורק
וביום השבת אל ידבר איש דבר
נבל ורק מבד י, 17—18

רקים
רקים אשביט משפתי
מה י, 25

רוש
ראש
וכוחלי עפר יורו לחמת [ראש]
פתנים לאין חבר מהו, 28—29

רוש
שרוש פורה רוש ולענה
במשבותם מהו ד, 14

וראש
המת תנינים יינם וראש פתנים
אכור מבד ח, 9—10
וראש הפתנים הוא ראש מלכי
יון מבד ח, 11

רז
עצי חיים במעין רז
מהו ח, 5—6

ברז
ואורת לבבי ברז [ז] נהיה
מה יא, 3—4
שכתה בעד פריז ברז גבורי כוח
מהו ח, 11
תריב ריבי כי ברז מהו ט, 23
ברז שכלכה ומעין גבורה
מהו יב, 13

וברז
וברז הבתה בי מהו, 25—26
רזיו
[ל] מלא מצרפי רזיו למעדנס
מבא יו, 9

רזו
ובלא נודע חותם רזו
מהו ח, 11

רזי
אשר הודיעו אל את כול רזי
דברי עבדיו הנבאים פח ז, 4—5
כיא רזי אל להפלה פח ז, 8
לפי רזי אל עד קצו מה ג, 23
וחבא לאמת רזי דעת מה ד, 6
רזי אל לשחת רשעה מבא ג, 9
ובכול רזי שטמחו לוא הדיחונו
מבריכתה מבא יד, 9—10

ותקעו להם הכהנים תרועה
שנית [ידי התק]רב
מבא טו, 4—5
ויתקעו הכהנים בחצוצרות
תרועה שנית יידי התקרב
מבא יו, 11

התרועה
...[חצוצר]ות התרועה לכול
עבודתם מבא ב, 15
וחצוצרות התרועה
מבא ז, 12
ועם קול התרועה מבא ח, 10
וכל העם יחשו מקול התרועה
מבא ט, 1
העם יחשו קול ה[תרועה]
מבא טו, 8
וכל העם יניח [ו] קול התרועה
מבא יז, 14
[ולמשמע] ה[תרועה] יחלו
להפיל בחלליהם מבא יו, 14

תרועת
תרועת מלחמה גדולה
מבא ח, 10
יריעו [תרועת] מלחמה [ב] קול
גדול מבא טו, 7
יריעו תרועת מלחמה
מבא יו, 13

ותרועת
ותרועת אלם ואנשים ליום
הזה מבא א, 11
ותרועת קדושים בודף אשור
מבא יח, 2

תרועות
וחצוצרות תרועות החללים
מבא ג, 1
יריעו הכהנים [תרועות] הזכרון
מבא יח, 3—4

רוץ
ירוצ
למען ירוץ הקורא בו פשרו
פח י, 15—16
ואשר אמר למען ירוץ הקורא
פח ז, 3

לרוץ
ועם ענוים בטאטאי רגלי לרוץ
מהו ח, 22

רוק, ריק
יריק
על כן יריק חרבו תמיד
פח ו, 8

ותרומת
ותרומת שפתים למשפט
מה ט, 4—5
בתרומת
בתרומת שפתים יברכנו
מה ט, 26

רוע
והריעותמה
והריעות [מה] בחצוצרות
מבא י, 7

יריעו
והכהנים יריעו בשש חצוצרות
מבא ח, 8—9
יריעו קול אחד
מבא ח, 9—10
יריעו הכהנים מבא ח, 15
[הכהנים] יריעו [בחצוצרות]
מבא טו, 6
יריעו [תרועת] מלחמה [ב] קול
גדול מבא טו, 7
והכהנים יריעו בחצוצרות
החללים מבא יו, 12—13
עם השופרות יריעו תרועת
מלחמה מבא יז, 13
בעת ההיא יריעו הכהנים
[תרועות] הזכרון מבא יח, 3—4

מריעים
ובחצוצרות יהיו הכהנים
מריעים מבא ח, 11—12
והכ[והנ]ים יהיו מריעים
בחצוצרות החללים
מבא ט, 1—2
והכהנים מריעים לנצח
מבא ט, 2
יהיו הכהנים מריעים מרחוק
מבא ט, 7
[והכהנים] יהיו מריעים
בחצוצרות החללים מבא טו, 8
[והכהנים] יהיו מריעים
מבא יו, 14—15

מריעות
החצוצרות תהיינה מריעות
מבא ח, 1

ובהרע
ובהרע חצוצרות בקהל
מבד יא, 22

תרועה
יתקעו להם הכהנים תרועה
שנית מבא ח, 7
קול תרועה גדולה לנצח מלחמה
מבא ח, 15—16
ותקעו להם הכהנים תרועה סדר
מבא טו, 4—3

רמי
להשיב ענוה לנגד רמי רוח
מה יא, 1

ורמי
ורמי קומה נגד [ע בגבורותיכה]
מבא יד, 11

רמות
רמות כוח ורוב בשר להרשיע
מהו קטע 9, 9

רום
מקור דעת ומעון קודש רוֹם כבוד
מה י, 13
ובמועד אל יאיר רוֹם גדול
מבא א, 8
וילכו נחלי בליעל על כול אנפי
רוֹם מהו ג, 29
...רוֹם לאין שרית
מהו קטע 7, 2

וברום
וברום עדנים מהו י, 29
וברום רשעה מהו קטע 5, 7

ורום
רשע ושקר גוה ורוֹם לבב
מה ד, 9

כרום
ובניהם אשר כרוֹם ארוים גבהם
מבד ב, 19

לרום
[יתגר] שו לרוֹם גלים ומשברי
מים בהמון קולם מהו ג, 15—16
ומשאול אברון העליתי לרוֹם
עולם מהו ג, 19—20

מרום
ומשענתי במעוז מרוֹם
מהו י, 31

במרום
לשום במרוֹם קינו
פח ט, 12—13

במרומים
ישמח צדק במרוֹמים
מבא יו, 8

במרוכיכה
ורזי נפלאותיכה במרוֹמיכ[ה]
מבא יד, 14

תרומת
תרומת שפתים הברכנו כחוק
מה י, 7
תרומת מוצא שפתי ממערכת
מה י, 15
תרומת אל מבא ד, 1

ירם אל ירם את ידו להכותה באגרונך מב יא, 6 ותרם ותרם קרני על כול מגאצי מהו ז, 22 לי עזרתה נפשי ותרם קרני למעלה מהו ז, 23—24 ותרם מבשר ככודו מהו טו, 16—17 תרים [מיא יד] עתי אשר תרים למצער מחיה מהו ו, 7—8 ירימו ולא ירימו יד על חקי קדשו מבד ח, 53 ירימו איש ידו בכלי מלחמתו מבא טז, 5—6 ארים ובטרם ארים ידי מה י, 16 להרים להרים את הקדשים כפירושיהם מבד ו, 20 להרים באלים משרת מיכאל מבא יז, 7 ...ענתי להרים... מהו ז, 16 ואין להרים קול... מהו ח, 35—36 להרים מעפר תולעת מתים לטוד מהו יא, 12 [קודש] ולהרים ולהרים במשפט לב גמס מבא יד, 5—6 מרים אל ישראל מרים ידו [בגבורת] מבא טו, 13 ויתרוממו ויתרוממו אמקנה וקנין מהו י, 24 בהתרומם למזורות יבקעו אפעה ושוא בהתרומם גליהם מהו ב, 27—28 רמה והנגלות עשו ביד רמה מהו ה, 12 דבר ביד רמה מהו ה, 17 ביד רמה או ברמיה מהו ה, 22 ולעושה ביד רמה לוא ישוב עוד מהו ט, 1 ויפערו ביד רמה ללכת בדרך מבד ח, 8—9 רשעים ביד רמה עד זכו לשוב מבד י, 3	ורוחות קודש ולהם אש מהו ח, 12 מהתפכת ורוחות רשעה... מהו קטע 5, 4 לרוחות לרוחות עולם בממשלותם מהו א, 12 מרוחות מרוחות אשר נתתה בי א[מצ]א מהנה לשון מהו יז, 16 רוחותם לפי רוחותם זה אחר זה מהו ב, 20 לכול מיני רוחותם מהו ג, 14	ורדשו את רוחם ביחד מהו ה, 20—21 רוחי וכול רוחי גורלו מהו ג, 24 עד הנה יריבו רוחי אמת מהו ד, 23 שם את [בלי] על כול רוחי גורלו מבא יג, 2 ואורוים כול רוחי גורלו במחשבת רשעם מבא יג, 4—5 וכול רוחי אמת בממשלתו מבא יג, 10 וכול רוחי גורלו מבא יג, 11—12 פלאו [על] כול רוחי רש[עה] מבא טו, 13—14 ובריחי עולם בעד כול רוחי מהו ג, 18	ואהיה לרוח קנאה מהו ב, 15 ואין פה לרוח תוות מהו ז, 11 ולרוח ולרוח עולה רחוב נפש מהו ד, 9 מרוח ורוח מרוח תגבר מהו ט, 16 ...משפט מרוח דורש... מהו יז, 6 ...מצוה מרוח כו[שלת]... מהו יז, 7 מרוח... מהו קטע 14, 1 ומרוח ומרוח געוה לבינת [עם] מהו יא, 12
רוח ורוח רוח יהיה בין כול מחניהמה מבא ז, 7—6 ריח ולקריב ריח ניתוח מהו ח, 9	רום ירום ולוא ירום ממקום גורלו מהו ב, 23 רם וכאשר משל בישראל רם לבו פח ח, 9—10 רם על השמים אדוני מבא יב, 17 רומה רומה רומה אל אלים מבא יד, 16 וירמו וירמו עליו כול עצי מים מהו ח, 9 ורוממו ורוממו שמו ביחד שמחה מבא יד, 4 נרוממה ובגבורותיכה נרוממה תמי[ד] מבא יד, 13 רומם רומם אל גדל אל מבא ד, 8 ...רומם מהו קטע 7, 12 ארוממכה אודכה אלי ארוממכה צורי מהו יא, 15 הרימו ושוכבי עפר הרימו תרן מהו ו, 34	רוחתי וצבא רוחי עם צעדינו מבא יב, 8 ומלך הכבוד אתנווצ[בא רוחי] מבא יט, 1 רוחיק עם צבא רוחיק מהו יג, 8 רוחות וישם לו שתי רוחות מהו ג, 18 הנה רוחות האמת והעול מהו ג, 18—19 והואה ברא רוחות אור וחושך מהו ג, 25 כל איש אשר ישמלו בו רוחות בליעל מבד יב, 2 כ[יא] [סבו] המגדל לשלושת רוחות מבא ט, 13 צבא מאירות ומשא רוחות מבא י, 11—12 ומבעי רוחות לחשבונם מהו א, 30 ותפל לאיש גורל עולם עם רוחות דעת מהו ג, 22—23 ...אנוש לפי רוחות [ע]ולם מהו יד, 11 ...על רוחות להתהלך בכול אשר אהבתה מהו יז, 22—23 ...רוחות עולה אשר יושדו לאלל מהו קטע 5, 6	רוח ונספתה רוחו הצמאה מהו ב, 14 [והואה ה]פיל גורלות לכול חי לפי רוחו מהו ד, 26 והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד היחד מהו ז, 18 ושבה רוחו לבגוד ביחד מהו ז, 23 ולא בתר ברצון רוחו מבד ג, 3—2 איש לפי רוחו ישפט בעצת קדשו מבד ח, 47—48 כרוחו ואיש כרוחו כן לעשות משפטו מהו ט, 15 איש כרוחו כתכון העת מהו ט, 18
לרוח עד אשר ידרושוהו לרוחו ומעשו מהו ו, 17 רוחי ועם מתים יחפש רוחי כי הגיעו לשחת מהו ח, 28—29 ולפני נגע העמדתה רוחי מהו ט, 12 כי אתה יסדתה רוחי ותדע מזומתי מהו ט, 12 ואקומה ורוחי החזיקה במעמד לפני נגע מהו ד, 36	רוחם ולהיות פוקדם את רוחם ומעשיהם מהו ה, 24 ויעשו כפי רוחם מבד ג, 7 כן רוחם להושיע מהו קטע 6, 4 ...רוחם בני איש לפי שכלו מהו קטע 11, 4	ורוחות ורוחות עו לחרוקים מהו א, 11	רוחם להבדיל ולשקול בני הצדוק לפי רוחם מהו ט, 14

רגן

וירגנו

וירגנו באהליהם מבד ג, 8

לנרגני

בושת פנים וכלמה לנרגני בי

מהו ט, 22

ורגן

ורגן ותלונה לכל נועדי

מהו ה, 24

רגש

יגרשו

בהרגש גליהם רפשו וטשו יגרשו

מהו ב, 12-13

בהרגש

בהרגש גליהם רפשו וטשו יגרשו

מהו ב, 12-13

תתרגש

ועלי קהלת רשעים תתרגש

מהו ב, 12

ובהתרגשם

ובהתרגשם יפתחו שמעם

מהו ה, 16

רדד

מרודד

קול מרודד ידי סדר מלחמה

מבא ח, 5

המשיב קול נוח מרודד

מבא ח, 13-14

רדה

וירד

וירד מיעקב והאביר שריד מעיר

מבא יא, 7

הרודה

וענוה לפני הרודה בו

מה ט, 22-23

ורדינה

עדינה עדי כבוד ורדינה

מבא יב, 14

רדף

אשר רדף אחי מורה הצדק

פח יא, 4-5

ארדף

בטוב ארדף גבר מה י, 19

ירדופו

כול אלה ירדופו להשמיד אויב

במלחמת אל

מבא ט, 5

וירדפום

וירדפום לחרב ויסיסו לריב

מבא א, 21

לרדוף

ועתה היום אץ לנו לרדוף המונס

מבא יח, 10

לרדף

ונחל[קו] על כול האויב לרדף
כלה מבא ט, 6

המרדף

וחצוצרות המארב וחצוצרות

המרדף מבא ג, 2-1

ועל חצוצרות המרדף יכתובו

מבא ג, 9

וחצוצרות המרדף מבא ז, 12

המרדף

ותקעו להמה הכהנים בחצוצרות

המרדף מבא ט, 6

ברדף

ותרועת קדושים ברדף אשור

מבא יח, 2

רהב

תרהב

תרהב נפש[י] מהו יב, 1

רוה

הרוה

וילך בדרכו הרוה

פח יא, 13-14

ו[נ]ספתה רוהו הצמאה עם הרוה

לאין סליחה מה ב, 14-15

רוח

אז חלף רוח ויעבר

פח ד, 9

אלה סודי רוח לבני אמת תבל

מה ד, 6

להתם כול רוח עולה מתכמי בשרו

מה ד, 20-21

ויז עליו רוח אמת מה ד, 21

וכיבוד לב או רוח רשע

מה ה, 26

אל יסתרהו מאלה מיראת רוח

נסוגה מה ח, 12

ליסוד רוח קודש לאמת עולם

מה ט, 4-3

וללמד לתועי רוח בינה

מה י, 27; יא, 1

ולהשיב ענוה לנגד רמי רוח

מה יא, 1

ויוידעם ביד משיחו רוח קדשו

מבד ב, 12

וגם את רוח קדשיהם טמאו

מבד ה, 11

ולא ישקץ איש את רוח קדשי

מבד ז, 3-4

כי שוקל רוח ומטיף כזב הטיף

מבד ח, 13

להם

ורכי פה וארוכי רוח

מבא ו, 11

ותמימי רוח ובשר מבא ז, 5

ונכאי רוח תבעיר כלפיד אש

בעמיר מבא יא, 10

ובעניי רוח [ימס ויכור] סם לבב

קושי מבא יד, 7

אתה יצרתה כול רוח

מהו א, 9-10

רוח התועה ונעוה בלא בינה

מהו א, 23-24

אתה בראתה רוח בלשון

מהו א, 28-29

ומבע רוח שפתים במדה

מהו א, 30

חזקתה רוח אנוש לפני נגעים

מהו א, 33

ויבוא בעצמי להכשיל רוח

מהו ה, 36-37

וכל משבריהם עלי המו רוח

עושים מהו ו, 23

כמוץ לפני רוח מהו ז, 23

ואין להשיב על תוכחתה כול

רוח מהו ז, 28-29

לחיות רוח כושלים מהו ח, 36

ואדון לכול רוח ומושל בכל

מעשה מהו י, 8

...רוח בשר להבין בכול אלה

מהו יג, 13-14

...רחמים ועוזי רוח מהו יד, 3

...[ר]וח קודשך מהו יד, 13

ואדעה כי בידך יצר כול רוח

מהו טו, 13

אתה יצרתה רוח ופעולתה

הכינותה מהו טו, 22

רוח קד[ש] מהו טו, 3

ולבשך רוח... מהו טז, 6

ובדעתי כי אתה רשמתה רוח

צדיק מהו טז, 10

כי רוח בשר[ל] עבדך

מהו יז, 24

[אודכה כי] הניפותה רוח

קודש[כה] על עבדך מהו יז, 25

[נכ] אף רוח ואבלים לשמחת עולם

מהו יח, 15

ועל עפר הניפותה רוח

מהו קטע 2, 9

מקוה אפר איכה אעמוד לפני רוח

סוע[ה] מהו קטע 3, 6

בעבותי רוח מהו קטע 9, 6

[ר]וח נעוה מעול מהו קטע 12, 6

ברוח

כיא ברוח עצת אמת מה ג, 6

מעשי תועבה ברוח זנות

מה ד, 10

ולטהרו ברוח קודש מה ד, 21

והתגולל ברוח נדה

מה ד, 22-21

וכאשר גלו הנביאים ברוח קודשו

מה ה, 16

ברוח הסתר לעזוב למו

מה ט, 22

[ברו]ח ובשלום לגבורת פלא

מבא יא, 9

ודרך אנוש לוא תכון כי אם

ברוח יצר אל מהו ד, 31

ברוח אשר נתתה בי

מהו יב, 11-12

ברוח קודשכה פתחתה לתוכי

דעת מהו יב, 12-13

ואני עבדך ידעתי ברוח אשר

נתתה בי מהו יג, 18-19

ברוח קודש[ש] מהו טז, 2

ולהתחזק ברוח קודשך

מהו טז, 7

ותחונני ברוח רחמיך

מהו טז, 9

ואחלה פניך ברוח אשר נתתה

[בי] מהו טז, 11

לטהרני ברוח קודשך

מהו טז, 12

...התערב ברוח עבדך

מהו טז, 14

ידעתי ברוח אשר נתתה בי

מהו קטע 3, 14

וברוח

וברוח קדושה ליהוד באמתו

מה ג, 7

וברוח יושר וענוה תכופר חטו

מה ג, 8

וברוח נשברה לאנשי מטה

מה יא, 2-1

וברוח קודשכה תשעשעני

מהו ט, 32

ורוח

ורוח ענוה ואורך אפים

מה ד, 3

ורוח דעת בכול מחשבת מעשה

מה ד, 4

ביצר סמוך ורוח נשברה

מה ח, 3

ורוח נעוה טהרתה מפשע רב

מהו ג, 21

ורוח עושים תבלעני מהוות פשעם

מהו ז, 5

ורוח קודשכה הניפותה בי בל

אמוט מהו ז, 6-7

ורוח מרוח תגבר מהו ט, 16

ורוח נעוה משלה בו

מהו יג, 15-16

...[ע]ולם ורוח עורף ק[שה]

מהו קטע 12, 4

לרוח

...לרוח אדם אשר יצרתה בתבל

מהו א, 16

ותשמני במגור עם דיגים רבים
מהו, 7-8
לנחל שוטף ע[ל רבים] מים
מהו, 17
ואחזיקה על רבים מהו טו, 11

הרבים
וגם אל ביא איש על רעהו דבר
לפני הרבים מהו, 1
זה הסרך למושב הרבים איש
בתכנון מהו, 8
ובמושב הרבים אל ידבר איש
מהו, 11
כול דבר אשר לוא לחפץ הרבים
מהו, 11
וכיא האיש המבקר על הרבים
מהו, 12
ידורשהו האיש הפקיד כרואש
הרבים לשכלו ולמעשיו
מהו, 14
בבואו לעמוד לפני הרבים
מהו, 15
וכאשר יצא הגורל על עצת
הרבים יקרב או ירחק
מהו, 16
לוא יגע בטהרת הרבים
מהו, 16-17
וגם הואה אל יתערב בהון הרבים
מהו, 17
ישאלו הרבים על דבריו
מהו, 18
אל יגע במסקה הרבים
מהו, 20
אל מלאכת הרבים יכתבו
בהשבון בידו מהו, 20
ועל הרבים לוא יוציאנו
מהו, 20
יפקודו על פי הרבים
מהו, 21
ואשר ישמוב וישן במושב הרבים
שלושים ימים מהו, 10
וכן האיש הנפטר במושב הרבים
מהו, 10
ואיש אשר ירוק אל תוך מושב
הרבים מהו, 13
והבדילו שנה אחת מטהרת
הרבים ונענש מהו, 16
ברשונה לא יגע בטהרת הרבים
מהו, 19
ובשנית לוא יגע במסקה הרבים
מהו, 20
ישאלו הרבים על דבריו
מהו, 21
יוצא מלפני הרבים
מהו, 23-24
אשר לוא על פי הרבים
מהו, 25

וקרבהו בעצה על פי הרבים
מהו, 18-19
במושב במדרש ובעצה על פי
הרבים מהו, 26
יבחן שנתים ימים לתמים דרכו
ועצתו על פי הרבים מהו, 2
ישכיל את הרבים במעשי אל
מבד יג, 7-8
והכהן אשר יפקד את הרבים
מבד יד, 5-6
וזה סרך הרבים להכין כל
הפציהם מבד יד, 11

והרבים
והרבים ישקודו ביהר
מהו, 7

ברבים
ואיש ברבים ילך רכיל
מהו, 16

לרבים
ולכול עצה ודבר אשר יהיה
לרבים להשיב מהו, 9
וכל איש אשר יש אתו דבר לדבר
לרבים מהו, 12
ואמר יש אתי דבר לדבר לרבים
מהו, 13
אשר לרבים יפקודוהו בשבועת
הכרית מבד טו, 8

רבות
שנה בשנה לחריב ארצות רבות
פח, 7-8
ואת פלשתיים הכנ[יע] פעמים
רבות מבא יא, 3
הושעתנו פעמים רבות בעבור
רהמיכה מבא יא, 3-4
ושערי ישועות פתחתה לנו פעמים
רבות מבא יח, 7

הרבוא
שם הנשיא הרבוא מבא ג, 15

ולרבואותם
ולרבואותם יחד עם קדושיה
מבא יב, 4

רביבים
וכורם רביבים להשקות משפט
לכול צאצאיה מבא יב, 9
וכורם רביבים להשקות משפט
מבא יט, 2

רבה
וירבו
וירבו ולא פצו עלי פיהם
מהו, 10-11

וברובות
וברובות שני איש לפני כוחו
מהו, 19

ירבה
ועל הנשיא כתוב לא ירבה לו
נשים מבד, 1-2

הרבית
הרבית נחלתו מהו, 27
ואדעה כי ברצונכה באיש
הרבית מהו טו, 4

להרבות
ל[ה]רבות אשמה
מהו קטע, 6, 12

ולהרבות
ולהרבות ענף מהו, 25

המרבה
וימרו הוי המרבה ולוא לו
פח, 7

רבע
ארבע
אורך ארבע עשרה אמה
מבא ד, 15
והבסן ארבע גודלים
מבא, 13
ורוחבו ארבע אצבעות
מבא, 13

וארבע
ואלף וארבע מאות רכב
מבא, 9

ארבעה
ארבעה למטה לוי ואהרן
מבד י, 5

וארבעה
וארבעה טפחים עד הבסן
מבא, 13

וארבעת
וארבעת אלפים מבא, 9

ארבעים
אשר הלכו עם איש הכוב כשנים
ארבעים מבד, 37-38
מבן ארבעים שנה
מבא, 13
מבן ארבעים שנה עד בן חמשים
מבא, 2

וארבעים
עד בן חמש וארבעים
מבא, 13

רביע
ובני ישראל שלשתם והגר רביע
מבד יד, 4
ובני ישראל שלושתם והגר רביע
מבד יד, 5-6

הרביעי
על הרביעי רמאל מימאל
מבא ט, 15-16
וגבריאלי

רביעית
ונענש את רביעית לחמו
מהו, 25

הרביעית
על הרביעית משפחות אל
מבא ד, 10

ברביעית
ברביעית ובחמישית ילחמו
בבני ארפכשד מבא ב, 11

רגל
סוסים וזכרים קלי רגל
מבא ו, 11

רגלי
...על סלע רגלי... מהו ד, 3
ותטבע בבבץ רגלי מהו, 2
ותכן רגלי בנתיבותיך
מהו, 25
ועם ענוים בטאסאי רגלי לרוץ
מהו, 22
ואין לשלוח פעם ולא מצעד לקול
רגלי מהו, 34

ורגלי
ורגלי עמדה במישור
מהו ב, 29
ורגלי נלכדה בכבל
מהו, 34
ברשית משלח ידי ורגלי
מהו, 14

רגליך
[ועפר רגליך ילחכו]
מבא יב, 14
[ועפר רגליך תמיד ילחכו]
מבא יט, 6-7

ולרגלכה
ורגלכה על כמותי חלל
מבא יב, 10
[תן ידכה בעורף אויבך ורגלך]
[על כמותי חלל] מבא יט, 3

רגלוהי
ועמד האיש על רגלוהי
מהו, 13

רגלם
והם רשת פשוט לי תלמוד רגלם
מהו ב, 29

רגלים
נכאה רגלים או ידיים
מהו, 2, 5-6

מרוגלת
והבסן מרוגלת הגנה והנה
חמשה טפחים מבא, 13-14

ולרוב ולרוב אנשי בריתם מה ה, 9 מרוב טה[רת אדם] מרוב עוון מהו א, 33 רב וקלטו בעם רב פח ד, 3 ובעם רב יקיוסם לתפושם פח ד, 7 אשר צוה לעשות ועל פי רב ישראל המתנדבים לשוב ביחד לבריתו מה ה, 22 ורוח נעוה טהרתה מפשע רב מהו ג, 21 ורב ברוך אתה אדוני אל הרחמים [ורב ה] חסד מהו י, 13 ברוך אתה אדוני יוצר [ה] כו[ל] ור[ב] [ה] העליליה מהו טו, 8 רבה עם מהומות רבה מהו ג, 25 ותאוכל עד תהום רבה מהו ג, 31—32 רבה אנינם לכלה מהו קטע 5, 8 רבים פשוו אשר ילעיגו על רבים פח ד, 1—2 אשר יאבדו רבים בחרב מהו ו, 10 כי אתה שלותה גוים רבים פח ה, 15, ט, 3 קצות עמים רבים פח ט, 14 קצות עמים רבים פח י, 2 בתוך עמים רבים פח י, 4 אשר התעה רבים פח י, 9 לוגיע רבים בעבודת שור פח י, 11 ויבדילוהו מתוך טהרת רבים שנה אתה מהו ו, 25 ומובדל אל נפשו מן טהרת רבים מהו ז, 3 כי רבים תעו בם מכד ב, 16—17 ויחפרו באר למים רבים מכד ג, 16 כקול המון מים רבים מהו ב, 16 וכהמון מים רבים שאון קולם מהו ב, 27 נפץ זרם להשחית רבים מהו ב, 27 ובי האירותה פני רבים מהו ד, 27 ותפאל לנגד רבים בעבור מהו ד, 28 כבודכה	ברוב כוחכה מהו ט, 14 [ול] ספר ברוב חסדיכה מהו יא, 29 בהדרך תפארגו ותמ[שחננו] ברוב עדנים מהו יג, 17 [וא] גי ידעתי ברוב טובך מהו יד, 17 ולהנחילם בכול כבוד אדם [ב] רוב ימים מהו יו, 15 וברוב וברוב טובו יכפר בעד כול עוונותי מהו יא, 14 וברוב טובכה תשתעשע נפשי מהו יא, 6—7 רק בטובך יצדק איש וברוב רח[מך] מהו יג, 16—17 ורוב ורוב רחמים וטוב עולמים מהו ד, 3 ורוב חסדים על כול בני אמת מהו ד, 5 ורוב שלום באורך ימים מהו ד, 7 ורוב אולת וקנאת זדון מהו ד, 10 ורוב חנף קצור אפים מהו ד, 10 ורוב אנשי בריתם מהו ו, 19 ארץ אפים עמו ורוב סליחות מכד ב, 4 בכוח גבורתו ורוב רחמיו מהו ד, 32 ורוב סליחה מהו ו, 9 ורוב אמתכה מהו יא, 30 ורוב נפלאותיך מעולם ועד מהו יד, 23 עולם ורוב בשר להרשיע מהו קטע 9, 9 כרוב לכבודכה עשיתה כול אלה כרוב חסדיכה מהו קטע 2, 5 וכרוב וכרוב פשעיהם מהו ד, 19 וכרוב נחלתו אהבנו מהו יד, 19 לרוב ופקודת כול הולכי בה לרוב מהו ד, 12 לרוב חסד וקנאת כלה מהו יב, 14 לבשר עגוים לרוב רחמיכה מהו יח, 14 לרב כמי היים לרב פח, יא, 2—1	אשר גבלו ראשנים בנחלתם מכד א, 16 ויזכר אל ברית ראשנים מכד ו, 2 ראשונים על פשעי ראשונים מהו יז, 17 הראשונים ונשפטו במשפטים הראשונים מהו ט, 10 בו חבו באי הברית הראשנים מכד ג, 10 הם אנשי הקודש הראשנים מכד ו, 6 אשר התוטרבו בו הראשנים מכד ד, 8 באהבת אל את הראשנים מכד ה, 16—17 והתוטרבו במשפטים הראשנים מכד ה, 54 בראשונים וכמשפט הזה לכל המאס בראשונים ובאחרונים מכד ח, 31—32 לראשנים כברית אשר הקים אל לראשנים מכד ד, 9	ברשית ברשית ממשלת אור עם תקופתו מהו י, 2 ברשית אשמורי חושך מהו י, 2—3 ברשית ירחים למועדיהם וימי קודש מהו י, 6 ברשית משלח ידי ורגלי מהו י, 14 ברשית סחד ואימה מהו י, 16 ומוצא אור ברשית ממשלת חושך מהו יב, 5—6 ראשון ואנחמה על פשע ראשון מהו ט, 13 הראשון הדגל הראשון ישליך [א] ל[מערכת האויב מבא ו, 1—2 הדגל הראשון מחזיק חנית ומגן מבא ו, 4—5 ועם הטל הראשון מבא ח, 14—15 על הראשון מיכאל מבא ט, 15 הראשון אלה מלטו בקץ הפקודה הראשון מכד ז, 21 הראשונה הראשונה היא הזונת מכד ד, 17 בהושע ישראל את הראשונה מכד ה, 19 הראשונה בשנה הראשונה ילחמו בארם נהרים מבא ב, 10 על אות הראשונה עדת אל מבא ד, 9 ובאו ליד המערכה הראשונה מבא ח, 2—3 ברשונה הכמהנים יעבורו ברשונה בסרך מהו ב, 19—20 ברשונה לא יגע בטהרת הרבים מהו ז, 19 לרשונה הכמהן ישלח ידו לרשונה מהו ו, 5 הכמהנים ישבו לרשונה מהו ו, 8 לראשונה הכהנים לראשונה מכד יד, 4 ראשנים ובזכרו ברית ראשנים מכד א, 4
---	---	--	--

ראה

כי ראה בלא הכיר מהו ה, 13

וראה

וראה ריעהו והוא אחד

מבד ט, 17

וראו

וכפר אל בעדם וראו בישועתו

מבד ח, 57

ראיתי

...ראיתי זאת מהו יח, 18

וראיתם

ושבתם וראיתם בין צדיק ורשע

מבד ח, 44-43

ראות

וביום ראות האיש יודיעה למבקר

מבד ט, 22

לראות

ואצפה לראות מה ידבר

פח ו, 14-13

או מוכ מנוגע בבשרו לראות עינים

מה 2, 7-6

וראיתם

ואגלה עיניכם לראות

מבד ב, 14

מראות

טהור עינים מראות ברע

פח ה, 2-1, 7-6

שעו עיני מראות רע

מהו ז, 3-2

הרואה

ושוכבים עם הרואה את דם זוהב

מבד ה, 7

ורואי

ורואי מלאכי קודש

מבא י, 11-10

ונראתה

ונראתה ערותו ונענש שלושים יום

מה ז, 14

יראה

לוא יראה סביבות כול מחניהם

מבא ז, 7

ובהראוה

ו[בהראוה א]ל בכל נהיי עולמים

מבא, יז, 5

הראיתה

כי גבורתכה [הראיתה בהם] וכבודכה לאין מדה

מהו ה, 22-21

והראתנו

[והרא]תנו יד חסדיך[ה]

מבא יח, 9

הראיתם

כי הראיתם מהו יג, 11

תראני

למה תראני און פח א, 5

מראי

ולכול מראי דמיונים

מבא ו, 12

ומראי

ומראי שבלות זהב טהור

מבא ה, 12-11

מראת

מרוקה כמעשה מראת פנים

מבא ה, 4-5

כמראת

ומלובן כמראת פנים

מבא ה, 11

ראש

וראש הפתנים הוא ראש מלכי יון

מבד ח, 11

רואש

יבוא הכותן רואש כול עדת ישראל

מה 2, 12

הראש

ואת ראשי הכהנים יסרוכו אחר כותן הראש ומשנהו

מבא ב, 1

מבא יח

ושפיר אל הראש

מבא ה, 11-10

הראש

ועמד כותן הראש

מבא טו, 4

הראש

ונגש כותן הראש

מבא טז, 11

הראש

ביום ההוא יעמוד כותן הראש

מבא יח, 5

ונגש שם כותן הרו[אש]

מבא יט, 11

הראש

וספות ישר אל הראש

מבא ה, 12

בראש

על האות הגדולה אשר בראש

כול העם יכתובו

מבא ג, 12

על אותות ראשי המחנות אשר לשלושת השבטים יכתובו בר[אש]

מבא ג, 13

להשיב גמול רשעים בר[אש]...

מבא יא, 14-13

ברואש

ידורשהו האיש הפקיד בראש

הרבים לשכלו ולמעשיו מה ו, 14

וברוש

וברוש שבועיהם למועד דרור

מה י, 9

ברוש

ואם בהון היחד יתרמה לאבדו

ישלמו ברושו מה ז, 7-6

ראשים

ראשים שנים עשר להיות

משרתים מבא ב, 1

ובתי ראשים ושוקים

מבא ו, 14

ועמדו ראשים בין המערכות

מבא טז, 3

והראשים

והראשים יהיו נפשטים

לסדריהם מבא ח, 6

והראשים [יהיו נפשטים] לקול

החצוצרות מבא טז, 4

והראשים נפשטים לקול

החצוצרות מבא יז, 10

וראשים

וראשים יוצאים וכפפים יוצאות

מבא ט, 11

ראשי

איש בסרכו על יד ראשי אבות

העדה מה 1, 24-23

וכול ראשי אבות העדה

מה 1, 25

ואנושי החיל עם [ראשי]

השבטים מה 1, 29-28

וישבר לפניו ראשי אלפי ישראל

מה 2, 15-14

וכול ראשי אבות העדה

מה 2, 16

ואת ראשי הכהנים יסרוכו

מבא ב, 1

ואחריהם ראשי הלויים

מבא ב, 2

מבא ב

וכול ראשי אבות העדה

ועל חצוצרות אנשי השם יכתובו

ראשי אבות העדה

מבא ג, 3-4

על אותות ראשי המחנות אשר

לשלושת השבטים יכתובו

בר[אש] מבא ג, 13

וכול ראשי המערכות ופקוד[יהם]

מבא יט, 12

רשי

וכול רשי אבות העדה מה 1, 16

ברואשי

ולהתיצב ברואשי אלפי ישראל

מה 1, 14

בראשי

חרות לעד בראשי שנים

מה י, 7

וראשי

וראשי המשמרות ששה ועשרים

מבא ב, 2

וראשי משמרותם מבא ב, 3

וראשי השבטים ואבות העדה

אחריהם מבא ב, 3

וראשי משמרותם עם פקודיהם

מבא ב, 4

לראשי

לראשי מועדים בכול קץ

מה י, 6-5

בראשיהם

ופרי מגבעות בראשיהם בגדי

מלחמה מבא ז, 10

רשית

הוא מברך את רשית הלחם

והתירוש מה 2, 19-20

ראשית

ראשית משלוח יד בני אור

מבא א, 1

בראשית

להברך בראשית הלחם או

התירוש לשנות מה ו, 5

להברך בראשית הלחם והתירוש

מה ו, 6

אברך שמו בראשית

מה י, 14

קורבי

ולפי קורבי קנאתי
מהו יד, 14—13

לקרוב

ואם יצא לו הגורל לקרוב
לסוד היחר מה ו, 19—18

קורבם

עד קורבם למערכת האויב
מבא ח, 8—7

בקרבכם

בקרבכם למלחמה ועמד הכוהן
מבא י, 2

קרבים

אתמה קרבים היום למלחמה
על אויביכמה מבא י, 3

וקרבהו

וקרבהו בעצה על פי הרבים
מה ח, 19—18

יקרבו

יקרבו גם את חנונו ואת
מלאכתו מה ו, 19

יקרבהו

ואם יקרבהו ונכתב בחנונו
מה ז, 21

לקרבו

ואם יצא לו הגורל לקרבו
ליחד מה ו, 22—21

ואיש כבור כפיו לקרבו
מה ט, 15

ולקריב

ולקריב ריח ניחוח
מה ח, 9

יתקרבו

יתקרבו לנחשיר גדול
מבא א, 10

המתקרב

ועמדו ששה דגלים והדגל
המתקרב מבא ט, 4

ולמתקרבים

ולמתקרבים] למלחמה
יהקעו לשוב מבא טז, 11

התקרב

ויתקעו הכוהנים בחצוצרות תרועה
שנית [ידי התק]רב מבא יז, 11

קרוב

אל ישבות איש במקום קרוב
לגוים בשבת מבד יא, 15—14

הקרוב

הקרוב אליהם לא יגקה
מבד ה, 15—14

קרוביך

כי כול קרוביך לא ימרו פיך
מהו יד, 14

מקרב

יכרתו מקרב המחנה
מבד ח, 49

בקרבנו

ואשר הגיד לנו כיא אתה
בקרבנו מבא י, 1

היה זכר מלכותכה בקרבנו
מבא יג, 7

קרב

קרב ונחשיר חזק
מבא א, 9

מאז ידעתה לכה יום קרב
מבא יג, 14

הנועדים עמו ליום [קרב
ונחשיר] בחרב אל

מבא טו, 3

קרה

קרי
בהלכתנו קרי בברית אמת ודצק

מה א, 26—25

בלכתם קרי בחקי הברית
מבד ח, 52

קריה

קריה וכול יושבי בה
פח ט, 18 יב, 1

ויכונן קריה בעולה
פח י, 6

ואשר אמר מדמי קריה וחמס
ארץ פח יב, 7—6

הקריה

פשרו הקריה היא ירושלים
פח יב, 7

קרן

להשמיד ולהכרית את קרן
[בליעל] מבא א, 5—4

קרן ברורה מבא ה, 14

קרני

ותרם קרני על כול מנאצי
מהו ז, 22

ותרם קרני למעלה
מהו ז, 24—23

קרע

נקרעו
והדגים אל יאכלו כי אם נקרעו

חיים ונשפך דמם
מבד יב, 14—13

קרץ

קורץ
הוא [מעפר קורץ] מהו י, 3—4

והואה מצור[וק] חמר קורץ
ולעפר תשוקתו מה יא, 22—21

קורצתי

ואני מעפר לק[חתי ומחמר
ק[ו]רצתי מהו יב, 24

קרקר

וקרקר
וקרקר את כל בני שת

מבד ז, 21—20

וקרקר את כל בני שית

מבא יא, 6

קשב

ויקשב

ויקשב אל אל דבריהם וישמע
מבד ח, 42—41

קשה

עורלת יצר ועורף קשה
מה ה, 5

או בעורף [קשה וכיבוד לב או]
רוח רשע מה ה, 26

...ולם [ע]רוח עורף ק[שה]
לדממה[ה] מהו קטע 12, 4

קושי

קושי עורף וכיבוד לב
מה ד, 11

[ימס ויכור]ס לבב קושי
מבא יד, 7

בקשי

ואשר ישיב את רעהו בקשי
מה ו, 26—25

קשר

נקשר

ואת אשר איננו נקשר
מבד יג, 19

קשריהם

כרועה עדרו יתרו כל חרצובות
קשריהם מבד יג, 10—9

קשת

וקשת

וקשת וחצים וזרקות מלחמה
מבא ו, 15

גלול כפים ומגדלות וקשת
ומגדלות מבא ט, 11

קשתו

וידרוך גבור קשתו ויפתח
מבד ו, 30

נקרא
אשר נקרא על שם האמת
פח ה, 9

הנקרא
[בעש] ותכה שפטים בגוג ובכול
קהלו הנק[ר]א...
מבא יא, 16

הנקראים
אלה האנשים הנקראים עצת
היחד
מה ז, 27

קורה
ואם קלל או להבעת מצרה או
לכול דבר אשר לו הואה קורה
בספר או מברך
מה ז, 1

מקרא
על חצוצרות מקרא העדה
מבא ג, 2
ועל חצוצרות מקרא השרים
מבא ג, 3
ועל חצוצרות מקרא אנשי
הבנים
מבא ג, 7

המקרא
וביד הששה יהיו חצוצרות
המקרא
מבא ז, 11-12
ותקעו הכוהנים בשתי חצוצרות
המ[קרא]
מבא ז, 14
ותקעו הכוהנים בחצוצרות
מבא ה, 3
ובהנגמם לפניהם יתקעו הכוהנים
בחצוצרות המקרא מבא ט, 3
והכוהנים יתקעו בחצוצרות
המקרא
מבא טו, 10

מקראם
וחצוצרות מקראם בהפתח
שערי המלחמה
מבא ג, 1

לקראת
ובסדר מערכות המלחמה
לקראת אויב
מבא ז, 8
מערכה לקראת מערכה
מבא ז, 8

קרב
יקרב
ולוא יקרב אל אשה
מה ז, 9-10
וכאשר יצא הגורל על עצת הרבים
יקרב או ירחק
מה ז, 16

תקרב
ומשה אמר אל אחות אמך אל
תקרב
מבד ה, 8-9

ובקורבו
ובקורבו לעצת היחד
מה ז, 16

בקוצר
ודבר בקוצר אפים
מה ז, 26

קרא
ודויד לא קרא בספר התורה
החתום אשר היה בארון
מבד ה, 3-2
אשר קרא אל את כולם שרים
מבד ו, 6
אל ישראל קרא חרב על כול
הגואים
מבא טו, 1

וקרא
וקרא באזניהם את תפלת מועד
המלחמה
מבא טו, 4-5

ויקרא
ויקרא כושלים ל[גבורת] לא
מבא יד, 5

וקראו
וקראו באזניהם את כול
חוקי הבית
מה ז, 4-5

לקרוא
לקרוא בספר
מה ז, 7

בקוראכה
לוא יחונכה אל בקוראכה
מה ב, 8

הקורא
למען ירוץ הקורא בו פשרו
פח ה, 15-16
ואשר אמר למען ירוץ הקורא
בו
פח ז, 3

קרואי
קרואי המועד וכול ראשי
אבות העדה
מבא ב, 7
יכתבו קרואי אל מבא ג, 2
על השביעית קרואי אל
מבא ד, 10-11

קריאי
ובכולם הקים לו קריאי שם
מבד ב, 11

בחירי ישראל קריאי השם
העמדים באחרית הימים
מבד ד, 4

קיראי
אלה אנושי השם קיראי מועד
מה ז, 2
[קיראי] מועד לעצת היחד
מה ז, 11
קיראי מועד אנושי השם
מה ז, 13

לכול קצי מועדן
מה ד, 25-26
לכול קצי עולמים
מבא א, 8-9
הכול חקוק לפניכה בחרת וחרון
לכול קצי נצח
מהו א, 24-25

קצי
כיא כול קצי אל
פח ז, 12-13

בקצי
ואני בקצי חרון
מהו קסע ז, 5
וקצי

וקצי עד
וקצי שלום לאין חקר
מהו יח, 30

קציהם
וכל קציהם לדורותם
מה ד, 13

ומספר ופרוש קציהם לכל
הוי עולמים
מבד ב, 9-10
ופרוש קציהם לעורון ישראל
מבד טו, 3-2

בקיציהם
מה יבוא בקיציהם לכל שני
עולם
מבד ב, 10

בקציהם
ולוא לצעור בכול אחד מכול
דברי אל בקציהם

מה א, 13-14
...בקציהם פלגתה עבודתם
מבא א, 17

קצה
קצה, מקצה
מהו ז, 31

קצות
קצות עמים רבים
פח י, 2

קצוות
ובני צדק יאירו לכול קצוות
תבל
מבא א, 8
קצוות עמי[ם] רבים
פח ט, 14

קצף
ובקצף
ובחמה ובקצף ובהרון אף
פח ג, 12

קצור
קצור
קצור אפים ורוב אולת
מה ד, 10

וקץ
וקץ מעמדם ומספר צרותיהם
מבד ד, 5
וקץ ממשל לכול אנשי גורלו
מבא א, 5
וקץ חרון לכול בליעל
מהו ג, 28
וקץ תעודה השכלתה
מהו קסע ז, 5

לקץ
יפיח לקץ ולוא יכוב
פח ז, 6

כפרוש התורה לקץ הרשע
מבד ו, 14
לעשות במ לקץ הרשע
מבד טו, 10
[מ]קץ לקץ תשתעשע נפשי
בהמון רחמיכה
מהו ט, 7-8
מקץ לקץ עם מבוא אור
מהו יב, 4
לקץ ישמיעו מהו קסע ז, 5

מקץ
[מ]קץ לקץ תשתעשע נפשי
בהמון רחמיכה
מהו ט, 7-8
מקץ לקץ עם מבוא אור
מהו יב, 4

קצו
לפי רוי אל עד קצו
מה ג, 23

ובקצו
ובקצו יצא בחמה גדולה
מבא א, 4

בקצי
ואני בקצי אתמוכה
מהו קסע ז, 10
אל תעזובני בקצי
מהו קסע ז, 18

קציך
...קציך מועד[יד]...
מהו יג, 20

קצים
עם קצים אשר חקק[א] ברשית
ממשלת אור
מה י, 2

לקצים
[ונחלי ב]ליעל פתחו לשון שקר
בחמת תנינים פורחת לקצים
מהו ה, 27-28
להתם כוח לקצים
מהו ח, 31

קצי
ולמקודת נגיעהם עם קצי
שלומם
מה ג, 14-15
לכול קצי עולמים
מה ד, 16

קלה
קלן

...סודו ערות קלן...

מהו יג, 15

קלון

שבעתה קלון מכבוד

פח יא, 8-9

לוסיף קלון וקיקלון ומכאוב

פח יא, 15

למקור גדה וערות קלון

מהו יב, 25

קלונו

אשר גבר קלונו מכבודו

פח יא, 12

וקיקלון

וקיקלון על כבודכה

פח יא, 10-11

לוסיף קלון וקיקלון ומכאוב

פח יא, 15

קון

קינה

ולהגות הגו יג[ון] ואנחה בכנור

קינה לכול אבל יגון

מהו יא, 21-22

בקינה

על יצועי ערשי בקינה תשא

מהו ט, 4

[נפשי]

קיר

קיר

וירועו אושי קיר כאוניה על

פני מים

מהו ג, 12-13

מקיר

כיא אבן מקיר תזעק

פח ט, 14-15

קירותי

וכול קירותי לחומת בחן

מהו ז, 9

ללוא תודעוע

קלל

וקול

וקול מנמרים סוסו

פח ג, 6

קלים

אשר המה קלים וגבורים

פח ב, 12

קלי

סוסים זכרים קלי רגל

מבא ו, 11

ולקליהם

ולקליהם אין מנוס

מבא יד, 11

קלל

ואם קלל או להבעת מצרה

מה ז, 1

מקללים

והלויים מקללים את כול

אנשי גורל בליעל מה ב, 4-5

והמקללים

אומרים אחר המברכים

והמקללים אמן אמן

מה ב, 10

קלס

וקלסו

וקלסו בעם רב

פח ד, 3

יקלס

ואשר אמר והוא במלכים יקלס

פח ג, 16; ד, 1

וקלס

בוז למלכים לעג וקלס לגבורים

מבא יב, 6-7

ותשימי חרפה וקלס לבוגדים

מהו ב, 9-10

קלע

הקלע

ההצוצרות תהיינה מריעות לבצח

אנשי הקלע

מבא ה, 1

קנא

קנאתי

תגישני לביתך ולפי קורבי

קנאתי

מהו יד, 13-14

אקנא

לוא אקנא ברוח רשעה

מה י, 19-20

מקנא

להיות איש מקנא לחוק

מה ט, 23

קנאה

ואהיה לרוח קנאה

מהו ב, 15

ומדנים

לרעי קנאה

מהו ה, 24

באף

יעורר קנאה ולכלה

מהו ט, 3

וקנאה

לכה חמה וקנאה

מהו קטע 3, 17

וקנאת

אף אל וקנאת משפטיו יבערו

בו

וקנאת משפטי צדק

מהו ד, 4

ורוב אולת וקנאת ודון

מה ד, 10

וקנאת ריב על כול משפטיהן

מה ד, 17-18

לרוב חסד וקנאת כלה

מהו יב, 14

וקנאת משפ[ט]

מהו קטע 17, 2

מקנאת

ותצילנו מקנאת מליצי כזב

מהו ב, 31

וקנאתכה

וקנאתכה[ן] לפני...

מהו א, 6-7

קנה

ומקני

שולחי אצבע ומדברי און

ומקני הון

מה יא, 2

מקנה

המון מקנה בחלקותיכה

מבא יב, 11

ה[מון] מקנה בחלקותיכה]

מבא יט, 4

אמקנה

ויתרוממו אמקנה וקנין

מהו י, 24

וקנין

ויתרוממו אמקנה וקנין

מהו י, 24

קנו

קיננו

לשום במרום קיננו

פח ט, 12-13

מקנה

כיא ידיחני מארצי כצפור מקנה

מהו ד, 8-9

מקניה

[כזור]ע נשברת מקניה

מהו ז, 2

ותשבר זרועי מקניה

מהו ה, 33

קץ

עד קץ אחרון מה ד, 16-17

ובהכמת כבודו נתן קץ להיות

עולה

עד קץ נחרצה ועשות חדשה

מהו ד, 25

ובכול קץ נחיה יברך עושרו

מהו ט, 26

לראשי מועדים בכול קץ

מהו י, 5-6

למטעת עולם עם כול קץ נחיה

מה יא, 8-9

להתהלך בהם בכל קץ הרשיע

מבד ו, 10

וזה מושב המחנות לכל קץ

הרשעה

מבד יג, 20

וכן המשפט בכל קץ הרשע

מבד טו, 7

הגדתה לנו ק[ץ] מלחמות

מבא יא, 8

ותורתכה חבתה [בי ע]ד קץ

הגלות

מהו ה, 12-11

למרחב אין קץ

מהו ו, 31

וחיים ושלום לאין [קץ]

מהו ז, 15

בכול מולדי עת יכודי קצ

מהו יב, 7-8

...אסיר עד קצ רצונכה

מהו קטע 9, 8

הקץ

ואת גמר הקץ לוא הוד[נ]עו

פח ז, 2

פסרו אשר יאריך הקץ

פח ז, 7

בהמשך עליהם הקץ האחרון

פח ז, 12

עד שלום הקץ השנים

מבד ד, 8-9

ובשלום הקץ למספר השנים

מבד ד, 10

בקץ

אשר לוא זנו אחר עיניהם בקץ

הרשעה

פח ה, 7-8

אלה מלטו בקץ הפקודה

הראשון

מבד ו, 21

בקץ מעל ישראל מבד ח, 46

יתהלכו בהם בקץ הרשעה

מבד יב, 23

ואז תחיש חרב אל בקץ משפט

מהו ו, 29

ותשובת עפר ליצר חמר בקצ

[עולם]

מהו יב, 26

...עולה בקצ...

מהו קטע 6, 7

ובקץ

ובקץ מועד מנוחת יום

הכפורים

פח יא, 6-7

ובקץ חרון שנים

מבד א, 5

ובקץ חרבון הארץ עמדו מסיגי

הגבול

מבד ה, 20

ובקץ התוא יחרה אף אל

בישראל

מבד ח, 38-39

ובקץ האספו אל מעונתו מפני

אור

מהו יב, 6-7

ובקץ כבודכה יגילו

מהו יב, 22

ומקור
סוד הערוע ומקור הנדה
מהו א, 23
ומקור כבוד ומקור דעת
וגבו[ר]... מהו יב, 29
...[מקור] חושך מהו יח, 29

למקור
מעין אור למקור עולם לאין
הסר מהו ו, 17-18
והי למקור עולם מהו ח, 8
ויחשוב בלא האמין למקור
חיים מהו ח, 14
ולבי נפתח למקור עולם
מהו י, 30
למקור גדה ועדות קלון
מהו יב, 25

ממקור
כיא ממקור דעתו פתח אורו
מה יא, 3
...ממקור... מהו יח, 15

וממקור
וממקור חושך תולדות העול
מה ג, 19
וממקור צדקתו משפטי אור
בלבבי מה יא, 5

ממקורו
וכול איש אשר לוא יהיה טהור
ממקורו מבא ז, 5-6

מקורם
ובידי פתחתה מקורם
מהו ח, 21

קור
קורי, קוריהם
קורי עכביש קוריהם
מבד ה, 13-14

קטן
הקטן
להשמע חכול איש לרעהו הקטן
לגדול מה ה, 23
וישמעו הקטן לגדול מה ו, 2

קטר
ויקטר
למכמתו מהו ו, 15

מקטרת
לערוך מקטרת ניהוח לרצון אל
מבא ב, 5

קטורה
וקטורה
בתשיעת ילחמו בבני ישמעאל
וקטורה מבא ב, 13

ובתקופות
ובתקופות עם האספו מפני
אור מה י, 3

תקופתם
תקופתם עם מסרותם זה לזה
מה י, 4-5

בתקופות
בתקופות יום מהו יב, 5

ותקופות
מועדי קודש ותקופות שנים
מבא י, 15
ותקופות מספר שני עולם
בכול מועדיהם מהו א, 25

קוץ
ויקוץ
מעשות פקודי ישרים
מבד ח, 25

קוץ
ופלגיו יעל קוץ ודרדר
מהו ח, 24-25

ויקיצו
ויקיצו מועזיכה פח ח, 14

הקיצה
הוי אומר לעץ הקיצה
פח יב, 15

לקיץ
מועד קציר לקיץ מה י, 8

קור
מקור
מקור דעת ומעון קודש רום
כבוד מה י, 13
מקור צדקה ומקוה גבורה
מה יא, 6-7
וכל נפש אדם אשר תפול אל
מקור מים ואל מקוה
מבד יא, 16
עד תום כול מקור חושך
מבא טו, 1
לפתוח מקור דעת לכול מבינים
מהו ב, 18
ואני נפתח לי מקור לאבל
מרוים מהו יא, 19
[מק]ור פתחתה בפי עבדכה
מהו יח, 10
ותפתח מ[ק]ור[ר] להוכיח ליצר
חמר דרכו מהו יח, 12
ולפתח מ[ק]ור[ר] אמתכה
מהו יח, 13
מקור כול חותם
מהו קטע 11, 3
מקור און מהו קטע 12, 2
במקור
אודכה אדוני כי נתחני במקור
גוולים ביבשה מהו ח, 4

יקום
וכול יקום הבלי[הם] יהיו כא[ן]
מבא יד, 12
וכול יקום הוותם מהו ימלו
מבא טו, 11

מקום
ובכול מקום אשר יהיה שם
עשרה אנשים מעצת היחד
מהו ו, 3
ושבו אל מקום עומדם
מבא יד, 3
ותשם מקום רשעה
מהו קטע 5, 5

במקום
ואל ימש במקום אשר יהיו שם
העשרה איש דורש בתורה
מהו ו, 6
אל ישבות איש במקום קרוב
לגוים בשבת מבד יא, 14-15

ובמקום
ובמקום עשרה אל ימש איש
מבד יג, 2

למקום
למקום היד כאלפים באמה
מבא ז, 7

ממקום
ולוא ירום ממקום גורלו
מהו ב, 23
אשר יצאו ממקום קדשו
וישענו על אל מבד ח, 45-46

במקומו
וכתבוהי במקומו כפי יאותו
בגורל האמת מבד יג, 12

ממקומם
ובל יחישו ממקומם
מהו ח, 8

קומה
ורמי קומה תגד[ע] בגבורותיכה[ה]
מבא יד, 11

בקומה
וגבוה בקומה מהו קטע 7, 3

קוף
ותקופת
ובתקופת מועדיהם בהשלם
חוק מה י, 7
ותקופת מועדים בתכונם
באותות מהו יב, 8

תקופתו
ברשית ממשלת אור תקופתו
מה י, 2

בתקופתו
למועד לילה בתקופתו לפנות
בוקר מהו יב, 6

אם יקים את דבריו
מבד טז, 5
כל אשר יקים איש על נפשו
מבד טז, 7, 8-9

ויקים
ויקים על נפשו בשבועת אסר
מהו ה, 8

ויקים להם מורה צדק
מבד א, 11
ויקים בלילעל את יחנה ואת
אחיהו במזמור מבד ה, 18-19
ויקים מאהרן נבונים
מבד ו, 2

יקימה
אל יקימה בשבת
מבד יא, 14

יקימהו
עד מחיר מות אל יקימהו
מבד טז, 9

יקימנה
הוא יניאנה ואל יקימנה
מבד טז, 12

יקימו
בשבועת הברית יקימו עליהם
מבד טו, 6

מקים
כיא הנני מקים את הכשדאים
פח ב, 10

להקים
המתנדבים ביחד להקים את
בריתו מהו ה, 21-22
להקים כל שבועת אסר
מבד טו, 7
להם להקים מבד טז, 11

להקם
להקם ברית לחקות עולם
מהו ח, 10

ולקים
ולקים עדה בשקר פח י, 10
והקם
והקם לבן אמתכה מהו יא, 16

אתקומם
אתחזק בכוח ואיכה אתקומם
מהו יב, 35

להתקומם
[לה]תקומם לפני ננעי
מהו קטע 6, 1

קימי
להפר קימי קדם
מהו יג, 12

קמי
[להכניע] קמי ארץ
מבא יב, 5

ואקומה ורוחי החזיקה במעמד
לפני ננע מהו ד, 36

קום
ונסלו בני יפת לאין קום
מבא יח, 2

בקום
בקום רשעים על בריהך וחלכאים
על דברכה מהו ד, 34—35

וקום
אברך שמו בראשית צאת ובוא
לשבת וקום מה י, 14—15

קומה
קומה גבור שבה שביכה
מבא יב, 9
[קומה גבור שבה שביכה]
מבא יט, 2

קימו
אשר קימו בארץ דמשק
מבד ח, 35

ותקימה
ותקימה לזרעם למועד[ד]
עולמים מבא יג, 6—7

הקים
ובכולם הקים לו קריאי שם
מבד ב, 11
מהם הקים אל את בריתו
לישראל עד עולם מבד ג, 13
כאשר הקים אל להם ביד
יחזקאל הנביא מבד ג, 21
כברית אשר הקים אל
לראשנים מבד ד, 9
יען אשר לא הקים את מצות
אל מבד ט, 7

הקיימותי
ובשבועה הקיימותי על נפשי
לבתי חטוא לך
מהו יד, 17

והקיימותי
כאשר אמר והקיימותי את
סוכת דוד הנופלת מבד ו, 16

הקיימותה
ואתה הקיימותה נופלים
בעוזה מבא יד, 10—11
...הקיימותה... מהו יז, 14

יקים
ואשר יקים בברית על נפשו
מה ה, 10
וכאשר יקים אותו עליו לשוב
אל תורת משה מבד טו, 12
על כן יקים האיש על נפשו
מבד טז, 1
וביום אשר יקים האיש על
נפשו מבד טז, 4

ויהמו שחקים בקול המון
מהו ג, 13

בקול אנחה
ישמיעו יחד בקול רגה
מהו ט, 4

כקול
כקול המון מים רבים
מהו ב, 16

לקול
ולא שמעו לקול עשיהם מצות
יוריהם מבד ג, 8—7
וישמעו לקול מורה מבד ח, 51
והאזינו לקול מורה צדק
מבד ח, 55
והראשים [יהיו נפשים] לקול
ההצוצרות מבא טז, 4
והראשים נפשים לקול
ההצוצרות מבא יז, 10
ואין לשלוח פעם ולא מצעד לקול
רגלי מהו ח, 34

מקול
וכל העם יחשו מקול התרועה
מבא ט, 1

קולו
להשמיע קולו מה ז, 14

קולם
וכהמון מים רבים שאון קולם
מהו ב, 27
ומשברי מים בהמון קולם
מהו ג, 16
עם מצעדם לתהום ישמיעו קולם
מהו ג, 17
וצבא השמים יתנו קולם
מהו ג, 35

קולות
ובעולים לשמוע [ק]ולות
מבא ו, 12

קום
קם
קם שבט ישראל מבא יא, 6

וקם
כאשר כתוב דרך כוכב מיעקב
וקם שבט ישראל
מבד ז, 19—20

תקום
ועצתה היא תקום ומחשבת
לבכה תכון לנצח מהו ד, 13
ויקומו
הלוא פתאום ויקומו [נושכ]יד
פח ח, 13—14

ואקומה
ואקומה על מנאצי מהו ד, 22

ואדעה כ[י] יש מקוה
ב[ח]סדיכה מהו ט, 14

כיא יש מקוה לאיש
מהו קטע 1, 7

ומקוה
מקור צדקה ומקוה גבורה
מה יא, 7—6

מקוי
מקוי עפר ומגבל[אדמ]ה ומדור
חושר מהו יב, 26—25
מקוי אשר איכה אעמוד לפני רוח
סועה מהו קטע 3, 6

ומקוי
ומקוי כבוד ומקור דעת וגבור[ר]
מהו יב, 29
חוג ימים ומקוי נהרות ומבקע
תהמות מבא יג, 13

קול
קול מרודד ידי סדר מלחמה
מבא ח, 5
קול נוח וסמך ידי מפשע
מבא ח, 7
קול חד טרוד לנצח מלחמה
מבא ח, 9
יריעו קול אחד מבא ח, 9—9
ועם קול התרועה יצאו זרקות
המלחמה להפיל הללים
מבא ח, 10—11

קול השופרות יחישו
מבא ח, 11
קול חד טרוד מבא ח, 12
קול נוח מרודד מבא ח, 14
קול תרועה גדולה לנצח מלחמה
מבא ח, 15—16
ושומעי קול נכבד מבא י, 10
קול חד טרוד לנצח מלחמה
מבא טז, 6
וכל העם יחשו קול [התרועה]
מבא טז, 7—8
וכל העם יגיה[ו] קול התרועה
מבא יז, 14
ואין להרים קול מהו ח, 35—36
להאזין קול נכבד
מהו קטע 12, 5

הקול
ועם צאת הקול מבא טז, 7

בקול
בקול המון גדוד מבא א, 11
[בנות] עמי צרחנה בקול רגה
מבא יב, 14
והלויים וכול עם השופרות יריעו
תרועה[ת] מלחמה בקול גדול
מבא טז, 7—6
בנות עמי הבענה בקול רגה
מבא יט, 7

וקהלת
עדת אלים וקהלת אנשים
מבא א, 10—11

קוה
קו
ותשם דברים על קו מהו א, 29
בנסול קו על משפט מהו ג, 27
וכפס על קו משפט ומשקלת
מהו ה, 26
לפנות על קו נכון מהו ח, 21
ובלשונו חקתה על קו
מהו יח, 10—11

בקו
וחלילי שפתי אשא בקו משפטו
מה י, 10
לצדקת אל אחלקה חוק בקו עמים
מה י, 26—27

לקו
ותחבא אמת לק[ו] מהו ט, 24

קוים
ותוציא קוים לרזיהם
מהו א, 30

וקוים
ואוצרות מחשבת להפצית[ם]
וקוים הוצאתה[ן] לרזיהם
מהו א, 13—14

אקוה
ולסליחתיכה אקוה
מהו י, 20—21
לסובכה ולחסידיכה אקוה
ולסליחות[יכה] מהו יא, 32

מקוה
[מקוה] אני לחסידיכה ולסליחתכה
מהו ה, 35

תקוה
ולב נמס לפתח תקוה
מבא יא, 9
ויפרו לאין תקוה מהו ג, 27

ותקוה
ואין שאר[ית] ותקוה
מהו ה, 32

תקותי
ולא עזבתה תקותי
מהו ט, 11—12

מקוה
וכל נפש אדם אשר תפול אל מקור
מים ואל מקוה מבד יא, 16
ואדעה כיא יש מקוה לאשר
יצרתה מעפר לסוד עולם
מהו ג, 20—21
ואדעה כי יש מקוה לשיבי פשע
ועובי חטאה מהו ו, 6

קדושיכה
ולרבוואתם יחד עם קדושיכה
מבא יב, 4
ועדת קדושיכה בחוכנו
מבא יב, 6
ורביבה עם צבא קדושיכה
מהו י, 34
ובגורל עם קדושיכה
מהו יא, 12—11
עם עדת קדושיכה בהפלא
מהו קטע 5, 3

קדש

ויכרת זכורם כאשר דבר להם
במדבר קדש מבד ג, 6—7

קהל

יקהילו
בביאים יקהילו את כול הבאים
מטף עד נשים מה א, 4

הנקהלים

[הנקהלים את] מבא יס, 10

קהל

על הששית קהל אל מבא ד, 10
וכול קהל [ה]מונס
מבא סו, 10—11

הקהל

ואם תעודה תהיה לכול הקהל
מה א, 25

המלך הוא הקהל וכינויו הצלמים
מבד ז, 16—17

ואחר יבוא אל הקהל
מבד יב, 5—6

...יבוא אל [הקהל] מבד סו, 17

בקהל

אל יבוא בקהל מה א, 4
ובהרע חצוצרות בקהל
מבד יא, 22

וקהל

וקהל גויים אסף לכלה אין
מבא יד, 5

קהלו

[בעש] ותכה שפטים בגוג ובכול
קהלו מבא יא, 16

לקהלים

ואין מליץ בנים לק[הלים]
מהו ו, 13

מקהלים

מקהלים אברכה שמכה
מהו ב, 30

קהלת

ועלי קהלת רשעים תתרגש
מהו ב, 12

לטמא את עיר המקדש בנדתם
מבד יב, 2—1
להתיצב תמיד בשערי המקדש
מבא ב, 3
ואל המקדש לוא יביאים
מבא ז, 10—11

מקדשי

אשר שמרו את משמרת מקדשי
מבד ד, 1

וממקדשו

הסתיר פניו מישאל וממקדשו
מבד א, 3

קדוש

כיא קדוש אדוני ומלך הכבוד
מבא יב, 7
איתנו
כיא קדוש אדירנו מבא יס, 1

קדושה

וברוח קדושה ליחד באמתו
מה ג, 7

קדושים

וינחלים בגורל קדושים
מה יא, 7—8

[בסוד] קדושים יופיע

מבא א, 16
כיא קדושים המה מבא ס, 8
וממשלת קדושים מבא י, 12

כיא רוב קדושים [א]לה
מבא יב, 1

עם קדושים גבורי צבא
מבא יב, 7

[וסדרי קדושים] [מתעת] דים
מבא סו, 14—15

ליתום [וסדרי קדושים] ברדף אשר
מבא יח, 2

להתיצב במעמד עם צבא
מבא ג, 22—21

קדושים לכה בסוד קדושים
מהו ד, 25—24

בדרך [קדושים ילכו ב]ה
מהו ו, 20

עם רוב טוב קדושים
מהו קטע 15, 7

קדושי

כי אררוהו כל קדושי עליון
מבד ח, 31

עם קדושי ברית ומלומדי חוק
מבא י, 10

ובקדושי

ובקדושי עמו יעשה חיל
מבא ו, 6

ובקדושי עמו יעשה גבורה
מבא סו, 1

קדושו

יכתובו שלום אל במחני קדושו
מבא ג, 5

ורוח קדושה הניפותה בי בל
מהו ז, 7—6
וברוח קדושה תשעשעני
מהו ס, 32
ברוח קדושה תפתחה לתוכי
מהו יב, 12—13

קודשך, קודשך

[רוח] קודשך מהו יד, 13
...[קודשך] ואדעה כי בס בהרתה
מהו טו, 23

לסתרני ברוח קודשך

מהו טז, 12
[אודכה כי] הניפותה רוח
קודש [כה] על עבדך

מהו יז, 25

קדשך

ולתחזוק ברוח [קדשך]
מהו טז, 7

קדשכה

...[קדשכה] הניפותה לכפר
אשמה מהו קטע 2, 13

קודשים

וסוד קודש קודשים לאהרון
מהו ח, 6—5

מעון קודש קודשים לאהרון
מהו ח, 9—8

ליחד קודש קודשים

מהו ט, 6
זום גדול לקודש קודשים
מהו י, 5

הקדשים

להרים את הקדשים כפירושהם
מבד ו, 20

קדשיו

ולא ישקף איש את רוח קדשיו
מבד ז, 3—4

קדשיהם

וגם את רוח קדשיהם טמעו
מבד ה, 11

מקדש

ויטמא את מקדש אל
מבא יב, 8—9

המקדש

השלישית טמא המקדש
מבד ד, 17—18

וגם מטמאים הם את המקדש
מבד ה, 6

לבלתו בוא אל המקדש להאיר
מבד ו, 12

הטמא בנדר ובחרם ובהון המקדש
מבד ו, 15—16

בקץ מעל ישראל ויטמאו את
המקדש מבד ח, 46

אל ישכב איש עם אשה בעיר
המקדש מבד יב, 1

והון אנשי הקודש ההולכים
בתימים מה ס, 8
הם אנשי הקודש הראשונים
מבד ד, 6
כיד משה וגם במשיחי הקודש
מבד ה, 21; 1
ולהודיע בין הקודש לחל
מבד ו, 17—18; יב, 20

הקדש

וכן המשפט לכל באי עדת אנשי
תמים הקדש מבד ח, 24—25
אשר יתהלכו בו אנשי תמים
מבד ח, 29—30

לקודש

לכפר לכול המתגדבים לקודש
מה ה, 6
זום גדול לקודש קודשים
מה י, 5

קודשו

[ויחללי] את ש[בת] קדשו
מה ב, 4
וכאשר גלו הנביאים ברוח קודשו
מה ח, 16

וכנור גבלי לתכון קודשו
מה י, 10

בכול מחשבת קודשו ומעשי
מבא יג, 2

ויהם זבול קודשו באמת ככורו
מהו ג, 34—35

קדשו

ויודיעם ביד משיחו רוח קדשו
מבד ב, 12

שבתות קדשו ומועדי כבודו
מבד ג, 14—15

אשר יצאו ממקום קדשו וישענו
מבד ח, 45—46

איש לפי רוחו ישפטו בעצת
קדשו מבד ח, 47—48

ולא ירימו יד על חקי קדשו
מבד ח, 53

וראו בישועתו כי חסו בשם
קדשו מבד ח, 57

...לבטח במעון [קדשו בה] שקט
מהו יב, 2

ושלוח

קודשכה

ולחשכיל בכול מחשבת קודשכה
מה יא, 18—19

בשם קודשכה מבא יא, 3
בובול קודשכה מבא יב, 1

כמעון קודשכה מבא יב, 2
ואנו עם קודשכה

מבא יד, 12

ותביאני בעצת [קודשכה]
מהו ו, 5

ק

עבודת קודש היא
מבד יא, 23 — יב, 1
לעצת קודש מבא ג, 4
כיא מלאכי קודש עם צבאותם
יחד מבא ז, 6
ורואי מלאכי קודש
מבא י, 10—11
מועדי קודש ותקופות שנים
מבא י, 15
ובחירי עם קודש מבא יב, 1
ואתה אלי נתתו לענים לעצת
קודש מהו ז, 10
ומפריח צצר ק[ו]דש למטעת אמת
מהו ח, 10
ורוחות קודש ולהט אש מתהפכת
מהו ח, 12
לא ישתה מי קודש מהו ח, 13
...[ק]ודש... מהו יב, 28
קודש מקדם עולם מהו יג, 1
קודש לדורות ע[ולם]
מהו יד, 6
ברוח ק[ו]דש מהו טז, 2
רוח קודש[ש] מהו טז, 3
...[ק]ודש אשר בשמים
מהו קטע 1, 1
...קודש וכאשר בנפש[כה]
מהו קטע 11, 9
קדש
כל המתהלכים באלה בתמים קדש
על פי כל יסורו מבד ז, 4—5
במעמד אנשי תמים קדש
מבד ח, 28
קדש בל יטה מהו קטע 12, 1
הקודש
יבוא להתיצב ביסודות עת
הקודש מהו 1, 12—13
לדבר אל עזת הקודש
מהו 2, 9
עם חכמי עדת הקודש
מהו 2, 16
לגעת בטהרת אנשי הקודש
מהו 13, 13
ולוא ישען איש הקודש
מהו 18, 18
אל יגע בטהרת אנשי הקודש
מהו 17, 17
כל הבא בעצת הקודש
מהו 21, 21
ולוא יתערב איש מאנשי הקודש
מהו 24, 24
בהונו

יתקדש
ולוא יתקדש בימים ונהרות
מה ג, 4—5
התקדש
אשר התקדש אל במשפט לעיני
כול העם מבא יז, 2
להתקדש
להתקדש לכה מכול תועבות
נדה מהו יא, 10—11
ולהתקדש
ולהתקדש במי דוכו
מה ג, 9
ולהתגדל ולהתקדש לעיני
שאר הגוים מבא יא, 15
קודש
ליחד בעדת קודש מה 1, 9
כיא מלאכי קודש בעדתם
מה 2, 8—9
בעצת קודש ובני סוד עולמים
מה ב, 25
ומחשבת קודש ביצר סמוך
מה ד, 4—5
ולטהרו ברוח קודש מה ד, 21
להיחד לעדת קודש מה ה, 20
בית קודש לישראל מה ח, 5
וסוד קודש קודשים לאהרון
מה ח, 5—6
מעון קודש קודשים לאהרון
מה ח, 8—9
יבדלו קודש בתוך עזת אנשי
היחד מה ח, 11
אשר ילכו במ אנשי התמים
קודש איש את רעהו מה ח, 20
ואחר יכתוב בתכוננו ליחד קודש
מה ט, 2
ליסוד רוח קודש לאמת עולם
מה ט, 3—4
יבדילו אנשי היחד בית קודש
לאהרון מה ט, 5—6
להיחד קודש קודשים
מה ט, 6
באופיע מאורות מזבול קודש
מה י, 3—4
ברשיט ירחים למועדיהם וימי
קודש מה י, 6
מקור דעת ומעון קודש
מה י, 13
ופרי קודש בלשוני
מה י, 23
וסוד מבנית קודש מה יא, 8

קדם
להפך קימי קדם מהו יג, 12
מקדם
כי לא בחר אל בהם מקדם עולם
מבד ב, 7
ויתעב את דורות מקדם
מבד ב, 8
מקדם ע[ולם]
מהו יג, 1
כי אתה הכינותמה מקדם עולם
מהו יג, 10
כי א[תה] אל הייתה מקדם
ואתה תהיה לעולמי עד
מהו יג, 13—12
קדים
מגמת פניהם קדים
פח ג, 8—9, 14
קדומים
קדומים... מהו קטע 16, 7
והקדמוני
ובשביעת ילחמו בכול בני אשור
ופרס והקדמוני עד המדבר
מבא ב, 12
הגדול
קדר
קדרות
קדרות לבשתי ולשוני לחך
מהו ה, 32
תדבק
קדש
וקדשום
וקדשום שלושת ימים
מה 1, 26
יקדש
ואל יקדש איש את מאכל פיהו
מבד טז, 14—15
לא
ואל יקדש איש מקלי אחותו
מבד טז, 15—16
[י]קדש...
מבד טז, 17
לקדשו
כי הוא אשר אמר שמור את יום
השבת לקדשו מבד י, 16—17
ולהקדשך
ולהקדשך בפי כל מעשיר
מהו קטע 12, 3
הקדשתם
ומרחם הקדשתם ליום הרגה
מהו טו, 17

קבל
תקבל
וכדן תקבל להעיד עלי משפחות
התורא מהו א, 10
יקבלו
ועל ההון יקבלו שני עידיהם
מבד ט, 22—23
לקבל
לכבודכה ולמענכה עשי[תה]
מהו ו, 10
יקובל
ואל יקובל עיד לשופטים להמית
על פיהו מבד ט, 23 — י, 1
קבץ
ויקבוצ
ויגזול ויקבוצ הון אנשי חמס
פח ח, 11
יקבוצו
אשר יקבוצו הון ובצע
פח ט, 5
ויקבצו
ויקבצו אלו כול העמים
פח ח, 5
קבר
קובר
ובכחו ידך רוטשו פגריהם לאין
קובר מבא יא, 1
קדח
קדחי
כולם קדחי אש ומבעיר זיקות
מבד ה, 13
קדם
...[וא]שר קדם ולברוא חדשות...
מהו יג, 11—12
לקדם
ולוא לקדם עתיהם מה א, 14
ולקדים
ול[ק]דים נהיות עולם
מהו יג, 12
יתקדם
יתקדם או יתאחר מבד יא, 23

הצר על הצר הצורר אתכמה מבא י, 7 צרי תגבר צרי עלי למכשול מהו ט, 21 ובזו צרי לי לכליל כבוד מהו ט, 25 לצרי ואין כתוב כי אם נוקם הוא לצרי מבד ט, 5 צריכה מחץ גוים צריכה מבא יב, 10; יט, 4 הצורר על הצר הצורר אתכמה מבא י, 7	צפן צפון וחמתזיקים נמלטו לארץ צפון מבד ז, 13—14 הצפון להלחם במלכי הצפון מבא א, 4 צפע צפעונים קורי עכביש קוריהם וביצי צפעונים ביציהם מבד ה, 13—14 צפר כצפור כיא ידיחני מארצי כצפור מקנה מהו ד, 8—9	צעד לתמוך צעד בדרך אל מבד ח, 41 צעודי ומליצי דעת עם כול צעודי מהו קטע 2, 6 צעדינו וצבא רוחיו עם צעדינו מבא יב, 8 וצ[בא] רוחיו עם צעדינו ופרשינו כעננים] מבא יט, 1 מצעד ואין לשלוח פסע ולא מצעד לקול רגלי מהו ח, 34 מצעדם עם מצעדם לתהום ישיעו קולם מהו ג, 17 מצעדי כיא [לוא יד]עו כי מאתכה מצעדי מהו ב, 33 ותגור נפש אביון עם מהומות רבה והוות מדהבה עם מצעדי מהו ג, 25 ועם מצעדי רוב סליחות והמין רחמים מהו ט, 33—34 הכי[נותה מצעדי] מהו יב, 34	הצמאה למען ספות הצמאה פח יא, 14 ונספתה רוחו הצמאה מה ב, 14 מצמאים ייעצורו משקה דעת מצמאים מהו ד, 11 ולצמאם ולצמאם ישקום חומץ מהו ד, 11
צרה ובמכון צרה עם בוקה מה י, 16 ובהפתח צרה אהלנו מה י, 18 והיא עת צרה מבא א, 11—12 כיא היא עת צרה לישר[אל] מבא טו, 1 מצרה ואם קלל או להבעת מצרה מה ז, 1 צרת ולפתוח כול צרת נפשו לישועת עולם מהו טו, 16 בצרת כי בצרת נפשי לא עזבתני מהו ה, 12 ורחוב עולם בצרת נפל מהו ט, 27—28 וצרת ולרצות עוון בעושו משפט וצרת מבא ח, 3—4	צרח תצרח וארץ תצרח על ההווה הנחיה בתבל מהו ג, 32—33 צרחנה [בנות] עמי צרחנה בקול רנה מבא יב, 14	צער למצער כיא יד[עתי] אשר תרים למצער מחיה בעמכה ושארית בנלחכה מהו ו, 7—8	הצמיד ומחברת הצורה מזה ומזה לצמיד מבא ה, 8 צמידים ובסגר שלושה צמידים מבא ה, 7 הצמידים והסגר מחורץ בין הצמידים מבא ה, 9
צרת ולפתוח כול צרת נפשו לישועת עולם מהו טו, 16 בצרת כי בצרת נפשי לא עזבתני מהו ה, 12 ורחוב עולם בצרת נפל מהו ט, 27—28 וצרת ולרצות עוון בעושו משפט וצרת מבא ח, 3—4 צרתי ואם יפתח צרתי ומשחת יחלץ נפשי מה יא, 13 צרות וכל נגיעהם ומועדי צרותם במשלת משטמתו מה ג, 23 צרותיהם וקץ מעמדם ומספר צרותיהם מבד ד, 5	צרף מצרף בעושו משפט וצרת מצרף מה ח, 3—4 בחוני מצרף מבא יז, 1 וברורי מצרף מהו קטע 4, 18 ומצרף מכול חחד ואימה ומצרף מה א, 17 במצרף ואתם בני בריתו התחזקו במצרף אל מבא יז, 9—8 ותביאהו במצרף[כו]הב מהו ה, 16 מצרפיי [ל]מלא מצרפיי ריוו למעמדכם מבא יז, 9	צפה יצפה ולמשפט אלי צפה תמיד מה ט, 25 אצפה ולסליח[חכה] אצפה מהו ז, 35 ובהיני ב[כה] אצפה [לה]מון רחמיכה מהו י, 20 ואצפה ואצפה לראות מה ידבר בי פח ו, 13—14 יצפו לתוכחתה ולטובכה יצפו מהו יב, 21 ...יצפו ועל משמרתם מהו קטע 4, 5	צנע והצנע והצנע לכת בערמת כול מה ד, 5—6 והצנע לכת בכול דרכיהם מה ה, 4 והצנע לכת איש עם רעהו מה ח, 2
צרות וכל נגיעהם ומועדי צרותם במשלת משטמתו מה ג, 23 צרותיהם וקץ מעמדם ומספר צרותיהם מבד ד, 5 צרותמה ובכול צרותמה לוא נהיתה כמות מבא א, 12 בצור אודכה אדוני כי שמתה נפשי בצור החיים מהו ב, 20	צור הצרה והרית גבר הצרה בחבליה מהו ג, 9 בצר אשר שמרו את מצוותו בצר למו פח ה, 6—5	יצפו לתוכחתה ולטובכה יצפו מהו יב, 21 ...יצפו ועל משמרתם מהו קטע 4, 5 ויצפו ויצפו לפרצות ויבחרו בטוב הצואר מבא א, 18—19 וצופים וצופים לישועתך מהו קטע 18, 5	צעד לצעוד ולוא לצעוד בכול אחד מכול דברי אל מה א, 13—14 ואין לצעוד על אחד מכול דבריו מה ג, 11 צעדו אנוש לוא יכין צעדו מה יא, 10 ולא יוכל אנוש להכין צעדו - מהו טו, 13 ויצר עפר איך יוכל להכין צעדו מהו טו, 21

צירים
ובמולדיו יהפכו כול צירים בכור
הריה מהו ג, 11—12
כצירי
וחבלים כצירי יולדה
מהו ה, 31—32

צחה
יצחה
והאיש אשר יצחה בלי משפט את
רעהו בדעה מהו ה, 4

צידון
ובני עמון וחיל צידון [פלשת
מבא א, 1—2]

ציה
ומבוע מים בארץ ציה ומשקי גן
מהו ת, 4—5

ציון
ציון שמחיה מאדה מבא יב, 12
ציון שמחיה מאודה מבא יט, 5

צלח
יצליחו
ואשר לא יחיוקו באלה לא
יצליחו לשבת בארץ
מבד יג, 20—21

צלל
צללו
[צללו כ] עופרת במים אדירים
מהו ה, 19
צל
ויצל צל על כול מהו ו, 15

צלם
בצלמות
וישוכו בערי בצלמות
מהו ה, 34

צלמיכם
ואת כיון צלמיכם מבד ז, 15
הצלמים
המלך הוא הקהל וכינוי
הצלמים מבד ז, 16—17
וכיון הצלמים הם ספרי
הנביאים מבד ז, 17

צמא
צמי
ופח לפח יטמונו צמי רשעה
מהו קטע ב, 8

צוק
בצוקה
אהיה בצוקה כמו אשת לדה
מבכריה מהו ג, 7

לצוקה
ואת אלי מרחב פתחתה בלבכי
ויספחה לצוקה מהו ה, 33—34
ובצוקותי
ובצוקותי נחמתי ובסליחות
אשתעשע מהו ט, 13
במצוקותם
וימהרו עלי רשעי עמים
במצוקותם מהו ה, 17

צואר
ויבחרו בטוב הצואר
מבד א, 19

צור
בצור
יכו שרשיו בצור חלמיש
מהו ת, 23
וצור
וצור למוכיחי יסדתו פח ה, 1

צורי
אודכה אלי ארוממכה צורי
מהו יא, 15
הצורה
ומחבתה [צו] [ה] מזה ומזה
לצמיד מבא ה, 8

צורת
כמעשי צורת מחשבת
מבא ה, 8
מעשה חושב צורת ריקמה
מבא ה, 14
וצורת
וצורת מחבתת מעשה חושב
מבא ה, 5
וצורת ריקמה מעשה חושב
מבא ז, 10

מצור
ואהיה כבא בעיר מצור
מהו ו, 24—25
וידרוד גבור קשתו ויפתח מצור
מהו ו, 30
מצורי
ואתיצבה על מצורי פח ו, 13
מצורוק (?)
והואה מצורוק חמר
מה יא, 21—22

ציר
צירה
כיא נהפכו צירה מהו ג, 7

כמצות
כמצות באי הברית החדשה
בארץ דמשק מבד ו, 19
מצוותו
אשר שמרו את מצוותו בצר
למו פח ה, 5—6

מצות
בם נאחזו אשר לא שמרו מצות
אל מבד ב, 18
ולא שמרו את מצות עשיהם
מבד ב, 21
ויעשה אוהב בשמרו מצות אל
מבד ג, 2
להועץ על מצות אל
מבד ג, 5—6
ולא שמעו לקול עשיהם מצות
יוריהם מבד ג, 7—8
כי דברו סרה על מצות אל
מבד ה, 21
יען אשר לא הקים את מצות אל
מבד ט, 7

במצות
ובמחזיקים במצות אל אשר
נותרו מבד ג, 12—13
וכל המואסים במצות ובחקים
מבד ז, 9
וכמשפט הזה לכל המואס במצות
אל מבד ח, 18—19

מצותיך
לאוהביך ולשומרי מ[צו] [ת] יך
לפניך מהו טז, 13—14
ושומרי מצו [ות] יך [שבים אליך
מהו טז, 17]

צלל — צלל
מצולה
לח ויבש מצולה לכל חיה ועוף
מהו ח, 19
במצולות
נפש [י] כאוניה ב[מ] צולות ים
מהו ג, 6—7
וחכמה כולמו כמלחים במצולות
מהו ג, 14

צום
ביום צום שבת מנוחתם
פח יא, 8

ציץ
להציץ
חסדכה אוחיל להציץ בישע
מהו ז, 18—19

כציץ
מהר ימלו [כציץ]
מבא טו, 11—12
סרה כציץ [י] מהו ו, 15

במצודותם
להתחולל במועדיהם להתפש
מהו ד, 12

צוה
כאשר צוה ביד מושה מה א, 3
לעשות ככול אשר צוה
מה א, 16—17
כאשר צוה למועדי תעורתי
מה ג, 10
ולהחזיק ככול אשר צוה לרצונו
מה ה, 1
ככול אשר צוה בכול לב ובכול
נפש מה ה, 8—9
אשר צוה לעשות מה ה, 22
אשר צוה ביד מושה מה ח, 15
ההולכים בתמים דרך כאשר צוה
מה ח, 21
על פי רצונו כאשר צוה
מה ט, 14—15
ובכול ממשלו כאשר צוה
מה ט, 24

וצוה
וצוה עליו וי[סגר] עד שנה
תמימה מבד טו, 14—15

צוהו
ולוא יתאוה בכול אשר לוא צוהו
מה ט, 25

צוית
[ל] סור מכול אשר צוית
מהו טו, 11
ולא רצו ככול אשר צוית
מהו טו, 18—19

צויתם
ואתה אל צויתם מהו ו, 20

ותצו
ותצו לנו מהו ג, 5

צו
בוני החיץ אשר הלכו אחרי צו
מבד ד, 19

הצו
הצו הוא מטיף אשר אמר
מבד ד, 19—20

מצוה
...מצוה מרות כו[שלת]
מהו יו, 7

המצוה
אשר יסור מכול המצוה
מה ח, 17
עובר דבר מן המצוה
מבד י, 3

כמצוה
להוכיח איש את אחיו כמצוה
מבד ז, 2

וצדיק וצדיק באמונתו יחיה פס ז, 17 צדיקים צדיקים השביתו עולה מזו א, 37 להתהלך לפניך בגבול [צדיקים] מזו ז, 14—15	בצדק תכה ותס[הר בני א]ש מאשמה בצדק תכה וטהרני בצדק תכה כאשר יחלתי מזו ז, 31—32 בצדק תך לא בצדק תך ובישר לבבך אתה בארשת את ארצם מבד ח, 14—15	צדקה צדקה ומשפט ואהבת חסד מה ה, 4 מקור צדקה ומקוה גבורה מה יא, 6—7 ואני ידעתי כי לוא לאנוש צדקה מזו ד, 30 לאל עליון כול מעשי צדקה מזו ד, 31 לישר פעמי לגנאיבות צדקה מזו ז, 14 ובידכה צדקה ובמחשבתכה כול דעה מזו יא, 7—8 והכינותה לי מעיל [צדקה] מזו יא, 35	ואתה אל ה[צדק] מבא יח, 8 ומה ישוב על כול משפט הצדק מזו א, 27 ואדעה כי לכה הצדק מזו יא, 17—18 אל הצדק והשכל מזו קטע ז, 8
צדוק בני צדוק ואנושי ברימס מה א, 2 על פי בני צדוק הכהנים מה א, 24 לפני בני צדוק הכהנים מה א, 2 ומשובים על פי בני צדוק הכהנים מה ה, 2 לבני צדוק הכהנים מה ה, 9 הכהנים והלויים ובני צדוק מבד ג, 21—22 ובני צדוק הם בחירי ישראל מבד ד, 4—5 ויסמון נגלה עד עמוד צדוק מבד ה, 4—5	צדקות והכהנים מספרים את צדקות אל מה א, 21 אין צדקות להנצל מזו ז, 17 וצדקות וצדקות אל תספר לשוני תמיד מה י, 24 צדקותיך אמצאה מענה לשון לספר צדקותיך מזו יו, 16 מצידוק כדעתי דברתי מצידוק יצר חמר מזו יב, 32 (וראה מה יא, 22—21) ומצידוק הפלתה אלה לכבודכה ומצידוק... מזו קטע ז, 16 צדיק בבלע רשע צדיק ממנו פס ה, 8—9 ויצדיקו רשע וירשיעו צדיק מבד א, 19 ויגדו על נפש צדיק מבד א, 20 ויצדיקו צדיק וירשיעו רשע מבד ז, 7 ושבתם וראיתם בין צדיק ורשע מבד ח, 43—44 כי אתה בראתה צדיק ורשע מזו ד, 38 [ל]הבדיל בי בין צדיק לרשע מזו ז, 12 ואין צדיק עמכה מזו יב, 19 כי אתה צדיק ואמת כל בחיריך מזו יד, 15 רק אתה [ברא]תה צדיק מזו טו, 14—15 ...[צדיק]... מזו טו, 1 ובדעתי כי אתה רשמתה רוח צדיק מזו טו, 10	הצדקה לכה אתה אל הדעות כול מעשי הצדקה מזו א, 27 לך אתה הצדקה מזו טו, 9 לך אתה הצדקה מזו יו, 19 וצדקה ולעשות אמת וצדקה ימשפט בארץ מה א, 5—6 לעשות אמת וצדקה ומשפט מה ח, 2 עד יגלה אל ישע וצדקה ליראי שמו מבד ח, 43 בצדק ת משפטי בצדק ת אל תעמוד לנצחים מה יא, 12 בצדק ת אמתו ישפטי מה יא, 14 לצדק ת לצדק ת אל אחלקה חוק בקו עתיים מה י, 26—27 צדקתו ומשפטו צדקתו משפטי אור בלבבי מה יא, 5 ובצדקתו ובצדקותו ימח פשעי מה יא, 3 ובצדקתו ובצדקתו יטהרני מגדת אנוש מה יא, 14—15 צדקתכה צדקתכה העמדתני לברייתכה מזו ז, 19—20 צדקתכה תכון לעד מזו ח, 2 ותוכחת צדקתכה עם היותי מזו ט, 33 ...צדקתכה... מזו יח, 17 צדקתך ונגלתה צדקתך לעיני כול מעשיך מזו יד, 16 ...צדקתך ומדה... מזו יז, 19	בצדק הכן בצדק כול מעשי מה יא, 16 ואין שופט ואין מוכיח בצדק מבד ח, 39—40 כול משרתי בצדק יודעיו מבא יג, 3 ובצדק ובצדק תשימ[נו] מזו קטע ז, 11 וצדק בהלכתנו קרי בברית אמת וצדק מה א, 25—26 וכפי נחלת איש באמת וצדק מה ד, 24 וצדק ואמת משפטיו בנו מבד ח, 52—53 [אמת וצדק] יאירי מבא א, 8 כי אמת אתה וצדק כול מעשיכה מזו ד, 40 ומשפט בכול מעשיכה וצדק מזו י, 35 [אמת] וצדק כול מעשיך ודברך לא ישוב אחור מזו יג, 19 [לאהוב אמת] [וצדק] מזו יד, 25—26
הצדוק להבדיל ולשקול בני הצדוק לפי רוחם מה ט, 14 צהר ויצהר רוב דגן תירוש ויצהר מזו י, 23 צוד יצודו איש את רעהו יצודו חרם מבד טו, 15 וצידים וצידים לבני עולה מזו ה, 8 הצידה ועורך הצידה מבא ז, 3 מצודו כי אם לעמוד איש על מצודו מבד ז, 11—12 ומצודתי מנוסי משגבי סלע עזוי ומצודתי מזו ט, 28 מצודות פשרו שלושת מצודות בלעיל מבד ז, 14—15 ויפרשו כול מצודות רשעה מזו ג, 26	צדיק ולאל אומר צדיק מה י, 12 צדקה ולתורות [צדקה] מזו א, 31 ותוכחת צדקה עם [היותי] מזו ט, 33 תן משמר צדקה מזו קטע ז, 5 צדקם ותפלת צדקם כמנחת רצון מבד יא, 21	צדקתכה צדקתכה העמדתני לברייתכה מזו ז, 19—20 צדקתכה תכון לעד מזו ח, 2 ותוכחת צדקתכה עם היותי מזו ט, 33 ...צדקתכה... מזו יח, 17 צדקתך ונגלתה צדקתך לעיני כול מעשיך מזו יד, 16 ...צדקתך ומדה... מזו יז, 19	צדקו וכל הונם בעצת צדקו מזו יד, 25—26 לעדות לאל צדקו ולעליון תפארתו מה יא, 15 עדות צדקו ודרכי אמתו וחפצי רצונו מבד ג, 15 ומשפטי צדקו ועדות אמתו מבד ח, 53—54 בכ[ול] משפטי צדקו מזו א, 38

צאה

צואים

אל ירחק איש במים צואים
מבד י, 10-11
אל יקח איש עליו בגדים צואים
מבד יא, 3

צאן

כפלט צאן מטרח מהו ה, 18-19

צאצא

צאצאיה

וכול צאצאיה עם פר[צימי]ה
מבא י, 13
זכורם רביבים להשקות משפט
לכול צאצאיה מבא יב, 9

צאצאיהם

ותפלגה לכול צאצאיהם למספר
דורות עולם מהו א, 19
לכול צאצאיהם [הם] מהו ב, 38

וצאצאיו

וצאצאיו הוד
מהו קטע 9-10

צבא

מפרש שחקים צבא מאורות ומשא
רוחות מבא י, 11-12
גבו[רי] צבא מבא יב, 7

צבא קדושים מהו ג, 22
צבא קדושיכה מהו י, 34
ולהציב במעמד לפניכה עם צבא
עד ורוחי [שמים] מהו יא, 13

צבא רוחיך מהו יב, 8
צבא דעת מהו יח, 23

הצבא

רק בסרך הצבא יכתוב משפחתו
מה י, 21
כול הצבא לכול גדווינה
מבא א, 3

וצבא

קדושיכה [וצבא] מלאכיכה
מבא יב, 4
וצבא רוחיו עם צעדינו
מבא יב, 8

[וצבא] רוחיו עם צעדינו ופרשינו
כעננים
וצבא השמים יתנו קולם
מהו ג, 35

לצבא

יחלוצו להם אנשי חיל לצאת
לצבא מבא ב, 7-8
ובשני השמטים לוא יחלוצו לצאת
לצבא מבא ב, 8

צבאכה

...עם צבאכה ומתהלכים...
מהו קטע 2, 14

צבאם

בהמלא צבאם להשלים מערכת
פנים מבא ה, 3
כול צבאם אחכה מבא יב, 2

צבאות

הלוא הנה מעם יהוה צבאות
פה י, 7
וזה הסרך לכול צבאות העדה
מה י, 6

ולפקוד צ[באות] בחי[ריכה]
מבא יב, 4

וצבאות

וצבאות מלאכים מבא יב, 1

צבאותיו

...וצבאותיו עם הארץ
מהו יג, 9

צבאותיה

וכול צבאותיה בימים
ובתהומות מהו יג, 9

צבאותם

למספר כול צבאותם
מה י, 24
ובמפלגיהן ינחלו כול צבאותם
מה ד, 15

כיא מלאכי קודש עם צבאותם
מבא ז, 6

צבע

אצבע

שולחי אצבע ומדברי און ומקני
הון מה יא, 2

אצבעות

ורחבו ארבע אצבעות
מבא ה, 13

צבר

ויצבור

ויצבור עפר וילקדוהו
פה ד, 4

צדד

מצד

עמד לי מרחוק וחיי מצד
מהו ט, 5-6

צדק

צדקתה

[אתה] צדקתה בכל מעשיכה
מהו א, 7
ואין להשיב על תוכחתכה כיא
צדקתה מהו יב, 30-31

יצדק

וגאולים בשובתו ולוא יצדק
מה ג, 2-3
ומי יצדק לפניכה בהשפטו
מהו ז, 28

כי לא יצדק כול במ[שפט] טכה
מהו ט, 14-15

אנוש מאנוש יצדק מהו ט, 15
רק בטובך יצדק איש וברוב
רחמך מהו יג, 16-17
ואדעה כי לא יצדק איש
מבלעדיך מהו טו, 11

[כיא מי יצדק] [לפנ]יכה
מהו קטע 4, 9

אצדיק

וארשיעה דינו ומשפטכה אצדיק
מהו ט, 9

ויצדיקו

ויצדיקו רשע וירשיעו צדיק
מבד א, 19
ויצדיקו צדיק וירשיעו רשע
מבד ד, 7

להצדיק

להצדיק משפט אמתכה
מבא יא, 14

צדק

ומחשבת צדק איש לרעהו
מה ב, 24-25

משפטי צדק מה ג, 1 וד, 4
ממשלת כול בני צדק

מה ג, 20
ובמלאך חושך תעות כול בני צדק
מה ג, 21-22
ולישר לפניו כול דרכי צדק אמת
מה ד, 2

ושפול ידיים בעבודת צדק
מה ד, 9

כניחות צדק ותמים דרך

מה ט, 5

ומשפט צדק

ועתה שמעו כל יודעי צדק
מבד א, 1

ויקם להם מורה צדק מבד א, 11
ולסור מנתיבות צדק ולסיע גבול
מבד א, 15-16

והאזינו לקול מורה צדק

מבד ח, 55
להפיץ אויב ולהגיס כול משנאי
צדק מבא ג, 5-6
אמת אל צדק אל מבא ד, 6

ובח[רתה] בבני צדק מבא ג, 10
ישמח צדק במרומים מבא יז, 8
ונבעתה במשפטי צדק
מהו א, 24

מכיחי צדק

מהו ב, 4: מהו ו, 4
ותשימיני נס לבחירי צדק
מהו ב, 13

עם נמהרי צדק להעלות משאון
יחד מהו ה, 23-22
בעבודת צדק מהו ו, 19-20
ומעמד צדק מהו טו, 5

ואני הבינתי כי את אשר בחרתה
[צדק] דרכו מהו יז, 20
[משפט] ט צדק מהו קטע 5, 9
מהו קטע 15, 9

הצדק

הוא מורה הצדק פח א, 12
מורה הצדק מפיא אל
פח ב, 2

בתוכחת מורה הצדק

פח ה, 10
פשו על מורה הצדק פח ז, 4
במורה הצדק פח ח, 3
אשר בעוון מורה הצדק ואנשי
עצתו פח ט, 9-10

אשר רדף אחר מורה הצדק
פח יא, 4-5

ויתנם [ל]פניהם לשלושת מיני
הצדק מבד ד, 16-17
עד עמד יורה הצדק באחרית
הימים מבד ו, 10-11

כי דברו תועה על חקי הצדק
מבד ח, 34

ולא יעזבו את חקי הצדק
מבד ח, 55-56

[פתחי שערך להביא אליך] חיל
גוים מבא יט, 5—6

למפתח

ואות נאמן למפתח חסדיו עולם
מה י, 5

פתל

ונפתלות

רקים אשכית משפתי נדות
ונפתלות מדעת לבי
מה י, 25

פתן

פתנים

חמת תנינים יינם וראש פתנים
אכזר מבד ח, 9, 10
וכוחלי עפר יורו לחמת [ראש]
פתנים לאין חבר
מהו ה, 28—29

הפתנים

וראש הסתנים הוא ראש מלכי
יון מבד ח, 11

פתע

...פוגעות פתע פתאום]

מהו יו, 5

ולא נסתח עם מב[וע]...

מהו ח, 26
ולברי נסתח למקור עולם
מהו י, 30
ואני נסתח לי מקור לאבל מרורים
מהו יא, 19
נסתח דבר ולב מהו יח, 20

נפתחה

נפתחה דרך מהו קטע 3, 2

בהפתח

בהפתח שערי המלחמה
מבא ג, 1, 7
בהפתח כל פחי שחת
מהו ג, 26

ובהפתח

ובהפתח צרה אהלנו
מה י, 18

מפותחים

מפותחים כמעשי גדיל
מבא ה, 7—8

לפתח

ולב נמס לפתח תקוה
מבא יא, 9

פתחי

פתחי שער[יד] תמיד
מבא יב, 12—13

יפתחו

ובהתרגשם יפתחו שמים
מהו ג, 16

ויפתחו

ויפתחו שערי [שמים בעד]
מעשי אפעה מהו ג, 17

הפותח

הפותח לדעה לב עבדכה
מה יא, 15—16

לפתוח

לפתוח מקור דעת לכול מבינים
מהו ב, 18
ולא יכזב לפתוח השמים
מהו ח, 16—17

ולפתוח

ולפתוח פה לנאלמים לרגן
בנכורה מבא יד, 6
ולפתוח כול צרת נפשו לישועת
עולם מהו טו, 16

ולפתח

ולפתח מ[קור] אמתכה
מהו יח, 13

נפתח

כי לא נפתח בישראל
מבד ה, 3

פתחו

ובלשון גדופים פתחו פה
מבד ה, 11—12
[ונחלי ב] ליעל פתחו לשון שקר
מהו ה, 27—28

ופתחו

ופתחו שערי המ[לחמה]
מבא טז, 3

יפתח

כיא יפתח אוצרו וישתהו עלת
מה י, 3
ואם יפתח צרתי ומשחת יחלץ
נפשי מה יא, 13
אל יפתח כלי טוח בשבת
מבד יא, 9

ויפתח

וידרוך גבור קשתו ויפתח מצור
מהו ו, 30
ויפתח למים חיים מהו ח, 7

אפתח

בהודות אפתח פי
מה י, 24

ותפתח

ותפתח מק[ור] להוכיח ליצר
מהו יח, 12

...אנוש וברית סותו במ
8. מהו קטע 4.
מפות
מפי נביאי כזב מפותי תעות
16. מהו ד, 7
יתפתה
שמה יתפתה בו בדרוש אתו
11. מכד טו, 1
פתי
ואם פתי הוא יסגירני
6. מכד יג, 6
וכל פת[י] ומ[שגע]
15. מכד טו, 15
פותי
וכול איש פותי אל יבוא בגורל
מה 1, 19—20
פתאים
ולכהן פתאים בכוח גבורתך
מהו קטע 15, 4
לפתיים
ערמה לפתיים ויצר סמוך לכול
נמהרי לב
9. מהו ב, 9
פתאי
והבהמות המה פתאי יהודה
פח יב, 4

פתח

כיא ממקור דעתו פתח אורו
מה יא, 3
וחפצי רצונו אשר יעשה האדם וחייה
בהם פתח לפניהם ויחפרו באר
למים רבים
מכד ג, 15—16
כי פתח[נ] עי למרורים
למרוח, 27—28

פתחתה

ושערי ישועות פתחתה לנו
פעמים רבות
מבא יח, 7
ואת אלי מרחב פתחתה בלבבי
מהו ה, 33—34

ובידי פתחתה מקורם

מהו ה, 21
ומה אדבר בלא פתחתה פי

פתחתה משברי וביגוני נחמתני

מהו יא, 33
ברוח קודשכה [פ]תחתה לתוכי
דעת
מהו יב, 12—13
ומה אדבר כיא אם פתחתה פי

מהו יב, 32—33

[מק]ור פתחתה בפי עבדכה
מהו יח, 10

...[פת]חתה באוון עפר

מהו יח, 27
[אורכה אלי כי] ל[ני] פתחתה
לבבי לבינתכה מהו קטע 4, 12

פשרו על מושלי הכתאים

פח ד, 5

פשרו על מושלי הכתאים

פח ד, 10

פשרו...[א]ל העמים פח ד, 14

פשרו אשר לוא ונו פח ה, 7

פשרו על בית אבשלום

פח ה, 9

פשרו על רשעי ירושלם

פח ה, 16

פשרו אשר המה נבחים לאותותם

פח ו, 3—4

פשרו אשר המה מחלקים

פח ו, 6

פשרו על הכתאים פח ו, 10

למען ירוץ הקורא בו פשרו...

פח ו, 15—16

פשרו על מורה הצדק פח ו, 4

פשרו אשר יאריך הקץ

פח ו, 7

פשרו על אנשי האמת

פח ו, 10

פשרו אשר יכפלו עליהם

[חטאתיהם] פח ו, 15

פשרו על כול עושי התורה

פח ה, 1

פשרו על הכותה הרשע

פח ח, 8; ט, 9; יא, 4

פשרו על כוהני ירושלם

פח ט, 4—5

פשרו הוא בית המשפט

פח י, 3

פשרו על הכותה פח יא, 12

פשרו הקריה היא ירושלם

פח יב, 7

פשרו על כול הגוים פח יג, 1

פשרו שלושת מצודות בלעל

מכד ד, 14—15

פתאום

הלוא פתאום ויקומו נושכך

פח ח, 13—14

כי פתאום ונענו מכד יד, 2

...פוגעות פתע פתאום[ם]

מהו י, 5

פיתאום

פיתאום יביעו מחובאים בסתר

מהו ח, 18

פתה

יפות

על יפות איש לרעהו

מה ו, 7

פותו

והמה נצמדי תעודתי פותו

מהו ו, 19

פשעיו

...עבדך מכול פשעיו

מהו יז, 11

פשעיו

ולוא כמעשינו אשר הרענונו

ועלילות פשעיונו מבא יא, 4

פשעיהם

...פשעיהם ואת אשר איננו

נקשר...

מכד יג, 18

וכרוב פשעיהם

מהו ד, 18—19

מפשעיהם

לטהרם מפשעיהם ברוב טובכה

ובהמון רחמיכה מהו ז, 30

פשע

מפשע

קול גוז וסמוך ידי מפשע

מבא ח, 7

פשר

לוא [האמינו את אשר פשר]

פח ב, 2

לפשר

לפשר את כול דברי עבדיו

הנביאים פח ב, 8—9

פשר

פשר הדבר

פח ב, 5; ג, 3; י, 15

פשר הדבר על הכותה

פח ח, 16; ט, 16

פשר הדבר על מטיף הכזב

פח י, 9

פשר הדבר על הכותה הרשע

פח יב, 2

פשר הדבר על כול פשלי הגוים

פח יב, 12—13

פשרו

פשרו על מחלת דור פח א, 2

פשרו כיא נזעקו פח א, 4

[פשרו כיא מדרו ב]אל

פח א, 6

פשרו כיא מריבה וחטאה

פח א, 8

[פשרו] אשר מאשו תורות אל

פח א, 10

[פשרו על האנשים] הבוגרים

פח ב, 1

פשרו על הכתאים פח ב, 12

[פשרו... בשפלה] פח ב, 16

פשרו על הכתאים

פח ג, 9

פשרו אשר ילענו על רבים

פח ד, 2—1

פשע

לכפר על אשמת פשע

מה ט, 4

לוא אטור באף לשבי פשע

מה י, 21

לכפר בעד שבי פשע מכד ב, 5

ושבי פשע יעקב שמרו ברית אל

מכד ח, 40

ומרפא לכול שבי פשע

מהו ב, 8—9

ולכלות כוח כרוי פשע

מהו ה, 37

יש מקוה לשבי פשע ועוובי

חטאה מהו ו, 6

ואנחמה על פשע ראשון

מהו ט, 13

הסולח לשבי פשע מהו יד, 24

וגושא פשע [וחטאה]

מהו טו, 16

ואני איש פשע ומגולל...

מהו קטע 1, 4

ולבבי כדונג ימס על פשע וחטאה

מהו קטע 4, 14

בפשע

והם התגוללו בפשע אנוש

ובדרכי נדה מכד ג, 17

מפשע

ורוח נעוה סהרתה מפשע רב

מהו ג, 21

ולמען כבודכה סהרתה אנוש

מהו יא, 10

פשעם

עד תום פשעם מה י, 25—24

ורוח עושים תבלעני מהות

פשעם מהו ז, 5

לפשעם

ואל ברזי פלאו כפר בעד עונם

וישא לפשעם מכד ג, 18

פשעי

עוונותי פשעי חטאתי עם נעוה

לבבי מה יא, 9

ובצדקתו ימח פשעי מה יא, 3

[על] פשעי ולבקש רוח...

מהו טו, 6

וכול פשעי אשמתם וחטאתם

במשלח בלעל מה א, 23—24

[להתודות] על פשעי ראשונים

מהו יח, 17

בפשעי

ואני אמרתי בפשעי נעובתי

מבריתכה מהו ד, 35

ופשעי

ופשעי לנגד עיני כחוק חרות

מה יח, 12

ופשעי מעשיהם בממשלתו

מה ג, 22

כפירושיהם
להרים את הקדשים
כפירושיהם מבד ו, 20

פרש
ופרשו
ופרשו פרשו מרחוק פח ג, 7
פרשים
ושבעה סדרי פרשים יעמודו גם
המה מבא ו, 7
שבע מאות פרשים לעבר האחד
מבא ו, 7-8
מאתים פרשים יצאו מבא ו, 8
הפרשים
ויהיו הפרשים על רכב אנשי
הסרך מבא ו, 10

ופרשי
ופרשי הסרך יהיו מבא ו, 13
פרשו
ופרשו פרשו מרחוק פח ג, 7
ופרשינו
ופרשינו [כ]עננים וכעבי טל
לכסות ארץ מבא יב, 8
וצ[בא רוחיו עם צעדינו
ופרשינו כעננים] מבא יט, 1

ומפרשיה
ופעמי על מט[וני פהיה
ומפרש[יה] מהו קטע 3, 4

פורת
אשר בעבר פורת מבא ב, 11

פשט
נפשטים
והראשים יהיו נפשטים
לסדריהם מבא ח, 6
והראשים [יהיו נפשטים]
מבא טז, 4
והראשים נפשטים לקול
החצוצרות מבא יז, 10
מפשטי
ובול מפשטי החללים ושוללי
השלל מבא ז, 2

פשע
פשענו
נעונו פשענו חטאנו הרשענו
מהא 24-25

לפושעים
ואהיה פח לפושעים
מהו ב, 8
ואני הייתי נגינה לפושעים
מהו ב, 11

פרשו
ואם רשת פרשו לי תלכוד רגלם
מהו ב, 29

ויפרשו
ויפרשו כול מצודות רשעה
מהו ג, 26

פורשי
פורשי מכמת על שני מים
מהו ה, 8

מפרש
כי בזה מפרש השם מבד טו, 2
מפרש שחקים צבא מאורות
ומשא רוחות מבא י, 11-12

פרוש
הנה פרוש שמותיהם לתולדותם
מבד ד, 4-5
וזה פרוש מושב... מבדיד, 16
וזה פרוש המשפטים אשר
יתהלכו באלה מבד יד, 17
ואחריהם כול סרך פרוש שמותם
מבא ד, 6
ואחריהם כול פרוש שמותם
מבא ד, 7
עם כול פרוש שמותם
מבא ד, 8
ואת כול פרוש שמותם יכתובו
עליהם מבא ד, 12-13

בפרוש
והבינו המבקר בפרוש התורה
מבד יג, 5-6

ובפרוש
ובפרוש שמו שמותיהם
מבד ב, 13

ופירוש
ושני התגוררם ופירוש מעשיהם
מבד ד, 5-6

ופרוש
ופרוש קציהם לכל הוי עולמים
מבד ב, 9-10
ופרוש קציהם לעורון ישראל
מבד טז, 2-3
ופרוש שמותם יכתובו עם כול
סרכם מבא ד, 11

כפרוש
כפרוש התורה לקץ הרשעה
מבד ו, 14
לעשות כפרוש התורה
מבד ד, 8

כפרושה
ולשמור את יום השבת כפרושה
מבד ו, 18

פרע
ויפרעו
ויפרעו ביד רמה ללכת בדרך
רשעים מבד ח, 8-9

לפרע
לפרע את יסוד עמידתו
מהו ג, 26

פרעה
כפרעה
ותעש להמה כפרעה
מבא יא, 9

פרס
ופרס
ובשביעית ילחמו בכול בני אשור
ופרס מבא ב, 12

פרץ
פרצו
וכל אשר פרצו את גבול התורה
מבא ח, 48

פרצי
צאצאיה עם פר[צי מימי]ה
מבא י, 13

לפרצות
ויצפו לפרצות ויבחרו בטוב
הצואר מבא א, 18-19

ופריץ
ועל וטמא ופריץ בל יעוברנה
מהו ו, 20-21

פרר
מהתפרר
אשמר ביצר עפר מהתפרר
מהו קטע 5, 3

פרר
ויפיר
אשר מרד ויפיר חוקי אל
פח ח, 16-17

יפרהו
עד מחיר מות אל יפרהו
מבא א, 8

ויפירו
ויעברו ברית ויפירו חוק
מבא א, 20

להפר
להפר קימי קדם מהו יג, 12

מפירי
המה עריצים מפירי הברית
פח ב, 6

ופרות
ופרות ורע עם כול ברכות עד
מה ד, 7

פורה
שורש פורה רש ווענה
במשכותם מהו ד, 14

פרי
ועל פרי בטן לוא ירחמו
פח ו, 11-12
ותכן פרי שפתים בטרם היותם
מהו א, 29
ומטע פרי מהו ח, 20

ופרי
ופרי קודש בלשוני מה י, 23
ופרי מגבעות בראשיהם בגדי
מלחמתם מבא ז, 10

(ועי' פאר)
לפרי
חרות בלשוני לפרי תהלה
מה י, 9

פריו
ואת[ה]א[ל שמתה בעד פריו ברז
גבורי כוח מהו ח, 11
בל ינובב פריו עם רקיע שחקים
מהו ח, 13

פרח
פרח כצי[ע...ד] עולם
מהו ו, 15

פורחת
פתחו לשון שקר בחמת תנינים
פורחת לקצים מהו ה, 27-28

ויפרח
ויפרח כאש ביער עצור בעצמותי
מהו ח, 30

ואפרחה
תשעשע נפשי ואפרחה
מהו י, 30

יפריחו
להשריש טרם יפריחו
מהו ח, 7

ומפריח
ומפריח נצר קודש למטעת אמת
מהו ח, 10

להפריח
והיו להפריח נצר למטעת עולם
מהו ח, 6

פרת (פרט)
בפרתיה
ויספר לפניהם נהיות עולם
בפרתיה מבד יג, 8

הפקיד יורשהו האיש הפקיד מה ו, 14 פקודה ובמועד פקודה ישימנה לעד מה ד, 18—19 הפקודה ביום בוא הפקודה מה ד, 26 אלה מלטו בקץ הפקודה מבד ז, 21 ופקודת ופקודת כול הולכי בה למרפא מה ד, 6 ופקודת כול הולכי בה לרוב מה ד, 12 ופקודת שלומם עם כול נגיעיהם מה א, 18—19 ופקודת עד כי אתה הכינותמה מקדם עולם מהו יג, 10 ולפקודת ולפקודת נגיעיהם עם קצי שלומם מה ג, 14—15 פקודתו להתהלך בהם עד מועד פקודתו מה ג, 18	יפקודהו יפקודהו על פי הרבים מה ו, 21 יפקדהו וכל הנוסף לעדותו יפקדהו מבד יג, 11 יפקודהו ביום דברו עם המבקר אשר לרבים יפקודהו בשבועת הברית מבד טו, 8 ופוקד ופוקד עוון רשעים מהו יד, 24 פוקדם ולוהיות פוקדם את רוחם ומעשיהם מה ה, 24 בפקד בפקד אל את הארץ מבד ז, 9 ולפקוד ולפקוד את כול חוקיו מה ה, 22 ולפקוד צ[באות בחי]ריכה מבא יב, 4 לפוקדם לפוקדם לכלה ביד בלעל מבד ח, 2 יפקדו יפקדו כלם בשמותיהם מבד יד, 3 הפקדתה אשר הפקדתה בו מהו טו, 5 פקודי ויקוץ מעשות פקודי ישרים מבד ח, 25 בפקודיניו עם קדושים גבורי צבא מלאכים בפקודיניו מבא יב, 7 פקודיהם וראשי משמרותם עם פקודיהם מבא ב, 4 ופקודיהם וכיל ראשי המערכות [ופקודיהם] מבא יט, 12 לפקודיהם לפקודיהם ועושרות על הצוצרות מבא ב, 15—16 הפקודים ובן עשרים שנה יעבור על הפקודים מה א, 8—9 אשר לא מלאו ימיו לעבור על הפקודים מבד י, 2—1 את בניהם אשר יגיעו לעבור על הפקודים מבד טו, 6—5	ופעמי ופעמי על מסמוני פחיה ומפרשיה מהו קטע 3, 4 פעמיו ויהיכן פעמיו להלכת תמים מה ג, 9 פעמים עד שלוש פעמים על מושב אחד מה ז, 11 ...שבע פעמים ושבו למעמדם מבא ו, 1 כול אלה יטילו שבע פעמים מבא ו, 4 עד כלותם להשליך שבע פעמים מבא ח, 1—2 עד השליכם למערכת האויב שבע פעמים מבא ח, 12—13 הכניע[ע] פעמים רבות בשם קודשכה מבא יא, 3 הושעתנו פעמים רבות בעבור רחמיכה מבא יא, 3—4 ושערי יושעות פתחתה לנו פעמים רבות מבא יח, 7 פצה פצו וירבו ולא פצו עלי פיהם מהו ה, 10—11 ויפצו ויפצו פה כיונ[ים] מהו ז, 21 פקד למילפנים פקד אל את מעשיהם מבד ה, 15—16 ולעצתך פקד... מהו קטע 13—7 פקדם ביד נבוכדנאצר מלך בבל פקדם מבד א, 6—7 פקדתה ושר מאור מאו פקדתה לעוורנו מבא יג, 10 יפקוד הוא היום אשר יפקוד אל כאשר דבר מבד ח, 2—3 יפקוד אל את הארץ מבד יג, 24 יפקד והכהן אשר יפקד את הרבים מבד יד, 6—7 ויפקוד ויפקוד אחריכה כלה מה ב, 6	פסל כיא פסל יצרו מסיכה פח יב, 10—11 פסל מה הועיל פסל פח יב, 10 פסלי פשר הדבר על כול פסלי הגוים פח יב, 12—13 פעל כיא פעל פעל בימיכם פח א, 14 ודרכי תועבות פעל פח ח, 12—13 אשר פעל בה הכוהן הרשע פח יב, 8 פעלתה כי אתה פעלתה אלה ותשם בפי עבדכה מהו יא, 34 וברזי שכלכה פעלתה מהו יג, 13 פעל כיא פעל פעל בימיכם פח א, 14 פועלי על כול פועלי רשע ואנשי רמיה מהו יד, 14 פועליכה ומיא מלאך ושר כעזרת פוי[עליכה] מבא יג, 14 פעולת וכול פעולת מעשיהם מה ד, 15—16 והואה ידע פעולת מעשיהן מה ד, 25 ופעולתה אתה יצרתה רוח ופעולתה הכינ[ו]תה מהו טו, 22 פעולתם [לה]תם פעולתם מהו יד, 12 ימלאו פעולתם ואין להשנות מה ג, 16
פר כפרה כפרה טוררה כן סרר ישראל מבד א, 13—14 פרד בהפרד בהפרד שני בתי ישראל מבד ז, 12 להפרד ולוא להפרד מהו קטע 5, 14 להפרידם [ל]הפרידם ממעמד מהו קטע 5, 2 יתפרדו ועצמי יתפרדו ותכמי עלו כאוניה מהו ז, 4 ומפרד בלת לשון ומפרד עמים מבא י, 14 פרה ויפרו ויפרו חצים לאין מרפה מהו ב, 26 ויפרו לאין תקוה מהו ג, 27	יפקדו יפקדו כלם בשמותיהם מבד יד, 3 הפקדתה אשר הפקדתה בו מהו טו, 5 פקודי ויקוץ מעשות פקודי ישרים מבד ח, 25 בפקודיניו עם קדושים גבורי צבא מלאכים בפקודיניו מבא יב, 7 פקודיהם וראשי משמרותם עם פקודיהם מבא ב, 4 ופקודיהם וכיל ראשי המערכות [ופקודיהם] מבא יט, 12 לפקודיהם לפקודיהם ועושרות על הצוצרות מבא ב, 15—16 הפקודים ובן עשרים שנה יעבור על הפקודים מה א, 8—9 אשר לא מלאו ימיו לעבור על הפקודים מבד י, 2—1 את בניהם אשר יגיעו לעבור על הפקודים מבד טו, 6—5	ויפצו ויפצו פה כיונ[ים] מהו ז, 21 פקד למילפנים פקד אל את מעשיהם מבד ה, 15—16 ולעצתך פקד... מהו קטע 13—7 פקדם ביד נבוכדנאצר מלך בבל פקדם מבד א, 6—7 פקדתה ושר מאור מאו פקדתה לעוורנו מבא יג, 10 יפקוד הוא היום אשר יפקוד אל כאשר דבר מבד ח, 2—3 יפקוד אל את הארץ מבד יג, 24 יפקד והכהן אשר יפקד את הרבים מבד יד, 6—7 ויפקוד ויפקוד אחריכה כלה מה ב, 6	פועליכה ומיא מלאך ושר כעזרת פוי[עליכה] מבא יג, 14 פעולת וכול פעולת מעשיהם מה ד, 15—16 והואה ידע פעולת מעשיהן מה ד, 25 ופעולתה אתה יצרתה רוח ופעולתה הכינ[ו]תה מהו טו, 22 פעולתם [לה]תם פעולתם מהו יד, 12 ימלאו פעולתם ואין להשנות מה ג, 16 פעם ואין לשלוח פעם ולא מצעד ללוק רגלי מהו ח, 34 פעמי דרך פעמי מפני כול מה יא, 4 הואה סלע פעמי מה יא, 5 ויכן לדרך פעמי מה יא, 13 ותעמד פעמי בגבול רשעה מהו ב, 8 לישר פעמי לנתיבות צדקה מהו ז, 14

פני

אודכה אדוני כי האירותה פני
לבריתכה
יוחשך מאור פני לאשלה
מהו ה, 33

פניך

[אודכה אדוני כיא] לי האירותה
פניך
מהו ג, 3
ואחלה פניך ברוח אשר נתתה בי
מהו טז, 11

פני

וישא פני חסדיו לכה לשלום
עולמים
מהו ב, 4
ישא פני אפו לנקמתכה
מהו ב, 9
ולמלא פני תבל מזרעם
מבד ב, 12—11
איש אשר ישיבע על פני השדה
מבד ט, 9
על פני כול אנשי המערכה
מבא ז, 11
מאה מגן ומאה פני המגדל
מבא ט, 13
וירועו אושי קיר כאוניה על פני
מים
מהו ג, 13—12
ומכמתת לכאמים על פני מים
מהו ג, 26
ולא טחתה בבושת פני כול
הנדרשים לי
מהו ד, 24—23
ובי האירותה פני רבים
מהו ד, 27
פורשי מכמתת על פני מים
מהו ה, 8
ואין נתיבת לישר דרך על פני
מים
מהו ו, 24—23
ולא אשא פני רע ושוחד לא אכיר
מהו יד, 19
אל תשב פני עבדך
מהו טז, 18

פניהם

מגמת פניהם קדים פח ג, 8—9
מגמת פניהם קדים פח ג, 14
ומכשיל עוונם שמו לגג פניהם
ויבאו לדורשכה
מהו ד, 16—15

מפני

דרך פעמי מפני כול מה יא, 4
ואל תח[תו] מפני אויבי[כ]מה
מבא טו, 8
ובקצ האספו אל מעונתו מפני
אור
מהו יב, 7—6

מפניהם

ואל תח[פזו]ואל תעורצו
מפניהם
מבא י, 4
ואל תחפזו ואל תעורצו מפניהם
מבא טו, 8

מפניו

ורוחי [גו]רלו גרעתה מפניו
מבא יד, 10

לפנים

והוא ישלח ידו בלחם לפנים
מהו ז, 20
אשר לא לפנים השפטים
מבד ט, 10

לפני

ולצאת ולבוא לפני העדת
מהו א, 17
יעבורו בברית לפני אל
מהו א, 16
ויתירו לפני אל מבד ח, 51
אשר לא בהוכח לפני עדים
מבד ט, 3
עד עשותו עוד לפני אחד
מבד ט, 19—18
אם ישוב וניתפש לפני אחד
שלם משפטו מבד ט, 19—20
לפני הכהנים והלוויים
מבא ז, 14—13
ונזכרתמה לפני אלוהיכם
מבא י, 7
לפני נפול חללי האויב
מבא יד, 3
ועמד לפני המערכה
מבא טז, 11
וקנאתכה לפני
מהו א, 7—6
חזקתה רוח אנוש לפני נגעייהם
מהו א, 33
לפני [רשע]
מהו ב, 7
ורוחי החזיקה במעמד לפני נגע
מהו ד, 36
ותחזקני לפני מלחמות רשעה
מהו ז, 7
כמוץ לפני רוח
מהו ז, 23
ולא יוכל כול להתיצב לפני
המתקה
מהו ז, 29
לפני חום יבול עליו
מהו ח, 26—25
להתיצב לפני כבודכה
מהו י, 11
אין עוד מדהבה כיא לפני...
מהו יב, 18
ומה יתיצב לפני מוכיח
מהו יב, 28
ולהתיצב לפני אפקה
מהו יב, 30
[לה]תקומם לפני נגעי
מהו קטע א, 6
מקוה אפר איכה אעמוד לפני
מהו קטע ב, 6, 3
רוח סוע[ה]

ולפני

ולפני נגע העמדתה רוחי
מהו ט, 12

מלפני

יעבירו איש מלפני רעהו
פח ד, 11—12
וכעיד מבצר מלפ[ני] אויב]
מהו ג, 7
וימס לבבי כדונג מלפני אש
מהו ד, 33

לפניו

ולעשות הטוב והישר לפניו
מהו א, 2
ולתהלך לפניו תמים
מהו א, 8
ומכשול עוונו ישים לפניו
מהו ב, 12
ולישר לפניו כול דרכי צדק
מהו ד, 2
ומעשיהם לגדה לפניו
מבד ב, 1
הציב לפניו ערמה ודעת הם
מבד ב, 3—4
ישרתוהו
ויכתב ספר זכרון לפניו
מבד ח, 42
ולהדשן לפניו תמיד בשווען
מבא ב, 5—6
ואחיו [כהנים] לפניו
מבא טו, 4
...לפניו כול נגע מכשול מחוקי
מהו טז, 15
בריתך

מלפניהם

והפצי רצונו אשר יעשה האדם וחי
בהם פתח לפניהם
מבד ג, 15—16
ובהנגפם לפניהם יתקעו
הכהנים בחצוצרות המקרא
מבא ט, 3
...[גפם] לפניהם
מבא יז, 16—17

לפניו

לשול את כול אויביו לפניו
מבא א, 1—2
מלפנים
וגבורי חיל נכשלו בם מלפנים
ועד הגנה
כי מלפנים עמד משה ואהרן
מבד ה, 17—18

לפניך

להתהלך לפניך בגבול [צדיקי]ם
מהו ז, 14—15
...עמל ויבול בנוץ לפניך
מהו י, 31
עולה[ת]תעב ורשעה] לא תהיה
לפניך
מהו טו, 25
לאהוביך ולשומרי מצוותיך
מהו טז, 13—14
[לה]חיות וזרעם לפניך כול
הימים
מהו יז, 14
...לפניך...
מהו קטע ז, 11, 7

לפניכה

להתיצב לפניכה לעד
מהו יא, 17—16
ויליד אשה מה ישב לפניכה
מהו יא, 21
הכול חקוק לפניכה
מהו א, 25—24
ואשר בנפשכה יעמודו לפניכה
מהו ד, 21
לעד

...[לפני] יכה כי אמת אתה

מהו ד, 40
ומי יצ[ד]ק לפניכה בהשפטו
מהו ז, 28
וכול בני אמתכה תביא בסליחות
לפניכה
מהו ז, 29—30
להעמידם לפניכה לעולמי עד
מהו ז, 31
ולתהיצב במעמד לפניכה
מהו יא, 13
ועומד לפניכה
מהו יח, 10
[הגש]כחות לפניכה
מהו קטע א, 9
[כיא מי יצדק] [לפני] יכה ומי
יוכה במשפטכה
מהו קטע א, 9—10

מלפניכה

ולוא נסתרו ולוא נעדרו
מלפניכה
מהו א, 26
...מלפניכה כיא נכונו באמתכה
מהו קטע ז, 15

לפניהם

והפצי רצונו אשר יעשה האדם וחי
בהם פתח לפניהם
מבד ג, 15—16
ובהנגפם לפניהם יתקעו
הכהנים בחצוצרות המקרא
מבא ט, 3
...[גפם] לפניהם
מבא יז, 16—17

לפניו

לשול את כול אויביו לפניו
מבא א, 1—2

מלפנים

וגבורי חיל נכשלו בם מלפנים
ועד הגנה
כי מלפנים עמד משה ואהרן
מבד ה, 17—18

למלפנים

אשר לא עמד כמהו למלפנים
ועד הגנה
למלפנים פקד אלא מעשיהם
מבד ה, 15—16

מלפניו

אנו ובאותינו מלפניו
מהו א, 25

פנת

היאה חומת הבחן פנת יקר
מהו ח, 7

פסח

פסח או עור או חרש או אלם
מהו ז, 2, 6
וכול פסח או עור או חגר
מבא ז, 4

פ ל ש ת י י מ
כיא לכה המלחמה זאת פ ל ש ת י י מ
הכנ[יע] פעמים רבות
מבא יא, 2—3

פנה ויסנו

ויעזבם ויסנו בשירורם לבם
מבד ח, 19

בפנות

לחוקות מאור גדול בפנות ערב
מהו יב, 5

לפנות

לפנות על קו נכון

מהו ח, 21
למועד לילה בתקופתו לפנות
מהו יב, 6

פנות

היאה עת פנות הדרך למדבר
מה ט, 20—19

לפנות

ללכת למדבר לפנות שם את
דרך מה ח, 13

פנו

הואהא כאשר כתוב במדבר פנו
דרך מה ח, 14

פנים

בהמלא צבאם להשלים מערכת
פנים מבא ה, 3

ושבעה סדרי פנים

מבא ה, 3—4
מרוקה כמעשה מראת פנים

מבא ה, 4—5
בכור ומלובן כמראת פנים

מהו ח, 11
ויגון יסובביני ובושת על פנים

מהו ח, 35—36
ובגורל יחד עם מלאכי פנים

מהו ו, 13
ואין מליץ בנים

וכוזום לי ואם לבושת פנים
מהו ט, 20

בושת פנים וכלמה לנרגני בן
מהו ט, 22

הפנים

אשר יעמודו שם [אנשי]
הפנים מבא ה, 16—17

מתוך מערכות הפנים

מבא ט, 3—4
לשלושת רוחות הפנים מגנים

שלוש מאות מבא ט, 13—14

פניו

הסתיר פניו מישראל וממקדשו
מבא א, 3

ויסתר את פניו מן הארץ

מבד ב, 8—9

פלט

וחבלי מות אספו לאין פלט
מהו ג, 28

ונעזו בחומה נשגבה עד פלט
מהו ו, 25

...תמיד עד פלט
מהו קטע 2, 6

כפלט

כ[פלט צאן] מטרף מכה אריות
מהו ה, 18—19

לפלט

לפלט עד עולם מהו ט, 29
ומשמר שלומכה לפלט נפשי

מהו ט, 33

פליטה

למען החר פליטה לארץ
מבד ב, 11

ופליטה

לאין שרית ופליטה למו
מהו ד, 14

ומתעבי חק לאין שארית
ופליטה למו מבד ב, 6—7

ופלטה

להכניע רשעה לאין שארית
ופלטה מבא א, 6

פלל

וללהתפלל

וללהתפלל ולהתחנן על רוע
מהו יז, 17—18

ותפלה

ותפלה להתנפל ותתחנן תמיד
מהו יב, 4

תפלת

וקרא באוזניהם את תפלת מועד
המלחמה מבא טו, 4—5

ותפלת

ותפלת צדקם כמנחת רצון
מבד יא, 21

פלץ

פלצות

ומשברי שחת לכלי מעשי
פלצות מהו ג, 12

ופלצות

וחבלי מרץ במולדיהם ופלצות
להוריתם מהו ג, 11

פלשת

ופלשת

וח[יל צידון] ופלשת ובגודדי
בתיי אשור מבא א, 2

ונפלאותיכה

[ונפלאותיכה גליתה לי
מהו יא, 17

פלג

פלגתה

פלגתה עבודתם ככול דוריהם
מהו א, 17

ותפלגה

ותפלגה לכול צאצאיהם למספר
דורות עולם מהו א, 19

פלגי

ענן על פלגי מים מהו י, 24

פלגיו

לעזוק פלגיו יכו שרשיו בצור
חלמיש מהו ח, 22—23

ופלגיו

ופלגיו יעל קוץ ודרדר לשמיר
ושית מהו ח, 24—25

מפלגי

ובידי פתחתה מקורם עם מפלגיו...
מהו ח, 21

מפלגיה

הבורא ארץ וחוקי מפלגיה
מבא י, 12

מפלגיהם

להתם כול עץ לח ויבש
מפלגיהם מהו ג, 29—30

במפלגיהן

וכול פעולת מעשיהם במפלגיהן
לשי נחלת איש בין רוב למועט

מהו ד, 15—16

ובמפלגיהן

באלה תולדות כול בני איש
ובמפלגיהן ינחלו כול צבאותם

מהו ד, 15

מפלגותם

ויתן איבת עולם בין מפלגותם
מהו ד, 17

למפלגותם

ישרתוכה למפלג[ותם]
מהו יב, 23

פלג

וכל האנשים מבית פלג
מבד ח, 45

פלט

פלטתה

ונפש אביון פלטתה מהו ה, 18

ויפלט

ויפלט גבר ממשברים
מהו ג, 10

ותשכילני במעשי פלאכה

מהו יא, 4

וברזי פלאכה השכלתם
מהו יא, 10

ונאמנה שמעתי לסוד פלאכה
מהו יב, 12

[ש]מעות פלאכה להוסיף
מהו יח, 6

פלאך

להתבונן במעשי פלאך
מהו ז, 32

וברזי פלאך

ומעשה [פלאך] יספרו
מהו יג, 10

פלאות

מי בשר כזאת ומה יצר חמר
להגדיל פלאות מהו ד, 29

בנפלאות

כי תשכילנו בנפלאות כאלה
מהו י, 4

ובנפלאותיו

ובנפלאותיו הביטה עיני
מה יא, 3

נפלאותיכה

ולהתבונן ככול נפלאותיכה
מה יא, 19

[נפלאותיכה] אלה

מבא י, 16

ורזי נפלאותיכה במדומי[כה]
מבא יד, 14

להודיע כבודכה ולספר

נפלאותיכה מהו א, 30—31

לספר נפלאותיכה לנגד כול
מעשיכה מהו א, 34

כול נפלאותיכה אשר
הגברתה מהו א, 35

ולספר נפלאותיכה לנגד כול
מעשיכה מהו ג, 23

לספר לדורות עולם
נפלאותיכה מהו ה, 11

...נפלאותיכה ולא להם יומם...
מהו י, 14

ובהיטי בכבודכה אספרה
נפלאותיכה מהו י, 19—20

ומי ככול מעשיך ויכל לספר
[נפלאותיכה] מהו יא, 25

...[נפלאותיכה]...
מהו קטע 4, 17

נפלאותיך

ורוב נפלאותיך מעולם ועד
עולם מהו יד, 23

בנפלאותיכה

תשוחח נפשי בנפלאותיכה
מהו ט, 7

שכל דעה להבין בנפלאותיכה
מהו יא, 29

והפלא
והפלא לגנר רבים בעבור כבודכה
מהו ד, 28

להפליא
כיא הגדלת עם עמכ[ה] להפליא
מבא יח, 6—7

ועם בשר להפליא
מהו קטע 3, 3

להפלה
כי רזי אל להפלה פח ז, 8

פלא
וכן להשכילם ברזי פלא
מה ט, 18

ברוח ובשלום לגבורת פלא
מבא יא, 9

ויקרא כושלים ל[גבורת] פלא
מבא יד, 5

[ה]פלתה עמנו [גבירת] פלא
ומאז לוא נהיתה כמוהה

מבא יח, 8

כיא גליתה אוזני לרזי פלא
מהו א, 22

ומליץ דעת ברזי פלא
מהו ב, 13

פלא יועץ עם גבורתו
מהו ג, 10

וגבורי פלא משרותיכה
מהו ה, 22

ומכשולי גבורת פלא
מהו ט, 27

והואה פלא מהו קטע 1, 2

[פ]לא רזיכה גליתה
מהו קטע 6, 5

פלא מאדה מהו קטע 10, 10

פלאר
מרוי פלאר בהווא עולם
מה יא, 5

ואל ברזי פלאר
מבד ג, 18

ויבינם בגבורות פלאר
מבד יג, 8

מרים ידו ב[גבורת] פלאר [על]
כול רוחי רש[עה]

מבא טו, 13—14

פלאכה
ומה אפתואה בן האדם במעשי
פלאכה
מה יא, 20

ומשפטי גבורות פלאכה
מבא יג, 9

כי הודעתי ברזי פלאכה
מהו ד, 27—28

ובסוד פלאכה הגברתה עמדי
מהו ד, 28

וברזי פלאכה הודעתי
מהו ז, 27

ומי בכול מעשי פלאכה
הגדולים יעצור כוח
מהו י, 10—11

פחדם
אשר פחדם [וא]מ[ת]ם על כול הגוים
פח ג, 4—5

פחדתי
ואני פחדתי ממשפכתה כיא מי יצדק
מהו קטע 4, 9

ואפחדה
ואפחדה בשומעי משפטיכה עם גבורי כוח
מהו י, 33—34

פחת
פוח
ואשר יוציא ידו מנוחת בגדו והואה פוח
מה ז, 13—14

פחת
ברשית פחת ואימה
מה י, 16

ואם תפול אל בור ואל פחת
מבד יא, 13—14

ופחת
פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ
מבד ד, 14

פטר
ונפטר
ואם יקפו ונפטר ונענש שלוש יום
מה ז, 11—12

הנפטר
וכן האיש הנפטר במושב הרבים
מה ז, 10

פלא
הפלתה
ועם כול דורותינו הפלתה
מבא יד, 8—9

[ה]פלתה עמנו
מבא יח, 8

הפלתה באביון מהו ה, 15—16

אודכה אלי כי הפלתה עם עמר מהו יא, 3

הפלתה אלה לכבודכה
מהו קטע 2, 16

בהפלא
אברכנו בהפלא מודה
ומגבורתו אשוחת מה י, 17

...שמכה בהפלא ...
מהו ט, 38

עם עדת קדושיכה בהפלא
מהו קטע 5, 3

ובהפלא
אודכה אלי ארוממכה צורי
ובהפלא ...
מהו יא, 15

ובהפלא נספרה יחד
מהו קטע 10—7, 8

פריץ
להפיק
להפיק אויב ולהניס כול משנאי צדק
מבא ג, 5—6

פוש
פשו
פשו ופשו פשו
פח ג, 7

פזר
ויתפזרו
ויתפזרו כול ש[ארית] אנשי מלחמתי
מהו ה, 22

פח
ואהיה פח לפושעים מהו ב, 8

ופח
פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ
מבד ד, 14

כלה ופח לפח יטמונו צמי רשעה
מהו קטע 3, 8

לפח
כלה ופח לפח יטמונו צמי רשעה
מהו קטע 3, 8

מפח
להנצל מפח יקושים [לל]וא סליחה
מהו ז, 17—18

ופחים
ופחים טמונו לנפשי נפלו במ
מהו ב, 29

פחי
בהפתה כל פחי שחת
מהו ג, 26

להצילנו מפחי משפט לעומת רחמיכה
מהו יח, 25

פחיה
ופעמי על מט[וני] פחיה
ומפרש[ית]
מהו קטע 3, 4

פחד
מכול פחד ואימה ומצורף
מהו א, 17

פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ
מבד ד, 14

ופחד
ובאמה ופחד ינתנו בידם
פח ד, 7—8

ולפחד
ולפחד לבבו במשפטי אל
מהו ד, 2—3

מפחד
לעזוב עבודתכה מפחד הוות
מהו ב, 36

ואני ידעתי כי אמת פיקה
מהו יא, 7

כי כול קרוביך לא ימרו פיק
מהו יד, 14

וכפיקה
וכפיקה להורות
מהו ו, 9

פיהו
ובכול אמרי פיהו ירצה
מה ט, 25

ואל יקובל עיד לשופטים להמית על פיהו
מבד ט, 23, 1

על פיהו ישקו כולם
מבד יג, 3—2

יציא הגורל לצאת ולבוא על פיהו כל באי המחתה
מבד יג, 4

על פיהו יבאו באי העדה איש בתרו
מבד יד, 9—10

ואל יקדש איש את מאכל פיהו לאל
מבד טו, 14—15

בפיהו
ואשר ידבר בפיהו דבר נבל שלושה הודשים
מה ז, 9

מפיהו
ידורשיהו מפיהו מה ז, 10

פיהם
על פיהם יצא תכון הגירל
מה ה, 3

ואשר לא ישוב איש מאנשי היחד על פיהם לכול תורה ומשפט
מה ה, 15—16

ועל פיהם יצא הגורל
מה ט, 7

ולא פצו עלי פיהם
מהו ה, 10—11

בפיונו
[בפי]נו בוז למלכים
מבא יב, 6

פוג
תפוג
על כן תפוג תורה
פח א, 9

פוח
יפוח
יפוח לקץ ולוא יכוב פח ז, 6

פון
פן
פן יטרפו נפש עני ורש
מהו ה, 14

פאה
פאטי
ומחץ פאטי מואב
מבא יג, 6

פאר
תפארנו
בהדרג תפארנו ותמשחנו
ברוב עדנים
מהו יג, 17

פארטם
ולא הושבה פארטם בפי אחד
מבד ו, 7-6

לפארת
לפארת כבוד בהניפי יד
מהו ח, 22

לתפארת
וגבורת כול לתפארת עולם
מה י, 13

תפארטו
להורות לאל צדקו ולעליון
תפארטו מה יא, 15

פגע
ותפגע
ותפגע בעבוכה
מהו קטע 4, 16

פוגעות
...פוגעות פתע פתאום...
מהו יו, 5

פגרי
ורחצו מדם פגרי האשמה
מבא יד, 3-2

פגריהם
ובכוח ידך רוטשו פגריהם
לאין קובר מבא יא, 1

פדה
ופדה
...צדקתך ופדת...
מהו יז, 19

פדית
פדית[ה] נפש אביון
מהו ב, 32
אורכה אדוני כי פדיתה נפשי
מהו ג, 19

פדיתנו
את[ה] אל פדיתנו
מבא יג, 8

ותפד
ותפד נפשי מיד אדירים
מהו ב, 35

פדות
ע[דות] לעם פדות אל
מבא א, 12

בפדות
וגורל אל בפדות עולמים
מבא טו, 1
בפדות עולמים מבא יח, 9

לפדות
מחישה עד תומה לפדות עולמים
מבא א, 12

פדותו
ותעודות ישועה לעם פדותו
מבא יד, 4-5
וישלח עזר עולמים לגורל
פ[דותו] מבא יז, 6

פדותכה
כיד אביוני פדותכה
מבא יא, 9
שמרתה נפש פדותכה
מבא יד, 10

פה
פיה
ובלשון גדופים פתחו פה
מבד ה, 11-12

פיה
ורכי פה וארוכי רוח
מבא ו, 11
ולפתחו פה לגאלמים לרגן
מבא יד, 6
ואין פה לרוח הוות

פיהם
ויפצו פה כיוון[ים]
מהו ז, 11
מהו ז, 21

בפה
ולהלל שמכה בפה כול
מהו א, 31-32

פי
באמרות את פי רעהו הכתוב
לפנויה מהו ו, 26
בהודות אפתח פי
מה י, 24
על פי כל יסורו
מבד ג, 5

והתהלכו על פי התורה
מבד ו, 7
לצאת ולבוא על פי התורה

מבד ח, 50-51
וזלת פי המבקר אשר למחנה
מבד יג, 13
[על פי ס]פר סרך עתו

מבא טו, 5
על פי כול אחיו

מבא טו, 7-6
על פי רצונכה מהו ה, 4
ותסגור פי כפירים אשר כחרב
שניהם מהו ה, 9-10
ומה אדבר בלא פתחתה פי

מהו י, 7
ומה אדבר כי אם פתחתה פי
מהו יב, 32-33

בפי
בפי כול אחוזי אבות מהו ב, 9
ולוא ישמע בפי נבלות
מה י, 22-23
ולא הושבה פארטם בפי אחד
מבד ו, 7-6
וישימיני לבו וחרפה בפי כל
דורשי רמיה מהו ב, 33-34
והם ישובו בפי כבודכה

מהו ו, 14
ואתה אלי שמתה בפי כיורה
גשם לכול מהו ח, 16
ולשון הגברתה בפי

מהו ח, 35
ותתן תחנה בפי עבדכך
מהו ט, 10-11
ותתן בפי הודות ובלשוני מלה

מהו יא, 5-4
בפי כולם יהולל שמכה
מהו יא, 25-26
לעולמי עד יברכוכה בפי

מהו יא, 26
כי אתה פעלתה אלה ותשם בפי
עבדכך מהו יא, 34
[מק]ור פתחתה בפי עבדכך
מהו יח, 10
...בפי כל מעשיך

מהו קטע 12, 3
כפי

כפי
וכתבוהי במקומו כפי יאותו
מבד יג, 12
כפי תעודות המלחמה שנה בשנה
מבא ב, 8

וכפי
לפי שכלם וכפי דעת[ם]
מהו קטע 10, 4

לפי
איש לפי כבודו מה ז, 21
איש לפי רוחו ישפטו בעצת
קדשו מבד ח, 48-47
בדורים מן העדה לפי העת

מבד י, 4-5
וי[סגר] עד שנה תמימה לפי
דעת[ו] ב[היותו] אויל ומשגע
מבד טו, 15
וידעוה לפי שכלם

מהו א, 32
ואני לפי דעתי באמ[ונתך]
מהו י, 19
לפי רוחות [ע]ולם בין טוב
לרשע מהו יד, 11-12
לפי [ש]כלו אנישנו

מהו יד, 18-19
לפי שכלם וכפי דעת[ם]
מהו קטע 10, 4
בני איש לפי שכלו
מהו קטע 11, 4

ולפי
ולפי דעתם יכבדו
מהו י, 26
ולפי דעתו...
ובקצ כבודכה יגילו ולפי...

מהו יב, 22
כשכלם הגשתם ולפי ממשלתם
ישרתוכה למפלג[ותם]
מהו יב, 22-23
ולפי קורבי קנאתי

מהו יד, 13-14
מפיא
מורה הצדק מפיא אל
פח ב, 2

מפי
מפי הכוהן
מפי גבאי כזב מפותי תעות
מהו ד, 16
מפי אל מהו יב, 9

פיקה, פייך
ועל פיק[ה] ודברכה נה[יה] כול
ומבלעדיך לא יעשה מהו א, 21
להכרית במשפט כול עוברי
פיקה מהו ד, 27-26

ובעת
ובעת חום יעצור מעוז
מהו ה, 23—24
ועת
לתכון עת ועת ולמשקל איש
מה ט, 12
ואיש
להתהלך במ עם כל חי למשפט עת
ועת מבד יב, 21

לעת
ככול הנגלה לעת בעת
מה ט, 13
ועתו
ולהיות איש מקנא לחוק ועתו
ליום נקם מה ט, 23

עתיים
עתיים ומועדי תעודות עולמים
מבא יד, 13
אחלקה חוק בקו עתיים
מה י, 26—27

העתיים
הנמצא לפי העתיים ואת חוק
העת מה ט, 13—14
הנה הוא מדוקדק על ספר מחלקות
העתיים מבד טו, 3

בעתיים
ואלה תכוניו הדרך למשכיל
בעתיים האלה מה ט, 21
עתיים
ולוא לקדם עתיים
מה א, 14

ועתה
ועתה שמעו אלי כל באי ברית
מבד ב, 2
ועתה בניכם שמעו לי
מבד ב, 14
ועתה היום אץ לנו לרדוף
המינים מבא יח, 10

עתד
עתודים
וקשת וחצים וזרקות מלחמה
יכולם עתודים מבא ו, 15
ועתודים
ועתודים ליום נקם
מבא ז, 5

עתודי
[וש] וטרינו ידברו לכול עתודי
המלחמה נדיבי לב מבא י, 5
מתעתדים
[סדרי קד] ושים [מתעתדים]
ליום מבא טו, 14—15
עתידי
להיות כול הבא עתידי להנה
מה א, 26—27

עש
עשו
כי עשו מלכס עיני
מהו ה, 35
עשת
עשתי
עשתי עשרה מבא ד, 16

עשתרת
העשתרת
הזקנים אשר עבדו את
העשתרת מבד ה, 4

עת
לעשות ככול הנגלה עת בעת
מה ה, 15
לתכון עת ועת ולמשקל איש
ראיש
היא עת פנות הדרך למדבר
מה ט, 19—20
להתהלך במ עם כל חי למשפט
ע ת ועת מבד יב, 21
[הי] אה עת ישועה לעב אל
מבא א, 5
והיא עת צרה
מבא א, 11—12
בכול מולדי עת יסודי קצ
מהו יב, 7—8

העת
ורוח העת בכול מחשבת מעשה
מה ד, 4
ולהתהלך עם כול במדת האמת
מה ה, 4
ובתכון העת
ואת חוק העת
מה ט, 13—14
ובבחורי העת להתחייק
מה ט, 14
איש כרוחו כתכון העת
מה ט, 18
היא העת אשר היה כתוב עליה
מבד א, 13
ברורים מן העדה לפי העת
מבד י, 5
מן העת אשר יהיה גלגל השמש
מבד י, 15

בעת
בעת ההיא יבדילו אנשי היחד
מה ט, 5—6
ככול הנגלה לעת בעת
מה ט, 13
לעשות בעת הזאת
מה ט, 20
בעת תהיאה יריעו הכותנים
[תרע]ות הזכרון
מבא יח, 4—3

עשרת
ולמדבר בתוך דברי רעו עשרת
ימים
מה ז, 9—10
ונענש עשרת ימים
מה ז, 11
ונענש עשרת ימים
מה ז, 15

עשרים
ובן עשרים שנה יעבור על
הפקודים
מה א, 8—9
כא אם לפי מלואת לו עשרים
שנה
מה א, 10—11
מבן עשרים כול חכמי העדה
מה א, 27—28
ויהיו כעורים וכימנשים דרך
שנים עשרים מבד א, 9—10

ועשרים
יבן חמש ועשרים שנה
מה א, 12
מבני חמשה ועשרים שנה
מבד י, 6—7
וראשי המשפחות ששה ועשרים
מבא ב, 2
ומלחמת המחלקות בתש[ע]
יעשרים הנותרות

מבא ב, 10
כלם יהיו מבן חמש ועשרים
שנה
מבא ז, 3
שמונה ועשרים אלף אנשי
מלחמה
מבא ט, 4—5

עשרות
לשרי מאית שרי חמשים ישרי
עשרות
מה א, 14—15
ועשרות
ועשרות
מה ב, 22
לאלפים ומיאיות וחמשים
ועשרות
מבד יג, 1—2

ועשרות
לפקידיהם ועשרות על
[חצוצרות]
מבא ב, 15—16
ולעשרות
ישרי האלפים ושרי מאית
והחמשים ולעשרות
מה א, 29; 2, 1

עשרותיו
ואת שמות שרי עשרותיו
מבא ד, 3
עושרותיו
ואת שמות שרי עושרותיו
מבא ד, 4

עשור
רנות אל בנבל עשור
מבא ד, 5—4

בעשק
בעשק ומעל נגד יתוה
מה א, 6—7
להיות אבניה בעשק מה י, 1

עשר
עשר
עשר שנים יבוא בטף
מה א, 8

על מלואת עשר שנים
מה ז, 22
שנים עשר איש וכהנים שלשה
מה ה, 1
ראשים שנים עשר להיות
מבא ב, 1
לשרת תמיד שנים עשר

מבא ב, 2
ואהרן ושמות שנים עשר
ש[בטי ישראל] ל כהולדותם
מבא ג, 13
ושמות שנים עשר שבטי ישראל
כהולדותם
מבא ה, 1
ושמות שנים עשר שרי שבטיהם
מבא ה, 2

ובעשר
ובעשר השנים אשר אהריותם
מבא ב, 13
ובעשר השנים הנותרות
מבא ב, 14

עשרא
אשר יעצו עד עשרא אנשים
מה א, 22

עשרה
עשרה אנשים מצות היהר
מה א, 3
עד עשרה אנשים ברורים
מבד י, 4
עד עשרה אנשים למותם
מבד יג, 1
ובמקום עשרה אל ימש איש
מבד יג, 2
אורך ארבע עשרה אמה
מבא ד, 15
[ע]שרה אמה
מבא ד, 15
שתיים עשרה אמות

מבא ד, 16
עשתי ע[שרה]
מבא ד, 16
העשרה
אשר יהיו שם העשרה איש
מה א, 6
על אות העשרה יכתוב
מבא ד, 4
ואת שם שר העשרה
מבא ד, 5
אות העשרה
מבא ד, 17

מ ע ש י ה ם ופשעי מעשיהם בממשלתו מה ג, 22 וכול פעולת מעשיהם מה ד, 15—16 וכול מעשיהם לגדה לפניו מה ה, 19—20 ויבן אל אל מעשיהם מבד א, 10 ובטרם נוסדו ידע את מעשיהם מבד ב, 7—8 ושני התגוררים ופירוש מעשיהם מבד ד, 5—6 למילפנים פקד אל את מעשיהם מבד ה, 15—16 ובחושך כול מעשיהם מבא טו, 9 ובטרם בראתם ידעתה כול מעשיהם מהו א, 8 ונתתה חוק ומשפט לכול מעשיהם מהו א, 10 כיא חמה בהולל מעשיהם מהו ד, 7—8 להולל ברמיה כול מעשיהם מהו ד, 17 כיא כול מעשיהם באמתכה מהו ו, 8—9 מעשיהם אמת מהו יג, 4 [מעשיהם כבוד עולם מהו יג, 6 מעשיהן והוא ידע פעולת מעשיהן מה ד, 25 ומעשיהם ולהיות פוקדם את רוחם ומעשיהם מה ה, 24 ומעשיהם לגדה לפניו מבד ב, 1 למעשיהם באותותם למעשיהם בדורותם מה ג, 14 כיא הוא ידע [למעשיהם] מהו קטע 3, 7 עשן כעשן וגבורתם כעשן נמלח מבא טו, 10 עיני כעשן בכבשן ודמעתי כנחלי מים מהו ט, 5 עשק עשוק לבליתי היות עשוק ורצון מבד יג, 10 למעשי וכל הנוסף לעדתו יפקדו למעשי ולמעשי יורשהו האיש הפקיד בראש הרבים לשכלו ולמעשי מה ו, 14 מעשי ולהתפלל ולהתחנן על [רוע] מעשי מהו יז, 17—18 כמעשינו ולוא כמעשינו אשר הרענו מבא יא, 4 מעשיכה כחושך מעשיכה וזעום אתה מה ב, 7 [אתה] צדקתה בכל מעשיכה מהו א, 7 לספר נפלאותיכה לגדד כול מעשיכה מהו א, 34 ולספר נפלאותיכה לגדד כול מעשיכה מהו ג, 23 כי אמת אתה וצדק כול מעשיכה מהו ד, 40 וכאומן בחיק תכלכל לכול מעשיכה מהו ט, 36 ומשפט ב[כ]ול מעשיכה מהו י, 35 ומי בכול מעשיכה יוכל לספר מהו יא, 25 והמון חסדיכה בכול מעשיכה מהו יא, 30—31 בכול [מעשיכה] הנוראים מהו יג, 14 וגדד כול מעשיכ[ה] מהו קטע 5, 8 מעשיך כי אין הולל בכול מעשיך מהו ד, 20 את כול מעשיך בטרם בראתם מהו יג, 8 [אמת] וצדק כול מעשיך וד[ברך] לא ישוב אחור מהו יג, 19 ונגלתה צדקתך לעיני כול מעשיך מהו יד, 16 ...לעיני כול מעשיך ולהיות לאות מהו טו, 20 יוצר הכו[ל] ור[ב] העלילה אשר מעשיך הכול מהו טו, 8 בפי כול מעשיך מהו קטע 12, 3 כמעשיכה אשר יעשה כמעשיכה הגדולים מבא י, 8 במעשי אמתכה נהללה מבא יד, 12 הפתלה באביון ותביאהו במצר[ה] כז[ה]ב במעשי אש מהו ה, 15—16 להתבונן במעשי פלאך מהו ו, 32 ותשכילני במעשי פלאכה מהו יא, 4 ומעשי בכול מחשבת קודשו ומעשי אמתו מבא יג, 2 ולבני האדם עבודת העוון ומעשי הרמיה מהו א, 28 ומעשי ימין עורך מהו יז, 17 לאין ואפס יצר עולה ומעשי רמיה מהו קטע 3, 10 כמעשי מפותחים כמעשי גדיל מבא ה, 7—8 כמעשי צורת מחשבת מבא ה, 8 כמעשי עמוד מחשבת מבא ה, 9—10 מעשיך ובעבודת המס יעשה עבודתו כפי מעשיך מהו 1, 22 עד אשר יכונן מעשיך מכול עול מהו ה, 18 ואמת כול מעשיך מהו י, 18 הכן בצדק כול מעשיך מה יא, 16 בהופע מעשיך ישלח מעדה מבד ה, 26 ובהופע מעשיך כפי מדרש מבד ה, 29 לתען ידעו כול מעשיך מהו ד, 32 במעשיך ו[יצר] החמר [מה] יבין ב[מעשיך] מהו יב, 27—28 ומעשיך לפי שכלו ומעשיך בתורה מה ה, 21 לפי שכלו ומעשיך מה ה, 23 עד אשר ידרושהו לרוחו מה ו, 17 לפי שכלו ומעשיך בתורה מה ו, 18 כמעשיך ואשמות ילוד אשה כמעשיך מהו יח, 12—13 בכול מעשי רשע אשמתכה מה ב, 5 מאמנת בכול מעשי אל מה ד, 3—4 מעשי תועבה ברוח זנות מה ד, 10 כול מעשי גבר וזקק לו מה ד, 20 והיה לבושת כול מעשי רמיה מה ד, 23 על כול מעשי הבל מה ה, 18—19 ויעלו מעשי דויד מלבד דם אוריה מבד ה, 5 והמגן מוסב מעשי גדיל שפה מבא ה, 5 מעשי חרש מחשבת מבא ה, 9, 10, 11 מעשי חיה ובני כנף מבא י, 14 ואת כול מעשי אמתו מבא יג, 1 ולספר מעשי אמתכה מבא יג, 8 לכה אתה אל הדעות כול מעשי הצדקה סוד האמת מהו א, 27—28 בכול מעשי אמתכה מהו א, 31 כול מעשי עול מהו ב, 3 ומשברי שחת לכול מעשי פלצות מהו ג, 12 ויפתחו שערי שמים בעד מעשי אפעה מהו ג, 17 לאל עליון כול מעשי צדקה מהו ד, 31 משנים מעשי אל באשמתם מהו ה, 37 ומי בכול מעשי פלאכה הגדולים יעצור כוח מהו י, 10—11 ...מעשי... מהו יג, 3 [מ]עשי נדה לתחלויים מהו קטע 3, 16 במעשי ולהרותם במעשי שקר פח י, 11—12 במעשי גבורתם מה א, 21 ומה אפואה בן האדם במעשי פלאכה מה יא, 20 ובינו במעשי אל מבד א, 1—2 ולהבין במעשי אל מבד ב, 14—15 ישכיל את הרבים במעשי אל מבד יג, 7—8

ומבלעדיה לא יעשה כול מחו י, 9 ולא יעשה כול מחו קטע 13, 6 ויעשה ויעשה אוהב בשמרו מצות אל מבא ג, 2 הנעשה וכול הנעשה בו ירצה בנדבה מה ט, 24 מעשה ורוח דעת בכול מחשבת מעשה מה ד, 4 בסמאת אחד כלי מעשה מבד יב, 18 וצורת מחברת מעשה חושב מבא ה, 5 מעשה חרש מחשבת מבא ה, 6 מעשה חושב צורת ריקמה מבא ה, 14 וצורת ריקמה מעשה חושב מבא ז, 10 כי אתה ידעתה כול יצר מעשה מחו ז, 13 ומושל בכל מעשה מחו י, 8 כול מעשה עולם מחו טז, 11—10 [מעשה אפר בידם מחו קטע 2, 7 ומעשה מקדם ע[ולם ומעשה]... מחו יג, 1 ומעשה [פלאך] יספור מחו יג, 10 כמעשה מרוקה כמעשה מראת פנים מבא ה, 4—5 למעשה [שמחת עד למעשה מחו יג, 6 מעשהו ועליהו יסד כול מעשהו מה ג, 25 למעשהו אשר אמר ישעיה מוציא כלי למעשהו מבד ו, 8—7 מעשי מעשי תועבות פח יב, 8 ולבדוק בכול מעשי טוב מה א, 5 ואת כול מעשי אמתו מה א, 19	ולעשות את רצון אל מה ט, 13 ולעשות איש הישר בעיניו מבד ג, 6 ולעשות לכה שם עולם מבא יא, 14 מעשות ויקוץ מעשות פקודי ישרים מבד ח, 25 בעשות כה [בעש] ותכה שפטים בגוג מבא יא, 16 בעשותם בעשותם את רצונם מבד ב, 21—20 עשותו עד עשותו עוד לפני אהר מבד ט, 19—18 עושה עושה התורה אשר ישפטנו אל לכלה פח יב, 5—4 ועושה ועושה חסד לאלפים מבד ח, 44 ולעושה ולעושה ביד רמה לוא ישוב עוד מה ט, 1 עושי עושי התורה פח ז, 11 עושי התורה בבית יהודה פח ח, 1 ושול שללכה עושי חיל מבא יב, 10—9 ושול שללכה עושי חיל מבא יט, 3 בעושו בעושו משפט וצרת מצרף מה ח, 4—3 עושי ובכול קץ נהיה יברך עושי מה ט, 26 עושהם ולא שמרו את מצות עושהם מבד ב, 21 ולא שמעו לקול עושהם מצות יוריהם מבד ג, 8—7 נעשה ובלי רצונכה לוא יעשה כול מה יא, 17 [כיא ברצונכה] יעשה כול מחו א, 9 ועל פיכה ודברכה נהיה כול ומבלעדיך לא יעשה מחו א, 21	לעשות לעשות אלילים אלמים פח יב, 12 ועיני זנות לעשות כול רע מה א, 7—6 לעשות חוקי אל בברית חסד מה א, 8—7 לעשות ככול אשר צוה מה א, 17—16 לעשות אמת יחד וענווה מה ה, 3 לעשות במ שפטים גדולים מה ה, 13—12 לעשות ככול החוקים האלה מה ה, 20 אשר צוה לעשות ועל פי רב ישראל מה ה, 22 לעשות אמת וצדקה ומשפט מה ה, 2 לעשות ככול הנגלה עת בעת מה ה, 15 ואיש כרוחו כן לעשות משפטו מה ט, 15 לעשות בעת הזואת מה ט, 20 לעשות רצון בכול משלח כפים מה ט, 23 לעשות איש את רצונו מבד ג, 12 לעשות כפרוש התורה מבד ד, 8 אם לא ישמרו לעשות מבד ו, 14 הבא לעשות בהם נקמה מבד ח, 12—11 והעבודה לעשות למשכים מבד י, 19 לעשות את עבודת חפצי השבת מבד י, 21—20 לעשות את חפצו ביום השבת מבד יא, 2 לעשות במ לקץ הרשע מבד טו, 10 לעשות דבר מן התורה מבד טז, 8 וחזקתה חוקיך [לדאם] לעשות... מחו יד, 5 לעשות במ שפטים גדולים מחו טו, 19 הואלתה [לעשות בי] מחו טז, 8 ולעשות ולעשות הטוב והישר לפניו מה א, 2 ולעשות אמת וצדקה ומשפט מה א, 5—6 בארץ	עשו ושעוריות מהלים רעים עשו בו פח ט, 2—1 והנגלות עשו ביד רמה מה ה, 12 עושים כוכב אלהים אשר עושים לכם מבד ז, 15 יעש אל יעש איש ביום השישי מלאכה מבד י, 14—15 ואל יעש איש דבר למקח ולממכר מבד יג, 15 יעשה ובעבודת המס יעשה עבודתו כפי מעשיו מה 1, 22 אוי יעשה רמיה במדעו מה ז, 5 ואם בשגנה יעשה מה ח, 24 במחשבתו יכינו ומבלעדיו לוא יעשה מה יא, 11 ומשפט יעשה בכל מנאציו מבד א, 2 אשר יעשה האדם וחיה בהם מבד ג, 16—15 ובקדושי עמו יעשה חיל מבא ו, 6 אשר יעשה כמעשיכה הגדולים מבא י, 8 ובקדושי עמו יעשה גבורה מבא טו, 1 יעשו ככה יעשו שנה בשנה מה ב, 19 וכחוק הזה יעשו לכול מע[מדם] מה 2, 22—21 את כול הסרך הזה יעשו מבא טו, 2 ויעשו ויעשו כפי רוחם מבד ג, 7 ויעשו איש הישר בעיניו מבד ח, 7 ותעש ותעש אדם כדני הים פח ה, 12 ותעש להמה כפרעוה מבא יא, 9 עושות [ול] בלתי עושות מכול הרע מחו יד, 18 ועושות עד קץ נחרצה ועושות חדשה מה ד, 25 ועושות אמת ומשפט צדק מה י, 26
---	---	---	---

עריצים

המה עריצים מפירי הבית
פח ב, 6
ואהיה על עון רשעים דבה בשפת
עריצים מהו ב, 10-11
[כיא] עריצים בקשו נפשי
מהו ב, 21

ועריצים

[וער] יציים יחרוקו [שנים]
מהו א, 40

ערער**כערער**

ואם אשיב יד יהיה כ כערער
מהו ח, 24 [בערבה]

ערש**ערשי**

על יצועי ערשי בקינה תשא
מהו ט, 4

עשה

ואל ישועות עשה משפטו בנו
ובאבותינו מהו א, 26
את אשר עשה בדרך אחרון
מבד א, 12
ולוא כוחנו ועצום ידינו עשה
חיל מבא יא, 5
וישראל עשה חיל מבא יא, 7
מי עשה כול אלה
מהו קטע 11, 5

ועשה

כי אם אמר למבקר אשר במחנה
ועשה אמנה מבד יג, 15-16

עשיתה

ואתה עשיתה בליעל
מבא יג, 10-11

עשיתה למען שמכה

מבא יח, 8
[עשיתה] ונתתה חוק ומשפט
לכול מעשיהם מהו א, 10

ולא לאדם עשיתה

מהו ד, 38
לכבודכה ולמענכה עשיתה
לקבל תורה מהו ו, 10

רק לכבודכה עשיתה כול אלה

מהו י, 12
כי אתה עשיתה את כול
מהו טו, 9

ואדעה כיא לכה עשיתה אלה

מהו יח, 21
ואתה [אל לכבו] דכה עשיתה
כול אלה כרוב הסוכה

מהו קטע 2, 5

...עשיתה ומבלעדיכה...

מהו קטע 3, 13

ערום**ערום**

ואשר יהלך לפני רעהו ערום
מהו ז, 12

ערמה

ומזמת ערמה מבני אדם
מהו יא, 6

הציב לפניו ערמה ודעתהם
ישרתוהו מבד ב, 3-4

[חכמים] הוסיפו ערמה

מהו א, 36
ערמה לפתיים ויצר סמוך לכול
נמהרי לב מהו ב, 9

בערמת

והצנע לכת בערמת כול
מהו ד, 5-6

ובערמת

ובערמת דעת אשוק תושיה
מהו י, 26

וערמת

ללכת בכול דרכי חושך וערמת
רוע מהו ד, 11

ערמתו

כאשר חקק להם ברוי ערמתו
פח ז, 13-14

ערף**עורף**

קושי עורף וכבוד לב
מהו ד, 11

ואשר ישיב את רעהו בקשי
עורף מהו ו, 25-26

ורוח עורף ק[שה]
מהו קטע 12, 4

בעורף

או בתלונה או בעורף
מהו ז, 25-26

תן ידכה בעורף אייביכה
מבא יב, 10

תן ידכה בעורף אויביך
מבא יט, 3

ועורף

עורלת יצר ועורף קשה
מהו ה, 5

עורפם

עד הנגף האויב והסבו עורפם
מבא ט, 2

ערץ**תערוצו**

ואל תח[פזו] ואל תערוצו
מפניהם מבא י, 4

ואל תחפזו ואל תערוצו
מפניהם מבא טו, 8

מערכות

ובסדר מערכות המלחמה
לקראת אויב

מתוך מערכות הפנים
מבא ט, 3-4

כולם שבע מערכות
מבא ט, 4

ונאספו אליהם כול מערכות
מבא יח, 4

המערכות

יסדרו שבע המערכות
מבא ה, 15

ועמדו בין המערכות
מבא ו, 1

ועמדו בין שתי המערכות
מבא ו, 4

לאנשי סרך המערכות
מבא ו, 9

ויצאו מן השער התיכון אל בין
המערכות מבא ז, 8

ובצאת הכהנים אל בין
המערכות מבא ז, 12-13

[ויעמד] דר בין שתי המערכות
המלחמה מבא ז, 17

ועמדו בין המערכות
מבא ה, 4

וסדר שם את כול המערכות
מבא טו, 5-6

ועמדו ראשים בין המערכות
מבא טו, 3

ועמדו בין המערכות
מבא טז, 10

וכול ראשי המערכות
ופקודי[יהם] מבא יט, 12

ערל**בערול**

וימירום בערול שפה ולשון
אחרת מהו ב, 18-19

לערול

ותתן מענה לשון לע[רול] שפתי
מהו ב, 7

וערל

וערל וטמא ופריץ בל יעוברנה
מהו ו, 20-21

לערל

כיא לערל און...
מהו יח, 20

עורלת

כיא לוא מל את עורלת לבו
פח יא, 13

עורלת יצר ועורף קשה
מהו ה, 5

לצאת מערכה אחרת חליפה
מבא טו, 10

המערכה

לבוא המערכה יכתובו על
הצוורות מבא ג, 10

על אלף איש תאסר המערכה
מבא ה, 3

לימין המערכה מבא ו, 7

על פני כול אנשי המערכה
מבא ז, 11

ובאו ליד המערכה הראשונה
מבא ח, 3-2

משני עברי המערכה
מבא ט, 11

והמג[ד]לות יוצאים מן
המערכה מבא ט, 12-13

אשר סדרו שם המערכה
מבא יד, 3

ועמד לפני המערכה
מבא טז, 11

לסדר דגלי המערכה
מבא יז, 10

במערכה

ועמדו על מעמדם במערכה
מבא ח, 17

ומערכה

לויים שוטרים ועם כל מערכה
ומערכה מבא ז, 15-16

למערכה

למערכה האחת סדורים
מבא ה, 4

חמשים למערכה [האחת]
מבא ו, 10

מערכת

בהמלא צבאם השלשים מערכת
פנים מבא ה, 3

הדגל הראשון ישליך [א]
מערכת האויב מבא ו, 1-2

ולכהניע מערכת אויב בגבורת
אל מבא ו, 5-6

מערכת אנשי הבנים
מבא ו, 8

ובעומדם ליד מערכת כתיים
מבא טו, 5

[מערכת] כתיים מבא יז, 12

למערכת

לצאת למערכת האויב
מבא ג, 7

עד קורבם למערכת האויב
מבא ח, 7-8

עד השליכם למערכת האויב
שבע פעמים מבא ח, 12-13

מערכת

תרומת מוצא שפתי ממערכת
מהו י, 15

ועפר

אל יטול בבית מושבת סלע
ועפר מבד ז, 10—11
ועפר [רגליך ילחכו]
מבא יב, 13—14
ועפר רגליך תמיד ילחנו
מבא יט, 6—7

לעפר

קורץ לעפר תשקותו
מה יא, 22
ולמלוז באלה לעפר כמוני
מהו יח, 11—12

ולעפר

מעפר קורץ ולעפר תשובתו
מהו י, 3—4

מעפר

והואה מעפר מגבלו
מה יא, 21
להרים לכה מעפר ולהשפיל
מאלים מבא יד, 14—15
ואדעה כיא יש מקוה לאשר יצרתה
מעפר לסוד עולם

מהו ג, 20—21
[מעפר] קורץ ולעפר תשובתו
מהו י, 3—4

להרים מעפר תולעת מתים לסוד
[קודש] מהו יא, 12

ואני מעפר [חתי ומוחמר]
מהו יב, 24
קו[רצתי]
ואני מה כיא מעפר לוקחתי
מהו קטע 4, 2

עפרו

ומה אפהו שב אל עפרו
מהו יב, 31
[ומה אפהו ש]ב אל עפרו
מהו קטע 4, 1

ושב אל עפרו
מהו קטע 4, 11

לעפרו

ומה אפהו שב לעפרו כי
יעצור כוח מהו י, 12

כעופרת

צללו כעופרת במים אדירים
מהו ח, 19

עצב

העצבים

את כול עובדי העצבים
פה יג, 3

עצם

עצם

אריות שוברי עצם אדירים
ושותי דם גבורים מהו ז, 7

בעצמי

ויבוא בעצמי להכשיל רוח
מהו ה, 36—37
ויבואו בלבבי ויגעו בעצמי
מהו יא, 21

ועצמי

ועצמי יתפרדו ותכמי עלו
כאוניה מהו ז, 4

בעצמותי

ויפרח כאש בוער עצור
בעצמותי מהו ח, 30

ועצום

ולוא כוחנו ועצום ידינו עשה
חיל מבא יא, 5

עצר

עצור

ויפרח כאש בוער עצור
בע[צמותי] מהו ח, 30
וכאב אנוש לאין עצור
מהו ח, 28

יעצור

ובעת חום יעצור מעוז
מהו ח, 23—24
ומי בכול מעשי פלאכה הגדולים
יעצור כוח מהו י, 10—11

ומה אפהו שב לעצרו כי
יעצור [כוח] מהו י, 12

ואעצור

...ואעצור[ר]... מהו יא, 36

יעצורו

ולוא יעצורו לדעת בכול
מהו קטע 3, 1

יעצרו

לא יעצרו כוח לדעת בכבוד
מהו קטע 3, 10

ויעצורו

ויעצורו משקה דעת מצמאים
מהו ד, 11

עקב

עלי הגדילו עקב ויליוו עלי
בשפת עול מהו ה, 25

יעקב

בני יעקב תעו בם

מבד ג, 4
אשר אמר עליהם לוי בן יעקב
מבד ד, 15

ושבי פשע יעקב שמרו ברית
מבד ח, 40

וליעקב

וימסור לישחק וליעקב
מבד ג, 3

מיעקב

כאשר כתוב דרך כוכב מיעקב
מבד ז, 19
דרך כוכב מיעקב

מבא יא, 6
וירד מיעקב והאביר שריר
מבא יא, 7

עקל

מעוקל

על כן יצא המשפט מעוקל
פה א, 13—14

ערב

ולערב

ולערב את הונו מהו ז, 22

יתערב

וגם הואה אל יתערב בהון
הרבים מהו ז, 17
אשר יתערב עמו בטהרתו או
בהונו מהו ז, 24—25

ולוא יתערב איש מאנשי
הקודש בהונו מהו ח, 23

על יתערב הונם עם הון אנשי
הרמיה מהו ט, 8

אל יתערב איש מרצונו בשבת
מבד יא, 5—4

התערב

התערב ברוח עבדך
מהו טז, 14

ערב

וחדו מזאבי ערב פח ג, 6—7
ועם מוצא ערב ובוקר אמר

חוקיו מהו י, 11
יומם ולילה ומוצאי ערב ובוקר

מבא יד, 14—13
לחוקות מאור גדול בפנות ערב

מהו יב, 5
[ערב] ובוקר עם...

מהו קטע 3, 4

ערבה

למדבר וארץ ערבה
מבא י, 13

בערבה

ישרו בערבה מסלה לאלוהינו
מהו ח, 14

ערה

תערה

ותוסף לשונם כחרב אל תערה
מהו ה, 14—15

הערה

סוד הערה ומקור הגדה
מהו א, 23

ערות

ואם תגלה בת האח את ערות
אחי אביה מבד ה, 10—11
וכול ערות דבר רע

מבא ז, 7
ולחשמו מכול ערות דבר רע
מבא י, 1

...סודו ערות קלון...

מהו יג, 15

וערות

למקור נדה וערות קלון
מהו יב, 25

ערותו

ונראתה ערותו ונענש שלושים
יום

ערותי

כי בנדה התגוללתי ומסוד
[ערותי] מהו יז, 18

העריות

ומשפט העריות לזכרים
מבד ה, 9

ערך

ועורך

ועורך הצידה מבא ז, 3

ועורכוה

ועורכוה כול העדה וחר
מבא ב, 9

יערוך

יערוך השולחן היחד
מהו ז, 17—18

יערוכו

והיה כיא יערוכו השולחן
לאכול מהו ז, 4

ויערוכו

ויערוכו לכה בסוד קדושים
מהו ד, 24—25

לערוך

לערוך מקטרת ניוחו לרצון אל
מבא ב, 5

לערוך המעמד מבא ט, 10

תערך

תערך המלחמה שש שנים
מבא ב, 9

מערכה

מערכה אחר מערכה
מבא ה, 15

מערכה לקראת מערכה
מבא ז, 8

מערכה לקראת מערכה
מבא ז, 8

לויים שוטרים ועם כול מערכה
ומערכה מבא ז, 15—16

תענה

כי אתה אל תענה להם

מהו ד, 18

יענו

וכול באי הברית יענו

מה ב, 18

ונענו

כי פתאום ונענו מבד יד, 2

ענותו

...לו ענותו ביסורין...

מהו יו, 21

לענותו

לענותו בנגע לבלה במרירי
נפש פח ט, 11-10

מעניך

והשתחו לך כול מעניך

מבא יב, 13

והשתחו לך [כול מעניך] ועפר
רגליך תמיד ילחכו

מבא יט, 7-6

ענוה

ורוח ענוה ואורך אפים

מה ד, 3

ולהשיב ענוה לנגד רמי רוח

מה יא, 1

וענוה

וברוח יושר וענוה תכופר חטתו

מה ג, 8

לעשות אמת יחד וענוה

מה ה, 3

באמת וענוה ואהבת חסד לאיש

מה ה, 25

וענוה לפני הורדה בו

מה ט, 23-22

וענות

וענות טוב ואהבת חסד

מה ב, 24

ובענות

ובענות נפשו לכול חוקי אל

מה ג, 8

ענוים

ועם ענוים בטאטאי רגלי

לרוץ מהו ה, 22

טובכה לבשר ענוים לרוב

מהו יח, 14

ובענוי

ובענוי רוח [ימס ויכור]סם

לבב קושי מבא יד, 7

עוני

...עוני וברורי מצרף

מהו קטע 18, 4

עני

ולהחזיק ביד עני ואביון וגר

מבד ו, 21

וממנו יחיוקו ביד עני ואביון

מבד יד, 13

ואתה אלי עזרתה נפש עני ורש

מהו ב, 34

ותצל נפש עני במעון אריות

מהו ה, 13

מן יטרפו נפש עני ורש

מהו ה, 14

לענים

ואתה אלי נתחו לענים לעצת

קורש מהו ז, 10

עניי

ולגזול את עניי עמו

מבד ו, 16

מענה

ותתן מענה לשון לע[רול]

שפתי מהו ב, 7

ולא מענה לשון לכול בני

אשמה מהו ז, 11

וכול מענה לשון הכרתה

מהו ז, 13

מענה לשון מהו טו, 6

א[מצ]אה מענה לשון לספר

צדקותיך מהו יז, 16

ומענה

ותחנה ומענה לשון

מהו יא, 35

למען

למען פח ה, 15; ז, 13; יא, 13

מבד ב, 11; מבא יח, 8

מהו ד, 19, 32

ולמען

ולמען מהו ה, 26; יא, 10

למענכה

זות למענכה כיא ידעתי

מהו קטע 4, 16

ולמענכה

לכבודכה ולמענכה

מהו ו, 10

התענית

ואת המועדות ואת יום התענית

מבד ו, 18-19

יען

יען אשר לא הקים את מצות אל

מבד ט, 7

ענן

ענן על פלגי מים

מהו י, 24

עננים

[עננים] למשאם זקים וברקים

מהו א, 13

כעננים

ופרשינו [כ]עננים וכעבי טל

לכסות ארץ

מבא יב, 8

וצ[בא] רוחי עם צעדינו ופרשינו

מבא יט, 1

ענף

ולהרבות ענף

מהו י, 25

ענש

נענש

נענש שלושים יום

מהו ז, 13

ונענש

[והו] שיעה ידו לוא ונענש

שנה אח[ת]

מהו ו, 27

ואם באחד [מן] הכהנים הכתובים

בספר דבר בחמה ונענש שנה

אחת

מהו ז, 3-2

ואם בשגנה דבר ונענש ששה

חודשים

מהו ז, 3

ואשר יכחם במדעו ונענש

ששה חודשים

מהו ז, 4-3

ונענש שנה אחת ומובדל

מהו ז, 4-5

ונענש ששה חודשים

מהו ז, 5

ונענש שלושה חודשים

מהו ז, 6

ונענש שנה אחת

מהו ז, 8

ונענש ששים יום

מהו ז, 8

ונענש עשרת ימים

מהו ז, 11

ואם יוקפו ונפטר ונענש

שלושים יום

מהו ז, 11-12

ונענש ששה חודשים

מהו ז, 12

ונענש שלושים יום

מהו ז, 14

ונענש שלושים יום

מהו ז, 14-15

ונענש עשרת ימים

מהו ז, 15

והבדילו שנה אחת מטהות הרבים

ונענש

מהו ז, 16

ונענש ששה חודשים

מהו ז, 18

אם ישוב ונענש שתי שנים

מהו ז, 19

ונענש ימים ששה

מבד יד, 20

ונענש שנה אחת

מבד יד, 21

ונענשו

ונענשו את רביעית לחמו

מהו א, 25

יענש

כיא על שגנה אחת יענש שנתים

מהו ט, 1

יענש הנודר מבד טו, 17-18

ויענשו

ויענשו לפני משגותם

מבד ג, 5-4

עפל

עופלה

הנה עופלה לוא ישרה [נפשו]

פח ז, 15-14

עפר

ויצבור עפר וילכדהו

פח ד, 4

וביד כורעי עפר מבא יא, 13

ויהמו שחקים בקול המון ויושבי

עפר מהו ג, 13

וכוחלי עפר יורו לחמת ראש

פתנים לאין חבר

מהו ה, 28-29

ושוכבי עפר הרימו תרן

מהו ו, 34

ואני עפר ואפר

אודכה אלי כי הפלטה עם עפר

מהו יא, 3

מקי עפר ומגבל [אדמ]ה

ומדור חושך

מהו יב, 25-26

ותשובת עפר ליצר חמר בקצ

עולם

מהו יב, 26

ומה ישיב עפר מהו יב, 27

והוא מבנה עפר ומגבל מים

מהו יג, 14-15

[ויצר] עפר איך יוכל להכין

צעדו

מהו טו, 21

ותגל אוון עפר

מהו יח, 4

ותגלה לב עפר להשמר

מהו יח, 24

ועל עפר הניפותה רוח

מהו קטע 2, 7

אשמר ביצר עפר מהתפרר

מהו קטע 3, 5

העפר

ואני יצר העפר

מהו יח, 31

[יצר] העפר ידעתי ברוח אשר

נתתה בי

מהו קטע 3, 14

והעפר

וכל העצים והאבנים והעפר

מבד יב, 15-16

לעומת
מספתי משפט לעומת דחמיכה
מהו יח, 25

עמו
ובני עמו וחיל צידון
מבא א, 1—2

עמק
בעומק
ולהביט בעומק רויכה
מה יא, 19

רבעומק
הוד כבודך ורבעומק...
מהו קט 17, 5
עמוקות
מגולי אוון ושומעי עמוקות
מבא י, 11

עמר
בעמיר
ונכאי רוח תבעיר כלפיד אש
בעמיר מבא יא, 10
ושם שלומם כדלק[ה] בעמיר
להיות בחוני מצרף מבא יו, 1

ענה
בדבר מות ענה בו
מבד ט, 5—7
וענה
וחוק את אנשי המלחמה וענה
ואמר מבא טו, 7
וענה ואמר מבא טז, 13

ענינו
פתחתה לנו פעמים רבות למען
[ב]ריתכה [כי]א ענינו בטובכה
מבא יח, 7—8

וענו
וענו ואמרו ארור אתה
מה ב, 5
וענו ואמרו ברוך אל ישראל
מבא יג, 2
ורוממו שמו בידך שמחה וענו
ואמרו מבא יד, 4
וענו ואמרו ברוך שמחה אל
מבא יח, 6

יעננה
וכפסי מעץ יעננה
פח ט, 15

ויענני
ויענני יהוה ויאמר
פח ו, 14—15

לעמכה
להמיר תורתכה אשר שנתה
בלבבי בחלקות לעמכה
מהו ד, 10—11

לעמך
והם בלועג שפה ולשון אחרת
ידברו לעמך מהו ד, 16

עמים
והן עמים לקח
וישלוכה כול יתר עמים
פח ה, 12
פח פ, 15
וישלוכה כול יתר עמים
פח ט, 3—4
פח ט, 14
קצות עמים רבים
פח י, 2
בתוך עמים רבים
פח י, 4
יגעו עמים ברי אש
פח י, 7
בלת לשון ומסדר עמים
מבא י, 14
להשפיל גבורי עמים
מבא יא, 13
וימהרו עלי רשעי עמים
במצוקות מהו ה, 17
[ג]בולות עמים
מהו קטע 6, 11

העמים
יב[ג] כל ומרמה ילכו עם כול
העמים פח ג, 5—6
לאכול את כול העמים כנשר
פח ג, 11
וזהע אפים ידברו עם כול העמים
פח ג, 12—13
מאכלם על כול העמים
פח ו, 7
אשר יבזו על מבצרי העמים
פח ד, 5—6
פסרו... אל העמים פח ד, 14
ויקבצו אלו כול העמים
פח ה, 5
משלל העמים פח ט, 5—6
כיא המה יתר העמים
פח ט, 7
התנינים הם מלכי העמים
מבד ה, 10
בשוב גולת בני אור ממדבר
העמים לחנות במדבר ירושלים
מבא א, 3
כל [ה]עמים [במ] ושבתייהם
מבא ב, 14

עמי
אשר בחרתה לכה מכול עמי
הארצות מבא י, 9
ומפץ לכול עמי הארצות
מהו ד, 26

ובעם
ובעם רב יקפוט לתפוסם
פח ד, 7

לעם
[והי]אה עת ישועה לעם אל
מבא א, 5
ע[רות] לעם פדות אל
מבא א, 12
ותעודות ישועה לעם פדותו
מבא יד, 4—5
לעם לא בינות להלבט במשנתם
מהו ב, 19

מעם
ולא נזרו מעם ומחטאתם
מבד ח, 8

עמו
על עמו
אשר לוא יכלה אל את עמו
פח ב, 10
פח ה, 3
ובתוכחתם יאשמו כול רשעי עמו
פח ה, 4—5
ולנזול את עניי עמו מבד ו, 16
ובקדושי עמו יעשה חיל
מבא ו, 6
ובקדושי עמו יעשה גבורה
מבא טו, 1
לכב עמו יבחן מבא טז, 13

בעמו
הואה [ישא ויגבר בעמו]
פח א, 9

עמי
[בנית] עמי צרחנה בקול רנה
מבא יב, 14
[בנות] עמי הבענה בקול רנה
מבא יט, 7

עמך
יבוא עליך ועל עמך ועל בית
אביך ימים מבד ז, 11
ואשר אמר לא תקום ולא תטור את
בני עמך מבד ט, 2
אשר אמר יבוא עליך ועל עמך
ועל בית אביך מבד יג, 24
ואנו שא[רית] עמך גדול שמכה
אל התסכים מבא יד, 8
לשאר[ית] עמך [במשלת בלעיל
מבא יד, 9
הגדלת עם עמך[ה] מבא יח, 7
ותתן מורא על עמך מהו ד, 26

בעמך
...בעמך...
אשר תרים למצער מחיה בעמך
ושרית בנחלתכה מהו ו, 8
כעמכה
ומיא כעמכה ישראל מבא י, 9

עמלם
עבור עמלם ואמנתם
פח ה, 2
להיות עמלם לריק
פח י, 12

עמם
עם

וירדפום לחרב ויסיסו לריב עם
מבד א, 21
כי לא עם בינות הוא
מבד ה, 16
יכתובו עם אל מבא ג, 12
עם קדושי ברית וימלמדי חוק
מבא י, 10
ובחירי עם קודש מבא יב, 1
ומלך הכבוד אתנו עם קדושים
מבא יב, 7
[פדי]תנו לכה עם עולמים
מבא יג, 8
ואנו עם קודשכה מבא יד, 12
וכול ע[ם] יוצא[י] המלחמה
מבא טו, 2
והלויים וכול עם השופרות יריעו
מבא טז, 6—7
[וכן]ל עם השופרות מבא יז, 13
ואנחמה על המון עם מהו ו, 7
ובגורל עם קדושיכה
מהו יא, 12—11

העם
אשר טרו מלכת בדרך העם
מה 1, 3—2
וכול העם יעבורו בשלישית בסרך
מה ב, 21
ושאר כול העם ישבו איש בתכוננו
מה ו, 8—9
כרוה נדיבי העם במחוקק
מבד ו, 4—3
ונדיבי העם הם מבד ו, 8
טרו מדרך העם מבד ח, 16
משבו עד אל תוך העם בדברים
מעט להם מבד ה, 47—46
על האות הגדולה אשר בראש כול
העם יכתובו עם אל מבא ג, 12
ודבר אל העם לאמור

מבא י, 3—2
וכול העם יחשו מקול התרועה
מבא ט, 1
וכול העם יחשו קול ה[תרועה]
מבא טז, 8—7
וכול העם יניח[ו] קול התרועה
מבא יו, 14

בעם
וקלסו בעם רב פח ד, 3
ולעשות לכה שם עולם בעם
מבא יא, 13—14
אודכה אדוני כי לא עזבתני בגור
מהו ה, 5

מ ע מ ד ו איש בית מעמדו מה ב, 22 ולוא ישפול איש מבית מעמדו מה ב, 23 עד התיצב איש על מעמדו מבא ט, 4 עד התיצב [בס אי] על מעמדו [ו] מבא יו, 11 ב מעמדו ובני לוי יעמדו איש במעמדו מה ו, 22 איש במעמדו ישרתו מבא ב, 3 ל מעמדו יחזק מתנו למעמדו מה ו, 17 איש למעמדו מבא ח, 6 מ ע מ ד י לא ידעו כי מאתכה מעמדי מהו ב, 22 מ ע מ ד מ וכחוק הזה יעשו [ו] לכול מעמדם [מה ו, 21—22] וקץ מעמדם ומספר צרותיהם מבד ד, 5 ל התיצב על מעמדם מבא ח, 3 ועמדו על מעמדם במערכה מבא ח, 17 כ מעמדם איש לפי כבודו כמעמדם במחניהם ובמסעיהם מה ו, 15 ל מעמדם ושבו למעמדם מבא ו, 1 ושבו למעמדם מבא ו, 4 ל מעמדם כם [ל] מלא מצרפי רזיו למעמדם כם מבא יז, 9 ע מ ד כמעשי עמוד מחשבת מבא ה, 9—10	מה אתחזק בלא העמדתני מהו י, 6 ה ע מ ד ת י ...במעמד העמדי מהו קטע ו, 11 ו ת ע מ י ד נ י [ו ת ע מ י] ד נ י ל ר י ב מהו ה, 23 ל ה ע מ י ד מ ל ה ע מ י ד מ לפניכה לעולמי עד מהו ז, 31 ע מ י ד ת ו לפרע את יסוד עמידתו מהו ו, 26 מ ע מ ד לבלתי החזיק מעמד בתוך העדה מה ו, 2—5 וידע את שני מעמדי מבד ב, 9 חדל מעמד רשעים [ב] גבורת אל מבא ד, 3—4 ב ס ר כ מ ע מ ד איש אחר איש מבא ה, 4 ונותן לגמגמי ברכים חזוק מעמד מבא יד, 6 ו ל כ ל ג ב ו ר י ה י מ א י נ מ ע מ ד מבא יד, 8 מגנתה לאין מעמד מבא יח, 11 ולהתם כוח לבלתי החזק מעמד מהו ו, 29—30 מ ע מ ד ר צ [ו] א ש ר ב ח [ר ת] לאוהביך מהו טו, 13 ה מ ע מ ד לפרקו המעמד מבא ט, 10 ב מ ע מ ד אשר לוא במעמד האיש מהו ו, 12 ב מ ע מ ד א נ ש י ת מ י כ ק ד ש מבד ח, 28 ל ה ת י צ ב ב מ ע מ ד ע ס צ ב א ק ד ו ש י מ מהו ג, 21—22 ו ר ו ח י ה ח ז ו י ק ה ב מ ע מ ד ל פ נ י ג נ ע מהו ד, 36 ו ל ה ת י צ ב ב מ ע מ ד ל פ נ י כ ה מהו יא, 13 ב מ ע מ ד ה ע מ ד ת נ י ... מהו קטע ו, 11 ו ל ה ת י צ ב ב מ ע מ ד [מ] מהו קטע ז, 11 ו מ ע מ ד ומעמד צדק מהו טו, 5 ל מ ע מ ד [ביחד א] ל ל מ ע מ ד ע ו ל מ י מ מבא יג, 16 מ מ ע מ ד [ל] הפרידם ממעמד... מהו קטע ז, 2	ע ד ע מ ד י ו ר ה ה צ ו ק ב א ח ר י ת הימים מבד ו, 10—11 ב ע מ ו ד בעמוד איש הצדק מבד א, 14 ו ב ע מ ו ד ובעמוד [כוחנים] מבא ה, 15 ל ע מ ו ד ואחר בבואו לעמוד לפני הרבים מה ו, 15 כ י א מ ל ע מ ו ד איש על מצודו מבד ד, 11—12 ו ל ע מ ו ד להביא בברית עמכה לעמוד מהו יח, 28 ל ע מ ד עד יום ישוב לעמד מבד ח, 28 ע ו מ ד ו בתהילת עומדו פח ח, 9 יטה על עומדו מבד יא, 1 ע ד ע מ ד ו ל פ נ י ה מ ב ק ר מבד טו, 11 ו ב ע מ ד ו ובעמדו וקרקע את כל בני שת מבד ז, 20—21 ע ו מ ד י ואני הייתי על [עומדי ותעמי] דני לריב מהו ה, 23 ע ו מ ד מ וברכו על עומדמ את אל ישראל מבא יג, 1 ו ש ב ו א ל מ ק ו מ ע ו מ ד מ מבא יד, 3 א ת כ ו ל ה ס ר כ ה ז ה י ע ש ו [ב י ו מ] [ה] הואה על עומדם נגד מחני מבא טו, 2 ו ב ע ו מ ד מ ובעומדם שלושה סדרים מבא ח, 6 ו ב ע ו מ ד מ ל י ד מ ע ר כ ת כ ת י י מ מבא טו, 5 ו ע ו מ ד ועומד לפניכה מהו יח, 10 ה ע מ ד י מ קריאי השם העמדים באחרית הימים מבד ד, 4 ה ע מ ד ת ה ולפני נגע העמדתה רוחי מהו ט, 12 ה ע מ ד ת נ י צדקתכה העמדתני לבריתכה מהו ז, 19—20	ו ע מ ד ו ב י נ ש ת י ה מ ע ר כ ו ת מבא ו, 4 ו ע מ ד ו ב י נ ה מ ע ר כ ו ת מבא ח, 4 [ו ע מ] ד ו ע ל מ ע מ ד מ ב מ ע ר כ ה מבא ח, 17 ו ע מ ד [ו ...] מבא ח, 18 ו ע מ ד ו ש ש ה ד ג ל י מ ו ה ג ל המתקרב מבא ט, 4 ו ע מ ד ו ר א ש י מ ב י נ ה מ ע ר כ ו ת מבא טו, 3 ו ע מ ד ו ב י נ ה מ ע ר כ ו ת מבא טו, 10 י ע מ ו ד ביום ההוא יעמוד כוהן הרושע מבא יח, 5 א ע מ ו ד מקוי אפר איכה אעמוד לפני רוח סועה מהו קטע ו, 6 א ע מ ו ד ה על משמרת אעמודה פח ו, 12 ת ע מ ו ד משפטי בצדקת אל תעמוד לנצחים מה יא, 12 ...ת ע מ ו ד ... מהו יב, 35 ו ת ע מ ד ותעמד פעמי בגבול רשעה מהו ב, 8 י ע מ ו ד ו ובני לוי יעמדו איש במעמדו מה ו, 22 א ש ר י ע מ ו ד ו ש מ א נ ש [ו] הפנים מבא ה, 16—17 מ ז ה ו מ ז ה י ע מ ו ד ו ס ד ר י ה מבא ו, 7 ו ש ב ע ה ס ד ר י פ ר ש י מ י ע מ ו ד ו ג מ המה מבא ו, 7 ו כ נ י ע מ ו ד ו ל כ ו ל ס ד ר י ה מ ח נ ה מבא ו, 8—9 ו א ש ר כ נ פ ש כ ה י ע מ ו ד ו ל פ נ י כ ה לעד מהו ד, 21 ו י ע מ ד ו [ו י ע מ] ד ו ב י נ ש ת י [ה מערכות] המלחמה מבא ז, 17 ע מ ו ד ויסמון נגלה עד עמוד צדוק מבד ה, 4—5 ע ד ע מ ו ד מ ש י ח מ א ה ר ו נ ו מ י ש ר א ל מבד ח, 24 ע ד ע מ ו ד מ ש ו ת א ה ר ו נ י ש ר א ל מבד יב, 23 — יג, 1 ע ד ע מ ו ד מ ש ו ת א ה ר ו נ י ש ר א ל מבד יד, 18
--	--	--	---

ועל כול גורל ממשלתו במגפת
עולמים מבא יח, 1
בפדות עולמים מבא יח, 9
וישראל למלכות [עולמים]
מבא יח, 8
יברכוכה לעולמי [עולמים]
מבא א, 32
[לעולמי עולמי] מבא ז, 33
לכול שני עולמי [עולמים]
מבא יח, 2
לעולמים
שכמה נברכה לעולמים
מבא יח, 6
לעולמי
ובטרם בראתם ידעתה כול
מעשיהם לעולמי [עד]
מבא א, 8-9
יברכוכה לעולמי [עולמי]
מבא א, 32
להעמידם לפניכה לעולמי עד
מבא ז, 31
[לעולמי עולמי] מבא ז, 33
לעולמי עד יברכוכה
מבא יח, 26
הייתה מקדם ואתה תהיה
לעולמי עד מבא יח, 13-12
[לעולמי עד] מבא יח, 27
לעולמי עד אתה הוא
מבא יח, 4

עמד

אשר לא עמד ככהו למלפנים ועד
הנה מבא ג, 19-20
כי מלפנים עמד משה ואהרן
מבא ה, 17-18
...עמד לי מרוחק וחיי מצד
מבא ט, 5-6

ועמד

ועמד האיש על רגלוהי
מבא ו, 13
ובא כהן ועמד במחנה
מבא יג, 5
בקרבכם למלחמה ועמד הכהן
מבא י, 2
ועמד כוהן הראש מבא טו, 4
ועמד לפני המערכה
מבא טו, 11

עמד ה

ורגלי עמדה במישור
מבא ב, 29

עמדו

ובקץ חרבן הארץ עמדו מסיני
הגבול מבא ה, 20

ועמדו

ועמדו בין המערכות מבא ו, 1

בתוך ארורי עולמים
מבא ב, 17
ביחד אל לעצת עולמים
מבא ב, 22-23
בעצת קודש ובני סוד עולמים
מבא ב, 25
והיתה לו לברית יחד עולמים
מבא ג, 11-12
אחת אהב אל כול עולמים
ובכול עלייתה ירצה לעד
מבא ג, 26-1
ורוב רחמים וטוב עולמים
מבא ד, 3
ושמחת עולמים בחיי נצח
מבא ד, 7
וכליל כבוד עם מדת הדר באור
עולמים מבא ד, 7-8
לשחת עולמים מבא ד, 12
לכול קצי עולמים מבא ד, 16
כיא במ בחר אל לברית עולמים
מבא ד, 22
ומספר ופרוש קציהם לכל הוי
עולמים מבא ב, 9-10
וכלת עולמים לכול גורל בלעיל
מבא א, 5
לכול קצי [עולמים]
מבא א, 8-9
מחישא עד תומה לפדות עולמים
מבא א, 12
לכלת עולמים מבא ט, 5-6
למלוך [עליהם] בכול מועדי
עולמים מבא א, 3
לעזר עולמי [עולמי] מבא יב, 6
למלוך עולמים מבא יב, 15
וגורל אל לאור [עולמי] מבא יג, 5
ותקימה לזרעם למועד [ד']
עולמים מבא יג, 6-7
את[ה] אל פדי[ת]נו לכה עם
עולמים מבא יג, 8
[ביחד אל] למעמד עולמים
ומועדי תעודות עולמים
מבא יד, 13
וגורל אל בפדות עולמים
מבא טו, 1
ואיתמר החזיק לו לברית [יחד]
עולמים מבא יז, 3
בכול נהי עולמים מבא יז, 5
וישלח עזר עולמים לגורל
[ס] דותו בגבורת מלאך האדיר
מבא יז, 6
למשרת מיכאל באור עולמים
מבא יז, 6
וכל בני אמתו יגילו בדעת
עולמים מבא יז, 8

כי אתה הכינותמה מקדם עולם
מבא יג, 10
ול[קד]ים נהיות עולם
מבא יג, 12
ואם ירשע והיה [לדראון] עולם
מבא יג, 16
עם שלום עולם ואורך ימים
מבא יג, 17-18
קודם לדורות עולם
מבא יד, 6
כי לפי רוחות עולם בין טוב
לרשע מבא יד, 11-12
מעולם ועד עולם
מבא יד, 23
ולפתוח כול צרת נפשו לישועת
עולם מבא טו, 16
[לכול באי] עולם לדעת
מבא טו, 20
...עבדכה עד עולם מבא יח, 6
נכאי רוח ואכלים לשמחת עולם
מבא יח, 15
ונהיות עולם חקותה בלב
מבא יח, 27
...במכון עולם לאור אורתם עד
נצח מבא יח, 29
עד עולם ורוחות רשעה...
מבא יח, 5
...עולם וכושלי ארצ
מבא יח, 7
ושמחת עולם במכונו
מבא יח, 7
מבא יח, 5
עד עולם מבא יח, 12
...[עולם] ורוח עורף ק[שה]
מבא יח, 12
[א]ש עולם כהו קטע 15, 2
...עולם מי חוש[ד]
מבא יח, 16
עולם
ואמתכה תופיע לכבוד עד ושלום
עולם מבא יח, 27-28
לעולם
ובעלי ברית לעולם מבא ג, 4
ולשמך הברכה לעולם
מבא יז, 19
מעולם
ורחמי חסדו גמל עלינו מעולם
ועד עולם מבא ב, 1
ורוב נפלאותיך מעולם ועד
עולם מבא יד, 23
עולמים
ויחונכה בדעת עולמים
מבא ב, 3
וישא פני חסדיו לכה לשלום
עולמים מבא ב, 4
כאפלת אש עולמים מבא ב, 8
יעברו בו לכלת עולמים
מבא ב, 15

לכול ימי עולם ודורות נצח
מבא א, 16-17
ותפלה לכול צאצאיהם למספר
דורות עולם מבא א, 19
ותקופות מספר שני עולם בכול
מועדיהם מבא א, 25
...לכה בכבוד עולם... מבא ג, 4
ובריית עולם בעד כול רוחי
אפסה מבא ג, 18
ומשאול אבדון העלייתי לדום
עולם מבא ג, 19-20
ואדעה כיא יש מקוה לאשר יצרתה
מעפר לכור עולם
מבא ג, 20-21
ותפל לאיש גורל עולם
מבא ג, 22
[נ]יתמוגנו וירעדו אושי עולם
מבא ג, 35
דרך עולם ונתיבות אשו' בחרתה
מבא ג, 35
לספר לדורות עולם נפלאותיכה
מבא ו, 1
לעופי מטעת עולם מבא ו, 15
עד עולם לגדל נצר מבא ו, 15
מעין אור למקור עולם לאין הסר
מבא ו, 17-18
ושערי עולם להוציא כלי
מלחמות מבא ו, 31
ותכן על סלע מבניתי ואושי
עולם לסודי מבא ז, 8-9
כי אתה לי למאור [עולם]
מבא ז, 25
כי אל עולם אתה מבא ז, 31
להפריח נצר למטעת עולם
מבא ח, 6
ויהי למקור עולם מבא ח, 8
ועם עצי עולם לא ישתה מי
קודש מבא ח, 12-13
...עולם ואני הייתי ל[ב] ואי
נהרות מבא ח, 14
...עולם לעדן כבוד מבא ח, 20
ורחוב עולם בצרת נפל
מבא ט, 27-28
וכשלוני לגבורת עולם
מבא ט, 25-26
לפלט עד עולם מבא ט, 29
ולבי נפתח למקור עולם
מבא י, 30
הדר כבודכה לאור עולם
מבא יב, 15
ותשובת עפר ליצר חמר בקצ
[עולם] מבא יב, 26
...עולם ומקוה כבוד ומקור דעת
מבא יב, 29
מקדם [עולם] מבא יג, 1
וחסדי עולם מבא יג, 5
כבוד עולם מבא יג, 6

עיר

הוי בונה עיר בדמים

פח י, 5—6

לבנות עיר שו בדמים

פח י, 10

לטמא את עיר המקדש בנדתם

מבד יב, 1—2

בעיר

אל ישכב איש עם אשה בעיר

מבד יב, 1

המקדש כבא בעיר מצור

מהו ה, 24—25

וכעיר

כאוניה במצולות ים וכעיר

מבד יב, 6—7

מעיר

וירד מעיקב והאביר שריד

מבא יא, 7

לעיר

אל יתהלך איש חוץ לעירו

מבד י, 21

מעיר

לרעותה חוץ מעיר

מבד יא, 5

ערי

לכות ולבז את ערי הארץ

פח ג, 1

וחמס ארץ המה ערי יהודה

פח יב, 9

סרך מושב ערי ישראל

מבד יב, 19

והגלנה כול ערי יהודה

מבא יב, 12

והגלנה כול ערי יהודה

מבא יט, 5

עירי

נפלו עירי השמים

מבד ב, 18

עית

ולעית

ולעית לעאף דבר נאלם כול

מבד ח, 36

עכביש

קורי עכביש קוריהם וביצי

צפעונים ביציהם מבד ה, 13—14

עלה

עלו

ועצמי יתפרדו ותכמי עלו

מהו ז, 4

עלה

מולה בחכה יעלה

פח ה, 13

אל יעלה איש בסולם וחבל וכלי

מבד יא, 17

יעל

אל יעל איש למזבח בשבת

מבד יא, 17

ופלגיו יעל קוצ ודרדר

מהו ח, 24—25

יעלו

ואחר המלחמה יעלו משם

מבא א, 3

ויעלו

ויעלו מעשי דויד מלבד דם

מבד ה, 5

לעלות

לעלות אף למשפט

מהו ה, 12

עלו

עלו ורשו את הארץ

מבד ג, 7

העלותם

ואחר העלותם מעל ההללים

מבא יד, 2

העלייתני

ומשאול אבדון העלייתני לרום

מהו ג, 19—20

יעלנו

ומשם יעלנו למשפט

פח י, 4

לעלות

לעלות איש לפי שכלו

מהו ה, 24

לעלות משאון יחד

מהו ה, 23

עולה

עולה ומנחה ולבונה

מבד יא, 19

העולה

העולה מזה יתפש בזה

מבד ד, 18

עולת

כי אם עולת השבת

מבד יא, 18

עולות

מבשר עולות ומחלבי זבח

מהו ט, 4

העולות

אלה יתיצבו על העולות

מבא ב, 5

עליון

להבין ישרים בדעת עליון

מהו ד, 22

כי אררוהו כל קדושי עליון

מבד ת, 31

לאל עליון כול מעשי צדקה

מהו ד, 31

עליון

כי לאל עליון

מהו ו, 33

ולעליון

ולעליון מכין טובי

מהו י, 13

להורות לאל צדקו ולעליון

תפארתו מהו יא, 15

ומעלה

ואל יתיצב עוד מבן ששים שנה

ומעלה מבד י, 7—8

ומעלה

מבן חמשים שנה ומעלה

מבא ב, 4

למעלה

לי עזרתה נפשי ותרגי קרגי

למעלה מהו ז, 23—24

עליון

ובנצר עליו ירעו כול [חיתו]

יער מהו ח, 8

לפני חום יבול עליו

מהו ח, 25, 26

עלת

כיא יפתח אוצרו וישתחו עלת

מהו י, 3

עלל

העליליה

ברוך אתה אדוני יוצר [ה]כול

ור[ב] העליליה מהו טו, 8

עלילות

תועבת אמת עלילות עולה

מהו ד, 17

מכול עלילות רשעה

מהו ד, 21

ולהתאפק על עלילות רשעה

מהו יד, 9

ועלילות

ולוא כמעשינו אשר הרענו

ועלילות פשעינו מבא יא, 4

לעלילות

ולא תקח כופר לעלילות רשעה

מהו טו, 24

עלילותיה

ובכול עלילותיה ירצה לעד

מהו ד, 1

בעלילותיהם

ויחר אפו בעלילותיהם

מבד ה, 16

על

עולם

את עולם ואת מסס פח ו, 6—7

עלם

נעלמים

ומתחמה על נעלמים

מהו ג, 28

והמה נעלמים זמות בליעל

מהו ד, 13

ובסוד נעלמים לא שמתה חוקי

מהו ז, 34

ויעלים

ואל ישנאוהו ויעלים בלבבו

מהו ה, 26

ויתעלמו

ויתעלמו איש בשאר בשרו

ויגשו לזמה מבד ח, 6—7

עולם

ורחמי חסדו גמל עלינו מעולם ועד

עולם מהו ב, 1

ויתן איבת עולם בין מפלותם

מהו ד, 17

ליחד ברית עולם מהו ה, 5—6

לכלת עולם

לכלת עולם לאין שרית

מהו ה, 13

למטעת עולם מהו ח, 5

להקם ברית לחוקות עולם

מהו ח, 10

ליסוד רוח קודש לאמת עולם

מהו ט, 3—4

שנאת עולם עם אנשי שחת

מהו ט, 21, 22

ואנו[אמן] למפתח חסדיו עולם

מהו י, 5

וגבירות כול לתפארת עולם

מהו י, 13

נהיה והווא עולם מהו יא, 4

מרוי פלאו בהווא עולם הביטה

עיני תושיה מהו יא, 5—6

נתנם לאוהות עולם מהו יא, 7

למטעת עולם עם כול קץ נהיה

מהו יא, 8—9

להשח גבהות עולם מבד א, 15

כי לא בחר אל בהם מקדם עולם

מבד ב, 7

ונהיות עד מה יביא בקיצייהם לכ

שני עולם מבד ב, 10

מהם הקים אל את ברייתו לישראל

עד עולם מבד ג, 13

ויספר לפניהם נהיות עולם

בפרתיה מבד יג, 8

והבא בברית לכל ישראל לחוק

עולם מבד טו, 5

או איש אשר מום עולם בבשרו

מבא ז, 4

ולעשות לכה שם עולם

מבא יא, 13—14

...[עולם]... מבא יא, 15

...עולם... מהו א, 4

ובחמכת[ח] [והכתה בני] עולם

מהו א, 8

לרוחות עולם בממשלותם

מהו א, 12

אשר התקדש אל במשפטם לעיני
כול העם מבה יו, 2
ובגלתה צדקתך לעיני כול
מעשיך מהו יד, 16
לעיני כול מעשיך מהו טו, 20
לעיני כול שומעי[ך] מהו יח, 7
מעני
...עמל מעני ויגו[ן]...
לא נסתר עמל מעני מהו יא, 1
מהו יא, 19
בענין
ולעשות איש הישר בעיניו
מבד ג, 6
ויעשו איש הישר בעיניו
מבד ה, 7
לעינין
ויודיעהו לעיניו בהוכיח למבקר
מבד ט, 17-18
ועינוהי
ועינוהי ומחשבת יצרו מהו ה, 5
עיניהם
אשר לוא זנו אחר עיניהם בקץ
הרשעה פח ה, 7-8
בענין
[ול]בלתי עשות מכול הרע
מהו יד, 18
...טוב בעיניך אל תשב פני
עבדך... מהו טו, 18
[הישר ו]הטוב בעיניך
מהו יז, 23
עיניהם
ואגלה עיניהם לראות
מבד ב, 14
מעין
סתר מעין בינה וסוד אמת
מהו ה, 27
היה מעין אור למקור עולם לאין
הסר מהו ו, 17-18
מעין חיים
מהו ח, 12
במעין
עצי חיים במעין רז
מהו ה, 5-6
ומעין
ברז שכלכה ומעין גבורה
מהו יב, 13
עיף
לעאף
ולעית לעאף דבר גאלם כול
שפתי... מהו ח, 36

עזרע
לוא יוד עזרע כיא אמת אל
מה יא, 4
עטף
תתעטף
תתעטף נפשי יומם ולילה לאין
מנוח מהו ח, 29-30
עילם
בשנה השמינית ילחמו בכני עילם
מבא ב, 12-13
עין
בעין
בעין תמימים לוא יתחשב
מה ג, 4-3
עינכה
אודכה אדוני עינכה
ע[ופסה] על נפשי מהו ב, 31
עינים
סהור עינים מראות ברע
פח ה, 1-2
סהור עינים מראות ברע
פח ה, 6-7
או מום מנוגע בבשרו לראות
עינים מהו ג, 6-7
עורון עינים וכבוד אוון
מהו ד, 11
עיני
ופשעי לגגד עיני כחוק חרות
מהו י, 12
ובנפלאותיו הביטה עיני
מהו יא, 3
הביטה עיני תושיה מהו יא, 6
עיני
כי עששו מכעס עיני
מהו ה, 35
שעו עיני מראות רע
מהו ז, 2-3
כלו למנוח עיני מהו ט, 5
עיני כעשן בכשן ודמעתי
מהו ט, 5
נחלי מים
[ומה] אביט בלוא גלית עיני
מהו יח, 19
ועיני
ועיני זנות לעשות כול רע
מהו א, 6-7
ולוא לתור במחשבות יצר אשמה
ועני זנות מבד ב, 16
לעיני
לעיני כול המתנזרים
מהו ה, 8
ולעהקדש לעיני שאר הגוים
מבא יא, 15

מעוזי
כי נשבת מעוזי מגויתי
מהו ח, 32
עזק
לעזוק
לעזוק פלגיו מהו ח, 22-23
עזר
עזרתה
ואתה אלי עזרתה נפש עני ורש
מהו ב, 34
לי עזרתה נפשי ותרם קרני
למעלה מהו ז, 23-24
עזרוהו
ולוא עזרוהו על איש הכזב
פח ה, 11
ותעזור
ותעזור מסחת חיי מהו ה, 6
לעזרבו
ושר מאור מאז פקדתה לעזרבו
מבא יג, 10
עוזר
ונפל אשור ואין עוזר לו
מבא א, 6
עזר
עזר לכול בני אור
מהו ג, 24-25
ישועות אל נצח אל עזר אל
משענת אל מבא ד, 13
וישלח עזר עולמים לגורל פדותו
מבא יו, 6
בעזר
ועמהם בעזר מרשיעי ברית
מבא א, 2
לעזר
לעזר עולמים מבא יב, 6
לעזר שארית ומחיה לבריתכה
מבא יג, 7
בעזרת
בעזרת בני אור אנשי האמת
מבא א, 16
כעזרת
ומיא מלאך ושר כעזרת
פ[עליכה] מבא יג, 14
לעזרת
ובהתאזר [בלעיל] לעזרת בני
חושך מבא טו, 9
בעזרתו
ובחר[תה] בעזרתו ובעצמו
מבא יג, 11
בעזרתך
ונגילה בעז[ר]תך ונגדיצה
מבא יג, 13

ולהיז
ולהיז בכוח מהו ז, 17
עוז
גבול סמוך לשמור אמנים ומשפט
עוז מהו י, 26
משען ימיני בסלע עוז
מהו יא, 4
ורחות עוז לחוקיהם
מהו א, 11
אודכה אדוני כיא הייתה לי לחומת
עוז מהו ג, 37
וחומת עוז[ו] בריחי ברזל
מהו ה, 38
אבני בחן לבריחי עוז ללוא
תתועז מהו ו, 26-27
וברחי[ן] עוז ללוא ישוברו
מהו ו, 28
ותשימיני כמגדל עוז כחומה
מהו ז, 8
ובעוז
כיא בכוחכה ובעוז חילכה הגדול
מבא יא, 5
עוזי
מנוכי משגבי סלע עוזי ומצודתי
מהו ט, 28
ועוזי
...רהמים ועוזי רוח מזוקקי...
מהו י, 3
עוזכה
בימין עוזכה מהו יח, 7
עוזך
ומעשי ימין עוזך מהו יז, 17
בעוזכה
והנשא בעוז[כה]
מבא יד, 16
אידכה אדוני כי סמכתי
בעוזכה מהו ז, 6
ליצר אשר סמכתי בעוזכה
מהו יח, 13
יאתה הקימותה נופלים בעוזכה
מבא יד, 10-11
מעוז
יבכת חום יעצור מעוז
מהו ח, 23-24
אין מעוז לי כי פ[ת]ח נגיעי
למורדים מהו ח, 27-28
ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
מהו י, 22
במעוז
ומשענתי במעוז מרום
מהו י, 31
ומעוז
ומעוז מותני היה לכהלה
מהו ח, 33

כיא אבי לא ידעני ואמי עליכה
עזובתני מהו ט, 35

עזבוהו
כי במועלם אשר עזבוהו
מבד א, 3

ויעזוב
ויעזוב את אל פח ח, 10

ויעזובם
ויעזובם לו אל מבד ה, 6

ויעזובם ויסנו בשרדות לבם
מבד ח, 19

תעזובני
אל תעזובני בקצי
מהו קטע 4, 18

יעזבו
ולא יעזבו את חקי הצדק
מבד ח, 55—56

לעזוב
ברוח הסתר לעזוב למו
מה ט, 22

לעזוב עבודתכה מפחד הוות
מהו ב, 36

בעזובם
ויסגרו לחרב בעזובם את ברית
אל מבד ג, 10—11

ויעזובי
ואדעה כי יש מקוה לשביי פשע
ויעזובי חסאה מהו ו, 6

עזוב
[לבלי] עזוב מכול חוקיך
מהו טו, 12

נעזובתי
ואני אמרתי בפשעי נעזובתי
מהו ד, 35

נעזוב
ואהיה כאיש נעזוב מהו ח, 27

הנעזוב
ולכול הנעזוב ממנה
מהו ט, 18

נעזובים
וגורל אף על נעזובים
מהו ג, 27—28

עזו
ויעז
ישישו וישמחו ויעז לבם
מבד ח, 56

ויעזו
כבא בעיר מצור ונעזו בחומה
נשגבה עד פלט מהו ו, 25

להעז
להעז בכוח מהו ו, 19

כעצי
יהפכו כעצי באושים
מהו ח, 25

עציהם
ומטע עציהם על משקלת השמש
מהו ח, 21—22

העצים
וכל העצים והאבנים והעפר
מבד יב, 15—16

עור
פסח או עור או חרש או אלם
מה 2, 6

וכול פסח או עור או חגר
מבא ז, 4

כעורים
ויהיו כעורים וכימגשמים
מבד א, 9

עורון
עורון עינים וכבוד אוון
מה ד, 11

לעורון
ופרוש קציהם לעורון ישראל
מבד טו, 3—2

עורי
עורי [לאבן] דומה פח יב, 15

יעורר
לאין רחמים באף יעורר קנאה
מהו טו, 3

יעורו
וכול בני א[מ]ת יעורו להתם
[בני] רשעה מהו ו, 29—30

היעירו
אשר היעירו אחריהם
מבד ח, 17

עזב
עזבתה
ברוך אתה אדוני כי לא עזבתה
יתום מהו ה, 21

ולא עזבתה תקותי
מהו ט, 11—12

עזבתם
עזבתם ביד... מהו קטע 6, 13

אודכה אדוני כי לא עזבתני
בגורי בעם מהו ה, 5

ולא עזבתני בזמות יצרי
מהו ה, 6

כי בצרת נפשי לא עזבתני
מהו ה, 12

עופסה
אורך אדוני כיא עינכה [עופסה]
על נפשי מהו ב, 31

וית עופפו
וית עופפו עלי משברים
מהו ח, 31

בהת עופף
בהת עופף כול חצי שחת לאין
השב מהו ג, 27

להת עופף
להת עופף כול חצי שחת
מהו ג, 16

עוף
ודליתו לכל עוף כנף
מהו ח, 9

ועוף
אל ימכור איש בהמה ועוף
טחורים לגויים מבד יב, 8—9

לכול חיה וע[וף] צללו כ[עופרת]
מהו ח, 19

עוץ
בעוץ
בעוץ וחול תוגר ומשא
מבא ב, 11

עץ
להתם כול עץ לח ויבש מפליגהם
מהו ג, 29—30

עיצה
וכפס עיצה בגול פח י, 1

העץ
אשר עבדו את האבן ואת העץ
פח יג, 2

ועץ
עולה ומנחה ולבונה ועץ
מבד יא, 19

לעץ
הוי אומר לעץ הקיצה
פח יב, 15

מעץ
וכפס מעץ יעננה פח ט, 15

עצים
ולחוב חנית באש אוכלת עצים
מהו ב, 26

עצי
עצי חיים במעין רי
מהו ח, 5—6

מחובאים בתוך כול עצי מים
פח ח, 6

וירמו עליו כול עצי מים
מהו ח, 9

ועם עצי עולם
מהו ח, 12—13

לאין ואפס יצר עולה ומעשי
רמיה מהו קטע 3, 10

[אש]מה [ומעל] עולה ורמיה
מהו קטע 3, 15

רוחות עולה אשר יודשו לאבל
מהו קטע 5, 6

[אש]ם עולה בקצ...
מהו קטע 6, 7

בעולה
ויכונן קריה בעולה פח ק, 6

ועולה
ואין יגון ואנחה ועולה
מהו יא, 27

עולל
עולה
ותגל עליהם כמרחמת על עולה
מהו ט, 35—36

עולול
וכשעשע עולול בחיק אומניו
מהו ז, 21—22

עון
מעון
מעון קודש קודשים לאהרון
מה ח, 9—8

ובהאספו על מעון חוקי
מה י, 1

עם מעון כבוד
מה יא, 7

במעון
במעון אור תולדות האמת
מה ג, 19

במעון קודשכה
מבא יב, 2

ותצל נפש עני במעון אריות
מהו ה, 13

במעון קודשו בהשקט ושלוח
מהו יב, 2

במעון כבודכה
מהו קטע 9, 7

ומעון
מקור דעת ומעון קודש
מה י, 13

ומעון הגב[ורה]
מהו א, 6

למעון
אם האספם למעון כבוד
מה י, 3

מעונות
ובקצ האספם אל מעונותו מפני
אור מהו יב, 6—7

עוף
יעופו
יעופו כנשר חש לאכול
פח ג, 8

לעופי
לעופי מטעת עולם ויעל צל
מהו ו, 15

העול וממקור חושך תולדות העול מה ג, 19 להבדל מעדת אנשי העול מה ה, 1-2 להבדל מכול אנשי העול מה ה, 10 מתוך מושב אנשי העול מה ה, 13 בתוך אנשי העול מה ט, 17 והעול הנה רוחות האמת והעול מה ג, 18-19 בעול ...בעול ותמו כול יצר רמיה מהו קטע 3, 9 ועול ועול בלבב גבר מה ד, 23 מעול אשר לוא חזכו דרכם להבדל מעול מה ט, 9 [ר]וח נעוה מעול מהו קטע 12, 6 עולה ולרוח עולה רחוב נפש מה ד, 9 תועבת אמת עלילות עולה מה ה, 17 ותועבת עולה כול דרכי אמת מה ד, 17 ובחכמת כבודו נתן קץ להיות עולה מה ד, 18 כיא התגוללה בדרכי רשע במשלת עולה מה ד, 19 להתם כול רוח עולה מתחמי בשרו מה ד, 20 ולתם כול כבוד אדם ואין עולה מה ד, 23 וכן ישנא עולה מה ד, 24 ואפוא לוא אשיב מאנשי עולה מה י, 20-21 צדיקים השביתו עולה מהו א, 37 וצידים לבני עולה מהו ה, 8 ...עולה ובחיק מהו ז, 36 עד כלות עולה וא[נחה] מהו יא, 23 וכל עולה [ור]שע תשמיד לעד מהו יד, 15-16 ותשנא עולה לעד מהו יד, 25 ולתעב כול דרך עולה מהו יד, 26 וכל עולה ת[תעב ורשעה] לא תהיה לפניך מהו טו, 25 כול מעשה עולה מהו טז, 10-11	עוונם ומכשול עוונם שמו לנגד פניהם ויבאו לדורשכח מהו ד, 15-16 בעונם ויבינו בעונם וידעו מבר א, 8 עוונות והלויים מספרים את עוונות בני ישראל מה א, 22-23 עוונותי עוונותי פשעי חטאתי עם נעוה לבי מה יא, 9 וברוב טובו יכפר בעד כול עוונותי מה יא, 14 עוונותיו אל דרכי איש יכופרו כול עוונותיו מה ג, 6-7 יטהר מכול עוונותיו מה ג, 7-8 ומה יוכיח על עוונותיו מהו א, 26 עונותיהם לכפר על עונותיהם מבר ד, 9-10 ועוונותם וכל חטאתם ועוונותם ואשמתם מה ג, 22 עושים וכל משבריהם עלי המו רוח עושים מהו ו, 23 ורוח עושים תבלעני מהו ז, 5 פשעם עול וביד מלאך חושך כול ממשלת בני עול מה ג, 20-21 וכירשתו בגורל עול ירשע בו מה ד, 24 לשוב לאמת ולטור מכול עול מהו ו, 15 עד אשר יזכו מעשיו מכול עול מהו ח, 18 ולוא חסר דרכו מכול עול מה ט, 20-21 ולטור בשר עול מה יא, 9 בכול בשר עול מבר ד, 3 כול מעשי עול מהו ב, 3 ויסגרו דלתי שחת בעד הרית עול מהו ג, 18 עלי הגדילו עקב ויליוו עלי בשפת עול מהו ה, 25 להתהלך בדרך לבכה לאין עול מהו ו, 6-7 ...עול יצר נתעב מהו קטע 2, 17	לנעווי ברוב רחמיכה לנעווי לב מהו ז, 27 עון לוסיף עליו עון אשמה מהו ח, 12 כי ביומו יוכיחנו ולוא ישא עליו עון מהו ה, 26 ו, 1 ואהיה על עון רשעים מהו ב, 10 עוון סן ישאנו עוון אשמה מהו ה, 14-15 ביצר סמוך ורוח נשברה ולרצח עוון מה ח, 3 וכחש עוון ומרמות מה י, 22 טה[רת אדם] מרוב עוון לספר נפלאותיכה לנגד כול מעשיכה מהו א, 33-34 כי תכפר עוון מהו ד, 37 ופוקד עוון רשעים מהו יד, 24 עוון וחטאה ולכפר... מהו יז, 12 העוון כור העוון ומבנה החטאה מהו א, 23 ולבני האדם עבודת העוון ומעשי הרמיה מהו א, 28 בעוון והרכוס בעוון היושבים בהם פח ד, 8-9 אשר בעוון מורה הצדק ואנשי עצתי פח ט, 9-10 ואם אכשיל בעוון בשר מה יא, 12 והוא בעוון מרחם ועד שבה באשמת מעל מהו ד, 29-30 ועוון ותוקקם להטהר מאשמה [ועוון] מהו ו, 8 עוונו ומכשול עוונו ישים לפניו להסוג בו מהו ב, 12 ומכשול עוונו יתן גורלו מהו ב, 17 עוננו ויכפר עוננו מבר יד, 18 עוונניך ולוא יסלח לכפר עוונניך מהו ב, 8 עונם כפר בעד עונם וישא לפשעם מבר ג, 18	תעודות כפי תעודות המלחמה שנה בשנה מבר ב, 8 יכתובי תעודות אל מבר ג, 4 וביד משיחיה חווי תעודות מבר יא, 7-8 ובכול תעודות כבודכה מבר יג, 7 עתים ומועדי תעודות עולמים מבר יד, 13 ותעודות ותעודות ישועה לעם פדותו מבר יד, 4-5 ובתעודות ובתעודות נתתו לאזנים מהו ב, 37 תעודתיו כאשר צוה למועדי תעודתיו מה ג, 10 תעודותם כול הגנלות למועדי תעודותם מהו א, 9 לתעודותם ובהיותם לתעודותם כמחשבת כבוד מהו ג, 16 עוה נעווינו נעווינו פשענו חטאנו מהו א, 24-25 נעוה ורוח נעוה טהרתה מפשע רב מהו ג, 21 ומרוח נעוה לבנית [עם] מהו יא, 12 ורוח נעוה משלה בו מהו יג, 15-16 [ר]וח נעוה מעול מהו קטע 12, 6 ונעוה רוח התועה ונעוה בלא בינה מהו א, 23-24 נעוה עם נעוה לבבי מה יא, 9 ונעוה ונעוה [לבני] מהו יז, 18 כנעוה ולאחרו כנעוה מהו ה, 24 כנעוה ומשפטו אוכחי כנעוה מה י, 12
--	---	--	---

הכהנים יעבורו ברשונה בסך
מה ב, 19—20
והלוים יעבורו אחריהם
מה ב, 20
וכול העם יעבורו בשלישית
בסך מה ב, 21

ויעבורו
ויעבורו ברית ויפילו חוק
מבד א, 20

לעבור
אשר לא מלאו ימיו לעבור על
הפקודים מבד י, 2—1
את בניהם אשר יגיעו לעבור על
הפקודים מבד טו, 6—5
אם לעבור ברית מבד טז, 12
לוא לעבור על דברכה
מהו יב, 23—24

ובעוברים
ובעוברים בברית יהיו הכהנים
והלוים מה א, 18—19

ומעביר
במלחמות זדים ומעביר שוט
מהו ו, 35

עובר
לעד עובר דבר מן המצוה
מבד י, 3

העוברים
וכול העוברים בברית

מה א, 20
וכול העוברים בברית מודים
אחריהם לאמור מה א, 24
וכול העוברים בברית
מה ב, 10

עוברי
להרשיע כול עוברי חוק

מה ה, 7
כיא טמא ככול עוברי דברו
מה ה, 14
להכרית במשפט כול עוברי
פיכה מהו ד, 26—27
ומרמס גזעו לכל עוברי דרך
מהו ה, 8—9

יעבירו
יעבירו איש מלפני רעהו
פה ד, 11—12

לעביר
לעביר הבא בברית הוות
מה ב, 11—12

בעבר
אשר בעבר פורת מבד ב, 11
לעבר
שבע מאות פרשים לעבר האחד
מבא ו, 8—7

ושבע מאות לעבר השני
מבא ו, 8

עברי
לכול ע[ברי] המחנה מבא ו, 9
משני עברי המערכה [לה] מיט
אויב מבא ט, 11—12
[יוצאים משני] עברי המלחמה
מבא ט, 11

עבריו
לשני עבריו מבא ה, 12

העברה
אשר תשפוך עליהם העברה
מבד ח, 3

בעברה
אף אל בעברה על בליעל
מבא ד, 1—2

עברת
עברת אל נקמות מה ד, 12

עברתו
כאש עברתו באילי מצרים
מבא יד, 1

בעבור
בעבור עמלם ואמנתם פח ח, 2
ויבגוד בחוקים בעבור הון
פח ח, 10—11

בעבור אשר הרשיע על בחירו
פח ט, 11—12
בעבור כבודה פח י, 11
בעבור יבואו למשפטי אש
פח י, 12—13

בעבור אשר דרשו בחלקות
ויבחרו במהתלות מבד א, 18
בעבור הון ובצע מבד יב, 7
בעבור אשר לא יגדפו
מבד יב, 7—8

בעבור אשר לא יזבחו
מבד יב, 9
הושעתנו פעמים רבות בעבור
רחמיכה מבא יא, 4—3
בעבור הכבדכה במשפט רשעים
מהו ב, 24
והפלא לנגד רבים בעבור
מהו ד, 28

ובעבור
ובעבור הגד[לתך] בי ולמען
אשמתם מהו ה, 26—27

עבת
בעבותי
בעבותי רוח מהו קטע 9, 6

בעבותים
כי נאסרתי בעבותים לאין נתק
מהו ה, 37—38

עגל
עגלה
ומחזיקים בידם מגני עגלה ורמח
ארוך מבא ו, 14

מעגלי
מעגלי הדבורים עד כל נפש
החיה מבד יב, 12—13

עדר
את עורדה
ואני בתומכי בכה את עורדה
ואקומה על מנאצי מהו ד, 22
הת עורדתי
ובזוכרי כוח ידכה עם המון רחמיכה
הת עורדתי מהו ד, 35—36

עדה
עדינה
עדינה עדי כבוד ור[ד]ינה
מבא יב, 14
עדינה עדי כבוד מבא יט, 7
עדי
עדינה עדי כבוד ור[ד]ינה
מבא יב, 14; יט, 7

עז
עז
וכול נהרות עזן מהו ו, 16
ועזן
ועזן לדורי נצה מהו קטע 5, 7
לעזן
לעזן כבוד מהו ח, 20

עדינים
ובצע וברום עדינים מהו י, 29
בהדרך תפארנו ותמ[שחנו] ב[רוב]
עדינים מהו יג, 17

בעדני
להדשן בעדני תנובת תבל
מה י, 16

עדרו
נעדרו
ולוא נסתר ולא נעדרו מלפניכה
מהו א, 26

עדרו
כרועה עדרו יתר כל הרצובות
קשריהם מבד יג, 9—10

עוד
והעיד
והעיד בו מבד טו, 14
להעיד
וכדן תקבל להעיד עליו
משפחות התורה מה א, 11

עוד
והעיד
והעיד בו מבד טו, 14
להעיד
וכדן תקבל להעיד עליו
משפחות התורה מה א, 11

עוד
והעיד
והעיד בו מבד טו, 14
להעיד
וכדן תקבל להעיד עליו
משפחות התורה מה א, 11

עוד
והעיד
והעיד בו מבד טו, 14
להעיד
וכדן תקבל להעיד עליו
משפחות התורה מה א, 11

מעידים
ואם שנים הם והם מעידים על
דבר אחד מבד ט, 20—21

עיד
ואל יקובל עיד לשופטים להמית
על פיהו מבד ט, 23, י, 1

לעד
אל יאמן איש על רעהו לעד
עובר דבר מן המצוה
מבד י, 3—2

עדים
אשר לוא בתוכחת לפני עדים
מה ו, 1
אשר לא בתוכח לפני עדים
מבד ט, 3
ועל ההון יקבלו שני עדים
נאמנים מבד ט, 22—23

עדי
עדי אמת למשפט מה ח, 6
עדות
ע[דות] לעם פדות אל
מבא א, 12

עידות
עידות צדקו ודרכי אמתו
מבד ג, 15

ועדות
ועדות אמתו מבד ח, 54

תעודה
ואם תעודה תהיה לכול הקהל
מה א, 1, 25

קצת תעודה השכלתה
מהו קטע 5, 11

תעודת
תעודת מלחמה בכול הגוים
מבא טו, 1

ותעודת
ותעודת הווה מהו יב, 9

לתעודת
למשפט או לעצת היחד או
לתעודת מלחמה
מה א, 1, 25—26

תעודתו
ואת שמות תשעת אנשי תעודתו
מבא ד, 5

תעודתי
והמה נצמדי תעודתי פותו...
מהו ו, 19

תעודתם
ובחכמת דעתכה הכינוחה
תעודתם בטרם היוותם
מהו א, 20—21

ע

עב

עבים

אוצרות כב[וד יוצר] עבים
מבא י, 12

וכעבי

ופרשיג[ו כענגים] [וכעבי ט]ל
ל[כ]סות ארץ מבא יט, 2

עבד

עבדו

בין עבד אל לאשר לא עבדו
מבד ה, 44

עבדו

אשר עבדו את האבן ואת העץ
פח יג, 2
והזקנים אשר עבדו את העשתרת
מבד ה, 4

לעבדו

לעבד את עבודת העדה
מה א, 13

לעובדך

...לעובדך...
מהו טו, 18

לעובדם

אשר יצרום לעובדם
פח יב, 13

עובדי

את כול עובדי העצבים
פח יג, 3

לעובדיך

לעובדיך באמונה מהו יו, 14

עבד

בין עבד אל לאשר לא עבדו
מבד ה, 44

כעבד

כעבד למושל בו
מה ט, 22

עבדו

אל ימרא איש את עבדו
מבד יא, 12

ואת עבדו ואת אמתו אל ימכור
מבד יב, 11—10

[אורכה] אדוני הנותן בלב
עבד[ו] בינה מהו יד, 8

עבדכה

הפוחת לדעה לב עבדכה
מה יא, 15—16

הסגרתה ביד דוד עבדכה
מבא יא, 2

בתכמי עבדכה

מהו ה, 29
ואתה ידעתה יצר עבדכה
מהו ז, 16

ותתן תחנה במי עבדכה

מהו ט, 10—11
...עבדכה תעבה...
מהו י, 28

שמה נפש עבדכה באמתכה

מהו יא, 31
ותשם במי עבדכה
מהו יא, 34

...עבדכה עד עולם

מהו יח, 6
[מק]ור פתחתה במי עבדכה
מהו יח, 10

עבדך

ותתן [את נפש עבדך]
מהו ה, 6

ואני עבדך ידעתי ברוח אשר
נתתה בי מהו יג, 18—19

ואני עבדך חנותני ברוח דעה
מהו יד, 25

ונפש עבדך ה[סיר]ה כול מעשה
עולה מהו טז, 10—11

להשלים [חס]דך עם עבדך
ל[עד] מהו טז, 11—12

התערב ברוח עבדך מהו טז, 14
אל תשב פני עבדך
מהו טז, 18

...עבדך מכול פשעיו
מהו יז, 11

[שמור] עבדך מחטוא לך
מהו יז, 22

[אורכה כי] הניפותה רוח
קודש[כה] על עבדך מהו יז, 25

בעבדכה

...ותפגע בעבדכה
מהו קטע 4, 16

לעבדך

ברוך אתה[א] אדוני א[שר נתתה
ל]עבדך שכל מהו יא, 29—28

כי רוח בשר[ל]עבדך
מהו יז, 24

עבדיך

לפשוט את כול דברי עבדיך
הנביאים פח ב, 8—9

דברי עבדי הנביאים פח ז, 5
וביד כול עבדי הנביאים
מהו א, 3

עבודה

ועל דרכיהן כול עבודה
מה ג, 26

העבודה

ולא ישביתו את העבודה
מבד יא, 23

בחמש ושלשים שני העבודה
מבא ב, 9

והעבודה

אל ידבר בדברי המלאכה
והעבודה לעשות למשכים
מבד י, 19

ובעבודה

אל יאות איש עמו בהון
ובעבודה מבד ח, 30

עבודת

לעבוד את עבודת העדה
מה א, 13

לשאת עבודת משא בתוך אחיו
מה א, 17—18

לעשות את עבודת חפצי השבת
מבד י, 20—21

עבודת קודש היא

מבד יא, 23 יב, 1
כל עבודת ידיהם מבד יד, 15
וועומים המה בכול עבודת נדת
טפאתם מבא יג, 5

ילבני האדם עבודת העוון
ומעשי הרמיה מהו א, 28

בעבודת

לוגיע רבים בעבודת שור
פח י, 11

ושפול ידיים בעבודת צדק
מהו ד, 9

ודרכי נדה בעבודת טמאה
מהו ד, 10

בעבודת צדק מהו ה, 19

ובעבודת

ובעבודת המס יעשה עבודתו
כפי מעשיו מהו א, 22

מעבודת

מעבודת האמת פח ז, 11—12

עבודתו

ובעבודת המס יעשה עבודתו
כפי מעשיו מהו א, 22

הללוים בתוך מחלקת עבודתו
מהו ב, 1

בעבודתו

ואשר לא ייחד עמו בעבודתו
ובהונו מה ה, 14

עבודתכה

אשר חשבו להתם דמו לשפוך על
עבודתכה מהו ב, 32—33

לעזוב עבודתכה מפחד הוות
מהו ב, 36

עבודתם

הוצרות התרועעה לכול עבודתם
מבא ב, 15

פלגתה עבודתם בכול דוריהם
מהו א, 17

לעבודתם

עננים למשאם זקים וברקים
לעבודתם מהו א, 13

בעבודות

אשר יצא הגורל להת[יצב]
בעבודות מה א, 16

יתנו משא בעבודות העדה
מה א, 19

עבט

עבטט

עד מתי יכבד עלו עבטט
פח ח, 7—8

עבר

ואם עבר אשם הוא מבד טו, 4

ועבר

ואם ישבע ועבר וחלל את השם
מבד טו, 3

יעבר

כול איש מהמה אשר יעבר דבר
מחורת מושה מהו ח, 21—22

יעבור

ובן עשרים שנה יעבור על
הפקודים מה א, 8—9

ויעבר

אז חלף רוח ויעבר פח ד, 9

יעוברנה

ועיל וטמא ופרץ כל יעוברנה
מהו ו, 20—21

יעבורו

יעבורו בכרית לפני אל
מהו א, 16

הנסתרות לדעת הנסתרות מה ה, 11 מנסתרות ...מנסתרות אשר...	בסרכו איש בסרכו על יד ראשי אבות העדה מה א, 23—24	וזה הסרך לכול צבאות העדה מה א, 6 וזה הסרך לאנשי היחד	למספריה ולכל לשון למספריה מבד יד, 9
סתר סתר מעין בינה וסוד אמת מהו ה, 27 סתרני כי אתה אלי סתרני נגד בני אדם מהו ה, 11	סרכם ופרוש שמותם יכתובו עד כל סרכם מבא ה, 11 הסרכים יצאו ככול הס[רכים] מבא ז, 16	זה הסרך למושב הרבים איש בתכונו מה ו, 8 ויהיו הפרשים על רכב אנשי הסרך מבא ו, 10 ופרשי הסרך יהיו מבא ו, 13 ואנשי הסרך יהיו מבא ז, 1 וכל זקני הסרך עמו	סרך יסרוכו ואת ראשי הכהנים יסרוכו מבא ב, 1 את כול אלה יסרוכו במועד שנת השמטה מבא ב, 6
ולסתר ולסתר את עצת התורה מה ט, 17	סרר סרר כפרה סורירה כן סרר ישראל מבד א, 13—14	וכל אנשי הסרך עמו מבא יג, 1 את כול הסרך הזה יעשו מבא טו, 4 מבא טז, 2	וסורכי וסורכי המחנות יהיו מבא ז, 1
סותר סותר בלוא נחשב ובלא נודע חותם רוז מהו ה, 10—11	סוררי ולוא ארחם על כול סוררי דרך מה י, 21—22 על סורי דרך מבד ב, 6	והסרך [וראשי המערכות ו]הסרך מבא יח, 6 בסרך רק בסרך הצבא יכתוב משפחתו מה א, 21 וכל הבאים בסרך היחד	סרך לחיות כפי סרך היחד מה א, 1 וזה סרך לשפטי העדה מבד י, 4 סרך מושב ערי ישראל על המשפטים האלה מבד יב, 19 וזה סרך מושב המחנות מבד יב, 22—23 וזה סרך המבקר למחנה
הסתיך הסתיך פניו מיראל וממקדשו מבד א, 3 ויסתר ויסתר את פניו מן הארץ מבד ב, 8—9	סוררת אם סוררת היא מבד יא, 7 סוררים סוררים ומלינים מהו ה, 25—26	מה א, 16 כהוננים יעבורו ברשונה בסרך מה ב, 19—20 וכל העם יעבורו בשלישית בסרך מה ב, 21 וכתבם בסרך איש לפני רעהו	מבד יג, 7 וזה סרך הרבים להכין כל חפציהם מבד יד, 12 [וזה סרך אנשי] המלחמה מבא א, 1 יכתובו סרך אל מבא ג, 3 סרך אותות כול העדה למסורותם
אסתר בעצת תושיה אסתר דעת מה י, 25 יסתרהו אל יסתרהו מאלה מיראת רוח נסוגה מה ה, 12	נסתר נסתר לא נסתר עמל-מעני מהו יא, 19 נסתרה אשר נסתרה מאנוש דעה מה יא, 6	מה ו, 22 יכתובו בסרך תכונו בתוך אחיו סדורים בסרך מעמד איש אחר איש מבא ה, 4 וסרך וסרך מושב כל המחנות מבד יד, 2	מבא ג, 12 ואחרייתם כול סרך פרוש שמותם מבא ד, 6 סרך אותות העדה מבא ד, 9 [סרך המיד]ות מבא ד, 15 סרך לסדר דגלי המלחמה מבא ה, 3 לאנשי סרך המערכות מבא ו, 9 סרך לשונות סר דגלי המלחמה מבא ט, 10
תסתירני תסתירני מהוות מהומה מהו ג, 38 הסתר שנאת עולם עם אנשי שהת ברוח הסתר לעזובו למו הון ועמל כפים מה ט, 21—22	נסתרות ולוא נסתרו ולא נעדרו מלפניכה מהו א, 26 הנסתר וכל דבר הנסתר מישראל מה ה, 11 נסתרות לגלות להם נסתרות מבד ג, 13—14	מבא ז, 8—7 סרך זה יתקעו הכהנים לשלושת הדגלים מבא ח, 14 כסרך ואם מחנות ישבו כסרך הארץ מבד ז, 6 וכמשפט היכורים כסרך התורה מבד ז, 7—8 כסרך זה יתקעו הכהנים לשלושת הדגלים מבא ח, 14	הסרך וזה הסרך לכול עדת ישראל מה א, 1 [על פי ספ]ר סרך עתו מבא טו, 5

סל

מסלה

ישרו בעברה מסלה לאלוהינו
מה ז, 14

סלם

בסולם

אל יעלה איש בסולם וחבל וכלי
מבד יב, 17

סלע

הוא סלע פעמי מה יא, 5
אל יטול בבית מושבת סלע ועפר
מבד יא, 10-11
על סלע רגלי מהו ז, 3
אורכה אלי כי אתה תשים סוד על
סלע מהו ז, 25-26
ותכן על סלע מבניתי

מהו ז, 9-8
מנוסי משגבי סלע עזוי ומצודתי
בכה אחסיה מהו ט, 28-29

בסלע

משען ימיני בסלע עז
מה יא, 4
וכל גבא בסלע אשר אין בו די
מרעיל מבר י, 12-13

סמך

סמכתה

ליצר אשר סמכתה בעזוכה
מהו י, 13

סמכתני

אודכה אדוני כי סמכתני
בעזוכה מהו ז, 6
ובאמת נכון סמכתני
מהו ט, 32

ותסמוך

ותסמוך נפשי בחזק מותנים
ואמץ כוח מהו ב, 7-8

סמוך

ומחשבת קודש ביצר סמוך
מהו ד, 5-4
ביצר סמוך ורוח נשברה ולרצת
עיון מהו ח, 3
גבול סמוך לשמור אמנים ומשפט
עז מהו י, 26
והיו ליצר סמוך מהו א, 36
ויצר סמוך לכול נמהרי לב
מהו ב, 9
ולהמיר בהולל יצר סמוך
מהו ב, 36

וסמוך

קול נוח וסמוך ידי ממשע
מבא ח, 7

סמן

סמנים

אל ישא איש עליו סמנים
מבד יא, 9-10

סמר

מסמר

וכל כלי מסמר או יתד בכותל
מבד יב, 17

סעה

סועה

מקוה עפר איכה אעמוד לפני רוח
סועה] מהו קטע 3, 6

סער

סערה

ואתה אלי תשיב סערה לדממה
מהו ה, 18

ספד

ומספד

יגון ומספד מרורים עד כלות
עלה ואנחה מהו יא, 23

ספה

ספות

למען ספות הצמאה
פח יא, 14

וספות

וספות ישר אל הראש
מבא ה, 12

ונספתה

ונספתה רוחו הצמאה
מהו ב, 14

ספח

מספח

מספח חמתו אף שחר
פח יא, 2-3

להשתפח

אין עוד להשתפח לבית יהודה
מבד ד, 11

ספר

אשר על ידס ספר אל את כול
הבאות פח ב, 9
אוי ספר לקניו להבותו
מבד ט, 4

ספרתי

ספרתי מהו קטע 8, 8

יספר

ובכול אשר יהיה יספר כבודו
מה ט, 26
ומה יספר אנש חטאתו
מהו א, 26

ויספר

ויספר לפניהם נהיות עולם
בפרתיה מבד יג, 8

אספרה

ובהיטי בכבודכה אספרה
נפלאותיכה מהו י, 19-20

ואספרה

תמיד אברכה שמכה ואספרה
כבודכה מהו יא, 6

תספר

וצדקות אל תספר לשוני תמיד
מה י, 24

יספרו

ומעשה [פלך] יספרו כבודך
בכל ממשלתך מהו יג, 11

נספרה

ובהפלא נספרה יחד
בדע [ותיכה] מהו קטע 10, 7

לספר

מרוב עוון לספר נפלאותיכה
לנגד כול מעשיכה

מהו א, 33-34
לספר לדורות עולם נפלאותיכה
מהו ה, 11

ומי בכול מעשיכה יוכל לספר
[נפלאותי] כה מהו יא, 25
לספר כול כבודכה מהו יב, 30
אמצאה מענה לשון לספר
מהו יז, 16
לספר לבשר גבורתו
מהו יח, 23

ולספר

ול[ספר] מעשי אמתכה
מבא יג, 8

להודיע כבודכה ולספר
נפלאותיכה מהו א, 30-31
ולספר נפלאותיכה לנגד כול
מעשיכה מהו ג, 23
[ול]ספר ברוב חסדיכה
מהו יא, 29
[לה]ללכה ולספר כול כבודכה
מהו קטע 4, 2

מספרים

והכוהנים מספרים את צדקות
אל מהו א, 21
והלויים מספרים את עוונות בני
ישראל מהו א, 22-23

סופר

מה אדבר בלא נודע ואשמיעה בלא
סופר מהו א, 24

יסופר

[ה]לוא תאמינו כיא יסופר
פח א, 14-15
ספר
יכתב ספר זכרון לפניו
מבד ח, 42

הנה הוא מודקדק על ספר
מחלקות העתים מבד טז, 3
מועד המלח [מה על פי ספר סדר
עמו מבא טו, 5]

בספר

ומן נעוריו ללמדו בספר ההגו
מה 1, 6-7
לקרוא בספר מהו ה, 7
או לכול דבר אשר לו הוא קורה
בספר או מבר מהו ז, 1
ואם באחד [מן] הכוהנים הכתובים
בספר מהו ז, 2
ודויד לא קרא בספר התורה
החתום אשר היה בארון
מבד ה, 2-3
בספר ההגו וביסודי הבית
מבד י, 6

כהן מבוגר בספר ההגו
מבד יג, 2

מבוגר בספר ההגו
מבד יד, 6-7
ספרי

ספרי התורה הם סוכת המלך
מבד ז, 15-16
וכיון הצלמים הם ספרי הנביאים
מבד ז, 17

מספר

גדול העצה לתבונתכה אין מספר
מהו א, 6
ותקופות מספר שני עולם בכול
מועדיהם מהו א, 25
ותגבר עד לאין מספר

מהו ד, 27
[אודכה אדוני כי] הגברתה עד אין
מס[פר] מהו ט, 30

במספר

...שפת הביא במספר...
מהו קטע 13, 2

ומספר

ומספר ופרשו קציהם לכל הוי
עולמים מבד ב, 9-10
וקץ מעמדם ומספר צרותיהם
מבד ד, 5
[ומספר שמות כל צבאם אתכה
מבא יב, 2]

למספר

למספר כול צבאותם מהו 1, 24
ובשלוש הקץ למספר השנים
מבד ד, 10
ותפלגה לכול צאצאיהם למספר
דורות עולם מהו א, 19

כאשר אמר והקימתי את סוכת
דוד הנפלה מבד ז, 16

סכות

כאשר אמר והגלית את סכות
מלככם מבד ז, 14

סכל

בסכלות

ואשר ישחק בסכלות

מה ז, 14

סלח

יסלח

ולוא יסלח לכפר עוונך

מה ב, 8

הסולח

וגדול הרחמים הסולח לשבי
פשע מהו יד, 23—24

סליחה

[ו]נספתה רוחו הנצמאה עם הרוה
לאין סליחה מה ב, 14—15
תשפטם בהמון רחמים ורוב
סליחה וכסכיה להורות
מהו ו, 9

להנצל מפ[ח] יוקשים [לל]וא
סליחה מהו ו, 17—18

סליחות

ארך אפים עמו ורוב סליחות
מבד ב, 4

ועם מצעדי רוב סליחות והמון
[רח]מים מהו ט, 33—34
ובטובכה רוב סליחות
מהו יא, 9

בסליחות

וכול בני אמתכה תביא
בסליחות לפניכה

מהו ז, 29—30

ובסליחות

ובצוקותי נחמתני ובסליחות
אשתעשע מהו ט, 13

סליחותיכה

...סליחותיכה והמון...

מהו ה, 2

ולסליחתכה

מקוה אני לחסדיכה

ולסליח[ת]כה אצפה

מהו ו, 35

ולסליחותיכה

ולסליחותיכה אקוה
מהו י, 20—21

לטובכה ולחסדיכה אקוה

ולסליחות[י]כה

מהו יא, 32

מיום סור אפרים מעל יהודה
מבד יד, 1

לסור

ולוא לסור מחוקי אמתו

מה א, 15

ולוא לסור ימין ושמאל

מה ג, 10

לסור מן התורה מבד טז, 10

[לבלי ל]סור מכול אשר צויתה

מהו טו, 11

ולסור

לשוב לאמת ולסור מכול עול

מה ו, 15

ולסור מנתיבות צדק ולטעי גבול

מבד א, 15—16

הסירה

ונפש עבדך ה[סיר]ה

מהו טז, 10

ותסר

[ותסר לבבי מאחרי] אשמה

מהו י, 5

אסיר

אסיר עד קצ רצונך

מהו קטע 9, 8

הסר

ולוא הסר דרכו מכול עול

מה ט, 20—21

היה מעין אור למקור עולם לאין

הסר מהו ו, 17—18

לסיר

לסיר את דעתם

מבד י, 9—10

להסיר

להסיר [ממשלת א]ויב

מבא יח, 10

אל [ישראל]... להסיר

בל[יעל]... באבדונו ח[יים]

מבא טו, 16—17—18

סרי

בעדת בוגדים הם סרי דרך

מבד א, 12—13

סרה

כי דברו סרה על מצות אל

מבד ה, 21

ודבר סרה במשפט

מבד יב, 3

סכך

בסוכה

ואם בסוכה יהיה מבד יא, 8

סוכת

ספרי התורה הם סוכת המלך

מבד ז, 15—16

וכן הוגשתי ביחד כול אנשי
סודי מהו יד, 18

לסודי

ואושי עולם לסודי מהו ז, 9

סודם

ועם בני שמים חבר סודם

לעצת יחד מה יא, 8

סודי

אלה סודי רוח לבני אמת תבל

מה ד, 6

סוס

סוסים

סוסים זכרים קלי רגל

מבא ו, 11

סוסו

וקול מנמרים סוסו פח ג, 6

בסוסיהם

בסוסיהם ובבהמתם

פח ג, 10

סוף

וכשלישי מרכבותיו בים [סוף]

מבא יא, 10

אין סוף וקצי שלום לאין ח[קר]

מהו יח, 30

סור

סר

סר אפרים מעל יהודה

מבד ז, 13

וסרה

וסרה ממשלת כתיים

מבא א, 6

סרו

אשר סרו מלכת בדרך העם

מה 1—2—3

מאשר לא סרו מדרך בוגדים

מבד ה, 4—5

סרו מדרך העם מבד ה, 16

יסור

ברית היחד אשר יסור מכול

המצוה מה ח, 16—17

יסור מלאך המשטמה מאחרי

מבד טו, 6

ויסורו

ושבו ויבדו ויסורו מבאר מים

החיים מבד ח, 22

סור

אשר לא באו מיום סור אפרים

מעל יהודה מבד ז, 11—12

ולחשכיל בסו[ד] שמכה ח[גדול]
מהו יג, 14

ולא אביא בסוד מהו יד, 21

[בסוד] אלים מהו קטע 2, 10

להכין בסוד עצמה

מהו קטע 9, 10

ובסוד

ובסוד פלאכה הגברתה עמדי

מהו ד, 28

ובסוד נעלמים לא שמתה חוקי

מהו ז, 34

ובסוד א[להים] תודיענו

מהו י, 4—5

וסוד

וסוד קודש קודשים לאהרון

מה ח, 5—6

וסוד מבנית קודש מה יא, 8

וסוד האמה מהו א, 28

וסוד אמת אמצתה בלבבי

מהו ה, 9

סתרת מעין בינה וסוד אמת

מהו ה, 27

ו[סוד] כבודך לך מהו טז, 9

לסוד

לסוד היחד על פי הכהנים

מהו ו, 19

לסוד רמה והולכי חושך

מה יא, 10

ואדעה כיא יש מקוה לאשר

יצרתה מעפר לסוד עולם

מהו ג, 20—21

להרים מעפר תולעת מתים

לסוד [קודש] מהו יא, 12

ונאמנה שמעתי לסוד פלאכה

מהו יב, 12

ולסוד

ולסוד בשר עול מה יא, 9

מסוד

מסוד בשר לאשר בחר אל

מה יא, 7

ומסוד

מעדת שוא ומסוד חמס

מהו ו, 5

כי בגדה התגוללתי ומסוד

[ערו]תי מהו יו, 18

סודו

...סודו ערות קלן...

מהו יג, 15

סודה

אחת תעב סודה מה ד, 1

סודי

כול נצמדי סודי ואנשי

[בריי]תי מהו ח, 25

ס

סאן

בסאון

כיא בסאון רשע מחרשו
מה ג, 2

סבב

סבבום

סבבום בכל כלי מלחמות
מהו ב, 25—26

יסובביני

ויגון יסובביני ובושת על
פנים מהו ה, 35—36

טסוב

טסוב עליכה כוס ימין יהיה
פה יא, 10

יסבו

כיא יסבו המגדל לשלושת
רוחות מבא ט, 13

והסבו

עד הגנף האויב והסבו עורפם
מבא ט, 2

מוסב

והמגן מוסב מעשי גדיל שפה
מבא ה, 5

סביב

סביב אבני חפץ בני ירקמה
מבא ה, 9

סורים ומלינים סביב

מהו ה, 25—26

סביבות

לוא יראה סביבות כל
מחניהם מבא ז, 7

סגר

סגרתה

ואתה אלי סגרתה בעד שניהם
מהו ה, 14

יסגור

מי בכס יסגור דלתו
מבד ו, 13

ותסגור

ותסגור פי כפירים אשר כחרב
שניהם מהו ה, 9—10

ויסגר

ויסגר עד שנה תמימה
מבד ט, 14—15

ויסגרו

ויסגרו לחרב בעזבם את ברית
אל מבד ג, 10—11
ויסגרו דלתי שחת בעד הריה
עול מהו ג, 18

הסגרתה

הסגרתה ביד דויד עבדכה
מבא יא, 2

הסגירו

והנסוגים הסגירו לחרב
מבד ח, 1

יסגירנו

ואם פתי הוא יסגירנו כי
להם המשפט מבד יג, 6—7

תסגיר

תסגיר [או] יבי כול הארצות
מבא יא, 13

להסגירם

להסגירם לחרב נקמת נקם
ברית מבד א, 17—18

מסגירי

ויהיו מסגירי הדלת אשר אמר
אל מבד ו, 12—13

הוסגרו

וכל הנסוגים הוסגרו לחרב
מבד ז, 13

ובסגר

ובסגר שלושה צמידים
מבא ה, 7

הסגר

אורך הרמח שבע אמות מזה
הסגר והלוחב חצי האמה
מבא ה, 7

והסגר

והסגר מחורץ בין הצמידים
מבא ה, 9

סדר

סדורים

למערכה האחת סדורים
מבא ה, 4

וסדר

וסדר שם את כול המערכות
מבא ט, 5—6

סדרו

אשר סדרו שם המערכה
מבא יד, 3

יסדרו

יסדרו שבע המערכות
מבא ה, 15

סדר

קול מרודד ידי סדר מלחמה
מבא ח, 5
סרך לשנות סדר דגלי המלחמה
מבא ט, 10
ותקעו להם הכותנים תרועה סדר
מבא ט, 4—3

ובסדר

ובסדר מערכות המלחמה
לקראת אויב מבא ז, 8

לסדר

סרך לסדר דגלי המלחמה
מבא ה, 3

לסדר דגלי המערכה

מבא יז, 10

סדרים

ובעומדם שלושה סדרים
מבא ח, 6

סדרי

סדרי המלחמה ותוצרות
מבא ג, 1
ועל חצוצרות סדרי המלחמה
יכתובו מבא ג, 6
סדרי דגלי אל

מבא ג, 6

ושבעה סדרי פנים

מבא ה, 3—4

ושבעה סדרי פרשים יעמודו

מבא ו, 7

וסדרי

ו[וסדרי קד] ושים [מתעת] דים
מבא ט, 14—15

סדריהם

מזה ומזה יעמודו סדריהם
מבא ו, 7

לסדריהם

והראשים יהיו נפשטים
לסדריהם מבא ח, 6

סוג

בהסוגו

בהסוגו מאחרי אל בגלוליו
מה ב, 16—17

להסוג

ומכשול עוונו ישים לפניו
להסוג בו מה ב, 12

נסוגה

אל יסתרהו מאלה מיראות רוח
נסוגה מה ח, 13

הנסוגים

וכל הנסוגים הוסגרו לחרב
מבד ז, 13

והנסוגים

והנסוגים הסגירו לחרב
מבד ח, 1

מסיגי

ובקץ חרבן הארץ עמדו מסיגי
הגבול מבד ה, 20

כמשיגי

היו שרי יהודה כמשיגי גבול
מבד י, 18

סוד

בעצת קודש ובני סוד עולמים
מה ב, 25

בעול בכל סוד אנשים
מבד יד, 8—9

סוד הערות ומקור הגדה
מהו א, 23

סוד אמת ובינה לישרי דרך
מהו ב, 10

והמה סוד שוא ועדת בלעל
מהו ב, 22

אודכה אלי כי אתה תשים סוד
על סלע מהו ו, 25—26

כי הודעתני סוד אמת
מהו יא, 16

בסוד

לא יחשבו בסוד עם ובכתבו
לא יכתבו מבד ח, 23

בסוד קדושים יופיע
מבא א, 16

ויעורכו לכה בסוד קדושים
מהו ד, 24—25

כי הביאותה [בסוד כ] בבודכה
מהו ו, 12

ואני מה היא [הודעת] תני בסוד
אמתכה מהו יא, 4—3

כי הודעתם בסוד אמתכה
מהו יא, 9

ובהנשא

ובהנשא יד אל הגדולה על בליעל
מבא ית, 1

ושאתו

ממנו משפטו ושאיתו יצא פח ג, 3

נשיא נשי

השבת הוא נשיא כל העדה מבד ז, 20
יכתובו נס אל ואת שם נשי ה[שבת] מבא ג, 14
ואת שם נשי מררי מבא ד, 1
ועל מ[גן] נשיא כול העדה יכתבו מבא ה, 1

הנשיא

ועל הנשיא כחוב לא ירבה לו נשים מבד ה, 2-1
שם הנשיא הרבוא ואת שמות ש[רי]... מבא ג, 15

נשיאי

יכתובו נשיאי אל מבא ג, 3

נשיג

השיגום

לא השיגום מהו יו, 9
ישיג
ואם ישיג מוסרי יביאנו בברית מהו ה, 14-15

ישיגו

והולתם לא ישיגו מבד ה, 10

תשיג

ואם לוא תשיג ידו לשלמו מהו ז, 8

וישיגוני

וישיגוני במצרים לאין מנוס מהו ה, 30

נשה

ישה

אל ישה ברעהו כל מבד י, 18

נשך

נושכיך

הלוא פתאום ויקומו נושכיך פח ת, 13-14

נשם

נשמה

מן האדם אשר נשמה באפו מהו ה, 17

נשק

ישקו

על פיהו ישקו כולם מבד יג, 3-2

נשר

כנשר

יעופו כנשר חש לאכול פח ג, 8
לאכול את כול העמים כנשר פח ג, 11

נתב

בנתיבכה

ועד היום בנתיבכה הלכתי מהו ט, 32-33

נתיבות

ואין נתיבות לישר דרך על פני מים מהו ה, 23-24

נתיבות

נתיבות שלום מהו קטע 3, 3

ונתיבות

דרך עולם ונתיבות אשר בהרתה מהו ד, 4

לנתיבות

לישר פעמי לנתיבות צדקה מהו ז, 14

מנתיבות

ולסור מנתיבות צדק ולסיע גבול מבד א, 15-16

בנתיבותיך

ותכן רגלי בנתיבותיך] מהו ז, 25

לנתיבותם

מאורות לרויהם כוכבים לנתיבותם] עננים] למשאם מהו א, 12-13

נתך

הנתך

הוא האיש הנתך בתוך כור מבד ה, 26

ומתך

ומתך חמה על נעלמים מהו ג, 28

נתן

אשר נתן אל בלבך בינה פח ב, 8

ובחכמת כבודו נתן קץ להיות עולה מהו ד, 18

נתתה

ולא נתתה משעני על בצע מהו י, 21-22

ולבני אמתכה נתתה [כל] מהו י, 26

ברוך אתה אדוני אשר נתתה [לעבדך] שכל מהו יא, 28

ברוח אשר נתתה בי

מהו יב, 11-12
ואני עבדך ידעתי ברוח אשר נתתה בי מהו יג, 18-19
ואחלה פניך ברוח אשר נתתה בי מהו טז, 11
מרוחות אשר נתתה בי

מהו יז, 16
ידעתי ברוח אשר נתתה בי מהו קטע 3, 14

ונתתה

[ונתתה חוק] ומשפט לכול מעשיהם מהו א, 10

נתתו

ואתה אלי נתתו לענים לעצת קודש מהו ז, 10

נתתני

אנ[דכה] אדוני כי נתתני במקור נזולים כיבשה מהו ח, 4

נתנו

נתנו אל בידי אויביו פח ט, 10

נתנם

נתנם לאוהות עולם מה יא, 7
ולא נתנם לכלה מבד א, 5

ונתנו

ונתנו על יד המבקר והשופטים מבד יד, 13

יתן

יתן אל את משפט כול הגוים פח ה, 4

אשר יתן אל את משפטו ומכשול עוונו יתן גורלו פח ז, 3-4

ומכשול עוונו יתן גורלו מהו ב, 17

אל ישא ואל יתן לבני השחת כי אם כף לכף מבד יג, 14-15

ויתן

ויתן איבת עולם בין מפלגותם מהו ד, 17

ויחשוב בלא האמין למקור חיים ויתן... מהו ח, 14

יתנכה

יתנכה אל זעוה מהו ב, 5-6

ויתנם

ויתנם לחרב מבד א, 4
ויתנם לפניהם לשלושת מיני הצדק מבד ד, 16-17

ותתן

ותתן מענה לשון לערול שפתי מהו ב, 7

ותתן מוראם על עמכה מהו ד, 26

ותתן [את נפש עבדך]

מהו ה, 6
ותתן תחנה בפי עבדכה מהו ט, 10-11

ותתן בפי הודות ובלשוני מלה מהו יא, 4-5

יתנו

יתנו משאו בעבודות העדה מה 1, 19

ממנו יתנו בעד הכהנים מבד יד, 13

יתנו יד בכל

מבא א, 17-18
וצבא השמים יתנו קולם מהו ג, 35

תן

תן ידכה בעורף אויביכה מבא יב, 10

תן ידכה בעורף אויבך מבא יט, 3

לתיתו

לתיתו אותם ביד נבוכדנאצר מבד א, 6

הנותן

[אורכה] אדוני הנותן בלב עב[דו] בינה מהו יד, 8

ונותן

ונותן לנמוגי ברכים חזק מעמד מבא יד, 6

נותנו

ובתעודות נותנו לאזנים מהו ב, 37

ינתן

ינתן הונם עם שללם פח ט, 6

ינתנו

ובאמה ופתד ינתנו בידם פח ד, 7-8

מתנותיכם

כי כן כתוב מלבד שבתות[יי] ומלבד מתנותיכם מבד יא, 18

נתק

נתק

כי נאסרתי בעבותים לאין נתק מהו ה, 37-38

נתר

יתר

כרועה עדרו יתר כל חרצובות קשירים מבד יג, 9-10

במתיר

במתיר שרירות לבו מהו ג, 3

נקמות
באף עברת אל נקמות
מה ד, 12
ונקמות
ונקמות בגוית בשרו
פח ט, 2

נקר
יקיפום
ובעם רב יקיפום לתפושם
פח ד, 7

נריה
לברוך בן נרייה מבד ח, 20

נשא
נשאו
ותולעת מתים נשאו
מהו ה, 34

נשאתני
ומרחם [נשאתני ומחיק] אמי
גמלתה עלי מהו ט, 30
ישא
ישא פני אפו לנקמתכה
מה ב, 9

כי ביומו ויכחנו ולוא ישא
עליו עון מה ה, 26 ו, 1
אל ישא איש עליו סמנים
מבד יא, 10-9
אל ישא האומן את היונק
מבד יא, 11
וגם אל ישא מהוגם כל
מבד יב, 7
אל ישא ואל יתן לבני השחת
כי אם כף לכף מבד יג, 14-15
והתודה והשיב ולא ישא חטא
מבד טו, 4-5

אשא
וחלילי שפתי אשא בקו משפט
מה י, 10
ולא אשא פני רע ושוחד לא
אכיר מהו יד, 19

תשא
ולא תשא עליו חטא
מבד ט, 8
על יצועי ערשי בקינה תשא
מהו ט, 4

ולשאת
לריב ומשפט ולשאת משא
מה 1, 20

ונושא
...חסד ואמת ונושא פשע
[וחטאה] מהו טו, 16
והנשא
והנשא בעו[זכה] מבא יד, 16

נקם
תקום
ואשר אמר לא תקום ולא תטור
את בני עמך מבד ט, 2
ונקום
ונקום ונ(י)טור איש לאחיו
מבד ח, 5-6

ולנקום
ולנקום נקם באלות ברית
מה ה, 12

נוקם
נוקם הוא ונוטר מבד ט, 4
ואין כתוב כי אם נוקם הוא
לצריחו מבד ט, 5

לנוקם
וכן לנוקם לנפשו כול דבר
מה ז, 9

נוקמי
ביד כול נוקמי נקם
מה ב, 6

נקם
ביד כול נוקמי נקם
מה ב, 6
ולנקום נקם באלות ברית
מה ה, 12

ליום נקם מה ט, 23
ורלב אנשי שחת לוא אתפוש עד
יום נקם מה י, 20
להסגירם לחרב נקמת נקם ברית
מבד א, 17-18
יכתובו וזכרון נקם במועד אל
מבא ג, 7-8
ועתודים ליום נקם

מבא ז, 5
והתהלך הכהן ההרוץ למועד
מבא טו, 6

נקמה
לעשות בהם נקמה
מבד ח, 11-12

נקמת
להסגירם לחרב נקמת נקם
ברית מבד א, 17-18
מלחמת אל נקמת אל ריב אל
מבא ד, 12

בנקמת
איש כאשמתו בנקמת אל
מה א, 10-11

לנקמת
לנקמת אפו בכול בני חושך
מבא ג, 6

לנקמתכה
ישא פני אפו לנקמתכה
מה ב, 9

לנצל
לנצל מכף רע פח ט, 13
והניצל
והניצל מזה יתפש בזה
מבד ד, 18-19

יצילים
אשר יצילים אל מבית המשפט
פח ח, 1-2

הצלתה
[אורכה אדוני כי הצלתה נפשי]
מהו ו, 4

ותצל
ותצל נפש עני במעון אריות
מהו ה, 13

ותצילני
ותצילני מקנאת מלוצי כזב
מהו ב, 31

יצילום
ולשתחות להמה והמה לוא
יצילום ביום המשפט
פח יב, 13-14

להנצילים
להנצילים מכל מוקשי שחת
מבד יד, 2

מציל
לכול גביריהם אין מציל
מבא יד, 11

נצץ
בנץ
...עמל ויבול בנץ לפנך
מהו י, 31

נצר
לגדל נצר מהו ו, 15
ולגדל נצר להעני בכוח
מהו ז, 19

והיו להפריח נצר למטעת עולם
מהו ח, 6
ומפריח נצר ק[ו]דש למטעת
אמת מהו ח, 10

ובנצר
ובנצר עליו ירעו כול חיתי
מהו ח, 8
יער

נקב
ונקבה
ויסוד הבריאה זכר ונקבה
מבד ד, 21
ברא אותם

נקה
ינקה
הקרב אליהם לא ינקה
מבד ה, 14-15

לנצח ידי מלחמה
מבא ח, 12
קול תרועה גדולה לנצח
מבא ח, 15-16
והנחיהם מריעים לנצח מלחמה
מבא ט, 2
לנצח המלחמה מבא ט, 2
קול חר טרוד לנצח מלחמה
מבא טו, 6

נצח
ושמחת עולמים בחיי נצח
מה ד, 7

לנצח
לנצח וחרפת עד
מה ד, 12-13
המחזיקים בו לחיי נצח
מבד ג, 20

לנצח אל
לכול ימי עולם ודורות נצח
מבא ד, 13
מבא א, 16-17
ולכול שני נצח בראתה
מהו א, 12

לנצח
הכול חקוק לפניכה בחרת וזכרון
לכול קצי נצח
מהו א, 24-25

וננעי למרפא נצח מהו ט, 25
במכון עולם לאור אורתום עד
נצח מהו יח, 29
לדורי נצח מהו קטע 5, 7

לנצח
ולוא יצא לנצח משפט
פח א, 10
וכל דרכיה שנא לנצח
מה ד, 1
ואז תצא לנצח אמת תבל
מה ד, 19

ועצתכה היא תקום ומחשבת לבכה
הכין לנצח מהו ד, 13
והולכי בדרך לבכה יכונו לנצח
מהו ד, 21-22

ותוצא לנצח משפטם ולמישרים
אמת מהו ד, 25
להשבת לנצח מהו ז, 15
וכל דרכיכה יכונו לנצח
מהו ז, 31-32
[נצח]ים

נצחים
וכל דרכיכה יכונו לנצח
[נצח]ים מהו ז, 31-32

לנצחים
בצדקת אל תעמוד לנצחים
מה יא, 12

נצל
להנצל
להנצל מפ[ו] יוקשם [לל]וא
סליחה מהו ו, 17

אודכה אדוני כי פדיתה נפשי
משחת מהו ג, 19
ומ[שחת הצלת נפשי]
מהו ד, 5
ושועתי שמעתה במרירי נפשי
מהו ה, 12
כי בצרת נפשי לא עזבתני
מהו ה, 12
וכל היום ידכאו נפשי
מהו ה, 17
[נחלי ב]ל[וי] על אפפו נפשי
מהו ה, 39—40
[אודכה אדוני כי הצלתה נפשי]
מעדת [שן]א מהו ו, 4—5
לי עזרתה נפשי ותרם קרני
למעלה מהו ז, 23—24
תתעטף נפשי יומם ולילה לאין
מנוח מהו ח, 29—30
בקינה תשא [נפשי]
מהו ט, 4
תשוחח נפשי בנפלאותיכה
מהו ט, 7
[מ]קץ לקץ תשתעשע נפשי
בהמון רחמיכה מהו ט, 7—8
ומשמר שלומכה לפלט נפשי
מהו ט, 33
תשעשע נפשי ואפרחה
מהו י, 30
וברוב טובכה תשתעשע נפשי
מהו יא, 6—7
תרהב נפשי[י]
ובשבועה הקימותי על נפשי
לבטלי חטוא לך מהו יד, 17
ונפשי
ונפשי במרורי יום תחנ[ק]
מהו ה, 35
ונפשי עלי תשתוחח לכלה
מהו ה, 32
לנפשי
ופחים טמנו לנפשי נפלו בם
מהו ב, 29
נפשם
ובכל הולכי תמים תעבה נפשם
מבד א, 20—21
[דברך] תעבה נפשם
מהו טו, 18

נצח

מתנצחת

והמלהמה מתנצחת בכתיים
מבא טו, 8

לנצח

לנצח אנשי הקלע

מבא ח, 1
קול חד טרוד לנצח מלחמה
מבא ח, 9

ובענות נפשו לכול חוקי אל
מה ג, 8
ויקם על נפשו בשבועת אסר
מה ה, 8
ואשר יקים בברית על נפשו
מה ה, 10
ומובדל אל נפשו מן טהרת
רבים מה ז, 3
אל ישקץ איש את נפשו
מבד יב, 11
על כן יקים האיש על נפשו
מבד טז, 1
וביום אשר יקים האיש על נפשו
מבד טז, 4
אשר יקים איש על נפשו
מבד טז, 7
כל אשר יקים איש על נפשו
מבד טז, 8—9
ולפתוח כול צרת נפשו לישועת
עולם מהו טו, 16

לנפשו

וכן לנוקם לנפשו כול דבר
מה ז, 9

נפשכה

וחוסי נפשכה פח ט, 14
וחוסי נפשכה פח י, 2

בנפשכה

וכאשר בנפש[כה]
מהו קטע 11, 9

כנפשכה

ואשר כנפשכה יעמודו
לפניכה לעד מהו ד, 21

נפשי

ולחון חמס לוא תאווה נפשי
מה י, 20
ואם יפתח צרתי ומשחת יחליץ
נפשי מה יא, 13
ותסמוך נפשי בחזק מותנים
ואמוץ כוח מהו ב, 7—8
אודכה אדוני כי שמתה נפשי
בצרור החיים מהו ב, 20
כיא עריצים בקשו נפשי
מהו ב, 21
ובחסידיה תושיע נפשי
מהו ב, 23
והמה מאתכה גרו על נפשי
מהו ב, 23—24
ותחזק נפשי בבריתך
מהו ב, 28
אודכה אדוני כיא עינכה ע[ופפה]
על נפשי מהו ב, 31
ותפד נפשי מיד אדירים
מהו ב, 35
וישימו נפשי[י] כאוניה
ב[מ]צולות ים מהו ג, 6

נפש

נפש

לענותו בנגע לבלה במרירי נפש
פח ט, 10—11
ולרוח עולה רחוב נפש
מה ד, 9
ככול אשר צוה ככול לב ובכול
נפש מה ה, 8—9
ויגורו על נפש צדיק
מבד א, 20
וכל נפש אדם אשר תפול אל
מקור מים מבד יא, 16
מעגלי הדבורים עד כל נפש
החיה מבד יב, 12—13
בכל לב ובכל נפש
מבד טו, 9—10
בכל לב ובכל נפש
מבד טו, 12
שמרתה נפש פדותכה
מבא יד, 10
כול [נפש ברא]תה לרצונכה
מהו א, 11
פדית[ה] נפש אביון
מהו ב, 32
ואתה אלי עזרתה נפש עני ורש
מהו ב, 34
[הוש]עתה נפש... יחשיבוני
וישימו נפשי[י] כאוניה ב[מ]צולות
ים מהו ג, 6
ותגור נפש אביון מהו ג, 25
ותתן את נפש עבדך
מהו ה, 6
ותצל נפש עני במעון אריות
מהו ה, 13
פן יטרפו נפש עני ורש
מהו ה, 14
בלי [הכו]תה נפש בעדכה
מהו ה, 15
להשיב נפש מהו ו, 23
שמת נפש עבדכה באמתכה
מהו יא, 31
ואתבכה בנדבה ובכול לב ובכול
נפש מהו טו, 10
נפש
נפש
אתה יצרתה כול רוח ונפש
מהו א, 9—10
ונפש אביון פלסתה
מהו ה, 18
ונפש עבדך [הסיר]ה
מהו טו, 10

נפש

נפש

הנה עופלה לוא ישרה נפשו בו
פח ז, 14—15
אשר הרחיב כשאל נפשו
פח ח, 4
כיא געלה נפשו ביסודי דעת
מה ב, 26 — ג, 1

יהלו ידם להפיל בחללים
מבא ט, 1
להפיל גדודי בליעל
מבא יא, 8
יהלו ידם להפיל בחללי כתיים
מבא טו, 7
יהלו להפיל בחלליהם
מבא יו, 14
[הפ]יל [בר]זי אל
מבא יו, 16
נפול
וביום נפול בו כתיים
מבא א, 9
לפני נפול חללי האויב
מבא יד, 3
[נפול] חללי כתיים
מבא יט, 13
בנפול
בנפול קו על משפט
מהו ג, 27
ובנפול
ובנפול החללים מבא ט, 7
לנפול
וחללי הבינים יהלו לנפול
ברזי אל מבא טו, 9
נפולים
ואתה הקימותה נפלים בעוזכה
מבא יו, 10—11
הנפולת
כאשר אמר והקימותי את סוכה
דור הנפולת מבד ז, 16
הפיל
והאזה הפיל גורלות מה ד, 26
הפלתה
אודכה אדוני כי לוא הפלתה
גורלי בעדת שו מהו ז, 34
הפלתנו
ובגורל אור הפלתנו לאמתכה
מבא יג, 9—10
ותפל
ותפל לאיש גורל עולם
מהו ג, 22
להתנפל
להתנפל והתחנן תמיד
מהו יב, 4
נפץ
נפץ
נפץ זרם להשחית רבים
מהו ב, 27
רמפץ
רמפץ לכול עמי הארצות
מהו ד, 26

לגדל נצר לעופי מטע עולם
מהו ו, 15

למטע

למטע עולם עם כול קץ נהיה
מה יא, 8-9
והיו להפריח נצר למטע
עולם
מהו ח, 6
ומפריח נצר קודש למטע
אמת
מהו ח, 10

במטעם

כי במטעם יתשגשו ואל
יובל ישלחו שורש
מהו ח, 9-10

נטף

הטיף

אשר הטיף לישראל מימי כוב
מבד א, 14-15

הטף

הטף יטיפח הם ניתפשים בשמים
מבד ד, 20

מטיף

פטר הדבר על מטיף הכוב
פח י, 9
הצו הוא מטיף אשר אמר
מבד ד, 19-20

ומטיף

כי שוקל רוח ומטיף כוב
הטיף להם
מבד ח, 13

נטר

יטור

ואשר יטור לרעהו אשר לוא
במשפט
מה ז, 8
ובאהבת חסד אל יטור להם
מבד יג, 18

תטור

ואשר אמר לא תקום ולא תטור
את בני עמך
מבד ט, 2

אטור

לוא אטור באף לשבי פשע
מה י, 21

וניטור

ונקום וניטור איש לאחיו
מבד ח, 5-6

לנטור

ולא לנטור מיום ליום
מבד ז, 2-3

ונוטור

נקום הוא ונוטור מבד ט, 4
ונוטור הוא לארביבו
מבד ט, 5

נין

אנינם

רבה אנינם לכלה ונגד כול
מעשיכה
מהו קטע 5, 8

נכא

נכאא

נכאא רגלים או ידים
מה 2, 5-6

בנכאים

לוא אנחם בנכאים עד תום
דרכם
מה י, 22

נכאי

[נכאי רוח ואבלים לשמחת
עולם
מהו יח, 15

ונכאי

ונכאי רוח תבעיר כלפיד אש
בעמיר
מבא יא, 10

נכה

יכו

פלגיו יכו שרשיו בצור חלמיש
מהו ח, 23

יכהו

ולוא יכהו
מבא י, 1

הכותה

בלי הכותה נפש
מהו ה, 15

לכות

יבמישור ילכו לכות ולבוז
פח ג, 1

להכותה

אל ידם את ידו להכותה
באגרף
מבד יא, 6

מכתי

ותרפא מחץ מכתי כהו ט, 27

נכח

נכוחות

ואיש שלום לכול חווי נכוחות
מהו ב, 14-15

נכל

ובנכל

ובנכל ומרמה ילכו
פח ג, 5

נכר

הכיר

כי ראה בלא הכיר
מהו ח, 13

הכרתה

ודנת יגוני הכרתה באנחתי
מהו ה, 13

וכול מענה לשון הכרתה

מהו ז, 13

אכיר

ולא אשא פני רע ושוחד לא
אכיר
מהו יד, 19

והכירום

...והכירום... מהו קטע 8, 6

נכר

ולאשר ישבה לגוי נכר
מבד יד, 15

הנכר

אל ישלח את בן הנכר
מבד יא, 2

נמר

מנמרים

וקול מנמרים סוטר
פח ג, 6

נסה

ולנסות

ולנסות אוהבי מוסר
מהו ב, 14

נסך

מסיכה

כיא פסל יצרו מסיכה
פח יב, 10-11

נסס

נס

יכתובו נס אל ואת שם נשי
ה[שבט]
מבא ג, 14

ותשימונו

נס לבחירי צדק
מהו ב, 13

ותולעת מחים נשאו נס

מהו ו, 34

נסע

ולסיע

ולסור מנתיבות צדק ולסיע
גבול
מבד א, 15-16

מסעיהם

ועל חצוצרות מסעיהם
מבא ג, 5

ובמסעיהם

איש לפי כבודו כמעמדם במהניהם
ובמסעיהם
מהו יז, 15

נער

נער

וכול נער זאטוט מבא ז, 3
מחשבות רשעה נער...

מהו יז, 10

נער

ואלישע נחחיו נער
מבד ח, 20-21

נערים

נערים אשישים וקנים נשים
פח ו, 11

ומנעורי

ומנעורי הוסעתה לי בשכל
משפטכה
מהו ט, 31

נעוריו

ומן נעוריו ללמדוהו בספר
ההגוי
מה 1, 7-6

נפח

נופחים

וככסף מווקק בכור נופחים
לטהר שבעתים
מהו ה, 16

נפל

כמי שלא נפל גורלו בחור
למודי אל
מבד ח, 27

ורחוב עולם בצרת נפל...
מהו ט, 27-28

ונפל

ונפל אשור ואין עזור לו
מבא א, 6

ונפל אשור בחריב מבא יא, 11

נפלו

נפלו עירי השמים
מבד ב, 18

וכהרים גוויתיהם כי נפלו
מבד ב, 19

נפלו שם בחבר אל
מבא יט, 11

ופחים טמנו לנפשי נפלו
מבד ב, 29

ונפלו

ונפלו בני יפת לאין קום
מבא יח, 2

תפול

ואם תפול אל בור ואל פחת
מבד יא, 13-14

וכל נפש אדם אשר תפול אל
מקור מים ואל מקוה
מבד יא, 16

להפיל

להפיל כול חללי מעל
מבא ג, 8

וזיקי דם להפיל חללים באף
אל
מבא ו, 3

להפיל חללים כמשפט אל
מבא ז, 5

יצאו זרקות המלחמה להפיל
חללים
מבא ח, 10-11

מנוס
ולקליהם אין מנוס
מבא יד, 11
וישיגוני במצרים לאין מנוס
מהו ה, 30
ולכול גבורי מלחמות אין מנוס
מהו ה, 33

מנוסי
מנוסי משגבי סלע עזוי
מהו ט, 28

נוף
הניפותה
ורוח קודשכה הניפותה בי
בל אמוט מהו ז, 6-7
אודכה כי הניפותה רוח
קודשכה על עבדך מהו י, 25
ועל עפר הניפותה רוח
מהו קטע 2, 9
...קודשכה הניפותה לכפר
אשמה מהו קטע 2, 13

יניף
עד יניף ידו מבא יו, 9

להניף
להניף יד ורגלי נלכדה בכבל
מהו ח, 33-34

בהניפי
לפארת כבוד בהניפי יד
מהו ח, 22

תנופת
כיא גדולה תנופת ידכה
מבא יד, 14

נזה
ויז
ויז עליו רוח אמת כמי נדה
מהו ד, 21

להזות
יטהר בשרו להזות במי נדה
מהו ג, 8-9

נזל
נזולים
א[ודכה] אדוני כי נ[תתני] במקור
נזולים ביבשה מהו ח, 4

נזר
נזורו
אשר נזורו מבריתכה
מהו ד, 19

נזרו
ולא נזרו מעם ומחשאתם
מבד א, 8

ולהנזר
ולהנזר מהון הרשעה
מבד ו, 15

להזיר
להזיר מן הזונות כמשפט
מבד ז, 2-1

נחה
להנחים
להנחים בדעה מה ט, 18

נחל
לנחל
לא ימישו ויהיו לנחל
מהו ח, 17

נחלי
נחלי
וילכו נחלי בליעל על כול
אנפי רום מהו ג, 29
ויבקעו לאבדון נחלי בליעל
מהו ג, 32

...[נחלי] [ב]ל[ני]על
מהו ה, 39

ונחלי
והמה הוות לבם יחשובו [ונחלי
ב]ליעל פתחו לשון מהו ה, 27

כנחלי
ודמעתי כנחלי מים
מהו ט, 5

לנחלי
ושוירי חלמיש לנחלי זפת
מהו ג, 31

נחל
ינחלו
ובמפלגיהו ינחלו כול צבאותם
מהו ד, 15

ולנחול
תמיט תבל ולנחול...
מהו קטע 18, 6

וינחילן
וינחילן לבני איש
מהו ד, 26

וינחילים
וינחילים בגורל קדושים
מהו יא, 7-8

ולהנחלים
ולהנחלים בכול כבוד אדם
ברוב ימים מהו יז, 15

נחלת
לפי נחלת איש בין רוב למועט
מהו ד, 16
וכפי נחלת איש באמת וצדק
מהו ד, 24

ונחלת
מושב משפחות ונחלת ארצות
מבא י, 14-15

נחלתו
הרביה נחלתו מהו י, 27
וכרוב נחלתו אהבנו
מהו יד, 19

בנחלתו
בנחלתו מהו קטע 2, 16
בנחלתכה
ושארית בנחלתכה
מהו ו, 8

ונחלתכה
מלא ארצכה כבוד ונחלתכה
ברכה מבא יב, 11
מלא ארצכה כבוד ונחלתכה
ברכה מבא יט, 4

בנחלתם
אשר גבלו ראשנים בנחלתם
מבד א, 16

נחם
ונחם
ונחם על [הרעה]
מהו טז, 17

נחמתי
וברעתו אלה נחמתי
מהו ח, 3

אנחם
לוא אנחם בנכאים עד תום
דרכם מהו י, 22

ואנחמה
ואנחמה על המון עם
מהו ו, 7
ואנחמה על פשע ראשון
מהו טז, 13

נחמתני
ובצוקתי נחמתני ובסליחות
אשתעשע מהו ט, 13
וביגוני נחמתני
מהו יא, 33

נחש
נחשת
וכולם מחוקקים מגני נחשת
מבא ה, 4
ודלתו[נ] נחשת לבל יגדעו
מהו ה, 38

ונחשת
זהב וכסף ונחשת ממוזנים
מבא ה, 5
בוהב וכסף ונחשת ממוזנים
מבא ה, 8

נחשיר
לנחשיר
בו יתקרבו לנחשיר גדול
מבא א, 10

וביום מלחמתם בכתיים יצ[או]
לנחשיר מבא א, 13

ונחשיר
קרב ונחשיר חזק מבא א, 9
הנועדים עמו ליום [קרב]
ונחשיר [בחרב אל מבא טו, 3]

נטה
נטית
ואתה נטית שמים לכבודכה
מהו א, 10-11

הט
[...הט נא אוזן]כה מבא י, 17
ונטו

ונטו ידם בכלי המלחמה
מבא ח, 8

יטה
קדש בל יטה מהו קטע 12, 1
מטה
וברוח גשברה לאנשי מטה
מהו יא, 2-1

למטה
ארבעה למטה לוי ואהרן
מבד י, 5

נטל
יטול
אל יטול בבית מושבת
סלע ועפר מבד יא, 10-11

הטל
ובעומדם ליד מערכת כתיים כדי
הטל ירימו איש ידו בכלי
מלחמתו מבא טז, 5-6
[מע]רכת כתיים[ים] כדי הטל
ירימו איש ידו בכלי מלחמתו
מבא יז, 12

נטע
נטעתה
[נטעתה] מטע ברוש
מהו ח, 5

מטע
[נטעתה] מטע ברוש ותדהר
עם תאשור יחד לכבודכה
מהו ח, 5

ומטע
ומטע פרי מהו ח, 20
ומטע עציהם מהו ח, 21-22

מטעת
ויצמה מ ישראל ומאהרן שורש
מטעת מבד א, 7

נוח יניחו וכל העם יניחו קול התרועה מבא יו, 14 מנוח כי שבת מנוח היאה ישראל מבא ב, 8-9 תתעטף נפשי יומם ולילה לאין מנוח מהו ח, 29-30 למנוח הלילה ההוא למנוח מבא יט, 9 כלו למנוח עיני מהו ט, 5 מנוחת ובקץ מועד מנוחת יום הכפורים פח יא, 6-7 מנוחתם ביום צום שבת מנוחתם פח יא, 8 נוח קול נוח מרודד מבא ח, 13-14 קול נוח וסמוך ידי ממשע מבא ח, 7	נהל לנהל בימין עוזמה לנהל מהו יו, 7 נהם ונהמתי ונהמתי עד תהום תבוא מהו י, 32 נהר נהרות חוג ימים ומקוי נהרות מבא י, 13 וכול נהרות עדן מהו ו, 16 הייתי ל[ב]זאי נהרות מהו ח, 14 נהרות שוטפים כי גרשו עלי רפסם מהו ח, 14-15 ונהרות ולוא יתקדש בימים ונהרות מה ג, 4-5 נהרים בשנה הראשונה ילחמו בארם נהרים מבא ב, 10	והתגולל ברוח גדה מה ד, 21-22 והם התגוללו בפשע אנוש ובדרכי גדה מבד ג, 17 להתקדש לכה מכול תועבות גדה מהו יא, 10-11 למקור גדה וערות קלון מהו יב, 25 מעשה גדה לתחלויים מהו קטע ג, 16 הגדה סוד הערוה ומקור הגדה מהו א, 23 בגדה כי בגדה התגוללתי מהו יו, 18 לגדה וכל מעשיהם לגדה מה ח, 19 ומעשיהם לגדה לפניו מבד ב, 1 גדת בכול גדת טמאה פח ח, 13 ועומים המה בכול עבודת גדת טמאם מבא יג, 5 מגדת ובצדקתו יטהרני מגדת אנוש מה יא, 14-15 בגדתם לטמא את עיר המקדש בגדתם מבד יב, 1-2 גדות גדות ונסתלות מדעת לבי מה י, 25	המתנדבים המתנדבים לשוב מכול רע מה ה, 1 לכפר לכול המתנדבים לקודש באהרון מה ה, 6 לעיני כול המתנדבים מה ה, 8 המתנדבים יחד לאמחו מה ה, 10 המתנדבים ביחד להקים את בריתו מה ה, 21-22 המתנדבים לשוב ביחד לבריתו מה ה, 22 גדבה ואהבכה גדבה מהו יד, 26 בגדבה וכל הנעשה בו ירצה בגדבה מה ט, 24 ואהבכה בגדבה ובכול לב מהו טו, 10 גדבת כולם יהיו אנשי גדבת מלחמה מבא ז, 5 בגדבת בגדבת [לבכה] מהו יד, 24-25 כגדבת כגדבת מנחת רצון מה ט, 5 הגדבות על משפט הגדבות מבד טו, 13 גדיבי שרים כרוה גדיבי העם במחוקק מבד ו, 3-4 ושוטרינו ידברו לכול עתודי המלחמה גדיבי לב מבא י, 5 וגדיבי וגדיבי העם הם הבאים לכרות את הבאר מבד ו, 8-9 גדב זכורו משפ[ט] נדב ואבי[הוא] בני אהרון מבא יו, 2
ניחות אז ירצה ככפורי ניחות לפני אל מה ג, 11 ולקריב ריח ניחות מה ח, 9 לערוך מקטרת ניחות לרצון אל מבא ב, 5 כניחות כניחות צדק ותמים דרך מה ט, 5 נח בם תעו בני נח ומשפחו[ת]הם מבד ג, 1	נוא יניא אל יניא איש שבועה אשר לא ידענה מבד טז, 11-12 יניאה הוא יניאה ואל יקימנה מבד טז, 12 להניא [יכלאי]שה להניא את שבועתה מבד טז, 10 ואם להניא אם לעבור ברית מבד טז, 11-12	נדה נדחו וכל רעי ומודעי נדחו ממני מהו ד, 9 הדיחוני לוא הדיחוני מבריתכה מבא יד, 9-10 ידיחני כיא ידיחני מארצי ככפור מקנה מהו ד, 9-8	נדיב ולוא יטהר כמי נדה מה ג, 4 יטהר בשרו להוות כמי נדה מה ג, 8-9 וטהרת כבוד מתעב כול גלולי נדה מה ד, 5 ודרכי נדה בעבודת טמאה מה ד, 10 ויו עליו רוח אמת כמי נדה מה ד, 21
נום ינום ינום בלילה מהו ט, 3 והנם וכן לאיש הנפטר במושב הרבים אשר לוא בעצה והנם מה ז, 10-11 נום ולהנים להפזיץ אויב ולהנים כול משנאי צדק מבא ג, 5-6	נוב ינובב בל ינובב פרוי עם רקיע שחקים מהו ח, 13 תנובת להרשן בעדני תנובת תבל מה י, 16 נוה ינוה גבר יהיר ולוא ינוה פח ח, 4-3	נדר ידור אל ידור איש למזבח מאום אנוס מבד טז, 14 הנודר הנודר... מבד טז, 19 בנדר הסמא בנדר ובחרם ובהון מקדש מבד ו, 15-16	נדה ולוא יטהר כמי נדה מה ג, 4 יטהר בשרו להוות כמי נדה מה ג, 8-9 וטהרת כבוד מתעב כול גלולי נדה מה ד, 5 ודרכי נדה בעבודת טמאה מה ד, 10 ויו עליו רוח אמת כמי נדה מה ד, 21

לנגדכה

כיא צדקתה ואין לנגדכה

מהו יב, 31

נגה

נוגהו

בשביבי נוגהו יעברו כול

מהו ו, 18

נגן

נגינה

ואני הייתי נגינה לפושעים

מהו ב, 11

נגינתו

וכל נגינתו לכבוד אל

מה י, 10

ובנגינות

ובנגינות יחד תלונתם

מהו ה, 31

נגע

אשר נגע בו הטמא וטמא

מבד י, 13

יגע

לוא יגע בטהרת הרבים

מה ו, 16-17

אל יגע במשקה הרבים

מה ו, 20

ברשונה לא יגע בטהרת הרבים

מה ז, 19

ובשנית לוא יגע במשקה הרבים

מה ז, 20

אל יגע בטהרת אנשי הקודש

מה ח, 18

ויגעו

ויבואו בלבבי ויגעו בעצמי

מהו יא, 21

לגעת

לגעת בטהרת אנשי הקודש

מה ה, 13

הנוגע

כפי טמאתם יטמא הנוגע בם

מבד יב, 16-17

הגיעו

כי הגיעו לשחת

מהו ח, 29

יגיעו

אשר יגיעו לעבור על הפקודים

מבד טו, 5-6

ובהגיע

ובהגיע אנשי [מע]רכת

מבא יז, 12-11

נגע

נגועו

לכן נגועו במשפטי רשעה

פח ט, 1

מנוגע

וכל איש מנוגע

מה 2, 3

וכל איש מנוגע באלה

מה 2, 4

וכל מנוגע בבשרו

מה 2, 5

או מום מנוגע בבשרו

מה 2, 7-6

לוא יבוא האיש כיא מנוגע הוא

מה 2, 10-11

או איש מנוגע בטמאת בשרו

מבא ז, 4-5

נגע

ואם משפט לתורת נגע יהיה

מבד יג, 5

ורוחי החזיקה במעמד לפני נגע

מהו ד, 36

ולפני נגע העמדתה רוחי

מהו ט, 12

נגע בלוא ידעתה

מהו י, 18

באפכה כול משפטי נגע

מהו יא, 8

ואין נגע להחלות

מהו יא, 23

לפניו כול נגע משול מחוקי

מהו טז, 15

בריתך

מהו טז, 15

ומשפטי נגע וכלה

מהו קטע 3, 16

בנגע

לענותו בנגע לבלה במרירי נפש

פח ט, 10-11

ונגע

ותחי לכאוב אנוש ונגע נמאר

מהו ה, 29

לנגע

וממכאוב לנגע

מהו ט, 6

לנגע

[לה]תקומם לפני נגעי ולהשמר

מהו קטע 1, 6

נגיעים

נגיעים ביד כול מלאכי חבל

מה ד, 12

בנגיעים

...בנגיעים ואהיה כאיש נעזב

מהו ה, 27

נגיעיהם

ולפקודת נגיעיהם עם קצי

מהו ג, 14-15

שלושם

מהו ג, 14-15

וכל נגיעיהם ומועדי צרותם

במשטלה משטמהו

מהו ג, 23

עם כול נגיעיהם

מהו א, 19

נגעיהם

חזקתה רוח אנוש לפני נגיעיהם

מהו א, 33

נגיעי

משפטי נגיעי

מהו א, 34-35

כי פ[ת]ח נ[ג]יעי למרורים

מהו ח, 27-28

נגעי

[נג]יעי גבר מהו קטע 4, 4

בנגיעי

בנגיעי מהו יז, 8

ובנגיעי

ואבחרה במשפטי ובנגיעי

מהו ט, 10

ונגעי

ונגעי למרפא נצח

מהו ט, 25

נגף

נגף

נגף אל אל כול בני חושך

מבא ג, 9

לנגוף

יחזקו בני אור לנגוף רשעה

מבא א, 13

הנגף

עד הנגף האויב והסבו עורפם

מבא ט, 2

בהנגף

בהנגף אויב

מבא ג, 2

ובהנגפם

ובהנגפם לפניהם

מבא ט, 3

לנגפם

ל[נג]פים לפניהם

מבא יז, 15-16

במגפת

במגפת עולמים

מבא יח, 1

למגפת

ויד גבורתכה... אויביו למגפת

מבא יח, 9-10

נגר

וינגר

וינגר כמים לבי

מהו ח, 32

מוגרים

וילכו ברכי כמים מוגרים

מהו ד, 34-33

נגש

יגש

ובן שלושים איש שנה יגש לריב

ריב ומשפט מה 1, 13-14

ויגשו

ויתעלמו איש בשאר בשרו

ויגשו לזמה מבד ח, 6-7

ובגשתם

ובגשתם למלחמה יכתובו על

אותותם

מבא ד, 7

ובגשתם למלחמה יכתובו על

אותותם

מבא ד, 11

ונגש

ונגש כוהן הרוואש

מבא טז, 11

ונגש שם כוהן הרו[אש]

מבא יט, 11

הגישני

ברחמינו הגישני ובחדינו

יביא משפטי מה יא, 13-14

הגשתם

כשכלם הגשתם ולפי ממשלתם

ישרתוכה למפלג[ותם]

מהו יב, 22-23

אגישנו

לפי שכלו אגישנו

מהו יד, 18-19

יגישו

יגישו לי חלב ודב

מבד ד, 2

תגישני

תגישני לבינתך ולפי קורבי

קנאתי

מהו יד, 13-14

להגישו

ולפי שכלו להגישו

מהו ט, 15-16

ולהגישני

ולהגישני ברצונך כנדול

חסדיך

מהו טז, 12

הוגשתי

וכן הוגשתי ביחד כול אנשי

סודי

מהו יד, 18

נדב

הנדבים

ולהבי את כול הנדבים

מהו א, 7

וכל הנדבים לאמתו יביאו

מהו א, 11

המתנדב

וכל המתנדב מישראל

מהו ו, 13

נאץ

תנאץ

כי אתה אל תנאץ כל מחשבת בליעל
מהו ד, 12—13

מנאצי

וכול מנאצי דברו ישמיד מתבל
מהו ה, 19
ואקומה על מנאצי מהו ד, 22
ותרם קרני על כול מנאצי מהו ז, 22

מנאציו

ומשפט יעשה בכל מנאציו
מבד א, 2

בנאצותם

...לכי בנאצ[ותם]...

מהו ו, 2

נבא

וינבאו

וינבאו שקר להשיב את ישראל
מאחר אל
מבד ו, 2—1

נביא

עד בוא נביא ומשיחיה אהרן
וישראל
מהו ט, 11

הנביא

ביר יחזקאל הנביא לאמר
מבד ג, 21
ביר ישעיה הנביא בן אמוץ
לאמר
מבד ד, 13—14
בדברי ישעיה בן אמוץ הנביא
אשר אמר
מבד ז, 10—11

הנביאים

לפשוט את כול דברי עבדיו
הנביאים
פח ב, 8—9
אשר הודיעו אל את כול רזי דברי
עבדיו הנביאים
פח ז, 4—5
אשר דברו הנביאים

פח ח, 8
וביר כל עבדיו הנביאים

מהו א, 3
וכאשר גלו הנביאים ברוח
קדשו
מהו ה, 17

וכיון הצלמים הם ספרי
הנביאים
מבד ז, 17

נביאי

כפי נביאי כזב מפותי תעות
מהו ד, 16

נבוכדנאצר

לחיתו אותם ביד נבוכדנאצר
מבד א, 6

נבט

הביטה

ובנפלאותיו הביטה עיני
מהו יא, 3
הביטה עיני תושיה מהו יא, 6
יביט
וחושך יביט לדרכי אור
מהו ג, 3
בלעדיה לא יביט כול
מהו י, 3

אביט

ואל כול ברית אדם אביט
מהו יז, 26
אביט בלוא גליתיה עיני ואשמעה
מהו יח, 19

ואביט

ונפלאותיה גליתיה לי ואביט
מהו יא, 17

תביט

ועמל תביט
ורוחות רשעה תביט
מהו קטע 5, 4

תביטור

למה תביטור בוגדים ותחריש
פח ה, 8

הבט

לכען הבט אל מועדיהם
פח יא, 3
למען הבט אל תעותם
מהו ד' 11—12

והבט

והבט אל עמל לוא ויכול
פח ה, 2

להביט

להביט באור החיים
מהו ג, 7
ולהביט
ולהביט בעומק דויכה
מהו יא, 19

ובהביטי

ובהביטי בכבודכה אספרה
נפלאותיכה
מהו י, 19—20

מביט

ולכול מביט
מהו קטע 6, 8

נבל

יבול

לפני חום יבול עליו
מהו ה, 25—26

ויבול

ויבול בנץ לפניך מהו י, 31

נבל

ואשר ידבר בפיהו דבר נבל
שלושה חודשים
מהו ז, 9
וביום השבת אל ידבר איש דבר
נבל ורק
מבד י, 17—18

נבלות

ולוא ישמע בפי נבלות
מהו י, 21—22

נבל

בנבל

רנות אל בנבל עשור
מבד ד, 4—5

ונבל

ואז אזמרה בכנור ישועות ונבל
שמ[חה]
מהו יא, 23—24

נבלי

וכנור נבלי לתכון קודשו
מהו י, 10

נבע

יביעו

פיתאום יביעו מחובאים בסתר
מהו ה, 18

הבענה

בנות עמי הבענה בקול רנה
מבד יט, 7

מבוע

ולא נפתח עם מבוע
מהו ה, 26

ומבוע

ומבוע מים בארץ ציה ומשקיגן
מהו ה, 4—5

ומבוע

ומבוע מים חיים
מהו ה, 16

ומבע

ומבע רוח שפתים
מהו א, 30

ומבעי

ומבעי רוחות לחשבונם
מהו א, 30

נגד

הגיד

ואשר הגיד לנו כיא אתה
בקרבונו
מבא י, 1

הגדתה

כאשר הגדתה לנו מאז לאמר
מבא יא, 5—6

הגדתה לנו קץ מלחמות

מבא יא, 8

יגיד

והשומע אם יודע הוא ולא יגיד
ואשם
מבד ט, 12

נגד

בעשק ומעל נגד יהוה

פח א, 6—7
ילכו וחנו נגד מלך הכתים
מבא טו, 2

על עומדם נגד מחני כתים
מבא טו, 2

והגבירכה בי נגד בני אדם
מהו ב, 24—25

כי אתה אלי כהרתני נגד בני
אדם
מהו ה, 11

ונגד

ונגד כול חיל בליעל
מבא טו, 3—2

רבה אנינם לכלה ונגד כול
מעשיכ[ה]
מהו קטע 5, 8

לנגד

ופשעי לנגד עיני כחוק חרות
מהו י, 12

ולחשיב ענוה לנגד רמי רוח
מהו יא, 1

מרום עוון לספר נפלאותיכה
לנגד כול מעשיכה

מהו א, 33—34

לספר נפלאותיכה לנגד כול
מעשיכה
מהו ז, 23

ומכשול עוונם שמו לנגד פניהם
ויבאו לדורשכה
מהו ד, 15—16

והפלא לנגד רבים
מהו ד, 28

ולמען הגבירכה בי לנגד בני
אדם
מהו ה, 15

ואין לנגד כבודכה
מהו י, 10

לנגדי

ושור וחמס לנגדי
פח א, 6

מתן מתנו יחזק מתנו למעמדו מה 1, 17	וממשלתך כמוך לפני רוח וממשלתך על... מהו ז, 23	ממשלתו [לכו]ל מלאכי ממשלתו מבא א, 15 ומכול מוק[שי] ממשלתו שמרתה נפש פדחתה	בממשלת משטתו מה ג, 23 כיא התגוללה בדרכי רשע בממשלת עולה מה ד, 19 לשאר[ית עמך] בממשלת בליעל מבא יד, 9
מתנים ואמוץ מתנים לשכם מכים מבא יד, 7 מחץ מות[נים]... מהו ב, 5 ותסמוך נפשי בחזוק מותנים ואמוץ כוח מהו ב, 8—7	ממשלתם לכול ממשלתם בתכון נאמנה מהו יב, 8—9 ולפי ממשלתם ישרתכה מהו יב, 23	מבא יד, 10 ועל כול [גור]ל ממשלתו מבא יח, 1 בממשלתו ופשעי מעשיהם בממשלתו מה ג, 22 וכל רוחי אמת בממשלתו מבא יג, 10	וממשלת וממשלת קדושים מבא י, 12 וממשלת ישראל בכול בשר מבא יו, 8—7 לממשלת והואה ברא אנוש לממשלת תבל מה ג, 17—18 ודורות נצח למ[משלת]... מהו א, 17
מותני ומעוז מותני היה לבהלה מהו ח, 33 ומותני ויתהולל לבי בחלחלה ומותני מהו י, 32	בממשלותם לרוחות עולם בממשלותם מהו א, 12 משל הלוא כולם משל עליו ישאו פח ח, 6	ממשלתך יספרו כבודך בכול ממשלתך מהו יג, 11	ומש[פ]ס במועדיה לממשלת[ת]... מהו א, 17—18

ימשול
אל ימשול איש מבני הממנה
מבד יג, 12—13

ימשלו
רק בני אהרון ימשלו במשפט
ובהון מה ט, 7
כל איש אשר ימשלו בו רוחות
בליעל מבד יב, 2

למשל
כרמל למשל בו פח ה, 13
ומושל
ואדון לכול רוח ומושל בכל
מעשה מהו י, 8

למושל
כעבד למושל בו מה ט, 22
מושלי
פשו על מושלי הכתאים
פח ד, 5
פשו על מושלי הכתאים
פח ד, 10

מושליהם
יעבירו איש מלפני רעהו
מושליהם] פח ד, 12

ממשל
וקץ ממשל לכול אנשי גורלו
מבא א, 5

ממשלו
ובכול ממשלו כאשר צוה
מה ט, 24

ממשלת
כול יומי ממשלת בליעל
מה ב, 19

ממשלת כול בני צדק
מה ג, 20
וביד מלאך חושך כול ממשלת
בני עול מה ג, 20—21
ברשית ממשלת אור עם תקופתו
מה י, 2
וטרה ממשלת כתיים מבא א, 6
ולהשפיל שר ממשלת רשעה
מבא י, 5—6
להסיר [ממשלת א]יב
מבא יח, 9

ותבצור ממ[שלת]
מבא יח, 12—13
ומוצא אור ברשית ממשלת
חושך מהו יב, 5—6

בממשלת
בממשלת הכתאים ורשעים
פח ב, 13—14
נחיים בממשלת בליעל
מה א, 18
וכל פשעי אשמתם וחטאתם
בממשלת בליעל
מה א, 23—24

ומשה
ומשה אמר אל אחות אמך אל
תקרב מבד ה, 8—9

משח
ותמשחנו
בהדרך תפארנו ותמשחנו
ברוב עדנים מהו יג, 17

משוח
עד עמוד משוח אהרן וישראל
מבד יב, 23 — יג, 1
עד עמוד משוח אהרן וישראל
מבד יד, 19

משיח
ואחר יבוא משיח ישראל
מה 2, 14
עד עמוד משיח מאהרון
ומישראל מבד ח, 24

והמשיח
אם ישקודו [הרבים] המשיח
אתם מה 11, 11—12

משיחו
ויוריעם ביד משיחו
מבד ב, 12

במשיחי
ביד משה וגם במשיחי הקודש
מבד ה, 21 — ו, 1

ומשיחי
עד בוא נביא ומשיחי אהרון
וישראל מה ט, 11

משיחיה
וביד משיחיה חווי תעודות
מבא יא, 7—8

משיחת
לוא יחלו שמן משיחת כהונתם
מבא ט, 8

משך
בהמשך
בהמשך עליהם הקץ האחרון
פח ו, 12

למשכים
והעבודה לעשות למשכים
מבד י, 19

משל
וכאשר משל בישראל רם לבו
פח ח, 9—10

משה
ורוח נעוה משה בו
מהו יג, 15—16

מרורים
ואני נפתח לי מקור לאבל
מרורים מהו יא, 19
יגון ומספד מרורים
מהו יא, 23

למרורים
לבב ויצרם הופיע לי למרורים
מהו ה, 32—33
כ[פ] ח[ת] ח[נ]י[ע]י למרורים
מהו ח, 27—28

במרירי
במרירי נפשו פח ט, 11
במרירי נפשו מהו ה, 12

במרורי
ונפשי במרורי יום תחנק
מהו ה, 35
או במרורי... מהו ח, 37

מרות
...מרות... מהו קסע 16, 1

מררי
ועל אות מררי יכתובו
מבא ד, 1
ואת שם נשי מררי מבא ד, 1

משה
כאשר צוה ביד משה
מה א, 3
לשוב אל תורת משה מה ה, 8
אשר צוה ביד משה
מה ח, 15

כול איש מהמה אשר יעבר דבר
מתורת משה מה ח, 22—23
כי מלפנים עמד משה ואהרן
מבד ה, 17—18
ביד משה וגם במשיחי הקודש
מבד ה, 21 — ו, 1
ואשר אמר משה לישראל
מבד ח, 14

ואת תורת משה אל יזכור
מבד טו, 2
אשר כרת משה עם ישראל
מבד טו, 8—9
את הברית לשוב אל תורת משה
מבד טו, 9
וכאשר יקים אותו עליו לשוב אל
תורת משה מבד טו, 12
לשוב אל תורת משה
מבד טז, 2—1
לשוב אל תורת משה
מבד טז, 4—5
ואשר ד[ברת]ה ביד משה
לאמור מבא י, 6
ד[ברתה] ביד משה
מהו יו, 12

במצרים
ובניהם במצרים הלכו בשירות
לבם מבד ג, 5
וישיגוני במצרים לאין מנוס
מהו ה, 30

מרד
אשר מרד ויפיר חוקי אל
פח ח, 16—17

מרדו
[פשו כי מרדו ב]אל
פח א, 6
אשר מרדו באל פח ח, 11

מורדים
כולם מורדים מבד ח, 4

מרא
ימרא
אל ימרא איש את עבדו
מבד יא, 12

מרה
ימרו
כי כל קרוביך לא ימרו פיך
מהו יד, 14

באמרות
באמרות את פי רעהו
מה ו, 26

במררים
ואשר ידבר את רעהו במררים
מה ז, 5

מרץ
נמרץ
כיא נהפכו ציריה וחבל נמרץ על
מסבריה מהו ג, 7—8
והרית אפעה לחבל נמרץ
מהו ג, 12

מרץ
וחבלי מרץ במולידים ופלצות
להורות מהו ג, 11

מרק
מרקה
מרקה כמעשה מראת פנים
מבא ה, 4—5

מרר
המר
הגוי המר והנמהר פח ב, 11
ומר
תגער בכול שטן משהית ומר
מהו קסע 4, 6

מע לו כפי מע לו יוכיחוהו אנשי דעות מבד ח, 27—28 במועלם כי במועלם אשר עזבוהו מבד א, 3	המסורות ועל הצוצרות המסורות מבא ג, 3 למסורותם סרך אותות כול העדה למסורותם מבא ג, 12	מס מסם את עולם ואת מסם פח ו, 6—7 המס ובעבודת המס יעשה עבודתו כפי מעשו מה 1, 22	המלוכה והיתה לאל ישראל המלוכה מבא ו, 6 מלכותו מלכותו מי עשה מהו קטע 11, 5
מעיל והכינותה לי מעיל [צדקה] מהו יא, 35	מעט ושבו עד אל תוך העם בדברים מעט להם מבד ח, 46—47 וקשת ומגדלות יעל דרוך מעט מבא ט, 11	מסם במוס ואני במוס לבי כמים מהו ב, 28	מלכותה בכבוד מלכותה מבא יב, 6 היה זכר [מלכות] כה בקרבנו מבא יג, 7
מצא ונמצאו ונמצאו לאיש הדורש מה ח, 12—13	מעטו כי במעל האדם מעטו ימו מבד י, 8—9	מסי ולשיב כול מסי לבב מבא י, 5—6	במלכות ורדינה [במלכות] מבא יב, 14
אמצאה א[מצ]אה מענה לשון לספר צדקוהיך מהו יו, 16 מוצאיה כי לא ידע מוצאיה את משפטה מבד ט, 15	למועט בין רוב למועט מה 1, 18 במפלגיהן לפי נחלת איש בין רוב למועט מה ד, 16 עד עשרה אנשים למועט מבד יג, 1	למוס חזקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6 ימס [ימס ויכור] סם לבב קושי מבא יד, 7 ולבבי כדונג ימס על פשע וחטאה מהו קטע 4, 14	ממלכות ועל שאון מ[מלכות] בהאפסם מהו ו, 7
ימצאה ...ימצאוה... מהו יו, 26	ומעוטים ומעוטים מדי מרעיל איש מבד י, 11	וימס וימס לבבי כדונג מלפני אש מהו ד, 33	מלל ימלו וכול יקום הוותם מהר ימלו מבא טו, 11
ימצא אם ימצא במ איש מה ו, 24 ושקוצים לוא ימצא בה מה י, 22—23 לוא ימצא לוא ימצא מהו טו, 11	מעל ימעל ולא ימעל איש בשאר בשרו מבד ז, 1 אשר ימעל איש בתורה מבד ט, 16—17	וימס וימס כדונג בשרי מהו ח, 32—33	מלה ותתן כפי הודות ובלשוני מלה מהו יא, 4—5
ימצאו וכובים לוא ימצאו בשפתי מה י, 22 וחווי תעות לא ימצאו עוד מהו ד, 20	מעל בקץ מעל ישראל מבד ח, 46 להפיל כול חללי מעל מבא ג, 8 והוא בעוון מרחם ועד שבה באשמת מעל מהו ד, 29—30 כי זכרתי אשמותי עם מעל אבותי מהו ד, 34 ואשמת מעל מהו יא, 11	נמס ולב נמס לפתח תקוה מבא יא, 9 ולהרים במשפט לב נמס מבא יד, 5—6	ממון בממון ...ישקר בממון יהוא יודע מבד יד, 20 [ואשם]
נמצא אם לא נמצא לה בעלים מבד ט, 16	מעל כקץ מעל ישראל מבד ח, 46 להפיל כול חללי מעל מבא ג, 8 והוא בעוון מרחם ועד שבה באשמת מעל מהו ד, 29—30 כי זכרתי אשמותי עם מעל אבותי מהו ד, 34 ואשמת מעל מהו יא, 11	המסתה המסתה לב גבורים מבא יח, 11	ולממון למלאכה ולממון ויחד יואכלו מה י, 9—10
הנמצא כול הנמצא איש את רעהו מה ו, 2 הנמצא לפי העתים מה ט, 13 ולהשכילם כול הנמצא מה ט, 20 בכל לב ובכל נפש אל הנמצא מבד טו, 9—10	במעל כי במעל האדם מעטו ימו מבד י, 8—9	להמיס משני עברי המערכה להמיס אויב מבא ט, 11—12	מנה ומנת ומנת שפתי אומרה בדעת מה י, 9—10
נמצאת וכן כל אבדה נמצאת ואין לה בעלים מבד ט, 14—15	ומעל בעשק ומעל נגד יהוה פח א, 6—7 לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת מה ט, 4 ומעל אנשים עם תום פשעם מה י, 23—24 ...ומעל... מהו יו, 12 ...[אש]מה [ומעל] עולה ורמיה מהו קטע 3, 15	להמיס מבא א, 14 להמיס לב אויב מבא ח, 10 יומס ולא להם יומס מהו י, 14	מנח ומנחה עולה ומנחה ולבונה מבד יא, 19
מצרים כאש עברתו באלילי מצרים מבא יד, 1	מסר וימסור וימסור לישחק וליעקב מבד ג, 3 מסרותם תקופתם עם מסרותם מה י, 4—3	מסר במסור [במסוך] התיורש לשותות מה 11, 18	מנחת מנחת רצון מה ט, 5

צללו כעופרת במים אדירים
מהו ה, 19

כמים
כמים יכסו על הים
סח, י, 14—15

ואני במס לבי כמים
מהו ב, 28

וילכו ברכי כמים מוגרים במורד
מהו ד, 33—34

ויגבר כמים לבי
מהו ח, 32

וילכו כמים ברכי
מהו ח, 34

למים
ויחפרו באר למים רבים
מבד ג, 16

ויפתח למים היים
מהו ח, 7

מ
ולוא יסתר בכול מי רחץ
מה ג, 5

ועם עצי עולם לא יסתה מי קודש
מהו ח, 12—13

מי חוש[ך]
מהו קטע 16, 6

במי
ולוא יסתר במי נדה
מה ג, 4

יסתר בשרו להוות במי נדה
מה ג, 9—8

ולתקדש במי דוכו
מה ג, 9

אל יסתר במי כלי
מבד י, 12

כמי
כמי היים לרב
סח יא, 1—2

ויו עליו רוח אמת כמי נדה
מהו ד, 21

מימי
יכוסה... [מימי] הכוב
סח י, 16—17

אשר הסיף לישראל מימי כוב
מבד א, 14—15

כמימי
מימיו כמימי הכלי
מבד י, 13

מימיו
מימיו כמימי הכלי
כבד י, 13

מימיה
צאצאיה עם שר[צי] מימיה
מבא י, 13

ומימיה
ומימיה תואכל שלבתה
מהו ח, 30

ומיה
וסוד אמת אמצתה בלבבי ומיה
ברית לדורשיה
מהו ה, 9

מיכאל
על הראישון מיכאל
מבא ט, 15

על הרביעי רמאל מיכאל
וגבראל
מבא ט, 15—16

מיכאל באור עולמים מבא יז, 6
להרים באלים משרת מיכאל
מבא יז, 7

מין
מיני
לכול מיני רוחותם מה ג, 14
ויתנם לפניהם לשלושת מיני
הצדק
מבד ד, 16—17

במיניהם
יכל החגבים במיניהם
מבד יב, 14

מכר
ימכור
ואת עבדו ואת אמתו אל ימכור
להם
מבד יב, 10—11

ימכר
אל ימכר איש בהמה ועוף טהורים
לגוים
מבד יב, 8—9

ומגורו ומגתו אל ימכר להם
כלל מאד
מבד יב, 9—10

ולממכר
ואל יעש איש דבר למקח
ולממכר
מבד יג, 15

מלא
מלאו
אשר לא מלאו ימיו לעבור על
הפקודים
מבד י, 1—2

ובמלאו
ולתהיצב במשמע משפטים
ובמלאו בו
מה א, 11—12

מלואת
על מלואת עשר שנים
מה ז, 22

מולאת
עד מולאת לו שנה תמימה
מה ו, 17

עד מולאת לו שנה שנית בתוך
אנשי היחד
מה ו, 21

מילאת
אם לוא שגג עוד עד מילאת לו
שנתים ימים
מה ח, 27—28

מולות
כיא אם לפי מולות לו עשרים
שנה
מה א, 11—10

ובמלואת
ובמלואת לו שנתים ימים
מה ז, 20—21

ובמולאת לו שנה בתוך היחד
מה ו, 18

ובמולאת לו שנה השנית
מה ו, 21

ומלאים
ומלאים בתכון ימיהם
מבא ו, 11

תמלא
כיא תמלא הארץ
סח י, 14

ימלאו
ימלאו פעולתם ואין להשנות
מה ג, 16

למלא
[ל]מלא מצרפיי רזיון
מבא יז, 9

ולמלא
ולמלא פני תבל מזרעם
מבד ב, 11—12

מלא
מלא ארצכה כבוד
מבא יב, 11

מלא ארצכה כבוד
מבא יט, 4

בהמלא
בהמלא צבאם להשלים מערכת
פנים
מבא ה, 3

מלוא
מלוא ה[שמים]
מהו טז, 3

מלואו
רחוק מן השער מלואו
מבד י, 16

מלח
נמלח
הבל מחסיהם וגבורתם כעשן
נמלח
מבא טו, 10

כמלח
[והיי]תי כמלח באוניה בועף
ימים גליהם
מהו ז, 22—23

כמלחים
והכמיה כולמו כמלחים
מבד ג, 14

מלט
מלטו
אלה מלטו בקץ הפקודה הראשון
מבד ז, 21

נמלטו
והמחויקים נמלטו לארץ צפון
מבד ז, 13—14

תמליט
כיא במשברי מות תמליט זכר
מהו ג, 9

מלך
למלך
למלך עולמים
מבא יב, 15

למלך [עליהם] ככול מועדי
עולמים
מבא יב, 3

מלך
ביד גבוכדנאצר מלך בבל
מבד א, 6

כאשר אמר אין מלך ואין שר
מבד ח, 39

ילכו וחנו נגד מלך...
מבא טו, 2

המלך
ספרי החורה הם סוכת המלך
מבד ז, 15—16

המלך הוא הקהל [ויכוני] [וכיון]
הצלמים
מבד ו, 16—17

ומלך
כיא קדוש אדוני ומלך הכבוד
אתנו
מבא יב, 7

ומלך הכבוד אתנו [וצבא רוחיו]
מבא יט, 1

הנה אתה שר אלים ומלך נכבדים
מהו י, 8

למלכים
בזו למלכים לעג וקלס
לגבורים
מבא יב, 6—7

במלכים
יאשר אמר והוא במלכים יקלס
סח ג, 16

במלכים יתעתעו
סח ד, 2—3

מלכי
התנניגים הם מלכי העמים
מבד ח, 10

וראש הפתנים הוא ראש מלכי יון
מבד ח, 11

מלכי אדם
מהו קטע ז, 10

במלכי
להלחם במלכי הצפון
מבא א, 4

מלכינו
וגם ביד מלכינו
מבא יא, 3

מלככם
כאשר אמר והגליתי את סכות
מלככם
מבד ז, 14

ומלכיהם
ומלכיהם בו נכרתו
מבד ג, 9

ומלכיהם ישרתוך והשתחוו לך
מבא יב, 13

ומלכיהם ישרתוך והשתחוו לך
מבא יט, 6

ולגבורתה אין מחיר
מהו, 10
במחיר
ולוא יקח מידם כול מאומה אשר
לוא במחיר מה, 16—17

מים

ויסורו מבאר מים החיים
מבד, 22
וכל נפש אדם אשר תפול אל מקור
מים ואל מקוה מבד, 16
כקול המון מים רבים
מהו, 16
וכהמון מים רבים שאון קולם
מהו, 27
וירועו אושי קיר כאוניה על פני
מים מהו, 12—13
ברתוח תהומות על נבוכי מים
מהו, 15
יתרגשו לרום גלים ומשברי מים
בהמון קולם מהו, 15—16
ומכמת חלכאים על פני מים
מהו, 26
פורשי מכמת על פני מים
מהו, 8
ואין נתיבת לישר דרך על פני
מים מהו, 23—24
וסבוע מים בארץ ציה ומשקי גן
מהו, 4—5
מחובאים בתוך כול עצי מים
מהו, 6
וירמו עליו כול [עצי] מים
מהו, 9
ומבוע מים חיים מהו, 16
ויהיו לנחל שוטף [על רבים] מים
ולמים לאין חקר מהו, 17
עיני כעשן בכבשן ורמעתו כנחלי
מים מהו, 5
ענן על פלגי מים מהו, 24
והוא מבנה עפר ומגבל מים
מהו, 14—15

המים

ואני יצר החמר ומגבל המים
מהו, 22

במים

אל יבוא במים מה, 13
מבד, 10
אל ירחץ איש במים צואים
מבד, 10—11

כי אם כבסו במים
מבד, 3—4
אשר תרמוש במים מבד, 13
יבאו באש או במים עד הם חיים
מבד, 14—15
מה אני מגבל במים ולמי
נחשבת מהו, 24

כיא באו בנים עד משברי מות
מהו, 8
כיא במשברי מות תמליט זכר
מהו, 9
וחבלי מות אפפו לאין פלט
מהו, 28
ואבאו עד שערי מות
מהו, 24
משברי מות ושאל
מהו, 4
כמות
והוא כמות לוא ישבע
פח, 4

מתים

ותולעת מתים נשאו נס
מהו, 34
להרים מעפר תולעת מתים לכוד
מהו, 12 [קודש]

מזו

ממוזים

זהב וכסף ונחושת ממוזים
מבא, 5
בוהב וכסף ונחושת ממוזים
מבא, 8

ממזר

ממזרים

ממזרים להרשיע בבשר
מהו קטע, 6
ממזרים כול מהו קטע, 9, 11

מחה

ימח

ובצדקתו ימח פשעו מה, 3

מחץ

ומחץ

ומחץ פאתי מואב מבא, 6
מחץ גוים צריכה מבא, 10
[מחץ גוים צריכה]
מבא, 4
מחץ מות[נים]... מהו, 5
מחץ
ותרפא [מחץ] מכתו מהו, 27

מחיר

מחיר

עד מחיר מות אל יפרהו
מבד, 8
עד מחיר מות אל יקימחו
מבד, 9

ולהמיר

ולהמיר בהולל יצר סמוך
מהו, 36

מוש

ימש

אל ימש מאתם איש כוהן
מהו, 3
ואל ימש במקום אשר יהיו שם
העשרה מהו, 6
ובמקום עשרה אל ימש איש כהן
מבד, 2

ימישו

לא ימישו ויהיו לנחל שוטף
מהו, 17

מות

מתו

...מתו... מהו קטע, 7, 11
המת
אשר יהיו עם המת בבית יטמאו
מבד, 18

מתים

ועם מתים יחפש רוחי כי הגיעו
לשחת מהו, 28—29

ימיתו

[וכל ימיתו] בארץ גזום
מהו, 23

למות

ולא ישא חטא למות
מבד, 4—5

להמית

כל אדם אשר יחריס אדם מאדם
בחוקי הגוים להמית הוא
מבד, 1
ואל יקובל עיד לשופטים
להמית על פיהו
מבד, 23 — 1, 1

יומת

וכל אשר יתעה לחלל את השבת
ואת המועדות לא יומת
מבד, 3—4

מות

מיום מות אלעזר ויהושע
(ויהושע) מבד, 3—4
בדברי מות ענה בו
מבד, 6—7

אם דבר מות הוא
מבד, 17

עד מחיר מות אל יפרהו
מבד, 8

עד מחיר מות אל יקימנו
מבד, 9

ורוח קודשכה הניפותה בי בל
אמוט מהו, 6—7

תמוט

תמוט תבל ולנחול
מהו קטע, 18, 6

ימוטו

וכל באיה בל ימוטו
מהו, 27

ויתמוטטו

ויתמוטטו מדרך לבכה
מהו, 21

מול

מל

כי לוא מל את עורלת לבו
פח, 13

ומול

ומול שפתי במכון רנה
מהו, 5

למול

[כ]יא אם למול ביחד
מהו, 5

נימול

על כן נימול אברהם ביום
מבד, 6

מוך

מכים

ואמוץ מתנים לשכם מכים
מבא, 7

מום

או מום מנוגע בבשרו לראות
עינים מהו, 6—7
או איש אשר מום עולם בבשרו
מבא, 4

מוץ

כמוץ

כמוץ לפני רוח מהו, 23

מור

אמיר

[לוא] אמיר בהון אתה
מהו, 20

וימירו

וימירו בערול שפה ולשון
אחרת מהו, 18—19

להמיר

להמיר תורתכה אשר שננתה
מהו, 10—11

מהמה
יתמהמה
אם יתמהמה חכה לו פח ז, 9

מהר
וימהרו
וימהרו עלי רשעי עמים
במצוקותם מהו ה, 17
והנמהר
הגוי המר והנמהר פח ב, 11
ונמהרים
שמעו חכמים ושהי דעת
ונמהרים מהו א, 35—36
לנמהרים
וחזק ידים לנמהרים
מה י, 27

נמהרי
ויצר סמוך לכול נמהרי לב
מהו ב, 9
עם נמהרי צדק להעלות
משאון יחד מהו ה, 22—23
מהר
וכל יקום הוותם מהר ימלו
מבא טו, 11

מואב
ומחץ פאתי מואב מבא יא, 6
ומואב
בחיל בלעיל בגדוד אדום ומואב
ומואב מבא א, 1

מוג
למוגי
ונותן למוגי ברכים חזק
מעמד מהו יד, 6
ויתמוגו
ויתמוגו בהוה גדולה
מהו ג, 34
ויתמוגו וירעדו אושי עולם
מהו ג, 35

מוט
אמוט
ואני אם אמוט חסדי אל
ישועתי לעד מה יא, 11—12

ומואסיהם
ומואסיהם לא יהיה
מבד ג, 17

מואסו
כול יומי מואסו במשפטי אל
מה ג, 5—6
ולמאוס
ולמאוס כאשר שנא
ולמאוס בכול אשר שנא[ת]
מהו יז, 23
נמאסו
כי נמאסו למו ולא יחשבוני
בהגבירכה כי מהו ד, 8

מאר
נמאר
ותהי לכאיב אנוש ונגע נמאר
מהו ה, 29

מגן
מגנתה
מגנתה לאין מעמד
מבא יח, 11

מדד
ולמוד
ולמוד את כל השכל
מהו ט, 13

מדה
ובכודכה לאין מדה
מהו ה, 21—22
ולחכתכה אין מדה
מהו ט, 17

משפלת מדה
מהו יז, 1
מדה לכול שני עו[למים]
מהו קטע יז, 2

במדה
ומבע רוח שפתים במדה
מהו א, 30

מדת
וכליל כבוד עם מדת הדר באור
עולמים מהו ד, 7—8

המידות
[סרך המידות] את כול העדה
מבא ד, 15

ומאות
זה אחר זה לאלפים ומאות
מה ב, 21
ומיאיות
לאלפים ומיאיות וחמשים
ומיאיות ומבד יג, 1—2
מאיותיו
ואת שמות שרי מאיותיו
מבא ד, 2

מאום
אל ידור איש למזבח מאום
אניס מבד טז, 14
מאומה
כול מאומה אשר לוא במחיר
מהו ה, 16—17

מאס
אשר מאס את התורה
פח ה, 11—12
ולשנא את כול אשר מאס
מהו א, 4
מאשו
אשר מאשו בתורת אל
פח א, 10

ומאסו
ומאסו בברית ואמנה
מבד ח, 34—35

וימאסו
וימאסו בב[ריתך]
מהו טו, 18

תמאסו
ואל תמאסו מהו א, 38
המואס
וכל המואס לבוא ביחד אל
מהו ב, 25—26
וכמשפט הזה לכל המואס
במצות אל מבד ח, 18—19

המאס
וכמשפט הזה לכל המאס
בראשונים ובהאחרונים
מבד ה, 31—32

המואסים
וכל המואסים במצות ובחקים
מבד ז, 9

מאד
מאדה
ציון שמחי מאדה
מבא יב, 12
...פלא מאדה...
מהו קטע יז, 10

מאודה
ציון שמחי מאודה
מבא יט, 5

ממאד
ולא נודע מי גנבו ממאד
המחנה אשר גנב בו
מבד טז, 11

מאדו
ומגורנו ומגתו אל ימכר להם
בכל מאדו מבד יב, 9—10

מאה
מאה מגן ומאה פני המגדל
מבא ט, 13

המאה
ועל אות המאה יכתובו
מבא ד, 2
ואת שם שר המאה
מבא ד, 3

מאתים
מאתים פרשים יצאו
מבא ו, 8

מאות
לשרי מאות שרי חמשים ושרי
עשרות מהו י, 14—15
ושרי האלפים ושרי מאות
ולחמשים ולעשרות מהו יז, 29, 1, 2
שלש מאות ותשעים
מבא א, 5—6

שבע מאות
שבע מאות פרשים לעבר
האחד מבא ו, 7—8
ושבע מאות לעבר השני
מבא ו, 8

ואלף וארבע מאות
רכב מבא ו, 9
שש מאות וארבעת אלפים
מבא ו, 9
ששת אלפים חמש מאות לשש
מבא ו, 10

מגנים שלוש מאות
מבא ט, 13—14

מלחמות

הגדתה לנו ק[ץ] מלחמות

מבא יא, 8

עם תום כול ח[יל] מלחמות

מהו ו, 28—29

להוציא כלי מלחמות

מהו ו, 31

ולכול גבורי מלחמות אין

מנוס מהו ו, 33

ותחוקני לפני מלחמות רשעה

מהו ז, 7

המלחמות

...המלחמות...

מבא יא, 15

במלחמות

במלחמות זדים

מהו ו, 35

מלחמותם

וכלי מלחמותם המה מוראם

פח ו, 4—5

סבבים בכל כלי מלחמותם

מהו ב, 25—26

לחץ

נלחץ

כהר ביתו יאשם כי אם נלחץ

מבד ה, 15

ליל

לילה

למועד לילה בתקופתו לפנות

בוקר מהו יב, 6

למוצא לילה ומבוא יומם תמיד

מהו יב, 7

הלילה

[ה]לילה ההוא

מבא יט, 9

בלילה

ינום בלילה

מהו ט, 3

ולילה

דורש בתורה יומם ולילה

מהו ו, 6

עם מבוא יום ולילה

מהו י, 11

יומם ולילה ומוצאי ערב ובוקר

מבא יד, 13—14

תתעטף גפשי יומם ולילה לאין

מנוח מהו ח, 29—30

לילות

את שלישית כול לילות השנה

מהו ו, 7

לכד

וילכדהו

ויצבור עפר וילכדהו

פח ד, 4

תלכוד

והם רשת פרשו לי תלכוד

רגלם מהו ב, 29

נלכדה

ורגלי נלכדה כבכל

מהו ח, 34

למד

וילמדנו

וילמדנו מאז לדורותינו

לאמור סבא י, 2

ותלמדנו

ותלמדנו מהו ב, 17

ללמד

[ויידם] רפות ללמד מלחמה

מבא יד, 6

וללמד

למשכיל להבין וללמד

מהו ג, 13

וללמד לתועי רוח בינה

מהו י, 27

ללמדו

ומן נעוריו ללמדו בספר

ההגוי מהו א, 7—6

מלומדי

מלומדי מלחמה

מבא ו, 11

מלומדי רכב

מבא ו, 12—13

ומלומדי

עם קדושי ברית ומלומדי

חוק מבא י, 10

למודי

כמי שלא נפל גורלו בחור

למודי אל מבד ח, 27

בלמודיכה

...בלמודיכה...

מהו ב, 39

בלימודיכה

ותכן לבי [בלי]מודיכה

ובאמתכה מהו ו, 13—14

כלמודיך

ותתמכני בביתכה ולשוני

כלמודיך מהו ז, 10

ולמד

וגם באלף ולמד

מבד טו, 1

לעג

ילעיגו

פשרו אשר ילעיגו על רבים

פח ד, 1—2

לעג

בוז למלכים לעג וקלס

לגבורים מבא יב, 7—6

בלועג

והם [ב]ל[ו]עג שפה ולשון אחרת

ידברו לעמך מהו ד, 16

ובלעג

ובלעג ישחוקו עליהם

פח ד, 6

לען

ולענה

שורש פורה רוש ולענה

במחשבותם מהו ד, 14

לפד

כלפיד

ונכאי רוח תבעיר כלפיד אש

בעמיר מבא יא, 10

לקח

לקח

והון עמים לקח פח ח, 12

ולקח

ולקח את מוסר במשפטיהמה

מה ו, 7—8

ולקחו

ולקחו נשים והולידו בנים

מבד ז, 6—7

יקח

ולוא ישתה ולוא יקח מידם

מה ח, 16

אל יקח איש עליו בגדים צואים

מבד יא, 3

תקח

ולא תקח שוחד ולא תקח כופר

לעלילות רשעה מהו טו, 24

יקחו

וגם הכהנים אל יקחו מאת

ישראל אנוס מבד טו, 14

לקחת

לקחת שתי נשים בחייהם

מבד ד, 20—21

ולוקחים

ולוקחים איש את בת אחיהו

ואת בת אחותו

מבד ה, 7—8

לקח

אל אשר לקח משם

מהו יב, 27

לוקחתי

ואני מה כיא מעפר לוקחתי

מהו קסע ז, 4

לקחתי

ואני מעפר לקחתי ומחמר

קורצתי מהו יב, 24

למקח

ואל יעש איש דבר למקח

ולממכר מבד יג, 15

בלקח

ולחשכיל רוכנים בלקח

מה יא, 1

והרוכבים עליהם אנשי חיל מלחמה מבא ו, 12 בצאתם מירושלים ללכת למלחמה עד שובם מבא ז, 3-4 כול אלה לוא ילכו אתם למלחמה מבא ז, 5 בקרבכם למלחמה ועמד הכוהן מבא י, 2 אתמה קרבים היום למלחמה על אויביכם מבא י, 3 [ג]בורי אלים מתאזרים למלחמה[ה] מבא ט, 14 לצאת מערכה אחרת חליפה למלחמה מבא ט, 10 ולמתקרב[ם] למלחמה יתקעו מבא ט, 11	לכה המלחמה ומאת[כה] הגבורה מבא יא, 4 וגבור המלחמה[ה] בעדתו מבא יב, 8 גבורי המלחמה ירושלים מבא יב, 16 עם[ם] יוצאי[ם] המלחמה מבא טו, 2 וקרא באזניהם את תפלת מועד המלחמה על פי ספר ספר מבא טו, 4-5 וחזק א[ת] אנשי המלחמה וענה ואמר מבא טו, 7 כיא מועד המלחמה היום הזה מבא טו, 12 ופתחו שערי המלחמה מבא טז, 3 ולבחון בם כול חרוצי המלחמה מבא טז, 9 ונאספו אליהם כול מערכות המלחמה מבא יח, 4 לכה הגבורה ובידכה המלחמה מבא יח, 11	המלחמה עד תם כל אנשי המלחמה מבד ת, 37 [וזה סרך אנשי] המלחמה מבא א, 1 ואחר המלחמה יעלו משם מבא א, 3 ובשלוש ושלושים שני המלחמה מבא ב, 6 כפי תעודת המלחמה שנה בשנה מבא ב, 8 תערך המלחמה שש שנים מבא ב, 9 תחלק המלחמה על כול בני חם מבא ב, 13 תחלק המלחמה על כול [העמים במ]ושבותיהם מבא ב, 14 בהפתח שערי המלחמה מבא ג, 1 סדרי המלחמה והחצרות מבא ג, 1 וחצרות המאסף בשבוע המלחמה מבא ג, 2 המלחמה יכתבו מבא ג, 6 בהפתח שערי המלחמה מבא ג, 7 ושבובם מן המלחמה מבא ג, 10 ובשבובם מן המלחמה יכתבו על אותותם מבא ד, 8 ובשבובם מן המלחמה יכתבו על אותותם מבא ד, 13 סרך לסדר דגלי המלחמה מבא ה, 3 ביום המלחמה לוא ירד אתם מבא ז, 6 ובסדר מערכות המלחמה לקראת אויב מבא ז, 8 ...מלחמה[ה] מבא ז, 17 ונטו ידם בכלי המלחמה מבא ח, 8 יצאו זרקות המלחמה להפיל חללים מבא ח, 10-11 לנצח המלחמה מבא ט, 2 משיבים על ידי המלחמה עד החרם מבא ט, 7 סרך לשנות סדר דגלי המלחמה מבא ט, 10 ושטרניו ידברו לכול עתודי המלחמה נדיבי לב מבא י, 5 כיא אם לכה המלחמה מבא יא, 1 כיא לכה המלחמה ואת פלתיים[הכנ]ע[ם] מבא יא, 2-3	נלחמים נלחמים יחד לגבורת אל מבא א, 11 להלחם להלחם במלחי הצפון מבא א, 4 להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם מבא י, 4-5 מלחמה או לעצת היחד או לתעודת מלחמה מה א, 25-26 בחרים להם אנשי מלחמה מבא ב, 7 מאת אל יד מלחמה מבא ד, 3-2 שבעה זרקות מלחמה מבא ה, 2 מלומדי מלחמה מבא ו, 11 וקסת וחצים וזרקות מלחמה מבא ו, 15 כולם יהיו אנשי נדבת מלחמה מבא ז, 5 יפרי מגבעות בראשיהם בגדי מלחמה מבא ז, 10 ...[מ]לחמה על חמישים מגן מבא ז, 14 קול מרודד ידי סדר מלחמה מבא ח, 5 קול חד טרוד לנצח מלחמה מבא ח, 9 תרועת מלחמה גדולה מבא ח, 10 לנצח ידי מלחמה מבא ח, 12 קול תרועה גדולה לנצח מלחמה[ה]... מבא ח, 15-16 והכוהנים מריעים לנצח מלחמה מבא ט, 2 שמונה ועשרים אלף אנשי מלחמה מבא ט, 4-5 כיא תבוא מלחמה בארצכם מבא י, 6-7 [יורדים] רפות ללמד מלחמה מבא יד, 6 [תעו]דת מלחמה בכל הגויים מבא יד, 6 קול חד טרוד לנצח מלחמה מבא טז, 6 יריעו[ן] תרועת מלחמה ב[קול] גדול מבא טז, 7 [וכו]ל עם השופרות יריעו תרועת מלחמה מבא יז, 13 ...מלחמה וכול ראשי המערכות ופקודיהם מבא יט, 12 ...אנשי מלחמה[ה]... [וב]יש פנים וכלמה לנרגני בי מהו ט, 22
מלחמת מלחמת אל נקמת אל ריב אל מבא ד, 12 ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36	ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36	ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36	ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36
למלחמת התחזקו למלחמת אל מבא טו, 12 יום יעוד לו מאו למלחמת כלה לבני חושך מבא א, 10 ממלחמת ועל חצוצרות דרך המשיב ממלחמת האויב מבא ג, 10-11	ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36	ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36	ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36
מלחמתו ירימו איש ידו בכלי מלחמתו מבא טז, 5-6 ירימו איש ידו בכלי מלחמתו מבא יז, 12 בל יבוא גדוד בכלי מלחמתו מהו ו, 28 במלחמתו בחזקו את ידיהם במלחמתו מבא טז, 12	ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36	ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36	ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36
מלחמתי [ש]ארית אנשי מלחמתי ובעלי ריבי מהו ז, 22-23 מלחמתי בחוגי מצרף ושנן כלי מלחמתי מבא יז, 1 מלחמתי וביום מלחמתם בכתיים יצאו לנח[ם] שיר מבא א, 12-13	ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36	ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36	ומלחמת ומלחמת המחלוקת בתש[ע] ועשרים הנותרות מבא ב, 10 ומלחמת גבורי שמים תשיש בתכל מהו ג, 35-36

לחך**יחלכו**

ועפר [רגליך יחלכו]

מבא יב, 13—14

[ועפר רגליך תמיד יחלכו]

מבא יט, 6—7

לחם**הלחם**

ברשת הלחם והתירוש לפני
הכהן מה 2, 18—19
כיא הוא מבכר את רשית הלחם
והתירוש מה 2, 19—20
להבכר בראשית הלחם או
התירוש לשתות מה ו, 5
להבכר בראשית הלחם
והתירוש מה ה, 6

בלחם

והוא ישלח ידו בלחם לפנים
מה ו, 11—20
ואחר ישלח משיח ישראל ידיו
בלחם מה 2, 20—21
ואוכלה בלחם אנהה
מהו ה, 34

ולחם

ולחם רמה מדורו
מה יא, 21

לחמו

יגענשו את רביעית לחמו
מה ו, 25

לחמי

ורגן ותלונה לכול נועדי ואוכלי
לחמי מהו ה, 24
ויהפך לי ל[חמי] לריב
מהו ה, 36

לחם**תלחם**

כיא תלחם בם מן השמ[ים]...
מבא יא, 17

יחלמו

יחלמו בם [כול הצבא]

מבא א, 2—3

בשנה הראשונה ילחמו בארם
נהרים מבא ב, 10
ובשלישית ילחמו בשאר בני
ארם מבא ב, 10—11
ברביעית ובחמישית ילחמו
בבני ארפכשד מבא ב, 11
בששית ובשביעית ילחמו בכל
בני אשור ופרס מבא ב, 12
בשנה השמינית ילחמו בבני
עילם מבא ב, 12—13
בתישעית ילחמו בבני ישמעאל
מבא ב, 13 וקטורה

ולא מענה לשון לכול [ב]ני

אשמה מהו ז, 11

וכול מענה לשון

ותחנה ומענה לשון מהו ז, 13

מהו יא, 35

מענה לשון מהו טז, 6

א[מצ]אה מענה לשון לספר

צדקותיך מהו יז, 16

בלשון

אתה בראתה רוח בלשון ותדע
דבריה מהו א, 28—29

ובלשון

ובלשון גדופים פתחו פה
מבד ה, 11—12

ולשון

ולשון גדופים מה ד, 11
ולשון

וימירוהו בערול שפה ולשון
אחרת מהו ב, 18—19

והם [ב]לועג שפה ולשון אחרת

ידברו לעמך מהו ד, 16

בזקי מכשול ולשון הגברתה

בפי מהו ח, 35

לשוני

וצדקות אל תספר לשוני תמיד
מה י, 24

בלשוני

חרות בלשוני לפרי תהלה
מה י, 9

ופרי קודש בלשוני

מה י, 23
ובלשוני

ותהן בפי הודות ובלשוני
[מל]ה מהו יא, 4—5

ובלשוני חקתה על קו
מהו יח, 10—11

ולשוני

קדרות לבשתי ולשוני לחך
תדבק מהו ה, 32

ותתמכני בבדיהכה ולשוני
כלמודיך מהו ז, 10

לשונם

אשר שגנו כחרב לשונם
מהו ה, 13

ותוסף לשונם כחרב אל תערה
מהו ה, 14—15

לחח**לח**

להתם כול עץ לח ויבש
מפליהם מהו ג, 29—30

לח ויבש מצולה לכול חיה ועופו
מהו ח, 19

ותלונה

ורגן ותלונה לכול נועדי

ואוכלי לחמי מהו ה, 24

תלונתם

ובננינות יחד תלונתם

מהו ה, 31

לוצ**ולמלוצ**

ולמלוצ באלה לעפר כמוני
מהו יח, 11—12

לצים

לצים יחרוקו שנים
מהו ב, 11

הלצון

בעמוד איש הלצון
מבד א, 14

עם אנשי הלצון ישפטו
מבד ח, 34

מליץ

ובגורל יחד עם מלאכי פנים ואין
מליץ בנים מהו ו, 13

ומליץ

ומליץ דעת ברזי פלא
מהו ב, 13

מליצי

ותצילנו מקנאת מליצי כזב
מהו ב, 31

והמה מליצי כזב וחזוי רמיה
מהו ד, 9—10

ומליצי

ומליצי חידות לו פח ח, 6
ומליצי רמיה [התעם]

מהו ד, 7
ומליצי דעת מהו קטע 2, 6

למליצי

ואהיה איש ריב למליצי תעות
מהו ב, 14

לוש**לשת**

ענן על פלגי מים לשת עלה
מהו י, 24

לשון**לשון**

ולכל לשון למספריה
מבד יד, 10

בלת לשון ומפרד עמים
מבא י, 14

ותהן מענה לשון לע[רול]
שפתי מהו ב, 7

פתחו לשון שקר בחמת תנינים
פורחת לקצים מהו ה, 27—28

ובעוברים בברית יהיו הכהנים

והלויים מה א, 18—19

והלויים מספרים את עוונות

בני ישראל מה א, 22—23

והלויים מקללים את כול

אנשי גורל בליעל מה ב, 4—5

והוסיפו הכהנים והלויים

ואמרו מה ב, 11

והלויים יעבורו אחריהם

מה ב, 20

לפני הכהנים והלויים

מבא ז, 13—14

והלויים וכול עם השופרות

ידיעו קול אחד מבא ח, 9—10

ואחיו הכהנים והלויים

מהבא יג, 1

והלויים וכול אנשי הסרך

מבא טו, 4

והלויים וכול עם השופרות

מבא טז, 6—7

הכהנים והלויים

מבא יח, 5—6

והלויים

הכהנים לראשונה והלויים
מבד ג, 21—1

הכהנים לראשונה והלויים
שנים מבד יד, 3—4

הכהנים לראשונה והלויים
שנים מבד יד, 5

מהלויים

ואיש מהלויים בחון באלה
מבד יג, 3—4

לוצ**ויליוז**

ויליוזו עלי בשפת עול
מהו ה, 25

לוח**הלוחות**

כתוב חזון ובאר על הלוחות
פח ו, 15

לון**ילון**

והאיש אשר ילון על יסוד
היחד מהו ה, 17

ואם על ערעו ילון אשר לוא
במשפט מהו ז, 17—18

ומלינים

סוררים ומלינים סביב
מהו ה, 25—26

בתלונה

או בתלונה או בעורף [קשה]
מהו ה, 25—26

ה להב

ושבולת זהב טהור בתוך ה להב
מבא ה, 10

בלהבי

וכוח וגבורה וחמה גדולה
בלהבי אש מבד ב, 5

שלהב

ש להובת
ש להובת חרב אוכלת
מבא ו, 3

ש לבתה

ומימיה תואכל ש לבתה
מחו ח, 30

להט

ולהט
ורוחות קודש ולהט אש
מתהפכת מחו ח, 12

לוד

ובשנית בבני לוד
מבא ב, 10

לוה

והנלוים
היוצאים מארץ יהודה והנלוים
עמהם מבד ד, 3

לוי

ובני לוי יעמדו איש במעמדו
מה א, 22
אשר אמר עליהם לוי בן יעקב
מבד ד, 15
ארבעה למטה לוי ואהרן
מבד י, 5
בני לוי ובני יהודה ובני בנימין
מבא א, 2

ולוי

[ו]שם ישראל ולוי ואהרן
מבא ה, 1

לויים

יצאו עמהם שבעה לויים
מבא ז, 13
...לויים שוטרם מבא ז, 15

הלויים

ואחריהם ראשי הלויים
מבא ב, 2
ושלושה שוטרם מן הלויים
מבא ז, 13

והלויים

והלויים בתוך מחלקת עבודתו
מה א, 12

לבט

וילבטו

וילבטו בלא בינה כיא המה
בהולל מעשיהם מחו ד, 7-8

להלבט

להלבט במשגתם
מחו ב, 19

לבן

והלוהב ברזל לבן מאיר
מבא ה, 10
לובשים בגדי שש לבן
מבא ז, 9

ומלובן

בכור ומלובן כמראת פנים
מבא ה, 11

בלבונה

או שיפוס בלבונה
מבד יא, 4

ולבונה

עולה ומנחה ולבונה
מבד יא, 19

לבנון

כיא חמס לבנון יכסך
פח יא, 17

הלבנון

כיא הלבנון הוא עצת היתד
פח יב, 4-3

לבש

לבשתי

קדרות לבשתי ולשוני לחך
תריבך מחו ה, 32

לובשים

לובשים בגדי שש לבן
מבא ז, 9

להב

להוב

ותשוט בשביבי להוב עד אפס
כול שותיהם מחו ג, 30

ולהוב

ולהוב חנית באש אוכלת
עצים מחו ב, 26

לוהב

ועל לוהב הזרק יכתובו
מבא ו, 2

והלוהב

והלוהב חצי האמה
מבא ה, 7

והלוהב

ברזל לבן מאיר
מבא ה, 10

ואל ישנאהו ויעלים בלבבו

מה ה, 26
שמתה בלבבו מחו ב, 18

לבבי

עמו שור לבבי מה יא, 2
ואורת לבבי בר [ז] נהיה

מה יא, 3
עוונותי פשעי חטאתי עם נעויות
לבבי מה יא, 9

חזקים למוס לבבי מחו ב, 6
וימס לבבי כרונוג מלפני אש

מחו ד, 33
[ותסר לבבי מאחרין] אשמה

מחו ו, 5
השם לבבי ממחשבת רוע

מחו ז, 3
על [רוע] מעשי ונעויות [לבבי]

השם [לבבי] כיא לערל אוזן
מחו יז, 18

נפתח דבר ולב מחו יח, 20
פתחתה לבבי לבינתכה

מחו קטע א, 12

בלבבי

ובליעל לוא אשמור בלבבי
מה י, 22

וממקור צדקתו משפטי אורי
בלבבי מה יא, 5

להמיר תורתכה אשר שגגתה
בלבבי בחלקות לעמכה

מחו ד, 10-11
וסוד אמת אמצתה בלבבי

מחו ה, 9
ואת אלי מרחב פתחתה בלבבי

מחו ה, 34-33
ויבואו בלבבי ויגעו בעצמי

מחו יא, 21

ולבבי

ולבבי כרונוג ימס על פשע
וחטאה מחו קטע א, 14

לבבך

לא בצדקתך ובישרי לבבך אתה
בא לרשת את ארצם

מבד ח, 14-15

לבבם

וחזק את לבבם
מבא טז, 11-12

ויעץ בליעל עם לבבם
מחו ו, 21-22

לבבכמה

אל תיראו ואל ירך לבבכמה
מבא י, 3

ואל [ירך לבבכמה]
מבא טו, 9

להתהלך בדרך לבכה לאין עול

מחו ו, 6-7
ויתמוטטו מדרך לבכה

מחו ו, 21
מחו י, 1
זמת לבכה
כנזבת [לבכה]

מחו יד, 24-25
..לבכה וקצ תעודה השכלתה

מחו קטע ו, 11

לבם

ללכת בכול שרירות לבם
מה ט, 10-9

בלכתם בשרירות לבם
מבד ב, 17-18

ובניהם במצרים הלכו בשרירות
לבם מבד ג, 5

ויבחרו ברצונם ויתורו אחרי
שרירות לבם מבד ג, 11-12

ויעזובם ויפסו בשרירות לבם
מבד ח, 19

אשר שמו גלולים על לבם
מבד ח, 32

וילכו בשרירות לבם
מבד ח, 32-33

בשמעם אתם ישישו וישמחו ויעזו
לבם מבד ח, 56

ועם שרירות לבם יתורו
וידרשוכה בגלולים מחו ד, 15

והמה הוות לבם יחשיבו
מחו ה, 27

..לבם ויצרכ הופיע לי למרורים
מחו ה, 32-33

לבב

רשע ושקר גוה ורום לבב
מה ד, 9

וגבורת אל מא[מצת] לבב בני
חורשן מבא א, 14

ודגלי הבנים יהיו להם לבב
מבא א, 14

ולשיב כול מסי לבב
מבא י, 5-6

[ימס ויטור] סם לבב קושי
מבא יד, 7

לבב עמו יבחן
מבא טז, 13

בלבב

להאיר בלבב איש מה ד, 2
בלבב גבר יתהלכו בחכמה

ואולת מה ד, 23-24

לבבו

ולפחד לבבו במשפטי אל
מה ד, 2-3

לתעות אחר לבבו מה ה, 4

בלבבו

יתברך בלבבו לאמור שלום
מה ב, 13

לאה

נ לא ת י

ולא נ לא ת י מהו י, 18

לאך

מ לאך

וביד מ לאך חושך

מה ג, 20—21

יכור מ לאך המשטמה מאחריו

מבד ט, 5

לשחת מ לאך משטמה

מבא יג, 11

ומיא מ לאך ושר מבא יג, 14

בגבורת מ לאך האדיר למשרת

מבא יז, 6

ו מ לאך

ואק ישראל ו מ לאך אמתו

מה ג, 24

ו ב מ לאך

ו ב מ לאך חושך תעוה כול בני

צדק מה ג, 21—22

מ לא כים

וצבאות מ לא כים מבא יכ, 1

עם קדושים גבורי צבא מ לא כים

מבא יכ, 7

מ לא כים

כיא מ לא כים קודש בעדחם

מה ג, 8—9

נגיעים ביד כול מ לא כים חבל

מה ד, 12

בו כל מ לא כים חבל מבד ב, 6

[לכו] מ לא כים ממשלתו

מבא ז, 6

כיא מ לא כים קודש עם צבאותם

יחד מבא ז, 6

ורואי מ לא כים קודש

מבא י, 10—11

מ לא כים חבל בחוקי חושך יתהלכו

מבא יג, 12

ובגורל יחד עם מ לא כים פנים

מה ו, 13

ואין מליץ בנים מהו י, 10

מבא יח, 10

ו מ לא כים

במעון קודשכה ו מ לא כים שמים

מבא יב, 2

מ לא כים

בטרם היותם מ לא כים שמים

מהו א, 11—12

מ לא כים

יחד עם קדושיכה [וצבא]

מ לא כים מבא יב, 4

מלאכה

אל יעש איש ביום השישי

מ לא כה מבד י, 14—15

ה מ לא כה

אל ידבר בדברי ה מ לא כה

מבד י, 19

ל מ לא כה

ל מ לא כה ולממון יחד יואכלו

מה ו, 2

מ לא כת

אל מ לא כת הרבים יכתבו

בחסכון מה ו, 20

מ לא כתו

ואת מ לא כתו מה ו, 19

לאם

ל אומים

יכול ל אומים כבודכה

מהו ו, 12

ו לא מים

ו לא מים בדי ריק ייעפו

פח י, 8

לבא

ל ב יאים

ותתן את נפש עבדך בתוך

ל ב יאים מהו ה, 6—7

לבב

ל ב

ולוא ללכת עוד בשרירות ל ב

אשמה מה א, 6

קושי עורף וכיבוד ל ב

מה ד, 11

ככול אשר צוה ככול ל ב ובכול

נפש מה ה, 9—8

[וכיבוד ל ב או] רוח רשע

מה ה, 26

הפחת לדעה ל ב עבדכה

מה יא, 15—16

בכל ל ב ובכל נפש אל הנמצא

מבד ט, 9—10

בכל ל ב ובכל נפש מבד טו, 12

להמס ל ב אויב

לכול עתוד המלחמה נדיבי ל ב

מבא י, 5

ולהרים במשפט ל ב נמס

מבא יד, 5—6

[המסתה] ל ב גבורים מבא יח, 11

ל ב מבא יח, 14

[דק או] ילי ל ב לא יבינו אלה

מהו א, 38—39

ויצר סמך לכול נמהרי ל ב

מהו ב, 9

קרוב רחמיכה לגעזי ל ב

מהו ז, 27

ואהבכה בנדבה ובכול ל ב

מהו טו, 10

יתגלה ל ב עפר להשמר [מכל דע]

מהו יח, 24

ל ב

כי ל ב ל ב שלם דרשוהו

מבד א, 10

וידרשוכה בלב ו ל ב מהו ד, 14

[אודכה] אדוני הנותן ל ב

עב[ור] בינה מהו יד, 8

פתחתה באוזן עפר ונהיות עולם

חקותה ל ב מהו יח, 27

ו ל ב

ו ל ב נמס לפתח תקוה

מבא יא, 9

וידרשוכה ל ב ל ב ולב מהו ד, 14

ול[התהלך] באמת ו ל ב שלם

מהו טז, 7

באמונה ו ל ב שלם מהו טז, 17

כיא לערל אוון נפתח דבר ו ל ב

מהו יח, 20

ו ל ב האבן למי נחשבתי עד זות

מהו יח, 26

ו ל ב

וכאשר משל בישראל רם ל ב

פח ח, 9—10

כיא לוא מל את עורלת ל ב

פח יא, 13

ארור בגלולי ל ב מה ב, 11

ללכת בשרירות ל ב מה ב, 26

במתיר שרירות ל ב מה ג, 3

אשר לוא ילך איש בשרירות ל ב

מה ה, 4

לבגוד באמת וללכת בשרירות ל ב

מה ו, 18—19

ללכת בשרירות ל ב מה ז, 24

להדריכם בדרך ל ב מבד א, 11

ויבחרו איש בשרירות ל ב

מבד ח, 8

ל... ל ב מהו יז, 21

לטהר מאשמה את ל ב

מהו יז, 25

ב ל ב

אשר נתן אל ב ל ב בינה

פח ב, 8

ל ב

כיא בשרירות ל ב אלך

מה ב, 14

רקים אשכית משפתי נדות

ונפתלות מדעת ל ב

מה י, 24

ואני במוס ל ב כמים

מהו ב, 28

ויהם עלי ל ב מהו ה, 32

ל... ל ב בנאצ[ותם]... מהו ו, 2

ויהם ל ב ל כללה מהו ז, 5

ותכן ל ב [בל] מודיכה ובאמתכה

מהו ז, 13—14

ויגגר כמים ל ב מהו ח, 32

בוקי משפט ל ב מהו ח, 37

שש ל ב בביריתכה ואמתכה

מהו י, 29

ויתהוול ל ב בחלחלה ומותני

ברעדה מהו י, 32

בהגי ל ב מהו יא, 2

ימה או[מר] בלוא גליתיה ל ב

מהו יב, 33—34

ואהבכה נדבה ובכול ל ב

מהו יד, 26

ויהם ל ב מהו טע, 13

ו ל ב

ו ל ב נפתח למקור עולם

מהו י, 30

ל ב כה

ויאיר ל ב כה בשכל חיים

מה ב, 3

ומחשבת ל ב כה תכון לנצח

מהו ד, 13

ולדרך ל ב כה לא היאה

מהו ד, 18

ולא רימה [ב] מומת ל ב כה

מהו ד, 21

והולכי בדרך ל ב כה יכוננו לנצח

מהו ד, 22—21

יישועוני ההולכים בדרך ל ב כה

מהו ד, 24

ומכשול

ומכשול עוונות ישים לפניו
להסגוב
ומכשול עוונות יתן גורלו
מה ב, 17
ומכשול עוונות שמו לנגד פניהם
ויבאו לדורשכה מהו ד, 15-16
ומכשול בכול דברי רצונך
מהו י, 22

למכשול

ואתה תגבר צרי עלי למכשול
מהו ט, 21
ולמכשולי
ולמכשולי גבורת מלא
מהו ט, 27

כתב

ומשפט העריות לזכרים הוא כתב
וכהם הנשים מבר, ה, 9-10

וכתבם

וכתבם בסרך איש לפני רעהו
מה ה, 23

וכתבוהי

וכתבוהי במקומו כפי יאותו
בגורל האמת מבר יג, 12

יכתוב

ואחר יכתוב בתכוננו ליתד קודש
מה ט, 2
רק בסרך הצבא יכתוב משפחתו
מה א, 21

יכתובוהו

יכתובוהו בסרך תכוננו בתוך
אחיו מה ו, 22

יכתבהו

המבקר יכתבהו בידו
מבר ט, 18

יכתובו

יכתובו קרואי אל מבר ג, 2
יכתובו נשיאי אל מבר ג, 3
יכתובו סרך אל מבר ג, 3
יכתובו ראשי אבות העדה

מבר ג, 4
יכתובו תעודות אל מבר ג, 4
יכתובו גבורות אל מבר ג, 5
יכתובו שלום אל במתני

קדושי מבר ג, 5
ועל חצוצרות סדרי המלחמה

יכתובו מבר ג, 6
יכתובו זכרון נקם במועד אל

מבר ג, 7-8
ועל חצוצרות המארב יכתובו

מבר ג, 8
ועל חצוצרות החללים יכתובו

מבר ג, 8
ועל חצוצרות המרדף יכתובו

מבר ג, 9

לבוא המערכה יכתובו על

חצוצרות מבר ג, 10
יכתובו גילות אל במשיב שלום

מבר ג, 11
אשר בראש כול העם יכתובו

מבר ג, 12
יכתובו בר[אש]... מבר ג, 14

[על] [א]ות השבט יכתובו נס
אל מבר ג, 14

ועל אות הא[ל]ף יכתובו

מבר ד, 1
ועל אות מררי יכתובו

מבר ד, 1
ועל אות המאה יכתובו

מבר ד, 2
ועל אות החמשים יכתובו

מבר ד, 3
על אות העשרה יכתובו

מבר ד, 4
וב[כ]לכתם למלחמה יכתובו

מבר ד, 6
ובגשתם למלחמה יכתובו על

אותות מבר ד, 7
ובשובם מן המלחמה יכתובו על

אותות מבר ד, 8
ובגשתם למלחמה יכתובו על

אותות מבר ד, 11
ופרוש שמותם יכתובו עם כול

סרכם מבר ד, 11
ואת כול פרוש שמותם יכתובו

עליהם מבר ד, 12-13
ובשובם מן המלחמה יכתובו על

אותות מבר ד, 13
ועל השלס השני יכתובו

מבר ו, 2
ועל לוחב הזרק יכתובו

מבר ו, 2
ועל הזרק השלישי יכתובו

מבר ו, 3
ועל כול מגני המגדלות יכתובו

מבר ט, 14-15
כתוב

כתוב חזון וברא על הלוחות

פח ו, 15
לכתוב

לכתוב את הבאות פח ז, 1

ונכתב ואם יקרבהו ונכתב בתכוננו

מה ז, 21
יכתב

ואחר יכתב בתכוננו מה ח, 19

ויכתב ויכתב ספר זכרון לפניו

מבר ח, 42
יכתבו

אל מלאכת הרבים יכתבו
בחשבון בידו מה ו, 20

לא יחשבו בסוד עם ובכתבו לא

יכתבו מבר ח, 23
בצאתם למלחמה יכתבו

ועל מ[גן] נשיא כול העדה

יכתבו מבר ה, 1
ויכתבו

וישמרו ויכתבו אוהבים לאל

מבר ג, 3-4
ויכתבו בשמותיהם איש אחי

מבר ד, 4-5
כתוב

כיא כן כתוב מכול דבר שקר

תרחק מה ה, 15
כאשר כתוב במדבר פנו

דרך מה ה, 14
היא העת אשר היה כתוב עליה

מבר א, 13
ועל הנשיא כתוב לא ירבה לו

נשים מבר ה, 1-2
כבוא הדבר אשר כתוב

מבר ז, 10
כאשר כתוב דרך כוכב מיעקב

וקם שבת משראל מבר ז, 19-20

ואין כתוב כי אם נוקם הוא

לצרי מבר ט, 5
כי כן כתוב מלבד שבתות יי

ומלבד מתנותיהם מבר יא, 18
כי כתוב זבח רשעים תועבה

מבר יא, 20-21
הכתוב

וגם אל ידבר לפני תכוננו הכתוב

לפניו מה ו, 10
באמרות את מי רעהו הכתוב

לפניהו מה ו, 26
ככול[ל] הכתוב בתורה

מבר ט, 6
הכתובים

ואם באחד מן הכוהנים הכתובים

בספר מה ז, 2
ובכתבו

לא יחשבו בסוד עם ובכתבו לא

יכתבו מבר ח, 23
כתבים

כתבים וסרה ממשלת כתיים מבר א, 6

וביום נפול בו כתיים מבר א, 9
על עומדם נגד מחני כתיים

מבר ט, 2
ובעומדם ליד מערכת כתיים

מבר ט, 5
יחלו ידם להפיל בחללי כתיים

מבר ט, 7
[מע]רכת כתיים מבר יז, 12

[גבו]רי כתיים והמון אשור וחיל
כול הגוים מבר יט, 10

[נפול] [ח]ללי כתיים

מבר יט, 13
הכתיים

[על] כול גדריו הכתיים

במצרים מבר א, 4
ילכו וחזו נגד מלך הכתיים

מבר ט, 2
ואנשי הבינים ישלחו ידם בחיל

הכתיים מבר יז, 13-14
כול מ[חני] הכתיים מבר יח, 4

הכתיים
פשו על הכתיים פח ב, 12

במשלת הכתיים
פח ב, 13-14

פשו על הכתיים פח ג, 4
פשו על הכתיים פח ג, 9

פשו על מושלי הכתיים
פח ד, 5

פשו על מושלי הכתיים
פח ד, 10

אשר יבואו הכתיים
פח ה, 16-17

פשו על הכתיים פח ו, 10
ביד חיל הכתיים פח ט, 6-7

בכתיים
וביום מלחמתם בכתיים יצ[אי]

לנח[ש] שיר מבר א, 12
מועד גבורת ידכה בכתיים

לאמור מבר יא, 11
והמלחמה מתנצחת בכתיים

מבר טז, 8
וכתיים

וכתיים יכתו לאין [מרפא]

מבר יח, 2-3
כתיי

ובגודדי כתיי אשור מבר א, 2

כתל

בכותל

ובל כלי מסמר או יתד בכותל

מבר יב, 17

כתן

כתונת

כתונת בד ומכנסי בד

מבר ז, 9

כתר

מכתיר

כיא רשע מכתיר את הצדיק

פח א, 11

כתת

יכתו

וכתיים יכתו לאין מרפא

מבר יח, 2-3

ויכרת
ויכרת זכורם כאשר דבר להם
במדבר קדש מבר ג, 6–7
ותכרת
ותכרת במשפט כול אנשי מרמה
מהו ד, 20
להכרית
להכרית במשפט כול עוברי
פכה מהו ד, 26–27
ולהכרית
להשמיד ולהכרית את קרן
[בליעל] מבא א, 4–5

כשד
הכשדאים
כיא הנגי מקים את הכשדאים
פח ב, 10–11

כשל
אכשול
ואם אכשול בעוון בשר
מה יא, 12
כושל
או איש זקן כושל מה 2, 7
כושלת
...מצות מרוח כושלת...
מהו יו, 7

כושלים
ויקרא כושלים [לגבורת] לא
מבא די, 5
לחיות רוח כושלים מהו ח, 36
וכושלי
...עולם וכושלי ארצ...
מהו קטע 7, 4
נכשלו
וגבורי חיל נכשלו במלפנים
מבר ב, 17

להכשיל
להכשיל בני אור מה ג, 24
בתכמי עבדכה להכשיל
מהו ה, 29
ויבוא בעצמי להכשיל
מהו ה, 36–37
ולכשילם
הופיע אליהם בלעם ולכשילם
פח יא, 8–7

וכשלוני
וכשלוני לגבורת עולם
מהו ט, 25–26
מכשול
—[ירן] תקו בוקי מכשול
מהו ח, 35
[לגעתך] אין מכשול מהו י, 17
לפניו כול גגע מכשול מחוקי
בריתך מהו טז, 15

...קדשכה הניפותה לכפר אשמה
מהו קטע 2, 13
ולכפר
...עוון וחטאה ולכפר...
מהו יז, 12

תכופר
וברוח יושר וענות תכופר חטאו
מה ג, 8
יכופרו
אל דרכי איש יכופרו כל
עוונותיו מה ג, 7–6

כופר
ולא תקח שוחד ולא תקח כופר
לעלילות רשעה מהו טו, 24
בכפורי
אז ירצה בכפורי ניותו לפני אל
מה ג, 11

הכפורים
ובקץ מועד מנוחת יום הכפורים
פח יא, 7–6
בכפורים
לוא יזכה בכפורים מה ג, 4
כפירים
ותסגור פי כפירים אשר כחרב
מהו ה, 10–9 שניהם

כרה
כרוה
כרוה נדיבי העם במחוקק
מבר ו, 4–3

כרע
כורעי
וביד כורעי עפר מבא יא, 13

כרת
אשר כרת משה עם ישראל
מבר טו, 8–9
כרת עמכם ברית ועם כל ישראל
מבר טז, 1–2
כרתה
וברית כרתה לאבותינו
מבא יג, 6

לכרות
הבאים לכרות את הבאר
מבר ו, 9
ונכרת
ונכרת מתוך כול בני אור
מה ג, 16

נכרתו
ומליכהם בו נכרתו מבר ג, 9
נכרתים
בם הם נכרתים מבר ג, 1
יכרתו
יכרתו מקרב המחנה
מבר ח, 49

וכפס על קו משפט ומשקלת
מהו ו, 26
וככפס
לתפל וככפס מהו ו, 36

כפף
כף
אל ישא ואל יתן לבני השחת כי
אם כף לכף מבר יג, 14–15
לכף
אל ישא ואל יתן לבני השחת כי
אם כף לכף מבר יג, 14–15
מכף
לנצל מכף רע פח ט, 13

כפים
הון ועמל כפים מה ט, 22
לעשות רצון ככול משל כפים
מה ט, 23
גליל כפים ומגדלות מבא ט, 10
כפיו
וראש כבוד כפיו מה ט, 15
כפי
ואני בחרתי להכר כפי כרצונך
מהו טז, 10

כפר
ואל ברזי פלאו כפר בעד עונם
וישא לפשעם מבר ג, 18
אשר כפר אל בעדם
מבר ד, 7–6

וכפר
וכפר אל בעדם וראו בישועתו
מבר ח, 57

יכפר
וברבו טובו יכפר בעד כול
עוונותי מה יא, 14
כן יכפר אל בעדם מבר ד, 10
ויכפר

ויכפר עוננו
מבר יד, 18
תכפר
כי תכפר עוון מהו ד, 37
לכפר
לכפר בעד הארץ מה 1, 3
ולוא יסלח לכפר עוונך
מה ב, 8
לכפר לכול המתנדבים לקודש
מה ה, 6

לכפר בעד הארץ ולהשיב
לרשעים גמולם מהו ח, 7–6
והיו לרצון לכפר בעד הארץ
מה ח, 10
לכפר על אשמת פשע מה ט, 4
לכפר בעד שבי פשע מבר ב, 5
לכפר על עוונותיהם
מבר ד, 9–10

לכפר בעד כול עדתו מבא ב, 5

ואנחה בכנור קינה לכול אבל
מהו יא, 22
ואז אזמרה בכנור ישועות ונבל
מהו יא, 23–24

כסה
יכסך
כיא חס לבנון יכסך
פח יא, 17
יכסו
כמים יכסו על העץ
פח י, 14–15

לכסות
ופרשינו [כעננים] וכעבי טל
לכסות ארץ מבא יב, 8
לכסות ארץ זכורם רביבים
להשקות משפט מבא יט, 2
יכוסה
[יכוסה]... מימי פח י, 16–17

כסף
כסף וזהב ואבני חפץ
בהיכל [ו] תיכה מבא יב, 11–12
[כסף וזהב ואבני חפץ]
מבא יט, 5

ובכסף
בזהב ובכסף ואבני חפץ
מבא ה, 14

וכסף
זהב וכסף ונחושת ממוזנים
מבא ה, 5
בזהב וכסף ונחושת ממוזנים
מבא ה, 8

וככסף
וככסף מוזק ככור נופחים
לטהר שבעתים מהו ה, 16

כעס
בכעס
בלעו בכעס חמתו
פח יא, 5–6

מכעס
כי עששו מכעס עיני
מהו ה, 35

כפל
יכפלו
משרו אשר יכפלו עליהם
פח ז, 15

כפס
וכפס
וכפס מעץ יעננה
וכפס עיצה בגול פח י, 1

כינוי
וכינויי
המלך הוא הקהל (וכינויי
הצלמים) וכיון הצלמים הם ספרי
הנביאים מבד ז, 16—17

כנס
ומכנסי
כתונת בר ומכנסי בר
מבא ז, 9

כנע
לניכנעים
אהבת חסד לניכנעים
מה י, 27

הכניע
כיא לכה המלחמה ואת פלשתיים
הכניע [ע] פעמים רבות
מבא יא, 2—3

להכניע
ולהתציב במלחמה להכניע גוים
מה ז, 21

להכניע [ע] רשעה לאין שארית
ופלטה מבא א, 6
[להכניע] קמי ארץ בריב
משפטיכה מבא יב, 5
היום מועדו להכניע
מבא יו, 5

ולהכניע
ולהכניע מערכת אויב בנבורת
אל מבא ו, 5—6

ותכנע
...בעבותי רוח ותכנע...
מהו קטע 9, 6

מכנעת
ובנורל השביעי יד אל הגדולה
מבא א, 14

כנף
מעשי חיה ובני כנף
מבא י, 14
ודליתו לכל עוף כנף מהו ח, 9
וכנפים
וראשים יוצאים וכנפים יוצאות
מבא ט, 11

כנר
וכנור
וכנור נבלי לתכון קודשו
מה י, 10
בכנור
ויהמו בכנור יריבי
מהו ת, 30—31

לכלי
ויחשבוני לכלי אובד
מהו ד, 9

בכלי
בל יבוא גרוד בכלי מלחמתו
מהו ו, 28
ונטו ידם בכלי המלחמה

מבא ח, 8
כדי הטל ירימו איש ידו בכלי
מלחמתו מבא טו, 5—6
כדי הטל ירימו איש ידו בכלי
מלחמתו מבא יז, 12

וכלי
וכלי מלחמותם המה מוראם
פח ו, 5—4

מכלי
ואל יקדש איש מכלי...
אחזתו מבד טז, 16—17

הכלים
ומטהרי הארץ ושומרי הכלים
מבא ז, 2

כלל
וכליל
וכליל כבוד עם מדת הדר באור
עולמים מה ד, 7—8

לכליל
ובזו צרי לי לכליל כבוד
מהו ט, 25

כלם
וכלמה
[בו] שת פנים וכלמה
מהו ט, 22

כלמת
וחרפת עד עם כלמת כלה באש
מחשכים מהו ד, 13

כמר
מכמרת
פורשי מכמרת על פני מים
מהו ה, 8

ומכמרת
ומכמרת חלקאם על פני מים
מהו ג, 26

במכמרתו
וגרהו בחזרו ויספחו במכמרתו
פח ה, 13—14

למכמרתו
ויקטר למכמרתו כיא בהט שמן
חלקו פח ה, 15
ויקטר למכמרתו פח ו, 3

לכלה
עושה התורה אשר ישוטטנו
אל לכלה פח יב, 4—5
ולא נתנם לכלה מבד א, 5
לפוקדם לכלה ביד בליעל

מבד ח, 2
לכלה ירמוסו
מהו ו, 32
ויהם לבי לכלה
מהו ז, 5
ונפשי עלי תשתוחח לכלה
מהו ח, 32
וקהל גויים אסף לכלה אין
שארית מבא יד, 5
רבה ענינם לכלה
מהו קטע 5, 8

ולכלה
באף יעורר קנאה ולכלה...
מהו ט, 3

כלת
גבירת אל כלת אל ככול גוי הבל
מבא ד, 12

וכלת
וכלת עולמים לכול גורל בליעל
מבא א, 5

לכלת
יבערו בו לכלת עולמים
מהו ב, 15

לכלת בני חושך ג[ורל בליעל]
מבא א, 16—17
במלחמת אל לכלת עולמים
מבא ט, 5—6

כלי
אשר אמר ישעיה מוציא כלי
למעשהו מבד ו, 7—8
אל יטהר במי כלי מבד י, 12
ואל ישאב אל כל כלי
מבד יא, 1—2

אל יפתח כלי טוח בשבת
מבד יא, 9
וכל כלי מסמר או יתד בכוחל
מבד יב, 17

בטמאת אחד כלי מעשה
מבד יב, 18
בחוני מצרף ושנן כלי מלחמתה
מבא יו, 1
סבבום בכל כלי מלחמותם
מהו ב, 25—26

להוציא כלי מלחמות
מהו ו, 31

הכלי
מימיו כמימי הכלי מבד י, 13
וכלי
אל יעלה איש בסולם וחבל וכלי
מבד יא, 17

יכלה
אשר לוא יכלה אל את עמו
פח ה, 3
וביום המשפט יכלה אל
פח יג, 2—3
טרם יכלה אחיהו לדבר
מה ו, 10

כלותם
בהיות חושך עד כלותם
מה ד, 13—14
לוא ישיב אפו עד כלותם
מבא ג, 9
לנצח אנשי הקלע עד כלותם
מבא ח, 1

לכלות
כאשר זמם לכלות אביונים
פח יב, 6

לכלות כול בני חושך
מבא יג, 16

ולכלות
ולכלות כוח כרוי פשע
מהו ה, 37
ולכלות בשר עד מוידים
מהו ח, 31

כלה
ויפקוד אחריכה כלה
מה ב, 6

עם כלמת כלה באש מחשכים
מה ד, 13
יום יעוד לו מאז למלחמת כלה
לבני חושך מבא א, 10
ונחל[קו] על כול האויב לדרף
כלה מבא ט, 6

אויבינו למגפת כלה
מבא יח, 9

ולא תשוב עד כלה
מהו ג, 36

ואוכלה בלחם אנחה ושקוי
בדמעות אין כלה
מהו ה, 34—35
והוות לאין חקר כלה לאין...
מהו ו, 3

לאש בוערת בכול אנשי אשמה עד
כלה מהו ו, 18—19
לרוב חסד וקנאת כלה
מהו יב, 14

...כלה ופח לפח יטמונו צמי
רשעה מהו קטע 8, 3

וכלה
וכלה לכול גוי רשעה
מבא טו, 2
וכלה בלוא רחמך
מהו יא, 18
ומשפטי נגע וכלה
מהו קטע 3, 16

בהכון

בהכון אלה ביסוד היחד
מה ת, 10

נכון

וכשחר נכון לאורתום הופעתה
לי מהו ד, 6
כי אמרו לחזון דעת לא נכון
מהו ד, 17-18
לפנות על קו נכון
מהו ת, 21
ובאמת נכון סמכתי
מהו ט, 32

נכונה

בהיות אלה בישראל נכונה
עצת היחד מה ת, 4-5

ויכונן

ויכונן קריה בעולה
פח י, 6

הכין

ולפני היותם הכין כול
מהו ג, 15

הכינה

כי אל הדיעות הכינה ואין
אחר עמו מהו יב, 10-11

הכינותה

[ואף את השמים וכו'] ביהם
הכינותה בחוכמתה

מהו א, 15
ובחכמת דעתה הכי[נו]תה
תע[ו]דתם בטרם היותם

מהו א, 20-21
אשר הכינותה בנו ותלמדנו
בינה מהו ב, 17

כיא אם הכי[נו]תה מצעד[ו]
מהו יב, 34

ואלה אשר הכי[נו]תה
מהו יג, 7

[ב]ו הכינותה בטרם בראתו
מהו טו, 14

אתה יצרתה רוח ופעולתה
הכינותה מהו טו, 22

ברוך אתה אל הדעות אשר
הכינותה מהו קטע 4, 15

אתה אדוני אשר הכינותה
מהו קטע 15, 6

והכינותה
והכינותה לי מעיל [צדקה]
מהו יא, 35

הכינותו
ומרחם הכינותו למועד רצון
מהו טו, 15

הכינותני
..הכינותני ולא נתתה משעני
מהו י, 22-21

על בצע

הכינוותם

הכינוותם לעשותם במ שפטים
גדולים מהו טו, 19

הכינוותמה

כי אתה הכינוותמה מקדם
עולם מהו יג, 10

יכין

ואנוש לוא יכין צעדו
מהו יא, 10

יכינו

במחשבתו יכינו ומבלעדיו לוא
יעשה מה יא, 11

ויכין

ויכין לדרך פעמי מה יא, 13

ויהכין

ויהכין פעמיו להלכת תמים
מה ג, 9

ותכן

ותכן פרי שפתים בטרם היותם
מהו א, 29

ותכן על סלע מבניתי
מהו ז, 9-8

ותכן לבי בלימודיכה ובאמתכה
מהו ז, 13-14

ותכן רגלי בנתיבותיך
מהו ז, 25

הכן

הכן בצדק כול מעשיו
מה יא, 16

להכין

וזה סרך הרבים להכין כל
חפציהם מבר יד, 12

ולא יוכל אנוש להכין צעדו
מהו טו, 13

ויצר עפר איך יוכל להכין
מהו טו, 21

להכין בסוד עמכה
מהו קטע 9, 10

ולהכין

ובמחשבתכה להגביר ולהכין
כול לכבודכה מהו יח, 22

להכינם

וכיושר אמתכה להכינם
בצדככה מהו ו, 10

מכין

ולעליון מכין טובי מה י, 13

המוכן

אל יאכל איש ביום השבת כי אם
המוכן מבר י, 22

כוס

חסוב עליכה כוס ימין יהוה
פח יא, 10

וכוס

וכוס חמת רעל תבלענו
פח יא, 14-15

כור

הוא האיש הנתן בתוך כור
מבר ת, 26

כור העוון ומבנה החטאה
מהו א, 23

בכור

להכיל בכור הריה מהו ג, 8

בכור

טהור בכור ומלוכן ממראת פנים
מבא ה, 11

ובמולדיו יהפכו כול צירים
בכור הריה מהו ג, 11-12

וכספך מוזק בכור גופחים
לטהר שבעתים מהו ה, 16

מכור

ובחבלי שאול יגיה מכור הריה
מהו ג, 9-10

כזב

יכזב יפיח לקץ ולוא יכזב
פח ז, 6

ולא יכזב לפתוח השמים
מהו ת, 16-17

כזב

אשר הטיף לישראל מימי כזב
מבר א, 14-15

כי שוקל רוח ומטיף כזב הטיף
להם מבר ח, 13

ותצילנו מקנאת מליצי כזב
מהו ב, 31

והמה מליצי כזב וחזוני רמיה
מהו ד, 9-10

מפי נביאי כזב מפותי תעות
מהו ד, 16

הכזב

הבוגדים עם איש הכזב
פח ב, 2-1

ולא עזרוהו על איש הכזב
פח ה, 11

פשר הדבר על מטיף הכזב
פח י, 9

...הכזב ואחר תגלה להם הדעת
פח יא, 1

אשר הלכו עם איש הכזב
כשנים ארבעים מבר ח, 37-38

וכזבים

וכזבים לוא ימצאו כשפתי
מה י, 23

כזר

אכזר חמת תנינים יינם וראש פתנים
אכזר מבר ח, 9-10

אכזרי

כחש ורמיה אכזרי
מה ד, 9

כחד

יכחד

ולוא יכחד מהו קטע 6, 9

כחש — כחס

יכחס

ואשר יכחס במדעו ונענש
ששה חודשים מה ז, 3-4

כחש

כחש ורמיה אכזרי
מה ד, 9

וכחש

וכחש עוון ומרמות
מה י, 22

כידן

הכידן

אורך הכידן אמה וחצי
מבא ה, 12-13

ויד הכידן קרן ברורה
מבא ה, 14

וכידון

ובידם רמח וכידון
מבא ה, 6-7

וכידן

והדגל השני מחזיקי מגן וכידן
מבא ו, 5

והכידנים

והכידנים ברזל ברזר טהור
מבא ה, 11

כלה

כלו

כלו למנות עיני מהו ט, 5

כלות

לוא תשוב עד כלות אשמה
מבא יא, 10-11

עד [כלות כול גו] מבא יז, 1

עד כלות עולה וא[נחה] מהו יא, 23

תכלכל
וכאומן בחקי תכלכל לכול
מעש[י]כה מהו ט, 36

תכלכלני
ועד שיבה אתה תכלכלני
מהו ט, 34

כיון
כיון
ואת כיון צלמיכם
מבד ז, 15

וכיון
וכיון הצלמים הם ספרי
הגביאים
מבד ז, 17

כון
במכון
ומול שפתי במכון רנה
מהו יא, 5
במכון עולם לאור אורחם עד
נצח מהו יח, 29

ובמכון
ובמכון צרה עם בוקה
מה י, 16

ממכון
...אלים ממכון...
מהו יח, 11

במכוננו
ושמחת עולם במכוננו
מהו קטע ז, 5

תכון
ומחשבת לבך תכון לנצח
מהו ד, 13
ודרך אנוש לוא תכון כי אם
מהו ד, 31
ברוח יצר אל לו
צדקתכה תכון לעד
מהו ח, 2

נכוננו
פתחו פה על חקי ברית אל לאמר
לא נכוננו מבד ה, 12
ולא נכוננו באמתכה
מהו ד, 14

כיא נכוננו באמתכה
מהו קטע ז, 15

יכוננו
והולכי בדרך לבכה יכוננו לנצח
מהו ד, 21-22
וכל דרכיכה יכוננו לנצח
נצחים ואין זולתכה
מהו ז, 31-32

הכון
ולא ארצה עד הכון המשפט
מה י, 21

וכוח
וכוח וגבורה וחמה גדולה
בלהבי אש מבד ב, 5

מכח
כפלט צאן מטרח מכח אריות
מהו ה, 18-19

כוחו
זה כוחו לאלוהו
פח ד, 9-10
זה כוחו לאלוהו פח ד, 13
וברכות שני איש לפי כוחו
יתנו משאו מה ו, 19
כיא ירעם אל בהמון כוחו
מהו ג, 34

וכוחו
ודעתו וכוחו והוגו מה ג, 2
וישילו וכוחו וגבורתו והוגו
מבד יג, 11

כוחכה
ותוחלה ברוב כוחכה
מהו ט, 14

כוחך
[אוד]ך אדוני כגדול כוחך
מהו יד, 23
את כבודך ואת כוחך הגדול
מהו טו, 20-21

בכוחכה
כיא בכוחכה ובעזו חילכה
הגדול מבא יא, 5
אתה בראתה ארץ בכוחכה
ימים ותהומות

מהו א, 14-15
ותופע לי בכוחכה לאורחות
מהו ד, 23

ובכוחכה
ובכוחכה כול גבורה
מהו יא, 8

וכוחם
כול דעתם וכוחם והוגם ביחד
אל מה א, 11-12
וכוחם לתקן כתם דרכיו
מה א, 12-13

כוחנו
ולוא כוחנו ועצום ידינו עשה
חיל מבא יא, 5

כול
להכיל
ומי יכול להכיל את כבודכה
מה יא, 20

יכלכלם
והוא יכלכלם בכול חפציהם
מה ג, 17

כהונתם
[ל]א יחלו שמן משיחת
כהונתם מבא ט, 8

כוח
עם כוח וגבורתכה
מה יא, 19-20

גמול אל כוח אל שלומי אל
מבא ד, 12
חזקים למוס לבבי ומאמצי [כוח]
מהו ב, 6
ותסמך גפשי בחזק מותנים
ואמוץ כוח מהו ב, 7-8
ונה כוח לי כיא התיצבתי
בגבול רשעה מהו ג, 24
ובזוכרי כוח ידכה עם המון
רחמיכה התעודדתי

מהו ד, 35-36
ולתתם כוח לבלתי החזק מעמד
מהו ה, 29-30
ולכלות כוח כרוי פשע

מהו ה, 37
ואתה אל שכתה בעד פריו ברו
גבורי כוח מהו ח, 11
לתתם כוח לקצים מהו ח, 31
ומי בכול מעשי פלאכה הגדולים
יעצור כוח מהו י, 10-11
ומה אפהוא שב לעפרו כי יעצור
[כוח] מהו י, 12
ואפחדה בשומעי משפטיכה עם
גבורי כוח מהו י, 33-34
רמות כוח ורוב בשר להרשיע
מהו קטע ז, 9
לא יעצרו כוח לדעת בכבוד
מהו קטע ט, 10, 3

בכוח
מיא כמכזה בכוח אל ישראל
מבא יג, 13
בכוח גבורתו ורוב רחמי
מהו ד, 32
ולעזין בכוח ומחסי בשר
מהו ז, 17
ולגדל נצר להעזין בכוח
מהו ז, 19
וכגבורתכה אין בכוח

מהו ט, 16-17
ואין זולתך ואין עמכה בכוח
מהו י, 9-10
[את]חזק בכוח ואיכה אתקומם
מהו יב, 35
בכוח גבורתכה מהו יח, 8
בכוח גבורה מהו קטע ז, 9
ולכהין פתאים בכוח גבורתך
מהו קטע ט, 15, 4

ובכוח
ובכוח ידכה רוטשו פגריהם
לאין קובר מבא יא, 1

ואחר הדברים האלה יתקעו להם
הכוהנים מבא יז, 10
[ו]יתקעו הכוהנים בחצוצרות
תרועה שנית מבא יז, 11
בעת ההיא יריעו הכוהנים
תרועות הזכרון
מבא יח, 3-4

הכהנים
הכהנים והלוים ובני צדוק
מבד ג, 21, 1
הכהנים הם שבי ישראל
מבד ד, 2
הכהנים לראשונה והלוים שנים
מבד יד, 4-3
הכהנים לראשונה והלוים שנים
מבד יד, 5
ממנו יתנו בעד הכהנים
מבד יד, 13
וגם הכהנים אל יקחו מאת
ישראל אגוס מבד טז, 15

והכהנים
והכהנים מספרים את צדקות
אל מה א, 21
והכהנים מברכים את כול
אנשי גורל אל מה ב, 2-1
והכהנים יריעו בשש
חצוצרות ההללים כבא ז, 8-9
והכהנים יהיו מריעים
בחצוצרות ההללים

מבא ט, 1-2
והכהנים מריעים לנצח
מלחמה כבא ט, 2
[והכהנים] יהיו מריעים
מבא טז, 8

והכ[ו]הנים ית[קעו]
ב[ח]צוצרות המקרא

מבא טז, 10
והכהנים יריעו בחצוצרות
ההללים מבא יז, 12-13
והכהנים יהיו מריעים
מבא יז, 14-15
והכהנים וה[לוים] אשר אתו
מבא יח, 6-5

וכוהנים
שנים עשר איש וכוהנים
שלושה מה ח, 1

לכהנים
וכן כל אבדה נמצאת ואין לה
בעלים והיתה לכהנים
מבד ט, 15

כוהני
פשרו על כוהני ירושלם
פח ט, 5-4

ומשבים על פי בני צדוק
הכוהנים מה ה, 2
לבני צדוק הכוהנים
מה ה, 9
הכוהנים ישבו לרשונה
והזקנים בשנית מה ה, 8
לסוד יחד על פי הכוהנים
מה ה, 19
ואם באחד מן הכוהנים
הכתובים בספר מה ז, 2
ואת ראשי הכוהנים יסרכו
מבא ב, 1
ובעמוד ה[כוהנים]
מבא ה, 15
ובצאת הכוהנים אל בין
המערכות מבא ז, 13—12
לפני הכוהנים והלויים
מבא ז, 14—13
ותקעו הכוהנים בשתי
חצוצרות מבא ז, 14
ואחר יתקעו להם הכוהנים
בחצוצרות המשיב מבא ה, 2
ותקעו הכוהנים בחצוצרות
המקרא מבא ה, 3
ותקעו הכוהנים בחצוצרות
מבא ה, 5
יתקעו להם הכוהנים תרועה
שנית מבא ה, 7
ובחצוצרות יהיו הכוהנים
מריעים מבא ה, 11—12
ואחר יתקעו להם הכוהנים
בחצוצרות מבא ה, 13
כסדר הזה יתקעו ה[כוהנים]
לשלושת הדגלים מבא ה, 14
יריעו ה[כוהנים והלויים וכל
עם השופרות] מבא ה, 15
[יתקעו] להם הכוהנים
בחצוצרות מבא ה, 16—17
ובהנגפם לפניהם יתקעו
הכוהנים בחצוצרות המקרא
מבא ט, 3
ותקעו להמה הכוהנים
בחצוצרות המרדכי מבא ט, 6
יהיו ה[כוהנים] מריעים מרחוק
מבא ט, 7
ואחיו ה[כוהנים והלויים]
מבא יג, 1
ואחיו ה[כוהנים] לפני
מבא ט, 4
ואחר יתקעו להמה הכוהנים
בחצוצרות הזכרון מבא ט, 2—3
ותקעו להם הכוהנים
מבא ט, 3
ותקעו להם הכוהנים תרועה
שנית מבא ט, 4—5
[הכוהנים יריעו בחצוצרות]
מבא ט, 6

מפי הכוהן פה ב, 7—8
פשרו על הכוהן הרשע
פה ח, 8
פשר הדבר על הכוהן
פה ח, 16
פשרו על הכוהן הרשע
פה ט, 9
פשר הדבר על הכוהן
פה ט, 16
פשרו על הכוהן הרשע
פה יא, 4
פשרו על הכוהן פה יא, 12
פשר הדבר על הכוהן הרשע
פה יב, 2
אשר פעל בה הכוהן הרשע
פה יב, 8
יבוא הכוהן רואש כול עדת
ישראל מה ז, 12
ברשת הלחם והתירוש לפני
הכוהן מה ז, 11—18
הכוהן ישלח ידו לרשונה
מה ו, 5
הכוהן האחד יהיה מהלך על
פני כול אנשי המערכה
מבא ז, 11
בקרבכם למלחמה ועמד הכוהן
מבא י, 2
והתהלך הכוהן החרוץ למועד
נקם מבא ט, 6
הכהן
ובא הכהן ועמד במחנה
מבד יג, 5
והכהן
והכהן אשר יפקד את הרבים
מבד יד, 6—7
לכהן
והתודה המושב לכהן
מבד ט, 13
כוהנים
שבעה כוהנים מבני אהרן
מבא ז, 8—9
הכוהנים
על פי בני אהרן הכוהנים
מה א, 15—16
על פי בני צדוק הכוהנים
מה א, 24
לפני בני צדוק הכוהנים
מה ב, 3
וכול אבות בני אהרן הכוהנים
מה ב, 13
ובעורבים בברית יהיו הכוהנים
והלויים מה א, 18—19
והוסיפו הכוהנים והלויים
ואמרו מה ב, 11
הכוהנים יעבורו ברשונה
מה ב, 19—20
בסרך

ולכבודכה
ולכבודכה אין [חקר]
מהו ט, 17
וכבוד
עורון עינים וכבוד און
מה ד, 11
וכיבוד
קושי עורף וכיבוד לב
מה ד, 11
בעורף [קשה וכיבוד לב]
מה ה, 26
כבוד
בעבור כבוד פה י, 11
כבל
בכבל
[ורגלי] נלכדה בכבל
מהו ח, 34
כבס
כבסו
כי אם כבסו במים
מבד יא, 3—4
יכבסו
ובבוקר יכבסו בגדיהם
מבא יד, 2
כבוס
אל יבא טמא כבוס
מבד יא, 22
כבש
בכבשן
עיני כעשן בכבשן ודמעתי
כנחלי מים מהו ט, 5
כהן
כהן מבוגר בספר ההגו
מבד יג, 2
כוהן
אל ימש מאתם איש כוהן
מה ו, 3—4
יסרכו אחר כוהן הראש
ומשנהו מבא ב, 1
ועמד כוהן הראש
מבא ט, 4
ונגש כוהן הראש
מבא ט, 11
ביום ההוא יעמוד כוהן הראש
מבא יח, 5
ונגש שם כוהן הרון[אש]
מבא יט, 11
הכוהן
והרשע הוא הכוהן הרשע
פה א, 13

ולמען כבודכה טהרתה אנוש
מהו יא, 10
הדר כבודכה לאור ע[ולם]
מהו יב, 15
וידעוה וקצץ כבודכה יגילו
מהו יב, 22
לספר כול כבודכה
מהו יב, 30
[לה] ללכה ולספר כול כבודכה
מהו קטע 2, 4
במעון כבודכה
מהו קטע 9, 7
כבודך
יספרו כבודך ככול ממשלתך
מהו יג, 11
להודיע כבודך
מהו יג, 13
את כבודך ואת כוחך הגדול
מהו טו, 21—20
...כבודך
מהו טו, 3
וסוד כבודך
הוד כבודך
מהו קטע 17, 5
בכבודכה
ובהבטי בכבודכה אספרה
מהו י, 19—20
ויתגבר בכבודכה
מהו יח, 8
ולדעת כול בכבודכה
מהו קטע 5, 9
ובכבודכה
כי בש[מכה]... ובכבודכה
הופיע אורי מהו ט, 26
וכבודכה
וכבודכה לאין מדה
מהו ה, 22—21
וכבודכה וטובכה
מהו קטע 4, 19
לכבודכה
ואתה נשית שמים לכבודכה
מהו א, 10—11
לכבודכה ולמענכה עשי[תה]
לקבל תורה מהו ו, 10
[הכי] נותנה לכבודכה
מהו ז, 24—25
[נטעת] מטע ברוש ותדור עם
תאשור יחד לכבודכה
מהו ח, 5
רק לכבודכה עשיתנה כול אלה
מהו י, 12
ולחכיך כול לכבודכה
מהו יח, 22
לכבודכה עשיתנה כול אלה
מהו קטע 2, 5
הפלתה אלה לכבודכה
מהו קטע 2, 16

מכבוד שבעתה קלון [מ]כבוד פח יא, 8—9	[איש כבוד] מבא יט, 3 מלא ארצכה כבוד מבא יט, 4	הכבדכה בעבור הכבדכה במשפט רשעים מהו ב, 24	כאב וכאב וכאב אנוש לאין עצור מהו ח, 28
כבודו וישבו לפניו איש לפי כבודו מה ו, 11—13 איש לפי כבודו כמעמד במחניהם ובמסעיהם מה ו, 15 ישבו לפניו איש לפי כבודו מה ו, 11—16 איש לפי כבודו מה ו, 21	עדינה עדי כבוד מבא יט, 7 לשבילי כבוד וחיים ושלום מהו ז, 15 לעדן כבוד... מהו ח, 20 לפאת כבוד בהניפי יד מהו ח, 22 ובו צרי לי לכליל כבוד מהו ט, 25	נכבד ושומעי קול נכבד מבא י, 10 להאזין קול נכבד מהו קטע 12, 5	לכאב ותהי לכאב אנוש ונגע נמאר מהו ה, 29
ובהיותם לתעודותם כמחשבת כבודו מה ג, 16 ובחכמת כבודו נתן קץ להיות עולה מה ד, 18 ובכול אשר יהיה יספר כבודו מה ט, 26	וכול כבוד אתכה הוא מהו יא, 8 ומקוי כבוד ומקור דעת ונבו[ר]... מהו יב, 29 ...כ[ב]וד... מהו טז, 16 לדעת את כבוד יהוה	הנכבד ואשר יזכיר דבר בשם הנכבד על כול היצורים מה ו, 27	ומכאוב לומיף קלון וקיקלון ומכאוב פח יא, 15
שבתות קדשו ומועדי כבודו מבד ג, 14—15 ויהם זבול קודשו באמת כבודו מהו ג, 34—35 ותרם מבשר כבודו מהו טו, 16—17	לדעת את כבוד יהוה פח י, 14 ולחם כול כבוד אדם ואין עולה מה ד, 23 וכל כבוד אדם להם הוא מבד ג, 20 בהופע כבוד אל לישראל מבד ח, 48—49	נכבדיהם ולנכבדיהם חשיב לבו מבא יד, 11—12	וממכאוב ואני משאה למשואה וממכאוב לנגע ומחבלים למשברים מהו ט, 6—7
מכבודו אשר גבר קלונו מכבודו פח יא, 12	כבוד אל ששפט אל מבא ד, 6 תשבוהת אל כבוד אל מבא ד, 8 ...[מע]שיהם כבוד עולם מהו יג, 6 ולהנחילם ככול כבוד אדם מהו יז, 15	ולנכבדיהם ולנכבדיהם חשיב לבו מבא יד, 11—12	וכוכב כוכב אלהים דרך כוכב מיעקוב מבא יא, 6
כבודכה וקיקלון על כבודכה פח יא, 10—11	הכבוד כבוד אל ששפט אל מבא ד, 6 תשבוהת אל כבוד אל מבא ד, 8 ...[מע]שיהם כבוד עולם מהו יג, 6 ולהנחילם ככול כבוד אדם מהו יז, 15	וכוכב כוכב אלהים דרך כוכב מיעקוב מבא יא, 6	והכוכב והכוכב הוא דורש התורה הבא דמשק מבד ז, 18—19
ומי יכול להכיל את כבודכה מה יא, 20 בזבול כבודכה מבא יב, 2—3 ובכול תעודות כבודכה מבא יג, 7	כבוד כבוד אל ששפט אל מבא ד, 6 תשבוהת אל כבוד אל מבא ד, 8 ...[מע]שיהם כבוד עולם מהו יג, 6 ולהנחילם ככול כבוד אדם מהו יז, 15	וכוכב כוכב אלהים דרך כוכב מיעקוב מבא יא, 6	וכוכבים כוכבים לנתיבות[ם עננים] מהו א, 13
להודיע כבודכה ולספר נפלאותיכה מהו א, 30—31	כבוד כבוד אל ששפט אל מבא ד, 6 תשבוהת אל כבוד אל מבא ד, 8 ...[מע]שיהם כבוד עולם מהו יג, 6 ולהנחילם ככול כבוד אדם מהו יז, 15	וכוכב כוכב אלהים דרך כוכב מיעקוב מבא יא, 6	וכוכביהם [ואף את השמים וכוכביהם הכינותה בחוכמתכה מהו א, 15]
בעבור כבודכה מהו ד, 28 ידעו כול גוים אמתכה וכול לאומים כבודכה מהו ו, 12 כי הביאתה [בסוד כבודכה לכול אנשי עצתכה	כבוד כבוד אל ששפט אל מבא ד, 6 תשבוהת אל כבוד אל מבא ד, 8 ...[מע]שיהם כבוד עולם מהו יג, 6 ולהנחילם ככול כבוד אדם מהו יז, 15	וכוכב כוכב אלהים דרך כוכב מיעקוב מבא יא, 6	וכוכביהם [ואף את השמים וכוכביהם הכינותה בחוכמתכה מהו א, 15]
והם ישובו בפי כבודכה מהו ו, 14 ואין לנגד כבודכה ולגבורתכה אין מחיר מהו י, 10	וכבוד וכבוד אל ששפט אל מבא ד, 6 תשבוהת אל כבוד אל מבא ד, 8 ...[מע]שיהם כבוד עולם מהו יג, 6 ולהנחילם ככול כבוד אדם מהו יז, 15	וכוכב כוכב אלהים דרך כוכב מיעקוב מבא יא, 6	וכוכביהם [ואף את השמים וכוכביהם הכינותה בחוכמתכה מהו א, 15]
להתיצב לפני כבודכה מהו י, 11 אברכה שמכה ואספרה כבודכה מהו יא, 6	וכבוד וכבוד אל ששפט אל מבא ד, 6 תשבוהת אל כבוד אל מבא ד, 8 ...[מע]שיהם כבוד עולם מהו יג, 6 ולהנחילם ככול כבוד אדם מהו יז, 15	וכוכב כוכב אלהים דרך כוכב מיעקוב מבא יא, 6	וכוכביהם [ואף את השמים וכוכביהם הכינותה בחוכמתכה מהו א, 15]
והם ישובו בפי כבודכה מהו ו, 14 ואין לנגד כבודכה ולגבורתכה אין מחיר מהו י, 10	וכבוד וכבוד אל ששפט אל מבא ד, 6 תשבוהת אל כבוד אל מבא ד, 8 ...[מע]שיהם כבוד עולם מהו יג, 6 ולהנחילם ככול כבוד אדם מהו יז, 15	וכוכב כוכב אלהים דרך כוכב מיעקוב מבא יא, 6	וכוכביהם [ואף את השמים וכוכביהם הכינותה בחוכמתכה מהו א, 15]

ישע

הושיע

או מאמרם הושיע ידו לו
מבד ט, 10

והושיעה
והושיעה ידו לוא ונענש

מה ו, 27
הושיעה
[הושיעה] נפש מהו ג, 6

הושיענו
הושיענו פעמים רבות
מבא יא, 3—4

ונושעתם
ונושעתם מאויביכם מבא י, 8

תושיע
ובחסיכה תושיע נפשי
מהו ב, 23

תושיעך
על השבועה אשר אמר לא
תושיעך ידך לך
מבד ט, 8—9

להושיע
להלחם לכם עם אויביכם להושיע
אתכם מבא י, 4—5
כן רוח להושיע

מהו קטע 6, 4
בהושיע
בהושיע ישראל את הראשונה
מבד ה, 19

ישע
עד יגלה אלי ישע וצדקה ליראי
שמו מבד ח, 43

בישע
חסדכה אוחיל להציץ בישע
מהו ז, 18—19

ישעכה
ותורכתה חבתה בי עד קץ הגלות
ישעכה לי מהו ה, 11—12

ישועה
[והי] את ישועה לעם
מבא א, 5
ותעזרות ישועה לעם פדותו
מבא יד, 4—5

וישועה
[ב] אהלו [ב] רכה] וישועה
מהו יב, 3

לישועת

ולפתוח כול צרת נפשו לישועת
עולם מהו טו, 16

בישועתו
וכפר אל בעדם וראו בישועתו
מבד ח, 57

ובישועתו
ובישועתו ארגנה יחד
מה י, 18

ישועתי
ואני אם אמוט חסדי אלי ישועתי
לעד מה יא, 11—12

בישועתכה
ונשישה בישועתכה
מבא יג, 13

לישועתך
וצופים לישועתך
מהו קטע 18, 5

ישועות
מברכים את אלי ישועות
מה א, 19

ואל ישועות עשה משפטו בנו
ובאבותינו מה א, 26
ישועות אל נצח אל עזר אל
משענת אל מבא ד, 13
ושערי ישועות פתחתה לנו
פעמים רבות מבא יח, 7
ואז אומרה בכנור ישועות ונבל
שמחה מהו יא, 23—24

ישעיה

ביד ישעיה הנביא בן אמוץ
לאמר מבד ד, 13—14
אשר אמר ישעיה מוציא כלי
למעשיהו מבד ו, 7—8
בדברי ישעיה בן אמוץ הנביא
אשר אמר מבד ז, 10—11

ישר

ישרה
הנה עופלה לוא ישרה נפשו בו
פח ז, 14—15

אשר
ואיכה אשר דרך מהו יב, 34

ישרו
ישרו בעברה מסלה לאלוהינו
מה ת, 14

לישר

ואני נתיבות לישר דרך על פני
מים מהו ו, 23—24
לישר פעמי לנתיבות צדקה

מהו ז, 14
ולישר
ולישר לפניו כול דרכי צדק
אמת

ישר
וספות ישר אל הראוש
מבא ה, 12

הישר
ולעשות איש הישר בעיניו
מבד ג, 6

ויעשו איש הישר בעיניו
מבד ח, 7
[הישר ו] הטוב בעיניך

מהו יז, 23
והישר
ולעשות הטוב והישר לפניו

מה א, 2
ישרים
ועם ישרים לוא יתחשב

מה ג, 1
להבין ישרים בדעת עליון
מה ד, 22

ויקוץ מעשות פקודי ישרים
מבד ח, 25
לישרי

סוד אמת ובינה לישרי דרך
מהו ב, 10
ישר

וברוח יושר ועונה תכופר חטתו
מה ג, 8
ובישר

לא בצדקתך ובישר לבבך אתה
בא לרשת את ארצם
מבד ח, 14—15

וכיושר
וכיושר אתמכה להכינם בעצצתה
מהו ו, 10

במישור
ורגלי עמדה במישור
מהו ב, 29

ואתהלכה במישור לאין חקר
מהו ג, 20

ובמישור

ובמישור ילכו לכות ולבוז
פח ג, 1
ולמישרים

ותוצא לגצח משפטם ולמישרים
מהו ד, 25
אמת

יתד

יתד
וכל כלי מסמר או יתד בכותל
מבד יב, 17

יתם

יתום
ברוך אתה אדוני כי לא עזבתה
יתום מהו ה, 21

וליתום
וליתום אשר אין לו דורש
מבד יד, 15

יתומים
להיות אלמנות שללם ואת
יתומים ירצחו מבד ו, 16—17

יתר

נותרו
ובמחזיקים במצות אל אשר
נותרו מבד ג, 12—13

הנותרות
הנותרות יהיו אנשי השם
מבא ב, 6

ומלחמת המחלקות בתשע ועשרים
הנותרות מבא ב, 10
ובעשר השנים הנותרות

מבא ב, 14
התיר [הותר]
למען התיר פליטה לארץ

מבד ב, 11
יתר
וישלוכה כול יתר עמים

פז ח, 15
וישלוכה כול יתר עמים
פח ט, 3—4

כיא המה יתר העמים
פח ט, 7
ויתר
ויתר על כול אשר דברו הנביאים
פח ז, 7—8

לשוב אל תורת משה

מבד טז, 2—1
לשוב אל תורת משה
מבד טז, 4—5

בתורת

אשר מאשו בתורת אל
פח א, 10

לתורת

ואם משפט לתורת נגע יהיה
מבד יג, 5

מתורת

כול איש מהמה אשר יעבר דבר
מתורת מושה מה ח, 21—22

תורת כה

להמיר תורת כה אשר שגנתה
בלבבי בחלקות לעמכה

מהו ד, 10—11

ותורת כה

ותורת כה חבתה בי עד קץ
הגלות ישעכה מהו ה, 11—12

כירה

ואתה אלי שמתה בכירה
מהו ח, 16

ירח

ירחים

נהיה ברשית ירחים למועדיהם
וימי קודש מה י, 6

ירמיה

הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ט, 20

ירש

ורשו

עלו ורשו את הארץ
מבד ג, 7

לירוש

לירוש את ארצו מבד א, 7—8

לרשת

לרשת משכנות לוא לו
פח ב, 16

כי הוא אשר אמר לרשת

פח ג, 2
אתה בא לרשת את ארצם
מבד ח, 14—15

ירשה

והיה אויב ירשה
מבא יא, 7

וכירש

וכירש תו בגורל עול ירשע בו
מבד ד, 24

תירוש

רוב דגן תירוש ויצהר
מהו י, 23

התירוש

[או לשותת ה]תירוש
מה 2, 17—18

[במסוך ה]תירוש לשותת

מה 2, 18
או התירוש לשותת
מה ו, 4—5

להברך בראשית הלחם או

התירוש מה ו, 5
והתירוש
להברך בראשית הלחם והתירוש

מה ו, 6
ברשת הלחם ו[התירוש] לפני
הכוהן מה 11, 18—19

כיא הוא מברך את רשית הלחם
והתירוש מה 11, 19—20

ירושלם

פשרו על רשעי ירושלם
פח ה, 16

פשרו על כוהני ירושלם

פח ט, 4—5
האחרונים
פשרו הקריה היא ירושלם

פח יב, 7
ירושלים

לחנית במדבר ירושלם

מבא א, 3
לביא אל העדה ירושלם

מבא ג, 11
והופיעי ברנות ירושלם

מבא יב, 12
גבורי המלחמה ירושלם

מבא יב, 16
מירושלים

בצאתם מירושלים ללכת

למלחמה עד שובם מבא ז, 3—4

ישב

וישב

וישב לפניו איש לפי כבודו
מה 11, 13—14

וישב לפניו ראשי ארץ

ישראל מה 11, 14—15
ישב

ואחר כול אנשי היחד ישב
מה ז, 20

ויליד אשה מה ישב לפניכה

מה יא, 21
ישב

ישב

ישב לפניכם איש לפי כבודו
מה 11, 16—17

ואיש כתכנוניו ישבו לפניו

מה ו, 4
הכוהנים ישבו לרשונה והזקנים

בשנית מה ו, 8
ושאר כול העם ישבו איש

בתכנונו מה ו, 9—8
ואם מחנות ישבו כסרך הארץ

מבד ז, 6
וכן ישבו וכן ישאלו לכל

מבד יד, 5
לשבת

צאת ובוא לשבת וקום
מה י, 14—15

ואשר לא יחזיקו באלה לא יצליחו
לשבת בארץ מבד יג, 20—21

יושב

פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ
מבד ד, 14

[ומביני דבר יושב] מפרש שחקים
מבא י, 11

יושבי

ארץ קריה וכול יושבי בה
פח ט, 8

קריה וכול יושבי בה
פח יב, 1

ביושבי

זבחרון אף אל ביושבי הארץ
מבד י, 9

וביושבי

וביושבי האדמה על האדמה
מהו קטע 5, 12

ויושבי

ויהמו שחקים בקול המון ויושבי
עפר מהו ג, 13

יושביה

אוכלת יושביה [בניה]
מהו יז, 3

היושבים

והרכוס בעון היושבים בהם
פח ד, 8—9

מושב

וזה מושב אנשי השם
מה 2, 11

עד שלוש פעמים על מושב אחד
מה ז, 11

ואיש אשר ירוק אל תוך מושב
הרבים מה ז, 13

מתוך מושב אנשי העול
מה ז, 13

סרך מושב ערי ישראל על
המשפטים האלה מבד יב, 19

וזה סרך מושב המחנות
מבד יב, 22—23

וזה מושב המחנות לכל קץ

הרשעה מבד יג, 20
וסרך מושב כל המחנות

מבד יד, 2
וזה פרוש מושב מבד יד, 16

מושב משפחות ונחלת ארצות
מבא י, 14—15

במושב

ואשר ישכוב וישן במושב
הרבים שלושים ימים מה ז, 10

וכן לאיש הנפטר במושב הרבים
מה ז, 10

במושב במדרש ובעצה על פי
מה ח, 26

ובמושב

ובמושב הרבים אל ידבר איש
מה ו, 11

למושב

זה הסרך למושב הרבים איש
מה ו, 8

מושבת

אל יטול בבית מושבת סלע
מבד יא, 10—11

במושבותיהם

כל [העמים ב]מושבותיהם
מבא ב, 14

מושבותם

[לכול ארצות מ]ושבותם
מבא ב, 14

ישה

יש

ואם יש דבר לאחד מאלה
מה 11, 9

תושיה

בעצת תושיה אסתר דעת
מה י, 25

ובערמת דעת אשך תושיה
מה י, 26

הביטה עיני תושיה

מה יא, 6
ותושייה

אל אהב דעת חכמה ותושייה
מבד ב, 2

ישמעאל

בתשיעות ילחמו בבני ישמעאל
וקטורה מבא ב, 13

ישן

וישן

ואשר ישכוב וישן במושב הרבים
שלושים ימים מה ז, 10

והתהלכו על פי התורה
מבד ז, 7
וכמשפט היסורים כסדר התורה
מבד ז, 8—7
ספרי התורה הם סוכת המלך
מבד ז, 15—16
והכוכב הוא דורש התורה הבא
דמשק
מבד ז, 18—19
ובהופע מעשיו כפי מדרש
התורה
מבד ח, 29
אין להם חלק בבית התורה
מבד ח, 33
ולא יהיה להם ולמשפחותיהם חלק
בבית התורה
מבד ח, 36
וכל אשר פרצו את גבול התורה
מבד ח, 48
מכאי הברית
לצאת ולבוא על פי התורה
מבד ח, 50—51
והבינו המבקר בפרוש התורה
מבד יג, 5—6
וכלל משפטי התורה לדברים
כמשפט
מבד יד, 7
וכל אשר נגלה מן התורה
מבד טו, 13
לעשות דבר מן התורה
מבד טז, 8
לסור מן התורה
מבד טז, 9
בתורה
להיות ליחד בתורה ובהון
מה ה, 2
לפי שכלו ומעשיו בתורה
מה ה, 21
דורש בתורה יומם ולילה
מה ה, 6
לפי שכלו ומעשיו בתורה
מה ה, 18
אשר ימעל איש בתורה
מבד ט, 16—17
ככול הכתוב בתורה
מבא טו, 6
כתורה
אשר אין הם מבדילים כתורה
מבד ה, 6—7
לתורה
לכול דבר לתורה ולחון ולמשפט
מה ה, 3
לתורה ולמשפט ולטוהרה
מה ה, 22
תורת
לשוב אל תורת משה מה ה, 8
ואת תורת משה אל יכור
מבד טו, 2
את הברית לשוב אל תורת משה
מבד טו, 9
וכאשר יקים אותו עליו לשוב אל
תורת משה
מבד טו, 12

מורה
הוא מורה הצדק
מבא א, 12
מורה הצדק מפיא אל
בתוכחת מורה הצדק
פח ה, 10
פשו על מורה הצדק
פח ז, 4
אשר בעוון מורה הצדק ואנשי
פח ט, 9—10
עצתו
אשר רדף אחר מורה הצדק
פח יא, 4—5
ויקם להם מורה צדק
מבד א, 11
מיום האסף מורה היחיד
מבד ח, 23—24
וישמעו לקול מורה
מבד ח, 51
והאזינו לקול מורה צדק
מבד ח, 55
במורה
בעבור עמלם ואמנתם במורה
פח ח, 3
ומרי
ומרי שקר
פח יב, 11
תורה
על כן תפוג תורה
פח א, 9
על פיהם לכול תורה ומשפט
מה ה, 16
לכבודכה ולמענכה עשיתה לקבל
תורה
מהו ה, 10
התורה
אשר מאס את התורה
פח ה, 11—12
עושי התורה
פח ז, 11
עושי התורה בבית יהודה
פח ח, 1
עושי התורה אשר ישופטנו אל
לכלה
וכדן תקבל להעיד עליו משפוט
התורה
מה ו, 11
בכול הנגלה מכול התורה
מה ח, 1—2
הוא מדרש התורה מה ח, 15
ומכול צעת התורה לוא יצאו
מה ט, 9
ולסתר את עצת התורה
מה ט, 17
לעשות כפרוש התורה
מבד ד, 8
ודויד לא קרא בספר התורה
החתום אשר היה בארון
מבד ה, 2—3
הבאר היא התורה
מבד ו, 4
והמחוקק הוא דורש התורה
מבד ו, 7
כפרוש התורה לקץ הרשע
מבד ו, 14

הנוראים
ומה ילוד אשה בכול [מעשיכה]
הנוראים
מהו יג, 14
מיראת
אל יסתרהו מאלה מיראת רוח
נסוגה
מה ח, 12
מוראם
וכלי מלחמותם המה מוראם
פח ו, 4—5
ותתן מוראם על עמכה
מהו ד, 26
ירד
ביום המלחמה לוא ירד אתם
מבא ז, 6
וירד
וירד לרחוץ ישתה על עומדו
מבד יא, 1
כירודי
כירודי ימים נבעתים מהמון מים
מהו ג, 14
[ית]מה עלי כירודי שאול
מהו ח, 28
ירה
ולהורות
ולהורות [צ]דקה
מהו א, 31
להורותם
וחבלי מרץ במולדיהם ופלצות
להורותם
מהו ג, 11
וכפיכה להורותם
מהו ו, 9
ולהורותם
ולהורותם ב[מע]שי שקר
פח י, 11—12
הוריתה
אתה הוריתה כול דעה
מה יא, 17—18
יורני
הבחרה באשר יורני
מה י, 13—14
יורו
וכוחלי עפר יורו לחמת ראש
פתנים לאין חבר
מהו ה, 28—29
יורה
עד עמד יורה הצדק באחרית
הימים
מבד ו, 10—11
ומיום האסף יורה היחיד
מבד ח, 36—37
יוריהם
ולא שמעו לקול עשיהם מצות
יוריהם
מבד ג, 7—8

מיצר
ובשר מיצר [חמר] יכבד
מהו ט, 16
יצרו
ומחשבת יצרו
מה ה, 5
יצרי
ולא עזבתני בזמות יצרי
מהו ה, 6
ויצרים
ויצרים הופיע לי למרויים
מהו ה, 32—33
יצרי
בדעתי יצרי גבר
מהו יא, 20
יצריו
כיא בטח יצר יצריו
פח יב, 11
היצורים
ואשר יוכיר דבר בשם הנכבד על
כול היצורים
מהו ה, 27
יקר
היאה חומת הבחן פנת יקר
מה ח, 7
יקש
מוקשי
להנצילם מכל מוקשי שחת
מבד יד, 2
ותשוק בעדי מכול מוקשי שחת
מהו ב, 21
ירא
ירא את אל
מבד י, 2
ליראי
ליראי אל ולחושבי שמו
מבד ח, 42—43
עד יגלה אל ישע וצדקה ליראי
מבד ח, 43
יראיכה
ואהללה שמכה בתוך יראיכה
מהו יב, 3
תיראו
אל תיראו ואל ירך לבבכם
מבא י, 3
אל תיראו ואל תחתו [מפני]
אויביכם
מבא טו, 8
תיראום
ואתם תתחזקו ואל תיראום
מבא יז, 4
ונורא
איום ונורא הוא
פח ג, 2—3
אל גדול ונורא
מבא י, 1

כדעתי דברתי מצידוק יצר חמר
 מהו יב, 32
 ואדעה כי בידך יצר כול רוח
 מהו טו, 13
 ואני יצר [חמר] מהו יח, 25
 ואני יצר העפר מהו יח, 31
 ואני יצר החמר מהו קטע 1, 8
 [יצר] חמר... מהו קטע 2, 8
 עול יצר נתעב
 מהו קטע 2, 17
 יצר נתעב מהו קטע 2, 18
 ותמו כול יצר רמיה
 מהו קטע 3, 9
 ואפס יצר עולה ומעשי רמיה
 מהו קטע 3, 10
 ואני יצר [חמר]
 מהו קטע 3, 11
 ...[יצר] העפר ידעתי ברוח אשר
 נתתה בי... מהו קטע 3, 14
 ...יצר... מהו קטע 3, 18

היצר
 ...היצר... מהו קטע 1, 13

ביצר
 ביצר סמוך ורוח נשברה ולרצת
 עוון מה ח, 3
 ומחשבת קודש ביצר סמוך
 מה ד, 4—5
 אשמר ביצר עפר מהתפורר
 מהו קטע 3, 5

וביצר
 וביצר חמר הגברתכה
 מהו יא, 3

ויצר
 ערמה לפתיים ויצר סמוך לכול
 נמהרי לב מהו ב, 9
 ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
 מהו י, 22
 ו[יצר החמר מה] יבין [במע] שיו
 מהו יב, 28—27
 [ויצר] עפר איך יוכל להכין
 מהו טו, 21
 צעדו
 תהו ויצר ח[מר]
 מהו קטע 11, 7

ליצר
 והיו ליצר סמוך מהו א, 36
 ...ליצר אשמה לכלה ירמוסו...
 מהו ו, 32
 ותשובת עפר ליצר חמר בקצ
 עולם מהו יב, 26
 להשמיע ליצר מבינתו
 מהו יח, 11
 ותפתח מקור להוכיח ליצר חמר
 דרכו מהו יח, 12
 ליצר אשר סמכתה בעוונה
 מהו יח, 13

יצר

יצר

ודרך אנוש לוא תכון כי אם ברוח
 יצר אל לו מהו ד, 31

יצרת
 לרוח אדם אשר יצרת בתבל
 מהו א, 16

יצרתה
 אתה יצרתה כול רוח ונפש
 מהו א, 9—10
 ואדעה כי יש מקוה לאשר
 יצרתה מעפר לסוד עולם
 מהו ג, 20—21
 ואיכה אשכול בלא יצרתה לי
 מהו י, 6—7
 כי אתה יצרתה יצר חמר]
 מהו י, 21
 אתה יצרתה רוח ופעולתה
 הכינותה מהו טו, 22

יצרום
 אשר יצרום לעובדם
 פח יב, 13

יוצר
 כיא בטח יצר יצרו עליהו
 פח יב, 11
 [יוצר] עבים
 מבא י, 12
 ברוך אתה אדוני יוצר [ח] כו[ל]
 [ור] [ב] העליליה מהו טו, 8

יוצר
 ויוצר יד וזעזעת מה יבין
 מהו יא, 22

יצרו
 כיא פסל יצרו מסיכה
 פח יב, 10—11

יצר
 עורלת יצר ועורף קשה
 מהו ה, 5
 ולוא לתור במחשבות יצר אשמה
 ועני זנות מבד ב, 16
 ואני יצר החמר ומגבל המים
 מהו א, 22
 ולהמיר בהולל יצר סמוך
 מהו ב, 36
 ואני יצר החמר מהו ג, 23—24
 מי בשר כזאת ומה יצר חמר
 להגדיל פלאות מהו ד, 29
 כי בלילע עם הופע יצר היותם
 מהו ז, 3—4
 כי אתה ידעתה כול יצר מעשה
 מהו ז, 13
 ואתה ידעתה יצר עבדכמה
 מהו ז, 16
 כי אתה יצרתה יצר חמר]
 מהו י, 21

יתיצבו

יתיצבו למועדיהם לחודשיהם
 ולשבחות מבא ב, 4
 אלה יתיצבו על העולות ועל
 הזבחים מבא ב, 5

להתיצב
 יבוא להתיצב ביסודות עדת
 הקודש מהו א, 12—13
 אשר יצא הגורל להתיצב
 בעבודות מהו א, 16
 להתיצב על עדת ישראל
 מהו א, 20
 אל יבואו אלה להתיצב
 מהו יא, 11, 8
 להתיצב לפניכה לעד
 מהו יא, 16—17
 להתיצב תמיד בשערי המקדש
 מבא ב, 3
 להתיצב על מעמדם
 מבא ח, 3
 להתיצב במעמד עם צבא
 קדושים מהו ג, 22—21
 ולא יוכל כול להתיצב לפני
 חמתה מהו ז, 29
 להתיצב לפני כבודכה
 מהו י, 11

ולהתיצב
 ולהתיצב במשמע משפטים
 ובמלאו בו מהו א, 11—12
 ולהתיצב ברואשי אלפי ישראל
 מהו א, 14
 ולהתיצב במלחמה להכניע גוים
 מהו א, 21
 ולהתיצב במעמד לפניכה
 מהו יא, 13
 ולהתיצב לפני אפקה
 מהו יב, 30
 ולהתיצב במעמד[ד]
 מהו קטע 7, 11

ומהתיצב
 ומהתיצב לפני מוכיח
 מהו יב, 28—27

התיצבם
 עד התיצבם איש על מעמדו
 מבא טו, 4
 עד התיצבם איש על מעמדו
 מבא יו, 11

מצב
 מצב מהו י, 17

יצע
 יצועי
 ועם משכב יצועי ארננה לו
 ואברכנו מהו י, 14
 על יצועי ערשי בקינה תשא
 מהו ט, 4

יוציאנו

ועל הרבים לוא יוציאנו
 מהו א, 20

יוציאה
 אם סודרת היא אל יוציאה
 מביתו מבד יא, 7

ותוצא
 ותוצא קוים לרויהם
 מהו א, 30
 ותוצא לנצח משפטם ולמישרים
 אמת מהו ד, 25

להוציא
 להוציא כלי מלחמות
 מהו ו, 31

ולהוציא
 להביא ולהוציא את כול העדה
 מהו א, 23

להוציא
 להוציא מן היחד מהו ה, 27

מוציא
 אשר אמר ישעיה מוציא כלי
 למעשיו מבד ו, 8—7

והמוציא
 והמוציא את יד שמואלו לשוח
 בה מהו ז, 15

מוצא
 ועם מוצא ערב ובוקר
 מהו י, 11

מוצא
 תרומת מוצא שפתי ממערכת
 אנשים מהו י, 15
 ואשר אמר מוצא שפתיך תשמור
 מבד טז, 7—6

ומוצא
 ומוצא אור ברשית ממשלת חושך
 מהו יב, 6—5

למוצא
 למוצא לילה ומבוא יומם תמיד
 מהו יב, 7

ומוצאי
 ומוצאי ערב ובוקר
 מבא יד, 14

מוציאה
 כי לא ידע מוצאיה את
 משפטה מבד ט, 15

יצב
ניצב
 ואתה אל ניצב[ב] מבא יב, 6

הציב
 הציב לפניו מבד ב, 3—4
 התיצבת תי
 ומה כוח לי כיא התיצבת תי
 כנכול רשעה מהו ג, 24
 ואתיצבה על מצורי
 פח ו, 13

ל צ א ת ולבוא בשבת מבד יא, 10 ל צ א ת ולבוא בשבת מבד יא, 11 ורצא הגורל ל צ א ת ולבוא על פיהו כל באי המחנה יחלוצו להם אנשי חיל ל צ א ת לצבא מבא ב, 7—8 ובשני השמטים לוא יחלוצו מבא ב, 8 ל צ א ת אנשי הבנים מבא ג, 1 ל צ א ת למערכת האויב מבא ג, 7 ל צ א ת מערכה אחרת חליפה מבא טז, 10 ל צ א ת ול צ א ת ולבוא לפני העדה מה ו, 17 ב צ א ת ב צ א ת למלחמה יתחבון מבא ד, 9 ב צ א ת מירושלים ללכת למלחמה עד שובם מבא ז, 3—4 י ו צ א ים וראשים י ו צ א ים וכןפס [י ו צ א ת] המג[ד]לות י ו צ א ים מן המערכה מבא ט, 11 ה י ו צ א ים ה י ו צ א ים מארץ יהודה והגלויים עמהם מבד ד, 3 ה י ו צ א ים מארץ יהודה מבד ו, 5 כול הרכב ה י ו צ א ים למלחמה מבא ו, 10—11 י ו צ א ת [י ו צ א ת משני] עברי המערכה מבא ט, 11 י ו צ א י וכול ע[ם] י ו צ א י[ם] המלחמה מבא טו, 2 ה ו צ א ת ה ואוצרות מחשבת לחפציה[ם] וקוים ה ו צ א ת ה[ם] לרניהם מהו א, 13—14 י ו צ א י ואשר י ו צ א ידו מתחת בגדו והוא פוח מה ז, 13—14 אל י ו צ א איש מן הבית לחוץ ומן החוץ אל הבית מבד יא, 7—8 י ו צ א אל י ו צ א ממנה ואל יבא אליה מבד יא, 8—9	על פיהם י צ א תכון הגורל מה ה, 3 וכאשר י צ א הגורל מה ו, 16 ואם י צ א לו הגורל לקרוב מה ו, 18—19 ואם י צ א לו הגורל לקרבו ליחיד מה ו, 21—22 ובהון ועל פיהם י צ א מה ט, 7 ובקצו י צ א בחמה גדולה מבא א, 4 ת צ א ואז ת צ א לנצח אמת תכל מה ד, 19 ו י צ א ו י צ א מלפני הרבים מה ז, 23—24 י צ א ו ומכול עצת התורה לוא י צ א ו מה ט, 9 אשר י צ א ו ממקום קדשו וישענו על אל מבד ח, 45—46 י צ א ו [לנח] שיר מבא א, 13 ואחריהם י צ א ו שלושה דגלי בינים מבא ו, 1 ואחריהם י צ א ו שני דגלי בינים מבא ו, 4 מאתים פרשים י צ א ו מבא ו, 8 י צ א ו עמהמה שבעה לויים מבא ז, 13 י צ א ו מן השער האחד מבא ז, 15 י צ א ו ככול הסרכים מבא ז, 16 י צ א ו זרקות המלחמה להפיל מבא ח, 10—11 חללים מבא ח, 10—11 ו י צ א ו ו י צ א ו מן השער התיכון אל בין המערכות מבא ז, 8 ו י צ א ו שלושה דגלי בינים מבא ח, 3—4 ו י צ א ו אליהם כול אנשי הבינים מבא ט, 3 [ו י צ א ו] אנשי הבינים מבא טו, 3 צ א ת צ א ת ובוא לשבת וקום מה י, 14—15 ועם צ א ת הקול מבא טז, 7 ו ב צ א ת ו ב צ א ת הכוהנים אל בין המערכות מבא ז, 12—13 ל צ א ת ל צ א ת ולבוא על פי התורה מבד ח, 50—51	י ו פ י ע בסוד קדושים י ו פ י ע מבא א, 16 [עד אשר י ו פ י ע מלך ישראל מבא יב, 15] ת ו פ י ע ואמתכה ת ו פ י ע לכבוד עד ושלום עולום מהו יא, 27—28 ו ת ו פ ע ו ת ו פ ע לי בכוחכה לאורתום מהו ד, 23 ל ה ו פ י ע [ש]מועות פלאכה ל ה ו פ י ע מהו יח, 6 ב א ו פ י ע ב א ו פ י ע מאורות מנבול קודש מה י, 3—4 ה ו פ ע כי בליעל עם ה ו פ ע יצר היותם מהו ז, 4—3 ב ה ו פ ע ב ה ו פ ע מעשיו ישלח מעדה מבד ח, 26 ב ה ו פ ע כבוד אל לישראל מבד ח, 48—49 ו ב ה ו פ ע ו ב ה ו פ ע מעשיו כפי מדרש התורה מבד ח, 29 י פ ת מ ו פ ת וכאומן לאנשי מ ו פ ת מהו ז, 21 מ ו פ ת מ ו פ ת דורות מהו יג, 16 י פ ת והיתה מהומה גדולה בבני י פ ת מבא א, 5—6 ונפלו בני י פ ת לאין קום מבא יח, 2 י צ א ו י צ א מבד יג, 4 י צ א על כן י צ א המשפט מעוקל פח א, 13 ולוא י צ א לנצח משפט פח א, 10 ממנו משפטו ושאתו י צ א פח ג, 3 אשר י צ א הגורל להת[יצב] מבד ו, 16	ו ב ע צ ת ו ובחר[תה בעזר]תו ו ב ע צ ת ו מבא יג, 11 ע צ ת כה להשיב על ע צ ת כה מה יא, 18 אנשי ע צ ת כה בתוך בני אדם מהו ו, 11 כי הביאותה [בסוד כ]בודכה לכול אנשי ע צ ת כה מהו ו, 12—13 ב ע צ ת כה להכינם ב ע צ ת כה מהו ו, 10 ו ע צ ת כה ו ע צ ת כה היא תקום מהו ד, 13 ו ל ע צ ת כ ול ע צ ת כ פקד... מהו קטע 13—7 ע צ ת שם בית אבשלום ואנשי ע צ ת שם פח ח, 9—10 ואל ידע ככול ע צ ת שם מה ח, 18 ע צות הם גוי אבד ע צות מבד ה, 17 ו י ע ץ ו י ע ץ בליעל עם לבבם מהו ו, 21—22 י ע ר ובנצר עליו ירעו כול [חיתו] י ע ר מהו ח, 8 י פ ע ה ו פ י ע ה ו פ י ע אליהם לבלעם ולכשלים פח יא, 7—8 והיום ה ו פ י ע לנ[ו] מבא יח, 9 לבם ויצרם ה ו פ י ע לי למרוים מהו ח, 32—33 כי בש[מכה]... ובכבודכה ה ו פ י ע אורי מהו ט, 26 ה ו פ ע ת ה ה ו פ ע ת ה לי והמה עמכה מהו ד, 6 ומנעורי ה ו פ ע ת ה לי בשכל משפטכה מהו ט, 31 ו ה ו פ ע ת י ו ה ו פ ע ת י באור שבעתים מהו ז, 24 ו ה ו פ י ע י ו ה ו פ י ע י ברנות ירושלים מבא יב, 12
--	---	---	---

כול הבא בעצת הקודש
מה ח, 21
בעצת תושיה אסתר דעת
מה י, 25
איש לפי רוחו ישפטו בעצת
קדשו מבר ח, 47—48
כי אם בעצת חברי ישראל
מבר יב, 8
ותביאני בעצת [קודשכה]
מהו ה, 5
לעצת
למשפט או לעצת היחד
לתעודת מלחמה מה א, 25—26
הנועדים לעצת היחד בישראל
מה ב, 2
קיראי המועד לעצת היחד
מה ב, 2
ביחד אל לעצת עולמים
מה ב, 22—23
כול הבא לעצת היחד
מה ה, 7
וכן ישאלו לעצתם לכול דבר
מה ו, 4
להשיב איש את מדעו לעצת
היחד מה ו, 9—10
ובקורבו לעצת היחד
מה ו, 16
ועם בני שמים חבר סודם לעצת
יהד מה יא, 8
יכתובו תעודות אל לעצת קודש
מבא ג, 4
ואתה אלי נתתו לעניני לעצת
קודש מהו ז, 10
ולעצת
ולעצת מה יבין מה יא, 22
מעצת
עשרה אנשים מעצת היחד
מה ו, 3
ישלחור מעצת היחד ולוא ישוב
עוד מה ח, 23—22
עצתו
אשר בעוון מורה הצדק ואנשי
עצתו נתנו אל ביד[א] ויבין
פח ט, 9—10
המה אנשי עצתו מה א, 3
לבליתי התיסר ביחד עצתו
מה ג, 6
ויהי עצתו ליחד ומשפטו
מה ו, 22—23
ולוא יתערב איש מאנשי הקודש
בהוגו ועם עצתו לכול דבר
מה ח, 24—23
ועצתו
ועצתו על פי הרבים
מה ט, 2

ולא ישאל על כול עצת שנתנים
ימים מה ח, 25
עצת מהו קטע א, 4
העצת
[העצת] וכן למגדש מבר יג, 17
גדול העצת לתבונתה אין מספר
מהו א, 6
בעצת
וכן לאיש הנפטר במושב הרבים
אשר לוא בעצת מה ז, 11—10
וקרבתו בעצת על פי הרבים
מה ח, 18—19
ובעצת
ובעצת כול מחשבתם להרע
פח ג, 5
במושב במדרש ובעצת
מה ח, 26
עצת
כיא הלכנון הוא עצת היחד
פח יב, 3—4
אלה האנשים הנקראים עצת היחד
מה א, 27
לדבר אל עצת הקודש
מה ב, 9, 2
כיא ברוח עצת אמת
מה ג, 6
השואל את עצת היחד
מה ו, 12—13
להוסיף על עצת היחד
מה ו, 14
וכאשר יצא הגורל על עצת
הרבים יקרב או ירחק מה ו, 16
ולוא ישוב אל עצת היחד
מה ז, 2
ולוא ישוב עוד אל עצת היחד
מה ז, 24
בהיות אלה בישראל נכונה עצת
היחד מה ח, 4—5
יבדלו קודש בתוך עצת אנשי
היחד מה ח, 11
ומכול עצת התורה לוא יצאו
מה ט, 9
ולסתר את עצת התורה
מה ט, 17
בעצת
אשר בעצת בית אשמתם
פח ד, 11
להיחד בעצת אל
איש כגורלו בעצת אל
מה א, 8
בעצת צדקו מה א, 13
בעצת קודש מה ב, 25
לוא יבואו בעצת יחד מה ג, 2
וכול איש אשר יהיה בעצת
היחד מה ז, 22
ויהיו בעצת היחד מה ה, 1

עדתו
אשר חרה אף אל בכל עדתו
מבר ח, 13
לכפר בעד כול עדתו
מבא ב, 5
בעדתו
לבליתי היות עשוק ורצון בעדתו
מבר יג, 10
לעדתו
וכל הנוסף לעדתו יפקדו
למעשיו מבר יג, 11
עדתם
בתוך כול עדתם פח ה, 12
בעדתם
כיא מלאכי קודש בעדתם
מה ב, 8—9
ויחר אף אל בעדתם
מבר א, 21 ב, 1
ויחר אף אל בעדתם
מבר ג, 8—9
בעדתנו
וגבור המלחמה בעדתנו
מבא יב, 8
יעל
הועיל
מה הועיל פסל פח יב, 10
להועיל
להועיל מדרכיהם בדרך
מהו ו, 20
יעף
ייעפו
ולאמים בדי ריק ייעפו
פח י, 8
יעץ
יעצתה
יעצתה בשת לביתכה
פח ט, 13—14
יועץ
פלא יועץ עם גבורות
מהו ג, 10
יועצו
ויחד יברכו ויחד יועצו
מה ו, 3
להועץ
להועץ על מצות אל
מבר ג, 5—6
עצה
ולכול עצה ודבר אשר יהיה
לרבים להשיב מה ו, 9

מעדה
בהופע מעשיו ישלח מעדה
מבר ח, 26
עדת
וזה הסרך לכול עדת ישראל
מה א, 1
יבוא להתיצב ביסודות עדת
הקודש מה א, 12—13
להתיצב על עדת ישראל
מה א, 20
בתוך עדת אנשי השם
מה ב, 8
יבוא הכוהן רואש כול עדת
ישראל מה ב, 12
עם חכמי עדת הקודש
מה ב, 16
ואחר יברכו כול עדת היחד
מה ב, 21
וכן המשפט לכל באי עדת אנשי
תמים הקודש מבר ח, 24—25
עדת אלים וקהלת אנשים
מבא א, 10—11
על אות הראשונה עדת אל
מבא ד, 9
כיא המה עדת רשעה
מבא טו, 9
ולבוא ביחד עם עדת בני שמים
מהו ג, 22
עם עדת קדושיכה בהפלא
מהו קטע ב, 5
בעדת
[אחרון] בעדת ביגדים
פח א, 3
ליחד בעדת קודש מה א, 9
בעדת ביגדים הם סרי דרך
מבר א, 12—13
אודכה אדוני כי לוא השלטה גורלי
בעדת שו מהו ז, 34
בעדת... מהו קטע א, 11, 10
ועדת
ועדת קדושיכה בתוכנו
מבא יב, 6
והכה סוד שוא ועדת בליעל
מהו ב, 22
עם צבא רוחיך ועדת...
מהו יג, 8
לעדת
להיחד לעדת קודש מה ה, 20
מעדת
להבדל מעדת אנשי העול
מה ח, 1—2
בעדת [שו] ומסוד חסם
מהו ו, 5
ומעדת
ומעדת דורשי חלקות
מהו ב, 32

יעד

יעדותני

[כי] אתה יעדותנו למ[בחן]
מבא יג, 17

יעוד

כיא הוא יום יעוד לו
מבא א, 10

נועדנו

ואנחנו ביחד נועדנו ועם יודעים
מהו קטע 10, 6

יועדו

ואם לשולחן יחד יועדו
מה 11, 17
אשר יועדו עד עשרא אנשים
מה 11, 22

הנועדים

הנועדים לעצת היחד בישראל
מה 2, 2
הנועדים עמו ליום קרב
ונחשיר בחרב אל מבא טו, 3
הנועדים יחד לבריכתה
מהו ד, 24

נועדי

ורנן ותלונה לכול נועדי
ו[א] כלי לחמי מהו ה, 24

מועדים

ותחן את נפש עבדך בתוך לביאים
מועדים לבני אשמה
מהו ה, 7-6

מועד

ובקץ מועד מנוחת יום הכפורים
פח יא, 7-6
אלה אנושי השם קיראי מועד
מה 11, 2
[קיראי ה] מועד לעצת היחד
מה 11, 11

[קיראי] מועד אנושי השם
מה 11, 13
להתהלך במ עמועד פקודתו
מה ג, 18
עד מועד משפט נחרצה
מה ד, 20

מועד קציר לקיץ מה ה, 8
בהאסם לבית מועד מבא ג, 4
ימין אל מועד אל מבא ד, 7
מועד גבורת ידכה בכתמים
מבא יא, 11

וקרא באוניהם את תפלת מועד
המלחמה מבא טו, 5-4
מועד המלחמה היום הזה
מבא טו, 12

המועד

קרואי המועד וכול ראשי אבות
העדה מבא ב, 7

במועד

את כול אלה יסרכו במועד שנת
השמיטה מבא ב, 6
יכתובו זכרון נקם במועד אל
מבא ג, 8-7

ובמועד

ובמועד פקודה ישמידנה לעד
מה ד, 18-19
ובמועד אל יאיר רום גודלו
מבא א, 8

ומועד

ומועד זרע למועד דשא
מה י, 8

למועד

כי עוד חזון למועד
פח ז, 5-6
וברוש שבועיהם למועד דרור
מה י, 9
והתהלך הכותן והחורץ למועד
נקם מבא טו, 6
למועד לילה בתקופתו לפנות
בוקר מהו יב, 6
ומרחם הכינתו למועד רצון
מהו טו, 15

מועדו

היום מועדו להכניע מבא יז, 5
...מועדו ותהי תוכחתה לי
לשמחה ושושן מהו ט, 24

מועדו

עם מבוא אור ממועדו בתקופות
יום לתכוננו מהו יב, 5-4

למועדו

כיא אתה ידעתה למועדנו
מבא יח, 9

מועדן

לכול קצי מועדן
מה ד, 25-26

מועדים

במבוא מועדים לימי חודש יחד
מה י, 4
לראשי מועדים בכל קץ
מה י, 5-6
ולכלות בשר עד מועדים
מהו ה, 31
ותקופת מועדים בתכונם
באותות מהו יב, 8

ומועדים

ומועדים לרצונכה
מבא יח, 13

המועדות

ואת המועדות ואת יום התענית
מבד ו, 18-19

וכל אשר יתעה לחלל את השבת
ואת המועדות לא יומת
מבד יב, 4-3

מועדיהם

למען הבט אל מועדיהם
פח יא, 3
ולוא להתאחר מכול מועדיהם
מה א, 14-15
ובתקופת מועדיהם בהשלם חוק
מה י, 7
ותקופות מספר שני עולם בכל
מועדיהם מהו א, 25

במועדיהם

להתהלל במועדיהם להתפש
במצודותם מהו ד, 12
לזכרון במועדיהם מה י, 6

למועדיהם

נהיה ברשית ירחים למועדיהם
מה י, 6
יתיבנו למועדיהם לחודשיהם
ולשבחות מבא ב, 4

מועדי

מועדי שנים לשבועיהם
מה י, 8
הלוך ואור עד תום כול מועדי
חושך מבא א, 8
מועדי קודש ותקופות שנים
מבא י, 15
למלך [עליהם] בכל מועדי
עולמים מבא יב, 3

ומועדי

וכל נגיעיהם ומועדי צרותם
במשלת משמטת מה ג, 23
שבחות קדשו ומועדי כבודו
מבד ג, 14-15
ומועדי תעודות עולמים
מבא יד, 13

למועדי

כול הנגלות למועדי תעודותם
מה א, 9
כאשר צוה למועדי תעודותיו
מה ג, 10
ותקיעה לזרעם למועדי עולמים
מבא יג, 7-6

מועדיך

קציר מועדיך מהו יג, 20

במועדיה

וש[פ]ס במועדיה
לממש[ל]ת... מהו א, 17-18

יעד

עדה

ולקים עדה בשקר פח י, 10
לריב ומשפט ולשאת משא עדה
מה א, 20

העדה

וזה הסרך לכול צבאות העדה
מה א, 1, 6
לעבוד את עבודת העדה
מה א, 1, 13

וכול רשי אבות העדה
מה א, 1, 16
ולצאת ולבוא לפני העדה
מה א, 1, 17
יתנו משאו בעבודות העדה
מה א, 1, 19

להביא ולהוציא את כול העדה
מה א, 1, 23
איש בסרכו על יד ראשי אבות
העדה מה א, 1, 23-24
וכול ראשי אבות העדה
מה א, 1, 25

וכול חכמי העדה

מה א, 1, 27-28
לבלתי החזיק מעמד בתוך העדה
מה א, 1, 4-5

לבלתי התחזק בתוך העדה
מה ב, 2, 7

ואל תוך העדה מה ב, 2, 10
וכול ראשי אבות העדה
מה ב, 2, 16

השבט הוא נשיא כל העדה
מבד ז, 20

וזה סרך לשפטי העדה
מבד י, 4

ברורים מן העדה לפי העת
מבד י, 5

לשפוט את העדה מבד י, 8
להביא איש אל העדה

מבד יג, 13
על פיהו יבאו באי העדה איש
מבד יד, 9-10

אבות העדה שנים וחמשים
מבא ב, 1

וראשי השבטים ואבות העדה
מבא ב, 3
קרואי המועד וכול ראשי אבות
העדה מבא ב, 7

ועורכו כול העדה יחד
מבא ב, 9

על חצוצרות מקרא העדה
מבא ג, 2

יכתובו ראשי אבות העדה
מבא ג, 4

לבוא אל העדה ירושלים
מבא ג, 11

סרך אותות כול העדה למסורות
מבא ג, 12

סרך אותות העדה
מבא ד, 9

אות כול העדה
מבא ד, 15

ועל נשיא כול העדה יכתבו
מבא ה, 1

ויוספוס
ואת אלי מרחב פתחתה בלבכי
ויוספוס לצוקה
מהו ה, 33—34

ויוסיפו
ויוסיפו את הנס
פח ו, 1

לוסיף
לוסיף עליו עון אשמה
פח ח, 12

לוסיף קלון וקיקלון ומכאוב
פח יא, 15

להוסיף
להוסיף על עצת היחד
מה ו, 14

הנוסף
וכמשפט הוה לכל הנוסף ליחד
מה ח, 19

וכל הנוסף לעדתו יפקדו
מבד יג, 11

יסר
התוסרו
אשר התוסרו בו הראשנים
מבד ד, 8

והתיסרו
והתיסרו במשפטים הראשונים
מבד ח, 54

התיסר
לבילתי התיסר ביחד עצתו
מה ג, 6

להתיסר
אשר החלו אנשי היחד להתיסר
בהם
מה ט, 10

יסורו
כל המתהלכים באלה בתמים קדש
על פי כל יסורו
מבד ז, 4—5

היסורים
וכמשפט היסורים כסרך התורה
מבד ו, 7—8

ביסוריד
...ענותו ביסוריד...
מהו יו, 21

מוסר
ואם ישיג מוסר יביאנו בברית
מה ו, 14—15

ולנסות אוהבי מוסר
מהו ב, 14

למוסר
גליתה אווני [למוסר] מוכיחי
צדק עם...
מהו ו, 4

מוסרו
ולקחת מוסרו במשפטיהמה
מה ו, 7—8

יסוד
לפרע את יסוד עמידתו
והאיש אשר ילון על יסוד היחד
מה ו, 26

ביסוד
בהכון אלה ביסוד היחד
מה ח, 10

[וכבוד אל ביסוד] קדושים
מבא א, 16

ויסוד
ויסוד הבריאה זכר ונקבה ברא
אותם
מבד ד, 21

ליסוד
ליסוד רוח קודש לאמת עולם
מה ט, 3—4

מיסוד
והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד
היחד
מה ז, 18

יסודי
וברקוע יבשה יסודי הרים
לשרפה
בכול מולדי עת יסודי קצ
מהו יב, 8—7

ביסודי
כיא געלה נפשו ביסודי דעת
מה ב, 26 ג, 1

וביסודי
בספר ההגו וביסודי הברית
מבד י, 6

יסודותוהי
בל יודעו יסודותוהי
מה ח, 8—7

ביסודות
יבוא להתיצב ביסודות עדת
הקודש
מה א, 12—13

מוסד
ליסד מוסד אמת לישראל
מה ה, 5

מוסדי
מוסדי הרים
מהו יו, 13

יסף
הוסיפו
[הכמים] הוסיפו ערמה
מהו א, 36

והוסיפו
והוסיפו הכוהנים ותלויים
ואמרו
מה ב, 11

ותוסף
ותוסף לשונם כחרב אל תערה
מהו ה, 15—14

וכל צבאותיה בימים ובתהומות
מהו יג, 9

ולימים
ולימים לאין חקר
מהו ח, 17

ימן
ימין
תסוב עליכה כוס ימין יהוה
פח יא, 10

ללכת ימין ושמאל
ולוא לסור ימין ושמאל
מה ג, 10

ימין אל מועד אל
ומעשי ימין עוזר
מבא ד, 7

מהו יו, 17

בימין
בימין עוזכה
מהו יח, 7

לימין
לימין המערכה
שנים למ[ג]דל אחד לימין
מבא ט, 14

מיכאל וגבריאל ל[ימין]...
מבא ט, 16

מימין
ולידם אנשי הרכב מימין
ומשמאל
מבא ח, 4—5

ימיני
משען ימיני בסלע עז
וגבורות משענת ימיני
מה יא, 5

ינק
היונק
אל ישא האומן את היונק
מבד יא, 11

יסד
יסד
ועליהן יסד כול מעשהו
מה ג, 25

יסדתו
וצור למוכיחי יסדתו
פח ה, 1

יסדתה
כי אתה יסדתה רוחי ותדע
מומתי
מהו ט, 12

יסדתני
ושם למשפט יסדתני
מהו ה, 8—9

ליסד
ליסד מוסד אמת לישראל
מה ה, 5

נוסדו
ובטרם נוסדו ידע את מעשיהם
מבד ב, 8—7

תולדות
במעון אור תולדות האמת
מה ג, 19

וממקור חושך תולדות העול
מה ג, 19

באלה תולדות כול בני איש
מה ד, 15

בתולדות
בתולדות כול בני איש
מה ג, 13

ותולדותיו
תבנית אדם ותולדותיו
מבא י, 14

כתולדותם
ואהרון ושמות שנים עשר שבטי
ישראל כתולדותם

מבא ג, 13

ושמות שנים עשר שבטי ישראל
כתולדותם
מבא ה, 1

לתולדותם
הנה פרוש שמותיהם לתולדותם
מבד ד, 4—5

ים
כאניו במצולות ים וכעיר מבצר
מהו ג, 6—7

הים
וממרק יבוא מאי הים
פח ג, 11—10

ותעש אדם כדגי הים
עם כול שלל כדגת הים
פח ו, 1—2

כמים יכסו על הים
פח י, 14—15

היים
כמי היים לרב
פח יא, 1—2

בים
וכשלישי מרכבותיו בים סוף
מבא יא, 10

ימים
חוג ימים ומקוי נהרות ומבקע
תהמות
מבא י, 13

אתה בראתה ארץ בכוחה ימים
ותהומות
מהו א, 14—15

ויהמו כנחשולי ימים
מהו ב, 12

כיוודי ימים נבעתים מהמון מים
מהו ג, 14

כי תתבלע כול הכמתם בהמות
ימים
מהו ג, 14—15

כמלה באוניה בזעף ימים גליהם
מהו ו, 22—23

בימים
ולוא יתקדש בימים ונהרות
מה ג, 4—5

ושבה רוחו לבגוד ביחד

מה ז, 23
שמתה לכה ב[יחד ומס]פר שמות
כול צבאם
[ביחד א]ל למעמד עולמים
מבא יב, 2
ורוממו שמו ביחד שמה וענו
ואמרו
ולבוא ביחד עם עדת בני שמים
מהו ג, 22
להלל שמכה ביחד ר[ינ]ה
מהו ג, 23
להתחדש עם כול נהיה ועם ידעים
ביחד רנה מהו יא, 14-13
וכן הוגשתי ביחד כול אנשי סודי
מהו יד, 18
ואנחנו ביחד נועדנו ועם יודעים
מהו קטע 10, 6

ויחד

למלאכה ולממון ויחד יואכלו
מהו ו, 2
ויחד יברכו ויחד יעצו
מהו ו, 3

ליחד

באחרית הימים כהאספס ליחד
מהו ו, 1
להיות ליחד בתורה ובהון
מהו ה, 2
ליחד ברית עולם מהו ה, 5-6
ליחד ולריב ולמשפט מהו ה, 6
כהאספס ליחד מהו ה, 7
ואם יצאו הגורל לקרבו ליחד
מהו ו, 21-22
ולערב את הונו ויהי עצול ליחד
ומשפט מהו ו, 22-23
ובהיות אלה ליחד בישראל
מהו ה, 12-13
וכמשפט הוה לכול הנוסף ליחד
מהו ה, 19
ואחר יכתוב בתוכו ליחד קודש
מבא ט, 2
הם ליחד[ד] מבא טו, 14

היחד

מיום האסף מורה היחד
מבד ח, 23-24
ומיום האסף יורה היחד
מבד ח, 36-37
אשר נשפטו במ אנשי היחד
מבד ח, 55

יחל

יחלתי

ואבחרה במשפטי ובנגיעי רציתי כי
יחלתי לחסדיכה מהו ט, 10
וטהרני בצדקתכה כאשר יחלתי
מהו יא, 31-32

ואיחל

ואיחל בכל היותי ושמחה
אברכה תמיד מהו קטע 4, 17

אוהיל

חסדכה אוהיל להציץ בישע
מהו ז, 18-19

ותוחלה

ותוחלה ברוב כחכה
מהו ט, 14

יחנה

ויקם בליעל את יחנה ואת
אחיהו מבד ח, 18-19

יין

ייןם
חמת הנגינים ייןם וראש פתנים
אכור מבד ח, 9-10

ויינם

ויינם הוא דרכיהם
מבד ח, 10-11

יכח

הוכחתה

ובחמכתה הוכחתה בני עולם
מהו א, 8
תריב ריבי כי ברז חמכתה
הוכחתה בי מהו ט, 23

יוכח

ומה יוכח על עוונותיו
מהו א, 26

יוכחתו

כפי מעלו יוכחתו אנשי
דעות מבד ח, 27-28

יוכחנו

כי ביומו יוכחנו ולא ישא
עליו עון מהו ה, 26 ו, 1

אוכח

ומשפטו אוכח כנעויות
מהו י, 12

הוכח

אשר אמר לו הוכח תוכיח את
רעך מבד ט, 8-7

בהוכח

אשר לא בהוכח לפני עדים
מבד ט, 3

בהוכיח

ויודיעהו לעיניו בהוכיח למבקר
מבד ט, 17-18

תוכיח

אשר אמר לו הוכח תוכיח בני
רעך מבד ט, 8-7

להוכיח

להוכיח איש את רעהו
מהו ה, 24-25

ואשר לוא להוכיח ולהתרובב
עם אנשי השחת מהו ט, 16
להוכיח איש את אחיהו כמצוה
מבד ז, 2

ותפתח מקור להוכיח ליצר חמר
דרכו מהו יח, 12

ולהוכיח

ולהוכיח דעת אמת מהו ט, 17

מוכיח

ואין שופט ואין מוכיח בצדק
מבד ח, 39-40

ומה יתיצב לפני מוכיח
מהו יב, 28

למוכיח

וצור למוכיח יסדתי
פח ה, 1

מוכיח

[מוכיח]חי צדק בכל
גליהת אוזני [למס]ר] מוכיח
צדק עם... מהו ו, 4

ומוכיח

ומליצי דעת עם כול צעורי
ומוכיח אמת מהו קטע 2, 6

תוכחת

ואשיבה למבלעי דבר ולמשותחתי
בי תוכחת מהו ט, 8-9

בתוכחת

בתוכחת מורה הצדק
פח ה, 10

אשר לוא בתוכחת לפני עדים
מהו ו, 1

ותוכחת

ותוכחת צדקה עם היותו
מהו ט, 33

תוכחתי

ומה אשיב על תוכחתי
פח ו, 14

תוכחתכה

ואין להשיב על תוכחתכה כל
רוח מהו ז, 28-29

ותהי תוכחתכה לי לשמחה
וששון מהו ט, 24

ואין להשיב על תוכחתכה כיא
צדקתה מהו יב, 30-31

לתוכחתכה

לתוכחתכה ולטובתה יצפו
מהו יב, 21

ובתוכחתם

ובתוכחתם יאשמר כול רשעי
עמו פח ה, 5-4

יכל

יוכל

ולא יוכל כול להתיצב לפני
חמתה מהו ז, 29

ומי בכול מעשיכה יוכל לספר
[נפלאותי]כה מהו יא, 25

ולא יוכל אנוש להכין צעדו
מהו טו, 13

ואיכה יוכל כול להשנות את
דבריה מהו טו, 14

[ויצר] עפר איך יוכל להכין
צעדו מהו טו, 21

תוכל

והבט אל עמל לוא תוכל
פח ה, 2

יוכלו

והואה פלא והם לוא יוכלו...
מהו קטע 1, 2

יכל

[יכל א]י[שה להניא את שבועתה
מבד טז, 10

ילד

יילד

אל יילד איש בהמה ביום השבת
מבד יא, 13

ותולידו

ולקחו נשים ותולידו בנים
מבד ז, 6-7

יולדה

וחבלים כצירי יולדה
מהו ה, 31-32

ילוד

ומה ילוד אשה מהו יג, 14

ואשמות ילוד אשה כמעשי
מהו יח, 12-13

ילוד אשה מהו יח, 16

ייליד

ייליד אשה מה ישב לפניכה
מה יא, 21

לדה

אהיה בצוקה כמו אשת לדה
מבכריה מהו ג, 7

מולדי

בכול מולדי עת יסודי קצ
מהו יב, 7-8

ובמולדיו

ובמולדיו יתפכו כול צירים
בכור תריה מהו ג, 11-12

במולדיהם

וחבלי מרץ במולדיהם ופלצות
להורותם מהו ג, 11

והבדילוהו ולוא ישוב עוד אל עצת
ה י ח ד מה ז, 1—2
ואם בהון ה י ח ד יתרמה מה ז, 6
והאיש אשר ילון על יסוד ה י ח ד
מה ז, 17
והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד
ה י ח ד מה ז, 18
ואחר כול אנשי ה י ח ד ישוב
מה ז, 20
וכל איש אשר יהיה בעצת ה י ח ד
מה ז, 22
לוא ישוב אל עצת ה י ח ד עוד
מה ז, 24
ואיש מאנשי ה י ח ד מה ז, 24
ויהיו בעצת ה י ח ד מה ח, 1
בהיות אלה בישראל נכונה עצת
ה י ח ד מה ח, 4—5
בהכון אלה ביסוד ה י ח ד
מה ח, 10
יבדלו קודש בתוך עצת אנשי
ה י ח ד מה ח, 12
וכל איש מאנשי ה י ח ד
מה ח, 16
ברית ה י ח ד אשר יסור מכול
המצוה מה ח, 16—17
ישלחו מעצת ה י ח ד ולוא ישוב
עוד מה ח, 22—23
בעת ההיא יבדילו אנשי ה י ח ד
מה ט, 5—6
לכול תכון אנשי ה י ח ד
מה ט, 7
אשר החלו אנשי ה י ח ד להתסר
בם מה ט, 10
בס בתוך אנשי ה י ח ד
מה ט, 18—19
ב י ח ד
כול דעתם וכוחם והונם ב י ח ד אל
מה א, 11—12
ב י ח ד אל לעצת עולמים
מה ב, 22—23
כיא הכול יהיו ב י ח ד מה ב, 24
וכל המואס לבוא ב י ח ד אל
מה ב, 25—26
לוא יבוא ב י ח ד אמתו
מה ב, 26
לבטלי התיסר ב י ח ד עצתו
מה ג, 6
כיא אם למול ב י ח ד מה ה, 5
ודרשו את רוחם ב י ח ד
מה ה, 20—21
המתנדבים ב י ח ד להקים את
בריתו מה ה, 21—22
המתנדבים לשוב ב י ח ד לבריתו
מה ה, 22
והרבים ישקודו ב י ח ד מה ו, 7
ולדרוש משפט ולברך ב י ח ד
מה ו, 8—7

ובגורל י ח ד עם מלאכי פנים
מה ו, 13
משע ברוש ותדהר עם תאשור
י ח ד לכבודכה מה ו, 5
ובחדרי שאול תחפש י ח ד
מה י, 33
ישמיעו י ח ד בקול רנה
מה יא, 26—27
[י ח ד רשעה ואין רמיה
ובהפלא נספרה י ח ד בדע[ותיכה]
מה יב, 16
ובהפלא נספרה י ח ד בדע[ותיכה]
מה יב, 16
מהו קטע 10, 7
ה י ח ד
כיא הלבנון הוא עצת ה י ח ד
מה יב, 3—4
למשפט או לעצת ה י ח ד או
לתעורת מלחמה מה ו, 25—26
אלה האנשים הנקראים עצת ה י ח ד
מה ו, 27
הנועדים לעצת ה י ח ד בישראל
מה ו, 11, 2
[קיראי ה]מועד לעצת ה י ח ד
מה ו, 11, 11
או לשותות התירוש יערון השולחן
ה י ח ד מה ו, 11, 17—18
ואחר יברכו כול ערת ה י ח ד
מה ו, 11, 21
לחיות כפי סרך ה י ח ד
מה א, 1
וכל הבאים בסרך ה י ח ד
מה א, 16
וזה הסרך לאנשי ה י ח ד
מה ה, 1
אנשי ה י ח ד המחזיקים בברית
מה ה, 2—3
כול הבא לעצת ה י ח ד מה ה, 7
ואשר לא ישוב איש מאנשי ה י ח ד
מה ה, 15—16
עשרה אנשים מעצת ה י ח ד
מה ו, 3
איש את מדעו לעצת ה י ח ד
מה ו, 9—10
השואל את עצת ה י ח ד
מה ו, 12—13
להוסיף על עצת ה י ח ד
מה ו, 14
ויהינהו בכול משפטי ה י ח ד
מה ו, 15
ובקורבו לעצת ה י ח ד מה ו, 16
ובמולאת לו שנה בתוך ה י ח ד
מה ו, 18
לסוד ה י ח ד על פי הכהנים
מה ו, 19
עד מולאת לו שנה שנית בתוך
אנשי ה י ח ד מה ו, 21
שנה אחת להוציאו מן ה י ח ד
מה ו, 27

י ח ד**י י ח ד**

ואשר לוא י י ח ד עמו בעבודתו
ובהינו מה ה, 14

ל ה י ח ד

ל ה י ח ד בעצת אל מה א, 8
ל ה י ח ד בעדת קודש מה ה, 20
ל ה י ח ד קודש קודשים מה ט, 6
ל ה י ח ד [עם] בני אמתך מהו יא, 11
ל ה י ח ד עם בני שמים מהו קטע 2, 10

ל י ח ד

ל י ח ד בעדת קודש מה ו, 9
וברוח קדושה ל י ח ד באמתו מה ג, 7

י ח ד

ואם לשולחן י ח ד יועד[ו]

מה ו, 11, 17
לוא יבואו בעצת י ח ד מה ג, 2
והיתה לו לברית י ח ד עולמים
מה ג, 11—12
כיא לוא י ח ד יתהלכו מה ד, 18
לעשות אמת י ח ד וענוה מה ה, 3
המתנדבים י ח ד לאמתו מה ה, 10
במדרש י ח ד מה ו, 24
ובית י ח ד לישראל ההולכים
בתמים מה ט, 6
במבוא מועדים לימי חורש י ח ד
מה י, 4
ובישועתו ארננה י ח ד מה י, 18
ועם בני שמים חבר סודם לעצת
י ח ד מה יא, 8
נלחמים י ח ד לגבורת אל
מבא א, 11
ועורכות כול העדה י ח ד
מבא ב, 9
כיא מלאכי קודש עם צבאותם
י ח ד מבא ז, 6
ולחזיק י ח ד בכול גבורי חיל
מבא י, 6
ולרבויותם י ח ד עם קדושיה
[וצבא] מלאכיכה מבא יב, 4
ואלוי [תשין] קתמה י ח ד
מבא יג, 12
ואיתמר החזיק לו לברית [י ח ד
ע]ולמים מבא יז, 3
הנועדים י ח ד לבריתכה
מהו ד, 24
עם נמהרי צדק להעלות משאון
י ח ד מהו ה, 22—23
ובננינות י ח ד תלונתם
מהו ה, 31

ובמולאת לו שנתים ימים
מה ז, 20—21
שנתים ימים בתמים דרך
מה ח, 10
שנתים ימים אם תתם דרכו
מה ח, 25
עד מלאת לו שנתים ימים
מה ח, 26—27
אך השוגג יבחן שנתים ימים
מה ט, 1—2
יבוא עליך ועל עמך ועל בית אביך
ימים אשר [לא] באו מבד ו, 11
ימים אשר לא באו מבד יג, 24 — יד, 1
שכר שני ימים לכל חרש כמשפט
מבד יד, 11—12
ונענש ימים ששה מבד יד, 20
ואורך ימים לכול בני אור
מבא א, 9
עם שלום עולם ואורך ימים
מהו יג, 17—18
ולהנחילם בכול כבוד אדם [ב]רוב
ימים מהו יז, 15
ה י מ ים
לאחרית ה י מ ים פח, ב, 5—6
ולאחרית ה י מ ים פח ט, 6
באחרית ה י מ ים בהאספם ליהוד
מה ו, 1
קיראי השם העמדים באחרית
ה י מ ים מבד ד, 4
עד עמד יורה הצדק באחרית
ה י מ ים מבד ו, 10—11
[יא]תבו אותך כול ה י מ ים
מהו טו, 9
להחיות זרעם לפניך כול ה י מ ים
מהו יז, 14
ב י מ ים
כיא פעל פעל ב י מ ים
פח א, 14
י מ ים
עד לא ישלימו את ימיהם
מבד י, 10
ומלאים בתיכון ימיהם
מבא ו, 11
מלומדי רכב ותכון ימיהם
מבא ו, 12—13
יין
וראש הפתנים הוא ראש מלכי יין
מבד ח, 11
יונה
כיונים
ויספו כה יוני[ים] מהו ז, 21

בדעותיכה
נספסה יחד בדעותיכה
מהו קסע 10, 7

מדעו
להשיב איש את מדעו לעצת
היחד מהו, 9—10

במדעו
ואשר יכחס במדעו ונענש
ששה חודשים מהו, 3—4
או יעשה רמיה במדעו
מהו, 5

ומודעי
וכל רעי ומודעי נדחו ממני
מהו, 9

יהודה

עושי התורה בבית יהודה
פח, 1
והבהמות המה פתאי יהודה
פח, 4
וחמס ארץ המה ערי יהודה
פח, 9
היוצאים מארץ יהודה והגללים
עמהם מבד, 3
אין עוד להשתפח לבית יהודה
מבד, 11
היוצאים מארץ יהודה
מבד, 5

שר אפרים מעל יהודה
מבד, 13
מיום סור אפרים מעל יהודה
מבד, 12
היו שרי יהודה כמשיגי גבול
מבד, 3
ועמהם כל מרשיעי יהודה בימי
מצרסותיו מבד, 49—50
מיום סור אפרים מעל יהודה
מבד, 1
בני לוי ובני יהודה ובני
בנימין מבא, 2
והגלגה כול ערי יהודה
מבא, 12
והגלגה כול ערי יהודה
מבא, 5

יהושע

ויהושע
מיום מות אלעזר ויהושע
(ויושע) מבד, 3—4

יהר

יהיר
גב יהיר ולוא ינוה
פח, 3—4

יום

ונענש ששים יום מהו, 8
ואם יקפו ונפטר ונענש שלשים
יום מהו, 11—12
נענש שלשים יום מהו, 13
ונראתה ערותו ונענש שלשים
יום מהו, 14
ונענש שלשים יום מהו, 14—15
יום משפטו זה לזה מהו, 8
עם מבוא יום ולילה מהו, 11
ורוב אנשי י] שחת לוא אתפוש עד
יום נקם מהו, 20
ולשמור את יום השבת כפרושה
מבד, 18
ואת המועדות ואת יום התענית
מבד, 18—19
עד יום ישוב לעמך מבד, 28
כי הוא אשר אמר שמור את יום
השבת לקדשו מבד, 16—17
כיא הוא יום יעוד לו
מבא, 10
מאז ידעתה לכה יום קרב
מבא, 14
ונפשי במרוורי יום תחנן[ק]
מהו, 35
עם מבוא אור ממז[עדו] בתקופות
יום לתכנון מהו, 4—5

היום

ועל חסדיו אשען כול היום
מהו, 17
הוא היום אשר יפקוד אל כאשר
דבר מבד, 2—3
אתמה קרבים היום למלחמה על
אויביכמה מבא, 3
מועד המלחמה היום הזה [לאל]
מבא, 12
היום מועדו להכניע
מבא, 5
ועתה היום אץ לנו לרדוף המונם
מבא, 11
וכל היום ידכאו נפשי
מהו, 17
ועד היום [בנתיבה] הל[כת]י
מהו, 32—33
ואזמרה בחסדיכה ובגבורתכה
אשוחחה כול היום
מהו, 5—6

והיום

והיום הופיע לנ[ו]
מבא, 9

ביום

ביום צום שבת מנוחתם
פח, 8
והמה לוא יצילום ביום המשפט
פח, 14

ביום בוא הפקודה מהו, 26
אל יעש איש ביום השישי מלאכה
מבד, 14—15
אל יאכל איש ביום השבת כי אם
המוכן מבד, 22
לעשות את חפצו ביום השבת
מבד, 2
אל יילד איש בהמה ביום השבת
מבד, 13
ביום דברו עם המבקר
מבד, 7—8
על כן נימול אברהם ביום דעתו
מבד, 6
ביום המלחמה לוא ירד אתם
מבא, 6
יעשו [ביום ה]הואה
מבא, 2
ביום ההואה יעמוד כוהן הרואש
מבא, 5
וביום
וביום המשפט יכלה אל
פח, 2—3
וביום ראות האיש יודיעה
למבקר מבד, 22
וביום השבת אל ידבר איש דבר
נבל ורק מבד, 17—18
וביום אשר יקים האיש על נפשו
מבד, 4
וביום נפול בו כתיים
מבא, 9
וביום מלחמתם בכתיים יצ[או]
לנח[שיר] מבא, 12—13

ליום

ליום נקם מהו, 23
והרועת אלים ואנשים ליום הוה
מבא, 11
ועתידים ליום נקם מבא, 5
הנועדים עמו ליום [קרב]
ונחשיר[בחרב אל מבא, 3
ו[סדרי קד]ושים [מתעת]דים
ליום מבא, 14—15
ליום עם חד... מהו, 1
ומרחם הקדשתם ליום הרגה
מהו, 17

מיום

מיום מות אלעזר ויהושע
(ויושע) מבד, 3—4
ולא לנטור מיום ליום
מבד, 2—3
אשר לא באו מיום סור אפרים
מעל יהודה מבד, 11—12
מיום האסף מורה היחיד
מבד, 23—24
אם אחריש לו מיום ליום
מבד, 6
מיום סור אפרים מעל יהודה
מבד, 1

ומיום

ומיום האסף יורה היחיד
מבד, 36—37

ביומו

כי ביומו יוכיחו ולוא ישא עליו
עון מהו, 26 ו, 1

ימי

ולכול ימי השנה מבא, 4
לכול ימי עולם ודורות נצח
מהו, 16—17

יומי

כול יומי ממשלת בליעל
מהו, 19
כול יומי מואסו במשפטי אל
מהו, 5—6

בימי

ועמהם כל מרשיעי יהודה בימי
מצרסותיו מבד, 49—50

וימי

ברשית ירחים למועדיהם וימי
קודש מהו, 6

לימי

במבוא מועדים לימי חודש יחד
מהו, 4

ימיו

אשר לא מלאו ימיו לעבור על
הפקודים מבד, 1—2

ימו

כי במעל האדם מעטו ימו
מבד, 8—9

יומוי

וכפי יומי ישכיליהו בחוקי
הברית מהו, 7

יומם

דורש בתורה יומם ולילה
מהו, 6
יומם ולילה ומוצאי ערב ובוקר
מבא, 13—14
תתעטף נפשי יומם ולילה לאין
מנוח מהו, 29—30
למוצא לילה ומבוא יומם תמיד
מהו, 7

ימים

וקדשום שלוש ימים
מהו, 26
ורוב שלום באורך ימים
מהו, 7
ולמדבר בתוך דברי רעהו עשרת
ימים מהו, 9—10
ואשר ישכבו וישן במושב הרבים
שלשים ימים מהו, 10
ונענש עשרת ימים מהו, 11
ונענש עשרת ימים מהו, 15

ובדעתו בדעתו נהיה כול מה יא, 11	ותפל לאיש גורל עולם עם רוחות דעת מהו ג, 22—23 ויעצרו משקה דעת צמצמים מהו ד, 11	והידעים והנבונים והידעים תמימי הדרך מה א, 28	ואני מה היא הודעתני בסוד אמתכה מהו יא, 3—4 כי הודעתני סוד אמת מהו יא, 16
ודעתו דעתו וכוחו והונו מה ג, 2	כי אמרו לחזון דעת לא נכון מהו ד, 17—18	יודעי ועתה שמעו יודעי צדק מבד א, 1	הודעתם כי הודעתם בסוד אמתכה מהו יא, 9
דעתי ואני לפי דעתי באמ[ונתך] מהו י, 19	ברוח קודשכה [פ]תחתה לתוכי מהו יב, 12—13 ומקוי כבוד ומקור דעת מהו יב, 29	יודעיו כול משרתיו בצדק יודעיו מבא יג, 3	תודיענו ובסוד אלוהים תודיענו מהו י, 4—5
בדעתי בדעתי יצרי גבר ותשובת אנוש מהו יא, 20 בדעתי בכול אלה מהו טז, 6	צבא דעת לספר לבשר גבורתו מהו יח, 23 ומליצי דעת עם כול צעורי מהו קטע 2, 6	יודעיק וכול יודעיק לא ישנו דבריק מהו יד, 15	הודיעו ואת גמר הקץ לוא הוד[יעו] פח ז, 2 אשר הודיעו אל את כול רוי דברי עבדיו פח ז, 4—5
ובדעתי ובדעתי אלה נחמ[תי] מהו ה, 3 ובדעתי כי אתה רשמתה רוח צדיק מהו טז, 10	הדעת ואחר תגלה להם הדעת פח יא, 1 [מקור הדעת] מהו א, 5	והידעוני במשפט האוב והידעוני ישפט מבד יב, 3	יודע אשר נסתרה מאנוש דעה מה יא, 6
כדעתי כדעתי דברתי מהו יב, 32	בדעת ויחונכה בדעת עולמים מהו ב, 3 להבין ישרים בדעת עליון מהו ד, 22	דעה אתה הוריתה כול דעה מה יא, 17—18 ובירכה צדקה ובמחשבתה כול דעה מהו יא, 7—8 שכל דעה להבין בנפלאותיה מהו יא, 29	וידעו וידעו לעיניו בהוכיח מבד ט, 17—18
דעתכה ובחכמת דעתכה הכ[י]נותה תעודתם בטרם היותם מהו א, 20—21	בדעת כולם לכרית משפט מהו ה, 9 ומנת שפתי אומרה בדעת מהו י, 9—10	בדעה והאיש אשר יצחה בלי משפט את רעהו בדעה מהו ז, 4 להנחים בדעה מהו ט, 18	וידעו ואל יודיעו איש את המשפטים מבד טז, 10—11
דעתם כול דעתם וכוחם והונם ביחד אל מהו א, 11—12 לברר דעתם באמת חוקי אל מהו א, 12	אמר לסיור את דעתם מבד י, 9—10 ולפי דעתם יכבדו מהו י, 26	לדעה הפותח לדעה לב עבדכה מה יא, 15—16	וידעו וביום דאות האיש יודיעה למבקר מבד ט, 22
דעתם לפי שכלם וכפי דעתם מהו קטע 10, 4	ודעת ערמה ודעת הם ישרתוהו מבד ב, 3—4 משכילי בינה ודעת מבא י, 10	דעת כיא געלה נפשו ביסודי דעת מהו ב, 26 ג, 1 וחבא לאמת רוי דעת מהו ד, 6	וידעו וידעו ביד משיחו מבד ב, 12
בדעתם בדעתם ברית חסד מהו קטע 7, 7	מדעת גדות ונפתלות מדעת לבי מהו י, 25	דעת מקור דעת ומעון קודש מהו ט, 17 בעצת תושיה אסתר מהו י, 13 ובערמת דעת אשוק תושיה מהו י, 25 אל אהב דעת חכמה ותושייה מהו י, 26	וידעו וידעו ביד נועדנו ועם יודעים... מהו קטע 10, 6
דעות כפי מעלו ויכחיהו אנשי דעות מבד ח, 27—28	דעתו כיא ממקור דעתו סתח אורו מהו יז, 3 לפי דעתו בהיותו אויל ומשגע מבד טז, 15 על כן נימול אברהם ביום דעתו מבד טז, 6	דעת בדעת אמתכה ולפי דעתו מהו י, 28	וידעו וידעו ביד נועדנו ועם יודעים... מהו קטע 10, 6
הדעות מאל הדעות כול הוה מהו ג, 15 לכה אתה אל הדעות כול מעשי הצדקה מהו א, 27—28 ברוך אתה אל הדעות אשר הכינותה מהו קטע 4, 15 ...הדעות... מהו קטע 8, 9	בדעות כיא אם לפי מילואת לו עשרים שנה בדעתו [סוב] ורע מהו א, 10—11	דעת ומליץ דעת ברזי פלא מהו ב, 13 לפתוח מקור דעת לכול מבינים מהו ב, 18	וידעו וידעו ביד נועדנו ועם יודעים... מהו קטע 10, 6

לא ידעו כי מאתכה מעמדי
22 מהו ב, 22
אפס כי [לוא יד]עו כי מאתך
33 מעמדי מהו ב, 33
כי לא [ידעו אמרת]כה ולא
17 האוינו לדברכה מהו ד, 17
את הבת כול אשר לוא ידעו
19 כיא בריתו מה ה, 19
וידעוכה
וידעוכה לפי שכלם
32 מהו א, 32
וידעוכה ובקצ כבודכה יגילו
22 מהו יב, 22
ידענה
אל יניא איש שבועה אשר לא
ידענה מבד טז, 10–11
ואדעה
ואדעה כיא בידו משפט כול חי
מיו י, 17–18
ואדעה כיא יש מקוה לאשר
יצרתה מעפר לסוד עולם
מהו ג, 20–21
ואדעה כי יש מקוה לשבי פשע
ועובי חטאה מהו ו, 6
ואדעה כ[י] יש מקוה
14 [ח]סוכה מהו ט, 14
ואדעה כי לכה הצדק
מהו יא, 17–18
[ב]רורים לחפציכם ואדע[ה]...
מהו יב, 20
ואדעה כי בידך יצר כול רוח
מהו טו, 13
ואדעה כי בס בחרתה מכול
מהו טו, 23
ואדעה כי ברצו[נמה] באיש
מהו טז, 4
הרבייתה...
ואדעה כי לא יצדק איש
מבלעדך מהו טז, 11
ואדעה כיא לכה עשיתא אלה
אלי מהו יח, 21
ואדעה כיא אמת
מהו קטע 1, 9
ותדע
אתה בראתה רוח בלשון ותדע
דבריה מהו א, 28–29
כי אתה יסדתה רוחי ותדע
מהו ט, 12
ידע
ואל ידע בכל עצתם מה ה, 18
וידע
וידע את שני מעמד
מבד ב, 9
ידעו
למען ידעו כול מעשיו
מהו ד, 32

וּאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא לֵאנֹשׁ
צָדִיקָה מִהוּ ד', 30
כִּי אִתִּי אֲשֶׁר תִּרְמֶם
מִהוּ ו', 8—7
כִּי יָדַעְתִּי בְּאַמְתְּכָה
מִהוּ ט', 9—10
וּאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי אִמְתּ פִּיכָה
מִהוּ יֵא, 7
וּאֲנִי עֲבָדְךָ יָדַעְתִּי בְּרוּחַ אֲשֶׁר
נָתַתָּה בִּי מִהוּ ג', 18—19
וּאֲנִי יָדַעְתִּי וּמִבִּינְתְּךָ כִּי
בְּרַצוֹנָכָה מִהוּ יֵד, 13—12
[וְאִ]נִּי יָדַעְתִּי בְּרוּב טוֹבָךְ
מִהוּ יֵד, 17
וּאֲנִי יָדַעְתִּי בִּבְיַנְךָ
מִהוּ טו, 12
וּאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי אִלֵּא יִשְׁוֶה כּוֹל
הָעוֹלָם בְּאַמְתְּךָ מִהוּ טו, 22—23
אֲנִי יָדַעְתִּי [י] כִּי לֶךְ [הַגְּדוּלָּה]
מִהוּ טו, 25—26
יִצְרָה הָעֵפֶר יָדַעְתִּי בְּרוּחַ אֲשֶׁר
נָתַתָּה בִּי מִהוּ קֶטֶע 3, 14
וְתִפְנֹעַ בְּעִבְדְּכָה זֹאת לְמַעַנְכָה כִּי
יָדַעְתִּי מִהוּ קֶטֶע 4, 16
אֲנִי לְבִשְׁרִי יָדַעְתִּי
יָדַעְתִּי לְהוֹדִיעַ גְּבוּרָה
מִהוּ קֶטֶע 7, 6
יָדַעְתִּי
כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ לְמוֹעֲדוֹ
מִבְּמֵינָה, 9
וּבִטְרֵם בְּרֹאשׁוֹ יָדַעְתָּה כּוֹל
מַעֲשֵׂיהֶם לְעוֹלָמִי עַד
מִהוּ א', 8—9
כִּי אַתָּה יָדַעְתָּה כּוֹל יִצְרָה מַעֲשֵׂה
מִהוּ ז', 13
וְאַתָּה יָדַעְתָּה יִצְרָה עֲבַדְכָה
מִהוּ ז', 16
נָגַע בְּלוֹא יָדַעְתָּה
מִהוּ י', 18
כִּי מֵאֵז יָדַעְתָּה לִכְתּוֹב יוֹם קָרֵב
מִבְּאֵר ג', 14
יָדַעְתִּי
כִּי אַתָּה מֵאִבִּי יָדַעְתִּי
מִהוּ ט, 29—30
יָדַעְתִּי כִּי
וּאֲנִי מִשְׁכִּיל יָדַעְתִּי כִּי
מִהוּ יב, 11
יָדַעְנוּ
אֲלֵה יָדַעְנוּ מִבִּינְתְּכָה
מִבְּאֵר י', 17
יָדַעוּ
[כִּי לֹא יָדַעוּ מֵאֵל] יִשְׂרָאֵל
מִבְּאֵר י', 4—5

או [דכּה אדוני כי נ] תחתי
במקור נזולים ביבשה מהו ה, 4
[אודכּה אדוני כי] הגברתה עד
אין מס [פר] מהו ט, 37
אודכּה אלי כי הפלתה עם עפר
מהו יא, 3
אודכּה אלי ארוממכּה צורי
מהו יא, 15
[אודכּה] אדוני הנותן בלב
עב [דר] בינה מהו יד, 8
[אוד] אדוני כגדול כוחך
מהו יד, 23
[אודכּה כי] הניפּותה רוח
קודש [כּה] על עבדך
מהו יז, 25
[אודכּה אלי כי] [לנ] פתחתה
לבי לבינתּה מהו קטע ד, 12

הודות

שבּחת אל הודות אל תהלת אל
שלוּם אל מבא ד, 14
ותתן כפי הודות ובלשוני מלה
מהו יא, 5—4

בהודות

בהודות אפתח פי
מה י, 24

הודותם

עם כול דברי הודותם
מבא טו, 5

והתודה

והתודה המושב לכהן
מבד ט, 13
והתודה והשיב ולא ישא הטא
למות מבד טו, 5—4

ויתודו

ויתודו לפני אל מבד ה, 51

להתודות

[להתודות] על פשעי
מהו יז, 17

ידע

והוא ידע פעולת מעשיהן
מה ד, 25
ובטרם נוסדו ידע את מעשיהם
מבד ב, 7—8
כי לא ידע מוצאיה את משפּתה
מבד ט, 15
כיא הוא ידע [למ] עשייהם
מהו קטע ד, 3, 7

ידעני

כיא אבי לא ידעני ואמי
עליכּה עזבתני מהו ט, 35

ידעתי

אלה ידעתי מבינתּה
מהו א, 22

ידיהם אשר לוא ירפו ידיהם פח ז, 11 כל עבודת ידיהם מבד יד, 15 לחוק ידיהם במלחמה מבא ז, 11 [בחוק את ידיהם במלחמה מבא טז, 12]	ולידם ולידם אנשי הרכב מימין ומשמאל מבא ח, 4—5 מידם ולוא ישתה ולוא יקח מידם מה ז, 16 ידיים ושפול ידיים כעבודת צדק מה ד, 9 וחזק ידיים לנמהרים מה י, 27 נכאה גלגלים או ידיים מה ז, 5—6 וידים [וידים] רפות ללמד מלחמה מבא יד, 6	תן ידכה בעורף אויביכה מבא יב, 10 כיא גדולה [תנופת י]דכה מבא יד, 14 תן ידכה בעורף אויביך מבא יט, 3 ובזוכרי כוח ידכה עם המון רחמיכה התעודדי מהו ד, 35—36 אתה גלית, ידכה מהו יג, 3 אל תשב ידכה מהו יח, 9	ליד ובאו ליד המערכה הראישונה מבא ח, 2—3 ובעומדם ליד מערכת כתיים מבא טז, 5 מיד ותפד נפשי מיד אדירים מהו ב, 35 מיד חזק ממנו מהו ב, 35
ידה — ודה להודות להודות לאל צדקו ולעליון תפארתו מה יא, 15 מודה אברכנו בהפלא מודה ובגבורתו אשוחח מה י, 17 ביצר חמר הגברתה מודה מודה (ואפשר שיש לקרוא: מאודה) מהו יא, 3	ידין ואחר ישלח משיח ישראל ידין בלחם מה ז, 20—21 ידי ברשית משלה ידי ורגלי מה י, 14 ידי, ידי ויתקעו הכוהנים בחצוצרות תרועה שנית ידי התקרב מבא יז, 11 קול מרודד ידי סדר מלחמה מבא ח, 5 קול נוח וסמוך ידי מפשע מבא ח, 7 לנצח ידי מלחמה מבא ח, 12 משיבים על ידי המלחמה עד החרם מבא ט, 7 תרועה שנית [ידי התקרב מבא טז, 5]	בידך ואדעה כי בידך יצר כול רוח מהו טו, 13 [כ]בודך בידך מהו טז, 3 ובידכה לכה הגבורה ובידכה המלחמה מבא יח, 12 בי [ד]כה משפט כולם מהו ה, 4 ובידכה צדקה ובמחשבתכה כול דעה מהו ז, 8—7	אל ישלח איש את ידו מה ז, 18 והוא ישלח ידו בלחם לפנים מה ז, 20 הכוהן ישלח ידו לרשונה מה ו, 5 והושיעה ידו לוא מה ו, 27 ואם לוא תשיג ידו לשלמו מה ז, 8 ואשר יוציא ידו מתוחת בגדו והוא פיה מה ז, 13—14 והושיע ידו לו מבד ט, 10 אל ירם את ידו להכותה מבד יא, 6 אל ישלח את ידו לשפוך דם לאיש מן הגוים מבד יב, 6 אל ישראל מרים ידו [בגבור]ת פלאו מבא טו, 13 כדי הטל ירימו איש ידו בכלי מלחמתו מבא טז, 5—6 עד יניף ידו מבא יז, 9 כדי הטל ירימו איש ידו בכלי מלחמתו מבא יז, 12
מודי אין להרים קול מודי מהו ח, 35—36 מודים כול העוברים בכרית מודים אחריהם לאמור מה א, 24	אודך, אודכה [אודך אדוני] מהו א, 1 אודכה [אדוני] מהו ב, 1 אודכה אדוני כי שמתה נפשי בצורו החיים מהו ב, 20 אודכה אדוני כיא עניכה ע[ופפה] על נפשי מהו ב, 31 [אודכה אדוני כיא] לי מהו ג, 3 האירותה פניך מהו ג, 3 אודכה אדוני כי פדית נפשי משחת מהו ג, 19 אודכה אדוני כיא הייתה לי לחומת עוז מהו ג, 37 אודכה אדוני כי האירוני פני לבריכתה מהו ד, 5 אודכה אדוני כי לא עובתני בגורי בעם מהו ה, 5 [אודכה אדוני כי הצלתה נפשי] מעדת [שו]א מהו ו, 4—5 [אודכה] אלי כי אתה תשים סוד על סלע מהו ו, 25—26 אודכה אדוני כי סמכתי בעזובה מהו ז, 6 [אודכה אדוני] כי השכלתי באמתכה מהו ז, 26 [אודכה] אדוני כי לוא הפלתה גורלי בעדת שו מהו ז, 34	ובידך ואני [מידך מציל] מבא יח, 12—13 כי מידך היתה זאת מהו יד, 27	בידו בידו משפטי כול מה ג, 16—17 יכתבו בהשבון בידו מהו ו, 20 ואדעה כיא בידו משפט כול חי מה י, 17—18 והמבקר יכתבוהו בידו מבד ט, 18
אודך, אודכה [אודך אדוני] מהו א, 1 אודכה [אדוני] מהו ב, 1 אודכה אדוני כי שמתה נפשי בצורו החיים מהו ב, 20 אודכה אדוני כיא עניכה ע[ופפה] על נפשי מהו ב, 31 [אודכה אדוני כיא] לי מהו ג, 3 האירותה פניך מהו ג, 3 אודכה אדוני כי פדית נפשי משחת מהו ג, 19 אודכה אדוני כיא הייתה לי לחומת עוז מהו ג, 37 אודכה אדוני כי האירוני פני לבריכתה מהו ד, 5 אודכה אדוני כי לא עובתני בגורי בעם מהו ה, 5 [אודכה אדוני כי הצלתה נפשי] מעדת [שו]א מהו ו, 4—5 [אודכה] אלי כי אתה תשים סוד על סלע מהו ו, 25—26 אודכה אדוני כי סמכתי בעזובה מהו ז, 6 [אודכה אדוני] כי השכלתי באמתכה מהו ז, 26 [אודכה] אדוני כי לוא הפלתה גורלי בעדת שו מהו ז, 34	בידי נתנו אל בי[די]א[ויביו] פה ט, 10 ובידי ובידי פתחתה מקורם עם מפלגי מהו ח, 21 וידי וידי על כול בוזי מהו ד, 22 ידיכה ק[ץ] מלחמות ידיכה להכבד באויביו מבא יא, 8 בידיך בני איש בי[דיך] מהו קטע 10, 9 ידינו ולוא כוחנו ועצום ידינו עשה חיל מבא יא, 5	ידם אשר על ידם ספר אל את כול הבאות פה ב, 9—10 ונטו ידם בכלי המלחמה מבא ח, 8 יחלו ידם להפיל בחללים מבא ט, 1 יחלו ידם להפיל בתלחי כתיים מבא טז, 7 ואנשי הבינים ישלחו ידם בחיל מבא יז, 13—14 בידם ובאמה ופחד ינתנו בידם פה ד, 7—8 ומחזיקים בידם מגני עגלה ורמח ארוך מבא ו, 14 [מע]שה אפר בידם מהו קטע 2, 7 ובידם ובידם רמח וכיורין מבא ה, 6—7 ובידם שבעת שופרות היובל מבא ז, 13	יכתבו בהשבון בידו מהו ו, 20 ואדעה כיא בידו משפט כול חי מה י, 17—18 והמבקר יכתבוהו בידו מבד ט, 18 ובידו ובידו תום דרכי מה יא, 2 ומידו כיא לאל המשפט ומידו תום הדרך מה יא, 10—11 ידי ובטרם ארים ידי מה י, 16 על השבועה אשר אמר לא תושיעך ידך לך מבד ט, 8—9 ובכוח ידך רוטשו פגריהם לאין קובר מבא יא, 1 ידכה מועד גבורת ידכה בכתיים מבא יא, 11

יאל

הואלתה

הנה הואלתה לע[שות ב']
חסד מהו טו, 8

יבל

יובל

כי במשעתם יתשגשו ואל יובל
ישלחו שורש מהו ח, 9-10

ליובל

ושורשיהם ליוב[ל] ישלחו
מהו ח, 7

היובל

ובירם שבעת שופרות היובל
מבא ז, 13

ליובליהם

ליובליהם ובשבעותיהם
מבד טו, 4

יבש

ויבשו

...אש ויבשו ומסע פרי...
מהו ח, 20

ויבש

להתם כול עץ לח ויבש מפליהם
מהו ג, 29-30
...לח ויבש מצולה לכול חיה
ועוף מהו ח, 19

יבשה

וברקע יבשה יסורי הרים
לשרפה מהו ג, 31

ביבשה

אודכה אדוני כי נתתני במקור
גזולים ביבשה מהו ח, 4

יגה

יגון

באבל יגון ורעת מרורים
מהו ד, 13
ומשמיעי שמחה לאבל יג[ון]
מהו ב, 5
ולהגות הגו יג[ון] ואנחה
מהו יא, 21-22
לכול אבל יג[ון]
מהו יא, 22
יגון ומספד מרורים עד כלות
עולה מהו יא, 23

ואין יגון ואנחה ועולה

מהו יא, 27

ויגון

ויגון יסובביני ובושת על פנים
מהו ה, 35-36
..עמל מעיני ויגו[ן]

מהו יא, 1
!חסאה ויגון אשמה
מהו יא, 20-21

יגוני

ורנת יגוני הכרתה באנחתי
מהו ה, 13

וביגוני

פתחתה משברי וביגוני נחמתי
מהו יא, 33

יגע

יגעו

יגעו עמים בדי אש
פח י, 7

לוגיע

לוגיע רבים בעבודת שוו
פח י, 11

יד

אל יד האיש המבקר
מהו ו, 19-20
והמוציא את יד שמאולו לשות בה
מהו ז, 15

ויוצר יד ולעצת מה יבין
מהו יא, 22
ולא ירימו יד על חקי קדשו
מבד ח, 53

ונתנו על יד המבקר והשופטים
מבד יד, 13
ראשית משלוח יד בני אור

מבא א, 1
[ו] בגורל השביעי יד אל הגדולה
מכנעת מבא א, 14

יתנו יד בכל מבא א, 17-18
ד גבורת אל במלחמה
מבא ג, 8

מאת אל יד מלחמה
מבא ד, 3-2
[וצבא] מלאכיכה לרשות יד
מבא יב, 4

ועם אביונים יד גבורתכה
מבא יג, 13-14

ובה[נ]שא יד אל הגדולה

בליעל מבא יח, 1

משאת יד אל ישראל

מבא יח, 3
[והרא] תנו יד חסדדיכ[ה]

מבא יח, 10
בתכמי עבדכה להכשיל [יד]

לפארת כבוד בהגיפי יד
מהו ה, 29

ואם אשיב יד יהיה כערער
מהו ה, 22

בערבה מהו ה, 24
להניף יד ורגלי נלכדה בככל

מהו ה, 33-34

היד

למקום היד כאלפים באמה
מבא ז, 7

ביד

ביד הגויים וביד בחירו
פח ה, 3-4

ביד חיל הכתאים
פח ט, 6-7

כאשר צוה ביד מושה
מהו א, 3

ביד כול נוקמי נקם
מהו ב, 6

נגיעים ביד כול מלאכי חבל
מהו ד, 12

והנגלות עשו ביד רמה
מהו ה, 12

אשר צוה ביד מושה
מהו ח, 15

דבר ביד רמה מהו ח, 15
ביד רמה או ברמיה

מהו ח, 22
ולעושה ביד רמה לוא ישוב עוד
מהו ט, 12

לחיתו אותם ביד נבוכדנאצר
מבד א, 6

וידועים ביד משיחו
מבד ב, 12

ביד יחזקאל הנביא
מבד ג, 21

ביד ישעיה הנביא בן אמוץ
מבד ד, 13-14

ביד שר האורים מבד ד, 18
ביד משה וגם במשיחי הקודש

מבד ה, 21 ו, 1
ולהחזיק ביד עני ואביון וגר

מבד ו, 21

לפוקדם כללה ביד בליעל

מבד ח, 2

ויפרעו ביד רמה ללכת בדרך
רשעים מבד ח, 8-9

ביד רמה עד זכו לשוב
מבד י, 3

ביד איש טמא

מבד יא, 19

וממנו יחזיקו ביד עני ואביון
מבד יד, 13

ואשר ד[ברת]ה ביד משה
לאמור מבא י, 6

הסגרתה ביד דויד עבדכה
מבא יא, 2

וגם ביד מלכינו

מבא יא, 3

ביד אביוני פדותכה
מבא יא, 9

כיא ביד אביונים

מבא יא, 12

נשמחה ביד גבורתכה
מבא יג, 12-13

ולא תתעם ביד חלכאים כוומם
למו מהו ד, 25-26

כיא לא ביד בשר [יבחר] אדם
דרכו מהו טו, 12-13

[ד]ברתה ביד משה

מהו יו, 12

עזבתם ביד...

מהו קטע 6, 13

וביד

ביד הגויים וביד בחירו
פח ה, 3-4

וביד כול עבדיו הנביאים
מהו א, 3

וביד שר אורים

מהו ג, 20

וביד מלאך חושך כול ממשלת
בני עול מהו ג, 20-21

וביד הששה יהיו חצוצרות
המקרא מבא ז, 11-12

וביד משיחיה חזוי תעודות
מבא יא, 7-8

וביד כורעי עפר

מבא יא, 12

ויד

יד הכידון קרן ברורה
מבא ה, 14

ויד גבורתכה מבא יח, 10

טוח

טחתה

ולא טחתה בבושת פני כול
הנדרשים לי מהו ד, 23—24

וטחי

ובכל אלה לא הבינו בוני החץ
וטחי התפל מבד ח, 12

טוח

אל [י]פתח כלי טוח בשבת
מבד יא, 9

טיט

וטיט

בהרגש גליהם רפש וטיט יגרושו
מהו ב, 12—13

טול

יטילו

כול אלה יטילו שבע פעמים
מבא ו, 4

הטל

ועד הטל הראשון
מבא ח, 14—15

טלל

טל

ופרשינו [כ]עננים וכעבי טל
לכסות מבא יב, 8
[וכעבי טל] ל[כ]סות ארץ
מבא יט, 2

טמא

וטמא

אשר נגע בו הטמא וטמא
מבד י, 13
וכול מעשיהם לגדה לפניו וטמא
בכול הונם מהו ה, 20—19

יטמא

יטמא הנוגע בהם
מבד יב, 17

יטמאו

אשר יהיו עם המת בבית יטמאו
מבד יב, 18

טמאו

וגם את רוח קדשיהם טמאו
מבד ה, 11

ויטמא

ויטמא את מקדש אל

פח יב, 8—9

ויטמאו

ויטמאו את המקדש

מבד ח, 46

לטמא

להרשותו לטמא את המזבח

מבד יא, 20

לטמא את עיר המקדש בנדתם

מבד יב, 2—1

מטמאים

וגם מטמאים הם את המקדש

מבד ה, 6

טמא

טמא טמא יהיה

מה ג, 5

כיא טמא בכול עוברי דברו

מה ה, 14

השלישית טמא המקדש

מבד ד, 17—18

ביד איש טמא

מבד יא, 19

אל יבא טמא כבוש

מבד יא, 22

הטמא

הטמא בנדר ובחרם ובהון

מבד ו, 15—16

המקדש ולהבדיל בין הטמא לטהור

מבד ו, 17

אשר נגע בו הטמא וטמא

מבד י, 13

להבדיל בין הטמא לטהור

מבד יב, 20—19

וטמא

וערל וטמא ופריץ בל יעוברנה

מהו ו, 21—20

טמאה

ודרכי נדה בעבודת טמאה

מה ד, 10

בכול נדת טמאה

פח ח, 13

בטמאת

אשר יגאלו בטמאת האדם

מבד יב, 16

בטמאת אחד כלי מעשה

מבד יב, 18

או איש מנוגע בטמאת בשרו

מבא ז, 5—4

טמאתם

גאלו שמו בהם כפי טמאתם

טמא הנוגע בהם

מבד יב, 17—16

להגאל בדם טמאתם

מבא ט, 8

וועומים המה בכל עבודת נדת

מבא יג, 5

טמאות

באחת מכול טמאות האדם

מה יי, 3—4

הטמאות

ולהבדל מכל הטמאות

כמשפטם מבד ז, 3

באחת מן הטמאות

מבד יא, 19—20

טמן

טמנו

ופחים טמנו לנפשי נפלו בהם

מהו ב, 29

ויטמון

ויטמון גולה עד עמוד צדוק

מבד ה, 4—5

יטמונו

...כלה ופח לפח יטמונו צמי

רשעה מהו קטע ג, 8

מטמוני

פעמי על מטמוני פחיה

מהו קטע ג, 4

טפח

טפחים

ארבעה טפחים עד הבטן

מבא ה, 13

הבטן מרוגלת הנה והנה חמשה

מבא ה, 14—13

טפף

בטף

עשר שנים יבוא בטף

מה ו, 8

וטף

נערים אישיים וקנים נשים וטף

פח ו, 11

מטף

בבואם יקהילו את כל הבאים

מטף עד נשים מה ו, 4

טרד

טרוד

קול חד טרוד לנצח מלחמה

מבא ח, 9

קול חד טרוד

מבא ח, 12

קול חד טרוד לנצח מלחמה

מבא טז, 6

טרם

טרם יכלה אחיהו לדבר

מה ו, 10

להשריש טרם יפריחו

מהו ח, 7

בטרם

בטרם היותם למלאכי שמים

מהו א, 11—12

בהכמת דעתכה הכ[י]נתה

זע[ו]דתם בטרם היותם

מהו א, 20—21

תכן פרי שפתים בטרם היותם

מהו א, 29

..כול מעשיך בטרם בראתם

מהו יג, 8

ב[ו] הכינותה בטרם בראתו

מהו טו, 14

ובטרם

בטרם ארים ידי

מה י, 16

ובטרם ניסדו ידע את מעשיהם

מבד ב, 7—8

ובטרם בראתם ידעתה כול

מעשיהם לעולמי עד

מהו א, 8—9

טרף

יטרפו

פן יטרפו נפש עני ורש

מהו ה, 14

מטרף

כפלט צאן מטרף מכת אריות

מהו ה, 18—19

ט

טאטא

בטאטאיי

יעם ענוים בטאטאיי רגלי
[לרוץ] מהו ה, 22

טבע

ותטבע

ותטבע בבבץ רגלי מהו ז, 2

טהר

יטהר

ולוא יטהר במי גדה מה ג, 4
ולוא יטהר בכול מי רחץ

יטהר מכול עוונותיו מה ג, 5

מה ג, 7-8
אל יטהר במי כלי מבד י, 12

יטהר

כיא לוא יטהרו כי אם שבו
מרעם מה ה, 13-14

יטהר

יטהר בשרו להוות במי גדה
מה ג, 8-9

להטהר

יתקקם להטהר מאשמה
מהו ו, 8

טהרת

ורוח נעוה טהרתה מפשע רב
מהו ג, 21

ולמען כבודכה טהרתה אנוש
מפשע מהו יא, 10

יטהרני

ובצדקתו יטהרני מנדת אנוש
מה יא, 14-15

ותטהר

ותט[הר בני א]ש מאשמה
מהו ד, 37

וטהרני

וטהרני בצדקתכה כאשר יחלתי
מהו יא, 31-32

לטהר

ואורב ישימו להם... [לטהר]
מבא ט, 17-18

וכספך מווקע בכור גופחים לטהר
שבעתם מהו ה, 16

[לטהר] [מאשמה א]ת לבו
מהו יז, 25

ולטהרו

ולטהרו ברוח קודש

מה ד, 21

לטהרני

לטהרני ברוח קודש

מהו טז, 12

לטהרם

לטהרם מפשעיהם ברוב טובכה
ובהמון רחמיכה מהו ז, 30

ומטהרי

ומטהרי הארץ ושומרי הכלים
מבא ז, 2

טהור

טהור עינים מראות כרע
פח ה, 2-1

טהור עינים מראות כרע
פח ה, 6-7

ושבולת זהב טהור בתוך הלהב
מבא ה, 10

והכידנים ברזל ברור טהור
מבא ה, 11

ומראי שבולת זהב טהור
מבא ה, 11-12

וכול איש אשר לוא יחיה טהור
ממקורו מבא ז, 5-6

לטהור

ולהבדיל בין הטמא לטהור
מבד ו, 17

להבדיל בין הטמא לטהור
מבד יב, 19-20

טהורים

אל ימכר איש בהמה ועוף
טהורים לגוים מבד יב, 8-9

הטהרה

והובדל מן הטהרה מה ח, 24

והובדל האיש מן הטהרה
מבד ט, 21

ועל אחד להבדיל הטהרה
מבד ט, 23

טהרת

ויבדילוהו מתוך טהרת רבים שנה
אחת מהו ו, 25

ומובדל אל נפשו מן טהרת רבים
מהו ז, 3

טהרת אדם] מרוב עוון
מהו א, 33

בטהרת

לגעת בטהרת אנשי הקודש
מה ה, 13

לוא יגע בטהרת הרבים
מה ו, 16-17

ברשונה לא יגע בטהרת הרבים
מה ז, 19

אל יגע בטהרת אנשי הקודש
מה ח, 17

וטהרת

ורוב חסדים על כול בני אמת
וטהרת כבוד מה ד, 5

מטהרת

והבדילוהו שנה אחת מטהרת
הרבים ונעש מה ז, 16

בטהרתו

אשר יתערב עמו בטהרתו או
בהוני אשר לוא על פי הרבים
מה ז, 24-25

ולטוהרה

לתורה ולמשפט ולטוהרה
מה ו, 22

הטהר

על הטהר במים מבד י, 10

טוב גם יטב

טוב

כי[א] אם לפי מולאות לו עשרים
שנה בדעתו [טוב] ורע

מה ו, 11-10
ולדבוק בכול מעשי טוב

יברככה בכול טוב וישמורכה
מבד ב, 2-3

אמת וענות טוב ואהבת חסד
מה ב, 24

לדעת טוב [ורע] מה ד, 26

בין טוב לרע מהו יד, 11-12

כי הלכו בדרך לא טוב
מהו טו, 18

...טוב בעיניך אל תשב פני עבדך
מהו טז, 18

עם רוב טוב קדושים
מהו, קטע 15, 7

הטוב

ולעשות הטוב והישר לפניו
מה א, 2

והטוב

הישר והטוב בעיניך

מהו יז, 23

בטוב

בטוב ארדך גבר מה י, 19

ולדשן בטוב אדמתו מבד א, 8

ויצפו לפרצות ויבחרו בטוב
הצואר מבד א, 18-19

וטוב

ורוב רחמים וטוב עולמים
מה ד, 3

טובו

וכרוב טובו יכפר בעד כול
עוונותיו מה יא, 14

טובי

ולעליון מכין טובי מה י, 13

טובכה

לטהרם מפשעיהם ברוב טובכה
ובהמון רחמיכה מהו ז, 30

בגדול טובכה ור[חמיך]
מהו י, 15

וכרוב טובכה תשתעשע נפשי
מהו יא, 6-7

...טובכה לבשר ענוים לרוב
רחמיכה מהו יח, 14

להשען על טובכה
מהו קטע 4, 13

טובך

ואני ידעתי ברוב טובך
מהו יד, 17

בטובך

דק בטובך יצדק איש וברוב
רחמיך מהו יג, 16-17

וטובכה

וכבידכה וט[ובכה]
מהו קטע 4, 19

ובטובכה

ובטיובכה רוב סליחות
מהו יא, 9

לטובכה

לטובכה ולחסדיכה אקוה
ולסליחותיכה מהו יא, 32

ולטובכה

ליתכתכה ולטובכה יצפו
מהו יב, 21

במחשבת

וא[רור] בליעל במחשבת
משטפה
וארורים כיל רוח גורלו
במחשבת רשעם מבא יג, 4—5

ומחשבת

ומחשבת צדק איש לרעהו
מה ב, 24—25
ומחשבת קודש ביצר סמוך
מה ד, 4—5
ומחשבת יצרו מה ה, 5
ועצתה היא תקום ומחשבת
לבכה תכון לנצח מהו ד, 13

כמחשבת

ובהיותם לתעודיתם כמחשבת
כבודו מה ג, 16

ממחשבת

השב לבבי ממחשבת רוע
מהו ז, 3

במחשבתו

וכל הוה במחשבתו יכינו
ומבלעדיו לוא יעשה מה יא, 11

ובמחשבתה

ובידכה צדקה ובמחשבתה
כול דעה מהו יא, 7—8
ובמחשבתה להגביר ולהכין
כיל לכבודכה מהו יח, 22

כמחשבתם

ובעצה כול מחשבתם להרע
פה ג, 5
ולפני היותם הכין כול מחשבתם
מה ג, 15

מחשבות

[מחשבות רשעה מהו יז, 10]

במחשבות

ולוא לתור במחשבות יצר
אשמה ועני זנות סבר ב, 16

מחשבותם

וזמיות בליעל ורשע מחשבותם
מהו ב, 16—17

במחשבותם

שורש פורה רוש ולענה
במחשבותם מהו ד, 14
למען יתפשו במחשבותם אשר
נזורו מבריתכה מהו ד, 19

חשה

יחשו

וכל העם יחשו קול ה[תרועה]
מבא ט, 1
וכל העם יחשו קול ה[תרועה]
מבא טו, 7—8

חשך

ויחשך

ויחשך מאור פני לאפלה
מהו ה, 33

חושך

ולשגוא כול בני חושך
וממקור חושך תולדות העול
מה א, 10
מה ג, 19
וביד מלאך חושך כול ממשלת
בני עול מה ג, 20—21
ובדרכי חושך יתהלכו

מה ג, 21
ובמלאך חושך תעות כיל בני
חושך מה ג, 21—22
ללכת בכול דרכי חושך וערמת
רוע מה ד, 11

בהיות חושך עד כלותם
מה ד, 13—14

ברשית אשמורי חושך
מה י, 1—2

לסוד רמה והילכי חושך
מה יא, 10

להלל בגורל בני חושך
מבא א, 1

לוא היתה [לכול בנ]י חושך
מבא א, 6—7

עד תום כול מועדי חושך
מבא א, 8

מאז למלחמת כלה לבני חושך
מבא א, 10

בני אור וגורל חושך

מבא א, 11
וגבורת אל מא[מצת] ל[בב] בני
חושך מבא א, 14
[גורל בני חושך לכול] מלאכי
ממשלתו מבא א, 15

לכלת בני חושך מבא א, 16
לנקמת אפו בכול בני חושך

מבא ג, 6
גנף [אל] אל כול בני חושך

מבא ג, 9
כיא המה גורל חושך

מבא יג, 5
מלאכי חבל בחוקי חושך יתהלכו

מבא יג, 12
להשפיל חושך ולהגביר אור

מבא יג, 15
לכלות כול בני חושך

מבא יג, 16
...[לכול] בני חושך ואור

גודלכה...
עד תום כול מקור חושך

מבא טו, 1
לעזרת בני חושך מבא טו, 9

ומוצא אור ברשית ממשלת חושך
מהו יב, 5—6

מקוה עפר ומגבל אדמה ומדור
מהו יב, 25—26

חושך מהו יח, 29
ומקור חושך ואין תשובת חושך

מהו קטע 2, 11
...חושך תריב... מהו קטע 5, 13

...עולם מי חושך[ך]...
מהו קטע 16, 6

וחושך

וחושך יביט לדרכי אור

מה ג, 3
והואה ברא רוחות אור וחושך

מה ג, 25
ובחושך

ובחושך כול מעשיהם ואלי
מבא טו, 9—10

כחושך

כחושך מעשיכה מהו ב, 7

מחושך

כי מאור מחושך האירותה לי
מהו ט, 26—27

מחשכים

עם כלמת כלה באש מחשכים
מהו ד, 13

נחשול

כנחשולי

ויהמו כנחשולי ימים
מהו ב, 12

חשך

ותחשכהו

[ותחשכהו מחטוא לך
מהו יז, 21]

חתם

החתום

ודויד לא קרא בספר התורה
החתום אשר היה בארון
סבר ה, 2—3

חותם

סותר בלוא נחשב ובלא גודע
חותם ריו... מהו ח, 10—11
מקור כול חותם מהו קטע 11, 3

חתף

לחתוף

כול מזמותרם לחתוף מהו ה, 10

תחת

תחתו

אל תיראו ואל תחתו מפני
אויביכם מהו טו, 8

יחתכה

ושרד בהמות יחתכה
פה יא, 17 יב, 1

החתתה

ובכול הוותם ל[א] החתתה
מבריתכה מהו ז, 7—8

החתיתנו

בגדפותם לא החתיתנו
מהו ב, 35

יחשבו
לא יחשבו בסוד עם ובכתבו לא
יכתבו מברז, 23
החשבו
כיא לוא החשבו בבכריתו
מה, 11
אתחשב
ומה אתחשב באין רצונכה
מהו, 5-6
יתחשב
ועם ישרים לוא יתחשב
מה, 1
בעין תמימים לוא יתחשב
מה, 3-4
בחשבו
אל מלאכת הרבים יכתבו
בחשבו בידו מהו, 20
לחשבו
ומבעי רוחות לחשבו
מהו, 30
מחשבי
ויהמו מחשבי תהום בהמון גורשי
רפש מהו, 32
מחשביה
וכול מחשביה ירועו ויתהוללו
כול אשר עליה מהו, 33
מחשבת
ורוח דעת בכול מחשבת מעשה
מה, 4
ולהשכיל בכול מחשבת קודשכה
מה, 18-19
מעשה חרש מחשבת
מבא, 6
כמעשי צורת מחשבת
מבא, 8
מעשי חרש מחשבת
מבא, 9
כמעשי עמוד מחשבת
מבא, 9-10
מעשי חרש מחשבת
מבא, 10
מעשי חרש [חשבת]
מבא, 11
בכול מחשבת קודשו ומעשי
מבא, 2
אמרו
אוצרות מחשבת לחפציה[ם]
קים הוצאתה[ם] לרזיהם
מהו, 13-14
כיא אתה אל תנאץ כל מחשבת
מבא, 12-13
לעיל
לחשבת רשעה יתגוללו באשמה
מהו, 22
ורזי מחשבת מהו קטע, 17

ופשעי לנגד עיני כחוק חרות
מה, 12
בחרת
בחרת זכרון מהו, 25
חשב
חשבו
אשר חשבו להתם דמו לשפוך על
עבודתכה מהו, 32-33
ויחשוב
ויחשוב בלא האמין למקור חיים
מהו, 14
יחשובו
יחשובו וידרשוכה בלב ולב
מהו, 14
והמה הוות לבם יחשובו ונחלי
בליעל מהו, 27
יחשבוני
יחשבוני וישמרו נפשי כאוניה
ב[מ]צלות ים מהו, 6
כי נמאסו למו ולא יחשבוני
בהגבירכה כי מהו, 8
ויחשבוני
ויחשבוני לכלי אובד מהו, 9
יחשבו
כיא לא יחשבוך עד הגבירכה
כי מהו, 22-23
חושב
וצורת מחברת מעשה חושב
מבא, 5
מעשה חושב צורת ריקמה
מבא, 14
וצורת ריקמה מעשה חושב
מבא, 10
ולחושבי
ליראי אל ולחושבי שמו
מבא, 42-43
נחשב
כיא במה נחשב הואה
מה, 17
...עם תהום נחשב לאין...
מהו, 39
בלוא נחשב ובלא נודע חותם רזו
מהו, 10-11
נחשבותי
מה אני מגבל במים ולמי
נחשבותי מהו, 24
...ולב האבן למי נחשבותי
מהו, 26
נחשבו
כיא כול אשר לוא נחשבו
בכריתו מהו, 18
ומה נחשבו מהו קטע, 13

עד קץ נחרצה ועשות חדשה
מה, 25
ונחרצה
ונחרצה לעד ואפס כמה
מהו, 36
מחורץ
ושבולת והסגר מחורץ בין
הצמידים מבא, 9
חרצב
חרצובות
כרועה עדו יתר כל חרצובות
קשריהם מבא, 9-10
חרק
יחרקו
[וער]יצים יחרקו [שנים]
מהו, 40
לצים יחרקו שנים
מהו, 11
חרש
החריש
אם החריש לו מיום ליום
מבא, 6
ותחריש
למה תביטו בוגדים ותחריש
פח, 8
מחרשו
כיא בסאון רשע מחרשו
מה, 2
חרש
פסח אר עור או חרש או אלם
מה, 11
חרשית
בזנף חרשית מהו, 4-5
חרש
כעשה חרש מחשבת
מבא, 6
מעשי חרש מחשבת
מבא, 9
מעשי חרש מחשבת
מבא, 10
מעשי חרש [חשבת]
מבא, 11
חרת
חרתה
וברית שלומכה חרתה למו בחרם
חיים מבא, 3
חרות
חרות לעד בראשי שנים
מה, 7
חרות בלשוני לפרי תהילה
מה, 9

חרם
יחרימ
כל אדם אשר יחרימ אדם מאדם
בחקי הגוים להמית הוא
מבא, 1
החרם
משיבים על ידי המלחמה עד
החרם מבא, 7
להחרימם
ונחלקו על כול מחני הכתיים
להחרימם מבא, 4-5
חרם
כיא הוא אשר אמר איש את רעהו
יצודו חרם מבא, 15
ובחרם
הטמא בנדר ובחרם ובהון המקדש
מבא, 15-16
בחרמו
ויגרוהו בחרמו ויטפחו במכמתו
פח, 13-14
לחרמו
על כן יובח לחרמו
פח, 14
ואשר אמר על כן יובח לחרמו
פח, 2
חרף
ויחרפו
אשר גנפו ויחרפו
פח, 13
חרפה
ותשימי חרפה וקלס לבוגדים
מהו, 9-10
וחרפה
וישימוני לבו וחרפה בפי כל
דורשי רמיה מהו, 33-34
וחרפת
לזעות נצח וחרפת עד
מה, 12-13
חרץ
ולחרץ
ולחרץ משפט רשעה ואין עולה
מה, 10
החרוץ
והתהלך הכוהן החרוץ למועד
נקם מבא, 6
חרוצי
ולבחון במ כול חרוצי המלחמה
מבא, 9
נחרצה
עד מועד משפט נחרצה
מה, 20

ח רבך תואכל בשר
מבא יט, 4
ב חרבה
כל בשר אשר היה בחרבה
מבד ב, 20
ח רבן
ובקץ חרבן הארץ עמדו מסיגי
הגבול מבד ח, 20

חרה
עד אשר חרה אפו במ
מבד ב, 21
אשר חרה אף אל בכל עדתו
מבד ח, 13
חרה אפו במ ובכל ההוולכים
אחריהם מבד ח, 18
י חרה
בקץ ההוא י חרה אף אל בישראל
מבד ח, 38—39

ויחר
ויחר אף אל בעדתם
מבד א, 21; ב, 1
יחר אף אל בעדתם
מבד ג, 8—9
יחר אפיו בעלילותיהם
מבד ח, 16

חרון
ובקץ חרון שנים מבד א, 5
וקץ חרון לכול בליעל
מהו ג, 28
ואני בקצי חרון
מהו קטע 1, 5

בחרון
והביאו בחרון אפו
מבד ט, 4

ובחרון
ובחמה ובקצף ובחרון אף
פח ג, 12
ובחרון אפו בו דבר בו
מבד ט, 6
ובחרון אף אל ביושבי הארץ
מבד י, 9

חרט
בחרט
וברית שלומכה חרתה למו בחרט
חיים מבא יב, 3

חרול
כחלים
גזעו כחלים במלחה
מהו ח, 24

ולמים לאין ח[קר] מהו ח, 17
ולכבודכה אין [חקר] מהו ט, 17
וקצי שלום לאין ח[קר] מהו יח, 30
ולהבין אנוש חקר כול
מהו קטע 15, 5

חרב
לחריב
לחריב ארצות רבות
פח ו, 7—7
ח רב
שלוהבת חרב אוכלת מבא ו, 3
אל ישראל קרא חרב על כול
הגואים מבא טז, 1
ואז תחיש חרב אל בקץ משפט
מהו ו, 29

בחרב
אשר יאבדו רבים בחרב
פח ו, 10
ולוא בחרב וחנית מבא יא, 2
ונפל אשור בחרב מבא יא, 11
הנועדים עמו ליום קרב ונחשיר
בחרב אל מבא טו, 3
נפלו שם בחרב אל
מבא יט, 11

וחרב
ונפל אשור בחרב לוא איש וחרב
לוא אדם תואכלנו מבא יא, 11

כחרב
ותסגור פי כפירים אשר כחרב
שניהם מהו ה, 9—10
אשר שגנו כחרב לשונם
מהו ח, 13
ותוסף לשונם כחרב אל תערה
מהו ח, 14—15

לחרב
ויתנם לחרב מבד א, 4
להסגרים לחרב נקמת נקם ברית
מבד א, 17—18
וירדפום לחרב ויסיסו לריב עם
מבד א, 21
ויסגרו לחרב בעזבם את ברית אל
מבד ג, 11—10
וכל הנסוגים הוסגרו לחרב
מבד ז, 13
והנסוגים הסגירו לחרב
מבד ח, 1

ח רבו
על כן יריק חרבו תמיד
פח ו, 8
וחרבכה
וחרבכה תואכל בשר אשמה
מבא יב, 11—10

וכפי יומיו ישכיליהו בחוקי
הברית מה ו, 7
כל אדם אשר יחריס אדם מאדם
בחוקי הגוים להמית הוא
מבד ט, 1
מלאכי חבל בחוקי חושך יתהלכו
מבא יג, 12

בחקי
בלכתם קרי בחקי הברית
מבד ח, 52
וחוקי
הבורא ארץ וחוקי מפלגיה
מבא י, 12
מחוקי
ולוא לכור מחוקי אמתו
מה א, 15
...לפניו כול נגע מכשול מחוקי
בריתך מהו טז, 15

חוקיו
ולפקוד את כול חוקיו
מה ח, 22
ועם מוצא ערב ובוקר אמר חוקיו
מה י, 11
בחוקוהי
בחוקוהי לדעת הנסתרות
מה ח, 11

חוקיך
וחזקתה חוקיך [להם] לעשות
מהו יד, 5

בחוקיכה
ולא יתבינן כול בחו[קיכה]
מהו י, 2

לחוקיהם
ורוחות עוז לחוקיהם
מהו א, 11

המחוקק
אשר חקק המחוקק
מבד ו, 9

והמחוקק
והמחוקק הוא דורש התורה
מבד ו, 7

במחוקק
כרוה נדיבי עם במחוקק
מבד ג, 3—4

במחוקקות
הבאים לכרות את הבאר
במחוקקות אשר חקק המחוקק
מבד ו, 9

חקר
ואתהלכה במישור לאין חקר
מהו ג, 20
והווה לאין חקר מהו ו, 3
והיה ל[אין] חקר מהו ו, 16—17

חוקי
ובסוד נעלמים לא שמתה חוקי
מהו ז, 34

חוקים
...חוקים ובתעודות נותנו לאזנים
מהו ב, 37

החוקים
ואלה תכון ודרכיהם על כול
החוקים מה ה, 7
לעשות ככול החוקים האלה
מה ח, 20
אלה החוקים למשכיל להתהלך
בם עם כול חי מה ט, 12

בחוקים
ויבגוד בחוקים בעבור הון
פח ח, 11—10

החקים
אשר לא החזיקו באלה החקים
כ ד ח, 2—1

ואלה החקים למשכי
מבא יב, 21—20

ובחקים
וכל המואסים במצות ובחקים
מבד ז, 9

לחוקות
לחוקות מאור גדול בפנות ערב
מהו יב, 5
להקם ברית לחוקות עולם
מה ח, 10

חקי
על חקי ברית אל לאמור לא נכונו
מבד ח, 12
כי דברו תועה על חקי הצדק
מבד ח, 34
ולא ירימיו יד על חקי קדשו
מבד ח, 53
ולא יעזבו את חקי הצדק
מבד ח, 55—56

חוקי
אשר מרד ויפיר חוקי אל
פח ח, 16—17
וקראו באזונימה את כול חוקי
הברית מה ו, 4—5
לעשות חוקי אל בברית חסד
מה א, 7—8
לברר דעתם באמת חוקי אל
מה א, 12
ובענות נפשו לכול חוקי אל
מה ג, 8

בחוקי
ועל הבוגדים בחוקי אל
פח ב, 3
ולוא יאמינו בחוקי אל
פח ב, 14—15

חקק כאשר חקק להם ברזי ערמתו פח ז, 13—14 עם קצים אשר חקק מה י, 1 אשר חקק המהוקק מבד ו, 9 חקקתה ובלשוננו חקקתה על קו מהו יח, 10—11 חקותה ונהיות עולם חקותה בלב מהו יח, 27 חקוק הכול חקוק לפניכה בחרת וזכרון לכול קצי נצח מהו א, 24—25 חוק להרשיע כול עוברי חוק מה ה, 7 ואת חוק העת מה ט, 13—14 ובתקופת מועדיהם בהשלם חוק מה י, 7 ובכול היות חוק חרות בלשוני מה י, 9 לצדקת אל אחלקה חוק בקו עתים מה י, 25—26 ויעבורו ברית ויפירו חוק מבד א, 20 עם קדושי ברית ומלומדי חוק מבא י, 10 [וגתתה חוק] ומשפט לכול מעשיהם מהו א, 10 ומכשול בכול דברי רצונך חוק... מהו יז, 22 חק ומתעבי חק לאין שארית ופליטה למו מבד ב, 6—7 החוק נבנתה הגדר רחק החוק מבד ד, 12 כחוק הברכנו כחוק מה י, 7 ופשעי לנגד עיני כחוק חרות מה י, 12 וכחוק וכחוק הזה יעשו לכול מע[מדם] מה ה, 21—22 לחוק להיות איש מקנא לחוק מה ט, 23 והבא בברית לכל ישראל לחוק מבד טו, 5 חוקו ובהאספו על מעון חוקו מה י, 1	והראשים נפשטים לקול החצוצרות מבא יז, 10 בחצוצרות ואחר יתקעו להם הכהנים בחצוצרות המשיב מבא ח, 2 ותקעו הכהנים בחצוצרות המקרא מבא ח, 3 ותקעו הכהנים בחצוצרות מבא ח, 5 ואחר יתקעו להם הכהנים בחצוצרות מבא ח, 13 [יתקעו] להם הכהנים בחצוצרות]... מבא ח, 16—17 והכהנים יהיו מריעים בחצוצרות החללים מבא ט, 1—2 ובהנגפם לפניהם יתקעו הכהנים בחצוצרות המקרא מבא ט, 3 ותקעו להמה הכהנים בחצוצרות המרדף מבא ט, 6 והריעות[ימה] בחצוצרות מבא י, 7 ואחר יתקעו להמה הכהנים בחצוצרות הזכרון מבא טז, 3—2 [הכהנים יריעו בחצוצרות מבא טז, 6 יהיו מריעים בחצוצרות החללים מבא טז, 8 והכ[ו]נים ית[קעו] בחצוצרות המקרא מבא טז, 10 ו[יתקעו] הכהנים בחצוצרות תרועה שנית מבא יז, 11 והכהנים יריעו בחצוצרות החללים מבא יז, 12—13 ובחצוצרות ובחצוצרות יהיו הכהנים מריעים מבא ח, 11—12 וחצוצרות סדרי המלחמה וחצוצרות מבא ג, 1 וחצוצרות המארב וחצוצרות המרדף מבא ג, 2—1 וחצוצרות תרועות החללים מבא ג, 1 וחצוצרות המאסף מבא ג, 2 וחצוצרות המרדף מבא ז, 12 וחצוצרות התרועה מבא ז, 12 וחצוצרות המאסף מבא ז, 12 וחצוצרות הזכרון מבא ז, 12	וחצים וקשת וחצים וזרקות מלחמה מבא ו, 15 חצי [להתעופף כו] לחצי שחת לאין השב מהו ג, 16 בהתעופף כול חצי שחת מהו ג, 27 חצצר חצוצרות ובהרע חצוצרות בקהל מבד יא, 22 [חצוצרות] לתרועה לכול עבודתם מבא ב, 15 לפקודיהם ועושרות על חצוצרות] מבא ב, 15—16 על חצוצרות מקרא העדה מבא ג, 2 ועל חצוצרות המסורות מבא ג, 3 ועל חצוצרות מקרא השדים מבא ג, 3 ועל חצוצרות אנשי השם מבא ג, 4—3 ועל חצוצרות המחנות מבא ג, 4 ועל חצוצרות מסעיהם מבא ג, 5 ועל חצוצרות סדרי המלחמה מבא ג, 6 יכתובו ועל חצוצרות מקרא אנשי הבנים מבא ג, 7 ועל חצוצרות החללים יכתובו מבא ג, 8 ועל חצוצרות המארב יכתובו מבא ג, 8 ועל חצוצרות המרדף יכתובו מבא ג, 9 יכתובו על חצוצרות מבא ג, 10 ועל חצוצרות דרך המשיב ממלחמת האויב מבא ג, 10—11 וביד הששה יהיו חצוצרות המקרא מבא ז, 11—12 ותקעו הכהנים בשתי חצוצרות מבא ז, 14 והכהנים יריעו בשש חצוצרות החללים מבא ח, 8—9 החצוצרות החצוצרות תהיינה מריעות מבא ח, 1 והראשים [יהיו נשפטים] לקול החצוצרות מבא טז, 4	חפצי לעשות את עבודת חפצי השבת מבד י, 20—21 וחפצי עידות צדקו ודרכי אמתו וחפצי רצונו מבד ג, 15 חפציהם והוא יכלכלם בכול חפציהם מה ג, 17 וזה סרך הרבים להכין כל חפציהם מבד יד, 11 לחפציהם ואוצרות מחשבת לחפציהם מהו א, 13—14 [ב]דורים לחפציהם מהו יג, 20 חפר חפרוה באר חפרוה מבד ו, 3 וחופריה וחופריה הם שבי ישראל מבד ו, 4—5 ויחפרו פתח לפניהם ויחפרו באר למים רבים מבד ג, 16 ויחפורו ויחפורו את הבאר מבד ו, 3 חפש יחפש ועם מתים יחפש רוחי כי הגיעו לשחת מהו ח, 28—29 תחפש ובחדרי שאל תחפש יחד מהו י, 33 חצה חצי הסגר והלהב חצי האמה מבא ה, 7 וחצי אורך המגן אמתים וחצי מבא ה, 6 ורוחבו אמה וחצי מבא ה, 6 אורך הכידון אמה וחצי מבא ה, 12—13 חצי חצים ויפרו חצים לאין מרפא מהו ב, 26
---	--	---	--

יחונכה

לוא יחונכה אל בקראכה

מה ב, 8

ויחונכה

ויחונכה בדעת עולמים

מה ב, 3

ותחונני

ותחונני ברוח רחמין

מהו טו, 9

והתחנן

...לתפלה להתנפל והתחנן

מהו יב, 4

ולתתחנן

ולה[תפל] ולתתחנן על רוע מעשי

מהו יז, 17-18

והתחנינה

ברוך אתה אל הרחמים והתחנינה

מהו יא, 30

תחנה

ותתן תחנה בפני עבדך

מהו ט, 11-10

ותחנה

ותחנה ומענה לשון

מהו יא, 35

חנף

ורוב חנף קצור אפים ורוב אולת

מהו ד, 10

חנק

תחנק

ונפשי במרורי יום תחנק[ק]

מהו ה, 35

חסד

לעשות חוקי אל בברית חסד

מהו א, 8-7

וענות טוב ואהבת חסד

מהו ב, 24

צדקה ומשפט ואהבת חסד

מהו ה, 4

כאמת וענוה ואהבת חסד לאיש

מהו ה, 25

אהבת חסד

מהו ח, 2

אהבת חסד לניכנעים

מהו י, 26

ועשה חסד לאלפים

מבדו ת, 44

יבאהבת חסד אל יטור להם

מבדו יג, 18

השומר חסד לבריתו

מבדו יד, 4

כול אביוני חסד מהו ת, 23

ותשימיני אב לבני חסד

מהו ז, 20

...חסד ואדעה [כי] לכה הצדק

מהו יא, 17-18

לרוב חסד וקנאת כלה

מהו יב, 14

לע[שות בי] חסד ותחונני ברוח

רחמין

מהו טז, 9-8

חסד ואמת ונושא פשע וחטאה

מהו טז, 16

בדעתם ברית חסד

מהו קסע 7-7

החסד

ברוך אתה אדוני אל הרחמים

[ורב ה] חסד

מהו י, 13

חסדו

ורחמי חסדו גמל עלינו

מהו ב, 1

חסדך

חסדך אוהיל להציץ בישע

מהו ז, 18-19

בחסדך

לחזקתכה ולטובכה יצפו כיא

בחס[דך]...

מהו יב, 21

בחסדכה

והגבירכה בי נגד בני אדם כיא

בחסדכה עמדי

מהו ב, 24-25

לחסדכה

...לחסדכה בגדול טובכה

מהו י, 15

חסדים

ורוב חסדים על כול בני אמת

מהו ד, 5

ומשיב חסדים במשנאי אל

מבא ג, 6

החסדים

גדול שמכה אל החסדים

מבא יד, 8

חסדיו

וישא פני חסדיו לכה לשלום

עולמים

מהו ב, 4

ונשענת ברוב חסדיו

מהו ד, 4

ואות נאמן למפתח חסדיו

עולם

מהו י, 4

ועל חסדיו אשען כול היום

מהו י, 17

ובחסדיו

ברחמי הגישני ובחסדיו יביא

משפטי

מהו יא, 13-14

חסדי

ומשמיעים כול חסדי רחמים על

ישראל

מהו א, 22

ואני אם אמוט חסדי אל

ישראל

מהו יא, 11-12

וחסדי

בזבול כבודכה וחסדי

ברכ[תכה]

מבא יב, 2-3

וחסדי עולם

מהו יג, 5

חסדיכה

ועם כול דורותינו הפלטה

חסדיכה

מבא יד, 8-9

[והרא]תנו יד חסדיכ[ה]

מבא יח, 10

ואתה ברחמיכה וגדול חסדיכה

מהו א, 32-33

ולספר ברוב חסדיכה

מהו יא, 29

והמו[ן] חסדיכה בכול

מעשיכה

מהו יא, 30-31

לכבודכה עשיתה כול אלה כרוב

חסדיכה

מהו קסע 2, 5

...חסדיכה ולדעת כול בכבודכה

מהו קסע 5, 9

חסדיך

להשלים [חס]דיך עם עב[דך]

לע[ד]

מהו טז, 11-12

ולהגישני ברצונך כגדול חסדיך

מהו טז, 12

בחסדיכה

כי נשענ[תי] בחסדיכה והמון

רחמיכה

מהו ד, 36-37

ולא הונחתני בחסדיכה

מהו ט, 7

ואדעה כי יש מקוה ב[ח]סדיכה

מהו ט, 14

ואזמרה בחסדיכה ובגבורתכה

אסוחחה כול היום

מהו יא, 5-6

ובחסדיכה

ובחסדיכה תושיע נפשי כיא

מאתכה מצעדי

מהו ב, 23

ובריז פלאכה הודעתני

ובחסדיכה לאיש[תהו]

מהו ז, 27

ובחסדיך

ובחסדיך תשפטם בהמון רחמים

מהו ו, 9

לחסדיכה

[מקוה] אני לחסדיכה

ולסליחתכה

מהו ז, 35

כי יחלתי לחסדיכה

מהו ט, 10

ולחסדיכה

לטובכה ולחסדיכה אקוה

ולסליחות[יכה]

מהו יא, 32

חסה

חסו

כי חסו בשם קדשו

מבדו ח, 57

אחסיה

מנוסי משגבי סלע עזוי ומצודתי

בכה אחסיה

מהו ט, 28-29

ומחסי

ומחסי בשר אין לי

מהו ז, 17

מחסיהם

[הבל] מחסיהם וגבורתם כעשן

נמלח

מבא טו, 10

מחסור

ושלום עד ואין מחסור

מהו טו, 16

חפז

חפזי

...חפזי ואין צדיק עמכה

מהו יב, 19

תחפזו

ואל תח[פזו]אל תערצו

מפניהם

מבא י, 4

ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם

מבא טו, 8

חפץ

חפצתה

ואני עפר ואפר מה אוזם בלוא

חפצתה

מהו י, 5

יחפץ

וולת רצון אל ליחפץ

מהו ט, 24

חפץ

ואבני חפץ אבדני ריקמה

מבא ז, 6

סביב אבני חפץ בדני ריקמה

מבא ה, 9

בוזה ובכספי ואבני חפץ

מבא ה, 14

כסף וזהב ואבני חפץ בהיללותיכה

מבא יב, 11-12

[כסף וזהב ואבני חפץ]

מבא יט, 5

לחפץ

כול דבר אשר לוא לחפץ הרבים

מהו ו, 11

חפצו

לעשות את חפצו ביום השבת

מבדו יא, 2

ואשר אמר מדמי קריה וחמס
ארץ
וחמס ארץ המה ערי יהודה
פח יב, 7-6
פח יב, 9
לחמס
כולו לחמס יבוא
פח ג, 8

חמץ
חומץ
ולצמאם ישקום חומץ
מהו ד, 11

חמר
והוא מצורק חמר
מה יא, 22-21
מה ישיב חמר
באוי חמר תאכל
מהו ג, 30
מי בשר כזאת ומה יצר חמר
להגדיל פלאות
ובשר מיצר [חמר] יכבד
מהו ט, 16
כי אתה יצרתה [יצר חמר]
מהו י, 21
וביצר חמר הגברתה
מהו יא, 3
ותשובת עפר ליצר חמר בקצ
[עולם]
מהו יב, 26
כדעתי דברתי מצידוק יצר חמר
מהו יב, 32
ותפתח מקור להוכיח ליצר חמר
דרכו
מהו יח, 12
ואני יצר [חמר]
מהו יח, 25-26
[יצר] חמר מהו קטע 2, 8
תהו ויצר חמר
מהו קטע 11, 7

החמר
ואני יצר החמר ומגבל המים
מהו א, 22
ואני יצר החמר
מהו ג, 24-23
ו[יצר] החמר מה [יבין
במע] שיו
מהו יב, 28-27
ואני יצר החמר
מהו קטע 1, 8
ואני יצר [החמר]
מהו קטע 3, 11
וחמר
ואני מעפר לק[חתי] ומהמר
מהו יב, 24

חמש
ובן חמש ועשרים שנה
מהו א, 12

ששת אלפים חמש מאות לשבת
מבא ו, 10
עד בן חמש וארבעים
מבא ו, 13
כולם יהיו מבן חמש ועשרים
מבא ז, 3
שנה
בחמש
בחמש ושלושים שני העבודה
מבא ב, 9
חמשה
מבני חמשה ועשרים שנה
מבד י, 7-6
והבטן מרגולת הנה והנה חמשה
מבא ה, 14-13
החמישית
על החמישית דגלי אל
מבא ד, 10
ובחמישית
ובחמישית ילחמו בבני
ארפכשד
מבא ב, 11
חמשים
לשרי מאות שרי חמשים ושרי
עשרות
מהו א, 14-15
מבן חמשים שנה ומעלה
מבא ב, 4
חמשים למערכה [הא]הת
מבא ו, 10
ועד בן חמשים מבא ו, 13
מבן חמשים שנה ועד בן
חמשים
מבא ז, 1
מבן ארבעים שנה עד בן
חמשים
מבא ז, 1
מבן ארבעים שנה ועד בן
חמשים
מבא ז, 2
על חמשים מגן מבא ז, 14
ועד בן חמשים שנה
מבד יד, 8

החמישים
ועל אות החמשים יכתובו
מבא ד, 3
ואת שם שר החמשים
מבא ד, 4
וחמשים
וחמשים ועשרות
מה ב, 22
אבות העדה שנים וחמשים
מבא ב, 1
לאלפים ומיאיות וחמשים
ועשרות
מבד יג, 1-2
וחמשים אנשי בינים
מבא ו, 15
ולחמשים
ושרי האלפים ושרי [מאות]
ולחמשים ולעשרות
מהו א, 29, 11, 1

חנה
חנו
ואני אמרתי חנו עליו גבורים
מהו ב, 25
וחנו
ילכו וחנו נגד מלך הכתיים
מבא טו, 2
לחנות
למבדבר העמים לחנות במדבר
מבא א, 3
ירושלים

המחנה
יכרתו מקרב המחנה
מבד ח, 49
ולא נודע מי גנבו ממאד המחנה
מבד ט, 11
ויצא הגורל לצאת ולבוא על פיהו
כל באי המחנה מבד יג, 4
אל ימשול איש מבני המחנה
מבד יג, 12-13
וכן יעמודו לכול [בני] המחנה
מבא ו, 8-9
ואהר העלותם מעל החללים לבוא
המחנה
מבא יד, 2

במחנה
ואל יאכל ואל ישתה כי אם היה
במחנה בדרך
מבד י, 23 יא, 1
ובא הכהן ועמד במחנה
מבד יג, 5
כי אם אמר למבקר אשר
במחנה ועשה אמנה
מבד יג, 15-16
למחנה
וזה טרף המבקר למחנה
מבד יג, 7
וזלת פי המבקר אשר למחנה
מבד יג, 13

מחנות
ואם מחנות ישבו בטרך הארץ
מבד ו, 6

המחנות
וזה טרף מושב המחנות
מבד יב, 22-23
וזה מושב המחנות לכל קץ
הרשעה
מבד יג, 20
וטרף מושב כל המחנות
מבד יד, 3
והמבקר אשר לכל המחנות
מבד יד, 7-8
ועל חצוצרות המחנות
מבא ג, 4
על אותות ראשי המחנות
מבא ג, 13
וסורכי המחנות
מבא ז, 1

למחנות
לוא יבואו למחנות

מחני
על אות השנית מחני אל
מבא ד, 9
על עומדם נגד מחני כתיים
מבא טז, 2
כול [מחני] הכתיים
מבא יח, 4
במחני
יכתובו שלום אל במחני
קדשויו
מבא ג, 5

מחנינו
ל[טהר] מחנינו ולהשמר מכול
ערות דבר רע
מבא י, 1
מחניהם
לוא יראה סביבות כול מחניהם
מבא ז, 7

במחניהם
איש לפי כבודו כמעמדם
במחניהם ובמסעיהם
מהו א, 15

מחניהמה
ורוח יהיה בין כול מחניהמה
מבא ז, 6-7

חנית
ברקת חנית לגבורת אל
מבא ו, 2
הדגל הראישון מחזיק חנית ומגן
מבא ו, 4-5
ולהוב חנית באש אוכלת עצים
מהו ב, 26

וחנית
ולוא בחרב ווחנית
מבא יא, 2

כחנית
ומתלעותם לחנית חדה
מהו ה, 10

חנם
לבלתי בוא אל המקדש להאיר
מזבחו חנם
מבד ו, 12
ולא תאירו מזבחי חנם
מבד ו, 13-14

חנו
חנונתנו
מכונתה אשר [חנונתנו]
מבא י, 16
חנותני
ואני עבדך חנותני ברוח דעה
מהו יד, 25

בחמה דבר בחמה ונענש שנה אחת מה ז, 3—2 ובקצו יצא בחמה גדולה מבא א, 4	בחמה ובחמה ובחמה ובקצף ובחרון אף פח ג, 12
וחמה וכוח וגבורה ווחמה גדולה מבד ב, 5	חמת וכוס חמת רעל תבלענו פח יא, 14—15 חמת תנינים יינם וראש פתנים מבד ח, 9—10 חמת תנינים כול מזמורתם לחתוף מהו ה, 10
כחמת פתחו לשון שקר כחמת תנינים פורחת לקצים מהו ה, 27—28	לחמת וכוחלי עפר יורו לחמת [ראש] פתנים לאין חבר מהו ה, 28—29
חמתו מספח חמתו אף שקר פח יא, 2—3	לבלעו בכעס חמתו פח יא, 5—6
חמתרה ולא יוכל כול להתיצב לפני חמתרה מהו ז, 29	
חמס אזעק אליך חמס פח א, 4 ויגזול ויקבוצ הון אנשי חמס פח ח, 11 כיא חמס לבנון יכסך פח יא, 17 ולהון חמס לוא תאווה נפשי מה י, 20 מעדת שוא ומסוד חמס מהו י, 5	החמס על החמס פח א, 5 וחמס ושוד וחמס לנגדי פח א, 6 מדמי אדם וחמס ארץ פח ט, 8 מדמי אדם וחמס ארץ פח יב, 1

המחלקות ומלחמת המחלקות בתשע ועשרים הנותרות מבא ב, 10	חמד ...ולך חמד ובצדק תשימנו מהו קטע 11, 6
חמה בחומה ונעזו בחומה נשגבה עד פלט מהו ג, 25	כחומה והשימני כמגדל עזו כחומה נשגבה מהו ז, 8
חומת היאה חומת הבחן פנת יקר מה ח, 7	וחומת וחומת עוז [ו] בריחי ברזל מהו ה, 38
לחומת אודכה אדוני כיא הייתה לי לחומת עוז מהו ג, 37 וכול קירותי לחומת בחן ללוא תודעו מהו ז, 9	חמל יחמל להרוג גוים ולא יחמל פח ו, 9
ולחמול [ולח] מול עליו בהמון רחמיק מהו טו, 15—16	חם תחלק המלחמה על כול בני חם מבא ב, 13
חמם חום ובעת חום יעצור מעוז מהו ח, 23—24 לפני חום יבול עליו מהו ח, 25—26	חמם — יחם ומתך חמה על נעלמים מהו ג, 28 לכה חמה וקנאה מהו קטע 27, 3

חלק אחלקה לצדקת אל אחלקה חוק בקו מה י, 25—26	ונחלקו ונחלקו [קו] על כול האויב מבא ט, 6 ונחלקו על כול מ[חני הכת]יים להחרימם מבא יח, 4—5
תחלק תחלק המלחמה על כול בני חם מבא ב, 13 תחלק המלחמה על כול [העמים במ]ושבותיהם מבא ב, 14	מחלקים פשרו אשר המה מחלקים פח ו, 6
החליקו החליקו למו ומליצי רמיה מהו ד, 7	חלק אין להם חלק בבית התורה מבד ח, 33 ולא יהיה להם ולמשפחותיהם חלק בבית התורה מבד ח, 36
חלקו ויקטר למכמרתו כיא בהם שמן חלקו פח ח, 15 כיא בהם שמן חלקו פח ו, 5	בחלקותיכה המון מקנה בחלקותיכה מבא יב, 11 [המון מקנה בחלקותיכה] מבא יט, 4
חלקות לנגד כול דורשי חלקות] מהו ב, 15 מעדת דורשי חלקות מהו ב, 32	בחלקות בעבור אשר דרשו בחלקות ויבחרו במהתלות מבד א, 18 המיר תורתכה אשר שגנתה בלבבי בחלקות לעמכה מהו ד, 10—11
מחלקת והלוויים בחוק מחלקת עבודתו מהו יי, 1	מחלקות הנה הוא מדוקדק על ספר מחלקות העתים מבד טז, 3

חללי להפיל כול חללי מעל מבא ג, 8 מהומת אל חללי אל מבא ד, 7 חרב אוכלת חללי און במשפט מבא ו, 3 לשפוך דם חללי אשמתם מבא ו, 16 לפני נפול חללי האויב מבא יד, 3 [נפול] [חללי כתי]נים מבא יט, 13	בחללי יחלו ידם להפיל בחללי כתיים מבא טז, 7
וחללי וחללי הבינים יחלו לנפול ברוי מבא טז, 9	לחול ולהודיע בין הקודש לחול מבד ו, 17—18 ולהודיע בין הקודש לחול מבד יב, 20
בתחילת בתחילת עומדו פח ח, 9	וחליל וחליל שפתי אשא בקו משפט מה י, 10 וחליל תהלה לאין השבת מהו יא, 24—25
חלמיש ושורשי חלמיש נחלי זפת מהו ג, 31 לעזוק פלגיו יכו שרשיו בצור מהו ח, 22—23	חלף אז חלף רוח ויעבר פח ד, 9
חליפה לצאת מערכה אחרת חליפה מבא טו, 10	חלץ יחלץ ואם יפתח צרתי ומשחת יחלץ נפשי מה יא, 13
יחלוצו יחלוצו להם אנשי חיל לצאת לצבא ● מבא ב, 7—8 ובשני השמטים לוא יחלוצו מבא ב, 8	

יחלו ידם להפיל בחללי כתיים
מבא טז, 7
וחללי הבינים יחלו לנפול ברוי
אל
[ולמשמע] ה[תרו]עה יחלו
מבא יז, 14
להפיל בחלליהם
לחלל
וכל אשר יתעה לחלל את
השבת ואת המועדות לא יומת
מבד יב, 3—4
החלו
אשר החלו אנשי היחד לתיסר
בם
מה ט, 10
להחל
להחל בגורל בני חושך
מבא א, 1
חלל
ורגלה על במותי חלל
מבא יב, 10
ורג[ל]ך [על במותי חלל]
מבא יט, 3
חללים
יזיק דם להפיל חללים באף אל
מבא ו, 3
להפיל חללים במשפט אל
מבא ו, 5
יצאו זרקות המלחמה להפיל
חללים
מבא ח, 10—11
החללים
וחצוצרות תרועות החללים
מבא ג, 1
ועל הצוצרות החללים יכתובו
מבא ג, 8
וכל מפשיטי החללים ושוללי
השלל
מבא ז, 2
והכוהנים יריעו בשש חצוצרות
החללים
מבא ח, 8—9
והכוהנים יהיו מריעים בחצוצרות
החללים
מבא ח, 19
ובנפול החללים מבא ט, 7
ולוא יבואו אל תוך החללים
מבא ט, 7—8
ואחר העלותם מעל החללים
[והכוהנים יריעו בחצוצרות]
החללים
מבא טז, 6
יהיו מריעים בחצוצרות החללים
מבא טז, 8
והכוהנים יריעו בחצוצרות
החללים
מבא יז, 12—13
בחללים
יחלו ידם להפיל בחללים
מבא ט, 1
בחלליהם
יחלו להפיל בחלליהם
מבא יז, 14

יחלו
כי יחלו למרפא וידקם
מבד ח, 4
יחלה
ולקח אשר יחלה
מבד יד, 13—14
להחלות
ואין נגע להחלות
מהו יא, 23
מחלת
פשו על מחלת דור
פח א, 2
חוליים
מגור עם חוליים
מהו ח, 26
מחלים
ושעוריות מחלים רעים עשו
בר
פח ט, 2—1
לתחלויים
מעשי נדה לתחלויים
מהו קטע 3, 16
חלך
חלכאים
ועם חלכאים בגורל
מהו ג, 25
ומכמת חלכאים על פני מים
מהו ג, 26
ולא תתעם ביד חלכאים
מבא ד, 25—26
וחלכאים
בקים רשעים על בריחך
וחלכאים על דברכה
מהו ד, 34—35
חלל
וחלל
ואם ישבע ועבר וחלל את השם
מבד טו, 3
יחל
אל יחל איש את השבת
מבד יא, 15
יחלו
לוא יחלו שמן משחת כהונתם
מבא ט, 8
ויחללו
[ויחללו] את ש[בת]ך ודרשו
פח ב, 4
יחלו
יחלו ידם להפיל בחללים
מבא ט, 1

ובחכמת
ובחכמת כבודו נתן קץ להיות
עולה
מה ד, 18
ובחכמת דעתה הכינותה
תעודתם בטרם היוותם
מהו א, 20—21
חכמתם
כי תתבלע כול חכמתם בהמות
ימים
מהו ג, 14—15
חכמתכה
תריב ריבי כי ברו חכמתכה
הוכחתה בי
מהו ט, 23
בחוכמתכה
[ואף את השמים וכוך] ביהם
הכינותה בחוכמתכה
מהו א, 15
ובחכמתכה
ובחכמתכ[ה] ה[וכחתה] בני
עולם
מהו א, 8
ולחכמתכה
[ולחכמתכה אין מדה]
מהו ט, 17
חכמותיכה
[חכמו] תיכה ולוא יעצורו
לדעת
מהו קטע 1, 3
חכמים
ומישראל חכמים וישמעם
מבד ו, 2—3
שמעו חכמים ושחי דעת
ונמהרים
מהו א, 35—36
[חכמים] הוסיפו ערמה
מהו א, 36
חכמי
כול חכמי העדה מהו א, 27—28
עם חכמי עדת הקודש
מהו יא, 16
וחכמיה
וחכמיה כולמו כמלחים
במצולות
מהו ג, 14
חלב
יגישו לי חלב ודם
מבד ד, 2
ומחלבי
מבשר עולות ומחלבי זבח
מהו ט, 4
חלה
ואחלה
ואחלה פניך ברוח אשר נתתה
בי
מהו טז, 11

והיי
עמד לי מרחוק והיי מצד
מהו ט, 5—6
לחיי
המחזיקים בו לחיי נצח
מבד ג, 20
חיו
משפטי צדק לוא חזק למשיב חיו
מה ג, 1
בחייהם
לקחת שתי נשים בחייהם
מבד ד, 20—21
חיק
בחיק
וכשעשע עולול בחיק אמניו
מהו ז, 21—22
וכאמן בחיק תכלכל לכול
מעשיכה
מהו ט, 36
ובחיק
ומשדי הריתי רחמך לי ובחיק
אומנתי
מהו ט, 30—31
ומחיק
ומרחם [גשאתי ומחיק] אמי
גמלתה עלי
מהו ט, 30
חכה
חכה
אם יתמהמה חכה לו
פח ז, 9
בחכה
כולה בחכה יעלה
פח ה, 13
חך
לחך
קדרות לבשתי ולשוני לחך
תרבק
מהו ה, 32
חכם
חוכמה
רע חוכמה ואול[ת]
מהו קטע 17, 6
חכמה
אל אהב דעת חכמה ותושייה
מבד ב, 3
בחכמה
יתהלכו בחכמה ואולת
מהו ד, 24
וחכמת
ושכל ובינה וחכמת גבורה
מהו ד, 3
וחכמת בני שמים
מהו ד, 22

החיה בכל החיה והרמש לאכל מהם מבד יב, 12 מעגלי הדבורים עד כל נפש החיה מבד יב, 12-13 מחיה [כיא] עתי אשר תרים למצער מחיה מהו ה, 7-8 ומחיה לעזר שארית ומחיה לבריתכה מבא יג, 7 חיים והרגים אל יאכלו כי אם נקרעו חיים ונשפך דמם מבד יב, 13-14 יבאו באש אי במים עד הם חיים מבד יב, 14-15 ומבוע מים חיים מהו ח, 16 ויאיר לבנה בשכל חיים מה ב, 3 וברית שלומכה חרתה למו בחרט חיים מבא יב, 3 אל י[שראל]... להסיר בל[יעל]... באבדונו ח[י]ים מבא טו, 16-17-18 עצי חיים במעין רז מהו ח, 5-6 ויפתח למים חיים מהו ח, 7 מעין חיים מהו ח, 12 ויחשוב בלא האמין למקור חיים מהו ח, 14 החיים להביט כאור החיים מה ג, 7 ושבו ויבגדו ויסורו מבאר מים החיים מבד ח, 22 אודכה אדוני כי שמתה נפשי בצרור החיים מהו ב, 20 והוריע לכול החיים גבורותיה מהו ד, 28-29 וחיים לשבילי כבוד וחיים ושלוש לאין [קץ] מהו ז, 15 חיי ויהפכו לשוחה חיי גבר מהו ב, 17 ותעזור משחת חיי מהו ה, 6 ולא גערתה חיי ושלומי לא הזנחתה מהו ט, 11 בחיי ושמחת עולמים בחיי נצח מה ד, 7	ומחטאותם ולא נזרו מעם ומחטאותם מבד ח, 8 חטאותיהם אשר יכפלו עליהם [חטאותיהם] ולא ירצו במשפטם מה ו, 16 וחטאים לאבד רעים וחטאים מה ב, 13 חיה וחיה אשר יעשה האדם וחיה בהם מבד ג, 15-16 זחיה וצריך באמונתו יחיה ומאסיהם לא יחיה מבד ג, 17 לחיות לחיות כפי סרך היחד מה א, 1 לחיותם ברית אל נאמנות להם לחיותם אלף דור מבד ז, 5-6 לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36 להחיות [לה]חיות זרעם לפניה כול הימים מהו יז, 14 חי לכול חי לסי רוחו מה ד, 26 אלה החוקים למשכיל להתהלך בהם עם כול חי מה ט, 12 ואדעה כיא בידו משפט כול חי מה י, 17-18 כיא את אל משפט כול חי מה י, 19 להתהלך בהם עם כל חי למשפט מבד יב, 21 להתהלך בהם עם כל חי מבד יג, 23 ומאתך דרך כול חי מהו טו, 22 חיה מעשי חיה ובני כנף מבא י, 14 מצולה לכול חיה וע[ו]ף צללו [כ]עופרת מהו ח, 19 חיתו ובנצר עליו ירעו כול [חיתו] מהו ח, 8 יער	וחוטי וחוטי נפשכה מה ט, 14 וחוטי נפשכה מה י, 2 חט חט אשמה מבד יג, 16 חטא ולא תשא עליו חטא מבד ט, 8 והתודה והשיב ולא ישא חטא למות מבד טו, 4-5 חטאה כי יש מקוה לשבי פשע ועוזבי חטאה מהו ו, 6 החטאה כור העוון ומבנה החטאה מהו א, 23 וחטאה פשרו כיא מריבה וחטאה מה א, 8 חסד ואמת ונושא פשע [וחטאה] מהו טז, 16 עוון וחטאה מהו יז, 12 ולבבי כדונג ימס על פשע וחטאה מהו קטע 4, 14 לחטאה לחטאה ויגון אשמה מהו יא, 20-21 חטאת לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת מה ט, 4 וחטאת וחטאת בני אדם מה יא, 15 חטאתו ומה יספר אנוש חטאתו מהו א, 26 חטתו וברוח יושר וענות תכופר חטתו מה ג, 8 חטאתי עוונותי פשעי חטאתי עם נעות לבבי מה יא, 9 חטאתם וכל חטאתם ועוונותם ואשמתם מה ג, 22 וחטאתם וכל פשעי אשמתם וחטאתם במשפלת בליעל מה א, 23-24	אתחוקה אתחוקה בביתכה מהו ד, 39 התחזקו התחזקו למלחמת אל מבא טו, 12 ואתם התחזקו ולא תיראום מבא יז, 4 ואתם בני בריתו התחזקו במצרף אל מבא יז, 8-9 התחזק לבלתי התחזק בתוך העדה מה יא, 7 ולהתחזק ולהתחזק ברוח [קדש] מהו טו, 7 מתחזק [ל]היות לו מתחזק בביתכה מהו יח, 9 חזק קרב ונחשיר חזק מבא א, 9 מיד חזק ממנו מהו ב, 35 החזקה וכנבורתה החזקה מבא י, 9 חזקים חזקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6 חזוק ונותן לנמוגי ברכים חזוק מעמד מבא יד, 6 בחזוק ותסמך נפשי בחזוק מותנים ואמוץ כוח מהו ב, 7-8 וחזוק וחזוק ידיים לנמהרים מה י, 27 חטא חטאנו נעונו פשענו חטאנו הרשענו מה א, 24-25 חטאנו רשענו גם אנחנו גם אבותינו מבד ח, 51-52 חטוא ובשבועה הקימתי על נפשי לבלתי חטוא לך מהו יד, 17 מחטוא [ותח]שכני מחטוא לך מהו יז, 21 [שמור] עבדך מחטוא לך מהו יז, 22
---	--	--	--

ותחזקני
תחזקני לפני מלחמות רשעה
מהו ז, 7

החזיק
לבטלי החזיק סעמד בתוך העדה
מהו ה, 4—5

החזק
ולתתם כוח לבטלי החזק סעמד
מהו ה, 29—30

להחזיק
ובבחורי העת להחזיק
מהו ט, 14

להחזיק איש את אחיו
מבד ח, 41

להחזיק בגבורת אל
מבא י, 5

וללהחזיק
וללהחזיק בכול אשר צוה
לרצונו מהו ה, 1

וללהחזיק ביד עני ואביון וגר
מבד ה, 21

ולחזיק
ולחזיק יחד בכול גבורי חיל
מבא י, 6

מחזיק
הדגל הראשון מחזיק חנית ומגן
מבא ה, 4—5

מחזיקים
וכולם מחזיקים מגני נחושת
מבא ה, 4

המחזיקים
אנשי היחד המחזיקים בברית
מהו ה, 2—3

המחזיקים בו לחיי נצח
מבד ג, 20

כל המחזיקים במשפטים האלה
מבד ח, 50

והמחזיקים
והמחזיקים נמלטו לארץ צפת
מבד ז, 13—14

ובמחזיקים
ובמחזיקים במצות אל אשר
נותרו מבד ג, 12—13

ומחזיקים
ומחזיקים בידם מגני עגלה
ורמת ארזים מבד ו, 14

מחזיקי
והדגל השני מחזיקי מגן וכידן
מבא ה, 5

יתחזק
מה יתחזק לכה אתה אל
מהו קסע 3, 12

אתחזק
מה אתחזק בלא העמדתני
מהו י, 6

[אתחזק בכוח ואיכה אתקומם]
מהו יב, 35

חזק
לוא חזק למשיב חירו...
מהו ג, 1

חזקו
חזקו ואמצו והיו לבני חיל
מבא טו, 7

יחזק
יחזק מתנו למעמדו
מהו ו, 17

וחזק
וחזק את אנשי המלחמה וענה
ואמר מבא טו, 7

וחזק את לבבם
מבא טו, 11—12

לחזק
לחזק ידיהם במלחמה
מבא ז, 11

חזקתה
חזקתה רוח אנוש לפני נגיעהם
מהו א, 33

וחזקתה
וחזקתה חזקתה [להם] לעשות
מהו יד, 5

לחזקם
לחזקם מהו קסע 2, 15

בחזקו
ב[חזקו אתי] דיהם במלחמתו
מבא טו, 12

החזיק
ואיתמר החזיק לו לברית יחד
עולמים מבא יו, 3

החזיקה
ואקומה ורוחי החזיקה בפעמד
לפני נגצ מהו ד, 36

החזיקו
החזיקו [ללוא רם] א
מהו א, 38

ותחזק
ותחזק נפשי בבריתך
מהו ב, 28

יחזיקו
אשר לא יחזיקו באלה החקים
מבד ח, 1—2

ואשר לא יחזיקו באלה לא
מבד יג, 20—21

וממנו יחזיקו ביד עני ואביון
מבד יד, 14

ואתחזיקה
ואתחזיקה על רבים
מהו טו, 11

לרעותה חזק סעמיו
מבד יא, 5

לחזק
אל יוציא איש מהבית לחזק
מבד יא, 7—8

החזיק
בוני החזיק אשר הלכו אחרי צו
מבד ד, 19

ובכל אלה לא הבינו בוני החזיק
וסחי התפל מבד ח, 12

ובשונאו את בוני החזיק
מבד ח, 18

חוש

חש
יעופו כנשר חש לאכול
פח ג, 8

החישו
בהריתו החישו כול משברים
מהו ג, 10—11

תחיש
ואז תחיש חרב אל בקץ משפט
מהו ו, 29

יחישו
ובל יחישו ממקומם מהו ח, 8

קול השופרות יחישו
מבא ח, 11

מחיש
מחיש עד תומה לפדות עולמים
מבא א, 12

חזה

חזוי
וביד משיחיה חזוי תעודות
מבא יא, 7—8

[ואיש של] ום לכול חזוי נבחות
מהו ב, 14—15

וחזוי
והמה מליצי כזב וחזוי רמיה
מהו ד, 9—10

וחזוי תעות לא ימצאו עוד
מהו ד, 20

חזון
כתוב חזון וברא על הלוחות
פח ו, 15

כי עוד חזון למועד
פח ז, 5—6

לחזון

כי אמרו לחזון דעת לא נכון
מהו ד, 17—18

חזק

יחזקו
יחזקו בני אור לגנוף רשעה
מבא א, 13

יחלצו להם אנשי חיל לצאת
לצבא מבא ב, 7—8

ובקדושי עמו יעשה חיל
מבא ו, 6

והרוכבים עליהם אנשי חיל
למלחמה מבא ו, 12

ולחזיק יחד בכול גבורי חיל
מבא י, 6

ואת גולית הנתי איש גבור חיל
מבא יא, 1

ולוא לנו ולוא כוחנו ועצום ידינו
עשה חיל מבא יא, 5

וישראל עשה חיל מבא יא, 7
וסול שללכה עושי חיל

מבא יא, 9—10
חזקו ואמצו והיו לבני חיל

מבא טו, 7
וסול שללכה עושה חיל

מבא יט, 3
ביד חיל הכתריאם פח ט, 7—6

ושלושה יתאזרו חיל בלעיל
מבא א, 13

להביא אליך חיל גואים
מבא יב, 13

ונגד כול חיל בלעיל
מבא טו, 3—2

[פתחי שעריך להביא אליך] חיל
גוים מבא יט, 6—5

עם תום כול ח[יל] מלחמות רשעה
מהו ו, 28—29

חיל גבורים על רוב עד...
מהו י, 23

החיל

ואנושי החיל עם ראשי השבטים
מהו ו, 28—29

בחיל
בחיל בלעיל בגדוד אדום ומואב
מבא א, 1

ואנשי הבינים ישלחו ידם בחיל
הכתיים מבא יז, 13—14

וחיל
ובני עמון ו[חיל צידון] ופלשת
מבא א, 1—2

[גבורי] כתיים והמון אשור וחיל
כול הגוים מבא יט, 10

חילכה
כיא בכוחה ובעוז חיל כה הגדול
מבא יא, 5

חול

וחול

בעוז וחול תגור ומשא
מבא ב, 11

חוי

אל יתהלך איש חוי עזירו
מבד י, 21

זרועי ותשבר זרועי מקניה מהו ח, 33	וזרעו אדם ותול[דותיו וזר]עו מבא י, 14	זרח האזרח לכל האזרח בישראל מה א, 6	מזוקק וככסף מזוקק בבור גופחים לטהר שבעתים מהו ה, 16
זרק הזרק ועל לזהב הזרק יכתובו מבא ו, 2 ועל הזרק השלישי יכתובו מבא ו, 3	זרעם [לה]חיות זרעם לפניך כול הימים מהו יז, 14 לזרעם ותקימה לזרעם למוע[ד]י מבא יג, 6—7 מזרעם ולמלא פני תבל מזרעם מבד ב, 11—12	זרם נפץ זרם להשחית רבים מהו ב, 27 וכזרם וכזרם רביבים להשקות משפט לכול צאצאיה מבא יב, 9 וכזרם רביבים להשקות משפט מבא יט, 2	מזוקקי ועוזי רוח מזוקקי מהו יד, 3 זיקות כולם קדחי אש ומבערי זיקות מבד ה, 13 זקים עננים למשאם זקים וברקים מהו א, 13 וזקים וזקים ללוא ישוברו מהו ה, 38 זיקי זיקי דם להפיל חללים מבא ו, 3
זרקות שבעה זרקות מלחמה מבא ו, 2 יצאו זרקות המלחמה להפיל חללים מבא ח, 10—11 וזרקות וקשת וחצים וזרקות מלחמה מבא ו, 15 וכולם עתודים	זרוע זרועכה בגדו[ל] זרוע[כה] ורוב אמתכה מהו יא, 30 כזרוע [כזרו]ע נשברת מקניה מהו ז, 2	זרע ופרות זרע עם כול ברכות עד מה ד, 7 ומועד זרע למועד דשא מה י, 8 ובמשפט הזה יתהלכו זרע ישראל מבד יב, 21—22 ולא ייארזו	בזוקי [ורו]תקו בזוקי מכשול מהו ח, 35 מהו ח, 37 בזקי משפט

זכור

ואתמה זכור משפ[ס] נדב
ואב[י] הוא בני אהרון מבא י, 2

זכרון

ויכתוב ספר זכרון לפניו
מבד ח, 42
יכתובו זכרון נקם במועד אל
מבא ג, 7-8
הכול חקוק לפניכה בחרת זכרון
לכול קצי נצח מהו א, 24-25

הזכרון

וחצוצרות הזכרון מבא ז, 12
ואחר יתקעו להמה הכותנים
בחצוצרות הזכרון
מבא טו, 2-3
בעת ההיא ירעו הכותנים
[תרוע]ות הזכרון

מבא יח, 4-3

לזכרון

בתכונם לזכרון במועדיהם
מה י, 6

זכר

לדעתה למשכבי זכר מה ו, 10
ויסוד הבריא זכר ונקבה ברא
אותם מבד ד, 21
כיא במשברי מות תמליט זכר
מהו ג, 9

זכרים

סוטים זכרים קלי רגל
מבא ו, 11

לזכרים

ומשפט העריות לזכרים הוא
כתוב וכמה הנשים

מבד ה, 9-10

זכורים

ויכרת זכורים באשר דבר להם
במדבר קדש מבד ג, 6-7

זמם

כאשר זמם לכלות אביונים
פח יב, 6

זממו

זממו עלי בני בליעל
מהו ד, 10

אזום

ואני עפר ואפר מה אזום בלוא
הפצתה מהו י, 5

כזומם

ולא תתעם ביד חלכאים כזומם
מהו ד, 25-26

וכזומם

וכזומם לי מהו ט, 20

לזמה

ויתעלמו איש בשאר בשרו ויגשו
לזמה מבד ח, 6-7

זמת

זמת לבכה מהו י, 1

זמות

והמה נעלמים זמות בליעל
מהו ד, 13

בזמות

ולא עזבתני בזמות יצרי
מהו ה, 6

מזימה

מזימה אשר... מהו יח, 5

במזמת

ולא רמיה [ב]מזמת לבכה
מהו ד, 21

ומזמת

ומזמת ערמה מבני אדם
מה יא, 6

במזמתו

ויקם בליעל את יחנה ואת אחיהו
במזמתו מבד ה, 18-19

מזמתי

כי אתה יסדתה רוחי ותרע
מזמתי מהו ט, 12

ומזמות

ומזמות בליעל [ורשע]
[מח]שבותם מהו ב, 16-17

מזמותם

חמת תנינים כול מזמותם לחתוף
מהו ה, 10

זמר

אזמרה
ומנת שפתי אזמרה ברעת
מה י, 9-10

ואז אזמרה ככנור ישועות ונבל
שמחה מהו יא, 23-24

ואזמרה

ואזמרה בחסדיכה ובנבוכרתכה
אשוחתה כול היום מהו יא, 6-5

זנה

זנו
פסרו אשר לוא זנו פח ה, 7

הזונה

אנשי הזונה מהו יד, 7

זונות

ויתגללו בדרכי זונות ובהון
רשעה מבד ח, 5

הזונות

להזיר מן הזונות כמשפט
מבד ז, 1-2

זנות

ועיני זנות לעשות כול רע
מה א, 6-7

מעשי תועבה ברוח זנות
מה ד, 10

ולוא לתור במחשבות יצר אשמה
ועיני זנות מבד ב, 16

הזנות

הראשונה היא הזנות
מבד ד, 17

בזנות

בזנות לקחת שתי נשים בחייהם
מבד ד, 20-21

זנח

הזנחתה
ולא גרעתה חיי ושלומי לא
הזנחתה מהו ט, 11

הזנחתני

ולא הזנחתני בחסדיכה
מהו ט, 7

זעוה

יתנכה אל זעוה מה ב, 5-6

לזעות

לזעות נצח וחרפת עד
מה ד, 12-13

זעטוט

זעטוט נער זעטוט ואשה
מבא ז, 3

זעם

זעום
כחושך מעשיכה וזעום אתה
מה ב, 7

וזעום הוא במשרת אשמתו
מבא יג, 4

וזעומים

וזעומים המה ככול עבודת נדת
טמאתם מה יא, 5-6

וזעמו

ואת כול מעשי אמתו וזעמו שם
מבא יג, 2-1

זעף

בזעף
כמלא באוניה בזעף ימים גליהם
מהו ו, 22-23

בזעף חרישית מהו ז, 4-5

וזעף

וזעף אפים ידברו עם כול העמים
פח ג, 12-13

זלעופות

עם שאה ומשוואה זלעופות רעב
מהו ה, 31

זעק

אזעק

אזעק אליך חסם פח א, 4

תזעק

כיא אבן מקיר תזעק פח ט, 14-15

נזעקו

פסרו כי נזעקו פח א, 4

זפת

ושורשי חלמיש לנחלי זפת
מהו ג, 31

זקן

זקו

או איש זקן כושל מה ו, 7

ולזקן

ולזקן אשר יחלה מבד יד, 13-14

וזקנים

נערים אשישים וזקנים נשים
וטף פח מה ו, 11

והזקנים

הכותנים ישבו לרשונה והזקנים
בשנית מה ו, 8

והזקנים אשר עבדו את
העשתרת מבד ה, 4

זקני

וכל זקני הסר עמו מבא יג, 1

לזקניו

או ספר לזקניו להבנותו
מבד ט, 4

זקף

יזקפו

ואם יזקפו ונפטר ונעש
שלושים יום מה ז, 11-12

זקק

וזקק

וזקק לו מבני איש מה ד, 20

ותזקקם

ותזקקם להטהר מאשמה מהו ו, 8

זאב

מזאבי

וחדו מזאבי ערב פה ג, 6—7

זבל

זבול

ויהם זבול קודשו באמת כבודו מהו ג, 34—35

זבול

בזבול קודשכה לה[לל שמ]כה מבא יב, 1
בזבול כבודכה וחסדי ברכתכה מבא יב, 2—3

מזבול

באופיע מאורות מזבול קודש מה י, 3—4

זבח

יזבח

על כן יזבח להרמו פה ה, 14
ואשר אמר על כן יזבח להרמו פה ו, 2

יזבחום

בעבור אשר לא יזבחום מבד יב, 9

זבח

מבשר עולות ומחלבי זבח מבד ט, 4
כי כתוב זבח רשעים תועבה מבד יא, 20—21

זבחים (זובחים)

פשרו אשר המה זבחים לאותותם פה ו, 3—4

הזבחים

אלה יתיצבו על העולות ועל הזבחים מבא ב, 5

מזבח

לבתי בוא אל המקדש להאיר מזבח חנם מבד ו, 12

מזבחי

ולא תאירו מזבחי חנם מבד ו, 13—14

המזבח

להרשותו לטמא את המזבח מבד יא, 20

למזבח

אל יעל איש למזבח בשבת מבד יא, 17
אל ישלח איש למזבח מבד יא, 18—19
אל ידור איש למזבח מאוס אנוס מבד טו, 13

זהב

זהב וכסף ונחושת ממוזנים מבא ה, 5
ושבולת זהב טהור בתוך הלהב מבא ה, 10
ומראי שבולת זהב טהור מבא ה, 11—12

בזהב

בזהב וכסף ונחושת ממוזנים מבא ה, 8
בזהב ובכסף ואבני חפץ מבא ה, 14
ותביאנהו במצר[ף ב]זהב מהו ה, 16

וזהב

כסף וזהב ואבני חפץ בהיכלותיה מבא יב, 11—12
[כסף וזהב ואבני חפץ] מבא יט, 5

זוב

זובה

ושוכבים עם הרואה את דם זובה ושוכבים עם הרואה את דם זובה מבד ה, 7

זוד

יזד

לוא יזד עורע כיא אמת אל מה יא, 4

זדון

ורוב אולת וקנאת זדון מה ד, 10
וחדל זדון מהו קטע 3, 15

זדים

במלחמות זדים מהו ו, 35

זול

זולת

זולת פי המבקר אשר למחנה מבד יג, 13

זולת

וזולת רצון אל לו יחפץ מה ט, 24

וזולתה

ואין אפס וזולתה לוא היה ולוא יהיה עוד מהו יב, 10

זולתכה

ואין אחר זולתכה מה יא, 18
וכול דרכיכה יכוננו לנצח נצחים ואין זולתכה מהו ז, 31—32

זולתך

ואין זולתך ואין עמכה בכוח מהו י, 9—10

זולתם

וזולתם לא ישיגו מבד ו, 10

זוע

תזוע

והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד היחר מהו ז, 18

מזעזעיקה

ויקיצו מזעזעיקה פה ח, 14
יזדעזעו בל יזדעזעו יסודותיהו מהו ח, 7—8

יזדעזעו

תזדעזעו וכול קיריתי לחומת בחן ללוא תזדעזע מהו ז, 9

תזעזע

אבני בחן לבריחי עוז ללוא תזעזע מהו ו, 26—27

תזעזע

למזורות וזר למזורות יבקעו אפעה למזורות יבקעו אפעה מהו ב, 27—28

זור

למזורות

למזורות יבקעו אפעה מהו ב, 27—28

זחל

וכזוחלי

וכזוחלי עפר יורו לחמת [ראש] פתנים לאין חקר מהו ה, 28—29

זין

זום

זום גדול לקודש קודשים זום גדול לקודש קודשים מה י, 4

זכה

זכו

ביד רמה עד זכו לשוב מבד י, 3

יזכה

לוא יזכה בכפורים מהו ג, 4
ולא י[זכה ב]ריבכה ומי יזכה במשפטכה מהו ט, 15
מהו קטע 4, 10

זכך

יזכו

עד אשר יזכו מעשיו מכול עול מהו ח, 18

הזכו

אשר לוא הזכו דרכם הבדל מעול מה ט, 9

זכר

זכרתי

כי זכרתי אשמתי עם מעל אבותי מהו ד, 34

יזכור

ואת תורת משה אל יזכור מבד טו, 2

ויזכר

ויזכר אל ברית ראשנים מבד ו, 2

ובזכרו

ובזכרו ברית ראשנים מבד א, 4

ובזוכרי

ובזוכרי כוח ידכה עם המון רחמיכה התעודדת מהו ד, 35—36

ונזכרתמה

ונזכרתמה לפני אלהיכם מבא י, 7

יזכיר

ואשר יזכיר דבר בשם הנכבד על כול היצורים מהו ו, 27

זכר

היה זכר [מלכות]כה בקרבנו מבא יג, 7

והרית
והרית גבר הצרה בחבליה
מהו ג, 9
והרית אפעה לחבל נמרץ
מהו ג, 12
הריתי
ומשדי הריתי רחמני לי
מהו ט, 31—30
בהריתו
בהריתו החישו כול משברים
מהו ג, 11—10
להורותם
וחבלי מרץ במולדיהם ופלצות
להורותם
מהו ג, 11
ולהרותם
ולהרותם במעשי שקר
פה י, 12—11

הרס
והרסום
והרסום בעוון היושבים בהם
פה ד, 9—8

הרר
כהר
כהר ביתו יאשם כי אם נלחץ
מכר ה, 15
הרים
וברקוע יבשה יסודי הרים
מהו ג, 31
מוסדי הרים
מהו יז, 13
וכהרים
וכהרים גוייתיהם
מכר ב, 19

ויהפך
ויהפך לי לחמי לריב
מהו ה, 36
יהפכו
ובמולדיו יהפכו כול צירים בכור
הריה
שפתו יהפכו כעצי באושים
מהו ה, 25
נהפך
והודי נהפך למשחור
מהו ה, 33
נהפכו
כיא נהפכו ציירה וחבל נמרץ
על משבריה
מהו ג, 8—7
מתהפכת
ורוחות קודש ולהט אש מתהפכת
כל
מהו ה, 12

הרג
להרוג
להרוג גוים ולא יחמל
פה ו, 9
הרגה
ומרחם הקדשתם ליום הרגה
מהו טו, 17

הרה
הריה
להחיל בכור הריה
מהו ג, 8
ובחבלי שאול יגיח מכור הריה
מהו ג, 10—9
ובמולדיו יהפכו כול צירים בכור
הריה
מהו ג, 12—11
הרית
ויסגרו דלתי שחת בעד הרית
עול
מהו ג, 18

ובהמון רחמיכה לכול משפטי
מהו ז, 35
והמון
[גבו] רי כתיים והמון אשור וחיל
כול הגוים
מבא יט, 10
כי נשענתי בחסדיכה והמון
רחמיכה
מהו ד, 37—36
סליחותיכה והמון...
מהו ה, 2
ועם מצעדי רוב סליחות והמון
[רח]מים
מהו ט, 34—33
והמון] חסדיכה בכול מעשיכה
מהו יא, 31—30

וכהמון
וכהמון מים רבים שאון קולם
מהו ב, 27
להמון
ובהביני ב[כה] אצפה [לה]מון
רחמיכה
מהו י, 20
[לה]מון רחמיכה ולסליחותיכה
אקה
מהו י, 21—20
מהמון
כיורדי ימים נבעתים מהמון מים
מהו ג, 14

המונם
להשם את כל המונם
מכר ב, 1
וכול קהל [ה]מונם
מבא טו, 11—10
ועתה היום אץ לנו לרדוף
המונם
מבא יח, 11

הס
הס מלפניו כול [ה]א[רץ] פח יג, 1
הפך
ויהפכו
ויהפכו לשוחה חיי גבר
מהו ב, 17

ויהמו שחקים בקול המון
מהו ג, 13
ויהמו מחשבי תהום בהמון
מהו ג, 32
גורשי רפש
ויהמו בכנור ריבי
מהו ה, 31—30
המון
בקול המון גדול
מבא א, 11
[בליעל... המון] גדול
מבא א, 17
ויהמו שחקים בקול המון
מהו ג, 12
המון מקנה בחלקותיכה
מבא יב, 11
על כול המון בליעל
מבא יח, 3
ונחלתכה ברכה [ה]מון מקנה
ב[ה]לקותיכה
מבא יט, 4
כקול המון מים רבים
מהו ב, 16
ובזכורי כוח ידכה עם המון
רחמיכה התעודדתי
מהו ד, 36—35
ואנחמה על המון עם
מהו י, 7
בהמון
[יתר] גשו לרום גלים ומשברי מים
בהמון קולם
מהו ג, 16—15
ויהמו מחשבי תהום בהמון
גורשי רפש
מהו ג, 32
כיא ירעם אל בהמון כיהו
מהו ג, 34
ובחסדיך תשפטם בהמון רחמים
מהו ו, 9
מקץ לקץ תשהעשע נפשי בהמון
רחמיכה
מהו ט, 8—7
[ולח]מול עליו בהמון רחמיך
מהו טו, 16—15
ובהמון
לטהרם מפשעיהם ברוב טובכה
ובהמון ר[ח]מיכה
מהו ז, 30

יהוה לל בפי כולם יהוה לל שמכה מהו יא. 25—26 תהלה חרות בלשוני לפרי תהלה מה י. 19 יהליל תהלה לאין השבת מהו יא. 24—25 תהלת תהלת אל שלום אל מבא ד. 14 ירננו כולם את תהלת המשיב מבא יד. 2	להתהלך בם עם כל חי מבד י. 23 להתהלך בדרך לבנה לאין עול מהו ו. 6—7 להתהלך לפניך בגבול [צדיק]ם מהו ו. 14—15 [לה]תהלך בכול אשר אהבתה מהו יו. 22—23 ולהתהלך ולהתהלך לפניו תמים מה א. 8 ולהתהלך עם כול במדת האמת ובתוכן העת מה ה. 4 ול[ה]תהלך באמת ולב שלם מהו טו. 7 להשמר בבריתך ולהתהלך בכול מהו טו. 15 ולהתהלך ברצונו מה ה. 10 המתהלכים כל המתהלכים באלה בתמים קדש מבד ז. 4—5 וכל המתהלכים באלה בריה אל נאמנות להם כבוד יד. 1—2 ומתהלכים עם צבאכה ומתהלכים... מהו קטע ז. 14	מהלך הכותן האחד יהיה מהלך מבא ז. 11 והתהלך והתהלך הכהן החורץ למועד מבא טו. 6 ואתהלכה ואתהלכה במישור לאין חקר מהו ג. 20 התהלכו ...התהלכו... מהו קטע ז. 15, 3 והתהלכו והתהלכו על פי התורה מבד ז. 7 יתהלך אל יתהלך איש בשדה מבד י. 20 אל יתהלך איש חוץ לעירו מבד י. 21 יתהלכו בדרכי אור יתהלכו מה ג. 20 ובדרכי חושך יתהלכו מה ג. 21 ובדרכיהן יתהלכו מה ד. 15 כיא לוא יתד יתהלכו מה ד. 18 יתהלכו בחכמה ואולת מה ד. 24 באלה יתהלכו בכול מגוריהם מה ו. 2 אשר יתהלכו בו אנשי תמים הקדש מבד ז. 29—30 ובמשפט הזה יתהלכו זרע ישראל ולא יוארו מבד יב. 21—22 וזה פרוש המשפטים אשר יתהלכו באלה מה יד. 17 יתהלכו בהם בקץ הרשעה מבד יב. 23 מלאכי הבל בחוקי חושך מבא יג. 12 להתהלך להתהלך על פי משפט מה 1, 1—2 להתהלך בם עד מועד סקודתו מה ג. 18 אלה החוקים למשיכלי להתהלך בם עם כול חי מה ט. 12 להתהלך תמים בכל דרכיו מבד ב. 15—16 להתהלך בהם בכל קץ הרשעה מבד ו. 10 להתהלך בם עם כל חי למשפט עת ועת מבד יב. 21	בלכתם קרי בחקי הברית מבד ח. 52 וב (כ) לכתם וב(כ)לכתם למלהמה יכתובו על אותותם מבא ד. 6 להלכת ויהיו פעמיו להלכת תמים מה ג. 9 בהלכתנו בהלכתנו קרי בברית אמת וצדק מה א. 25—26 הולך כיא אלוהיכם הולך עמכם מבא י. 4 ההולך ...[ההולך למרחבי ארץ] פה ב. 15 ההולכים ההולכים תמים בכול דרכיו ואומרים מה ב. 2 ההולכים בדרך הרשעה מה ה. 10—11 ההולכים בתמים דרך כאשר צוה מה ח. 21 ובית יחד לישראל ההולכים בתמים מה ט. 6 והון אנשי הקודש ההולכים בתמים מה ט. 8 חרת אפו בם ובכל ההולכים אחריהם מבד ח. 18 יישומעוני ההולכים בדרך לבנה מהו ד. 24 הולכי ופקודת כול הולכי בה למרפא מה ד. 6 ופקודת כול הולכי בה לרוב מה ד. 12 ובכל הולכי תמים תעבה נפשם מבא א. 20—21 והולכי לסוד רמה והולכי חושך מה יא. 10 והולכי בדרך לבנה יכונו לנצח מהו ד. 21—22 יהלך ואשר יהלך לפני רעהו ערום מה ז. 12 להלך להלך בתמים דרך מה ח. 18 להלך תמים איש את רעהו מה ט. 19
---	--	--	--

ויהיו

ויהיו כעורים וכימגשישם
מבד א, 9

כי גוע ויהיו בלא היו

מבד ב, 20

ויהיו מסגירי הדלת אשר אמר
אל

ויהיו הפרשים על רכב אנשי
הסדר

והם ישיבו בפי כבודם ויהיו
שריכה

לא ימישו ויהיו לנחל שוטף
מהו ח, 17

...ויהיו ל...
החצוצרות תהיינה מרועות

מבא ח, 1

היות

לבלתי היות עשוק ורצון בעדתו
מבד יג, 10

בהיות

בהיות אלה בישראל כנונה עצת
היחד

מה ח, 4-5
בהיות אלה בישראל ככול
התכונים האלה

מה ט, 3

בהיות

בהיות הוי"ק עד כלותם
מה ד, 13-14

ובהיות

ובהיות אלה ליחד בישראל
מה ח, 12-13

להיות

להיות כול האב עתיד להנה
מה א, 26-27

ובחכמת כבודו נתן קץ להיות
עולה

להיות אלמנות שלל ואת
יתומים ירצחו

מבד ו, 16-17
ראשית שנים עשר להיות

מבא ב, 1
כדלק[ה] בעמיר להיות[ח] בחוני

מבא יו, 1
[ל]היות לו מתחוק בבריתכה

מהו יח, 9

ולהיות

ולהיות איש מקנא לחוק
מה ט, 23

ולהיות לאית
מהו טו, 20

היותו

ותוכחת צדקה עם היותו
מהו ט, 32-33

ואיחל בכול היותו ושםכה
אברהם תמיד

מהו קסע ד, 17
היותי
ובכול היותי

ותוכחת צדקה עם [הי]ותי
מהו ח, 33

היותם

ולפני היותם הכין כיל מחשבתם
מה ג, 15

בטרם היותם מהו א, 11-12
ובחכמת דעתכה הכינונה תעודתם

בטרם היותם מהו א, 20-21
ותכן פרי שפתים בטרם היותם

מהו א, 29
כי בליעל עם הופע יצר היותם

מהו ז, 4-3

ובהיותם

ובהיותם לתעודותם כחשבת
כבודו

מה ג, 16
ובהיותם איש גבולי לבלתי
שיב

מה י, 11-12

נהיתה

ובכול צרותמה לוא נהיתה כמות
מבא א, 12

ומאז לוא נהיתה כמיהה
מבא יח, 8

נהיה

ובכול קץ נהיה יברך עושי
מה ט, 26

ברז נהיה והווא עולם
מה יא, 4

למטעת עולם עם כול קץ נהיה
מה יא, 8-9

ובדעתו נהיה כול וכול הווה
מה יא, 11

ועל פיה[ה] ודברכה נהיה
מהו א, 21

להתחדש עם כול נהיה יעם
ידעים ביהד רנה

מהו יא, 13-14

נהיה

ובכול הנתייה ברצינכה היה
מה יא, 18

ונהיה

כול הווה ונהיה
מבא יו, 5

נהיים

נהיים בממשלת בליעל
מה א, 18

נהיי

[ו]בהראוה א[ל] ככול נהיי עולמים
מבא יו, 5

נהיות

ויספר לפניהם נהיות עולם
בפרתיה

מבד יג, 8
ול[קד]ים נהיות עולם
מהו יג, 12

ונהיות

ונהיות עד מה יבוא בקציהם
לכל שני עולם

מבד ב, 10
פתחתה באוון עפר ונהיות עולם
חקותה בלב

היכל

בהיכלות יכה
כסף וזהב ואבני חפץ

בהיכל[ו]תיכה
מבא יב, 11-12

בהיכלותיך

... בהיכלותיך
מבא יט, 5

הלא

מה לא ה
והגלתי אתכם מה לא ה לדמסק

מבד ז, 15

הלך

אברהם לא הלך כם
מבד ג, 2

הלכתי

ועד היום [בנתיבתך] הלכתי
מהו ט, 32-33

הלכו

ובניהם במצרים הלכו בשרירות
לבם

מבד ג, 5
בוני החיץ אשר הלכו אחרי צו

מבד ד, 19
אשר הלכו עם איש הכזב כשנים

מבד ח, 37-38
ארבעים

כי הלכו בדרך לא טוב
מהו טו, 18

ילך

אשר לוא ילך איש בשרירות לבו
מה ח, 4

והאיש אשר ילך רכיל ברעהו
כה ז, 15

ואיש ברבים ילך רכיל
מה ז, 16

אל ילך איש אחר בהמה
מבד יא, 5

וילך

וילך בדרכו הרווה
פח יא, 13-14

אלך

כיא בשרירות לבי אלך
מה ב, 14

ילכו

ואלה המשפטים אשר ילכו כם
אנשי תמים

מה ח, 20

ובמישור ילכו לכות ולבו

פח ג, 1
וב[נ]בל ומרמה ילכו פח ג, 5-6

כול אלה לוא ילכו אתם למלחמה
מבא ז, 5

ילכו וחננו נגד מלך הכתיים
מבא טו, 2

ילכו רכיל לבני הוות
מהו ח, 26

וילכו

וילכו בשרירות לבם
מבד ח, 32-33

וילכו נחלי בליעל על כול אנשי
רום

מהו ג, 29
וילכו בדרכי כמים מוגרים במורד

מהו ד, 33-34
וילכו כמים ברכי

מהו ח, 34
הלוך

הלוך ואור עד תום כול מועדי
חישך

מבא א, 8

לכת

והצנע לכת בערמת כול
מה ד, 5-6

והצנע לכת ככול דרכיהם
מה ח, 4

ואהבת חסד והצנע לכת איש עם
רעהו

מה ח, 2

ללכת

ולוא ללכת עוד בשרירות לב
אשמה

מה א, 6
ללכת ימין ושמאל

מה א, 15
ללכת בשרירות לבו

מה ב, 26
ללכת ככול דרכי חושך וערמת

רוע
מה ד, 11

ללכת בשרירות לבו
מה ז, 24

ללכת למדבר לפנות שם את
דרך הואהא

מה ח, 14
ללכת ככול שרירות לבם

מה ט, 9-10
ויפרעו ביד רמה ללכת בדרך

רשעים
מבד ח, 8-9

בצאתם מירושלים ללכת למלחמה
עד שובם

מבא ז, 3-4

וללכת

לבגוד באמת וללכת בשרירות
לבו

מה ז, 18-19
וללכת בתמים דרך

מה ט, 9

מלכת

אשר סרו מלכת בדרך העם
מה ו, 1-3

בלכתם

בלכתם בשרירות לבם
מבד ב, 17-18

ואהיה על עון רשעים מהו ב, 10 ואהיה איש ריב למלצי תעות מהו ב, 14 ואהיה לרוח קנאה ואהיה כבא בעיר מצור מהו ו, 25—24 ואהיה כאיש נעזב מהו ח, 27 תהיה ואתה תהיה לעולמי עד מהו יג, 13—12 ותהי ותהי לכאב אנוש ונגע נמאר מהו ה, 29 ותהי תוכחתה לי לשמחה וששון מהו ט, 24 יהיו כיא הכול יהיו ביחד מהו ב, 24 אשר יהיו שם העשרה מהו ו, 6 אשר יהיו עם המת בבית יטמאו מבד יג, 18 ודגלי הבנים יהיו להם לבב מבא א, 14 הגותרות יהיו אנשי השם מבא ב, 6 ופרשי הסר יהיו מבא ו, 13 ואנשי הסר יהיו מבא ז, 1 וסורכי המחנות יהיו מבא ז, 1 והשוטרים יהיו גם הם מבא ו, 1—2 כולם יהיו מבן חמשים ועשרים שנה כולם יהיו אנשי נדבת מלחמה מבא ז, 5 והראשים יהיו נפשטים לסדרהים מבא ח, 6 ובחצוצרות יהיו הכהנים מריעים מבא ח, 11—12 והכהנים יהיו מריעים בחצוצרות החללים מבא ט, 1—2 יהיו הכהנים מריעים מרחוק מבא ט, 7 ומגני המגדלות יהיו ארוכים שלוש אמות מבא ט, 12 וכול יקום הבלי[הם] יהיו כאי[ן] מבא יד, 12 [הכוחני]ם יהיו מריעים בחצוצרות החללים מבא טז, 8 והכהנים יהיו מריעים מבא יז, 14—15 וכול בני אשמה לא יהיו עוד מהו ו, 30 לא יהיו עוד ותשם מקום רשעה מהו קטע 5, 5	ואני הייתי על [ומדי ותעמי] דני לריב מהו ה, 23 ואני הייתי ל[ב]זאי נהרות מהו ח, 14 והייתי [והייתי] תי כמלה באוניה מהו ו, 23—22 הייתה אודכה אדוני כיא הייתה לי לחומת עז מהו ג, 37 כי [אתה] אל הייתה [מקדם] ואתה תהיה לעולמי עד מהו יג, 13—12 יהיה ולוא יהיה לכה שלום מהו ב, 9 ובכל מקום אשר יהיה שם מהו ו, 3 ולכול עצה ודבר אשר יהיה לרבים להשיב מהו ו, 9 ובכול אשר יהיה יספר כבודו מהו ט, 26 יהיה בליעל משולח בישראל מבד ד, 12—13 ולא יהיה להם ולמשפחותיהם חלק בבית התורה מבד ח, 36 מן העת אשר יהיה גלגל השמש מבד י, 15 ואם בסוכה יהיה מבד יא, 8 ואם משפט לתורת נגי יהיה מבד יג, 5 ולכל דבר אשר יהיה כל האדם מבד יד, 10 וכול איש אשר לוא יהיה שחור מבא ו, 5—6 ורוח יהיה בין כול מחגימה מבא ו, 6—7 הכוהן האחד יהיה מהלך מבא ז, 11 ואם אשיב ידי יהיה כערע[ר] בערבה מהו ח, 24 ובלוא רצונכה לא יהיה ולא יתבונן כול מהו י, 2 ולוא יהיה עוד מהו יב, 10 ויהי ויהי ריב ומדון פח א, 7 ויהי למקור עולם מהו ח, 8 תהיה ואם תעודה תהיה לכול הקהל מהו א, 25 ורשעה לא תהיה לפנך מהו טו, 25 אהיה אהיה בצוקה כמו אשת לדה מבכריה מהו ז, 7 ואהיה וראהיה פח לפושעים מהו ב, 8	היה היה וכול הנהיה ברצונכם היה מה יא, 18 היא העת אשר היה כתוב עליה מבד א, 13 כל בשר אשר היה בחרבה מבד ב, 20 ואל יאכל ואל ישתה כי אם היה במחנה בדרך מבד י, 23 יא, 1 היה זכר מלכותה בקרבנו מבא יג, 7 היה מעין אור למקור עולם לאין הסר מהו ו, 17—18 ומעז מותני היה לבהלה מהו ח, 33 ואין אפס וזולתה לוא היה ולוא יהיה עוד מהו יב, 10 והיה והיה לו לבד מאיל האשם הכל מבד ט, 14 והיה אויב ירשה מבא יא, 7 [דל]י[ותיו] ויהיה ל[אין] חקר מהו ו, 16—17 ואם ירשה ויהיה [לדראון] עולם מהו יג, 16 היתה תשוקתם ומשענתם כלוא ה[יתה] מבא יז, 4 כי מידך היתה זאת מהו יד, 27 והיתה והיתה לו לברית יחד עולמים מה ג, 11—12 וכן כל אבדה נמצאת אין לה בעלים והיתה לכהנים מבד ט, 14—15 והיתה מהומה ג[דולה] בני פת מבא א, 5—6 והיתה לאל ישראל המלוכה מבא ו, 6 היו היו ולא יעשה כול מהו קטע 13, 6 והיו והיו ליצר סמך הכמים הוסיפו ערמה מהו א, 36 והיו להפריח נצר למטעת עולם מהו ח, 6 חזקו ואמצו והיו לבני חיל מבא טו, 7 הייתי ואני הייתי נגינה לפושעים מהו ב, 11	והון והון עמים לקח פח ח, 12 והון אנשי הקודש ההולכים בתמים מה ט, 8 להון לכול דבר לתורה להון ולמשפט מה ה, 3 ויתגברו להון ולכצע מבד ח, 7 ולהון ולהון חסם לוא תאוה נפשי מה י, 19 מהון ולהנור מהון הרשעה מבד ו, 15 הונו יקרבו גם את הונו ואת מלאכתו מהו ו, 19 ולערב את הונו ויהי עצמו ליחד ומשפט מהו ו, 22—23 בהונו אשר יתערב עמו בטהרתו או בהונו אשר לוא על פי הרבים מהו ז, 24—25 ולוא יתערב איש מאנשי הקודש בהונו מה ח, 23 ובהונו ואשר לוא ייחד עמו בעבודתו ובהונו מה ה, 14 והונו ודעתו וכוחו והונו מה ג, 2 ושכלו וכוחו וגבורתו והונו מבד יג, 11 הונם ויזיפו את הונם פח ו, 1 ינתן הונם עם שללם פח ט, 6 וכול הונם בעצת צדקו מה א, 13 וכל מעשיהם נגדה לפניו וטמא בכול הונם מהו ה, 19—20 אל יתערב הונם עם הון אנשי הרמיה מה ט, 8 והונם כול דעתם וכוחם והונם ביחד אל מה א, 11—12 מהונם ואשר לוא יוכל מהונם כול מה ה, 16 וגם אל ישא מהונם כל מבד יב, 7
---	---	---	---

הבל

על כול מעשי הבל

מה ה, 18—19
 כיא הבל כול אשר לוא ידעו את
 בריתו מה ה, 19
 גבורת אל כלת אל בכול גוי הבל
 מבא ד, 12
 לשלם גמול רעתם לכול גוי הבל
 מבא ה, 6
 בדם גוי הבל מבא ט, 8—9
 שבעת גוי הבל מבא יא, 8—9
 [הבל] מחסיהם וגבורתם כעשן
 גמלח מבא טו, 10
 [הבל] המה לתהו ולבהו
 מבא יו, 4
 ומה הוא איש תהו ובעל הבל
 מהו ז, 32
 הבלים
 וכול יקום הבלים [הם יהיו כאין]
 מבא יד, 12

הגה

ול הגות

ול הגות הגו מהו יא, 21
 בהגי
 בהגי לבי מהו יא, 2
 ההגי
 ומן נעוריו ללמדו בספר ההגי
 מה ו, 7—6
 ההגו
 בספר ההגו וביסודי הברית
 מבד י, 6
 מבוגן בספר ההגו מבד יג, 2
 מבוגן בספר ההגו
 מבד יד, 8—7

הדר

וכליל כבוד עם מדת הדר באור
 עולמים מה ד, 7—8
 הדר כבודך לאור עולם
 מהו יב, 15

בהדרך

בהדרך תפארנו [ותמשחנו]
 מהו יג, 17

הוד

וצאצאני הוד מהו קטע 10, 9
 הוד כבודך מהו קטע 17, 5

והודי

והודי נהפך למשחור

מהו ה, 33

הוה

הוה

מאל הדעות כול הוה

מה ג, 15
 כול הוה ונהיה מבא יו, 5
 ותעודת הוה מהו יב, 9

הוי

ופרוש קציהם לכל הוי עולמים
 מבד ב, 9—10

ההוה

וארץ תצרח על ההוה הנהיה
 בתבל מהו ג, 32—33

בהוה

[ו]יתמוגגו בהוה ג[דו]לה
 מהו ג, 34

בהווא

מרזי פלאו בהווא עולם
 מה יא, 5

ובהוה

ויתמוטטו מדרך לבכה ובהוה
 מהו ו, 21

והוה

והוה לאין חקר מהו ו, 3
 נהיה והווא עולם מה יא, 4
 הוות

לכול הוות מהו ב, 6
 לעזוב עבודתכה מפחד הוות
 ר[שע]ם מהו ב, 36
 והמה הוות לבם יחשובו
 מהו ה, 27

וברז חבתה בי ילכו רכיל לבני
 הוות מהו ה, 26
 ואין פה לרוח הוות
 מהו ז, 11

והווות

עם מהומות רבה והווות מדהבה
 עם מצעדי מהו ג, 25

מהווות

תסתיגני מהווות מהומה
 מהו ג, 38

ורוח עושים תבלעני מהוות

פשעם מהו ז, 5

הוותם

וכל יקום הוותם מבא טו, 11
 ובכל הוותם לא תחתנה
 מבריתכה מהו ז, 8—7

יהוה

[עד אנא יהוה] פח א, 1
 בעשק ומעל נגד יהוה
 פח א, 6—7

ויענני יהוה ויאמר
 פח ו, 14—15

הלוא הנה מעם יהוה צבאות
 פח י, 7

לדעת את כבוד יהוה
 פח י, 14

תסוב עליכה כוס ימין יהוה
 פח יא, 10

הום

ויהם

ויהם זבול קידשו באמת כבודו
 מהו ג, 34—35
 ויהם עלי לבי מהו ה, 32
 ויהם תהום לאנחתי מהו ו, 24
 ויהם לבי לכזה מהו ז, 5
 להשען על טובכה ויהם לבי
 מהו קטע 4, 13

מהומה

והיתה מהומה ג[דולה] בני יפת
 מבא א, 5—6
 תסתיגני מהווות מהומה
 מהו ג, 38

מהומת

מהומת אל חללי אל
 מבא ד, 7

למהמה

לעליהם למהמה מבא יא, 18

המה

בהמות

כי תתבלע כול חכמות בהמות
 מה ג, 14—15

הון

יג[זו]לו ה[ון] פח א, 7
 ואף כיא הון יבגוד פח ח, 3

ויבגוד בחוקים בעבור הון
 פח ח, 10—11

ויגזול ויקבוצ הון אנשי חמס
 פח ח, 11

אשר יקבוצו הון ובצע
 פח ט, 5

אשר גזל הון אביונים
 פח יב, 10

הון אנשי הרמיה מה ט, 8
 הון ועמל כפים מה ט, 22

שולחי אצבע ומדברי און ומקני
 הון מה יא, 2

אל ישפוט על הון ובצע
 מבד י, 18

אל יחל איש את השבת על הון
 ובצע בשבת מבד יא, 15

בעבור הון ובצע מבד יב, 7
 ואני ידעתי כיא לא יסוה כול הון
 מהו טו, 22—23

ההון

השגית ההון מבד ד, 17
 ועל ההון [יק]בלו שני עידיים
 מבד ט, 22—23

בהון

וגם הואה אל יתערב בהון
 הרבים מה ו, 17
 אשר ישקר בהון והואה יודע
 מה ו, 24—25

ואם בהון היחד יתרמה
 מה ז, 6

אל יאות איש עמו בהון
 ובעבודה מבד ח, 30

[לוא] אמיר בהון אמתך
 מהו יד, 20

ובהון

להיות ליחד בתורה ובהון
 מה ה, 2

רק בני אהרון ימשלו במשפט
 ובחון מה ט, 7

הטמא בנדר ובחרם ובהון
 המקדש מבד ו, 15—16

ויתגללו בדרכי זנות ובהון
 מבד ח, 5

מדרש הוא מדרש התורה מה ח, 15 ובהופע מעשיו כפי מדרש מבד ח, 29 במדרש במדרש יחד על פי הדברים מה ו, 24 במושב במדרש ובצעה על פי מה ח, 26	ולדרוש ולדרוש איש את שלום אחיהו מבד ו, 21 ז, 1 לדרוש משפט ולברך ביחד מה ו, 7-8 לדרוש כה ומכשול עוונם שמו לנגד פניהם ויבאו לדרוש כה מהו ד, 15-16 דורש דורש בתורה יומם ולילה מה ו, 6 והמחוקק הוא דורש התורה מבד ו, 7 והכוכב הוא דורש התורה הבא דמשק וליתום אשר אין לו דורש מבד יד, 15 משפט מרוח דורש מהו יז, 6	דרר דרור וברוש שבועיהם למועד דרור מה י, 9 דרש דרשו בעבור אשר דרשו בחלקות ויבחרו במהתלות מבד א, 18 ודרשו ודרשו את רוחם ביחד מה ה, 20-21 ודרשו המשפט מה ה, 24 דרשהו כיא לוא בקשו ולוא דרשהו מה ה, 11 דרשוהו כי בלב שלם דרשוהו מבד א, 10 אשר קרא אל את כולם שרים כי דרשוהו מבד ו, 6 ידורשהו ידורשהו האיש הפקיד מה ו, 14 ידורשהו מפיהו מה ז, 10 ידרושהו עד אשר ידרושהו לרותו ומעשו מה ו, 17 וידרשוכה וידרשוכה בלב ולב מהו ד, 14 ועם שרירות לבם יתורו וידרשוכה בגלולים מהו ד, 15	ודרכי ודרכי תועבות פעל מה ח, 12-13 ודרכי נדה בעבודת טמאה מה ד, 10 עידות צדקו ודרכי אמתו וחפצי רצונו מבד ג, 15 לדרכי וחושן יביט לדרכי אור מה ג, 3 דרכיו לתקן כתם דרכיו מה א, 12-13 ההולכים תמים בכול דרכיו מה ב, 2 להתהלך תמים בכל דרכיו מבד ב, 15-16
דשא דשא ומעד זרע למועד דשא מה י, 8	הדרוש ונמצאו לאיש הדרוש מה ה, 12-13 דורשי לבחון [דורשי] אמת מהו ב, 13-14 לנגד כל דורשי חל[קות] מהו ב, 15 ומעדת דורשי חלקות מהו ב, 32 וישימוני לבו וחרפה כפי כל דורשי רמיה מהו ב, 33-34	אדרשכה ... אדרשכה וכשחר נכון לאורתום הופעתה לי מהו ד, 6 בדרשו שמה יתפתה בו בדרשו אתו מבד טו, 11 לדרש לדרש אל אלוהי אבותיהם מה א, 1-2	דרכיכה וכל דרכיכה יכנונו לנצח [נצח]ים ואין זולתה מהו ז, 31-32 דרכיה וכל דרכיה שגא לנצח מה ד, 1 דרכיהם והצנע לכת בכול דרכיהם מה ה, 4 ואלה תכון דרכיהם על כול הווקים מה ה, 7 ויינם הוא דרכיהם מבד ח, 10-11
דהדשן להדשן בעדני תנובת חבל מה י, 16 ולהדשן ולהדשן לפניו תמיד בשולחן מבא ב, 5-6 ולהדשן כול מארץ מהו י, 25	הדרוש ונמצאו לאיש הדרוש מה ה, 12-13 דורשי לבחון [דורשי] אמת מהו ב, 13-14 לנגד כל דורשי חל[קות] מהו ב, 15 ומעדת דורשי חלקות מהו ב, 32 וישימוני לבו וחרפה כפי כל דורשי רמיה מהו ב, 33-34	אדרשכה ... אדרשכה וכשחר נכון לאורתום הופעתה לי מהו ד, 6 בדרשו שמה יתפתה בו בדרשו אתו מבד טו, 11 לדרש לדרש אל אלוהי אבותיהם מה א, 1-2	מדרכיהם להועיל מדרכיהם מהו ו, 20 דרכיהן ועל דרכיהן כול עבודת מה ג, 26 ואלה דרכיהן כתבל מה ד, 2
דמשק ויגורו בארץ דמשק מבד ו, 5 כמצות באי הברית החדשה בארץ מבד ו, 19 דמשק היא דורש התורה הבא מבד ז, 18-19 כל האנשים אשר באו בברית החדשה בארץ דמשק מבד ח, 21 אשר קימו בארץ דמשק והיא מבד ח, 35	הדרוש ונמצאו לאיש הדרוש מה ה, 12-13 דורשי לבחון [דורשי] אמת מהו ב, 13-14 לנגד כל דורשי חל[קות] מהו ב, 15 ומעדת דורשי חלקות מהו ב, 32 וישימוני לבו וחרפה כפי כל דורשי רמיה מהו ב, 33-34	אדרשכה ... אדרשכה וכשחר נכון לאורתום הופעתה לי מהו ד, 6 בדרשו שמה יתפתה בו בדרשו אתו מבד טו, 11 לדרש לדרש אל אלוהי אבותיהם מה א, 1-2	ובדרכיהן ובדרכיהן יתהלכו מה ד, 15

בדמעות

ושקוי בדמעות אין כלה
מהו ה, 35

דנג

דונג

ביצר עפר מהתפרר ומתוך דונג
מהו קטע 3, 5

כדונג

וימס לבבי כדונג מפלני אש
מהו ד, 33

וימס כדונג בשרי
מהו ה, 33-32

ולבבי כדונג ימס על פשע
מהו קטע 4, 14

וחטאה
מהו קטע 4, 14 [ג]

דקק

וידקם

כי יחלו למרסא וידקם כלם
מירדים
מבד ח, 4

מדוקדק

כי בה הכל מדוקדק

מבד טו, 2
הנה הוא מדוקדק על ספר
מחלקות העתים
מבד טו, 3

דרא

לדראון

ואם ירשע והיה [לדראון] עולם
מהו יג, 16

דרדר

וידדר

יעל קיץ וידדר
מהו ה, 25-24

דרך

בסלע עוז דרך פעמי מפני כול
מה יא, 4

כאשר כתוב דרך כוכב מיעקב
וקם שבט ישראל
מבד ז, 20-19

דרך כוכב מיעקב
מבא יא, 6

וידרוך

וידרוך גבור קשתו ויפתח מצור
מהו ו, 30

דרוך

וקשת ומגדלות יעל דרוך מעט
מבא ט, 11

להדריכם

להדריכם בדרך לבו
מבד א, 11

דרך

להשכיל תמימי דרך

מה ד, 22
שנתים ימים בתמים דרך

כאשר כתוב במדבר פנו דרך
מה ח, 11

מה ח, 4
ללכת למדבר לפנות שם את דרך
הואהא

מה ח, 14
להלך בתמים דרך

מה ח, 19
ההולכים בתמים דרך כאשר צוה

מה ח, 21
בניחוה צדק ותמים דרך

מה ט, 5
וללכת בתמים דרך

מה ט, 8
ימשפט צדק לבוחרי דרך

מה ט, 18-17
ולוא ארחם על כול כוררי דרך

מה י, 22-21
כיא מכלעדיכה לוא תתם דרך

מה יא, 17
ויהיו כעורים וימיגששים דרך

מה יא, 10-9
שנים עשרים מבד א, 22-21

בעדת בוגדים הם כרי דרך
מבד א, 13-12

ויתעם בתוהו לא דרך
מבד א, 15

סררי דרך

מבד ב, 6
ועל חצוצרות דרך המשיב

מפלחמת האויב
מבא ג, 11-10

ובתמימי דרך יתמו כול גויי
רשעה
מבא יד, 7

וכול תמימי דרך
סוד אמת ובינה לישרי דרך

מהו ב, 10
דרך עולם ונתיבות אשר

מהו ד, 4
ולוא לבן אדם תום דרך

מהו ד, 31-30
להתם דרך לבני אדם

מהו ד, 32
ואין נתיבת לישר דרך על פני

מהו ו, 24-23
ימרסם גיזעו לכל עובדי דרך

מהו ח, 9-8
ואיכה אישר דרך

מהו יב, 34
ולתעב כול דרך עולה

מהו יד, 26
ומאתך דרך כול חי

מהו טו, 22
נפתחה דרך

מהו קטע 2, 3

הדרך

והנבונים והידיעים תמימי הדרך
מה א, 28

הואה עת פנות הדרך למדבר
מה ט, 20-19

ואלה תכוני הדרך למשכיל
בעתים האלה
מה ט, 21

כיא לאל המשפט ומידו תום
הדרך
מה יא, 11-10

בדרך

אשר סרו מלכת בדרך העם
מה א, 3-2

ההולכים בדרך הרשעה
מה ה, 11-10

להדריכם בדרך לבו
מבד א, 11

ויפרעו ביד רמה ללכת בדרך
רשעים
מבד ח, 9-8

לתמוך צעדם בדרך אל
מבד ח, 41

ואל יאכל ואל ישתה כי אם היה
במחנה בדרך

מבד י, 23 יא, 1
והולכי בדרך לבכה יכונו לנצח

מהו ד, 22-21
וישומעוני ההולכים בדרך לבכה

מהו ד, 24
להתהלך בדרך לבכה לאין עול

מהו ו, 7-6
בדרך ק[דושים ילכו ב]ה

מהו ו, 20
כי הלכו בדרך לא טוב

מהו טו, 18

ודרך

ודרך אנוש לוא תכון כי אם
ברוח יצר אל לו

מהו ד, 31
לדרך

ויכן לדרך פעמי
מה יא, 13

ולדרך

ולדרך לבכה לא תיאה
מהו ד, 18

מדרך

מאשר לא סרו מדרך בוגדים
מבד ח, 5-4

סרו מדרך העם
מבד ח, 16

ויתמוסטו מדרך לבכה ובהוה
מהו ו, 21

דרכו

ולפי שכלו עם תום דרכו
מה ו, 17

ותום דרכו
מה ה, 24

אם תתם דרכו
מה ט, 25

לתמים דרכו ועצתו על פי
הרבים
מה ט, 2

ולוא הסר דרכו מכול עול
מה ט, 20-21

כיא לאדם דרכו
מה יא, 10

כיא לא ביד בשר [יבחר] אדם
דרכו
מהו טו, 13-12

[צדק] דרכו ובשכל
מהו טז, 20

כי את אשר בחרתה צדק דרכו
מהו יז, 20

ותפתח מקור להוכיח ליצר חמר
דרכו
מהו יח, 12

בדרכו

וילך בדרכו הרווה
פח יא, 14-13

מדרכו

לכל השב מדרכו הנשחתה
מבד טו, 7

דרכי

ובידו תום דרכי
מה יא, 2

דרכם

אשר לוא הזכר דרכם להבדל
מעול
מה ט, 9

לוא אנתם בנכאים עד תום דרכם
מה י, 9

דרכי

בכול דרכי אל
מה ג, 10

ולישר לפניו כול דרכי צדק
אמת
מה ד, 2

ללכת בכול דרכי חושך וערמת
רוע
מה ד, 11

ותועבת עולה כול דרכי אמת
מה ד, 17

כי ברוח עצת אמת אל דרכי
אש יכיפרו כול עוונותיו
מה ג, 7-6

בדרכי

בדרכי אור יתהלכו
מה ג, 20

כיא התגוללה בדרכי רשע
במשלת עולה
מה ד, 19

ואגלה אונם בדרכי רשעים
מבד ב, 3-2

ויתגוללו בדרכי זונות ובהון
רשעה
מבד ח, 5

ובדרכי

ובדרכי חושך יתהלכו
מה ג, 21

והם התגוללו בפשע אנוש
ובדרכי נדה
מבד ג, 17

בדם להגאל בדם טמאתם מבא ט, 8 בדם גוי הבל מבא ט, 8-9 ודם יגישו לי חלב ודם מבד ד, 2 מדם ורחצו מדם פגרי האשמה מבא יד, 3-2 דמו אשר חשבו להתם דמו מהו ב, 32 דמם והדגים אל יאכלו כי אם נקדעו חיים ונשפך [ד]מם מבד יב, 13-14 דמים אזני משמוע דמים מהו ז, 3 בדמים הוי בונה עיר בדמים פח י, 5-6 לבנות עיר שוו בדמים פח י, 10 מדמי מדמי אדם וחמס א[ר]ץ פח ט, 8 מדמי אדם וחמס ארץ פח יב, 1 ואשר אמר מדמי קריה פח יב, 6-7	דלת הדלת ויהיו מסגירי הדלת אשר אמר אל מבד ו, 12-13 דלתו מי בכס יסגור דלתו מבד ו, 13 דלתי ויסגרו דלתי שחת בעד הריח עיל דלתי מגן לאין מבוא מהו ו, 27-28 ודלתות וחומת עוזו בריחי ברול ודלתו[ת] נחושת לבל יגדעו[ת] מהו ה, 38 ודליתו ודליתו לכל עוף כנף מהו ח, 9 דליותיו [ד]ל[י]ותיו והיה [ל]אין חקר מהו ו, 16-17 דלק כדלק[ה] בעמיר להיות בחוני מצרף מבא יז, 1 דלת ודלת וגם באלף ודלת מבד טו, 1 דמם — דום דומה עורי לאבן דומה פח יב, 15 דם ויעלו מעשי דויד מלבד דם אוריה ושוכבים עם הרואה את דם זובה מבד ה, 7 אל ישלח את ידו לשפוך דם איש מן הגוים מבד יב, 6 זיקי דם להפיל חללים מבא ו, 3 ולשפוך דם חללי אשמתם מבא ו, 16 ושותי ד[ם] גבורים מהו ה, 7 הדם ויאכלו את הדם מבד ג, 6	מדורו ולחם רמה מדורו מה יא, 21 ומדור מקוה עפר ומגבל אדמה ומדור חושף מ הו יב, 25-26 דוש ידוש אשר ידושו את הארץ פח ג, 10 די בדי יגעו עמים בדי אש פח י, 7 ולאמים בדי ריק ייעפו פח י, 8 דין או דון דיני וארשיעה דיני ומשפטכה אצדיק מהו ט, 9-10 מדין [מד]ין וממשט אה[רן] מהו יז, 11 ומדון ויהי ריב ומדון פח א, 7-8 מדנים ושקוי לבעל מדנים מהו ה, 36 ומדנים ומדנים לרעי קנאה ואף לבאי בריתי מהו ה, 24 ודנת ודנת יגוני הכרתה באנחת מהו ה, 13 וכדן וכדן תקבל התמיד עליו משפטות התורה מה א, 11 דכא ידכאו וכל היום ידכאו נפשי מהו ה, 17 דוי ונדיצה ונגילה בעו[רתך] ונדיצה בש[ל]ומכה מבא יג, 13	ברית אל נאמנות להם לחיותם אלף דור מבד ז, 5-6 לאהביו ולשמריו לאלף דור מבד ח, 44-45 הדור את כול הבאות על הדור האחרון על הדור האחרון פח ב, 7 פח ה, 2 בדור את אשר עשה בדור אחרון מבד א, 12 ודור לדור לדור ודור ופקודת שלומם עם עם כול נגיעיהם מהו א, 18-19 לדורי לדורי נצח מהו קטע 5, 7 דוריהם פלגתה עבודתם בכול דוריהם מהו א, 17 דורות ויתעב את דורות מקדם מבד ב, 8 ותפלגה לכול צאצאיהם למספר דורות עולם מהו א, 19 ומופת דורות מהו יג, 16 ודורות לכול ימי עולם ודורות נצח מהו א, 16-17 לדורות וידוע לדורות אחרונים מבד א, 11-12 לספר לדורות עולם נפלאותיה מהו ו, 11 קודש לדורות עולם מהו יד, 6 דורותינו ועם כול דורותינו הפלטה חסדיכה מבא יד, 8-9 לדורותינו וילמדנו מאז לדורותינו לאמור מבא י, 2 בדורותם באותותם למעשיהם בדורותם מהו ה, 14 לדורותם וכל קציהם לדורותם מה ד, 13 לדורותם ובדרכיהן יתהלכו מה ד, 15
---	--	---	--

פסר הדבר על הכוהן

פס, ט, 16
פסר הדבר על מטיף הכוב

פס י, 9

פסר הדבר על הכוהן הרשע

פס יב, 2

פסר הדבר על כול פסלי הגוים

פס יב, 12-13

בדבר

בדבר מות ענה בו

מבד ט, 7-6

ודבר

ולכול עצה ודבר אשר יהיה

לרבים להשיב

דברו

כיא טמא בכול עובדי דברו

מה ה, 14

וכל מנאצי דברו ישמיד מתבל

מה ה, 19

דברך

[דברך] תעבה נפשם

מהו טו, 18

דברכה

בקום רשעים על ברייתך והלכאים

על דברכה

מהו ד, 34-35

לוא לעבור על דברכה

מהו יב, 24

ודברכה

ועל פיק[ה] ודברכה[נה] ית

מהו א, 21

ודברך

וצדק כול מעשיך וד[ברך]

לא ישוב אחור

מהו יג, 19

לדברכה

כי לא ידעו אמרתה ולא האזינו

לדברכה

מהו ד, 17

מדברך

כי [דבר אחד מ]דברך לא ישוב

אחור

מהו יג, 18

לדברים

ובכל משפטי התורה לדברים

כמשפטים

מבד יד, 7

דברים

ותשם דברים על קו

מהו א, 29

הדברים

במדרש יחד על פי הדברים

מהו ו, 24

ואחר הדברים האלה יתקפו

להם הכוהנים

מבא יו, 10

בדברים

ושבו עד אל תוך העם בדברים

מבד ח, 46-47

דברי

לפסור את כול דברי עבדיו

הנביאים

פס ב, 8-9

דברי עבדיו הנבאים

פס ז, 5

מכול דברי אל בקציהם

מה א, 14

והיה בשומעו את דברי הברית

הזות

מה ב, 13

אל ידבר איש בתוך דברי רעהו

מה ו, 10

עם כול דברי הודותם

מבא טו, 5

ומכשול בכול דברי רציונך

מהו יז, 22

בדברי

בדברי ישעיה בן אמוץ הנביא

אשר אמר

מבד ז, 10-11

דבריו

ואין לצעור על אחד מכול

דבריו

מה ג, 11

ונשאלו הכול על דבריו

מה ו, 15-16

ישאלו הרבים על דבריו

מה ז, 20

ישאלו הרבים על דבריו

מה ז, 21

אם יקים את דבריו

מבד טו, 5

דבריה

וכל יודעין לא ישנו דבריה

מהו יד, 15

ואיכה יוכל כול להשנות את

דבריה

מהו טו, 14

ואני על דבריה

מהו טז, 19

דבריה

אתה בראתה רוח בלשון ותדע

דבריה

מהו א, 28-29

דבריהם

אשר בזה ישראל את דבריהם

מבד ו, 18

המדבר

גולת המדבר ילחמו בם

מבא א, 2

במדבר

כאשר כתוב במדבר פנו דרך

מה ח, 14

ויכרת זכורם כאשר דבר להם

במדבר קדש

מבד ג, 6-7

לחנו במדבר ירושלים

מבא א, 3

למדבר

ללכת למדבר לפנות שם את

דרך היואחז

מה ח, 13

היאה עת פנות הדרך למדבר

מה ט, 19-20

למדבר וארץ ערבה

מבא י, 13

ממדבר

בשוב גולת בני אור ממדבר

מבא א, 3

הדבורים

מעגלי הדבורים עד כל נפש

החיה

מבד יב, 12-13

דגה-דוג**כדגת**

עם כול שללם כדגת הים

פס ו, 1-2

והדגים

והדגים אל יאכלו כי אם

נקרעו חיים ונשפך דמם

מבד יב, 13-14

כדגי

ותעש אדם כדגי הים

פס ה, 12

דיגים

ותשמיני במגור עם דיגים רבים

מהו ה, 7-8

דגל**הדגל**

הדגל הראשון ישליך אל מערכת

האויב

מבא ו, 1-2

הדגל הראשון מחזיק חנית ומגן

מבא ו, 4-5

והדגל

והדגל השני מחזיק מגן וכידן

מבא ו, 5

ועמדו ששה דגלים והדגל

המתקרב

מבא ט, 4

דגלים

ועמדו ששה דגלים והדגל

המתקרב

מבא ט, 4

הדגלים

כסרך הזה יתקעו הכוהנים

לשלושת הדגלים

מבא ח, 14

דגלי

סודי דגלי אל

מבא ג, 6

על החמישית דגלי אל

מבא ד, 10

סרך לסדר דגלי המלחמה

מבא ה, 3

ואחריהם יצאו שלושה דגלי

בינים

מבא ו, 1

ואחריהם יצאו שני דגלי בינים

מבא ו, 4

ויצאו שלושה דגלי בינים

מבא ח, 3-4

סרך לשנות סדר דגלי המלחמה

מבא ט, 10

לסדר דגלי המערכה

מבא יו, 10

ודגלי

[ודגלי] הבנים יהיו להמס לבב

מבא א, 14

דגן

רוב דגן תירוש ויצהר

מהו י, 23

דהב**מדהבה**

עם מהומות רבה והוות מדהבה

עם מצעדי

מהו ג, 25

[אי] עוד מדהבה

מהו יב, 18

דהר**ותדהר**

מסע ברוש ותדהר עם תאשור

יחד לכבודכה

מהו ח, 5

דויד

ויעלו מעשי דויד מלבד דם

אוריה

מבד ה, 5

כאשר אמר והקימותי את סיכת

דוד הנופלת

מבד ו, 16

הסגרתה ביד דויד עבדכה

מבא יא, 2

ודויד

ודויד לא קרא בספר התורה

החתום אשר היה בארון

מבד ה, 2-3

דוך**דוכו**

ולתקדש במי דוכו

מהו ג, 9

דור**דור**

פסרו על מחלת דור

פסא א, 2

דב

דב

ואחיה על עון רשעים דב

מהו ב, 11—10

דבק

תדבק

ולשוני לחך תדבק מהו ה, 32

ידבקו

ידבקו בו כול אלות הברית הוות מה ב, 15—16

ולדבוק

ולדבוק בכול מעשי טיב

מה א, 5

ולדבוק באמת בריחך

מהו טו, 7

הדבק

למען הדבק בהם את אלות ברייתו מבד א, 17

דבר

דבר

דבר בחמה מה ז, 2—3 ואם בשגגה דבר ונענש ששה

חודשים מה ז, 3

דבר ביד רמה מה ה, 17

ויכרת זכורם כאשר דבר להם

במדבר קדש מבד ג, 6—7

כאשר דבר אל מבד ד, 13

הוא היום אשר יפקד אל כאשר

דבר מבד ח, 3—2

ובחרון אפו בו דבר בו

מבד ט, 6

ודבר

ודבר בקוצר אפים מה ו, 26

ודבר סרה במשפט האוב והידעוני

ישפט מבד יב, 3

ודבר אל העם לאמור

מבא י, 3—2

דברתה

ואשר דברתה ביד משה לאמור

מבא י, 6

[ד]ברתה ביד משה

מהו יז, 12

דברו

אשר דברו הנביאים

פח ז, 8

כי דברו סרה על מצות אל

מבד ה, 21

כי דברו תועה על חקי הצדק

מבד ה, 34

אדבר

מה אדבר בלא נודע ואשמיעה

בלא סופר מהו א, 24

ומה אדבר בלא פתחתה פי

מהו י, 7

ואני נאלמתי ומה אדבר על

זות מהו יב, 32

ומה אדבר כיא אם פתחתה פי

מהו יב, 33—32

תדבר

תדבר בה והם ישובו בפי כבודכה ויהיו שריכה

מהו ו, 14

ידבר

ואצפה לראות מה ידבר בי

פח ו, 13—14

אל ידבר אלוהיהו באף

מה ה, 25

אל ידבר איש בתוך דברי רעהו

מה ו, 10

וגם אל ידבר לפני תכוננו הכתוב

לפניו מה ו, 10—11

האיש הנשאל ידבר בתרו

מה ו, 11

ובמושב הרבים אל ידבר איש

מה ו, 11

ואשר ידבר את רעהו במרים

מה ז, 5

ואשר ידבר בפיהו דבר

מה ז, 9

אל ידבר בדברי המלאכה

מבד י, 19

וביום השבת אל ידבר איש דבר

נבל ורק מבד י, 17—18

ואשר ידבר את רעהו

מבד יד, 21

וידבר

וידבר אל אל חבוקו פח ז, 1

ידברו

וועף אפים ידברו עם כול

העמים

[ושו]טרינו ידברו לכול עתודי

המלחמה נבויי לב מבא י, 5

והם בלועז שפה ולשון אחרת

ידברו לעמך מהו ד, 16

לדבר

טרם יכלה אחיהו לדבר

מה ו, 10

וכול איש אשר יש אתו דבר

לדבר לרבים מה ו, 12

אם יומרו לו לדבר מה ו, 13

ואמר יש אתי דבר לדבר לרבים

מה ו, 13

לדבר אל עצת הקודש

מה ז, 9

לדבר למבקר מבד יד, 11—12

דברו

ביום דברו עם המבקר

מבד טו, 8—7

ולמדבר

ולמדבר בתוך דברי רעהו

עשרת ימים

מה ז, 9—10

ומדברי

שולחי אצבע ומדברי און ומקני הון

מה יא, 2

מדברים

והועבה הם מדברים בס

מבד ה, 12—13

נדברו

אז נדברו איש אל רעהו

מבד ח, 40—41

דברתי

כדעתי דברתי

מהו יב, 32

דבר

ואם יש דבר לאחד מאלה

מה ז, 9

לכול דבר לתורה ולהון ולמשפט

מה ז, 3

כיא ירחק ממנו בכול דבר

מה ה, 15

כיא כן כתוב מכול דבר שקר

מה ה, 15

וגם אל יביא איש על רעהו דבר

לפני הרבים מה ו, 1

וכן ישאלו לעצתם לכול דבר

מה ו, 4

כול דבר אשר לוא לחפץ הרבים

מה ו, 11

וכול איש אשר יש אתו דבר

לדבר לרבים מה ו, 12

ואמר יש אתי דבר לדבר לרבים

מה ו, 13

ואשר יזכיר דבר בשם הנכבד על

כול היצורים מה ו, 27

או לכול דבר אשר לו הואה קורה

בספר או מבקר מה ז, 1

ואשר ידבר בפיהו דבר נבל

מה ז, 9

וכן לנזקם לנפשו כול דבר

מה ז, 9

וכול דבר הנסתר בישראל

מה ה, 12

כול איש מהמה אשר יעבר דבר

מתורת משה מה ח, 21—22

ועם עצתו לכול דבר

מה ח, 23—24

אשר יביא על רעהו דבר

מבד ט, 3

הם ישמרו כל דבר מבד ט, 16

אם דבר מות הוא מבד ט, 17

ואם שנים הם והם מעידים על

דבר אחד מבד ט, 20—21

עובר דבר מן המצות מבד י, 3

וביום השבת אל ידבר איש דבר

נבל ורק מבד י, 17—18

ואל יעש איש דבר למקח ולממכר

מבד יג, 15

ולכל דבר אשר יהיה לכל האדם

מבד יד, 10

לעשות דבר מן החורה

מבד טז, 8

וכול ערות דבר רע מבא ז, 7

ולהשמר מכול ערות דבר רע

מבא י, 1

[ומביני דבר] מבא י, 11

ולעית לעאף דבר מהו ח, 36

ואשיבה למבלי דבר

מהו ט, 8

להשכיל בכול רויכה ולשיב דבר

מהו יב, 20

כי [דבר אחד מ]דברך לא ישוב

אחור מהו יג, 18

נפתח דבר ולב מהו יח, 20

להשיב דבר מהו קטע ז, 12

הדבר

כבוא הדבר אשר כתוב

מבד ז, 10

הוא הדבר אשר אמר ירמיה

מבד ח, 20

וכן פשר הדבר פח ב, 5

פשר הדבר פח ה, 3

פשר הדבר על הכוהן פח ח, 16

גרש גרשו גהרות שוטפים כי גרשו עלי רפסם מהו ח, 14—15 יגרשו בהרגש גליהם רפשו וטיט יגרשו מהו ב, 12—13 גורשי ויהמו מחשבי תהום בהמון גורשי רפשו מהו ג, 32 יתגרשו [יתגר]שו לרום גלים ומשברי מים בהמון קולם מהו ג, 15—16 למגרש וכן למגרש מהו יג, 17	כגורלו איש כגורלו בעצת אל מה א, 9—10 גורלי אידכה אדוני כי לוא הפלתה גורלי בעדת שו מהו ז, 34 גורלות במלחמה שלושה גורלות מבא א, 13 הואה הפיל גורלות מה ד, 26 גרם גרמי וכול גרמי ירועו מהו ד, 33	וגורל בני אור וגורל חושך מבא א, 11 וגורל אל לאור [עולמ]ים מבא יג, 5 וגורל אל בפדות עולמים ומועדים לרצונכה וג [ור]ל... ותבצור וגורל אף על נעזבים מהו ג, 27—28 לגורל וישלח עזר עולמים לגורל [ס]דותו מבא יז, 6 שלוה וברכה לגורל אל מבא יז, 7 גורלו ורוחי [גו]רלו גערתה מפנינו מבא יד, 10 ומכשול עווננו יתן גורלו בתוך אדורי עולמים מה ב, 17 ולוא ירום ממקום גורלו מה ב, 23 וכול רוחי גורלו וקץ ממשל לכול אנשי גורלו מבא א, 5 ובכול אנשי גורלו לאין שארית מבא ד, 2 כמי שלא נפל גורלו בתוך למודי מבד ה, 27 אל שם את [בלי]על ואת כול רוחי גורלו וארורים כול רוחי גורלו במחשבת רשע מבא יג, 4—5 וכיל רוחי גורלו מבא יג, 11—12	ועל פיהם יצא הגורל מה ט, 7 ויצא הגורל לצאת ולבוא על פיהו כל באי המחנה מבד יג, 4 בגורל לבוא בגורל בתוך משפ[ח]תו מה א, 9 וכול איש פותי אל יבוא בגורל מה א, 19—20 וכירשתו בגורל על ירשע בו מה ד, 24 וינחלים בגורל קדושים מה יא, 8—7 וכתבוהי במקומו כפי יאותו בגורל ה[אמת] מבד יג, 12 להחל בגורל בני הושך מבא א, 1 ואנו בגורל אמתכה מבא יג, 12 ועם חלכאים בגורל מהו ג, 25 ובגורל [ו]בגורל השביעי יד אל הגדולה מבא א, 14 ובגורל איר הפלתנו לאמתכה מבא יג, 8—10 ל[ג]פים לפניהם ובגורל השל[יש]י... הללים מבא יז, 15—16—17 ובגורל יחד עם מלאכי פנים אינן מליץ בנים מהו ו, 13 ובגורל עם קדושיכה מהו יא, 11—12
--	--	---	---

געל ...געל ואני יצר החמר נשעתי מהו קטע 8, 1 געלה כיא געלה גפשו ביסודי דעת מה ב, 26; ג, 1	גמולים כול משלמי גמולים מה ב, 6—7 גמר ואת גמר הקץ לוא הודיעו פה ז, 2	גלולי וסהרת כבוד מתעב כול גלולי נדה, 5 בגלולי ארור בגלולי לבו מה ב, 11 בגלוליו בהסוגו מאחרי אל בגלוליו מה ב, 16—17	גולת גולת המדבר ילחמו בם מבא א, 2 בשוב גולת בני אור ממדבר מבא א, 3 גולות אבית גולות פח יא, 6
גער גערטה ורוחי [גו]רלו גערטה מפנינו מבא יד, 10 תגער תגער בכול שטן משחית ומר מהו קטע 4, 6	גנב ממאור המהנה אשר גנב בו מבד ט, 11 גנבו וכל האובד ולא נודע מי גנבו מבד ט, 10—11	גלול גלול כפים ומגדלות מבא ט, 10 גלגל מן העת אשר יהיה גלגל השמש מבד י, 15	גולית ואת גולית הגתי איש גבור חיל מבא יא, 1
לגערותך [ל]גערותך אין מכשול מהו י, 17	גנן גן ומכוע מים בארץ ציה [מ]שקי גן מהו ה, 4—5	גמה מגמת פניהם קדים פח ג, 8 מגמת פניהם קדים פח ג, 14	התגוללתי כי בנדה התגוללתי מהו יו, 18
גפר גופרית ובאש גופרית ישטפנו פח י, 5	מגן ועל מ[גן] נשיא כל העדה מבא ה, 1 והדגל השני מחזיקי מגן וכידן מבא ו, 5	גמל אשר גמל על אבינוים פח יב, 3 ורחמי חסדו גמל עלינו מעולם ועד עולם מה ב, 1	התגוללה כיא התגוללה בדרכי רשע בממשלת עוניה מה ד, 19
גורל גורל והכוהנים מברכים את כול אנשי גורל אל מה ב, 1—2 והלויים מקללים את כול אנשי גורל בליעל מה ב, 4—5 וכלת עולמים לכול גורל בליעל מבא א, 5	המגן אורך המגן אמתים וחצי מבא ה, 6 והמגן והמגן מוסב מעשי גדיל שפה מבא ה, 5	גמלתה אמי גמלתה עלי מהו ט, 30 גמלתו מה נשיב כי גמלתו מהו ט, 10, 2	התגוללו ויתגוללו בדרכי זונות ובהון רשעה מבד ח, 5
למשיב גורל [אל] מבא א, 13—14 [גורל בני חושך לכו]ל מלאכי ממשלתו מבא א, 15 לכלת בני חושך [גורל]... מבא א, 16 כיא המה גורל חושך מבא יג, 5 ועל כול [גורל]ל ממשלתו במגפת עולמים מבא יח, 1 ותפל לאיש גורל עולם עם רוחות דעת מהו ג, 22—23	מגנים מגנים שלוש מאות מבא ט, 14 מגני וכולם מחזיקים מגני נחושת מבא ה, 4 ומחזיקים בידם מגני עגלה ורמה מבא ו, 14 ועל כול מגני המגדלות יכתובו מבא ט, 14—15	גמול לוא אשיב לאיש גמול רע מה י, 17—18 להשיב גמול רשעים עליהם מבד ז, 9—10 גמול אל כוח אל שלומי אל מבא ד, 12 שלם גמול רעתם לכול גוי הבל מבא ו, 6 להשיב גמול רשעים מבא יא, 12—13	גליים יתגרשו לרום גליים ומשברי מיט בהמון קולם מהו ג, 15—16 גליהם בהרגש גליהם מהו ב, 12—13 למזורות יבקעו אפעה ושוא בהתרומם גליהם מהו ב, 27—28 כמלח באוניה בזעף ימים גליהם מהו ו, 22—23
הגורל אשר יצא הגורל להתיצב בעבודות מה א, 16 על פיהם יצא תכון הגורל מה ה, 3 וכאשר יצא הגורל מהו ג, 16 ואם יצא לו הגורל לקרוב לסוד היחד מהו ו, 18—19 ואם יצא לו הגורל לקרוב ליחד מהו ו, 21—22	מגני ומגני המגדלות יהיו ארוכים שלוש אמות מבא ט, 12	גמולו והואה ישלם לאיש גמולו מה י, 19 שלם לו את גמולו פח יב, 2—3 גמולם לכפר בעד הארץ ולהשב לרשעים גמולם מהו ח, 6—7 כגמולם ...כגמולם]... מבא טז, 15	גלולים אשר שמו גלולים על לבם מבד ח, 32 בגלולים ועם שרירות לבם יתורו וידרשוכה בגלולים מהו ד, 15 כגלולים לשופטם בבבורתה [ג]לולים הם וכרוב פשעיהם מהו ד, 18—19

ואגלה ואגלה אונכם בדרכי רשעים מבד ב, 2-3 ואגלה עיניכם לראות מבד ב, 14 לגלות לגלות להם נסתרות מבד ג, 13-14 מגולה ...מגולה בלוא... מהו יו, 2 מגולי מגולי אוון ושמועי עמוקות מבא י, 11 נגלה וכל אשר נגלה מן התורה לרוב מבד טו, 13 ונגלתה ונגלתה צדקתך לעיני כול מעשיך מהו יד, 16 תגלה ואחר תגלה להם הדעת פח יא, 1 הגלות ותורתכה חבתה [בי ע] ד קץ הגלות ישעכה לי מהו ה, 11-12 נגלה ויטמון נגלה עד עמוד צדוק מבד ה, 4-5 הנגלה לכול הנגלה ממנה מהו ה, 9 תמימים ככול הנגלה ככול התורה מהו ה, 1-2 לעשות ככול הנגלה עת בעת מהו ח, 15 ככול הנגלה לעת בעת מהו ט, 13 ככול הנגלה להם מהו ט, 19 הנגלות כול הנגלות למועדי תעודותם מהו א, 9 והנגלות והנגלות עשו ביד רמה מהו ה, 12 גלה והגליתי כאשר אמר והגליתי את סכות מלכם מבד ז, 14 והגלתי והגלתי אתכם מהלאה לדמשק מבד ז, 15	יגילו זכול בני אמתו יגילו בדעת עולמים מבא יו, 8 וידעוה ובקצ כבודכה יגילו מהו יב, 22 ונגילה ונגילה בעז[רתך] ונדעצה בש[ל] לומכה מבא יג, 13 והגלנה והגלנה כול ערי יהודה מבא יב, 12 והגלנה כול ערי יהו[דה] מבא יט, 5 גילות יכתובו גילות אל במשיב שלום מבא ג, 11 גלה גליתה ואוון בשר גליתה מהו א, 22 גליתה אווני [למון]ס[ר] מהו ו, 4 [ונפלא]אותי[כ]ה גליתה לי ואביט מהו יא, 17 ומה אומר בלוא גליתה לבי מהו יב, 33-34 אתה גליתה ידכה מהו יג, 3 [ומה] אביט בלוא גליתה עיני מהו יח, 19 ומאור גליתה ולוא להשיב מהו קטע 2, 12 אתה גליתה אווני מהו קטע 4, 7 כיא גליתה אווני לרזי פלא מהו קטע 5, 10 [פ]לא רויכה גליתה מהו קטע 6, 5 גלו וכאשר גלו הנביאים ברוח קודשו מהו ח, 16 יגלה עד יגלה אל ישע וצדקה ליראי שמו מבד ח, 43 תגלה ואם תגלה בת האח מבד ה, 10 ותגלה ותגלה לב עפר להשמר מהו יח, 24 ותגל ותגל או[ון] עפר מהו יח, 4 פתחתה לבבי לכינתה ותגל אוון מהו קטע 12, 12	מגור מגור עם חוליים מהו ח, 26 במגור ותשמני במגור עם דגים רבים מהו ה, 7-8 גזל גזל אשר גזל הון אביונים פח יב, 10 ויגזול ויגזול ויקבוצ הון אנשי חמס פח ח, 11 יגזולו יגזולו הון פח א, 7 ולגזול ולגזול את עניי עמו מבד ו, 16 בגזל וכפס עיצה בגזל פח י, 1 גזע גזעו כערע[ר] בערבה] גזעו כחרלים במלחה מהו ח, 24 ומרמס גזעו לכל עוברי דרך מהו ח, 8-9 וגזעו וגזעו ויהי למקור עולם מהו ח, 7-8 גזעם ובל ימיתו בארץ גזעם מהו ח, 23-24 גחזי לגחזי ואלישע לגחזי נערו מבד ח, 20-21 גיח יגיח ובחבלי שאול יגיח מכור הריה מהו ג, 9-10 גיל ויגיל על כן ישמח ויגיל פח ה, 14-15 ותגל ותגל עליהם כמרחמת על עולה מהו ט, 35-36	גוה בגו או מובאים בגו כי אם כבסו במים מבד יא, 3-4 בגוית ונקמות בגוית בשרו פח ט, 2 מגויתי כי נשבת מעווי מגויתי מהו ח, 32 גויותיהם וכארים גויותיהם כי נפלו מבד ב, 19 גוע גוע כי גוע ויהיו כלא היו מבד ב, 20 יגוע ולאיש אשר יגוע מבד יד, 14 גור גרו המה מאתכה גרו על נפשי מהו ב, 23-24 ותגור ותגור נפש אביון עם מהומות רבה מהו ו, 25 יגורו אשמה מעל עולה ורמיה יגורו יחד מהו קטע 3, 15 ויגורו ויגורו בארץ דמשק מבד ו, 5 בגור אורכה אדוני כי לא עזבתני בגורי בעם מהו ה, 5 התגוררם ושני התגוררם ופירוש מעשיהם מבד ז, 5-6 מגוריהם באלה יתהלכו ככול מגוריהם מהו ו, 2 וגר ולהחזיק ביד עני ואביון וגר מבד ו, 21 והגר ובני ישראל שלשתם והגר רביע מבד יד, 4 ובני ישראל שלשתם והגר רביע מבד יד, 5-6 גרי כי כול גרי למשפט תרשיע מהו ז, 12
---	---	---	--

...גדול יתנו יד בכל

מבא א, 17-18

אל גדול ונורא מבא י, 1
ואנו שא[רית עמך גדול] שמכה
אל החסדים מבא יד, 8
ותלויים וכול עם השופרות יריע[ו]
תרוע[ת מלחמה] ב[קול גדול]
מבא טו, 7-6

גדול העצה לתבונתה אין מספר
מבא ו, 6
לחוקות מאור גדול בפנות ערב
מהו יב, 5
בסו[ר שמכה ה] גדול מהו יג, 14
...[גדול והוא פלא והם לוא
יוכלו מהו קטע 1, 2

הגדול

והקדמוני עד המדרב הגדול
מבא ב, 12
כיא בטח בשמכה הגדול
מבא יא, 2
כיא בכוחה ובעוז חילכה הגדול
מבא יא, 5
את כבודך ואת כוחך הגדול
מהו טו, 21-20

כגדול

[אודך] אדוני כגדול כוחך
מהו יד, 23
ולתגישני ברצונך כגדול חסדיך
מהו טו, 12

לגדול

להשפע הכול איש לרעהו הקטן
לגדול מה ה, 23
וישמעו הקטן לגדול מה ו, 2
גדולה
וכוח וגבורה וחמה גדולה בלהבי
אש מבד ב, 5
ובקצו יצא בחמה גדולה

מבא א, 4
והיתה מהומה ג[דולה ב] בני יפת
מבא א, 5-6

כיא גדולה [תגופת י] רכה
מבא יד, 14
תרועת מלחמה גדולה

מבא ה, 10
קול תרועה גדולה לצנח מלחמה
מבא ה, 15-16
ויתמוגגו בהווה ג[דולה]

מהו ג, 34

הגדולה

ובגורל השביעי יד אל הגדולה
מבא א, 14
על האות הגדולה מבא ג, 13
ובתנשא יד אל הגדולה על
בליעל מבא ית, 1

גדולים

לעשות בם שפטים גדולים
מה ה, 13-12

הכינותם לעשות בם שפטים
גדולים מהו טו, 19

הגדולים

אשר יעשה כמעשיכה הגדולים
מבא י, 8
ומי ככול מעשי פלאכה הגדולים
מהו י, 10-11
יעצור כוח

המגדל

כ[יא י] סבו המגדל לשלושת
רוהות מבא ט, 13
מאה מגן ומאה פני המגדל
מבא ט, 13

כמגדל

ותשימי כמגדל עוז כחומה
מהו ז, 8
נשגבה

למגדל

ושערים שנים למגדל אחד
מבא ט, 14
לימין

המגדלות

ומגני המגדלות יהיו ארוכים
שלוש אמות מבא ט, 12
ועל כול מגני המגדלות יתחברו
מבא ט' 14-15

והמגדלות

והמגדלות יוצאים מן המערכה
מבא ט, 12-13

ומגדלות

גליל כפים ומגדלות

מבא ט, 10
וקשת ומגדלות מבא ט, 11

גדיל

והמגן מוסב מעשי גדיל שפה
מבא ה, 5

מפותחים כמעשי גדיל

מבא ה, 7-8

גדע**תגדע**

ורמי קומה תגדע[בגבורותיה]
מבא יד, 11

יגדעו

ודלתו[ת נחושת לבל יגדעו]
מהו ה, 38

גדף**גדפו**

אשר גדפו ויהרפו פח י, 13

יגדפו

בעבור אשר לא יגדפו
מבד יב, 7-8

גדופים

ולשון גדופים מה ד, 11

ובלשון גדופים פתחו פה
מבד ה, 11-12

ובגדפותם

ובגדפותם לא החתינו
מהו ב, 35

גדר**הגדר**

נבנתה הגדר רחק החוק

מבד ד, 12

גוג**בגוג**

[...בעש] ותכה שפטים בגוג
מבא יא, 16

גוי

הם גוי אבד עצות מאשר אין בהם
בינה מבד ה, 17
גבורת אל כלת אל ככול גוי הבל
מבא ד, 12
לשלם גמול רעתם לכול גוי הבל
מבא ו, 6
בדם גוי הבל מבא ט, 8-9
שבעת גוי הבל מבא יא, 8-9
ומלה לכול גוי רשעה

מבא טו, 2
עד [כלות כול גוי] מבא יז, 1

הגוי

הגוי המר והנמהר פח ב, 11

לגוי

ולאשר ישבה לגוי נצר
מבד יד, 14

גויים

וקהל גויים אסף לכלה אין
שאית מבא יד, 5
[מחץ גויים צריכ] מבא יט, 3

גויים

ולתציב במלחמה להכניע גויים
מה ו, 21
[פתחי שעריך להביא אליך] חיל
מבא יט, 5-6
כי אתה שלותה גויים רבים
פח ה, 15

להרוג גויים ולא יחמל

פח ו, 9
כי אתה שלותה גויים רבים
פח ט, 3

מחץ גויים צריכה מבא יב, 10
וידעו כול גויים אמתכה

מהו ו, 12

גואים

להביא אליך חיל גואים
מבא יב, 13

הגויים

ביד הגויים וביד בחיור

פח ה, 3-4
יתן אל את משפט כול הגויים
פח ה, 4

ויאספו אלו כול הגויים פח ה, 5
פשר הדבר על כול פסלי הגויים

פח יב, 12-13
פשרו על כול הגויים פח יג, 1

כי ברשעת הגויים האלה
מבד ה, 15

כל אדם אשר יחריס אדם מאדם
בחוקי הגויים להמית הוא

מבד ט, 1
אל ישלח את ידו לשפוך דם לאיש
מן הגויים מבד יב, 6

הגויים

לכול ארצות הגויים מבא ב, 7
[תעו] דת מלחמה ככול הגויים
מבא טו, 1
[גבו] רי כתיים והמון אשור וחיל
כול הגויים מבא יט, 10

הגואים

על כול הגואים פח ג, 5
אל ישראל קרא חרב על כול
הגואים מבא טו, 1

לגויים

אל ישבות איש במקום קרוב
לגויים בשבת מבד יא, 14-15
אל ימכר איש בהמה ועוף טהורים
לגויים מבד יב, 8-9

גויי

ובתמימי דרך יתמו כול גויי
רשעה מבא יד, 7

גדד**ויגדודו**

ויגדודו על גפש צדיק
מבד א, 20

גדוד

כל יבוא גדוד בכלי מלחמתו
מהו ו, 28

בגדוד

בחיל בליעל בגדוד ארז ומואב
מבא א, 1

גדודי

על כול גדודי הכתיים במצרים
מבא א, 4

להפיל גדודי בליעל

מבא יא, 8

ובגדודי

ובגדודי כתיי אשור

מבא א, 2

גדודיהם

כול הצבא לכול גדודיהם
מבא א, 3

גדל
לגדל

לגדל נצר מהו ו, 15

ולגדל

ולגדל נצר ולהעני בכוח מהו ז, 19

הגדלת

הגדלת עם עמכ[ה]

מבא יח, 7

הגדילו

עלי הגדילו עקב ויליוו עלי

בשפת עול מהו ה, 25

להגדיל

מי בשר כזאת ומה יצר חמר

להגדיל פלאות מהו ד, 29

וללהתגדל

וללהתגדל ולהתקדש לעיני שאר

הגויים מבא יא, 15

גדל

רומם אל גדל אל מבא ד, 8

בגדול

בגדול טובכה ור[חמיק]

מהו י, 15

בגדול[ל זרועכה] ורוב אמתכה

מהו יא, 30

וגדול

ואתה ברחמיכה וגדול חסדיכה

מהו א, 33—32

וגדול [הרחם]ם הסולח לשבי

מהו יד, 24—23

גודלו

ובמועד אל יאיר רום גודלו

לכול קצי [עולמים] מבא א, 8

גודלכה

ל[כנול] בני חושר ואור גודלכה

מבא יד, 17

הגדלתך

ובעבור הגד[לתך] בי ולמען

אשמתם מהו ה, 27—26

הגדולה

אני ידעת[י] כי לך [הגדולה]

מהו טו, 26—25

גדולתו

גדול[תו] בשמים ובארץ

מהו קטע 13, 3

גודלים

והבטן ארבע גודלים

מבא ה, 13

גדול

בו יתקרבו לנחשיר גדול

מבא א, 10

בקול המון גדול מבא א, 11

[בליעל... המון] גדול

מבא א, 17

ועם אבוינים יד גבורתכה

מבא יג, 14—13

ויד גבורתכה...אבוינו למגפת

כלה מבא יח, 11—10

כי גבורתכה [הראיתה בהם]

מהו ה, 22—21

בכוח גבורתכה מהו יח, 8

ולהבין פתאים בכוח גבורתך

מהו קטע 15, 4

ומי מתכן גבורתכה

מהו קטע 16, 5

בגבורתכה

לשפוטם בגבורתכה [כלוליר

הם] וכרוב פשעיהם מה ד, 18—19

ובגבורתכה

ואזמרה בחסדיכה ובגבורתכה

אשוחכה כול היום מהו יא, 6—5

וכגבורתכה

וכגבורתכה החזקה מבא י, 9

וכגבורתכה אין בכוח

מהו ט, 17—16

ולגבורתכה

ואין לנגד כבודכה ולגבורתכה

אין מחיר מהו י, 10

גבורות

יכתובו גבורות אל מבא ג, 5

ומשפטי גבורות פלאכה

מבא יג, 8

בגבורות

ויבינם בגבורות פלאו

מבד יג, 8

גבורתום

במעשי גבורתום מה א, 21

גבורותיכה

להודיע לכול החיים

גבורותיכה מהו ד, 28—29

בגבורותיכה

ורמי קומה תגד[ע]

בגבורותיכה] מבא יד, 11

ובגבורותיכה

ובגבורותיכה גרוממה

תמי[ד] מבא יד, 13

ובגבורותיכה] ישוחחו לאין

השבת מהו ו, 12—11

וגבורותם

[הבל] מחסיהם וגבורתם כעשן

נמלה מבא טו, 10

וגבריא

על הרביעי רסאל מיכאל

וגבריא ל[מימין]...

מבא ט, 16—15

גבורת אל כלת אל בכל גוי

הבל מבא ד, 12

מועד גבורת ידכה בכתיים

לאמור מבא יא, 11

[ה]פלתה עמנו [גבורת] פלא

מבא יח, 9

ולמשכולי גבורת פלא

מהו ט, 27

בגבורת

חדל מעמד רשעים [ב]גבורת

אל מבא ד, 3—4

ולהכניע מערכת אויב בגבורת

אל מבא ו, 6—5

להחזיק בגבורת אל

מבא י, 5

מרים ידו [בגבורת] פלאו

מבא טו, 13

בגבורת מלאך האדיר למשרת

מיכאל מבא יח, 6

וגבורת

וגבורת כול לתפארת עולם

מה י, 13

וגבורת אל מא[מצת] ל[בב בני

חושיך] מבא א, 14

לגבורת

גלחמים יחד לגבורת אל

מבא א, 11

ברקת חנית לגבורת אל

מבא ו, 2

כרוח ובשלוט לגבורת פלא

מבא יא, 9

וכשלוני לגבורת עולם

מהו ט, 26—25

ויקרא כושלים ל[גבורת] פלא

מבא יד, 5

גבורותו

פלא יועץ עם גבורתו

מהו ג, 10

בכוח גבורתו ורוב רחמיו

מהו ד, 32

לכפר לבשר גבורתו

מהו יח, 23

וגבורותו

וגבורותו משענת ימיני

מה יא, 5

ושיכלו וכוחו וגבורתו וחוגו

מבד יג, 11

ובגבורתו

אברכנו בהפלא מודה ובגבורתו

אסוחח מה י, 17

גבורתכה

עם כוח גבורתכה

מה יא, 19—20

נשמחה ביד גבורתכה

מבא יג, 13—12

ולכול גבורי מלחמות אין מנוס

מהו ו, 33

ואתה אל שכתה בעד פריו ברו

גבורי כוח מהו ח, 11

ואפסחה בשומעי משפטיכה עם

גבורי כוח מהו י, 34—33

וגבורי

וגבורי חיל נכשלו במ מלפנים

ועד הנה מבד ב, 17

וגבורי פלא משרותיכה

מהו ה, 22

גבוריכה

...עם גבוריכה ובהפלא נספרה

יחד בדעותיכה מהו קטע 10, 7

גבוריהם

ולכול גבוריהם אין מעמד

מבא יד, 8

לכול גבוריהם אין מציל

מבא יד, 11

וגיבוריהם

וגיבוריהם בו אבדו

מבד ג, 10—9

גבורה

ושכל ובינה וחכמת גבורה

מה ד, 3

מקור צדקה ומקוה גבורה

מה יא, 7—6

ובקדושי עמו יעשה גבורה

מבא טז, 1

ובכוחכה כול גבורה

מהו יא, 8

ברז שכלכה ומעין גבור[ה]

מהו יב, 13

ימקוה כבוד וסקור דעת וגבור[ה]

מהו יב, 29

ידעתי להודיע גבורה

מהו קטע 7, 6

בכוח גבורה מהו קטע 7, 9

הגבורה

לכה המלחמה ומאת[כה]

הגבורה מבא יא, 4

לכה הגבורה ובידיכה הפלחמה

מבא יח, 12

ומעון הגב[ורה] מהו א, 6

בגבורה

ולפתוח פה לנאלמים לנגן

בגבור[ה] מבא יד, 6

וגבורה

וכוח וגבורה וחמה גדולה

בלהבי אש מבד ב, 5

גבורת

יד גבורת אל בפלחמה

מבא ג, 8

גאה

גוה
רשע ושקר גוה ורום לבב
מה ד, 9

גאל

גואל
ולכתולה אשר אין לה גואל
מבד יד, 14—15

וגאולים

וגאולים בשובתו מה ג, 2—3

לגאולו

לגאולו שמו בהם מבד יב, 16

להגאל

להגאל בדם טמאתם מבא ט, 8

יגואלו

אשר יגואלו בטמאת האדם
מבד יב, 16

גבא

וכל גבא בסלע אשר אין בו די
מרעיל מבד י, 12—13

גבה

גבהם
ובניהם אשר כרום ארוים גבהם
מבד ב, 19

וגבואה

וגבואה בקומה מהו קטע 7, 3

גבהות

להשת גבהות עולם
מבד א, 15

גבל

גבלו
אשר גבלו ראשנים בנחלתם
מבד א, 16

גבול

גבול סמוך לשמור אמנים
מה י, 26

ולסור מנתיבות צדק ולסיע גבול
מבד א, 15—16

היו שרי יהודה כמשיגי גבול
מבד ח, 3

וכל אשר פרצו את גבול התורה
מבד ח, 48

הגבול

ובקץ חורבן הארץ עמדו מסיגי
הגבול מבד ה, 20

בגבול

ותעמד פעמי בגבול רשעה
מהו ב, 8

ומה כוח לי כיא התיצבתי בגבול
רשעה מהו ג, 24

להתהלך לפניך בגבול [צדיקי]ם
מהו ז, 14—15

גבולי

ובהיותם אשים גבולי לבלתי שוב
מה י, 10—11

גבולות

[ג]בולות עמים מהו קטע 6, 11

מגבל

מה אני מגבל במים ולמי
נחשבתי מהו ג, 24

ומגבל

ואני יצר החמר ומגבל המים
מהו א, 22

מקוה עפר ומגבל [אדם]ה
מהו יב, 25—26

והוא מבנה עפר ומגבל מים
מהו יג, 14—15

מגבלו

והוא מעפר מגבלו
מה יא, 21

גבע

מגבעות

ופרי מגבעות כראשיהם בגדי
מלחמה מבא ז, 10

גבר

אשר גבר קלונו מכבודו
פח יא, 12

תגבר

ורוח מרוח תגבר מהו ט, 16

ותגבר

ותגבר עד לאין מספר
מהו ד, 27

הגברתה

ולבני אנוש כול נפלאותיה אשר
הגברתה מהו א, 35

ובסוד פלאכה הגברתה עמדי
מהו ד, 28

בוקי מכשול ולשון הגברתה
בפי בלא נאספה מהו ח, 35

[אודכה אדוני כי] הגברתה עד
אין מס[פר] מהו ט, 37

וביצר חמר הגברתה מודה מודה
מהו יא, 3

ויגביר

הואה ישא ויגביר בעמו
פח א, 9

תגבר

ואתה תגבר צרי עלי למכשול
מהו ט, 21

להגביר

[להגב]יר באמת מבא יג, 15

ובמחשבתה להגביר ולהכין
כול לכבודכה מהו יח, 22

ולהגביר

להשפיל חושך ולהגביר אור
מבא יג, 15

הגבירכה

כיא לא יחשבוך [ע]ד הגבירכה
בי מהו ד, 22—23

ולמען הגבירכה בי לגנדי בני
אדם מהו ה, 15

בהגבירכה

כי נמאסו למו ולא יחשבוני
בהגבירכה בי מהו ד, 8

והגבירכה

והגבירכה בי נגד בני אדם
כיא בחסדכה עמדי מהו ב, 24—25

ויתגבר

לשמכה ויתגבר בכבו[דכה]
מהו יח, 8

ויתגברו

ויתגברו להון ולעצב
מבד ח, 7

ויתגברו על כל בני תבל
מבד ח, 56—57

גבר

גבר יהיר ולוא ינוה
פח ח, 3—4

יברר אל באמתו כול מעשי גבר
מה ד, 20

ועול בלבב גבר מהו ד, 23

בטוב ארדף גבר מהו י, 19

ויהפוכו לשוחה חיי גבר
מהו ב, 17

והרית גבר הצרה בחבליה
מהו ג, 9

ויפלט גבר ממשברים מהו ג, 10

בדעתי יצרי גבר ותשובת אנוש
מהו יא, 20

נגעתי גבר מהו קטע 4, 4

וגבר — מגבר

וגבר [מגבר] ישכיל
מהו ט, 15—16

גבור

ואת גולית הגתי איש גבור חיל
מבא יא, 1

קומה גבור שבה שביכה

[קומה גבור שבה שביכה]
מבא יב, 9

וידרוך גבור קשתו ופתח מצור
מהו ו, 30

וגבור

וגבור המלח[מה] בעדתנו
מבא יב, 8

גבורים

ואני אמרתי חנו עלי גבורים
מהו ב, 25

אריית שוברי עצם אדירים ושתי
[ם] גבורים מהו ה, 7

חיל גבורים על רוב עד
מהו י, 23

[המסתה] לב גבורים
מבא יח, 11

וגבורים

אשר המה קלים וגבורים
פח ב, 12

לגבורים

בוז למלכים לעג וקלס לגבורים
מבא יב, 7—6

[לג]בורים מבא יט, 1

גבורי

ולחזיק יחד בכול גבורי חיל
מבא יב, 6

להשפיל גבורי עמים

מבא יא, 12

עם קדושים גבורי צבא

מבא יב, 7

גבורי המלחמה ידושלים

מבא יב, 16

[ג]בורי אלים מתאורים
למלחמה[ה] מבא טו, 14

[גבו]רי כתיים מבא יט, 10

ומלחמת גבורי שמים תשוט
בתבל מהו ג, 35—36

בשר ב... מהו יח, 9
ואדעה כיא לכה עשיתה אלה אלי
ומה בשר מהו יח, 21
נתיבות שלום ועם בשר הפליא
מהו קטע 3, 3
ואוון בשר גליתה
מהו קטע 5, 10
מה בשר לאלה מהו קטע 7, 10
...בשר... מהו קטע 1, 9
ורוב [ב]שר להרשיע
מהו קטע 9, 9

לבשר
צבא דעת לספר לבשר גבורתו
מהו יח, 23
אני לבשר ידעתי
מהו קטע 6, 6

בבשר
ממזרים להרשיע בבשר
מהו קטע 6, 3
ובשר
ותמימי רוח ובשר מבא ז, 5
ובשר מיצר [ח]מר יכבד
מהו ט, 16

מבשר
מבשר עולות ומחלבי זבח
מה ט, 4
ותרם מבשר כבודו
מהו טו, 16—17

בשרו
יטהר בשרו להוות במי נדה
מה ג, 8—9
להתם כול רוח עולה מתכמי
בשרו מהו ד, 20—21
ולא ימעל איש בשאר בשרו
מבד ז, 1
ויתעלמו איש בשאר בשרו ויגשו
לזמה מבד ח, 6—7
איש מנוגע בטמאת בשרו
מבא ז, 4—5

בבשרו
וכול מנוגע בבשרו מהו יא, 11
או מום מנוגע בבשרו
מהו יא, 11—7
או איש אשר מום עולם בבשרו
מבא ז, 4

בשרי
וימס כדונג בשרי
מהו ח, 32—33

לבשר
טובכה לבשר ענוים לרוב
רחמיכה מהו יח, 14

בתל
ולבתולה
ולבתולה אשר אין לה גואל
מבד יד, 14—15

וברורי
וברורי מצרף מהו קטע 18, 4
ברתי
ובכול נפש ברתי מהו טו, 10
יברר
ואז יברר אל באמתו מהו ד, 20
לברר
לברר דעתם באמת חוקי אל
מה א, 12

להבר
ואני בחרתי להבר כפי כרצונך
מהו טו, 10

כבור
ואיש כבור כפיו לקרבו
מה ט, 15

ברש
כרוש
מטע ברוש ותדער עם תאשור
יחד לכבודכה מהו ח, 5

בשר
בשר
מי בשר כזאת ומה יצר חמר
להגדיל פלאות מהו ז, 29
מסוד בשר לאשר בחר אל
מה יא, 7
ולסוד בשר עול מה יא, 9
ואם אשכול בעוון בשר
מה יא, 12
כי ריב לו עם כל בשר
מבד א, 2
כל בשר אשר היה בחרבה
מבד ב, 20
בכול בשר עול מבא ד, 3
וחרבה תואכל בשר אשמה
מבא יב, 10—11
וחרבך תואכל בשר מבא יט, 4
על כול בשר מבא טו, 13
וממשלת ישראל בכול בשר
מבא יו, 7—8
ומחסי בשר אין לי מהו ז, 17
ולכלות בשר עד מועדים
מהו ח, 31
ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
מהו י, 22
רוח בשר להבין בכול אלה
מהו יג, 13—14
...בשר... מהו יג, 16
כי לא ביד בשר [יבחר] אדם
מהו טו, 12—13
ומה אף הוא בשר כי ישיכל
מהו טו, 21

מי בשר כזאת ומה יצר חמר
להגדיל פלאות מהו ז, 29
מסוד בשר לאשר בחר אל
מה יא, 7
ולסוד בשר עול מה יא, 9
ואם אשכול בעוון בשר
מה יא, 12
כי ריב לו עם כל בשר
מבד א, 2
כל בשר אשר היה בחרבה
מבד ב, 20
בכול בשר עול מבא ד, 3
וחרבה תואכל בשר אשמה
מבא יב, 10—11
וחרבך תואכל בשר מבא יט, 4
על כול בשר מבא טו, 13
וממשלת ישראל בכול בשר
מבא יו, 7—8
ומחסי בשר אין לי מהו ז, 17
ולכלות בשר עד מועדים
מהו ח, 31
ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
מהו י, 22
רוח בשר להבין בכול אלה
מהו יג, 13—14
...בשר... מהו יג, 16
כי לא ביד בשר [יבחר] אדם
מהו טו, 12—13
ומה אף הוא בשר כי ישיכל
מהו טו, 21

מי בשר כזאת ומה יצר חמר
להגדיל פלאות מהו ז, 29
מסוד בשר לאשר בחר אל
מה יא, 7
ולסוד בשר עול מה יא, 9
ואם אשכול בעוון בשר
מה יא, 12
כי ריב לו עם כל בשר
מבד א, 2
כל בשר אשר היה בחרבה
מבד ב, 20
בכול בשר עול מבא ד, 3
וחרבה תואכל בשר אשמה
מבא יב, 10—11
וחרבך תואכל בשר מבא יט, 4
על כול בשר מבא טו, 13
וממשלת ישראל בכול בשר
מבא יו, 7—8
ומחסי בשר אין לי מהו ז, 17
ולכלות בשר עד מועדים
מהו ח, 31
ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
מהו י, 22
רוח בשר להבין בכול אלה
מהו יג, 13—14
...בשר... מהו יג, 16
כי לא ביד בשר [יבחר] אדם
מהו טו, 12—13
ומה אף הוא בשר כי ישיכל
מהו טו, 21

מי בשר כזאת ומה יצר חמר
להגדיל פלאות מהו ז, 29
מסוד בשר לאשר בחר אל
מה יא, 7
ולסוד בשר עול מה יא, 9
ואם אשכול בעוון בשר
מה יא, 12
כי ריב לו עם כל בשר
מבד א, 2
כל בשר אשר היה בחרבה
מבד ב, 20
בכול בשר עול מבא ד, 3
וחרבה תואכל בשר אשמה
מבא יב, 10—11
וחרבך תואכל בשר מבא יט, 4
על כול בשר מבא טו, 13
וממשלת ישראל בכול בשר
מבא יו, 7—8
ומחסי בשר אין לי מהו ז, 17
ולכלות בשר עד מועדים
מהו ח, 31
ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
מהו י, 22
רוח בשר להבין בכול אלה
מהו יג, 13—14
...בשר... מהו יג, 16
כי לא ביד בשר [יבחר] אדם
מהו טו, 12—13
ומה אף הוא בשר כי ישיכל
מהו טו, 21

מי בשר כזאת ומה יצר חמר
להגדיל פלאות מהו ז, 29
מסוד בשר לאשר בחר אל
מה יא, 7
ולסוד בשר עול מה יא, 9
ואם אשכול בעוון בשר
מה יא, 12
כי ריב לו עם כל בשר
מבד א, 2
כל בשר אשר היה בחרבה
מבד ב, 20
בכול בשר עול מבא ד, 3
וחרבה תואכל בשר אשמה
מבא יב, 10—11
וחרבך תואכל בשר מבא יט, 4
על כול בשר מבא טו, 13
וממשלת ישראל בכול בשר
מבא יו, 7—8
ומחסי בשר אין לי מהו ז, 17
ולכלות בשר עד מועדים
מהו ח, 31
ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
מהו י, 22
רוח בשר להבין בכול אלה
מהו יג, 13—14
...בשר... מהו יג, 16
כי לא ביד בשר [יבחר] אדם
מהו טו, 12—13
ומה אף הוא בשר כי ישיכל
מהו טו, 21

מי בשר כזאת ומה יצר חמר
להגדיל פלאות מהו ז, 29
מסוד בשר לאשר בחר אל
מה יא, 7
ולסוד בשר עול מה יא, 9
ואם אשכול בעוון בשר
מה יא, 12
כי ריב לו עם כל בשר
מבד א, 2
כל בשר אשר היה בחרבה
מבד ב, 20
בכול בשר עול מבא ד, 3
וחרבה תואכל בשר אשמה
מבא יב, 10—11
וחרבך תואכל בשר מבא יט, 4
על כול בשר מבא טו, 13
וממשלת ישראל בכול בשר
מבא יו, 7—8
ומחסי בשר אין לי מהו ז, 17
ולכלות בשר עד מועדים
מהו ח, 31
ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
מהו י, 22
רוח בשר להבין בכול אלה
מהו יג, 13—14
...בשר... מהו יג, 16
כי לא ביד בשר [יבחר] אדם
מהו טו, 12—13
ומה אף הוא בשר כי ישיכל
מהו טו, 21

מי בשר כזאת ומה יצר חמר
להגדיל פלאות מהו ז, 29
מסוד בשר לאשר בחר אל
מה יא, 7
ולסוד בשר עול מה יא, 9
ואם אשכול בעוון בשר
מה יא, 12
כי ריב לו עם כל בשר
מבד א, 2
כל בשר אשר היה בחרבה
מבד ב, 20
בכול בשר עול מבא ד, 3
וחרבה תואכל בשר אשמה
מבא יב, 10—11
וחרבך תואכל בשר מבא יט, 4
על כול בשר מבא טו, 13
וממשלת ישראל בכול בשר
מבא יו, 7—8
ומחסי בשר אין לי מהו ז, 17
ולכלות בשר עד מועדים
מהו ח, 31
ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
מהו י, 22
רוח בשר להבין בכול אלה
מהו יג, 13—14
...בשר... מהו יג, 16
כי לא ביד בשר [יבחר] אדם
מהו טו, 12—13
ומה אף הוא בשר כי ישיכל
מהו טו, 21

מי בשר כזאת ומה יצר חמר
להגדיל פלאות מהו ז, 29
מסוד בשר לאשר בחר אל
מה יא, 7
ולסוד בשר עול מה יא, 9
ואם אשכול בעוון בשר
מה יא, 12
כי ריב לו עם כל בשר
מבד א, 2
כל בשר אשר היה בחרבה
מבד ב, 20
בכול בשר עול מבא ד, 3
וחרבה תואכל בשר אשמה
מבא יב, 10—11
וחרבך תואכל בשר מבא יט, 4
על כול בשר מבא טו, 13
וממשלת ישראל בכול בשר
מבא יו, 7—8
ומחסי בשר אין לי מהו ז, 17
ולכלות בשר עד מועדים
מהו ח, 31
ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
מהו י, 22
רוח בשר להבין בכול אלה
מהו יג, 13—14
...בשר... מהו יג, 16
כי לא ביד בשר [יבחר] אדם
מהו טו, 12—13
ומה אף הוא בשר כי ישיכל
מהו טו, 21

ברכה
מלא ארצכה כבוד ונחלתכה
ברכה מבא יב, 11
מלא ארצכה כבוד ונחלתכה
ברכה מבא יט, 4
[ב]אהלו [ב]רכה וישועה
מהו יב, 3
...ברכה... מהו קטע 5, 14
הברכה
ולשמך הברכה לעול[ם]
מהו יז, 19

וברכה
לשלום וברכה כבוד ושמחה
מבא א, 9
שלום וברכה לגורל אל
מבא יז, 7
ברכתכה
וחסדי ברכת[כה]

ברכות
ופרות זרע עם כול ברכות עד
מה ד, 7
ברכותיכה
ועם בחירי שמים ברכ[ותיכה]
מבא יב, 5

לברוך
לברוך בן נרייה מבד ח, 20

ברך
ברכים
ונותן לנמוגי ברכים חזוק
מעמד מבא יד, 6
ברכי
וילכו ברכי כמים מוגרים
במורד מהו ד, 33—34
וילכו כמים ברכי מהו ח, 34

ברק
וברקים
עננים למשאם זקים וברקים
לעבודתם מהו א, 13

ברקת
ברקת חנית לגבורת אל
מבא ו, 2

ברר
ברור
והכידנים ברול ברור טהור
מבא ה, 11

בורה
ויד הכידן קרן בורה
מבא ה, 14
ברורים
עד עשרה אנשים ברורים
מבד י, 4
[ב]רורים לחפציהם מהו יג, 20

ושמכה אברהם תמיד
מהו קטע 4, 17

אברכנו
אברכנו בהפלא מודה
ובגבורתו אשוחח מה י, 17
הברכנו
תרומת שפתים הברכנו כחוק
מה י, 7

ואברכנו
ועם משכב יצועי ארננה לו
ואברכנו מה י, 15

יברך
ובכול קץ נחיה יברך עושינו
מה ט, 26

יברככה
יברככה בכל טוב וישמורכה
מה ב, 2—3

יברכנו
בתרומת שפתים יברכנו
מה ט, 26

נברכה
שמכה נברכה לעולמים
מבא יג, 6

יברכו
ואחר יברכו כול עדת היחד
מה יא, 21
ויחד יברכו ויחד יועצו
מה ו, 3

יברכוכה
לעולמי עד יברכוכה
מהו יא, 26

ויברכוכה
ויברכוכה לעולמי [עולמים]
מהו א, 32

מברך
כיא הוא מברך את רשית הלחם
והתירוש מה יא, 19—20
או לכול דבר אשר לו הואה קורה
בספר או מברך מה ז, 1

מברכים
מברכים את אל ישועות
מה א, 19
והכוהנים מברכים את כול
אנשי גורל אל מה ב, 1—2

המברכים
אומרים אחר המברכים
מה ב, 10

ולברך
ולדרוש משפט ולברך ביחד
מה ו, 7—8
ולהתאפק על עלילות רשע
מהו יד, 9

יתברך
יתברך בלבבו לאמור שלום
מה ב, 13

כי אם שבועת הברית או באלות
הברית
מבד טו, 1—2
ואם באלות הברית והובא אל
השפטים
מבד טו, 4—3
בשבועת הברית יקימו עליהם
מבד טו, 6
יפקדוהו בשבועת הברית
מבד טו, 8
את הברית לשוב אל תורת משה
מבד טו, 9

בברית

כיא לוא האמינו בברית אל
פח ב, 4
לעשות חוקי אל בברית חסד
מה א, 7—8
יעבורו בברית לפני אל
מה א, 16
ובעוברים בברית מה א, 18—19
וכל העוברים בברית
מה א, 20
וכל העוברים בברית מודים
מה א, 24
אחריהם לאמור
בהלכתנו קרי בברית אמת וצדק
מה א, 25—26
יכול העוברים בברית

מה ב, 10
לעביר הבא בברית הזות
מה ב, 11—12
אנשי היחד המחזיקים בברית
מה ה, 2—3
יבוא בברית אל
מה ה, 8
ואשר יקים בברית על נפשו
מה ה, 10

כיא כול אשר לוא נחשבו
בברית
מה ה, 18
וכיא יבוא בברית מה ה, 20
ואם ישיג מוסר יביאהו בברית
מה ו, 14—15
אבואה בברית אל
מה י, 11
וכל אשר הובאו בברית

מבד ו, 11
כל האנשים אשר באו בברית
החדשה בארץ דמשק מבד ח, 21
ומאסו בברית אמונה

מבד ח, 34—35
אשר באו עמו בברית אברהם
מבד יב, 11
והבא בברית לכל ישראל לחוק
עולם
מבד טו, 5
בברית עמכה
מה יח, 24
השבתה להביא בברית עמכה
ולעמוד
מה יח, 28

ובברית

ובברית החדשה פח ב, 3
וברית שלומכה חרתה למו בחרט
מבא יב, 3

וברית כרתה לאבותינו

מבא יג, 6
...אנוש וברית פותו במ
מהו קטע א, 4, 8

כברית

כברית אשר הקים אל לראשונים
מבד ד, 9

לברית

והיתה לו לברית יחד עולמים
מה ג, 11—12
כיא במ בחר אל לברית עולמים
מה ד, 22
בדעת כולם לברית משפט
מה ה, 9
...ואיתמר החזיק לו לברית
[יחד ע]ולמים מבא יו, 3

בריתו

אשר שמרו בריתו בתוך רשעה
מה ו, 3
כיא הבל כול אשר לוא ידעו את
בריתו
מה ה, 19
המתנדבים ביחד להקים את
בריתו
מה ה, 21—22
למען הדבק בהם את אלות
בריתו
מבד א, 17
מהם הקים אל את בריתו
לישראל עד עולם מבד ג, 13
וכן משפט כל באי בריתו
מבד ח, 1
ולכול אנשי [בריתו...]

מבא א, 15
ואתם בני בריתו התחזקו במצורף
אל
מבא יו, 8—9

בבריתו

כיא לוא החשבו בבריתו
מה ה, 11

לבריתו

המתנדבים לשוב ביחד לבריתו
מה ה, 22
השומר חסד לבריתו
מבא יד, 4

בריתי

ומדנים לרעי קנאה ואף לבאי
בריתי
מהו ה, 24
כול נצמדי סודי ואנשי [בריתי]
מהו ה, 25

בריתכה

למען [בריתכה] מבא יח, 8

בריתך

בקום רשעים על בריתך
וחלאתם על דברכה מהו ד, 34—35
שבי [בריתך] מהו יד, 21—22
ולדבוק באמת בריתך
מהו טז, 7

כול נגע מכשול מחוקי בריתך
מהו טז, 15

בבריתך

כיא עריצים בקשו נפשי בתומכי
בבריתך מה ב, 21—22

בבריתכה

אתחזקה בבריתכה מהו ד, 39
[ות]מכני בבריתכה
מהו ז, 10
שש לבי בבריתכה ואמתכ[ה]
מהו י, 29

בבריתך

ותחזק נפשי בבריתך
מהו ב, 28
להשמר בבריתך מהו טו, 15
וימאסו בב[ריתך] מהו טו, 18
[ל]היות לו מתחזק בבריתכה
מהו יח, 9

ובבריתכה

ובבריתכה שמרתה לנו מאז
מבא יח, 7

לבריתכה

לעזר שארית ומחיה לבריתכה
מבא יג, 7
אודכה אדוני כי האצירות פני
לבריתכה
מהו ד, 5
הנועדים יחד לבריתכה
מהו ד, 24

צדקתכה העמדתני לבריתכה
מהו ז, 19—20

מבריתכה

לוא הדיחוני[ן] מבריתכה
מבא יד, 10—9
אשר נזורו מבריתכה

מהו ד, 19
ואני אמרתי בפשעי נעבותי
מבריתכה מהו ד, 35
ובכול הוותם [ל] החתתה
מהו ז, 7—8
מבריתכה

בריתם

בני צדוק ואנושי בריתם
מהו א, 2
ולרוב אנשי בריתם מהו ה, 9
ורוב אנשי בריתם מהו ו, 19

ברזל

והלוהב ברזל לבן מאיר
מבא ה, 10
והכידנים ברזל ברור טהור
מבא ה, 11
וחומת עוזו בריחי ברזל
מהו ה, 38

ברח

ברחי
וחומת עוזו [ן] בריחי ברזל
מהו ה, 38

ובריחי

ובריחי עולם בעד כול רוחי
אפעה מהו ג, 18
ובריחי עוז ללוא ישבורו
מהו ו, 28

לבריחי

אבני כהן [לבריחי] עוז ללוא
תתועז מהו ו, 26—27

ברך

ברוך

ברוך אתה אלי מה יא, 15
וענו ואמרו ברוך אל ישראל
מבא יג, 2

ברוך אל ישראל

מבא יד, 4
וענו ואמרו ברוך שמכח אל
אלים מבא יח, 6
ברוך אתה אדוני כי לא עזבתה
יתום מהו ה, 21—20
ברוך אתה אדוני אל הרחמים
ועב חסד מהו י, 13
ברוך אתה אדוני א[שר] נתתה
ל[עבדך] שכל מהו יא, 28
ברוך אתה אל הרחמים והחנינה
מהו יא, 30

כי נשענתי ברחמיכה ברוך
אתה אדוני מהו יא, 33—34
ברוך אתה אדוני יוצר הכול
ועב העליליה מהו טו, 8
ברוך אתה אל הדעות אשר
הכינותה מהו קטע א, 4, 15

וברוכים

ובר[ו]כים כול משרתיו
מבא יג, 2—3

להברך

להברך בראשית הלחם או
התידוש מהו ו, 5
להברך בראשית הלחם והתידוש
מהו ו, 6

וברכו

וברכו על עומדס את אל ישראל
מבא יג, 1
וברכו שם כולם את אל ישראל
מבא יד, 3—4
וברכו שם את אל ישראל
מבא יח, 6

אברך

אברך שמו בראשית
מהו י, 14

אברכה

מקהלם אברכה שמכה
מהו ב, 30
תמיד אברכה שמכה ואספרה
מהו יא, 6

בצץ

כבבץ

נשברת מקניה ותטבע בבבץ רגלי
מהו ז, 2

כצר

ותבצור

ותבצור... מבא יח, 13

מבצר

והוא לכול מבצר ישחק

כאוניה ב[מ]צולות ים וכעיר

מבצר מלפ[ני] אויב

מהו ג, 7-6

במבצר

בל יבוא במבצר

מהו ו, 35

מבצרי

אשר יבנו על מבצרי העמים

פח ד, 6-5

בקע

יבקעו

יבקעו אפעה ושוא בתהומם

גליהם מהו ב, 27-28

ויבקעו

ויבקעו לאבדון נחלי בלעיל

מהו ג, 32

ומבקע

חיג ימים ומקוי נהרות ומבקע

תהומות מבא י, 13

בקר

המבקר

האיש המבקר על הרבים

מהו ו, 12

אל יד האיש המבקר

מהו ו, 19-20

והבינו המבקר

בפרוש התורה

מבד יג, 6-5

וזה סרך המבקר

למחנה

מבד יג, 7

זולת פי המבקר

אשר למחנה

מבד יד, 13

ונתנו על יד המבקר

והשופטים

מבד יד, 12

ביום דברו עם המבקר

מבד טו, 8-7

עד עמדו לפני המבקר

מבד טו, 11

...המבקר אותו וצוה עליו

מבד טו, 14

והמבקר

והמבקר אשר ללל המחנות

מבד יד, 9-8

והמבקר יכתבהו בידו

מבד ט, 18

למבקר

וידיעהו לעיניו כהוכיח למבקר

מבד ט, 17-18

ושב והודיע למבקר

מבד ט, 19

וביום ראות האיש יודיעה

למבקר

מבד ט, 22

כי אם אמר למבקר אשר

במחנה ועשה אמנה

מבד יג, 16-15

לדבר למבקר דבר לכל ריב

ומשפט

מבד יד, 11-10

בוקר

למועד לילה בתקופתו לפנות

בוקר מהו יב, 6

הבוקר

הלילה ההוא למנות עד הבוקר

מבא יט, 9

ובוקר

ועם מוצא ערב ובוקר אמר חוקיו

מה י, 11

יומם ולילה ומוצאי ערב ובוקר

מבא יד, 14-13

[ער]ב ובוקר מהו קטע 3, 4

ובבוקר

ובבוקר יכבסו בגדיהם

מבא יד, 2

בקש

בקשו

כיא לוא בקשו ולוא דרשהו

מה ה, 11

[כיא] עריצים בקשו נפשי

בתומכי בביתך

מהו ב, 22-21

ולבקש

רוח

מהו טז, 6

ומבקשי

בינה

מהו קטע 18, 3

ברא

והוא ברא אנוש לממשלת תבל

מה ג, 18-17

והוא ברא רוחות אור וחושך

מה ג, 25

בראתה

כול [נפש ברא]תה לרצונכה

מהו א, 11

אתה בראתה ארץ ככוחה

ימים ותהומות מהו א, 15-14

ולכול שני נצח [בראתה]

מהו א, 20

אתה בראתה רוח בלשון ותדע

דבריה מהו א, 29-28

כי אתה בראתה צדיק ורשע

מהו ד, 38

רק אתה [ברא]תה צדיק

מהו טה, 15-14

ורשעים בראתה לחרונה

מהו טו, 17

בראתו

בו הכינותה בטרם בראתו

מהו טו, 14

בראתם

ובטרם בראתם ידעתה כול

מעשיהם לעולמי עד

מהו א, 9-8

את כיל מעשיך בטרם בראתם

מהו יג, 8

ולברוא

[וא]שר קדם ולברוא חדשות

מהו יג, 12-11

הבורא

הבורא ארץ וחוקי מפלגה

מבא י, 12

הבריאה

ויסוד הבריאה זכר ונקבה

מבד ד, 21

בריא אתם

כי הוא משפט בריאתם

מבד יב, 15

ברה

ברי

ומאכלו ברי

פח ו, 5

ברית

ליחד ברית עולם מה ה, 6-5

ולנקום נקם באלות ברית

מה ה, 12

להקם ברית לחוקות עולם

מה ח, 10

ברית היחד אשר יסור מכול

מה ח, 17-16

ובזכרו ברית ראשנים

מבד א, 4

להסגירם לחרב נקמת נקם ברית

מבד א, 18-17

ויעבדו ברית ויפירו חוק

מבד א, 20

ועתה שמעו אלי כול באי ברית

מבד ב, 2

ובעלי ברית לעולם

מבד ג, 4

ויסגרו לחרב בעונם את ברית

אל

מבד ג, 11-10

פתחו פה על חקי ברית אל

מבד ה, 12

לאמר לא נכוננו

ויזכר אל ברית ראשנים

מבד ו, 2

ברית אל נאמנות להם לחיותם

מבד ז, 5-6

אלף דור

כי להם ברית האבות

מבד ח, 17-18

והיא ברית ההדשה

מבד ח, 35

ושבי פשע יעקב שמרו ברית אל

מבד ח, 40

ואיש מכל באי ברית אל

מבד יג, 14

וכל המתהלכים באלה ברית אל

מבד יד, 2-1

נאמנות להם

מבד יד, 2-1

כרת עמכם ברית ועם כל ישראל

מבד טז, 2-1

ואם להניא אם לעבור ברית

מבד טז, 12-11

ועמהם בעור מרשיעי ברית

מבא ז, 2

עם קדושי ברית ומלומדי חוק

מבא י, 10

השומר ברית לאבותינו

מבא יד, 8

וסוד אמת אמצחה בלבבי ומיה

ברית לדורשיה מהו ה, 9

ואל כול ברית אדם אביט

מהו יז, 26

ברית חסד

מהו קטע 7, 7

הברית

המה עריצים מפירי הברית

פח ב, 6

וקראו באוניהמה את כול חוקי

הברית מה א, 4-5

וכפי יומיו ישיכיליהו בחוקי

הברית מה ו, 7

והיה בשומעו את דברי הברית

הנות מה ב, 13

ידבקו בו כול אלות הברית

מה ב, 16-15

וכול באי הברית יענו

מה ב, 18

שומרי הברית

מה ה, 2

שומרי הברית ודורשי רצונו

מה ה, 9

בו חבו באי הברית הראשנים

מבד ג, 10

כמצות באי הברית החדשה

בארץ דמשק מבד ו, 19

וכל אשר פרצו את גבול התורה

מבא הברית מבד ח, 48

בלכתם קרי בחקי הברית

מבד ח, 52

וכל איש מב[י]א הברית

מבד ט, 3-2

בספר ההגו וביסודי הברית

מבד י, 6

בער

יבערו

יבערו בו לכלת עולמים
מה ב, 15
בשביעי נוגהו יבערו כול
מהו ו, 18

בוער

ויפרח כאש בוער עצור
בע[צמותי] מהו ח, 30

בוערת

לאש בוערת ככול אנשי אשמה
עד כלה מהו ו, 18—19

תבעיר

ונכאי רוח תבעיר כלפיר אש
בעמיר מבא יא, 10

ומבערי

כולם קדחי אש ומבערי זיקות
מבד ה, 13

בעת**ונבעתה**

ונבעתה במשפטי צדק
מהו א, 24

נבעתים

כיורדי ימים נבעתים מהמון
מים מהו ג, 14

להבעת

ואם קלל או להבעת מצרה
מהו ז, 1

בצע**הבוצע**

הוי הבוצע בצע רע [לב]יתו
פח ט, 12

בצע

הוי הבוצע בצע רע [לב]יתו
פח ט, 12

ולא נחתה משעני על בצע

מהו י, 22—21

ובצע

אשר יקבוצו הון ובצע
פח ט, 5

אל ישפט על הון ובצע

מבד י, 18
על הון ובצע בשבת
מבד יא, 15

בעבור הון ובצע

מבד יב, 7
ובצע וברוב עדנים
מהו י, 29

ולבצע

ויתגברו להון ולבצע
מבד ח, 7

מבניתי

וירעו כול אושי מבניתי
מהו ז, 4

ותכן על סלע מבניתי
מהו ז, 8—9

תבנית

תבנית אדם ותולדותיו
מבא י, 14

בנט**באבנט**

והוגרים באבנט בד שש משורר
מבא ז, 9

בעד**בעדכה**

בעדכה ולמען הגבירה בי לגנד
בני אדם מהו ו, 15

בעדי

ותשוך בעדי מכול מוקשי שחת
מהו ב, 21

בעדם

אשר כפר אל בעדם
מבד ד, 7—6

כן יכפר אל בעדם מבד ד, 10
וכפר אל בעדם מבד ח, 57

בעל**בעול**

בעול בכל סוד אנשים
מבד יד, 8—9

ובעולים

ובעולים לשמע[ק] ולות
מבא ו, 12

ובעל

ומה הוא איש תהו ובעל הבל
מהו ז, 32

לבעל

ושקוי לבעל מדנים
מהו ה, 36

בעלים

כל אשם מושב אשר אין בעלים
מבד ט, 13

וכן כל אבדה נמצאת ואין לה
בעלים והיתה לכהנים
מבד ט, 14—15

אם לא נמצא לה בעלים
מבד ט, 16

ובעלי

ובעלי ברית לעולם מבד ג, 4
[ש]ארית אנשי מלחמתי ובעלי
ריבי מהו ז, 23—22

בעליו

ישיביע בעליו בשבועות האלה
מבד ט, 12—11

לבניו

וידחם עליהם כאב לבניו
מבד יג, 9

בניהם

את בניהם אשר יגיעו לעבור
על הפקודים מבד טו, 5—6

ובניהם

ובניהם אשר כרום ארזים גבהם
מבד ב, 19

ובניהם במצרים הלכו בשרירות
לבם מבד ג, 5

ובניהם בו אבדו מבד ג, 9

בת

ולוקחים איש את בת אחיהו ואת
בת אחותו מבד ה, 7—8

בת

ומבד ה, 10

בנות

[בנות] עמי צרחנה
מבא יב, 13—14

[בנות] עמי הבענה בקול רנה
מבא יט, 7

בנימין

בני לוי ובני יהודה ובני בנימין
מבא א, 2

בנה**נבנתה**

נבנתה הגדר רחוק
מבד ד, 12

ויבן

ויבן להם בית נאמן בישראל
מבד ג, 19

לבנות

לבנות עיר שו בדמים
פח י, 10

בונה

הוי בונה עיר בדמים
פח י, 5—6

בוני

בוני החיץ אשר הלכו אחרי צו
מבד ד, 19

ובכל אלה לא הכינו בוני החיץ
וטחי התפל מבד ח, 12

ובשנאו את בוני החיץ
מבד ח, 18

מבנה

והוא מבנה עפר ומגבל מים
מהו יג, 15—14

ומבנה

כור העוון ומבנה החטאה
מהו א, 23

מבנית

וסוד מבנית קודש מה יא, 8

ובני ישראל שלשתם והגר רביע
מבד יד, 4

ובני ישראל שלושתם והגר
רביע מבד יד, 5—6

ובני עמון וחיל צידון
מבא א, 1—2

ובני צדק יאירו לכול קצוות
תבל מבא א, 8

מעשי חיה ובני כנף
מבא י, 14

לבני

אלה סודי רוח לבני אמת תבל
מה ד, 6

וינחילן לבני איש
מה ד, 26

לבני צדוק הכהנים
מה ה, 9

אל ישא ואל יתן לבני השחת
כי אם קף לכף מבד יג, 14—15

לוא תהיה [לכול בנ]י חושך
מבא א, 6—7

למלחמת כלה לבני חושך
מבא א, 10

חזקו ואמצו והיו לבני חיל
מבא טו, 7

להתם דרך לבני אדם
מהו ד, 32

מועדים לבני אשמה
מהו ה, 7

וצידים לבני עולה
מהו ה, 8

ילכו רכיל לבני הוות
מהו ה, 26

ותשימיני אב לבני חסד
מהו ז, 20

ולבני

ולבני האדם עבודת העוון
ומעשי הרמיה מהו א, 28

משפטי נגיעי ולבני אנוש כול
נפלאותיה אשר הנבחרתה
מהו א, 34—35

ולבני אמתכה נחתה ש[כל]
מהו י, 26

מבני

ווקק לו מבני איש מה ד, 20

ומזמת ערמה מבני אדם
מה יא, 6

ולהבדל מבני השחת
מבד ו, 14—15

מבני חמשה ועשרים שנה
מבד י, 7—6

אל ימשול איש מבני המחנה
מבד יג, 12—13

שבעה כוהנים מבני אהרן
מבא ז, 9—8

[נכ]בדתה מבני
מהו קטע 6, 10

ובן שלשים שנה יגש לריב ריב ומשפט
מה ו, 13—14

לבן

הקם לבן אמתכה
מה יא, 16
איש מרעהו וכן לבן אדם
מה י, 27
ולוא לבן אדם תום דרך
מהו ד, 30—31

מבן

מבן עשרים כול חכמי העדה
מה ו, 27—28
ואל יתיצב עוד מבן ששים שנה ומעלה
מבד י, 7—8
מבן שלשים שנה ועד בן ששים
מבד יד, 6

מבן שלשים שנה
מבד יד, 8
מבן חמשים שנה ומעלה
מבא ב, 4

מבן ארבעים שנה
מבא ו, 13
מבן שלשים שנה
מבא ו, 13

מבן ארבעים שנה עד בן חמשים
מבא ז, 1
מבן חמשים שנה ועד בן ששים
מבא ז, 1

מבן ארבעים שנה ועד בן חמשים
מבא ז, 2
כולם יהיו מבן חמש ועשרים שנה
מבא ז, 3

לבנו

כאשר אמר בין איש לאשתו ובין
אב לבנו
מבד ז, 8—9

בנים

ועתה בנים שמעו לי
מבד ב, 14
ולקחו נשים והולידו בנים
מבד ז, 6—7
כיא באו בנים עד משברי מות
מהו ג, 8

בני

בני צדוק ואנושי ברייתם
מה ו, 2
[על פי] בני אהרון הכהנים
מה ו, 15—16
על פי בני אהרון

מה ו, 23
על פי בני צדוק הכהנים
מה ו, 24
לפני בני צדוק הכהנים
מה ו, 3
וכול אבות בני אהרון הכהנים
מה ו, 11, 13

ולאהוב כול בני אור

מה א, 9
ולשנוא כול בני חושך

מה א, 10
והלויים מספרים את עוונות בני
ישראל
מה א, 22—23

ונכרת מתוך כול בני אור
מה ב, 16

את כול בני אור
מה ג, 13

בתולדות כול בני איש
מה ג, 13

ממשלת כול בני צדק
מה ג, 20

יביד מלאך חושך כול ממשלת
בני עול
מה ג, 21—22

ובמלאך חושך תעות כול בני
צדק
מה ג, 22—21

להכשיל כול בני אור
מה ג, 24

עזר לכול בני אור
מה ג, 24—25

ורוב חסדיו על כול בני אמת
מה ד, 5

באלה תולדות כול בני איש
מה ד, 15

וחכמת בני שמים
מה ד, 22

ומשובים על פי בני צדוק
מה ה, 2

על פי בני אהרון
מה ה, 21

רק בני אהרון ימשלו במשפט
ובהון
מה ט, 7

להבדיל ולשקול בני הצדוק
לפי רוחם
מה ט, 14

יעם בני שמים חבר סודם
מה יא, 8

וחטאת בני אדם
מה יא, 15

בם תעו בני נח ומשפחתי[הם]
מבד ג, 1

בני יעקב תעו בם
מבד ג, 4

בתעות בני ישראל מעליהם
מבד ז, 1—2

ובעמדו וקרקר את כל בני שת
מבד ז, 20—21

ויתגברו על כל בני תבל
מבד ח, 56—57

ואשר אמר לא תקום ולא תטור
את בני עמך
מבד ט, 2

עד בני ששים שנה
מבד י, 7

להחל בגורל בני חושך
מבא א, 1

בני לוי ובני יהודה ובני בנימין
מבא א, 2

בשוב גולת בני אור ממדבר
העמים
מבא א, 3

[לכול בני] י חושך
מבא א, 7

ואורך ימים לכל בני אור
מבא א, 9

בני אור וגורל חושך
מבא א, 11

יחזקו בני אור לגנוף רשעה
מבא א, 13

וגבורת אל מא[מצת] [לבב בני
חושך]
מבא א, 14

[גורל בני חושך] [לכל מלאכי
ממשלתו]
מבא א, 15

לכלת בני חושך
מבא א, 16

בעזרת בני אור אנשי ה[אמת]
מבא א, 16

ובשלישית ילחמו בשאר בני
אדם
מבא ב, 10—11

בששית ובשביעית ילחמו בכול
בני אשור ופרס
מבא ב, 12

תחלק המלחמה על כול בני חם
מבא ב, 13

והגבירכה בי נגד בני אדם
מהו ב, 24—25

לנקמת אפו בכול בני חושך
מבא ג, 6

נגף [אל] אל כול בני חושך
מבא ג, 9

וקרקר כול בני שית
מבא יא, 6

בכול בני איש
מבא יא, 14

כי על בני האדם משמרו
מבד יב, 4—5

לכלות כול בני חושך ושמחה
[לכול] [בני אור]

מבא יג, 16
[לכול] בני חושך ואור גודלכה
מבא יד, 17

לעזרת בני חושך
מבא טז, 9

הוא בני אהרון
מבא יז, 2

וכול בני אמתו יגילו בדעת
עולמים
מבא יז, 8

ואתם בני בריתו התחזקו
במצרף אל
מבא יח, 8—9

ונפלו בני יפת לאין קום
מבא יח, 2

ובהכמתכ[ה] [הוכחתה בני]
עולם
מהו א, 8

ולבוא ביהד עם עדת בני שמים
מהו ג, 22

וזממו עלי בני בלעיל
מהו ד, 10

על כול בני רצונו

מהו ד, 32—33
וחס[ה] בני איש מאשמה

בצדקתכה
מהו ד, 37—38

כי אתה אלי סתרתני נגד בני
אדם
מהו ה, 11

ולמען הגבירכה בי לנגד בני
אדם
מהו ה, 15

אנשי עצתכה בתוך בני אדם
מהו ו, 11

וכול בני א[מ]תו יעוררו להחם
[בני] רשעה
מהו ו, 29—30

וכול בני אשמה לא יהיו עוד
מהו ו, 30

ולא מענה לשון לכול [בני] אשמה
מהו ז, 11

וכול בני אמתכה תביא בסליחות
לפניכה
מהו ז, 29—30

כי אתה אב לכול בני אמתכה
מהו ט, 35

בתוך בני אדם
מהו יא, 6

ורחמיכה לכול בני רצונכה
מהו יא, 9

ואשמת מעל להיחד [עם] בני
אמתך
מהו יא, 11

אליהם להחוד עם בני שמים
מהו קטע ז, 10

בני איש ב[יד]יך
מהו קטע י, 10

בני איש לפי שכלו
מהו קטע יא, 11

בבני

והיתה מהומה [גדולה] בבני יפת
מבא א, 5—6

ובשנית בבני לוד
מבא ב, 10

ברביעית ובחמישית ילחמו בבני
בשנה השמינית ילחמו בבני
מבא ב, 11

עילם
מבא ב, 12—13

בתשיעית ילחמו בבני ישמעאל
וקטורה
מבא ב, 13

ובה[רתה] בבני צדק
מבא יג, 10

ובבני

ובבני אלים ובבני[...]
מהו קטע ז, 3

ובני

ובני לוי יעמודו איש במעמדו
מה ו, 22

בעצת קודש ובני סוד עולמים
מהו ב, 25

הכהנים והלויים ובני צדוק
מבד ג, 21; 1
ובני צדוק הם בחירי ישראל
מבד ד, 3—4

בהאספם לבית מועד

מבא ג, 4

ולבית

ולבית האמת בישראל והנלוים עליהם מה ה, 6

מבית

ולוא ישפול איש מבית מעמדו מה ב, 23
אשר יצילם אל מבית המשפט פח ת, 1-2
וכל האנשים מבית פלג מבד ח, 45

ביתו

כהר ביתו יאשם כי אם נלחץ מבד ה, 15

לביתו

הוי הבצוע בצער לביתו פח ט, 12

מביתו

אם סוררת היא אל יוציאה מבד יא, 7

לביתכה

יעצתה בשת לביתכה פח ט, 13-14

בתי

בהפרד שני בתי ישראל מבד ה, 12

ובתי

ובתי ראשים ושוקים מבא ו, 14

בכר

מבכריה

אהיה בצוקה כמו אשת לדה מבכריה מהו ג, 7

בלל

בלת

כלת לשון ומפרד עמים מבא י, 14

בלה

לבלה

לענותו בנגע לבלה במרירי נפש פח ט, 10-11

בליעל

נהיים בממשלת בליעל מה א, 18

וכל פשעי אשמתם וחטאתם בממשלת בליעל מה א, 23-24

והלויים מקללים את כול אנשי גורל בליעל מה ב, 4-5

יתה בליעל משולח בישראל

מבד ד, 12-13

פשרו שלוש מצודות בליעל

מבד ד, 14-15

ויקם בליעל את יחנה ואת אחיהו במזמתו מבד ה, 18-19

לפוקדם לכלה ביר בליעל

מבד ח, 2

כל איש אשר ימשלו בו רוחות בליעל מבד יב, 2

בחיל בליעל בגדוד אדום

ומבא מבא א, 1

ולהכרית את קרן [בליעל]

מבא א, 4-5

וכלת עולמים לכל גורל בליעל

מבא א, 5

ושלושה יתאזרו חיל בליעל

מבא א, 13

[בליעל... המ]ון גדול

מבא א, 17

אף אל בעברה על בליעל

מבא ד, 1-2

להפיל גודדי בליעל

מבא יא, 8

שם את [בליעל] ואת כול רוחי

גורלו מבא יג, 2

וא[ר]ן בליעל במחשבת

משטמה מבא יג, 4

ואתה עשית בליעל

מבא יג, 10-11

לשאר[ית עמד] בממשלת בליעל

מבא יד, 9

ונגד כול חיל בליעל

מבא טו, 3-2

אל י[שרא]ל... להסיר בל[יעל]... [באבדונו ת]יים]

מבא טו, 16-17-18

ובהתאזר [בליעל]

מבא טז, 9

ובהנשא יד אל הגדולה על

בליעל מבא יח, 1

על כול המון בליעל

מבא יח, 3

וזמזות בליעל [ורשע]

[מח]שבותם מהו ב, 16-17

והמה סוד שוא ועדת בליעל

מהו ב, 22

וקץ חרון לכול בליעל

מהו ג, 28

וילכו נחלי בליעל על כול

אנפי רום מהו ג, 29

ויבקעו לאבדון נחלי בליעל

מהו ג, 32

כי אתה אל תנאץ כל מחשבת

בליעל מהו ד, 12-13

והמה נעלמים זמות בליעל

מהו ד, 13

זממו עלי בני בליעל

מהו ד, 10

והמה הוות לבם יחשובו [ונחלי]

[בליעל פתחו לשון]

נחלי [ב]ל[יעל] על אפפו נפשי

מהו ה, 27

מהו ה, 40

ויעץ בליעל עם לבכם

מהו ו, 21-22

כי בליעל עם הופע יצר היותם

מהו ז, 3-4

[בליעל]

מהו קטע ו, 6

ובליעל

ובליעל לוא אשמור בלבבי

מהו י, 22

בלע

תבלעני

ורוח עועים תבלעני מהוות פשעם מהו ז, 5

תבלענו

וכוס חמת רעל תבלענו

פח יא, 14-15

תתבלע

כי תתבלע כול חכמתם בהמות ימים מהו ג, 14-15

למבלעי

ואשיבה למבלעי דבר ולמשתוחחי בי תוכחת

מהו ט, 8-9

בבלע

בבלע רשע צדיק ממנו

פח ה, 8-9

לבלעו

לבלעו בכעס חמתו

פח יא, 5-6

לבלעם

הופיע אליהם לבלעם וללשלים

פח יא, 7-8

בלעדי

ומבלעדין

במהשבתו יכינו ומבלעדין לוא יעשה מה יא, 11

בלעדיכה

[בלע]דיכה לא יביט כול מהו י, 3

מבלעדיכה

כי מבלעדיכה לוא תתם דרך מה יא, 17

ומבלעדיך

ועל פיק[נה] ודברכה[נה]יה כול ומבלעדיך לא יעשה מהו א, 21

בלתי

לבלתי

לבלתי החזיק מעמד בתוך העדה מה ו, 11-4

לבלתי התחזק בתוך העדה

מה ו, 11

לבלתי התיסר ביהד עצתו

מה ג, 6

ובהיותם אשים גבולי לבלתי

שוב מה י, 11-12

לבלתי בוא אל המקדש להאיר

מזבח חנינם מבד ו, 12

לבלתי היות עשוק ורצוף

בעדתו מבד יג, 10

ולהתם כוח לבלתי ההזק מעמד

מהו ה, 29-30

ובשבעה הקימותי על נפשי

לבלתי חטוא לך

מהו יד, 17

ולבלתי

[ול]בלתי עשות מכול הרע בעיניך מהו יד, 18

בן

ומה אפהואה בן האדם במעשי פלאכה מה יא, 20

ביד ישעיה הנביא בן אמוץ

לאמר מבד ד, 13-14

אשר אמר עליהם לוי בן יעקב

מבד ד, 15

דברי ישעיה בן אמוץ הנביא

אשר אמר מבד ז, 10-11

לברוך בן גרייה

מבד ח, 20

אל ישלח את בן הנכר

מבד יא, 2

ועד בן חמשים שנה

מבד יד, 8

עד בן חמש וארבעים

מבא ו, 13

ועד בן חמשים

מבא ו, 13

מבן ארבעים שנה ועד בן חמשים

מבא ז, 2

ועד בן שלושים

מבא ז, 3

מבן ארבעים שנה עד בן חמשים

מבא ז, 1

מבן חמשים שנה ועד בן ששים

מבא ז, 1

[בן אמת]

מהו טז, 18

ובן

ובן עשרים שנה יעבור על הפקודים מה ו, 8-9

ובן חמש ועשרים שנה

מה ו, 12

עם אנש[י] הבנים
מבא ו, 11

ביצה

וביצ'י, וביציהם
קורי עכביש קוריהם וביצ'י
צפעונים ביציהם
מבד ה, 13—14

בית

אשר בעצת בית אשמתם
פח ד, 11
פשו על בית אבשלום
פח ה, 9
פשו הוא בית המשפט
פח י, 3
איש בית מעמדו מה ב, 22
בית קודש לישראל מה ח, 5
בית קודש לאהרון מה ט, 6
ויבן להם בית נאמן בישראל
מבד ג, 19
יבוא עליך ועל עמך ועל ביה
אביך ימים מבד ז, 11
וכל הבא אל בית השתחות
מבד יא, 21—22
אשר אמר יביא עליך ועל עמך
ועל בית אביך

מבד יג, 24
להאיר בשמחה ב[ית י]שראל
מבא יו, 7

הבית

אל יוציא איש מן הבית לחוץ
ומן החוץ אל הבית
מבד יא, 7—8

בבית

אשר יהיו עם המת בבית יטמאו
מבד יב, 18

בבית (א בית)

א בית גלותו פח יא, 6
עושי התורה בבית יהודה
פח ח, 1
אין להם חלק בבית התורה
מבד ה, 33
ולא יהיה להם ולמשפחותיהם חלק
בבית התורה

מבד ח, 36
אל יטול בבית מושבת סלע
ועפר מבד יא, 10—11

ובית

ובית תמים ואמת בישראל
מה ח, 9
ובית יחד לישראל ההולכים
בתמים מה ט, 6

לביט

אין עוד להשתפח לביט יהודה
מבד ד, 11

מבינתו

[לה]שמיע ליצר מבינתו
מהו יח, 11

מבינתה

אלה ידעתי מבינתה
מהו א, 22
אלה ידענו מבינתה אשר
מבא י, 16 [חנתנו]

ומבינתך

ואני ידעתי ומבינתך כי
ברצונכה מהו יד, 12—13
[ומ]בינתך מהו קטע 15, 8

בינות

כי לא עם בינות הוא
מבד ה, 16
לעם לא בינות להלבט
במשגתם מהו ב, 19

לתבונתה

גדול העצה [לתבונתה] אין
מספר מהו א, 6

בין

בנים
ואין מליץ בנים לקהלם
מהו ו, 13

בינים

ואחריהם יצאו שלושה דגלי
בינים מבא ו, 1
ואחריהם יצאו שני דגלי בינים
מבא ו, 4
וחמשים אנשי בינים

מבא ז, 15
ויצאו שלושה דגלי בינים
מבא ח, 4—3

הבינים

עם אלף מערכת אנשי הבינים
מבא ו, 8
עם אנשי הבינים מבא ו, 11
[וי]צאו אליהם כול אנשי
הבינים מבא ט, 3
[וי]צאו אנשי הבינים
מבא טו, 3
וחללי הבינים יחלו לנפול
ברזי אל מבא טו, 9
ואנשי הבינים ישלחו ידם
בחיל הכתים מבא יז, 13—14

הבנים

[ודג]לי הבנים והיו להפס לבב
מבא א, 14
לצאת אנשי הבנים מבא ג, 1
ועל חצוצרות קרא אנשי
הבנים מבא ג, 7

ומביני

[ומביני דבר יושב]
מבא י, 11

יתבונן

יתבונן כול בחו[קיה]
מהו י, 2

להתבונן

להתבונן במעשי פלאך
מהו ז, 32

ולהתבונן

ולהתבונן בכול נפלאותיה
מה יא, 19

בינה

אשר נתן אל ב[לכו בינה]
פח ב, 8
וללמד לתועי רוח בינה
מה י, 27, יא, 1
הם גוי אבד עצות מאשר אין בהם
בינה מבד ה, 17
משכילי ב[ינה ודעת]

מבא י, 10
רוח התועה ונעוה בלא בינה
מהו א, 23—24
אשר הכינותה בנו ותלמדנו בינה
מהו ב, 17
וילבטו בלא בינה היא [המה]
בהולל מעשיהם מהו ד, 7—8
סתר מעין בינה וסוד אמת
מהו ה, 27

[אורכה] אדוני הנותן בלב עב[דו]
בינה מהו יד, 8
...כול בינה [ומ]בינתך לא
מהו קטע 15, 8
שכל ומבקשי בינה
מהו קטע 18, 3

ובינה

ושכל ובינה וחכמת גבורה
מה ד, 3
סוד אמת ובינה לישרי דרך
מהו ב, 10

לבינת

ומרוח נעוה לבינת [עם]
מהו יא, 12

בבינתך

ואני ידעתי בבינתך
מהו טו, 12

לבינתך

תגישנה לבינתך
מהו יד, 13—14

לבינתה

[אורכה אלי כין] ל[י] פתחתה
לבי לבינתה
מהו קטע 4, 12

הבינותי

ואני הבינותי כי את אשר
בחרתה צדק דרכו ובשכל
מהו יו, 20

הבינו

ובכל אלה לא הבינו בוני החיץ
וסחי התפל מבד ח, 12

והבינו

והבינו המבקר בפרוש התורה
מבד יג, 5—6

יבין

ולעצת כה יבין מה יא, 22
ו[יצר החמר מה] יבין [במע]שיו
ומה יתיצב לפני מוכיח
מהו יב, 27—28

אבין

ואיכה אבין כיא אם השכלתני
מהו יב, 33

ויהבינהו

ויהבינהו בכול משפטי היחד
מה ו, 15

ויבינם

ויבינם בגבורות פלאו
מבד יג, 8

יבינו

איללי לב לא יבינו
מהו א, 38—39

ויבינו

ויבינו בעונם וידעו
מבד א, 8

להבין

למשכיל להבין וללמד
מה ג, 13

להבין

להבין ישרים בדעת עליון
מה ד, 22

שכל דעה להבין בנפלאותיה
מהו יא, 29

רוח בשר להבין בכול אלה
מהו יג, 13—14

ולהבין

ולהבין במעשי אל
מבד ב, 14—15

ולהבין פתאים בכוח גבורתך
מהו קטע 15, 4

ולהבין אנוש חקר כול...
מהו קטע 15, 5

ולהבינם

ולהבינם בכול משפטיהמה
מה ו, 5

ובהביני

ובהביני ב[כה אצפה לה]מון
רחמיכה מהו י, 20

מבינים

לפתוח מקור דעת לכול מבינים
מהו ב, 18

בוקה

ומכון צרה עם בוקה מה ב, 15

בור

ואם תפול אל בור ואל פחת
מבד יא, 14-13

בוש

בושת
יעצתי בושת לביתכה
פח ט, 14-13
אנשי מלחמה בושת פנים
מהו ט, 22

בבושת

ולא טחתה בבושת פני כול
הגדרש[ים] לי מהו ד, 24-23

ובושת

ויגון יסוביני ובושת על פנים
מהו ה, 36-35

לבושת

והיה לבושת כול מעשי רמיה
מה ד, 23
ואם לבושת פנים מהו ט, 20

בזא

לבזאי

הייתי ל[ב]זאי נהרות מהו ח, 14

בזה

בזיתה

ולא בזיתה רש מהו ה, 21

בזה

אשר בזה ישראל את דבריהם
מבד ז, 18

יבזן

יבזו על נכבדים פח ד, 2
אשר יבזו על מבצרי העמים
פח ד, 6-5

להבזותו

או ספר לזקניו להבזותו
מבד ט, 4

בוזי

ידי על כול בוזי מהו ד, 22

בזז

ולבזז

ילכו לכות ולבזז פח ג, 1

בחן

יבחן

לבב עמו יבחן מבא טז, 13
תבחנני
ועל הבנים תבחנני
מהו קטע 2, 8

לבחון

לבחון [דורשי] אמת

מהו ב, 14-13

ולבחון

ולבחון במ כול חרצי המלחמה
מבא טז, 9

בחון

ואם אין הוא בחון בכל אלה
מבד יג, 3
ואיש מהלויים בחון באלה
מבד יג, 4-3

יבחן

אך השוגג יבחן שנתים ימים
מהו ט, 2-1

בחוני

[להיות] בחוני מצרף

מבא יז, 1

בחן

אבני בחן לברית[ים] עוז ללוא
תתועזע מהו ו, 27-26
וכול קירותי לחומת בחן ללוא
תודעזע מהו ז, 9

הבחן

היא חומת הבחן פנת יקר
מה ח, 7

למבחן

[כי]א אתה ידעתנו למבחן
מבא יג, 17

בחר

בחר

ולאהוב כול אשר בחר

מה א, 4-3
כיא במ בחר אל לברית עולמים
מה ד, 22

מסוד בשר לאשר בחר אל
מה יא, 7

כי לא בחר אל בהם מקדם עולם
מבד ב, 7

ולא בחר ברצון רוחו
מבד ג, 3-2

בחרת

מעמד רצ[ו]ן אשר בח[ן]ת
לאוהביו מהו טז, 13
אשר בחרת לכה מכול עמי
הארצות מבא י, 9

בחרתה

דרך עולם ונתיבות אשר
בחרתה מהו ד, 4
ואדעה כי במ בחרתה מכול
מהו טו, 23

ואני הבינתי כי את אשר
בחרתה צדק דרכו מהו יז, 20

ובחרתה

ובח[ן]תה בבני צדק
מבא יג, 10

ובחר[תה בעזר]תו ובעצתו

מבא יג, 11

בחרתי

ואני בחרתי להבר כפי
כרצו[נך] מהו טז, 10

יבחר

כיא לא ביד בשר [יבחר] אדם
דרכו מהו טז, 13-12

הבחרה

הבחרה באשר יורני
מה י, 14-13

ואבחרה

ואבחרה במשפטי ובנגיעי
רציתי מהו ט, 10

ויבחרו

בעבור אשר דרשו בחלקות
ויבחרו במהתלות מבד א, 18
ויצפו לפרצות ויבחרו בטוב
הצואר מבד א, 19-18
ויבחרו ברצונם ויתורו אחרי
שרירות לבם מבד ג, 12-11
ויבחרו איש בשרירות לבו
מבד ח, 8

ויבחרו באשר שנאתה
מהו טו, 19

ולבחרו

ולבחרו את אשר רצה
מבד ב, 15

בחרים

בחרים להם אנשי מלחמה
מבא ב, 7

לבחורי

ומשפט צדק לבחורי דרך
מה ט, 18-17

ובבחרו

ובבחרו העת להחזיק
מה ט, 14

בחירו

ביד הגוים וביד בחירו
פח ה, 4-3

בעבור אשר הרשיע על בחירו
פח ט, 12-11

בחירי

את בחירי אל פח י, 13
ובני צדוק הם בחירי ישראל
מבד ד, 4-3

ועם בחירי שמים ברכ[ו]ת[ו]ת[ו]
מבא יב, 5

ובחירי

עדי אמת למשפט ובחירי
מה ח, 6
ובחירי עם קודש מבא יב, 1

לבחירי

כאשר רציתה לבחירי אדם
מה יא, 16

ותשימני סג לבחירי צדק
מהו ב, 13

בחיריך

כי אתה צדיק ואמת כול בחיריך
מהו יד, 15

בחיריכה

ולפקוד צ[באות בחי]ריכה
מבא יב, 4

בטח

כיא בטח יצר יצירו עליהו
פח יב, 11

כיא בטח בשמחה הגדול
מבא יא, 2

לבטח

לבטח בעמון ק[דשו בה]שקט
משלו מהו יב, 2

בטן

ועל פרי בטן לוא ירחמו
פח ה, 12-11

הבטן

וארבעה טפחים עד הבטן
מבא ה, 13

והבטן

והבטן ארבע גודלים
מבא ה, 13

והבטן מרגלת הנה והנה חמשה
טפחים מבא ה, 14-13

בין

ובינו

ובינו במעשי אל
מבד א, 2-1

ויבן

ויבן אל אל מעשיהם
מבד א, 10

נבונים

ויקם מאהרן נבונים מבד ו, 2

והנבונים

והנבונים והידעים תמימי
הדרך מה ו, 28

מבונן

מבונן בספר ההגו מבד יג, 2
מבונן בספר [ההגו]
מבד יד, 8-7

מבוננים

ומישראל ששה מבוננים
מבד י, 6-5

להביא
להביא ולהוציא את כל העדה מה א, 23
להביא אליך חיל גואים מבא יב, 13
[להביא אליך] חיל גוים מבא יט, 5-6
ולהבי
ולהבי את כול הנדבים מה א, 7
להביאנו
[להב] יאנו במשפט מהו קטע א, 11
הובאו
וכל אשר הובאו בברית מבד ו, 11
מובאים
או מובאים בגו מבד יא, 3-4
מבוא
עם מבוא יום ולילה מה י, 10
תעודת עולמים עם [מבוא] מבא יד, 13
דלתי מגן לאין מבוא מהו ו, 27-28
במבוא
במבוא מועדים לימי חודש יחד מה י, 3
בוז
בוז למלכים לעז וקלס לגבורים מבא יב, 6-7
לעזר עולמים [בפי]נו בוז למלכים מבא יב, 6
ובוז
ובוז צרי לי לכליל כבוד מהו ט, 25
לבוז
ולנכבדיהם תשיב לבוז מבא יד, 11-12
וישימוני לבוז וחרפה מהו ב, 33-34
בוך
נבוכי ברתוח תהומות על נבוכי מים מהו ג, 15
במה
במותי ורגלכה על במותי חלל מבא יב, 10
ורגלך על במותי חלל מבא יט, 3

לא יבוא זר [בשער]יה
מהו ו, 27
בל יבוא גודד בכלי מלחמתו מהו ו, 28
בל יבוא במבצר מהו ו, 35
ויבוא
ויבוא בעצמי להשיל רוח מהו ה, 36-37
יבואו
וזה אחר זה יבואו פח ד, 12
אשר יבואו הכתויים פח ה, 16; ו, 1
יבואו לתכונם פח ז, 13
לוא יבואו בעצת יחד מה ג, 2
אל יבואו אלה להתעצב מה א, 8
לוא יבואו למחנות מבא ז, 3
ולוא יבואו אל תוך החללים מבא ט, 7-8
והביאו
והביאו בחרון אפו מבד ט, 4
הביאותה
הביאותה [בסוד כ] בודכה מהו ו, 12
יביא
וגם אל יביא איש על רעהו דבר לפני הרבים מה ו, 1
ברחמי הגישיני ובחסדי יביא משפטי מה יא, 13-14
אשר יביא על רעהו דבר מבד ט, 3
יבא
אל יוצא ממנה ואל יבא אליה מבד יא, 8-9
תביא
וכיל בני אמתכה תביא בסליחות לפניכה מהו ז, 29-30
תביאני
לשמך תביא [ני] בעדת מהו קטע א, 10
ותביאני
ותביאני בעצת [קודשכה] מהו ו, 5
ותביאהו
ותביאהו במצר [ף כז] הב מהו ה, 16
יביאהו
ואם ישיג מוסר יביאהו בברית מהו ו, 14-15
יביאו
וכל הנדבים לאמתו יביאו כול דעתם וכוחם והונם מה א, 11
יביאום
ואל המקדש לא יביאום מבא ו, 10-11

באיה
וכול באיה בל ימוטו כי לא יבוא מהו ו, 27
הבאים
בכאום יקהילו את כול הבאים מטף עד נשים מה א, 4
וכל הבאים בסרך היחד מה א, 16
וכל הבאים אחריהם מבד ד, 7
אהב את הבאים אחריהם כי להם ברית האבות מבד ח, 17-18
הבאים לכרות את הבאר מבד ו, 9
הבאות
ועל כול הבאות עליהם פח א, 3
את כול הבאות על הדור האחרון פח ב, 7
אשר על ידם ספר אל את כול הבאות פח ב, 9-10
לכתוב את הבאות פח ז, 1
אבואה
אבואה בברית אל מה י, 11
ואבוא
ו[אבוא] עד שערי מות מהו ו, 24
תבוא
כי תבוא מלחמה בארצכמה מבא י, 6-7
יבוא
כולו לחם יבוא פח ג, 8
כי בוא יבוא ולוא יאחר פח ז, 9-10
יבוא בטף
יבוא להתעצב ביסודות עדת הקודש מה א, 12-13
וכל איש פותי אל יבוא בגודל מהו א, 19-20
אל יבוא בקהל אלה מה א, 11
לוא יבוא האיש כיא מנוגע הוא מהו א, 11-10
יבוא הכהן רואש כול עדת ישראל מהו א, 12
ואחר יבוא משיח ישראל מהו א, 14
יבוא בברית אל מהו ה, 8
אל יבוא במים מהו ה, 13
וכיא יבוא בברית מהו ה, 20
ונהיות עד מה יבוא בקציהם לכל שני צולם מבד ב, 10
יבוא עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים מבד ז, 11
בל יבוא מהו ג, 39

ובאו
ובאו ליד המערכה הראשונה מבא ח, 2-3
בבואו
ואחר בבואו לעמוד לפני הרבים מהו ו, 15
בבואום
בבואום יקהילו את כול הבאים מהו א, 4
בוא
כי בוא יבוא ולוא יאחר פח ז, 9-10
ביום בוא הפקודה מהו ד, 26
ובוא
בראשית צאת ובוא לשבת וקום מה י, 13-14
לבוא
לבוא בגורל בתוך משפחתו מהו א, 9
ובארץ השמש לבוא מבא יח, 5
ולבוא
ולצאת ולבוא לסני העדה מהו א, 17
לצאת ולבוא על פי התורה מבד ח, 50-51
לצאת ולבוא בשבת מבד יא, 10-11
הבא
להיות כול הבא עתיד להנה מהו א, 27
לעביר הבא בברית הוות מהו ב, 11-12
כול הבא לעצת היחד מהו ה, 7
כול הבא בעצת הקודש מהו ח, 23
כבא
ואהיה כבא בעיר מצור מהו ו, 24-25
באי
וכל באי הברית יענו מהו ב, 18
ועתה שמעו אלי כל באי ברית מבד ב, 2
[לכול באי] עולם מהו טו, 20
לבאי
ומדנים לרעי קנאה ואף לבאי בריתי מהו ה, 24
מבאי
וכל אשר פרצו את גבול התורה מבא י הברית מבד ח, 48
וכל איש מבאי הברית מבד ט, 2-3

באר

ובאר

כתוב חזון וברא על הלוחות

פח ו, 15

באר

ויחפרו באר למים רבים

מבד ג, 16

באר חפרוה

מבד ו, 3

הבאר

ויחפרו את הבאר באר חפרוה

מבד ו, 3

הבאר היא התורה

מבד ו, 4

הבאים לכרות את הבאר

מבד ו, 9

מבאר

ושבו ויבגדו ויסורו מבאר מים

מבד ח, 22

באש

באש

שפתו יחפרו כעצי באש

מחז ח, 25

בבל

מלך בבל פקדם מבד א, 6-7

בגד

יבגדו

ואף כיא הון יבגדו פח ח, 3

ויבגדו

ויבגדו בחוקים בעבור הון

פח ח, 11-10

ויבגדו

ושבו ויבגדו ויסורו מבאר מים

מבד ח, 22

לבגוד

לבגוד באמת וללכת בשרירות

מחז ו, 18-19

לבו

ושבה רוחו לבגוד ביחד

מחז ו, 23

בוגדים

[אחרון בעדת בוגדים]

פח א, 3

למה תביטו בוגדים ותחריש

פח ה, 8

מאשר לא סרו מדרך בוגדים

מבד ח, 4-5

בעדת בוגדים הם סרי דרך

מבד א, 12-13

הבוגדים

ועל הבוגדים בחוקי אל

פח ב, 3

על האנשים הבוגדים

פח ב, 1, 5

ובוגדים

ובוגדים עם איש הכזב

פח ב, 1

לבוגדים

ותשימו חרפה וקלס לבוגדים

מחז ב, 10-9

בגדו

ואשר יוציא ידו מתחת בגדו

והואה פח

מחז ז, 13-14

בגדים

אל יקח איש עליו בגדים צואים

מבד יא, 3

בגדי

לובשים בגדי שש לבן

מבד ז, 9

ופרי מגבעות בראשיהם בגדי

מלחמה

מבד ו, 10

בגדיהם

ובבוקר יכבסו בגדיהם

מבד יד, 2

בדד

בד, כבד

כיא אל שמן בד כבד

מחז ד, 16

כיא בד כבד שמו אל

מחז ד, 25

בד

חזוירים באבנט בד שש משורר

תכלת

כתונת בד ומכנסי בד

מבד ז, 9

לבד

ותיה לו לבד מאיל האשם הכל

מבד ט, 14

מלבד

ויעלו מעשי דויד מלבד דם

אוריה

כי כן כתוב מלבד שבתות יי

מבד יא, 18

בדל

ובדל

והבדל מכול איש

מה ט, 20

יבדלו

יבדלו קודש בתוך עצת אנשי

היחד

מה ח, 11

בתכונים האלה יבדלו

מה ח, 13

להבדל

להבדל מעדת אנשי העול

מה ח, 1-2

להבדל מכול אנשי העול

מה ח, 10

אשר לוא הזכר דרכם להבדל

מה ט, 9

ולהבדל

ולהבדל מבני השחת

מבד ו, 14-15

ולהבדל מכל הטמאות כמשפטם

מבד ז, 3

הבדיל

כאשר הבדיל אל להם

מבד ז, 4

ויבדילו

ויבדילו ולוא ישוב עוד אל

עצת היחד

מה ז, 1-2

ויבדילו שנה אחת מטהרת

הרבים ונענש

מה ו, 16

יבדילו

בעת ההיא יבדילו אנשי היחד

מה ט, 5-6

ויבדילו

ויבדילו אל לרעה

מה ב, 16

ויבדילו מתוך טהרת רבים

שנה אחת

מה ו, 25

להבדיל

להבדיל אותם ואת כל אשר

להם

מה ח, 18

להבדיל ולשקול בני הצדוק

לפי רוחם

מה ט, 14

ועל אחד להבדיל הטהרה

מבד ט, 23

להבדיל בין הטמא לטהור

מבד יב, 19-20

[להבדיל בין צדיק לרשע

מחז ו, 12

ולהבדיל

ולהבדיל בין הטמא לטהור

מבד ו, 17

מבדילים

אשר אין הם מבדילים כתורה

מבד ח, 6-7

והובדל

והובדל מן הטהרה מה ח, 24

והובדל האיש מן הטהרה לבד

מבד ט, 21

ומובדל

ומובדל אל גפשו מן טהרת

רבים

מה ז, 3

ונענש שנה אחת ומובדל

מה ז, 4-5

בהו

ולבהו

[הבל] המה לההו ולבהו

מבד יז, 4

בהלה

לבהלה

ומעוז מותני היה לבהלה

מחז ח, 33

בהמה

אל יילד איש בהמה ביום

השבת

מבד יא, 13

אל ימכר איש בהמה ועוף

טהורים לגוים

מבד יב, 8-9

הבהמה

אל ילך איש אחר הבהמה

מבד יא, 5

ובבהמתם

בסוסייהם ובבהמתם

פח ג, 10

בהמות

ושוד בהמות יהתכה

פח יא, 17, יב, 1

והבהמות

והבהמות המה פתאי יהודה

פח יב, 4

בוא

באו

כיא באו בנים עד משברי מות

מחז ג, 8

בעבור יבוא למשפטי אש
 פח י, 12—13
 בלהבי אש מבד ב, 5
 כולם קדחי אש ומבערי זיקות
 מבד ה, 13
 ונכאי רוח תבעיר כלפיך אש
 בעמיר מבא יא, 10
 וימס לבבי כדוגן מלפני אש
 מהו ד, 33
 ותביאהו במצר [פ] [כז] הב בעמי
 אש מהו ה, 15—16
 ורוחות קודש ולהט אש מתהפכת
 מהו ה, 12
 אש ויבשו מהו ה, 20

באש
 עם כלמת כלה באש מחשכים
 מהו ד, 13
 יבאו באש או במים עד הם חיים
 מבד יב, 14—15
 ולהוב חגית באש אוכלת עצים
 מהו ב, 26

ובאש

ובאש גופרית ישפטנו פח י, 5

כאש
 כאש עברתו באלילי מצרים
 מבא יד, 1
 כאש אוכלת ככול שואביהם
 מהו ג, 29
 כאש בוער עצור בע[צמותי]
 מהו ה, 30

לאש
 לאש בוערת בכול אנשי אשמה
 מהו ה, 18—19

אש

אוש

וירוע אושי קיר כאוניה על פני
 מים מהו ג, 13—12
 [ו] יתמוגו וירעדו אושי עולם
 מהו ה, 35
 וירועו כול אושי מבנית
 מהו ז, 4
 [או] אושי עולם מהו קטע 15, 2

באושי

באושי חמר תאכל

מהו ג, 30

ואושי

ואושי עולם לסודי מהו ז, 9

אשישים

נערים אשישים וזקנים נשים
 פח א, 11

אשמתו

וועום הוא במשרת אשמתו
 מבא יג, 4

כאשמתו

איש כאשמתו בנקמת אל
 מה א, 10—11

כאשמתי

[ולוא] כאשמתי שפסתי
 מהו ה, 5—6

אשמתה

ככול מעשי רשע אשמתה
 מה ב, 5

אשמתם

וכול פשעי אשמתם וחטאתם
 בממשלת בליעל מה א, 23—24

לשפור דם חללי אשמתם
 מבא ו, 16

ובעבור הגדלתך בי ולמען
 אשמתם מהו ה, 26—27

אשר בעצת בית אשמתם
 פח ד, 11

באשמתם

משנים מעשי אל באשמתם
 מהו ה, 37

ואשמתם

וכול חטאתם ועוונותם ואשמתם
 מה ג, 22

ואשמות

ואשמות ילוד אשה כמעשי
 מהו יח, 12—13

אשמותי

כי זכרתי אשמותי עם מעל
 אבותי מהו ד, 34

אשור

ובגודי כתיי אשור מבא א, 2
 ונסל אשור ואין עוזר לו

מבא א, 6
 ובשביעית ילחמו בכול בני אשור
 ופרס מבא ב, 12

ונפל אשור בהרב מבא יא, 11
 ותרעות קדושים ברדף אשור

[גבו] רי כתיים והמון אשור
 מבא ט, 10

אשש

אש

כאפלת אש עולמים
 מה ב, 8
 יעזו עמים בדי אש פח י, 7

חט אשמה

איכלת רשעה לוא תשוב עד כלות
 אשמה מבא יא, 10—11

וחרבנה תואכל בשר אשמה
 מבא יב, 10—11

מועדים לבני אשמה
 מהו ה, 6—7

[ותסר לבכי מאחר] אשמה
 מהו ו, 5—6

לאש בוערת בכול אנשי אשמה
 מהו ו, 18—19

עד כלה וכול בני אשמה לא יהיו עוד
 מהו ו, 30

ליצר אשמה לכלה ירמוסו
 מהו ו, 32

ולא מענה לשון לכול [ב] גי
 אשמה מהו ז, 11

ויגון אשמה מהו יא, 20—21
 [ק] דשכה הניסותה לכפר אשמה

מהו קטע 13, 13
 [א] שמה [ומעל] ל עולה ורמיה

יגורו מהו קטע 3, 15
 [לה] רבות אשמה

מהו קטע 6, 12

האשמה
 ורחצו מדם פגרי האשמה

מבא יד, 3—2

באשמה
 ל[הגב] יר באמת ולהשמיד

באשמה מבא יג, 15
 יתגוללו באשמה מהו ו, 22

לאששמה
 אשר תעו במ לאששמה

מהו ה, 11—12

מאשמה
 ות[ה]ר בני א[י] ש מאשמה

בצדקתכה מהו ד, 37—38
 ותוקם להטהר מאשמה [ועוון]

מהו ו, 8
 לטהר מאשמה את לבו

מהו יו, 25

אשמת
 אשמת רשעה מהו קטע 1, 5
 אשמת פשע מהו ט, 4

באשמת
 והוא בעוון מרחם ועד שבה

באשמת מעל מהו ד, 29—30

ואשמת
 ואשמת מעל לייחד עם בני

אמתך מהו יא, 11

וארור

וא[ר]ר בליעל במחשבת משטמה
 מבא יג, 4

וארורים

וארורים כול רוחי גורלו
 במחשבת רשעם מבא יג, 4—5

ארורי

בתוך ארורי עולמים מה ב, 17

אשם

ואשם

ישקר בממון והוא יודע ואשם
 מבד יד, 19

והשומע אם יודע הוא ולא יגיד
 מבד ט, 12

יאשם

כהר ביתו יאשם כי אם נלחץ
 מבד ה, 15

וישם

אז חלף רוח ויעברו ישם
 פח ד, 9

יאשמו

ובתוכחתם יאשמו כל רשעי עמו
 פח ה, 4—5

אשם

ואם עבר אשם הוא מבד טו, 4

אשימים

כי אנשים אשימים הם
 מבד א, 9

ולהאשים

להרשיע ולהאשים מבא יג, 11

אשם

כל אשם מושב אשר אין בעלים
 מבד ט, 13

[א] שם עולה בקצ
 מהו קטע 6, 7

האשם

יהיה לו לבד מאיל האשם הכל
 מבד ט, 14

אשמה

לוסיף עליו עון אשמה
 פח ה, 12

ולוא ללכת עוד בשירות לב
 מה א, 6

אשמה
 פן ישיאנו עוון אשמה

מהו ה, 14—15
 ולוא לתור במחשבות יצר אשמה

ועני זנות מבד ב, 16

ארז

ארזים

ובניהם אשר כרום ארזים גבהם
מבד ב, 19

אריה

אריות

ואריות שוברי עצם אדירים
ושותי דם גבורים מהו ה, 7
ותצל נפש עני במעון אריות
מהו ה, 13
כפלט צאן מטרף מכה אריות
מהו ה, 18—19

ארך

יארך

פשרו אשר יארך הקץ
פח ז, 7

אורך

אורך ארבע עשרה אמה
מבא ד, 15
אורך המגן אמתים וחצי
מבא ה, 6
אורך הרמח שבע אמות
מבא ה, 7
אורך הכידון אמה וחצי
מבא ה, 12—13
ורמחיהם א[ור]ן שמונה אמות
מבא ט, 12

באורך

ורוב שלום באורך ימים
מה ד, 7

ואורך

ואורך ימים לכול בני אור
מבא א, 9
ורוח ענוה ואורך אפים
מה ד, 3
עם שלום עולם ואורך ימים
מהו יג, 17—18

אורך

ומחזיקים בידם מגני עגלה ורמח
מבא ו, 14

ואורך

ואורך אפים במשפ[ט]
מהו א, 7
ואורך אפים מהו יז, 16

ארוכים

ומגני המגדלות יהיו ארוכים
שלוש אמות מבא ט, 12

וארוכי

ורכי פה וארוכי רוח
מבא ו, 11

ארך

ארך אפים עמו ורוב סליחות
מבד ב, 4

ארה

ובשלישית ילחמו בשאר בני ארה
מבא ב, 10—11

בארה

בשנה הראשונה ילחמו בארה
נהרים מבא ב, 10

ארפכשד

ברביעית ובחמישית ילחמו בבני
ארפכשד מבא ב, 11

ארץ

ההולך למרחבי ארץ פח ב, 15
ארץ קריה וכול יושבי בה

פח ט, 8
מדמי אדם וחמס ארץ פח יב, 1
ואשר אמר מדמי קריה וחמס ארץ
פח יב, 7—6

וחמס ארץ המה ערי יהודה
פח יב, 9
הבורא ארץ וחוקי מפלגיה
מבא י, 12

[להכניע] קמי ארץ
מבא יב, 5
וכעבי טל לכסות ארץ
מבא יב, 8

[וכעבי טל] ל[כ]סות ארץ וכורם
רביבים להשקות משפט מבא יט, 2
אתה בראתה ארץ בכוחה ימים
ותהומות מהו א, 14—15
וכושלי ארצ מהו קטע ז, 4

הארץ

לכות ולבז את ערי הארץ
פח ג, 1
אשר ידושו את הארץ
פח ג, 10

לשחית את הארץ פח ד, 13
כיא תמלא הארץ פח י, 14
הם מלפניו כול הארץ

פח יג, 1
יכלה אל את כול עובדי העצבים
ואת הרשעים מן הארץ

פח יג, 4
לכפר בעד הארץ מה ו, 3
לכפר בעד הארץ ולהשיב
לרשעים גמולם מה ה, 7—6
והיו לרצון לכפר בעד הארץ
מה ו, 10

ויסתר את פניו מן הארץ (מי)
מבד ב, 9—8
עד תומם

עלו ורשו את הארץ מבד ג, 7
פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ
מבד ד, 14

ובקץ חרבן הארץ עמדו מסיגי
הגבול מבד ה, 20

ויתעו את ישראל ותיסם הארץ
מבד ה, 21—20

ואם מחנות ישובו כסרך הארץ
מבד ז, 6

בפקד אל את הארץ מבד ז, 9
ובחרון אף אל ביושבי הארץ
מבד י, 9

יפקוד אל את הארץ מבד יג, 24
ומטהרי הארץ ושומרי הכלים
מבא ז, 2

צבאותיו עם הארץ מהו יג, 9
בארץ
ולעשות אמת וצדקה ומשפט

מבא א, 5—6
לשמור אמונה בארץ מה ה, 3
ואשר לא יחזיקו באלה לא יצליחו
לשבת בארץ מבד יג, 21—20

ויגורו בארץ דמשק מבד ו, 5
כמצות באי הברית החדשה בארץ
דמשק מבד ו, 19
כל האנשים אשר באו בברית
החדשה בארץ דמשק

מבד ה, 21
אשר קימו בארץ דמשק והיא
ברית החדשה מבד ה, 35
ומבוע מים בארץ ציה ומשקי גן
מהו ה, 4—5
בארץ גזעם מהו ה, 23—24

ובארץ
מיא כמוכה אל ישראל בשמים
ובארץ מבא י, 8
[גדול]תו בש[מי]ם ובארץ
מהו קטע יג, 3

וארץ
למדבר וארץ ערבה מבא י, 13
וארץ תצרה על ההווה הנחיה
בתבל מהו ג, 32—33

לארץ
ומעל חטאת ולרצון ארץ
מה ט, 4
למען התיר פליטה לארץ
מבד ב, 11

והמחזיקים נמלטו לארץ צפון
מבד ז, 13—14
מארץ
היוצאים מארץ יהודה והגללים
עמם מבד ד, 3
היוצאים מארץ יהודה
מבד ו, 5
ולחדשן כול מארץ מהו י, 25

ארצו

לירוש את ארצו מבד א, 7—8
על עמו ועל ארצו פח ב, 10

מארצי

כיא ידיחני מארצי כצפור מקנה
מהו ד, 8—9

ארצכה

מלא ארצכה כבוד
מבא יב, 11

ובארצכה

ובארצכה ובבני אלים
מהו קטע ז, 3

ארצם

לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא
לרשת את ארצם מבד ה, 14—15

וארצם

וארצם בו שממה מבד ג, 10
בארצכמה
כיא תבוא מלחמה בארצכמה
מבא י, 6—7

ארצות

לחריב ארצות רבות
פח ו, 7—8
לכול ארצות הגויים
מבא ב, 7
[לכול ארצות מו]שבותם
מבא ב, 14
מושב משפחות ונחלת ארצות
מבא י, 14—15

הארצות

אשר בחרתה לכה מכול עמי
הארצות מבא י, 9
תסגיר [או] יבי כול הארצות
מבא יא, 13
ומפץ לכול עמי הארצות
מהו ד, 26

ארר

כררוהו
כר אררוהו כל קדושי עליון
מבד ח, 31

יוארו

ובמשפט הזה יתהלכו זרע ישראל
ולא יוארו
מבד יב, 21—22

ארו

וענו ואמרו ארוך אתה
מה ב, 5
ארוך אתה לאין רחמים
מה ב, 7
ארוך בגלולי לבו מהו ב, 11

מתאפסים

[מ]תאפסים עד תום משפטיה
מהו יד, 4

אפר

[מע]שה אפר בידם לוא הנה
מהו קטע ז, 7
מקוה אפר איכה אעמוד לפני
רוח סועה מהו קטע ז, 6

ואפר

ואני עפר ואפר מה אוזם בלוא
חפצתה מהו י, 5

אפרים

אשר לא באו מיום סור אפרים
מעל יהודה מבר ז, 11—12
שר אפרים מעל יהודה
מבר ז, 13
מיום סור אפרים מעל יהודה
מבר יד, 1

אצר

אוצרו

כיא יפתח אוצרו וישתתו עלת
מה י, 3

אוצרות

אוצרות כב[וד יוצר] עבים
מבא י, 12
ואוצרות מחשבת לחפציה[ם]
וקים הוצאתה[ם] לדויהם
מהו א, 13—14

ארב

ואורב

ואורב ישימו לה[ם]... [לטהר]
מבא ט, 17—18

המארב

חצוצרות המארב וחצוצרות
המרדך מבא ג, 1—2
ועל חצוצרות המארב יכתובו
מבא ג, 8

ארגמן

וארגמן ותולעת שני

מבא ז, 10

ארון

בארון

ודויד לא קרא בספר התורה החתום
אשר היה בארון מבר ה, 2—3

וארוך אפים במשפט מהו א, 7
האריכו אפים ואל תמאסו
מהו א, 38
ורוב חנף קצור אפים

מה ד, 10
ודבר בקוצר אפים מה ו, 26
ארך אפים עמו ורוב סליחות
מבר ב, 4
וארוך אפים מהו יז, 16

אפלה

אפלה מהו ט, 2
לאפלה
ויחשך מאור פני לאפלה
מהו ה, 33

כאפלת

כאפלת אש עולמים מה ב, 8

אפס

אפס כי לוא ידעו כי מתאך
מצעדי מהו ב, 33
ותשוט בשביבי להוב עד אפס
כול שותיהם מהו ג, 30
על תבל לאין אפס מהו ו, 17
ואין אפס ווולתה לוא היה ולוא
יהיה עוד מהו יב, 10

ואפס

ונחרצה לעד ואפס כמות
מהו ו, 36
לאין ואפס יצר עולה ומעשי
רמיה מהו קטע ז, 10

אפעה

למזורות יבקעו אפעה ושוא
בהתרומם גליהם
מהו ב, 27—28
והרית אפעה לחבל נמרץ

מהו ג, 12
ויפתחו שערי [שמים בעד] מעשי
אפעה מהו ג, 17
ובריחי עולם בעד כול רוחי
אפעה מהו ג, 18

אפף

אפפו

וחבלי מות אפפו לאין פלט
מהו ג, 28
[נחלי ב]ליעל אפפו נפשי
מהו ה, 40

אפק

ולהתאפק

ולהתאפק על עלילות רשע
ולברך מהו יד, 9

ובקץ ההוא יתרה אף אל בישראל
מבר ח, 38—39
ובחרן אף אל ביושבי הארץ
מבר י, 9
אף אל בעברה על בליעל
מבא ד, 1—2
וגורל אף על נעזבים
מהו ג, 27—28

באף

באף עברת אל נקמות

מה ד, 12
אל ידבר אל[וה]יהו באף
מה ה, 25
לוא אטור באף לשבי פשע
מה י, 21
להפיל חללים באף אל
מבא ו, 3
לאין רחמים באף יעורר קנאה
מהו ט, 3
ולכלה

אפו

ישא פני אפו לנקמתכה
מהו ב, 9
עד אשר חרה אפו בס
מבר ב, 21
ויחר אפו בעלילותיהם
מבר ה, 16
הרה אפו בס ובכל ההולכים
אחריהם מבר ה, 18
והביאו בחרון אפו מבר ט, 4
ובחרן אפו בו דבר בו
מבר ט, 6
לנקמת אפו בכול בני חושך
מבא ג, 6
לוא ישיב אפו עד כלותם
מבא ג, 9

באפו

מן האדם אשר נשמה באפו
מהו ה, 17

ואפו

ואפו להשמיד ולהכרית את קרן
מבא א, 4—5
[בליעל]

ואפיא

ואפיא לוא אשיב מאנשי עולה
מה י, 20—21

אפכה

ולהתיצב לפני אפכה
מהו יב, 30

באפכה

באפכה כול משפטי נגע
מהו יא, 8

אפים

וזה אפים ידברו עם כול
העמים פח ג, 12—13
ורוח ענוה וארוך אפים
מה ד, 3

האסף

מיום האסף מורה היחיד
מבר ח, 23—24
ומיום האסף יורה היחיד
מבר ח, 36—37

האספו

ובתקופתו עם האספו מפני אור
מה י, 3
ובקצ האספו אל מעונתו מפני
אור מהו יב, 6—7

ובהאספו

ובהאספו על מעון חוקו
מה י, 2

האספם

עם האספם למעון כבוד
מה י, 3

בהאספם

בהאספם ליחוד מה ה, 7
באחרית הימים בהאספם ליחוד
מה א, 1
בהאספם לבית מועד

מבא ג, 4
ועל שאון מ[ל]כות בהאספם
מהו ו, 7

נאספה

בוקי מכשול ולשון הגברתה בפי
בלא נאספה מהו ח, 35

המאסף

וחצוצרות המאסף בשוב
המלחמה מבא ג, 2
וחצוצרות המאסף מבא ז, 12

אסר

נאסרתי

כי נאסרתי בעבותים לאין נחק
מהו ה, 37—38

תאסר

על אלף איש תאסר המערכה
מבא ח, 3

אסר

ויקם על נפשו בשביעת אסר
מהו ה, 8
להקים כל שבועת אסר
מבר טו, 7

אף

ובחמה ובקצף ובחרן אף
פח ג, 12

ויחר אף אל בעדתם
מבר א, 21—22

ויחר אף אל בעדתם
מבר ג, 9—8

אשר חרה אף אל בכל עדתו
מבר ח, 13

ומאמצי
חזקים למוט לבבי ומאמצי
[כוח] מהו ב, 6

אמוץ
ביד ישעיה הנביא בן אמוץ
לאמר
בדברי ישעיה בן אמוץ הנביא
אשר אמר
מבד ז, 10—11

אמר
[אשר אמר] פח ב, 10
כי הוא אשר אמר לדעת
פח ג, 2

כיא הוא אשר אמר
פח ג, 13—14
ואשר אמר והוא במלכים יקלט
פח ג, 15
כיא הוא אשר אמר פח ה, 6
ואשר אמר על כן ינבח לחרמו
פח ו, 2
ואשר אמר למען ירוץ הקורא
פח ז, 3
ואשר אמר כי אתה שלותה
פח ט, 2—3
ואשר אמר קצות עמים
פח י, 1—2
ואשר אמר מדמי קריה וחמס
ארץ
פח יב, 6—7
אשר אמר עליהם לוי בן יעקב
מבד ז, 15
הצו הוא מטיף אשר אמר
מבד ד, 19—20
ומשה אמר אל אחותי אהרן אל
תקרב
מבד ה, 8—9
אשר אמר ישעיה מוציא כלי
למעשיהו
מבד ו, 7—8
ויהיו מסגירי הדלת אשר אמר אל
מבד ו, 12—13
כאשר אמר בין איש לאשתו
ובין אב לבנו
מבד ז, 8—9
בדברי ישעיה בן אמוץ הנביא
אשר אמר
מבד ז, 10—11
כאשר אמר והגלית את סכות
מלככם
מבד ז, 14
כאשר אמר והקימותי את סוכת
דוד הנופלת
מבד ז, 16
אשר אמר אל עליהם
מבד ח, 9
ואשר אמר משה לישראל
מבד ח, 14
הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ח, 20
כאשר אמר אין מלך ואין שר
מבד ח, 39
ואשר אמר לא תקום ולא תטור
מבד ט, 2
את בני עמך

אשר אמר לו הוכח תוכיח את
רעיק
מבד ט, 7—8
על השבועה אשר אמר לא
תושעך ירך לך
מבד ט, 8—9
אמר לסיר את דעתם

מבד י, 9—10
כי הוא אשר אמר שמור את יום
השבט לקדשו
מבד י, 16—17
כי אם אמר למבקר אשר במחנה
ועשה אמנה
מבד יג, 15—16
אשר אמר יביא עליך ועל עמך
ועל בית אביך
מבד יג, 24
ואשר אמר מוצא שפתך תשמו
מבד טז, 7—8
על שבועת האשה אשר אמר
מבד טז, 10
כי הוא אשר אמר איש את רעהו
יצורו חרם
מבד טז, 15

ואמר
ואמר יש אתי דבר לדבר לרבים
מה ו, 13
חזק את אנשי המלחמה וענה
ואמר
מבא טו, 7
וענה ואמר
מבא טז, 13
אמרתי
ואני אמרתי חנו עלי גבורים
מהו ב, 25
ואני אמרתי בפשעי נעזובתי
מבריתכה
מהו ד, 35

אמר
כי אמרו לחזון דעת לא נכון
מהו ד, 17—18

ואמר
וענו ואמרו ארור אתה
מה ב, 5
והוסיפו הכהנים והלוויים ואמרו
מה ב, 11
ואמרו אחריהם אמן
מה ב, 18
וענו ואמרו ברוך אל ישראל
מבא יג, 2
ורממו שמו ביחד שמתה וענו
ואמרו
מבא יד, 4
וענו ואמרו ברוך שמכה אל
אלים
מבא יח, 6

ויאמר
ויענני יהוה ויאמר
פח ו, 14—15
אמר
ולאל אומר צדקי
מה י, 12
ועם מוצא ערב ובוקר אמר
חזקיו
מה י, 11
ומה או[מר] בלוא גליתיה לבי
מהו יב, 33—34

יאמר
אם יומררו לו לדבר
מה ו, 13

ויאמרו
ויומררו הוי המרבה ולוא לו
פח ח, 7
ויאמרו כי לנו הוא
מבד ג, 18

לאמר
וכול העוברים בברית מודים
אחריהם לאמר
מה א, 24
יתברך בלבבו לאמר שלום
יהי לי
מה ב, 13
ביד יחזקאל הנביא לאמר
מבד ג, 21
ביד ישעיה הנביא בן אמוץ
לאמר
מבד ד, 13—14
על חקי ברית אל לאמר לא
נכזבו
מבד ה, 12
וילמדנו מאז לדורותינו לאמר
מבא י, 2
ודבר אל העם לאמר
מבא י, 2—3
ואשר ד[ברתה] ביד משה לאמר
מבא י, 6
כאשר הגדתה לנו מאז לאמר
מבא יא, 5—6
מועד גבורת ידכה בכתיים
לאמר
מבא יא, 11

מאמרם
או מאמרם הושיע ידו לו
מבד ט, 10

אומר
הוי אומר לעץ הקיצה
פח יב, 15

אומרים
אומרים אחריהם אמן
מה א, 20
אומרים אחר המברכים
מה ב, 10

ואומרים
ההולכים תמים בכול דרכיו
ואומרים
מה ב, 2
אמרים
[כי אמ]רים החליקו למו
מהו ד, 7

אמרי
ובכול אמרי פיהו ירצה
מה ט, 25
אמרתכה
כי לא [ידעו] אמרת] כה ולא
האזינו לדברכה
מהו ד, 17

אנח
אנחה
ואוכלה בלחם אנחה ושקוי
בדמעות אין כלה
מהו ה, 34—35
בקול אנחה
מהו ט, 4

ואנחה
ולהגות הגו יג[ון] ואנחה
מהו יא, 22
יגון ומספד מרורים עד כלות עולה
ואנחה
מהו יא, 23
ואין יגון ואנחה ועולה
מהו יא, 27

באנחתי
ודנת יגוני הכרתה באנחתי
מהו ה, 13

לאנחתי
יהם תהום לאנחתי
מהו ה, 24

אניה
באניה
[והי]תי כמלה באניה בועף
ימים גליהם
מהו ו, 22—23

כאניה
נפש[י] כאניה ב[מ]צולות ים
וכעיר מבצר
מהו ג, 6—7
וירועו אושי קיר כאניה על
פני מים
מהו ג, 12—13
ועצמי יתפרדו ותכמי עלו
כאניה
מהו ז, 4

אנס
אנוס
אל ידור איש למימבא אנוס
מבד טז, 13
וגם הכהנים אל יקחו מאת ישראל
אנוס
מבד טז, 14

אנוש
ואשר יהלך לפני רעהו ערום ולוא
היה אנוש
מה ז, 12

אסף
על חצוצרות המשיב אסף אל
מבא ב, 10
וקהל גויים אסף לכלה אין
שאריה
מבא יד, 5

ויאסוף
ויאסוף כחול שבי
פח ג, 14
ויספחו
ויגרהו בחרמו ויספחו
[במכמתו]
פח ה, 13—14

ונאספו
ונאספו אליהם כול מערכות
המלחמה
מבא יח, 4

ויאספו
ויאספו אלו כול הגוים
פח ח, 5

לוא אמיר בהון אמתך מהו יד, 20 [במו] סר אמתך מהו טז, 4 ולפתח מקור אמתכה מהו יח, 13 משפט אמתכה מהו קטע 5, 10 באמתכה וירשוכה בלב ולב ולא נכונו באמתכה מהו ד, 14 כיא כול מעשיהם באמתכה מהו ו, 9—8 ואתמוכה באמתכה מהו ז, 20 אורכה אדוני כי השכלתני באמתכה מהו ז, 26 כי ידעתי באמתכה מהו ט, 10—9 כי נשענתי באמתכה מהו י, 16 שמח נפש עבדכה באמתכה מהו יא, 31 ואני ידעתי כי לא ישוה כול הון באמתך מהו טו, 23—22 כיא נכונו באמתכה מהו קטע 2, 15 ובאמתכה ותכן לבי בלימודיכה ובאמתכה מהו ז, 14—13 ואמתכה שש לבי בבריכתה ואמתכ[ה] מהו י, 29 ואמתכה תופיע לכבוד עד ושלום עולם מהו יא, 28—27 כאמתכה מי כמוכה באלים אדוני ומי כאמתכה מהו ז, 28 לאמתכה ובגורל אור הפלתנו לאמתכה מבא יג, 8—9—10	לוא יבוא ביחד אמתו מה ב, 26 ואל ישראל ומלאך אמתו מה ג, 24 בצדקת אמתו ישפטני מה יא, 14 עידות צדקו ודרכי אמתו וחפצי רצונו מבד ג, 15 ומשפטי צדקו ועדויות אמתו מבד ח, 53—54 ואת כול מעשי אמתו מבא יג, 1 וכול בני אמתו יגילו בדעת עולמים מבא יז, 8 וכול בני אמתו יעוררו להתם בני רשעה מהו ו, 29—30 באמתו וברוח קדושה ליתר באמתו מה ג, 7 יאזו יברר אל באמתו מה ד, 20 לאמתו וכול הנדבים לאמתו יביאו מה א, 11 המתנדבים יחד לאמתו מה ה, 10 אמתכה להצדיק משפט אמתכה מבא יא, 14 ול[ספר] מעשי אמתכה מבא יג, 8 ואנו בגורל אמתכה במעשי אמתכה נהלה שככה מבא יד, 12 בכול מעשי אמתכה ולהורות צדקכה מהו א, 31 וכיושר אמתכה להכינם בעצתכה מהו ו, 10 וידעו כול גוים אמתכה מהו ו, 12 וכול בני אמתכה תביא בסליחות לפניה מהו ז, 29—30 כי אתה אב לכול בני אמתכה מהו ט, 35 ולבני אמתכה נתתה ש[כל] מהו י, 26 בדעת אמתכה ולפי דעתו מהו י, 28 ראני מה כיא [הודע] תני בסוד אמתכה מהו יא, 4—3 כי הודעתם בסוד אמתכה מהו יא, 9 להיחד [עם] בני אמתך מהו יא, 11 בגדול זרועך ורוב אמתכה מהו יא, 30	ותכבוהי במקומו כפי יאותו בגורל האמת מבד יג, 12 פסרו על אנשי האמת פח ז, 10 מעבורת האמת פח ז, 11—12 אשר נקרא על שם האמת פח ה, 9 בעור[ת] בני אור אנשי א[ה]מת מבא א, 16 כול מעשי הצדקה וסוד האמת מהו א, 27—28 באמת לברר דעתם באמת חוקי אל מה א, 12 וכפי נחלת איש באמת וצדק מה ד, 24 באמת ועונה ואהבת חסד לאיש מה ה, 25 לבגוד באמת וללכת בשרידות מה ז, 18—19 לבו למטעת עולם מה ח, 5 להגב[יר] באמת ולהשמיד באשמה מבא יג, 15 ויהם זבול קודשו באמת כבודו מהו ג, 34—35 ולדבוק באמת בריחך מהו טו, 7 ול[התהלך] באמת ולב שלם מהו טו, 7 ואמת ובית תמים ואמת בישראל מה ה, 9 ברזי פלא ואמת בתוך אנשי היהר מה ט, 18—19 ואמת כול מעשיו מה י, 18 וצדק ואמת משפטיך בנו מבד ה, 52—53 כי אתה צדיק ואמת כול בחיריך מהו יד, 15 חסד ואמת ונושא פשע והטאה מהו טו, 16 ובאמת ובאמת נכון סמכתני מהו טו, 32 לאמת וחבא לאמת רזי דעת לשוב לאמת ולסור מכול עול מה ו, 15 ליסוד רוח קודש לאמת עולם מה ט, 3—4 אמתו לוא לסור מחוקי אמתו מה א, 15 ואת כול מעשי אמתו מה א, 19	ליסוד מוסד אמת לישראל מה ה, 5 לעשות אמת וצדקה ומשפט מה ח, 2 עדי אמת למשפט ובחירי רצון מה ה, 6 ולהוכיח דעת אמת מה ט, 17 [ועשות אמת ומשפט] צדק מה י, 27 לוא יזד עזרע כיא אמת אל מה יא, 4 רוח קדשו והוא אמת מבד ב, 12—13 [אמת וצדק] יאירו מבא א, 10 אמת אל צדק אל מבא ד, 6 וכול רוחי אמת בממשלתו מבא יג, 10 סוד אמת ובינה לישרי דרך מהו ב, 10 לבחון [דורשי] אמת מהו ב, 14—13 ותוצא לנצח משפטם ולמישרים אמת מהו ד, 25 כי אמת אתה וצדק כול מעשיכה מהו ד, 40 וסוד אמת אמצתה בלבבי מהו ה, 9 סתרת מעין בינה וסוד אמת מהו ה, 27 ומפריח נצר ק[ו] דש למטעת אמת מהו ה, 10 ותחבא אמת לקו מהו ט, 24 ואני ידעתי כי אמת מיכה מהו יא, 7 כי הודעתני סוד אמת מהו יא, 16 מעשיהם אמת מהו יג, 4 [אמת] וצדק כול מעשיו מהו יג, 19 אנשי אמת מהו יד, 2 [להאזין אמת] ו[צדק] מהו יד, 25 כיא אל אמת אתה מהו טו, 25 ואדעה כיא אמת מהו קטע 1, 1 ומליצי דעת עם כול צעורי ומוכיחי אמת מהו קטע 2, 6 האמת הגה רוחות האמת והעול מה ג, 18—19 במעון אור תולדות האמת מה ג, 19 ולבית האמת בישראל והנלוים עליהם מה ה, 6 ולהתהלך עם כול במדת האמת מהו ח, 4 ובתכונת העת
---	--	--	--

אמונה
לשמו אמונה בארץ מה ה, 3
באמונה
כול משרתיו בצדק יודעיו
באמונה מבא יג, 3
באמונה ולב שלם מהו טז, 17
לעובדיך באמונה מהו יז, 14
ותאמנה באמונה מהו יח, 5
באמונתו
[וצדיק באמונתו יחיה]
פה ז, 17
באמונתך
ואני לפי דעתי באמונתך
מהו י, 19
אמנה
[כין] אם [אמר] למבקר אשר
במחנה ועשה אמנה
מבד יג, 15—16
ואמנה
ומאסו בברית ואמנה
מבד ח, 34—35
ואמנותם
בעבור עמלם ואמנותם
פה ח, 2
אמנים
גבול סמוך לשמור אמנים
מה י, 26
אמת
ולעשות אמת וצדק ומשפט
מה א, 5—6
[בה] לכתנו [קרי בברית] אמת
וצדק מה א, 25—26
ביחד אמת וענות טוב ואהבת
חסד מה ב, 24
כיא ברוח עצת אמת מה ג, 6
ולישר לפניו כול דרכי צדק אמת
מה ד, 2
ורוב חסדיו על כול בני אמת
מה ד, 5
אלה סודי רוח לבני אמת תבל
מה ד, 6
ותועבת עולה כול דרכי אמת
מה ד, 17
תועבת אמת עלילות עולה
מה ד, 17
ואו תצא לנצח אמת תבל
מה ד, 19
ויז עליו רוח אמת כמי נדה
מה ד, 21
עד הנה יריבו רוחי אמת
מה ד, 23
וכן יתעב אמת מה ד, 25
לעשות אמת יחד ועונה
מה ה, 3

יאמינו
אשר לוא יאמינו בשומעם
פה ב, 6
ולוא יאמינו בחוקי [אל]
פה ב, 14—15
יאמן
אל יאמן איש על רעהו
מבד י, 2
ותאמנה
ותאמנה באמונה מהו יח, 5
נאמן
ואות נאמן למפתח חסדיו עולם
מה י, 5
ויבן להם בית נאמן בישראל
מבד ג, 19
נאמנה
לכול ממשלתם בתכון נאמנה
מהו יב, 8—9
ונאמנה
ונאמנה שמעתי לסוד פלאכה
מהו יב, 12
נאמנים
אם נאמנים הם
מבד ט, 21—22
ועל והון [יק] בלו שני עדים
נאמנים מבד ט, 22—23
נאמנות
ברית אל נאמנות להם לחיותם
אלף דור מבד ז, 5—6
וכל המתהלכים באלה ברית אל
נאמנות להם מבד יד, 1—2
מאמנת
מאמנת בכול מעשי אל
מה ד, 3—4
האומן
אל ישא האומן את היונק
מבד יא, 11
וכאומן
וכאומן לאנשי מופת
מהו ז, 21
וכאומן בחיק תכלכל לבול
מעש [י] כה מהו ט, 36
אומנתי
ומשדי הריתי רחמיך לי ובחיק
אומנתי מהו ט, 30—31
אומניו
וכשעשע עולול בחיק אומניו
מהו ז, 21—22
אמן
אומרים אחריהם אמן אמן
מה א, 26
והמקללים אמן אמן מה ב, 10
ואמרו אחריהם אמן אמן
מה ב, 18

ואת עבדו ואת אמתו אל ימכור
לחם מבד יב, 10—11
אמתכה
והקם לבן אמתכה מה יא, 16
בן אמת [כה] מהו טז, 18
אמה
אמה
אורך ארבע עשרה אמה
מבד ד, 15
[ע..] שרה אמה מבד ד, 15
שתיים עשרה אמה מבד ד, 16
ורוחבו אמה וחצי מבא ה, 16
אורך הכידון אמה וחצי
מבא ה, 12—13
האמה
והלהב חצי האמה מבא ה, 7
באמה
אך על אלף באמה מבד י, 21
כי אם אלפים באמה
מבד יא, 6
מזה.... [ש] לוששים באמה
מבא ה, 16
למקום הירד כאלפים באמה
מבא ז, 7
אמות
שתיים עשרה אמות
מבד ד, 16
[ת] ש אמות מבד ד, 16
אמות אות העשרה
מבד ד, 17
אורך הרמח שבע אמות
מבא ה, 7
ומגני המגדלות יהיו ארוכים שלוש
אמות מבא ט, 12
ורמחיהם א[ור]ך שמונה אמות
מבא ט, 12
אמתים
אורך המגן אמתים וחצי
מבא ה, 6
אמן
האמין
ויחשוב בלא האמין למקור חיים
מהו ח, 14
האמינו
כי לוא [האמינו את אשר פשר]
פה ב, 2
כיא לוא האמינו בברית אל
פה ב, 3—4
תאמינו
ה[לוא ת]אמינו כיא יסופר
פה א, 14 — ב, 1

לאָלף
לאהביו ולשמריו לאלף דור
מבד ח, 44—45
אלפים
וארבעת אלפים מבא ה, 9
ששת אלפים חמש מאות לשבט
מבא ו, 10
והרכבים ששת אלפים
מבא ט, 5
האלפים
ושרי האלפים ושרי [מאות]
ולחמשים ולעשרות
מה ו, 29; 11, 1
לאלפים
זה אחר זה לאלפים ומאות
מה ב, 21
ועשה חסד [לאלפים]
מבד ח, 44
לאלפים ומיאיות והמשים
ועשרות מבד יג, 1—2
אלפיו
ואת שמות שרי אלפיו
מבא ד, 1
לאלפיהם
ולפקוד צ[באות בחי]ריכה
מבא יב, 4
אלפי
ולתהיצב בראשי אלפי ישראל
מה ו, 14
וישבו לפניו ראש [אלפי]
מה ו, 14—15
אלפים
כי אם אלפים באמה
מבד יא, 6
כאלפים
למקום הירד כאלפים באמה
מבא ז, 7
אם
אמי
ומרחם [נשאתני ומחיק] אמי
גמלתה עלי מהו ט, 30
ואמי
כיא אבי לא ידעני ואמי עליכה
עובתני מהו ט, 35
אמך
ומשה אמר אל אחות אמך אל
תקרב מבד ה, 8—9
שאר אמך היא מבד ה, 9
אמה
אמתו
ואת אמתו ואת שוכרו בשבת
מבד יא, 12

[14]

אשר קרא אל את כולם שרים מבד, ה, 6 ויהיו מסגירי הדלת אשר אמר אל מבד, ו, 12—13 כאשר הבדיל אל להם מבד, ז, 4 ברית אל נאמנות להם לחיותם אלף דור מבד, ז, 5—6 מפקד אל את הארץ מבד, ו, 9 הוא היום אשר יפקוד אל [כאשר דבר] מבד, ח, 2—3 אשר אמר אל עליהם מבד, ח, 9 אשר חרה אף אל בכל עדתו מבד, ח, 13 באהבת אל את הראשונים מבד, ח, 16—17 וכמשפט הזה לכל המאס במצות אל מבד, ח, 18—19 כמי שלא נפל גורלו בתוך למודי אל מבד, ח, 27 ובקץ ההוא יחרה אף אל בישראל מבד, ח, 38—39 ושבי פשע י[עקב] שמרו ברית אל מבד, ח, 40 לחמוך צעדם בדרך אל מבד, ח, 41 ויקשב אל אל דבריהם וישמע מבד, ח, 41—42 ליראי אל ולחושבי שמו מבד, ח, 42—43 עד יגלה אל ייטע וצדקה ליראי שמו מבד, ח, 43 בין עבד [א]ל לאשר לא עבדו מבד, ח, 44 אשר יצאו ממקום קדשו וישענו על אל מבד, ח, 45—46 ושבו עד אל תוך העם בדברים מעט לם מבד, ח, 46—47 בהופע כבוד אל לישראל מבד, ח, 48—49 ויתדו לפני אל מבד, ח, 51 וכסר אל בעדם וראו בישעתו מבד, ח, 57 יען אשר לא הקים את מצות אל מבד, ט, 7 ידא את אל מבד, י, 2 ובחרון אף אל ביושבי הארץ מבד, י, 9 ישיכל את הרבים במעשי אל מבד, י, 7—8 ואיש מכל באי ברית אל מבד, יג, 14 יפקוד אל את הארץ מבד, יג, 24 וכל המתהלכים באלה ברית אל נאמנות להם מבד, יד, 1—2 [וה]א[ה] עת ישועה לעם אל מבד, א, 5	ובמועד אל יאיר רום גודלו מבד, א, 8 לפני אל ישראל מבד, א, 9—10 נלחמים יחד לגבורת אל מבד, א, 11 ע[דות] לעם פדות אל מבד, א, 12 למשיב גורל [אל] מבד, א, 13—14 וגבורת אל מא[מצת] ל[בב] בני חושן מבד, א, 14 [ו]גבורל השביעי יד אל הגדולה מבד, א, 14 מכנעת [וכבוד אל ביסוד] קדושים מבד, א, 16 בתמיד לפני אל מבד, ב, 2 לערוך מקטרת ניחוח לרצון אל מבד, ב, 5 יכתבו קרואי אל מבד, ב, 2 יכתבו נשיאי אל מבד, ב, 3 יכתבו סרך אל מבד, ב, 3 יכתבו תעודות אל מבד, ב, 4 יכתבו שלום אל במהני קדושו מבד, ב, 5 יכתבו גבורות אל מבד, ב, 5 ומשיב חסדים במשנאי אל מבד, ב, 6 מבד, ב, 6 סדרי דגלי אל מבד, ב, 6 יכתבו זכרון נקם במועד אל מבד, ב, 7—8 יכתבו יד גבורם אל מבד, ג, 8 רזי אל לשחת רשעה מבד, ג, 9 נגף [אל] אל כול בני חושך מבד, ג, 9 אסף אל מבד, ג, 9 יכתבו גילות אל במשיב שלום מבד, ג, 10 מבד, ג, 11 עם אל ואת שם ישראל מבד, ג, 12 יכתבו נס אל ואת שם נשי ה[שבט] מבד, ג, 14 תרומת אל ואת שם נשי מררי מבד, ד, 1 אף אל בעברה על בליעל מבד, ד, 1—2 מאת אל יד מלחמה מבד, ד, 2—3 חזל מעמד רשעים [ב]גבורת אל מבד, ד, 3—4 רנות אל בנבל עשור מבד, ד, 4—5 אמת אל צדק אל מבד, ד, 6 כבוד אל משפט אל מבד, ד, 6 מהומת אל חללי אל מבד, ד, 7 ימין אל מועד אל מבד, ד, 7 רומם אל גדל אל מבד, ד, 8	תשובות אל כבוד אל מבד, ד, 8 על אות הראשונה עדת אל מבד, ד, 9 על אות השנית מחני אל מבד, ד, 9 על השלישית שבטי אל מבד, ד, 9—10 על החמישית דגלי אל מבד, ד, 10 על הששית קהל אל מבד, ד, 10 על הרביעית משפחות אל מבד, ד, 10 על השביעית קרואי אל מבד, ד, 10—11 על השמינית צבאות אל מבד, ד, 11 גבורת אל כלת אל בכלל גויי ההל מבד, ד, 12 מלחמת אל נקמת אל ריב אל מבד, ד, 12 גמול אל כוח אל שלומי אל מבד, ד, 12 ישועות אל נצח אל עזר אל מבד, ד, 12 משענת אל מבד, ד, 13 [שב]חת אל הודות אל תהלת אל מבד, ד, 14 ברקת חנית לגבורת אל מבד, ה, 2 זיקי דם להפיל חללים באף אל מבד, ה, 3 חללי און במשפט אל מבד, ה, 3 להפיל חללים במשפט אל מבד, ה, 5 ולהכניע מערכת אויב בגבורת אל מבד, ה, 5—6 במלחמת אל לכלת עולמים מבד, ט, 5—6 אל גדול ונורא מבד, י, 1 להחזיק בגבורת אל מבד, י, 5 מיא כמוכה אל ישראל בש[מי]ם מבד, י, 8 ואתה אל גי[צב] מבד, יב, 6 וברכו על עומדם את אל ישראל מבד, יג, 1 וענו ואמרו ברוך אל ישראל מבד, יג, 2 וגורל אל לאור [עולמי]ם מבד, יג, 5 [ואח]ה אל אבותינו מבד, יג, 6 את[ה] אל [פדי]תנו מבד, יג, 8 מיא כמוכה בכוח אל ישראל מבד, יג, 13 למעמד עולמים מבד, יג, 16	וברכו שם כולם את אל ישראל מבד, יד, 3—4 ברוך אל ישראל מבד, יד, 4 [גדול] שמכה אל החסדים מבד, יד, 8 רומה רומה אל אלים מבד, יד, 16 וגורל אל בפדות עולמים מבד, טו, 1 הנועדים עמו ליום [קרב ונחשיר] מבד, טו, 3 התחזקו למלחמת אל מבד, טו, 12 אל י[שרא]ל מרים יד מבד, טו, 13 אל י[שרא]ל מבד, טו, 16 אל ישראל קרא הרב על כול הגואים מבד, טז, 1 וחללי הבינים יחלו לנפול ברזי אל מבד, טז, 9 ברזי אל מבד, טז, 14 אשר התקדש אל במשפטם לעיני כול העם מבד, יז, 2 ו[בה]ראות א[ל] מבד, יז, 5 ובהלחם אל בכלל נהיי עולמים מבד, יז, 5 שלום וברכה לגורל אל מבד, יז, 7 ואתם בני בריתו התחזקו במצדך אל מבד, יז, 8—9 [בר]זי אל מבד, יז, 17 ובה[נ]ס יד אל הגדולה על בליעל מבד, יח, 1 משאת יד אל ישראל מבד, יח, 3 וענו ואמרו ברוך שמכה אל [אל]ים מבד, יח, 6 וברכו שם את אל ישראל מבד, יח, 6 ואתה אל ה[צ]דק מבד, יח, 8 נפלו שם בחרב אל מבד, יט, 11 [ויה]ללו שם [א]ת אל [ישרא]ל מבד, יט, 13 לכה אתה אל הדעות כול מעשי הצדקה סוד האמת מבד, א, 27—28 כיא ידעם אל בהמון כוחו מבד, ג, 34 כיא אתה אל תנאץ כל מחשבת בליעל מבד, ד, 12—13 כיא אתה אל תענה להם מבד, ד, 18 ודרך אנוש לוא תכון כי אם ברוח יצר אל לו מבד, ד, 31 משנים מעשי אל באשמתם מבד, ד, 37
---	--	---	--

אכל

יאכל

ואשר לוא יוכל מהונם כול
מה ה. 16
אל יאכל איש ביום השבת כי
אם המוכן מבד י. 22
ואל יאכל ואל ישתה כי אם היה
במחנה בדרך מבד י. 23, 1א

תואכל

וחרבכה תואכל בשר אשמה
מבא יב. 11—10
וחרבך תואכל בשר

מבא יט. 4
ומימה תואכל שלכתה
מהו ח. 30

ותואכל

ותואכל עד תהום רבה
מהו ג. 31—32

תואכלנו

וחרב לוא אדם תואכלנו
מבא יא. 11

ואוכלה

ואוכלה בלחם אנחה ושקוי
בדמעות אין כלה מהו ה. 34—35

יאכלו

והדגים אל יאכלו כי אם נקרו
חיים ונשפך [ד]מם

מבד יב. 13—14
למלאכה ולמקון ויהר יואכלו
מה ה. 2

ויאכלו

ויאכלו את ההם
מבד ג. 6

לאכול

יעופו כנשר חש לאכול
פח ג. 8

לאכול את כול העמים
פח ג. 11

והיה כי יערכו השולחן לאכול
מה ה. 4

בכל החיה והרמש לאכל מהם
מבד יב. 12

תאכל

באושי חמר תאכל מהו ג. 30
אוכלת

שלהובת חרב אוכלת מבא ו. 3
אוכלת רשעה

מבא יא. 10
ולוהב חנית באש אוכלת עצים
מהו ב. 26

כאש אוכלת בכול שואביתם
מהו ג. 29

אוכלת יוש[ביה]
מהו י. 3

ואוכלי
[ואן]כלי לחמי מהו ה. 24

מאכל

[ואל] יקדש איש את מאכל מיהו
מבד טו. 14—15

ומאכלו

ומאכלו ברי פח ו. 5

מאכלם

מאכלם על כל העמים
פח ו. 7

אל

אשר מאשו בתורת אל
פח א. 10

מורה הצדק מפני אל
פח ב. 2—3

ועל הבוג[דים] בחוקי אל
פח ב. 3

כיא לוא האמינו בברית אל
פח ב. 3—4

אשר נתן אל ב[לבו]בי[ה]
פח ב. 8

[אשר על] ידם ספר אל את כול
הבאות פח ב. 9

ולא יאמינו בחוקי אל
פח ב. 14—15

[אל] למשפט שמתו
פח ד. 14, 1

אשר לוא יכלה אל את עמו
פח ה. 3

יתן אל את משפט כול הגוים
פח ה. 4

וידבר אל אל חבוקק פח ו. 1
אשר הודיעו אל פח ו. 4

כי רוי אל להפלה פח ו. 8
כול קיצו אל פח ז. 13

אשר יציל אל מביט המשפט
פח ח. 1—2

ויעזוב את אל פח ח. 10
אשר מרד [ויפ]ר חוקי אל פח ח. 16—17

נתנו אל בי[די]א[ויביו]
פח ט. 10

אשר יתן אל את משפטו
פח י. 3—4

בחירי אל פח י. 13
בשובם אל פח י. 16

עושה התורה אשר ישופטנו אל
פח יב. 4—5

וישמא את מקדש אל פח יב. 8—9
ויביום המשפט יכלה אל פח יג. 2—3

לעשות חוקי אל בברית חסד
מה א. 7—8

להיחד בעצת אל פח א. 8
איש כגורלו בעצת אל פח א. 9—10

איש כאשמתו בנקמת אל

מה א. 10—11
כול דעתם וכוחם והונם ביחד אל

מה א. 11—12
לברר דעתם באמת חוקי אל

מה א. 12
מכול דברי אל בקציהם

מה א. 14
יעבירו בברית לפני אל

מה א. 16
מברכים את אל ישועות

מה א. 19
והכוהנים מספרים את צדקות אל

מה א. 21
והכוהנים מברכים את כול אנשי

גורל אל פח ב. 1—2
יתנכה אל זעוה פח ב. 5—6

לוא יחונכה אל בקוראכה
מה ב. 8

אף אל וקנאת משפטיו
מה ב. 15

ויבידילו אל לרעה פח ב. 16
בחסוגו מאחרי אל בגלוליו פח ב. 16—17

ביחד אל לעצת עולמים
מה ב. 22—23

וכול המואס לבוא [ביחד] אל פח ב. 25—26
כול יומי מואסו במשפטי אל פח ב. 5—6

ובענות נפשו לכול חוקי אל פח ב. 8
מב ג. 10

מב ג. 10
אז ירצה בכפרי ניוחח לפני אל פח ג. 11

לפי רוי אל עד קצו פח ג. 23
אחת אהב אל פח ג. 26

ולפחד לבבו במשפטי אל פח ג. 26
מה ד. 2—3

מאמנת בכול מעשי אל פח ד. 3—4
באף עברת אל נקמות פח ד. 12

פח ד. 12
כיא אל שמן בד בכד פח ד. 16

ווא יכיר אל באמתו פח ד. 16
כיא במ בחר אל לברית עולמים פח ד. 22

פח ד. 22
כיא בד בכד שמן אל פח ד. 25

פח ד. 25
יבוא בברית אל פח ה. 8

ולעשות את רצון אל פח ט. 13
וולל רצון אל לו יתפח פח ט. 24

פח ט. 24
[ו]למשפט אל יצפה תמיד פח ט. 25

פח ט. 25
וכול נגינתי לכבוד אל פח י. 10

מה י. 10
אבאה בברית אל פח י. 11

כיא את אל משפט כל חי

מה י. 19
וצדקות אל תספר לשוני תמיד

מה י. 24
לצדקת אל א[חלק]ה חוק בקו עתים פח י. 26—27

פח י. 27
כיא אמת אל הוא סלע פעמי פח יא. 4—5

פח יא. 4—5
מסוד בשר לאשר בחר אל פח יא. 7

פח יא. 7
ואני אם אמוס חסדי אל ישועתי פח יא. 11—12

פח יא. 12
לעזוב בצדקת אל תעמוד פח יא. 12

פח יא. 12
ובינו במעשי אל מבד א. 1—2

פח יא. 12
ויבן אל אל מעשיהם פח א. 10

פח א. 10
ויחר אף אל בעדתם פח א. 12, ב. 1

פח א. 12, ב. 1
אל אהב דעת חכמה ותושייה פח א. 3

פח א. 3
כי לא בחר אל בהם מקדם עולם פח ב. 7

פח ב. 7
ולחבין במעשי אל פח ב. 14—15

פח ב. 15
בם נאחזו אשר לא שמרו מצות פח ב. 18

פח ב. 18
ויע[שה]הב בשמרו מצות אל פח ג. 2

פח ג. 2
להועץ על מצות אל פח ג. 5—6

פח ג. 6—5
ויחר אף אל בעדתם פח ג. 8—9

פח ג. 9—8
ויסגרו לחרב בעונם את ברית אל פח ג. 10—11

פח ג. 11—10
ובמחוקים במצות אל אשר פח ג. 12—13

פח ג. 13—12
מהם הקים אל את בריתו לישראל פח ג. 13

פח ג. 13
עד עולם פח ג. 13

פח ג. 13
כאשר הקים אל להם פח ג. 21

פח ג. 21
אשר כפר אל בעדם פח ד. 6—7

פח ד. 7—6
בברית אשר הקים אל לראשנים פח ד. 9

פח ד. 9
כן יספר אל בעדם פח ד. 10

פח ד. 10
כאשר דבר אל פח ד. 13

פח ד. 13
ויעזבם לו אל פח ה. 6

פח ה. 6
על חקי ברית אל לאמר לא ננונו פח ה. 12

פח ה. 12
למילפנים סקד אל את מעשיהם פח ה. 15—16

פח ה. 16—15
כי דברו כרה על מצות אל פח ה. 21

פח ה. 21
וינבאו שקר להשיב את ישראל פח ו. 1—2

פח ו. 1—2
מאחר אל פח ו. 2

פח ו. 2
ויזכר אל ברית ראשנים פח ו. 2

פח ו. 2
מבד ו. 2

לקחת שתי נשים בחייהם
מבד ד, 20—21
ועל הנשיא כתוב לא ירבה לו
נשים
מבד ה, 1—2
ולקחו נשים והולידו בנים
מבד ז, 6—7
הנשים
ומשפט העריות לזכרים הוא כתב
וכהם הנשים מבד ה, 9—10

אנוש

והוא ברא אנוש לממשלת
תבל
מה ג, 17—18
ובצדקתו יטהרני מנדת אנוש
מה יא, 14—15
והם התגוללו בפשע אנוש
ובדרכי נדה
מבד ג, 17
ומה יספר אנוש חטאתו
מהו א, 26
חזקתה רוח אנוש לפני נגעייהם
מהו א, 33
ולבני אנוש כול נפלאותיכה
אשר הגברתה
מהו א, 35
ודרך אנוש לוא תכון כי אם
ברוח יצר אל לו
מבד ד, 31
ותהי לכאב אנוש ונגע נבאר
מהו א, 29
וכאב אנוש לאין עצור
מהו ה, 28
אנוש מאנוש יצדק מהו ט, 15
ולמען כבודכה טהרתה אנוש
מפשע
מהו יא, 10
בדעתי יצרי גבר ותשובת אנוש
מהו יא, 20
...אנוש כי לפי רוחות [עו]לם
בין טוב לרשע מהו יד, 11—12
ולא יוכל אנוש להכין צעדו
מהו טו, 13
...אנוש וברית פותו בס ויבוא
מהו א, 8
מהו קטע 4, 8
והלבין אנוש חקר כול
מהו קטע 15, 5
ואנוש
ואנוש לוא יכין צעדו
מהו יא, 10
לאנוש
ואני ידעתי כי לוא לאנוש צדקה
מהו ד, 30
מאנוש
אשר נסתרה מאנוש דעה
מהו יא, 6
איתמר
ואיתמר החזיק לו לברית יחד
עולמים
מבא יו, 3

אשר בעוון מורה הצדק ואנוש
עצתו
פח ט, 9—10
ואנוש הסרך יהיו מבא ז, 1
ואנוש הבינים ישלחו ידם בחיל
הכתיים
מבא יו, 13—14
כול נצמד סודי ואנוש [בר]י
מהו ה, 25
על כול פועלי רשע ואנוש
רמיה
מהו יד, 14

לאנוש

וזה הסרך לאנוש היחד
מה ה, 1
וברוח נשברה לאנוש מטה
מה יא, 2—1
[לאנוש] הפנים מבא ה, 17
לאנוש סרך המערכות
מבא ו, 9
וכאומן לאנוש מופת
מהו ו, 21

מאנוש

ואיש מאנוש היח[ד]
מה ז, 24
ואפוא לוא אשיב מאנוש עולה
מה י, 21—20

אשה

ולוא י[קרב] אל אשה
מה ו, 9—10
ויליד אשה מה ישב לפניכה
מה יא, 21
אל ישכב איש עם אשה בעיר
המקדש
מבד יב, 1
ומה ילוד אשה
מהו יג, 14
ואשמת ילוד אשה כמעשיו
מהו יח, 12—13
ילוד א[שה]
מהו יח, 16
לילוד א[שה]
מהו יח, 24
האשה
על שבועת האשה
מבד טז, 10
ואשה
וכל נער זעוט ואשה
מבא ז, 3
אשת
אהיה בצוקה כמו אשת לדה
מבכריה
מהו ג, 7
לאשתו
כאשר אמר בין איש לאשתו
ובין אב לבנו
מבד ז, 8—9
נשים
נערים אשישים וקונים נשים
פח ו, 11
וסף
מספ עד נשים
מה א, 4

ויהיו הפרשים על רכב אנוש
הסרך
מבא ו, 10
עם אנוש[י] הבנים מבא ו, 11
והרוכבים עליהם אנוש חיל
למלחמה
מבא ו, 12
כולם יהיו אנוש נדבת מלחמה
מבא ז, 5
על פני כול אנוש המערכה
מבא ז, 11
וחמשים אנוש בינים
מבא ז, 15
לנצה אנוש הקלע מבא ח, 1
ולידם אנוש הרכב מימין
ומשמאל
מבא ח, 4—5
ויצאו אליהם כול אנוש הבינים
מבא ט, 3
וכול אנוש הסרך עמו
מבא טו, 4
וחזק א[ת] אנוש המלחמה וענה
ואמר
[וי]צאו אנוש הבינים
מבא טז, 3
ובהגיע אנוש[י] [מע]רכת
כתי[ים]
מבא יו, 11—12
[וכול] אנוש רמיה עלי יהמו
מהו ב, 16
ותכרת במ[שפ]ט כול אנוש
מרמה
מהו ד, 20
אנוש עצתכה בתוך בני אדם
מהו ו, 11
[כ]בודכה לכול אנוש עצתכה
מהו ו, 12—13
לאש בוערת בכול אנוש אשמה
עד כלה
מהו ו, 18—19
[ש]ארית אנוש מלחמתי ובעלי
ריבי
מהו ז, 22—23
אנוש מלחמ[ה]
מהו ט, 22
אנוש אמת
מהו י, 2
אנוש הוונה
מהו יד, 7
וכן הוגשתי ביהד כול אנוש
סודי
מהו יד, 18

אנושי

המה אנושי עצתו מה א, 3
[ב]תוך עדת אנושי השם
מה א, 8
אלה אנושי השם קיראי מועד
מה א, 11
[קיראי] מועד אנושי השם
מה א, 11
ואנושי
בני צדוק ואנושי בריתם
מה ו, 2
ואנושי החיל עם [ראשי]
השב[טים]
מה ו, 28—29
ואנושי
ואנושי עצתם אשר נדמו
פח ה, 10

אשר החלו אנוש היחד להתיסר
מה ט, 10
בם
ואשר לוא להוכיח ולהתרובב עם
אנוש השחת
מה ט, 16
בתוך אנוש העול
מה ט, 17
בתוך אנוש היחד
מה ט, 18—19
שנאת עולם עם אנוש שחת
מה ט, 21—22
ורייב אנוש[י] שחת לוא אתפוש
עד יום נקם
מה י, 20
הם אנוש הקודש הראשונים
מבד ד, 6
וכן המשפט לכל באי עדת אנוש
תמים הקדש
מבד ה, 24—25
כפי מעלו יוכיחוהו אנוש דעות
מבד ה, 27—28
במעמד אנוש תמים קדש
מבד ה, 28
אשר יתהלכו בו אנוש תמים
הקדש
מבד ה, 29—30
עם אנוש הלצון ישפטו
מבד ח, 34
עד תם כל אנוש המלחמה
מבד ח, 37
אשר נשפטו בם אנוש היחד
מבד ח, 55
שמונה ועשרים אלף אנוש
מלחמה
מבא ט, 4—5
[וזה סרך אנוש] המלחמה
מבא א, 1
וקץ ממשל לכול אנוש גורלו
מבא א, 5
ולכול אנוש [בריתו...]
מבא א, 15
בעזר[ת] בני אור אנוש[י] אמת
מבא א, 16
הגותרות יהיו אנוש השם
מבא ב, 6
בחרים להם אנוש מלחמה
מבא ב, 7
יחלוצו להם אנוש חיל לצאת
לצבא
מבא ב, 7—8
לצאת אנוש הבנים מבא ג, 1
ועל הצוצרות אנוש השם
מבא ג, 3—4
ועל הצוצרות מקרא אנוש
הבנים
מבא ג, 7
ובכול אנוש גורלו לאין שארית
מבא ד, 2
ואת שמות תשעת אנוש תעודתו
מבא ד, 5
אשר יעמודו שם אנוש[י]
מבא ה, 16
עם אלף מערכת אנוש הבינים
מבא ו, 8

האנשים [על האנשים הבו] גדים 5, 1, 5 אלה ה[אנשים הנקראים עזת היחד 27, 1, 27 כל האנשים אשר באו בברית החדשה בארץ דמשק 21, 21 מבד, ח, 21 [וכל האנשים] מבית סלג 45, 45 מבד, ח, 45	ולמשקל איש ואיש מה ט, 12 ואיש כבוד כפיו לקרבו 15, 15 ואיש כרוחו כן לעשות משפטו 15, 15 ואיש מהלכים בחון באלה מבד יג, 4-3 ואיש מכל באי ברית אל 14, 14 [ואיש של] ום לכול חווי נכוחות מהו ב, 14-15	[ש]ב אל עפרו ואני איש פשע ומגולל איש ותשיבהו ובמה מהו קטע 1, 12 בני איש ב[יד] מהו קטע 10, 9 בני איש לפי שכלו מהו קטע 11, 4 האיש [ל]א יבוא האיש כיא מנוגע [ה]א מה 11, 10-11 האיש הנשאל ידבר בתרו מה 1, 11 אשר לוא במעמד האיש מה 1, 12 ועמד האיש על רגליו מה 1, 13 יודרשהו האיש הפקיד מה 1, 14 אל יד האיש המבקר מה 1, 19-20 וכן האיש הנפטר במישיב הרבים מה 1, 10 הוא האיש הנתן בתוך כור מבד ח, 26 והובדל האיש מן הטהרה לבד מבד ט, 21 וביום ראות האיש יודיעה למבקר מבד ט, 22 על כן יקים האיש על נפשו מבד טז, 1 וביום אשר יקים האיש על נפשו מבד טז, 4 והאיש והאיש אשר יצאה בלי משפט את רעהו ברעה מה 1, 4 והאיש אשר ילך רכיל ברעהו מה 1, 15 והאיש אשר ילון על יסוד היחד מה 1, 17 והאיש אשר תווע רוחו מיסוד היחד מה 1, 18 באיש ואם משפט לתורת נגע יהיה באיש מבד יג, 5 ואדעה כי ברצ[ונכה] באיש הרבייה מהו טז, 4 ואיש ואיש כתכוננו ישבו לפניו מה 1, 4 ואיש אשר ירוק אל תשוב הרבים מה 1, 13 ואיש ברבים ילך רכיל מה 1, 16 ואיש מאנשי היח[ד] מה 1, 24	כל אשר [יקים] איש על נפשו מבד טז, 10-9 אל יניא איש שבועה אשר לא יודענ[ה] מבד טז, 11-12 אל ידור איש למזבח מאום אנוס מבד טז, 13 [ואל] יקדש איש את מאכל פיהו [לאל] מבד טז, 15-16 כי הוא אשר אמר איש את רעהו יצודו הרט מבד טז, 16 ואל יקד[ש] איש [מכלי] אחותו מבד טז, 16-17 איש במעמדו ישרתו מבא ב, 3 על אלף איש תאסר המערה מבא ה, 3 בסרך מעמד איש אחר איש מבא ה, 4 בכרך מעמד איש אחר איש מבא ה, 4 או איש אשר מוס עולם בבשרו מבא ז, 4 או איש מנוגע בטמאת בשרו מבא ז, 4-5 וכל איש אשר לוא יהיה טהור ממקורו מבא ז, 5-6 איש למעמדו מבא ה, 6 ואת גולית הגתי איש גבור חיל מבא יא, 1 לוא איש וחרב לוא אדם תואכלנו מבא יא, 11 בכול בני איש מבא יא, 13 שבה שביכה איש כבוד ושו שללכה עושי חיל מבא יב, 10-9 עד התיצב איש על מעמדו מבא טז, 4 ירימו איש ידו בכלי מלחמתו מבא טז, 5-6 עד התיצב [בם] איש על מעמד[ו] מבא יז, 11 ירימו איש ידו בכלי מלחמתו מבא יז, 12 [שבה שביכה איש כבוד ושו]ל שללכה עושי חיל מבא יט, 3 ואהיה איש ריב למליצי תעות מבא ז, 14 ותס[ה]ר בני איש מאשמה בצדקתך מהו ד, 37-38 ומה הוא איש תהו ובעל הבל מהו ז, 32 איש מרעהו וכן לבן א[דם] מהו י, 27 רק בטובך יצדק איש וברוב רח[מ] מהו יג, 16-17 ואדעה כי לא יצדק איש מבד טז, 11
--	--	---	--

אִישׁ יִתְהַלֵּךְ אִישׁ בְּשֹׁד	וּלְעִשׂוֹת אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעִינָיו	בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ	וְכִבְדּוֹ אִישׁ מֵרֵעֵהוּ
מִבְּד י, 20	מִבְּד ג, 6	וְכַתְּבָם בְּסֵפֶר אִישׁ לְפָנָיו רֵעֵהוּ	מָה א, 18
אִישׁ יִתְהַלֵּךְ אִישׁ חוּץ לְעִירוֹ	לְעִשׂוֹת אִישׁ אֶת רִצּוֹנוֹ	מָה ה, 23	וּבְרֹבוֹת שְׁנֵי אִישׁ לְפִי כֹחַ
מִבְּד י, 21	מִבְּד ג, 12	לְהִשְׁמַע הַכּוֹל אִישׁ לְרֵעֵהוּ הַקָּטָן	מָה א, 19
אִישׁ יֹאכַל אִישׁ בְּיוֹם הַשָּׁבַת	כִּי אִם לְעִמּוֹד אִישׁ עַל מִצּוֹרוֹ	לְגִדּוֹל	וְכֹל אִישׁ פּוֹתִי אֵל יִבּוֹא בְּגוּרָל
כִּי אִם הַמּוֹכֵן	מִבְּד ז, 12—11	לְהַעֲלֹת אִישׁ לְפִי שְׂכָלוֹ	מָה א, 20—19
אִישׁ יִקַּח אִישׁ עָלָיו בְּגָדִים צְוֹאִים	וְלִקְחִים אִישׁ אֶת בַּת אֲחִיהוּ	מָה ה, 24	וּבְנֵי לֹו יַעֲמִידוּ אִישׁ בְּמַעֲמָדוֹ
מִבְּד יא, 3	וְאֶת בַּת אֲחֻתּוֹ	לְהוֹכִיחַ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ	מָה א, 22
אִישׁ יִלֵּךְ אִישׁ אַחֵר הַבְּהֵמָה	לְאַהֲבֹה אִישׁ אֶת אֲחִיהוּ כְּמֵהוּ	מָה ה, 25—24	אִישׁ בְּסִרְכּוֹ עַל יַד רֹאשִׁי [א] בֹּת
מִבְּד יא, 5	וּלְדַרְוֹשׁ אִישׁ אֶת שְׁלוֹם אֲחִיהוּ	וְגַם אֵל יִבְיֵא אִישׁ עַל רֵעֵהוּ דָּבָר	מָה א, 24—23
אִישׁ יוֹצֵא אִישׁ מִן הַבֵּית לַחוּץ	מִבְּד ו, 21 ז, 1	לְפָנֵי הָרַבִּים	וְכֹל אִישׁ מְנוּגֵעַ
וּמִן הַחוּץ אֶל הַבֵּית	וְלֹא יַמְעַל אִישׁ בְּשֹׁאֵר בְּשָׂרוֹ	כֹּל הַנִּמְצָא אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ	וְכֹל אִישׁ מְנוּגֵעַ בְּאַלְהָה
מִבְּד יא, 9—7	מִבְּד ו, 1	אֵל יִמַּשׁ מֵאֲתָם אִישׁ כְּהֵן	מָה א, 4
אִישׁ יִשָּׂא אִישׁ עָלָיו סִמָּנִים	לְהוֹכִיחַ אִישׁ אֶת אֲחִיהוּ כְּמִצְוֵהוּ	מָה ה, 3	אוֹ אִישׁ זָקֵן כּוֹשֵׁל
מִבְּד יא, 10—9	מִבְּד ז, 2	אִישׁ דּוֹרֵשׁ בְּתוֹרָה	מָה א, 7
אִישׁ יִמְרָא אִישׁ אֶת עֲבָדוֹ	וְלֹא יִשְׁקֹץ אִישׁ אֶת רוּחַ קִדְשׁוֹ	עַל יְפֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ	וַיִּשְׁבּוּ [לְפָנָיו אִישׁ] לְפִי כְבוֹדוֹ
מִבְּד יא, 12	מִבְּד ז, 4—3	מָה ה, 7	מָה א, 14—13
אִישׁ יִלְדֵּךְ אִישׁ בְּהֵמָה בְּיוֹם הַשָּׁבַת	כֹּאשֶׁר אָמַר בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ	זֶה הַסֵּרֶךְ לְמוֹשֵׁב הָרַבִּים אִישׁ	[א] שׁ לְפִי כְבוֹדוֹ [כִּמְעֻמָּד]
אִישׁ יִשְׁבּוֹת אִישׁ בְּמִקּוֹם קְרִיב	וּבֵין אֲב לְבָנוֹ	מָה ה, 8	יִשְׁבּוּ לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְפִי כְבוֹדוֹ
לְגוּיִם בְּשָׁבַת	וְנִקְוֶם וְנִסְיוֹר אִישׁ לְאִחֻיו	וְשֹׁאֵר כֹּל הָעַם יִשְׁבּוּ אִישׁ	מָה א, 17—16
מִבְּד יא, 15—14	מִבְּד ח, 5—6	אִישׁ אֶת מַדְעוֹ לְעֲצַת הַיָּחִיד	[אֵל יִשְׁלַח] אִישׁ אֶת יָדוֹ
אִישׁ יִחַל אִישׁ אֶת הַשָּׁבַת	וְשֹׁאֵר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ	מָה ה, 10—9	מָה א, 18
מִבְּד יא, 15	מִבְּד ח, 6	אֵל יִדְבֵּר אִישׁ בְּחוּץ דְּבָרֵי רֵעֵהוּ	מָה א, 11
אִישׁ יַעַל אִישׁ לְמִזְבֵּחַ בְּשָׁבַת	וַיַּעֲלֵמּוּ אִישׁ בְּשֹׁאֵר בְּשָׂרוֹ	מָה ו, 10	[א] שׁ לְפִי כְבוֹדוֹ
מִבְּד יא, 17	וַיִּגְשׁוּ לְזִמְהָה	וּבְמוֹשֵׁב הָרַבִּים אֵל יִדְבֵּר אִישׁ	מָה א, 21
אִישׁ יַעֲלֶה אִישׁ בְּסוּלָם וְיִחַבֵּל וְכָלִי	וַיַּעֲשׂוּ אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעִינָיו	מָה ו, 11	אִישׁ כְּגוּרָלוֹ בְּעֲצַת אֵל
מִבְּד יא, 17	מִבְּד ח, 7	וְכֹל אִישׁ אֲשֶׁר יֵשׁ אֲתוֹ דָּבָר	מָה א, 10—9
אֵל יִשְׁלַח אִישׁ לְמִזְבֵּחַ	וַיִּבְחָרוּ אִישׁ בְּשִׁרְיֹת לְכוֹ	לְדַבֵּר לְרַבִּים	אִישׁ כֹּאשְׁמֹתוֹ בְּנִקְמַת אֵל
מִבְּד יא, 19—18	מִבְּד ח, 8	אִם יִצְאָה בָּם אִישׁ	מָה א, 11—10
בֵּיד אִישׁ טָמֵא	אֵל יֵאֱוֹת אִישׁ עִמּוֹ בְּהוֹן	וְכֹל אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֲצַת	אִישׁ בֵּית מַעֲמָדוֹ
אִישׁ יִשְׁכַּב אִישׁ עִם אִשָּׁה בְּעִיר	וּבַעֲבוּדָה	הַיָּחִיד	לְדַעַת כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
מִבְּד יב, 1	אֲשֶׁר הִלְכוּ עִם אִישׁ הַכּוֹב	שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ וְכֹהֲנִים שְׁלוֹשָׁה	מָה ב, 22
כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִמְשְׁלוּ בֹו רֻחוֹת	כְּשֵׁנִים אֲרַבְעִים	מָה ח, 1	וְלֹא יִשְׁפּוֹל אִישׁ מִבֵּית מַעֲמָדוֹ
בְּלִיעַל	מִבְּד ח, 37—38	וְאֵהֶבֶת חֶסֶד וְהִצָּנֵעַ לֶכֶת אִישׁ	מָה ב, 23
אִישׁ יִמְכֹּר אִישׁ בְּהֵמָה וְעֹזֵף	אִישׁ נָד[בָרוֹ] אִישׁ אֶל רַע[וֹ]	עִם רֵעֵהוּ	וּמַחֲשַׁבֵּת צָדֵק [א] שׁ לְרֵעֵהוּ
טַהוּרִים לְגוּיִם	מִבְּד ח, 41—40	וְכֹל אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַיָּחִיד	מָה ב, 25—24
אִישׁ יִשְׁקֹץ אִישׁ אֶת נַפְשׁוֹ	[לְהַחְזִיק אִישׁ] אֶת אֲחִיו	אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ	אֵל דְּרָכֵי אִישׁ יִכּוֹפְרוּ כֹל
מִבְּד יב, 11	מִבְּד ח, 41	מָה ה, 16	מָה ג, 7—6
וּבְמִקּוֹם עֲשֵׂהָ אֵל יִמַּשׁ אִישׁ	אִישׁ לְפִי רוּחוֹ יִשְׁפֹּטוּ בְּעֲצַת	מָה ה, 20	בְּתוֹלָדוֹת כֹּל בְּנֵי אִישׁ
מִבְּד יג, 2	קִדְשׁוֹ	כֹּל אִישׁ מֵהֵמָּה אֲשֶׁר יַעֲבֹד דָּבָר	מָה ג, 13
אֵל יִמְשׁוֹל אִישׁ מִבְּנֵי הַמַּחֲנֶה	וְכָל אִישׁ מִבְּנֵי הָאִי הַבְּרִית	מִתּוֹרַת מֹשֶׁה	לְהֹאִיר בְּלִבָּב אִישׁ
מִבְּד יג, 13—12	מִבְּד ט, 3—2	וְלֹא יִתְעַרֵּב אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַקּוֹדֶשׁ	בְּאַלְהָה תּוֹלָדוֹת כֹּל בְּנֵי אִישׁ
וְאֵל יַעֲשׂ אִישׁ דְּבָר לִמֵּי[קָן]	אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁבִּיעַ עַל פָּנָיו הַשְּׁדָה	בְּהוֹנוֹ	מָה ד, 15
וְלִמֵּי[כָר]	מִבְּד ט, 9	אֲשֶׁר לֹא יִשְׁפּוֹט אִישׁ	בְּמַפְלָגִיהֶן לְפִי נַחֲלַת אִישׁ בֵּין
וַיִּכְתְּבוּ בְּשִׁמְתֵיהֶם אִישׁ אַחֵר	אֲשֶׁר יַמְעַל אִישׁ בְּתוֹרָה	מָה ה, 25	רֹב לְמוֹעֵט
אֲחִיהוּ	מִבְּד ט, 17—16	לְתַקּוֹן עֵת וְעַת וּלְמַשְׁקֵל אִישׁ	מָה ד, 16
אֵל יִתְעַרֵּב אִישׁ מִרִצּוֹנוֹ בְּשָׁבַת	אֵל יֵאֱמֹן אִישׁ עַל רֵעֵהוּ	וְאִישׁ	מָה ד, 20
מִבְּד יד, 5—4	מִבְּד י, 2	אִישׁ כִּרְחוֹו כְּתִכּוֹן הָעֵת	וְכַפִּי נַחֲלַת אִישׁ בְּאִמְתָּה וְצִדֵּק
עַל פִּיהוּ יִבְאוּ בְּאֵי הָעֵדָה אִישׁ	אֵל יִרְחֹץ אִישׁ בְּמִיַּם צְוֹאִים	מָה ט, 18	מָה ד, 24
מִבְּד יד, 10—9	מִבְּד י, 11—10	לְהֵלֶךְ תַּמִּים אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ	וַיִּנְחָלֵן לְבָנֵי אִישׁ
לְהִבְיֵא אִישׁ אֶת הָעֵדָה	וּמַעֲוִטִים מִדֵּי מִרְעִיל אִישׁ	מָה ט, 19	מָה ד, 26
מִבְּד יד, 13	מִבְּד י, 11	וְהַבְדֵּל מִכּוֹל אִישׁ	אֲשֶׁר לֹא יִלֵּךְ בְּשִׁרְיֹת
וְאֵל יוֹדִיעֵהוּ אִישׁ אֶת הַמִּשְׁפָּטִים	אֵל יַעֲשׂ אִישׁ בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי	וְלִהְיוֹת אִישׁ מִקְנֵא לַחוּץ	לְכוֹ
מִבְּד טו, 11—10	מִבְּד י, 15—14	מָה ט, 23	וְאֲשֶׁר לֹא יִשׁוּב אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי
אֲשֶׁר יִקִּים אִישׁ עַל נַפְשׁוֹ	וּבְיוֹם הַשָּׁבַת אֵל יִדְבֵּר אִישׁ דְּבָר	בְּעִמּוֹד אִישׁ הַלְצוֹן	מָה ה, 16—15
מִבְּד טז, 8	וְגַל וְרֵק	מָה א, 14	וְלֹא יִשְׁעֵן אִישׁ הַקּוֹדֶשׁ

תן ידכה בעורף אויביך
מבא י, 3

אויביכם
להלחם לכם עם אויביכם
מבא י, 4-5

אויביכמה
אתמה קרבים היום למלחמה על
אויביכמה
מבא י, 3
ואל תח[תו] מסני אויביכ[מה]
מבא טו, 8

מאויביכם
וגושעתם מאויביכם
מבא י, 8

אויבינו
לשול את כול אויבינו
לפ[ננו]
מבא י, 1-2
אויבינו למגפת כלה
מבא יח, 10-11

באויבינו
להכבד באויבינו
מבא יא, 8

איבת
ויתן איבת עולם בין מפלותם
מה ד, 17

איל
מאיל
והיה לו לבד מאיל האשם הכל
מבד ט, 14

איום
איום וגורא הוא
פח ג, 2-3

ובאמה
ובאמה ופחד ינתנו בידם
פח ד, 7-8

ואימה
מכל פחד ואימה ומצרף
מה א, 17

ברשית פחד ואימה
מה י, 16

ואימתם
פחדם [ואי]מ[ת]ם
פח ג, 4

איש
[רשעים] ובוגדים עם איש הכוזב
פח ב, 1
יעבירו איש מפני רעיו
פח ד, 11-12
ולא עזרוהו על איש הכוזב
פח ה, 11

אי
מאיי
וממרחק יבואו מאיי הים
פח ג, 10-11

איב
אויב
בהגוף אויב
מבא ג, 2
להסיע אויב ולהגיס כול משנאי
צדק
מבא ג, 5-6
ולהכניע מערכת אויב בגבורת
חיל
מבא ו, 6-5
ובסדר מערכות המלחמה לקראת
אויב
מבא ז, 8
להמס לב אויב
מבא ח, 10
כול אלה ירדפו להשמיד אויב
במלחמת אל
מבא ט, 5
[משני] עברי המערכה [לה]מס
אויב
מבא ט, 11-12
והיה אויב ירשה

מבא יא, 7
להסיר [משמט א]ויב לאין
עוד
מבא יח, 10
וכעיר מבצר מלפ[ני] אויב
מהו ג, 7

האויב
לצאת למערכת האויב
מבא ג, 7
ועל הצוצרות דרך המשיב
ממלחמת האויב

מבא ג, 10-11
הדגל הראשון ישליך [א]ל מערכת
האויב
מבא ו, 1-2
עד קורבם למערכת האויב

מבא ז, 7-8
עד השליכם למערכת האויב
שבע פעמים
מבא ח, 12-13
עד הגוף האויב והסכו עורפם
מבא ט, 2

ונחל[קו] על כול האויב לדרך
כלה
מבא ט, 6
לפני נפול חללי האויב

מבא יד, 3

אויבי
תסגיר [או]יבי כול הארצות
מבא יא, 13

אויביו
נתנו אל בידי אויביו
פח ט, 10

לאויביו
ונוטר הוא לאויביו
מבד ט, 5

אויביכה
תן ידכה בעורף אויביכה
מבא יב, 10

וימירו בערול ששה ולשון
אחרת
מהו ב, 18-19
[בל]וע[ג] ששה ולשון אחרת
מהו ד, 16
ידברו לעמך

אחרון
[אחרון בעדת ביגדים]
פח א, 3

עד קץ אחרון
מה ד, 17-16
את אשר עשה בדור אחרון
מבד א, 12
[מד]ין וממשפט אח[רון]
מהו יו, 11

האחרון
את כול הב[אות על] הדור
האחרון
פח ב, 7
[על] הדור האחרון

פח ז, 2
אשר יאריך הקץ האחרון
פח ז, 7
בהמשך עליהם הקץ האחרון
פח ו, 12

אחרונים
ויועד לדורות אחרונים
מבד א, 11-12

האחרונים
פשרו על כוהני ירושלם
האחרונים
פח ט, 4-5

ובאחרונים
וכמשפט הזה לכל המאס בראשונים
ובאחרונים
מבד ח, 31-32

באחרית
באחרית הימים בהאספם
[ליחד]
מה ו, 1
קריאי השם העמדים באחרית
הימים
מבד ד, 4
עד עמד יורה הצדק באחרית
הימים
מבד ו, 10-11

לאחרית
לאחרית הימים
פח ב, 5-6

ולאחרית
משלל העמים ולאחרית הימים
פח ט, 6-5

אחור
ואל תשובו אחור ואל [ירך]
לבבכם
מבא טו, 9
כי [דבר אחד מ]דברך לא ישוב
אחור
מהו יג, 18
וצדק כול מעשיך וד[ברך] לא
ישוב אחור
מהו יג, 19
אחור ואני בקצי אתמוכה
מהו קטע ו, 10

אחריו
אשר היעירו אחריו
מבד ח, 17

אחריכה
ויפקוד אחריכה כלה
מה ב, 6

אחריהם
אומרים אחריהם אמן אמן
מה א, 20
[וכול] העוברים בברית מודים
אחריהם לאמור מה א, 24
ואמרו אחריהם אמן אמן
מה ב, 18
והלויים יעבדו אחריהם
מה ב, 20
וכל הבאים אחריהם

מבד ד, 7
חרה אפן [בם] ובכל ההולכים
[אחריהם]
מבד ח, 18
אהב את הבאים אחריהם
כי להם ברית האבות
מבד ח, 17-18
וראשי השבטים ואבות העדה
אחריהם
מבא ב, 3
ובעשר השנים אשר אחריהם
מבא ב, 13

ואחריהם
ואחריהם ראשי הלויים
מבא ב, 2

ואחריהם
כול סרך פרוש
שמותם
מבד ד, 6
ואחריהם כול פרוש שמותם
מבא ד, 7

ואחריהם
יצאו שלושה דגלי
בינים
מבא ו, 1
ואחריהם יצאו שני דגלי
בינים
מבא ו, 4

מאחרי
בהסוגו מאחרי אל בגלוליו
מה ב, 16-17
[ותסר לבבי מאחרי] אשמה
מהו ו, 5

מאחור
ולוא לשוב מאחור
מה א, 17

מאחוריו
יסור מלאך המשטמה מאחוריו
מבד טז, 5

אחר
ואין אחר זולתכה
מה יא, 18
כי אל הדיעות הכינה ואין אחר
עמו
מהו יב, 10-11

אחרת
לצאת מערכת אחרת חליפה
למלחמה
מבא טז, 10

אור ואור הלוח ואור עד תום כל מועדי חושך מבא א. 8 האירותה [אודכה אדוני כיא] לי האירותה פניך מבא ג. 3 אודכה אדוני כי האירותה פני לבדיכה מבא ד. 5 ובי האירותה פני רבים מבא ד. 27 כי מאור מתושך האירותה לי מבא ט. 26–27 יאיר ובמועד אל יאיר רום גדולו מבא א. 8 ויאיר ויאיר לבכה בשכל חיים מבא ב. 3 יאירו [אמת וצדק] יאירו לכול קצוות תבל מבא א. 8 תאירו ולא תאירו מובחי חנם מבא ה. 13–14 להאיר להאיר בלבב איש מבא ד. 2 לבלתי בוא אל המקדש להאיר מובחו חנם מבא ה. 12 להאיר בשמחה [בית] ישראל מבא י. 7 מאיר והלזה ברול לבן מאיר מבא ה. 10 אור ולאהוב כול בני אור מבא א. 9 אור ונכרת מתוך כול בני אור מבא ב. 16 אור וחושך יביט לדרכי אור מבא ג. 3 אור את כול בני אור מבא ג. 13 במעון אור תולדות האמת מבא ג. 19 אור בדרכי אור יתהלכו מבא ג. 20 להכשיל בני אור מבא ג. 24 אור עזר לכול בני אור מבא ג. 24–25 אור והוא ברא רוחות אור וחושך מבא ג. 25 אור ברשית ממשלת אור עם תקופתו מבא י. 2 אור עם האספו מפני אור וממקור צדקתו משפטי אור בלבבי מבא יא. 5 אור ראשית משלוח יד בני אור מבא א. 1	לאהרן וסוד קודש קודשים לאהרן מבא ה. 5–6 קודש קודשים לאהרן מבא ה. 8–9 מאהרן ויקם מאהרן נבונים מבא ו. 2 מאהרן עד עמוד משיח מאהרן מבא ח. 24 ומאהרן ויצמח מישראל ומאהרן שורש מטע מבא א. 7 האוב במשפט האוב והידעוני ישפט מבא יב. 3 אוה תאוה ולחן חסם לוא תאוה נפשי מבא י. 20 תאוה בלוא מבא טע 14. 2 יתאוה ולוא יתאוה בכול אשר לוא צו[הו] מבא ט. 25 אול אוייל לפי דעת[ו] ב[היותו] אוייל ומשגע מבא ט. 15 אויילי [רק] אויילי לב לא יבינו אלה מבא א. 38–39 אולת ורוב אולת וקנאת זדון מבא ד. 10 ואולת יתהלכו בחכמה ואולת מבא ד. 24 אולת תוכמה ואולת[ת] מבא טע 17. 6 און למה תראני און מבא א. 5 און שולחי אצבע ומדברי און ומקני הון מבא יא. 2 און חללי און במשפט אל מבא ו. 3 און מקור און מבא טע 12. 2 און אץ ועתה היום אץ לנו לרדוף מבא יח. 11 און רבאון [וב] און השמש לבוא מבא יח. 5	ואהבת חסד והצנע לכת איש עם רעהו מבא ה. 2 ובאהבת ובאהבת חס[ד] אל יטור להם מבא יג. 18 אהבתו וכן אהבתו עם שנאתו מבא ט. 16 לאהבתו לאהבתו עם שנאתו מבא ט. 21 מאהבתו כי מאהבתו את אבותיך ומשמרו את השבועה מבד ח. 15 אהל באהלו [ב...] אהל[ו] ב[רכה] ישועה מבא יב. 3 באהליהם וירגנו באהליהם מבא ג. 8 אהרון [על פי] בני אהרון הכהנים מבא ו. 15–16 על פי בני אהרון מבא ז. 23 אבות בני אהרון מבא ו. 13 על פי בני אהרון מבא ח. 21 בית קודש אהרון מבא ט. 6 רק בני אהרון ימשלו במשפט ובחן מבא ט. 7 עד בוא נביא ומשיחי אהרון מבא ט. 11 על עמוד משוח אהרון מבא יג. 23 עד עמוד משוח אהרון מבא יג. 23 שבעה כוהנים מבני אהרון מבא ז. 9–8 בני אהרון מבא יח. 2 באהרון לכפר לכול המתנדבים לקודש מבא ה. 6 ואהרן כי מלפנים עמד משה ואהרן מבא ה. 17–18 ארכבע למטה לוי ואהרן מבא י. 5 ואהרון ושמות שנים עשר [ש[בטי] ישראל] כתולדותם מבא ג. 13 [שם] ישראל ולוי ואהרון מבא ה. 1	אהבנו וכרוב נחלתו אהבנו מבא יד. 19 [אוהב]נו וכרחקך אותו כן מבא יד. 21 ואהבכה ואהבכה נדבה ובכול לבני מבא יד. 26 ואהבכה בנדבה ובכול לב מבא טו. 10 יאהבו [יא] הבו אותך כול הימים מבא טו. 9 לאהוב לאהוב איש את אחיו כמהו מבא ו. 20–21 [לאהוב אמת] וצדק מבא יד. 25 ולאהוב ולאהוב כול אשר בחר מבא א. 4–3 ולאהוב כול בני אור מבא א. 9 ולאהוב את [שמך] מבא טז. 7 אוהב ויע[שה] או[הב] בשמרו מצות אל מבא ג. 2 אוהבים וישמרו ויתכבו אוהבים לאל מבא ג. 3–4 אוהבי ולנסות אוהבי מוסר מבא ב. 14 לאהביו לאהביו ולשמרו לאף דור מבא ח. 44–45 לאוהביך לאוהביך ולשמרי מ[צו]ותיך מבא טז. 13–14 אהבת אהבת חסד לניכנעים מבא י. 27 באהבת באהבת אל את הראשנים מבא ח. 16–17 ואהבת ביחד אמת וענות טוב ואהבת חסד מבא ב. 24 צדקה ומשפט ואהבת חסד מבא ה. 4 בא[מת] וענוה ואהבת חסד מבא ה. 25
---	---	---	--

אבניה

להיות אבניה בעשק

מח י, 1

אבני

סביב אבני חפץ בדני ריקמה

מבא ה, 9

אבני חן לכריח[י] עוז

מהו ו, 26-27

ואבני

ואבני חפץ אבדני ריקמה

מבא ה, 6

בזהב ובכסף ואבני חפץ

מבא ה, 14

כסף וזהב ואבני חפץ

בהיכל[ו] תיכה מבא יב, 11-12

אבנים

הבנים

ועל הבנים תבחנוני

מהו קטע 2, 8

אברהם

אברהם לא הלך בם

מבד ג, 2

אשר באו עמו בכרית אברהם

מבד יב, 11

על כן נימול אברהם ביום דעו

מבד טז, 6

אבשלום

פשוו על בית אבשלום

מח ה, 9

אגף

אגפי

וילכו נחלי בליעל על כול

אגפי רום מהו ג, 29

אדם

ותעש אדם כדני הים

מח ה, 12

מדמי אדם וחמס א[ר]ץ

מח ט, 8

מדמי אדם וחמס ארץ

מח יב, 1

ולהם כול כבוד אדם ואין עולה

מה ד, 23

ומזמת ערמה מבני אדם

מה יא, 6

וחטאת בני אדם

מה יא, 15

כאשר רצית לבחירי אדם

מה יא, 16

וכל כבוד אדם להם הוא

מבד ג, 20

כל אדם אשר יחרים אדם מאדם
בחוקי הגוים להמית הוא

מבד ט, 1

וכל נפש אדם אשר תסול אל

מקור מים ואל מקוה מבד יא, 16

תבנית אדם ותול[דותיו] וור[עו]

מבא י, 14

וחרב לוא אדם תואכלנו

מבא יא, 11

לרוח אדם אשר יצרת בתבל

מהו א, 16

טה[רת] אדם מרוב עוון

מהו א, 33

נגד בני אדם מהו ב, 24-25

ולוא לבן אדם תום דרך

מהו ד, 31-30

להתם דרך לבני אדם

מהו ד, 32

כי אתה אלי סתרתני נגד בני

אדם מהו ה, 11

ולמען הגבירכה בי לנגד בני

אדם מהו ה, 15

אנשי עצתכה בתוך בני אדם

מהו ו, 11

ומה אפשו אדם ואדמה הוא

מהו י, 3

אדם ולהדשן כול מארץ

מהו י, 25

איט מרעהו וכן לבן א[ד]ם

מהו י, 27

וכן לבן א[ד]ם

מהו י, 27

בתוך בני אדם מהו יא, 6

כי לא ביד בשר יבחרן אדם

דרכו מהו טו, 13-12

ולהנחילם בכול כבוד אדם

[ב]רוב ימים מהו יז, 15

ואל כול ברית אדם אביט

מהו יז, 26

אדם על

מהו יח, 12

מלכי אדם מהו קטע 7, 10

האדם

באחת מכל טמאות האדם

מה יא, 3-4

מן האדם אשר נשמה באפו

מה ה, 17

ומה אפואה בן האדם במעשי

פלאכה מה יא, 20

אשר יעשה האדם וחיה בהם

מבד ג, 15-16

כי במעל האדם מעט ימו

מבד י, 8-9

כי על בני האדם משמרו

מבד יב, 4-5

אשר יגואלו בטמאת האדם

מבד יב, 16

ולכל דבר אשר יהיה לכל האדם

מבד יד, 10

ולבני האדם עבודת העוון

מהו א, 28

לאדם

ואני לאדם רשעה

מה יא, 9

כי לאדם דרכו מה יא, 10

ולא לאדם...

עשייתה מהו ד, 37-38

אדום

בחיל בליעל בגדוד אדום ומואב

מבא א, 1

אדמה

מקוה עפר ומגפ[ל] אדמ[ה]

ומדור חושך מהו יב, 25-26

האדמה

וביושבי האדמה על האדמה

מהו קטע 5, 12

ואדמה

ומה אפשו אדם ואדמה הוא

מהו י, 3

אדמתו

ולדשן בטוב אדמתו מבד א, 8

אדוני

כי כן כתוב מלכד שבתות י"י

[ומלכד מתנותי] כם מבד יא, 18

כי קדוש אדוני ומלך הכבוד

אחני מבא יב, 7

[רם] על השמים אדוני

מבא יב, 17

[אורך אדוני]

מהו א, 1

[אודכה א] דו[ני]

מהו ב, 1

אודכה אדוני כי שמתה נפשי

בצור החיים מהו ג, 20

אודכה אדוני כי עינכה

[ועופפה] על נפשי מהו ג, 31

[אודכה אדוני כיא] לי

מהו ג, 3

אודכה אדוני כי פדיתנה נפשי

משחת מהו ג, 19

אודכה אדוני כיא הייתי לי

מהו ג, 37

אודכה אדוני כי האירותה פני

לבריכתה מהו ד, 5

אודכה אדוני כי לא עזבתני

בגורי בעם מהו ה, 5

ברוך אתה אדוני כי לא עזבתה

יתום מהו ה, 21-20

[אודכה אדוני כי הצלתה נפשי]

מהו ו, 4-5

מעדת [ש]א

אודכה אדוני כי סמכתי

מהו ז, 6

או[דכה] אדוני כי השכלתי
באפסתכה מהו ז, 26

מי כמוך באלים אדוני

מהו ז, 28

[אודכה] אדוני כי לוא הפלחה

גורלי בעדתי שו מהו ז, 34

או[דכה] אדוני כי נתתני

במקור גזולים ביבשה מהו ח, 4

[אודכה] אדוני כי הגברתה

עד אין מס[פר]

מהו ט, 37

ברוך אתה אדוני אל הרחמים

[ורב] חסד מהו י, 13

ברוך אתה אדוני א[שר] נתתה

[לעבדך] שכל מהו יא, 28

ברוך אתה אדוני

מהו יא, 33-34

[אורכה] אדוני גנותן בלב

עב[דך] בינה מהו יד, 8

[אודך] אדוני כגדול כחך

מהו יד, 23

ברוך אתה אדוני יוצר

[ה]כ[ו]ל [ור]ב[ה] העלילה

מהו טז, 8

אתה אדוני א[שר] ה[י]כינתה

מהו קטע 15, 6

ואדון

ואדון לכול רוח ומושל בכל

מעשה מהו י, 8

אדיר

האדיר

בגבורת מלאך האדיר

מבא יז, 6

אדירנו

כי קדוש אדירנו

מבא יט, 1

אדירים

ותפד נפשי מיד אדירים

מהו ב, 35

אדירות שוכרי עצם אדירים

מהו ה, 7

[צללו כ]עופרת במים

אדיר[ים]... מהו ח, 19

אהב

אחת אהב אל לכול מה ג, 26

אל אהב דעת חכמה ותושייה

מבד ב, 3

אהב את הבאים אחריהם

מבד ח, 17-18

אהבתה

[אש]ר אהבתה ולחבת את כול

אשר שגאתה מהו יד, 11-10

[לה] תהלך בכול אשר אהבתה

מהו יז, 23

אב

כאשר אמר בין איש לאשתו ובין
אב לבנו
ותשימי אב לבני חסד
מהו ז, 20
כי אתה אב לכל בני אמתכה
מהו ט, 35

כאב

וירחם עליהם כאב לבניו
מבד יג, 9

אבי

אבי לא ידעני ואמי עליכה
עזבתני
מהו ט, 35
מהו קטע, 3

מאבי

כי אתה מאבי ידענתי
מהו ט, 29—30

אביך

יבוא עליך ועל עמך ועל בית
אביך ימים
מבד ז, 11
עליך ועל עמך ועל בית אביך
מבד טז, 12

אביה

את ערות אחי אביה והיא שאר
מבד ח, 10—11

לאביה

וכן המשפט לאביה
מבד טז, 12

אבות

וכול רשי אבות העדה

מה א, 16
איש בסרכו על יד ראשי [אבות]
מה א, 23—24
[וכול ר]אשי אבות העדה

מה א, 25
וכול אבות בני אהרן הכהנים
מה ב, 12—13

וכול ראשי אבות העדה מה ב, 16
בפי כול אחוזי אבות מה ב, 9
אבות העדה שנים וחמשים

מבא ב, 1
קראי המועד וכול ראשי אבות
העדה
מבא ב, 7
יכתוב ראשי אבות העדה
מבא ג, 4

האבות

כי להם ברית האבות
מבד ח, 17—18

ואבות

וראשי השבטים ואבות העדה
אחריהם
מבא ב, 3

אבותי

כי זכרתי אשמותי עם מעל
אבותי
מהו ד, 34

אבותיך

כי מאהבתו את אבותיך
מבד ח, 15

אבותינו

[חטא]נו ורשענו גם אנחנו גם
אבותינו
מבד ח, 51—52
ו[את]ה אל אבותינו
מבא יג, 6

ואבותינו

אנ[ו] ואב[ו]תינו מלפנינו
מה א, 25

ובאבותינו

[ואל נקמות עשה] משפטו
בנו ובאבותינו מה א, 26

לאבותינו

וברית [כ]רתה לאבותינו
מבא יג, 6

השומר ברית לאבותינו

מבא יד, 8

אבותיהם

לדרוש את [אלוהי אבותיהם]
מה א, 2—1

אבד

אבדו

ובניהם בו אבדו
וגיבוריהם בו אבדו
מבד ג, 9

מבד ג, 9—10

אובד

הם גוי אבד עצות
מבד ה, 17
ויהשבוני לכלי אובד
מהו ד, 9

האובד

וכל האובד ולא נודע מי גנבו
מבד ט, 10—11

ומן האובד בשדה
מבד י, 22—23

יאבדו

אשר יאבדו רבים בחרב
פח ו, 10

לאבד

במלחמה לאבד[ר]עים וחטאים]...
פח ב, 13

לאבדו

לאבדו ישלמו ברושו
מה ז, 6—7

והאביד

וירד מעקב והאביד שריד
[מ]עיר
מבא יא, 7

אבדה

וכן כל אבדה גמצאת ואין לה
בעלים והיתה לכהנים
מבד ט, 14—15

אבדון

ומשאל אבדון העלייתי לרום
עולם
מהו ג, 19—20

לאבדון

ויבקעו לאבדון נחלי בליעל
מהו ג, 32

באבדונו

אל י[שרא]ל... להסיר בל[יעל]...
באבדונו ח[יים]
מבא טז, 16—17

אבדן

אבדני

ואבדני חפץ אבדני ריקמה
מבא ה, 6

בדני

סביב אבני חפץ בדני ריקמה
מבא ה, 9

אביון

פדית[ה] נפש אביון

מהו ב, 32
ותגור נפש אביון
מהו ג, 25
ונפש אביון פלטתה
מהו ה, 18

באביון

הפלתה באביון ותביאנה
במצר[ה]
מהו ה, 15—16

ואביון

ולהחזיק ביד עני ואביון וגר
מבד ו, 21

[ומ]מנו יחזיקו ביד עני ואביון
מבד יד, 13

אביונים

אשר גמל על אביונים
פח יב, 3

כאשר זמם לכלות אביונים
פח יב, 6

אשר גזל הון אביונים
פח יב, 10

ביד אביונים
מבא יא, 13
ועם אביונים יד גבורתכה
מבא יג, 13—14

[ר]חמיו על אביונ[ים]
מהו קטע 16, 3

אביוני

אביוני פדותכה
מבא יא, 9
אביוני חסד
מהו ה, 23

אבל

ואנחה בכנור קינה לכול אבל
מהו יא, 22

באבל

באבל יגון ורעת מרורים
מה ד, 13

לאבל

ומשמיעי שמחה לאבל יג[ון]
מהו ב, 5

ואני נפתח לי מקור לאבל
מרורים
מהו יא, 19

רוחות עולה אשר יושדו לאבל
מהו קטע 5, 6

ואבלים

[נכ]אי רוח ואבלים לשמחת
עולם
מהו יח, 15

אבן

כי א[בן] מ[קיר תזעק]
פח ט, 14—15

האבן

אשר עבדו את האבן ואת העץ
פח יג, 2

[חמ]ר... ולב האבן

מהו יח, 26

לאבן

[עורי לאבן] דומה
פח יב, 15—16

והאבנים

וכל העצים והאבנים והעפר
מבד יב, 15—16

ה ק ד מ ה

קונקורדנציה זו למגילת פשר משא חבקוק, מגילת הסרכים, ברית דמשק, מגילת מלחמת בני אור בבני חושך ומגילת ההודיות, לרבות הקטעים 1—18, היא מעשה ידי אשתי בלהה מב"ת. במיון התומר, סידורו והגהתו עזר לנו ידידנו דניאל לייבל.

לא נכנסו לקונקורדנציה מיליות הכינויים: אני, אתה, הוא וכו' וכן מיליות השימוש האחרות: אז, אין, אך, איך, אל, אלה, איפוא, אף, אשר, את; בה, בין, בל; גם; הנה; זה; כל, כמוהו, כן; לא; מה, מן; עד, עוד, על, עם; רק; שם.

מעטים הם האנשים המחפשים מיליות מסוג זה בקונקורדנציה, ולא רציתי להכביד.

הקטעים האחרים שנאספו בספר לא שימשו חומר לקונקורדנציה, משום שקרוב לוודאי כי עוד יתפרסם חומר נוסף לאותם קטעים, ורק אז יהיו ראויים לעיבוד קונקורדנציוני.

משום סיבות טכניות לא הוקפו ההשלמות תמיד בסוגריים.

הקונקורדנציה היא מעשה ידי אדם, וככל מלאכת אדם קרוב לוודאי שאינה שלימה. והנה בזמן האחרון נתפשטו ידיעות על קונקורדנציה הנעשית על ידי מכונה אלקטרונית. לא ראיתי עדיין את המלאכה הזאת, אלא שידע אני כי המכונה עצמה היא מלאכת אדם.

על כל פנים ראוי לציון, כי קונקורדנציה זו היא ראשונה למגילות מדבר יהודה.

ואלה הם הקיצורים השגורים בקונקורדנציה שלפנינו:

מבא = מגילת מלחמת בני אור בבני חושך

מבד = מגילת ברית דמשק

מה = מגילת הסרכים

מהו = מגילת ההודיות

פח = מגילת פשר משא חבקוק

קונקורדנציה למגילות מדבר יהודה

מגילת פשר משא חבקוק

מגילת הסוכים

מגילת ברית דמשק

מגילת מלחמת בני אור בבני חושך

מגילת ההודיות

תוספות

על פסוקים מספרים שונים שבמקרא, והפסוקים האחרים מיוסדים כל אחד רק על ספר אחד בלבד.

(עמ' 173)

- 3 עולם, בספרים שלנו: לעולם.
- 4 ועמוני, ו"ו הפירוש כאן: עמוני, ע"י י. נ. אפשטיין, "מבוא לנוסח המשנה" עמ' 1076—1077.
- 6 לבנות לוא, היינו אלהים אמר: לא לבנות לו מקדש אדם ולהקטיר שם לפניו, אלא מקדש אדוני. וע"י מעשי השליחים ז, מח ויו, כד.
- 7 מעשי תורה, כדברי התורה.

(עמ' 174)

- 8 להכשיל, אליגרו קרא: להשכיל.
- 9 למ[ען]ית[פשו], בין הגהה להדפסה ראיתי כי גם ידין השלים כך בהצאתו ביום הע' למגילות מדבר יהודה ב"ג באדר ב' תשי"ט.
- 10 [וה]גיד, מכאן ועד שורה 13 נדפס בעמ' 149 כ"פשר שמואל"ב. יבנה לכה, ... כסא ממלכתו, בספרים שלנו: יעשה לך יהוה... את ממלכתו.
- 11—12 צמח דוד הוא משיח ישראל, ו"דורש התורה" הוא משיח מאהרן. והקימותי, על פי עמוס ט, יא.
- 13 כאשר יעמוד, צמח דוד.
- 14 מדרש, מסתבר שמעין כתובת כאן.
- 15 כחוקת, בספרים שלנו: בחוקת, ובמגילת ישעיה א: כחוקת יד.
- 17 בני צדוק, ע"י יחזקאל מ, מו.

משמרות הכוהנים

(175—174)

(עמ' 174)

- 1 מועדיה, לפי לוח הכת (לוח השמש) ולפי חשבון של כ"ו משמרות כהונה לחצי שנה. כל משמר שירת שבועיים בשנה.
- 2—3 [ב]מעוזה, היינו: פסח חל ביום שלישי במשמרת מעוזה, וכן להלן מסמנים המספרים את ימות השבוע. ולא ידוע מה הן צורות המספרים בכתב היד.

פשר ישעיה

(171—173)

(עמ' 171)

- 1 אשר, ליתא בספרים שלנו.
- 2 אשר עובם, את הרשעים.
- 4 (ואשר), סימני מחיקה עליו בכה"י.
- 7 לחרבת, אליגרו קרא: לחובת. הכוונה לחורבן הארץ באחרית הימים באשמת הרשעים בני חושך. והיה, חורבן זה.
- 10 ידלקם... ותוף, בספרים שלנו: ידלקם... תף.
- 11—12 הביטו ומעשי, בספרים שלנו: יביטו ומעשה. וכבדו והמנו, נראה לי ששניהם פעלים, והמחבר פירש "והמנו" כפעל מן השם המון: ויהיו המונים, רבים. צחי, בספרים שלנו: צחה.
- 13 והמנה ושאנה, בספרים שלנו: והמונה ושאוה. וע"י בהערה הקודמת. עליו בא, בספרים שלנו: ועלו בה.
- 14 יהוה, בספרים שלנו: יהוה צבאות.
- 16 כסחה... החוצות, בספרים שלנו: כסחה... חוצות.

(עמ' 172)

- 25—26 ראו, סדר הכתוב הפוך כאן מסדרו בספרים שלנו.
- 29 יהוה, בספרים שלנו: אדני יהוה. במגילת ישעיה א הנוסח כמו כאן ונוסף למעלה: אדני.
- 30 ובטח, בספרים שלנו: ובבטחה.
- 33 תנוסון... הר, בספרים שלנו: תנסו... ההר. וה"ה" גם במגילת ישעיה א.
- 34 גבעה, בספרים שלנו: הגבעה.
- 40 כיחכה, הבאה כאן מהושע ו, ט. בספרים שלנו: וכחכי. לפני השבעים היה כנראה נוסח: וכוחכה.
- 48 כפוך, בספרים שלנו: כפוך. בעוף, נראה לי שהסופר כתב מלה זו בטעות ושכח למחקה.
- 43 זועקה, בספרים שלנו: זעקך.

(עמ' 173)

- 44 ולוא יכניף, בספרים שלנו: ולא יכנף.
- 52 מאירים, אליגרו: מאורים.

מדרש על אחרית הימים

(173—174)

כאן לפנינו פשר שונה משאר הפסוקים שלפנינו. הוא מיוסד

(עמ' 164)

- 7 תפלה ליום כפורים, מסתבר שמעין כותרת כאן. והתפילה היא ליום כיפורים כפי לוח הכת. א[ת], שמא יש להשלים: א[ת] רחמיכה.
12 בעדי, כנראה במובן עדן או עדני, מעדני.
13 כ[ו]פרנו, כופר נפש לנו.
15 כי לזאת, שגודה לך.
22 עמ, אנשי הכת.
24 יסורי כבוד, לימודי הטוב והרע, וקרוב לו "יסודים", ועי' מה ג, 1 ו"ברית דמשק" ז, 8.
25 [להיות], שמא כדאי להשלים: [ותקם בחירכה להזית].

מתוך מגילת שלוש לשונות של אש

(164—166)

מסתבר שיש כאן מעין סרך הכהנים, וכיוון שגם טכסט זה לקוי מאד בחסר קשה לעמוד על עניינו בבירור.

(עמ' 165)

- 23 רצונו, שמא: רצוני.
34 גוה = גאווה, כמו באיוב כב, כט.
(עמ' 166)
35 זידה = זדון, וכן זידות בשורה 37.
38 עברם, שמא: עברם (עי' סגולה).

שריד מאחת המגילות

(166)

- בדומה ל"ברית דמשק" נמצא גם קטע זה בגניזה הקהירית וי, לוי, שפירסמו לראשונה, הכיר בו שריד מאחד הכתבים של הכת.
6 משפט יי, לוי קרא: משפטיי. ישפוט[ו], כך מפורש בכתב היד, ולוי קרא: ישטפ...

- 2 והולכים, בתעתיק: והולכו.
3 [ומ]מקור, בתעתיק: [ואת] מקור.
4 [יכוז]ב, בתעתיק: [יכוז]ב.
5 [ויחו]נכה, בתעתיק: [ויחו]ננך.
13 עבד[ו], הבי"ת נמחקה בכתב היד ונוספה למעלה.
18 [וי]חונכה, בתעתיק: [וי]חוננכה.
20 אלים, שמא כדאי להשלים: [שר] אלים.

(עמ' 161)

- 25 וירח[מיכה], בתעתיק: וירנ[ינכה].
30 לכה[ן] לפניכ[ה], בתעתיק: לכה[ו]ונתכ[ה].
32 [ויגדל] שמכה, בתעתיק: [עטרת].
46 [ולב]חון, על ידי בני צדוק.
49 מקו[דש] במעון, בתעתיק: מקומכה [במעון].
50 ובמעשיכה [יורד] נוספת, על פי משיך. וממול, ומגטיפת שפתך, והשווה דברים לב, ב.

(עמ' 162)

- 63 שר יד... שמא כדאי להשלים: שר יד[יכה].
64—65 כמלאך פנים: מלאכי פנים, מהו ו, 13. תעמוד, בתעתיק: תעבד... סבים.

(עמ' 163)

- 83 [עצ]תו, בתעתיק: [גבור]תו.
89 תנכה = תנגה, מעין רוכנים = רוגנים במה יא, 1.
91—92 ופרשו, על פי חבקוק א, ה. על, שמא כדאי להשלים: על [איביכה].

מתוך סדר תפלות

(163—164)

מסתבר שקטע זה בא מתוך מגילת תפילות למועדים. ואפשר שקטע זה הוא סוף תפילה לראש השנה.

(עמ' 163)

- 3 לתקופת, שמא כדאי להשלים: לתקופת [השנה].

- 55 עולמות. בספרים שלנו: עלמות, והגייה עממית כאן.
59 לפניו. שמא יש להשלים: [אשר יובילו שי] לפניו.

קטע מספר רזים

(157—159)

כאן קטע מאחד מספרי הרוים של הכת, ועניינו אינו ברור.

(עמ' 157)

- 5 מרז נהיה, הוא מרזי פשע שבשורה 3.
6 כי יהיה, מלים אלה תלויות למעלה. בתעתיק שבמקור:
וגלה... מפנו. ושמא יש לנקד יגלה (יו"ד חרוקה וגמ"ל
פתוחה) כמו בשורה 7. מולדי עולה" הם מקור הרשע.
9 המשא, החזון.
11 היש, אם כי כל העולם כביכול מחשיב את האמת, האם הוא
גם מחזיק בה?
12 מי גוי, ואף על פי כן אין גוי אשר לא עשק עם אחר.

(עמ' 158)

- 23 אל, בכה"י בכתב העברי הקדום.
25 גלה, שמא יש להשלים: לב[חירו].

(עמ' 159)

- 44 ערב, בתעתיק: ערכ.

מתוך אחת המגילות

(159—160)

קטעים אלה לא נתברר טיבם, ושמא הם שייכים למגילת
מלחמת בני אור בבני חושך.

(עמ' 159)

- 3 [מ]שיח, עי' "ברית דמשק" ה. 1.
5 חומשים, חמשה חומשי תורה, וכאן המקור הקדום ביותר
לכינוי זה. [ס]פרים" הם כנראה כל ספרי המקרא.
6 ארבעת, שמא כדאי להשלים: ארבעת [ועשרים].
19 המתנדב[ים], שמא כדאי להשלים: [לשוב לבריתו].

סרך הברכות

(160—163)

(עמ' 160)

- 1 [אלהים עושי]. בתעתיק: [אל עושי את]. מצוותיו, ר"ו
אחת תלוייה.

צריכים גם לחזור בתשובה על העוון. יהוה, בכה"י בכתב
העברי הקדום.

- 7 ואתבוננה, בספרים שלנו: והתבוננת. ויש שינויים לגבי
הספרים שלנו גם בקטעים הבאים.
8 ארבעים שנה, של המלחמה באחרית הימים.
10—11 אשר יקבלו את מועד התענית, הכוונה לקביעת יום
הכיפורים כפי לוח אנשי הכת. עי' "ברית דמשק" ה. 18—19.
והשווה פח יא. 76. שנצלו, ידיו: ונצלו.

(עמ' 155)

- 13—14 וידרכו, בספרים שלנו: ודרכו... להפיל... לטבות...
וקשתותם.
15 רשעי אפרים ומנשה, הם היו אויבי הכת. ועי' פשר נחום
13. הכוהן, מורה הצדק.
17 ינתן, הכוהן הרשע. כעת אפשר לי להשלים קטע זה, וזו
צורתו:

וזמם [רשע] לצדיק וחורק [עליו שני]: ארני יחשק
לו כיא ראה

כי קא יומז (לו, יב — יג) — פשרו על סוכרי תכרית
אשר בכוס תכרב

אותו? לכולת את עושי תורה אשר... ואז לוא...

תרב פתחו רשעים ויכרזו קשתם לפיל עני ואקיון
ולקבוט ישרי דרך: סרבם תבוא קלבם וקשתותיהם

תשברנה —
פשרו על רשעי אפרים ומנשה אשר יבקשו לשלוח יד
בכוהן ובאנשי צאתי בצת ומצרב תבוא עליהם ואל

מנדם. ואשר בן ינתנו ביד צריצי גואים למשפט
בחיירי: שקאל באחרית היםים היא עח נמצרב תבואה]...

טוב קצט לצדיק קממן רשעים בנים] (לו, טז) —
פשרו... אשר לוא...

... לרשעים...

- 20 לעד, ידיו: אדם.
21 ברעב... ורבים, ידיו: ברעב במועד.
26 כעשן כולו, בספרים שלנו: בעשן כולו. ויש גם נוסחאות:
כעשן.
31 צריצי, שמא יש להשלים: צריצי [הגואים ו]רשעי.
והשווה שורה 42.
33 [ו]כול [ד]רכו. בספרים שלנו: ודרכו.
35 לוא = לו.
36 וגם, בספרים שלנו: גם.

(עמ' 156)

- 40 פשרו, עי' פח יא. 75. [בתרמי]ת, שמא יש להשלים:
[בתעני]ת.
41 ו[לוא י]שלם, היינו לכוהן הרשע.

3 יס[עו], ידיו: יס[ור סבלו].
8-4 גם כאן, וכן להלן שונה נוסח הכתובים מן המקובל.

(עמ' 151)

35 ... יבו, ראוי להשלים: [יש]יבו.
36 ובגדי רקמות = ובגדי רקמות, על פי יחזקאל סז, יח, והגייה עממית של אנשי הכת כאן.

פשר מיכה

(151—153)

(עמ' 152)

14 מטף הכזב, עי' "ברית דמשק" ח, 13.
15 [ה]פתאים, כינוי לאנשי הכת ברוב כתביה.
16 מורי = מורה.

פשר נחום

(153)

פשר זה, אם כי הוא קטע בלבד, הוא מן החשובים שבכתבי היד של הכת שנתגלו עד כה, שכן נזכרים בו שני שמות אנטיכוס ודמיטריס. ועי' הערות אחדות לה. פשר נחום מאת ד. לייבל ב"תריבין" ככ"ז עמ' 12—16 ורשימתי ב"הארץ" מיום 20.7.1959.

ב"פשר" שורה 32 מדובר על דמטריוס, שביקש לבוא לירושלים, "בעצת דורשי החלקות" (כינוי לפרושים), וכוונתו היתה כנראה להפריד בין מלכי יוון ובין אנטיכוס. ואם כן הכוונה היא לדמטריוס השלישי, המכונה "איקירוס", ולאנטיכוס העשירי, שלחמו זה בזה. יוסף בן מתתיהו מספר ב"מלחמת היהודים" (תרגום י. נ. שמחוני) ספר א ד, ו: "[אלכסנדר ינאי] ניסה להפסיק את המלחמה ולדבר שלום אל נתיניו המורדים [הפרושים], אבל אלה הוסיפו עוד לשנוא אותו על שרירות לבו ועל תהפוכותיו. וכאשר שאל אותם, מה היא סיבת הדבר, ובאיוה מעשה יוכל לשכך את חמתם, ענוהו האנשים, כי רק עם נבלתו יכרתו שלום, אף כי קשה לסלוח לעושה תועבות כאלה גם אחרי מותו. ויחד עם זה שלחו לו אל דמטריוס, המכונה איקירוס, לעזרה, והוא נעתר אליהם, בקוותו לגדולות מאלה, ובא עם חילו אל הארץ. ועל יד העיר שכם התחברו אליו בני בריתו מן היהודים. ידו של דמטריוס היתה על העליונה, אבל בסופו של דבר, ממשיך יוסף בן מתתיהו ומספר: "חמלו [מתנגדיו] על אלכסנדר במפתח, וששת אלפים מן היהודים עברו אליו בברחו אל ערי יהודה". בריחה זו גרמה אכזבה לדמטריוס ועזב את שדה המלחמה.

הנהגה בנצחוננו עשה אלכסנדר ינאי מעשה תועבה: הוא לקח שמונה מאות שבויים (ממתנגדיו), הרג לעיניהם את נשיהם ואת טפם, ואחרי כן הוקיע אותם על צלבים בשער העיר, בשעה שהוא השתכר והתהלל עם פילגשיו (עי' גם ב"קדמוניות היהודים" ספר יג יד, ב).
בהמשך השורות מדובר על ההון אשר קיבצו כוהני ירושלים וכן על רשעי אפרים, אויבי הכת, דברים הידועים לנו גם מפסחים אחרים, אבל אין להוציא מכאן שום מסקנה ברורה על תוכן הדברים.

שמואל א. ליונשטם (הארץ מיום 3.8.1956) סובר אחרת: לדעתו, אנטיכוס הוא אנטיכוס השלישי, והצעתו היא לקרוא בשורה 4: [אשר... ב]יד.

דורשי החלקות (על פי ישעיה ל, י), הם הפרושים. ועי' מהו ב, 15 וכאן שורה 8. והם הביאו את דמטריוס לירושלים.

6 פשרו, לייבל: [וזה] פשרו. כפיר החרוק, כינוי זה נזכר כפי דברי אליגרו גם בקטע מ"פשר הושע", שלא נדפס, והוא כנראה אלכסנדר ינאי, שהיה תחילה מאנשי הכת ונפרד מהם. והצירוף הוא על פי משלי יט, יב וכו, ב (ד. לייבל). והשווה גם לצירוף "כפיר גוים" ביחזקאל לב, ב. ואפשר שיש לצירוף זה קשר גם לפסוק "כפירים רשו ורעבו" בתהלים לד, יא. שכמה מפרשים פירשו שם: כפירים — כופרים, עי' פירוש ראב"ע שם.
8 השולח, לייבל: [המשלח].

9 כי לתלוי חי, על פי דברים כא, כג. [אשר לוא היה]. לייבל: [תועבה].

10 [רובכ]ה, נוסח זה היה גם לעיני השבעים. ונראה כי רובכה = רוביכה מובנו: נעריכה, צעיריך.

12 [כוהנ]י, דברי פשר זה מכוונים כנגד כוהני ירושלים שנתחברו עם רשעי אפרים כנגד הכת.

פשר צפניה

(154)

(עמ' 154)

3 עברת יהוה, שם היה כתוב בכתב היד כאן וכן בשורה 8' בכתב העברי הקדום.

7 ב, א, צ"ל: ב, א"ב.
9 ל. ת. שמא ראוי להשלים: ל[ב]ת[ה] ולשממה.

פשר תהלים

(154—157)

(עמ' 154)

5-1 ואל, בספרים שלנו: אל תתחר... יכרתו... וקוי אשר לוא ימאנו, אין זה מספיק לשוב ללימוד התורה, אלא

קטע 18

(עמ' 142)

4 ... עוני, שמא כדאי להשלים: [בחוני] עוני.

קטעים 19—66

(עמ' 143)

קטעים אלה צולמו על פי „אוצר המגילות הגנוזות“
לא. ל. סוקניק (תשט"ו). תעתיק לוח 57—58. ואביא כאן
קצת השלמות משוערות:
קטע 20 שורה 4: לכול קצי עו[למים].
קטע 25 שורה 1: [ותשכיל]ני ברזי.
קטע 28 שורה 2: [ובכול קץ] נהיה בתבל. שורה 3: לאנשי
ה[יחד].
קטע 38 שורה 1: [עדת ק]דושים. שורה 2: וברכו שמ[כה].
קטע 42 שורה 2: [בהדר]ר נפלא[ותיכה].
קטע 43 שורה 1: [וי]בחרו ב[מהתלות].

(עמ' 144)

קטע 45 שורה 2: לשחת. ש"ן תלוייה. שורה 5: עדן =
זדון (הגייה עממית).
קטע 48 שורה 3: בהבל, הבי"ת השנייה תלוייה.
קטע 52 שורה 3: ואני יצר [החמר].
קטע 63 שורה 2: [צדיק]ים ובסוד קד[ושים].
קטע 65 שורה 3: ולטהר פש[עינו].

קטע 12

(עמ' 140)

4 ורוח עורף ק[שה], עי' מה ד, 11.

קטע 13

(עמ' 140)

5 ... דך, נראה להשלים: [כבו]דך.

קטע 14

(עמ' 140)

גם כאן אין צירוף למלים הבודדות.

קטע 15

(עמ' 141)

4 פתאים. בכה"י תלוייה ו"ו בין הפ"א והת"ו.
6 אתה, שמא ראוי להשלים: [ברוך] אתה.
7 ... ד, כדאי להשלים: [יח]ד.

קטע 16

(עמ' 141)

4 ... ה, שמא יש להשלים: [חכמ]ה.

קטע 17

(עמ' 142)

3 ורו[י], אפשר להשלים: ורו[י] פלא[י].

נספחים

פשר שמואל ב

(149)

2 [וה]גיד, קטע כאן מ„מדרש על אחרית הימים“, עי' להלן
עמ' 173-174.
2' והגיד, נוסח אחר מלשון הכתובים במקרא שלפנינו.

פשר ישעיה

(150—151)

(עמ' 150)

2 [להשי]בם, ידיו ב" IEJ 7 עמ' 68: [בשו]בם.

פשר ברכת יעקב

(149)

פשר כאן לבראשית מט, י"א בדרך פשרי הכת.
3 לוא = לו. ידיו, ב" IEJ 7 עמ' 67 קורא: [לוא י]כרת
יושב כסא לדוד.
4 הרגלים, כינוי לנוהים אחרי הכת. וידיו ב" IEJ 7 עמ'
67 קורא: הרגלים, ומשער שלפני המחבר היה בבראשית
מט, י הנוסח: „ומחוקק מבין דגליו“.
5 ברית מלכות, כמו בשורה 3.
6 [דורש] התורה, עי' „ברית דמשק“ ו, 7.

(עמ' 137)

- 8 אנינם, צורת זכר מאנינה, יגון, ואפשר שיש לנקד "רבה" כציווי.
13 תריב, כנראה במובן: תרבה, וראוי להשלים: לאצו]ל איש צ]דיק, היינו להפריד ולחלק את הצדיק מן הרשעים.

קטע 6

(עמ' 137)

- 5-6 גליתה, שמא ראוי להשלים: [אוזני].
9 ולוא, האל"ף תלויה.

קטע 7

(עמ' 137)

- 3 ועם, שמא יש להשלים: ועם [ארוים].

(עמ' 138)

- 6 להודיע גבורה, סימן מחיקה על מלים אלה.

קטע 8

(עמ' 138)

- אין צירוף כלל למלים הבודדות.

קטע 9

(עמ' 138)

- 5 ...ופפו, שמא יש להשלים: [יתע]ופפו.

(עמ' 139)

- 11 ממזרים, עי' קטע 6, 3.

קטע 10

(עמ' 139)

- 2 גמלתנו ו, שמא יש להשלים: ו[תרחמנו].
3 בכבוד, סימן מחיקה על הבי"ת הראשונה.
4 ...לליה, שמא יש להשלים: [מע]לליה, או [רב הע]לליה.
6 ועם יודעים, הם אנשי הכת, ואפשר להשלים: [רבה].

קטע 11

(עמ' 139)

- 6 ולך חמד, הצדיק.
7 תהו, יש להשלים: [איש] תהו.

קטע 1

(עמ' 134)

- 5-4 ומגולל, אפשר להשלים: [ברוח נדה].
8-9 נשענת, אפשר להשלים: [בחסדיה והמון רחמיכה].
10-11 בקצי, כשיגיע זמני להתגבר על האויבים, אתמוכה, נראה לי להשלים: [באמתכה].

קטע 2

(עמ' 134)

- 6 צעודי = צעדי, ליכט: צעודו.
8 ומצו... שמא ראוי להשלים: ומצ[ידוק(?)], עי' מהו יב, 32. ועל הבנים, ועל האבנים, בהשמטת האל"ף. תבחנני, בכה"י: תבחנני.
10 להחוד, להיות חד, יחד, ליכט קרא: להחיד, ומתקן: להיחד.
11 תשובת, הו"ו תלויה.

(עמ' 135)

- 16-17 ומצידוק, שמא ראוי להשלים: [יצר חמר], ועי' מהו יב, 32 ובהערה שם, וכאן בהערה לשורה 8.

קטע 3

(עמ' 135)

- 7 למ[עשיהם], ליכט: למ[זמתו].
8 צמי רשעה, צמאי רשעה, בהשמטת האל"ף, ואפשר שיש לנקד צד"י פתוחה ומי"ם דגושה כמו באיוב יח, ט, וגם שם פירש ראב"ע: צמאים.

קטע 4

(עמ' 136)

- 12-13 [אודכה], נראה לי כי כאן מתחילה הודייה חדשה, ותגל אי[זן], יש להשלים: אי[זן עפר], ועי' מהו יח, 4.

קטע 5

(עמ' 136)

- 4 תבית, כנראה פועל מ"בתה" (ישעיה ה, ו), תשמידם, וכדאי להשלים: מא[רץ].
5 לוא, ליכט קרא בצדק "רע" לצני לוא, וכדאי להשלים: [ועושי] רע לוא יהיו עוד.
6 יושדו, שמא במובן יושטטו, כמו "ישוד" בתהלים צא, ו, המקביל ל"הלוח" במחציתו הראשונה של הכתוב, אבל, אפשר להשלים: [ומחשכים].

- 16 [לדראון] עולם, ליכט: [לאות ע] ולם.
 17 ותמ[שחנו ב] רוב, ליכט: ותמש[ילהו על ר]וב.
 18 כי [דבר אחד מ]דברך, ליכט: כי [אתה אל הדעות ו]דברך.
 21 אפהא, בנוגע לכתיב ע' י, 3.
 23 לא ישוה, על פי משלי ג, טו.
 24 ולא תק[ח שוחד], ליכט: ולא תק[בל שוחד עולה].
 25 אל, בכהי' בכתב העברי הקדום. [תעב ורשעה], ליכט: [תשמיד לעד וכול דרך רשעה].

יך

(ע'מ' 129)

- 3 ועוזי, ליכט: וענוי.
 4 [תום], ליכט: [יום].
 5 [להם], ליכט: [בהם].
 7 אנשי הזונ[כ]ה, ליכט: חזונכה, ונראה לי קריאה נכונה.
 8 עב[דו], ליכט: עבדכה.
 11 [ע]ולם, ליכט: [גור]לם.
 12 [לה]תם, ליכט: [נא]ותם.
 13-14 ולפי קורבי, אליך, קנאתי, לבשתי רוח קנאה.
 15 ואמת, ובחיריך הם אנשי אמתך.
 17 ובשבעה, שבועת אנשי הכת, וע' מה ה, 8.
 18-19 הוגשתי, נראה לי כעת לקרוא: היגשתי, כלומר הבאתי אחרים להיות חברים בכת. לפי [ש]כלו, של החבר החדש. נחלתו, מה שקיבל ממוריו. ואפשר שיש כאן גם רמז ל"נחליאל" (במדבר כא, יט) שנדרש בפי חז"ל "נחלו אל" (עירובין נד, א), וש[וחד], ליכט: וש[וחד רשעים].

(ע'מ' 130)

- 23 ועד [עול]ם, ליכט: ועד כול [קצי עול]ם.
 24 ה[רחמ]ים, ליכט: ה[חסד]ים.
 25 [לאהוב א]מ[ת], ליכט: [לבחור בא]מת.
 26 ואהבכה נדבה, על פי הושע יד, ה: מלב טוב, וע' גם טו, 10.

טו

(ע'מ' 130)

- 10 בררתי, ליכט: בחרתי, והעניין אחד.
 11 הק[ודש לבלי ל]סור, ליכט: הק[ימותי לבלתי] סור.

(ע'מ' 131)

- 12 בכינתך, שנתת בי, [יבחר], ליכט: [אורחותיו ולא ל]אדם.
 14 ואיכה יוכל כול, ע' מה ג, 16.
 15 ולהתלך = ולהתהלך, [ולח]מול, ליכט: ו[להגדיל].
 16 ולפתות, ולהתיר את קשר צרתו.
 17 מבשר, משאר בני אדם, וע' שורה 12 ו-21, בראתה, ליכט משלים לנכון: בראתה ל[קצי חר]ונכה, ומרחם הקדשתם, מכוח גזירתך.
 18 כי הלכו בדרך לא טוב, ובחרו ברע, וע' שורה 19, [דברך], ליכט: [ואמתך].
 19 [לכבודך], ליכט: [לפי רזי שכלך].
 20 [לכול באי] עולם, ליכט: ומו[נפת לקצי] עולם, ושמא ראוי להשלים: לאות [ולמופת לכול באי] עולם.

טז

(ע'מ' 131)

- 7 ול[התהלך], ליכט: ולעבדך.
 8 ברוך, נראה לי כי הודייה חדשה כאן, לע[שות בי], ליכט: לעש[ות עם עבדך].
 9 ו[ס]וד, ליכט: וב[יס]וד.
 10 רשמחה, תיכננת, ה[סיר]ה, ליכט: תעבה.
 12 ולהגישני, לפניך.

יז

(ע'מ' 132)

- 13 ואש [תפת]ה, ליכט: ואש [אוכל]ה.
 15 [ב]רוב, ליכט: [ו]רוב.
 16 ליכט: [אודך] מרוחות, והודייה חדשה כאן.
 17-18 [להתוד]ות, ליכט: [וסלי]חות, פשעי, שמא יש לנקד פ"א שוואית, ש"ץ קמוצה ועי"ן פתוחה, ולה[תפל]ל, ליכט: ולה[תנפ]ל, על [רוע]... [לבבי], ליכט: על [חטאותי ורוע]... [לבי]. [ערו]תי, ליכט: [ערוה נוצר]תי.
 20 [צדק], ליכט: [תתם].
 21 [ותח]שכהו, ליכט: [אמתכה תמ]שכהו.
 22 [שמור], ליכט: [ותסוך בעד].
 23 [הישר ו]הטוב, ליכט: [ולעשות] הטוב, ונכון.
 24 ... לתם, ליכט מפרש: "להשמיד, היינו: לטהרני מן החטא, כך מסתבר מן "להתם כול רוח עולה מתכמי בשרו" במה ד, 20, ושמא יש לקרוא: [כי עו]לתם וכו', בש[ר ל]עבדך, ליכט: [אין ל]עבדך.
 25 [אודכה כי], ליכט: [אודכה אדוני כי], [לט]הר [מאשמה א]ת לבו, ליכט: [ותשמר]הו [מחטוא לך ומנעו]ת לבו.

יח

(ע'מ' 132)

- 4 אוון עפר, שמא ראוי להשלים: [...] להשען על טובכת], וע' קטע 4, 13.

(ע'מ' 133)

- 13 ליצר, על פי "יצר סמוך" בישעיה כו, ג, השגור במגילות
 15 [נכ]אי רוח, ליכט: [לנד]כאי.
 23 וחוקי נכונות, המצוות הנכונות.
 27 ונהיות עולם, ע' יג, 12.
 29 אורתום, ע' ד, 6: לאור באוראת, בחושך.

(עמ' 127)

- 5 [מל]ה, ליכט: [התהל]ה.
9 בני רצונכה, כינוי לאנשי הכת.
12 תולעת מתים, עי' ו, 34. לסוד [קודש], ליכט: לסוד
[עולם]. לבינת [עם], ליכט: לבינת[כה].
13 ורוחי [שמים], ליכט: ורוחות[דעת]. להתחדש, בבוא
הישועה.
14 נהיה, הווה, נמצא.
19 מקור לאבל, שכן ראיתי רע בעולם.
23 ואין נגע להחלות, ולא תחול עוד נגע.
28 עולם = עולם (הגנייה עממית).
30 בגד[ל] זרוע[כה], ליכט: בגד[ל] טובכה.
33 פתחתה, הסרת. משרי, הבי"ת תלוייה. נשענתה, העי"ן
נשמטה בכח"י, ושמא יש לקרוא: נושנתה (כתיב חסר)
על פי דברים ד, כה: מזמן רב אני ברחמיך.

יב

(עמ' 128)

- 4 מקצ לקצ, כך הכתיב כאן וכן להלן בכח"י: מזמן לזמן.
5-6 ממו[עדר], ליכט: ממ[עונתי], והעניין אחד: הבוקר. מאור
גדול, השמש. בפנות ערב, בשעת מנחה. ומוצא אור, שעת
מעריב. בתקופתו, של החושך, הלילה.
7-8 ככול מולדי קצ, היינו כל זמן וזמן ביום. באותותם,
השמש, הלבנה והכוכבים.
9 ותעודת הווה, תפקיד ההווייה, המציאות. ליכט: הווה.
11 משכיל, כך קרא לעצמו על שם הדיעה שניתנה לו. ליכט
מתקן: משכילי, ואפשר שיש לנקד: משכיל (שי"ן צרוייה
וכי"ף סגולה).
18 מדהבה, כמו ג, 25: אייבי הכת.
25-26 [אדמ]ה, ליכט: [המים]. ומדור חושך, השאול.
27 ו[יצר] החמר מה, ליכט: ו[אפר] להוכחתכה ומה[.

(עמ' 129)

- 31-32 ומה אפהו, עי' י, 12 ומה יא, 20, 22. כדעתי דברתי,
באשר אני יודע דברי כשאלהים מצדיק יציר חמר. והעניין
מעורפל.
34 הכי[נ]ותה מצעדי, ליכט: הכינ[ותני] ורגלי איך[.

יג

(עמ' 129)

- 3 ידכה, ליכט: רויכה ("קריאה משוערת, נסמכת על עקבות
קלושות").
8 ועדת, ליכט משלים: [צדקך]. ואפשר שצ"ל: [קדשך].
12 להפר, להפר ולשנות מה שהיה קיים מקדם. ול[קד]ים,
ליכט: ול[הק]ים. נהיות עולם, מה שמתהווה ונעשה כיום.
א[תה] אל הייתה מקדם, ליכט: א[תה] הכינותה מאן[.
14 בסו[ך] שמכה ה[גדול], ליכט: בסכו[ך] כוחך ה[גדול].
[מעשיכה], ליכט: [רוי פלאך].

22 לנרגני, להוציא עלי דיבה. בי, שמא יש לקרוא: בו.
ואפשר גם כן לקרוא כי, ומלה זו חזרה ונכתבה בשורה
הבאה בטעות.

27 [ותרפא מת]ץ מכת, ליכט: [נתת] מרפא למת[ץ]. ורחוב,
ורחוב (הגנייה עממית).

28 נפל... ליכט: נפשי[.

30 [נשאתני ומחיק], ליכט: [תסיכני ומכסן]. הריתי, כך
כתב סופר המגילה לכתחילה, ואחרי כן תלה יו"ד בין
הה"א והר"ש. כעת נראה לי שהסופר שכח לחקוק את
הה"א וצ"ל: ירותי, במובן רווייתי, ועי' משלי יא, כה.
ליכט: הורויתי.

32 [בנתביכה] הל[כת]י, ליכט: [פתחת]ה ל[פ]י.

33 [תי]ותי, ליכט: נעו[תי].

34-35 כי אבי, מסתבר שאין כאן פרט אישי מחיי בעל
ההודיות, שכן הדברים הם על פי תהלים כז, י.

36 לכול מעש[י]כה, לכול ברואיך.

יד

(עמ' 125)

- 3 ומה אפהו, עי' מה יא, 20-22.
4 א[לוהים], ליכט: א[מתכה].
6 בלא העמדתני, על מעמד. אשכיל, בכח"י: אכשול. ומתקן
על ידי סימן. ליכט: אשכיל. בלא יצרתה, את השכל.
8 שר אלים, שר המלאכים.

(עמ' 126)

- 12 אפהוא, בנוגע לכתיב עי' שורה 3, ומה יא, 20.
13 ברוך, כמה הודיות מתחילות בפתחה זו. עי' ה, 20-21.
20 ובהביני ב[כה] אצפה לה[מון], ליכט: והבהביני ב[רויכה]
נשענתי בה[מון].
24 אמקנה = במקנה. ועי' פח יא, 6 ובהערה שם. לשת,
שמא צ"ל: לשת (למ"ד קמוצה ושי"ן צרוייה), לשים.
ליכט פירש: לשת = לשאת.
31 בנך, ליכט: כנך. והוא מפרש: "בשרי ייבול כצמח רך
לפני רוח קדים".
33 החפש, עי' ה, 28-29. ואם כן יש לנקד: תחפש (ת"ו
צרוייה, ח"ת קמוצה ופ"א רפוייה).

יא

(עמ' 126)

- 2 בהגי לבי, ליכט: בהגו לבי.
3 מודה מודה, אפשר שלנוסח מעין זה מתכיונה המושגה
בברכות פ"ה מ"ג: "האומר... מודים מודים משתקין
אותו". ודניאל לייבל רואה כאן כתיב חסר של מאודה =
מאד, ועי' מבה יב, 12.

- [רקיע], ליכט: [מט]. ע. כי ראה, מתנגד הכת.
 14 ל[ב]זאי, על פי ישעיה יח. ב: לביזות.
 17 ע[ל] רבים] מים, ליכט: ע[ל] כול גדול] מים.
 19 וע[ן]ף צללן], ליכט: וע[צי] מים יצללן].
 22 משקלת, קו, כנגד השמש. לפאת, שמא יש לגרוס:
 לפוארת. לעזוק, לחפור ולנקות.

(ע"מ 124)

- 23—24 יעצור מעזו, יתחוק בהבאת מים, ואם אשיב יד, ע"י
 שורה 22. יהיה, העץ. כערע[ר] בערבה], ליכט: כער[ר]ער
 במדבר].
 28—29 ועם מתים, על פי תהלים פח, ו.
 30 עד, לעד. שלבתה = שלהבתה. השלבת תאכל את המים.
 ומימיה, ליכט: ימימה. והוא מפרש: "לשון ים, והכוונה
 לשואל (כמו 3, 23) ? או לשון "ימים ימימה" (שמות יג, י
 ועוד), היינו במשך שנה שלימה" ?
 31 להתם כוח, ע"י ה. 29—30, לחסל, והכוונה לכוה האויב.
 לקצים, לזמנים מסויימים.
 33 ותשבר, ע"י ה. 2, [אי]. ליכט: [ואי].
 34 פעם, דריכה.
 36 ולעית (ליכט: לעות), על פי ישעיה ג, ד. כול, ליכט: מול.

ט

(ע"מ 124)

- 4 תשא [נפשי], ליכט: תשא [מנתי]. השורה הראשונה
 אינה נמנית ביריעה 13 במספר השורות.
 5 כעש, בכה"י: כעש, ואין ספק שנשמטה הנר"ן, וע"י שמות
 יט, יח. שמא כדאי להשלים: [מושיע] עמד. ליכט:
 [ישע] עמד.
 6 וחי, כינוי לאלהים, על פי תהלים כז, א.
 9 ולמשתוחחי ב', ולמרנגים עלי, על פי תהלים סט, יג.
 ליכט גורם שר"ן ימנית. בכה"י: ולמשתוחחי. ליכט:
 ולמשתוחחי. וארשיע דיני, בדיני אני, היינו במה שאני דן,
 אני רואה רשע, בניגוד למשפט אלהים. או שנאמר בדיני,
 הבא עלי, אני רואה רשעת. ליכט: דינו.
 11 ולא גערתה חיי, ולא השחתת חיי, וע"י פירוש רד"ק
 למלאכי ב, ג.
 12 העמדתה, נתת מעמד.
 13 ובסליחות, שסלחת לי, על פשע ראשון, כנראה על חסא
 אדם הראשון, וע"י ישעיה מג, כז.
 15 [מגבר], ליכט: [מעמיתו].

(ע"מ 125)

- 16 [חמר], ליכט: [עפר]. וכגבורתכה, ליכט: וכגבורותיכה.
 17 [חקר], ליכט: [מחיר]. ושיעור הדברים: כל נברא יכול
 להיות גדול מחבירו, אבל לך, אלהים, אין אפילו דוכה ואין
 להבינך.

- 12 גרי משפט, על פי ישעיה נד, טו—יז. ואפשר לפרש:
 המתגרים, או: הנאספים. להבדיל בי, להראות בי, שאתה
 מבדיל בין צדיק לרשע.
 14—15 בגבול [צדיק]ם, בניגוד ל"גבול רשעים". ליכט: בגבול
 [חיי]ם.
 17 ומחסי בשר = ומחסה בשר, כוח התנגדות גופני, מפ[ח]
 יוקשים], ליכט: מפ[ני]ך בל[וא].
 20 אב לבני חסד, מנהיג הכת, וע"י ה. 23.
 21 עולול = עולל (הגייה עממית).
 22—23 ויתפ[ו]זרו כול [ש]ארית, ליכט: ויתפ[ו]זרו כפ[ו]ארות.
 אנשי מלחמתי, האנשים הנלחמים בי, והם גם "בעלי ריבי",
 25 בנת[ו]כותיך], ליכט: במ[י]שור נצח].

(ע"מ 123)

- 27 לאיש [תהו], כינוי למחבר ההודיות, וע"י שורה 32. לו
 הודעת רוי פלאך בחסדיך וברוב רחמך.
 28—29 כול רוח, אין כוח לכל רוח להשיב על תוכחתך.
 חמתך, כך בכה"י. והשווה ב, 22: בבריתך.
 35 [מקוה] אני, ליכט: [ותב]אני לחסדיך ולסליחת[ו]ותיכה
 אקוה].

ח

הודייה זו נדפסה בניקוד עם תרגום אנגלי ועם הערות
 על ידי מ. ולנשטיין ב" The Nezer and the submission
 in suffering Hymn from the Dead Sea Scrolls,
 Istanbul, 1957

(ע"מ 123)

- 4 במקור נזולים, מים חיים, והכוונה לתורת הכת.
 6 במעין רו מחובאים, שכן תורת הכת נסתרת. וע"י ה. 11—12.
 עצי מים, ע"י שורה 9.
 7 להשריש טרם יפריחו, שיכו שרשים תחילה כדי שיהיו
 הפירות מעולים. וגזעו, הרוץ היא ר"ז הפירוש, ושימושה,
 שגור במקרא ובלשון חכמים, ע"י י. ג. אפשטיין, "מבוא
 לנוסח המשנה" (תש"ח) עמ' 1076—1077. ליכט מתקן:
 גזעו.
 8 ירעו, כעת, לפני נצחון אנשי הכת. (חיתו), ליכט: (חית).
 והכוונה היא לאויבי הכת.
 9 כול ע[צי] מים, החלשים. יחזקאל לא, יד.
 10 סותר, מתביא, ושמא צ"ל: סתר (סמ"ך עם קבוץ ותי"ו
 פתוחה).
 11—12 בעד פרי, של נצר קודש. גבורי כוח ורוחות קודש,
 הם המלאכים. עצי עולם, מעין "עצי השדה" בישעיה נה,
 יב. יחזקאל לא, ד ועוד. וניגוד כאן למטע עולם
 בשורה 6.
 13 לא ישתה, נראה לי שהכוונה כאן, שאותו עץ פחות, הדומה
 לעצי עולם, לא ישתה מי קודש, כדי שלא יגיע לרקיע
 השמים.

- 37 כרוי פשע, כמו רזי פשע (בניגוד ל"רזי אל") המשנים
באשמתם של הפושעים מעשי אלהים הטובים. ליכט מתקן:
ברזי.
38 וחומת עוז [ו] בריחי ברזל, ליכט: וחומת עוז [ו] בל תווע
[ו] בריחי ברזל ודלתו [ת] נחושת בל ישברו כל אי עם.

ו

(עמ' 121)

- 5 בעצת [קודשכה ותסר לבבי מאחרי] אשמה, ליכט: בעצת
[בני אמתכה ותזקקני מעוון ותטהרני] מאשמה.
8 למצער, לקטן, כינוי עניויות של בעל ההודיות. ותזקקם,
את בני עמך.
9 רחמים, הסופר כתב "רחמכה" ותיקן.
10 וכיושר = וכיושר, ליכט: וכיושר. ה"ו השנייה תלויה.
12 לאין השבת, בלי השבתה כלל. [בסוד כ] בודכה, ליכט:
[את כ] בודכה.
13 עם מלאכי פנים, המלאכים החשובים, מה ד, 25-26.
לק[ה]ם כיא ת[שיב], ליכט: לק[דושיכה].
15 לעופי, לעפאי, וכבר פירש כך מ. ולנשטיין. ליכט: לעיפי.
20 בדרך ק[דושים ילכו ב]ה, ליכט: בדרך קו[דש אשר ילכו]
בה.
21 ויעץ, ועצה.
24 נתיבת, נסמך במקום נפרד. ליכט תיקן: נתיבות. [ו]אבוא,
ליכט: [ונ]פשי תגיע.
25 [אודכה] אלי, אפשר שיש כאן הודייה נוספת.
26 סוד, יסוד, והכל על פי ישעיה כח, טז.
27 תתועזע, תודעזע. [בשער]יה, ליכט: [בדלת]יה.
28 גודר, של האויב. ח[יל], ליכט: ח[צי].

(עמ' 122)

- 29 להתם [בני], ליכט: ל[הכניע].
34 שוכבי עפר, מעין "כורעי עפר" במבא יא, 13, כינויים
לאנשי הכת, וכן "תולעת מתים", עי' יא, 12.

ז

(עמ' 122)

- 2 בבבץ, כך בכה"י, ומסתבר שצ"ל: בבובץ, על פי ירמיה
לח. כב.
3-5 השם, לבבי נבהל. כי בליעל, יצר היותם של מחשבותי —
בליעל בו, וירועו, ויתמוטטו. מבניתי, בנייני, ועי' שורה 9.
ותכמי, מחשבותי הרעות, ועי' ה, 29. בוצף חרישית, מעין
רוח חרישית.
8 לא החתתה, לא הפחדת אותי בהוותם שלא אשמור ברייתך.
9 תודעזע, עי' ה, 27-28.
10 נתת, מוסב כנראה על "רוח קודשכה" שבשורה 7-6.
לענים, ליכט: לעפים. ות[תמכני], ליכט: ות[כן לבי].

- (מ. ולנשטיין). וכעת נראה לי יותר: דנת [גו"ן שוואית
ות"ו פתוחה]: שפסת אותי ביגוני, הכרתה, לטובה.
14 ותוסף, ותאסוף.
15 בלי [הכו]תה, ליכט: בל[וא כר]תה.
16 באביון, כינוי לבעל ההודיות עצמו.
17 עמים, ולנשטיין וליכט: עוים. במצוקותם, שהם מביאים
עלי.
18 כ[פלט צאן], ולנשטיין: מ[שוואגים ל]טרף, ליכט:
כצ[דקתכה ותצל נ]טרף מבר. ושמא צ"ל: כ[צאת צאן]
מטרף.
20-22 ברוך אתה, תחילה נגרר הסופר אחרי פתיחותיהן הרגי-
לות של ההודיות "אודכה", ולאחר מכן רשם סימני מחיקה
והוסיף למעלה בין השורות: "בו"ך אתה". הודייה זו
נדפסה בניקוד ועם הערות ותרגום אנגלי ע"י מ. ולנשטיין
ב- Bulletin of the John Rylands Library 38, עמ'
242-265, והבאתי כמה מהשלמותיו. [הראיתך בהם],
ולנשטיין: [לאין חקר], ליכט: [לאין מספר]. משרותיכה,
ליכט: משריתך, בטאטאי, בנקיית את הרשע. ליכט:
רגלי[הם לרוץ].
23 משאון, משחת (תהלים מ, ג). אביוני חסד, אנשי הכת.
על ע[ומדי ותעמי]דני, ולנשטיין: על ע[דקתכה א]דני,
ליכט: על ע[וון סת]דני.
24 ואף לבאי בריתי, כאן מדובר שוב על חברי הכת שבגדו
בה או במנהיגה. ו[אן]כלי, ולנשטיין וליכט: ו[כול]
אן[כלי].
25 עלי הגדילו, על פי תהלים מא, י. ברי[תי], ליכט: [בי]תי.
26 וברו, עי' שורה 11. לבני הוות מתנגדי הכת. הגד[לתך],
ולנשטיין וליכט: הגב[ירכה].
27 [ונחלי ב]ליעל, ולנשטיין: [ואושי ב]ליעל, ליכט: [בזמות
ב]ליעל. פורחת, צומחת. לקצים, בזמנים מסוימים. ולג-
שטיין: לקוצים.
28 לחמת [ראש] פתנים, ולנשטיין: לח[צי שחת כ]פתנים.
ליכט: לחמת[ם ורואש] פתניט.
29 ותחי, חמת תנינים זו, בתכמי, לדעתי מלשון תוך ותככים.
להכשיל [יד], ולנשטיין וליכט: להכש[יל רוח].
30-31 ויהמו בכנור, היינו פרסמו ברבים דברי ריבם עלי.
זלעופות [רעב], ליכט: זלעופות [אחזוני]. רעב, ולנשטיין:
צירים.
32 ויצרם, הרע.
33 למשחור, ליכט: למשחית (דניאל י, ח).
34 ויוספיה, והרשעים היסופו והמשיכו בצוקה שגרמו לה.
ליכט: ויוספיה.
35 במרורי יום, שמא צ"ל: במרירי יום. תחנ[ק], ולנשטיין:
תח[לואים], וליכט: וא[נחו]ת[ח].
(עמ' 121)

- 36 יסובבני, ליכט: יסובבוני. ושיקוי, ושיקויי. ויבוא, הריב.

- 30 מקהלם, גם מתוך קהלם אברך אותך.
 31 ע[נפסה], ההשלמה על פי משלי כג, ה.
 32 דורשי חלקות, ע' שורה 15.
 37 נוחנו, ליכט: ננתנו.

ג

(ע"מ' 117)

- 6 כאוניה, ליכט: באוניה.
 7 מבכריה = מבכירה, צורה שירית עתיקה. היא = כאשר.
 8 וחבל, חבלי לידה, להחיל, להוליד. בכור הריה, כינוי לרחם האשה, וע' שורה 10, 12. כי באו, עפ"י שמואל"ב, כב, ה וישעיה לו, ג. והרית גבר, ליכט פירש: האשה הרגישה [בציריה] בשעת לידתה, שהיא יולדת ב! זכר.
 10 פלא יועץ, כינוי למשיח. על פי ישעיה ט, ה. החישו, מיהרו לבוא. וחבלי מרץ, מעין „וחבל נמרץ" בשורה 8. במולדיהם, בדרכי הלידה וההריון. ובמולדיו, של אותו זכר, היינו ממש באותו זמן.
 12 והרית אפעה, כינוי לרשעה הבאה לעולם.
 13 אושי קיר, על פי ישעיה טז, ז, היינו אושי קיר מואב.
 14 כמלחים במצולות, לאחר שהאנייה טבעה.
 15 נבוכי מים, על פי איוב לח, טז. [יתגר]שו, ליכט: [ויתרג]שו.

(ע"מ' 118)

- 16 ש[מים] להתעופף כו[ל], ליכט: ש[או]ל [ואבדון וכו']ל. וע' שורה 27. ושמא צ"ל: יפתחו ש[ערים].
 17 שערי [שמים בעד], ליכט: שערי [שאו]ל [כול].
 20 לאין חקר, לאין גבול.
 21 לסוד, ליסוד, לעדת.
 22 צבא קדושים, המלאכים, והם גם „עדונו בני שמים".
 23—24 יצר החמיר, ע' א, 22. בגבול רשעה, במקום הרשעה, כדי להתגבר עליה.
 25 חלכאים, כינוי לאויבי הכת, וע' ד, 25. מדהבה, על פי ישעיה יד, ד, וגם הוא כינוי לאויבים.
 27 ויפרו, ע' ב, 26. קו על משפט, הצירוף על פי ישעיה כה, יז.
 28 נעזבים, רשעים, על פי תהלים ד, כה וכן נעלמים, על פי תהלים כ, ד.
 29—30 שואביהם, כמו שותיהם בשורה 30, היינו שואביהם של נחלי בלעל. בכה"י: שנאביהם, וד. לייבל סובר, כי שנאביהם הוא שנאביהם בהיפוך אתוון, ומליצה כאן כמו נזוליהם ותשוט, האש. באושי, ביסודות.
 32 מחשבי, מלשון חשב, אזורי תהום, וע' שורה 33.
 34 ויהם, וירעש.

ד

(ע"מ' 118)

- 5 האירותה, ע' ג, 3. ולדעתי פני = עיני, ויש כאן מעין ברכת אהבה רבה: „והאר עינינו בתורתך".

(ע"מ' 119)

- 10—11 מליצי כזב, ע' ב, 31. וחזוי רמיה, מעין „דורשי רמיה" ב, 34. בני, נמחק בכה"י. בחלקות, לדבר חלקות לעמך, ולצמאים, על פי תהלים סט, כב.
 12 במועדיהם, מ"ם פתוחה ותולויה למעלה, וע' פ"ח ג, 11.
 13 נעלמים, רשעים, וע' ג, 28.
 14 שורש, דברים כט, יז.
 15 בגלולים, בגילולי לבם, ומכשול, על פי יחזקאל יד, ד.
 16 [ב]ל[וע]ג, על פי ישעיה כח, יא.
 20 וחזוי תעות, ע' שורה 16.
 23 לא יחשבוך [ע]ד, ליכט: לא יחשבוני [ע]ד. [עד] הגבירכה בי, עד שתראה גבורתך וחסדך בי, לאורותם, ע' שורה 6.
 24 ויערוכו, תפילה.
 27 עוברי פיתה, עוברי דברי פיך. ובי האירותה פני רבים, עיני רבים, וע' ג, 3.
 29 מי בשר, שזכה בכזאת.
 33 ואני, ואף אני.
 34 כי זכרתי אשמותי, לפני שנכנסתי בחסדו של אלהים לכת.
 35 דברכה, ליכט: כ[ד] ברכה.
 36 לפני גנע, לפני הגמול על החטא.
 37 וחס[ה]ר בני אי[ש], ליכט: ולט[ה]ר אנו[ש].
 38 כי אתה בראת צדיק ורשע, היינו הכל נעשה כפי רצונך, וע' חגיגה ט, א ודברי י. מ. גרינץ ב„סיני" כל"ב ע"מ להילול הערה 61 (בתדפיס).

ה

(ע"מ' 119)

הודייה זו נדפסה ער ידי מ. ולנשטיין בניקוד עם תרגום אנגלי ועם הערות ב־ Vetus Testamentum 5, עמודים 277—283.

(ע"מ' 120)

- 5 בגורי בעם, על פי יחזקאל כא, יז: בפחדיו.
 6 משחת, אם כי הייתי בשחת, עזרתני. [את נפש עבדך], ליכט: [את עבדכה לפלי]ט.
 7 לבני אשמה, הגרים בתוכם. וע' שורה 8: לבני עולה.
 9 ומיה = ומי, ושמא צ"ל: ומי הברית.
 10 לחתוף = לחטוף, וירבו, הם היו רבים.
 11—12 חבת = הזמאת. [ע]ד קץ, עד אחרית הימים. במרירי נפשי, ע' איוב ג, ה ומשלי יד, י, ליכט: במרורי.
 13 ודנת, חבית נארמית, (יומא כה, ב) וכאן במובן כוס יגון

מגילת ההודיות

(115—144)

- 38 בכ[ול משפט צדקו ומעשי אמתו כי רק או]ילי, ליכט:
בכ[ול משפט הצדק כי אמת כול מעשי אל ואן]ילי.
40 [וער]יצים, שמא יש להשלים [ול]יצים, והשווה ב, 11.

ב

(עמ' 116)

- 6 למוס, ליכט: למיס, [כות], ליכט: [כוחי].
7 [רש]ע, ליכט: [נג]ע.
8 בגבול רשעה, בין רשעים, כדי לסתום פיהם ולשמש מורה
לבעלי תשובה ולפתאים. ויצר סמוך, עי' א, 36.
10 לבוגדים, הם האנשים שהיו בכת ובגדו בה. ועי' פח ב, 3.
ואהיה על עון רשעים, שדיברו בי זבוה הוסיפו על עונם.
ליכט פירש: „התגריתי בהם, נלחמתי עמהם, וכן במקרא“,
והביא הצעת ידיו: „על עין רשעים“, וטעמו — שנתנו בי
את עינם לרעה.
11 יחרוקה, ליכט הציע לקרוא: „וחרוקי“. 12—13
ועלי קהלת רשעים. על פי ישעיה נז, כ. יגרשוה, ליכט:
יגרשוה, ותשימני, אתה אלהים שמתני.
14 [ואיש], ליכט: [ובעל].
15 דורשי חל[קות], עי' שורה 32. והכינה היא כנגד
הפרושים.
16—17 [ורשע מח]שבותם, ליכט: [כול מחש]בותם. ויהפוכו,
אם קריאתי נכונה, ברור שמחבר ההודיות לא היה מורה
הצדק. ואפשר שיש לנקד: ותלמדנו (דל"ת סגולה ונו"ן
דגושה). ליכט: אשר הכינות בפי ותלמדו.
18 וימירוה, איביה הכת.
19 להלבט, להכשל, ועי' משלי י, ח.

(עמ' 117)

- 22 בבירתדה, כך בכה"י.
23—24 גרו, הביאו צרה, וגם זו באה מאלהים, כדי להתכבד
לבסוף במשפט הרשעים.
25 סבבים, צורה משונה, ליכט: סבבונים.
26 ויפרו, ויהרסו, על פי הושע יג, טו. ויש מפרשים:
ויתעופפו.
27—28 למזורות, על פי ישעיה נט, ה: גם מן הנפזרים יוצא
אפעה. וילון בק"ס ככ"ו עמ' 244 פירש: „פירוש מזורות
מים סוחפים... ופירוש התרועים: גלי המזורות גאים ומת“
רוממים ויבקעו מהם אפעה ושוא“, ותחזק נפשי, בריחך
חיוקה נפשי גם בפחדתי.

א

(עמ' 115)

- 1 אודך אדוני, ההודיות הללו מתחילות בדרך כלל בהתחלה
זו או ב„אודכה אלי“, נשארו בכתב היד שלושים ושתיים
הודיות שלימות פחות או יותר מלבד הקטעים שאינם
מצטרפים לדבר של ממש.
6 ומעון הגב[ורה], ליכט: ומעון הגב[ורה]. [לתבונתכה],
ליכט: [ולרחמיכה]. ועי' תהלים קמו, ה.
7 [אתה], ליכט: [כיא].
8 [ה]וכחתה בני, עולם, ליכט: [ה]כינותה דורות, עולם.
9 [כיא ברצונכה], ליכט: [ומבלעדיכה לוא].
10 ונפש ע[שיתך], כיום נראה לי: ונפש ע[וררתך]. ושמה
צ"ל: ונפש ע[ול], ועי' שורה 12. ליכט: ופער[לתה]
הכינותה.
11 כול [נפש ברא]תה, ליכט: [ו]כול [אשר במ תכנ]תה.
12 למלאכי [שמים], ליכט: למלאכי [קודש].
13 [ענגים], ליכט: [וכול רוחות סערה].
14 [וקוים הוצאתה], ליכט: [ומפרש עבים].
15 [ואף את השמים וכוכב]ביהם, ליכט: [עם היבשה וכול
יוש]ביהם.
18—19 ופקודת שליכט, עי' מ"ה ג, 14.
21 ועל פיק[ה] ודברכה נה[יה], ליכט: ועל פי ד[ברכה נה]יה.
22—23 לרוי פלא, עי' ב, 13. ואני יצר (= יצור) החמר, עי'
מ"ה יא, 20—22.
24 בלא נודע, שכן הכל נודע.
28 עבודת העוון, מקביל ל„מעשי הרמיה“.

(עמ' 116)

- 29 קו, כאן כנראה במובן קול, בדומה לתהלים יט, ה. ועי'
מילון בן־יהודה כרך יב עמ' 5819. וראב"ע פירש בתהלים
שם קו: „המכתב“.
30 קוים עי' בהערה הקודמת.
32 [עולמים], ליכט: [עד].
33 נגיעה, ליכט: נגע. טה[רת אדם], ליכט: טה[רת].
34 נגיעה, במובן נגיעים.
36 ושחי, ליכט: ושחו (פעל). ליצר סמוך, על פי ישעיה כו, ג.
בתרגום: „בלבב שלם“, ורדק פירש: „היצר שהוא סמוך
ונשען על־יד“ (על השם). [חכמים], ליכט: [וכול פתיים].
37 [ללוו רפ], ליכט: [מעמד וכול נדכ].

- 4 ואחיו ה[כוהנים לפניו], ידיו: ואחיו הכ[והנים] והלויים.
(עמ' 106)
- 5 תפלת מועד המלח[מה], התפילה המיוחדת למלחמה. [על פי ס] פר, ידיו: [ככתוב בס] פר, דברי הודותם, עי' ד, 14. ויש שמנסחים בנחמיה יב, ח "הודות" במקום "הידות". ככולל הכתוב בתוך ה, ידיו: ככתוב בספר המלחמ[ה]. חרוץ, המיועד בגורלו.
- 7 א[ת] אנשי המלחמ[ה], ידיו: את [ידיהם במלחמ]ה.
- 8 [מפני אויב]כ[מה], ידיו: [ואל ירך לבב]כ[מה].
- 9 ואל [ירך לבב]כ[מה], ידיו: ואל [תנוסו מפניהם].
- 10 תשוק[תם הבל] מחסיהם, ידיו: [תשוקתמה בכזב ישימו] מחסיהם.
- 12 מועד, תלוי למעלה בכה"י.

טו

(עמ' 106)

- 1 [חושך], ידיו: [טומאה].
- 2 בחצוצרות הזכרון, עי' ו, 12. ותקעו להם, מעין: "ותקעו הכוהנים... ידי סדר המלחמה", ח, 5. והראשים, עי' שם 6. ידי התקרב, כדי להתקרב, ועי' יז, 11. כדי הטל, את הנשק.
- 6 [בח] צוצרות החללים, עי' שורה 8 ות, 9-8.
- 7 יחלו דם, עי' ט, 1.
- 8 וכול העם יחשו, ובה, 11: "קול השופרות יחשו".
- 10 חליפה למלחמה, הבאה להחליף את הקודמת.
- 11 ולמתקרבי[ם למ] לחמה, כדי שלא יפלו גם הם כאחיהם. כוהן הרואש, עי' טו, 4.

(עמ' 107)

- 12 ב[חזקו את י]דיהם, ידיו: [בגבורת אל ואת] ידיהם.

יז

(עמ' 107)

- 1 כדלק[ה בעמיר להיות], ידיו: כדלק [עצים? והי? ו. ועי' זכריה יב, ו: "ביום ההוא אשים... וכלפיד אש בעמיר". כלי מלחמתה, של ממשלת בליעל. וידיו גרס: מלחמתה = מלחמתו של אלהים, שכן "פעולת הצריפה והבחינה בכור האש מטהרת ומשגנת את כלי מלחמתו של ה'". עד

- [כלות כל גוי רשע], כלומר תבוסתו של בליעל תהיה אחרי כלות כל העמים הרשעים. ידיו גרס יכהו = יקהו. 3-2 משפ[ט נדב ואבי] הוא, עי' ויקרא י, א"ו. ואלעזר ואיתמר, עי' במדבר ג, ד. לברית [יחד], ידיו: לברית [מועדי]. ועי' מה ג, 12-11.
- 4-5 ואל תיראום, את האויבים. [הבל], ידיו: [כיא]. [כיא לוא ידעו מאל], ידיו: לוא [ידעו כיא מאל]. ו[בהראיה א], ל, ידיו: ו[יכל]ה [בליעל].
- 6 למשרת, לשררת, ועי' שורה 7.
- 8 ישמח, ידיו: ושמח.
- 9 [ל]מלא מצרפיי, ידיו: [ו]מלא מצרפיו. למלא, לקיים.
- 10 לסדר, שמא יש לבקד סמ"ך צרוייה ודל"ת סגולה. והרא"ש, עי' ח, 6.
- 11-13 [ו]תקעו, ידיו: [ו]תקעו. ידי התקרב, עי' טז, 8-5.
- 14 יניחו, יקבלו במנוחה, "וכול העם יחשו", טז, 8-7.

יח

(עמ' 107)

- 1 ובה[ג]שא, עי' א, 14. [גורל], ידיו: [חיל].
- 3 [מרפא], ידיו: [שארית ופליטה והית]. משאת יד אל, עי' שורה 1.
- 4 [תרועו]ות, ידיו: [בשש חצוצר]ות.
- 5 [וב]אזן השמש לבוא, לפנות ערב.

(עמ' 108)

- 8 [כי]א ענינו, כי פתחנו בדברי שבה כפי טובך שעשית לנו.
- 9 [הפלתה עמנו גבורת] פלא, ידיו: [ה]פלתה עמנו הפלא [ו]פלא. כיא, בכה"י: ואתה, ונוסף למעלה: כא. בכוונה לתקן: כיא אתה.
- 11 למגפת כלה, מעין מגפת עולמים יח, 1.
- 13 [מיוך מציל]... וג[ורל], ידיו: מציל... וגמול.

יט

(עמ' 108)

- 1-8 [לג]בורים, חזרה כאן בשינויים על שירי השבח יב, 15-7.
- 9 ידיו משלים: [והיה להמה כיל ת]ל[י]לה.
- 11 בחרבאל, מלה אחת כמו טו, 3.

- 11 מלאך משטמה, עי' „ברית דמשק" טז. 5... ובחר[תה] בעזר[תו] ידיו: ובחוש[ך] ממשל[תו].
12 מלאכי חבל, מלאכי חבלה, עי' מה ד, 12.
13 [ונידעה בש]לומכה, ידיו: בעז[רתה] ובש[לומכה].
14 כעזרת פו[ן]עליכה, עי' שורה 11. ידיו: כעזרת [פנ]יכה.
15 ל[הגב]י, ידיו: ל[עז]ור.
(עמ' 105)

יד

- (עמ' 105)
ב- Zeitschrift für die alttestamentliche Wissenschaft
כרך 69 עמ' 131–151, נתפרסם קטע ממבא יד מתוך
מערת קומראן 4 ובו קצת שינויים לגבי הנוסח הנדפס.
את החשובים שבהם אביא במקומם בסימון צא"ו.

- 1 כעש עברתו, סוף המנון כאן.
2* תהלה המשיב, שבח השבים מן המלחמה. ובבוקר, השוה ט, 87.
3* ותעזרות ישועה, ומעמדי ישועה. כושלים, כינוי לאנשי הכת.
4 בגבור[ה], ידיו: בגבור[ותיו].
5 ובענוי [ידיו: ובעניי] רוח, על ידי הענווים, אנשי הכת. לבב קושי עי' שמות ג, ו ויחזקאל ג, ז. ידיו: ובעניי רוח — יכור[ס].
6 שא[רית] עמך גדול[ה] שמכה, ידיו: שא[ר] עמכה נברכה[ה] שמכה.
7 לשאר[ית] עמך, ידיו: לשאר[ית] עם ישראל. רוי שטמה, של בליעל.
8 ורוחי [גו]לה, ידיו: ורוחי [ח]בלו... מ[פניכה].
9 [מפנינו], שיאבדו מפנינו. [ומכול מוק] שי, צא"ו: ובהת"ר רשע אנשי.
10 תגד[ע] בגבורותיכה, ידיו: תגד[ע] וגבוהים תשפיל [לכול].
11 תשיב לבו, שהיו בו. הבלי[הם] יהיו כאי[ן], צא"ו: הבלי[הם] תתן קלון.
12—15 ומועדי, עי' מ"ה י, 117. [חנופה י]דכה, ידיו: מ[לכות] כבו[ד]דכה. ובעת, בצא"ו: מחשבת כבודכה. ורוי נפלאותיכה, בניגוד ל„רוי שטמתו" בשורה 9. ולהרים לכה, לך כוח להרים מעפר ולהשפיל מי שאתה רוצה. מן האלים, מן המלאכים.

- 16 רומה, ראה שכאן מתחיל המנון חדש. בעו[ן]וכה, בצא"ו: ב[עו]ן מלך המ[לכים].

טו

- (עמ' 105)
1 בכול, הבי"ת תלוייה בכה"ה.
3 ליום [קרב ונחשיר], ידיו: ליום [נקם]. בחרבאל, במלה אחת, וכן יט, 11.

יא

(עמ' 103)

- 1* כיא אם לכה, המשך ההמנון. ואת גולית, עי' שמואל"א יז, נא ושמואל"ב כא, יט. ואת פלשתיים, עי' שמואל"ב ח, א.
2* דרך כוכב, על פי במדבר כד, יזיט, בשינוי סדר הכתובים.
3* ק[ץ], ידיו: ק[צי]. שבעת גויי הבל, היינו שבע מדינות של גויי הבל, האייבים. [ברו]ח ובשלוש, ידיו: [בכו]ח ובשלוש. כפרעה, על פי שמות טו, ד.
4 ונכאי רוח, כינוי לאנשי הכת, ועי' מהו יח, 15.
5—12 השמ[עתה], ידיו: השמ[עתנו]. ונפל, ישעיה לא, ח.
6 אביונים, וכן „כורעי עפר", כינויים מקובלים לאנשי הכת.
7 [עולם], ידיו השלים כאן: [קודשכה]. ועי' יג, 8.
8 בגוג, עי' יחזקאל לט, א, ז.

יב

(עמ' 103)

- 2 ומ[לאכי] שמ[ים], ידיו: ומ[נין] קדו[ש]ים.
3 וחסדי ברכ[תה], ידיו: וחסדי ברכה [לאלפיכה].
4 לרשות יד, לכוה ראשי. ושמא יש לנקד: לרשות [למ"ד פתוחה, רי"ש שוואית ושי"ן עם חולם] = להרשות, לתת כוח ביצוע.

(עמ' 104)

- 6 ועדת קדושיכה, המלאכים.
8 וצבא רוחי, גם כאן הכוונה למלאכים. [כ]עננים על פי יחזקאל לח, טו.
9 להשקות משפט, במובן ללמד משפט או לעשות משפט. קומה גבור, המנון חדש כאן, וגבור, וכן „איש כבוד", הם כינויים לאלהים.
10 על במותי, על גבי.
12 מאדה = מאד.
15 [עד אשר יופיע עליך י]שראל, ידיו: [והיתה לאדוני המלוכה וי]שראל.

יג

(עמ' 104)

- 2* ואחיו, כאן מתחיל שוב תיאור עניין המלחמות. וזעמו, ואת זעמו אשר שם בו את בליעל. רוחי גורלו, מלאכים רעים העומדים לרשותו, ועי' שורה 4.
4 במשרת, בממשלת.
7 עם [א]ל[וה], ידיו: עם [עו]לם.
8 תעודות כבודכה, מעמדים חשובים. זכר [מלכות]כה, ידיו: זכר [היות]כה.
9 הפלתני, הפלת גורלנו.
10 ושר מאור, מעיר „שר אירים" במה ג, 20 „שר האורים" ב„ברית דמשק" ה, 18, 19. ובח[רתה] בבני צד[ק], ידיו: ובח[רתה] כול בני צד[ק]. רוחי אמת, מלאכי אמת.

ח

(עמ' 101)

- 1 אנשי הקלע, המשליכים את אבני הקלע.
- 2 ואחר, אחר הנצחון.
- 4 אנשי הרכב, הפרשים.
- 5 קול מרודד, קול דק. ידי (גם: ידי). הרבה פירושים נאמרו על מלה קטנה זו, עי' דין פרק חמישי עמ' 93. ולי נראה במובן די = כפי.
- 6 נפשט-ם, יהיו מתפזרים ומתפשטים.
- 7 קול נוח, קול שקט. וסמוך, ורצוף. מפשע, כפי המצעד.
- 9 קול חד, קול חריף וצועק. טריה, ממחר.
- 11 יחישו, ידיו: יחושו.
- 15 הטל הראישון, של זרקות המלחמה.

ט

(עמ' 102)

- 1 יחלו ידם, עי' א. 1.
- 2 והסבו עורפם, לברוח.
- 3 ובהנגפם לפניהם, היינו האויבים.
- 6 המרדיף, ידיו: המרדוף.
- 7 משיבים, מחזירים את האויב.
- 10 לשנות, להביא לידי שינוי במערכה. ידיו מפרש "מגדלות" במובן מבנים. גלול כפים, ידיו: "במבנה זה גלגלים אגפי המערכה בשתי כפות לופתות".
- 11 וקשת ומגדלות, ידיו: "מבנה קמור בניגוד למבנה הקודם הקעור". יעל, ידיו: ועל, דרוך מעט, הקשת. וראשים יוצאים, ידיו: "הראשים הן היחידות המתקדמות במבנה צר", וגם על שאר ענייני הנשק והלחימה ראוי לעיין בספרו של ידיו.
- 15—16 נזכרים כאן ארבעת מלאכי הפנים מיכאל, גבריאל, שריאל ורפאל, ועי' ספר חנוך א. כ. א"ז.

י

(עמ' 102)

- 1 מחנינו, שריד של המנון כאן, ואשר הגיד לנו, משה. לשול, עי' דברים ז, כא"כ, ותבקוק ב, ח.
- 2 בקרבכם, על פי דברים כ, ביה. ח. ולשיב, ולהחזיר.
- 6 כיא תבוא, על פי במדבר י, ט.
- 8 מיא כמובה, על פי דברים, ג. כד ושמואל ב, כג.
- 11 [דבר יושב] מפרש שחקים, דבר אלהים.
- 12 ומשא רוחות, ריבוי רוחות.

(עמ' 103)

- 14 ותול[דותיו] וזר[עו], ידיו: ותול[דות צל] עו. בלת לשון, על פי בראשית יא, ז.

12 וספות, הצדדים של החרב. ושמא יש לקרוא: וספות (סמ"ך חרוקה).

13 והבטן, והנדן. מרוגלת, ידיו פירש: "קשורה אל החגורה ברצועות, ולא מצומדת באופן ישיר אל החגורה". ואין לקרוא: מדוגלת.

17 ל[אנשי] הפנים, הלוחמים פנים אל פנים.

י

(עמ' 99)

- 1 שבע פעמים, ראוי לציין את המספר שבע החזור כמה פעמים בעמודה זו.
- 2 זרקות, לפי ידיו: "כלי הטלה קצר מהחנית... היינו קצת פחות משלש אמות". לוחב, עי' ה, 7. ברקת חנית, כמו "ברק חנית" בנחום ג, ג.
- 3 זיקי דם, ברקי דם. שלהבת = שלהבת (הגייה עממית).
- 5 מחזיק, ובדגל השני כתוב: "מחזיקי".

(עמ' 100)

- 9 המערכות, הרי"ש תלויה מלמעלה.
- 11 ורכי פה, קל לרסן אותם. ומלאים בתכון ימיהם, היינו מבוגרים. ושמא יש לגרוס כאן בדומה למקומות אחרים: בתכון (בי"ת חרוקה, ת"ו שוואית וחולם).
- 12 ובעולים, כבר פירשו סוקניק וילון: רגילים, מנוסים. ועי' מבד יד, 98. מראי דמיונים, מראי צורות או דמויות. ועי' מ, זולאי, עיוני לשון בפיסטי יני" ב"דיעות המכון לחקר הלשון העברית" ו (תש"ו) עמ' קפג: "מראו בארבעה דמיונות".
- 14 ובתי ראשים, קובעים. ושוקים, היינו בתי שוקיים. עגלה, היינו מגן עגול.

י

(עמ' 100)

- 1 ואנשי הסרך, לדעתי: הממונים על סדר המלחמה. וסורכי המחנות, אלה ממינים על אנשי הסרך, חמשים... ששים, השי"ן של "חמשים" והשי"ן הראשונה של "ששים" תלויות.
- 2 ומטהרי הארץ, קוברי החללים.
- 3 ועורך הצידה, הממונה על המזון וחלוקתו. ועטוט (עי' ירושלמי תענית סח, א), פחות מכן 25 שנה.
- 7 למקום היד, על פי דברים כג, יג: "ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ".

(עמ' 101)

- 10 וצורת ריקמה, מעשה רקמה. ופרי = שמוט, לט. כת, ואל המקדש לא יביאום, את הבגדים האלה כשיחזרו לירושלים.
- 12 חצוצרות המקרא, למערכת המלחמה. וחצוצרות הזכרון, שמא לזכרון הנופלים במלחמה.
- 16 שמא ראוי להשלים: [שלשה דגלי ב]נים מן השערים.

ג

(ע"מ 97)

- 1-10 על החצוצרות וכו' עי' ידן פרק ה. "חצוצרות תרועות החללים" וכן "חצוצרות החללים", היינו תרועת היוצאים לקרב. המארב, הלוחמים במארב, המרדף (ידן: המרדף, ה"א פתוחה, מ"ם חרוקה ודגושה, רי"ש שוואית, דל"ת קמוצה ודגושה), היינו הרודפים במלחמה. המאסף (ידן: המאסף, ה"א פתוחה, מ"ם פתוחה, אל"ף חטף-פתח, סמ"ך קמוצה), האחרונים במלחמה והוא נקרא גם: המשיב (ידן: המשוב). המסורות, ידן פירש: "היחידות המיליציותניות של העדה", ולי נראה כי הכוונה היא לחכמים המלווים את הלוחמים, אנשי השם, מנהיגי הכת, לבית מועד, בית כנסת או בית מדרש או בית ועד להנהלת המלחמה, ומשיב, ומסיר, ידן: ומשוב, וכן להלן בכל מקום שמלה זו נזכרת, המערכה, המחנה, במשיב שלום, בכביא שלום.

ד

(ע"מ 98)

- 4 שרי עושרותיו, כמו "שרי עשרותיו" בשורה 3.
5 תעודתו, המיועדים לו.
6 פרוש, פרוט.
12 שלומי אל, כך נראה לי ולא "שילומי אל", שכן כבר הובא: "גמולי אל" ועי' שורה 14.
14 [שב]חת אל, ידן: [שמ]חת אל.
15 [סר] המידות, ידן: [אור] האותות.

ה

(ע"מ 98)

- 1 ושמות שנים עשר שבטי ישראל, על פי יחזקאל מה, לא-לד.
3 מערכת, העי"ן והרי"ש תלויות למעלה, מערכת פנים, מלחמת פנים, מלחמת פנים בפנים, תאסר, תיקשר.
(ע"מ 99)
5 מראת פנים, ראי. ממוזים = ממוססים, מותכים.
6 אבדני, ובשורה 9: בדני (בהשמטת האל"ף), קשה לדעת למה הכוונה, ושם אבדני = אפדני, מלשון אפוד ואפודה, וידן פירש על פי הערבית: "מעין חלוק או מעיל ללא שרוולים".
7 והלהב, והלהב (הגייה עממית).
8 צורת מחשבת, היינו ציור של גדיל שפה.
9 בדני, ובשורה 6: אבדני, עי' שם.
10 עמוד מחשבת, צורת עמוד.
11 ברור, חזק, ונוסף על דברי ש. ליברמן המובאים בספרו של ידן יש להוסיף מ. זולאי, "עיוני לשון בפיוטי יוני" ב"ידיעות המכון לחקר השירה העברית" ו (תש"ו), עמ' קצו.

6 וסרה, מן האופק. הרשעה לא תתקיים עוד.

- 8 מועדי חושך, גם לחושך נקבעו מועדים, והם יתמו במועד אל, והוא מועד האור.
9 ונחשיר, ציד בפרסית, ונכנס גם לשימוש בארמית. "איש ידע ציד" בבראשית כה, כז מתורגם: "גבר נחשירכן", וכאן מובן המלה: מלחמת איתנים, ועי' שורה 10 ור"ל. לו, לאלהים. עדת אלים, כיתות מלאכים.
11 ותרועת אלים, ותרועת המלאכים. ליום הוזה, ליום המכה, המלחמה.
12 ע[דות], היינו סימן לגאולה, ידן השלים: ע[זה]. מחישה, ממהרת, ידן קרא: מחושה, והעניין אחד.
13 משיב, להיות משיב גורל אל לאחר. ידן קרא: למשוב, ופירש: "לגרוע לנסיגת גורל אור".
14 [ודג]לי, ומחנות. מא[מצת] ל[בב בני חושך], שיילחמו.
15 [גורל בני חושך לכן] ידן: [בליעל וכן] ל. אנשי [בריתו...], ידן: אנשי [גורלו כלת עולמים].

(ע"מ 96)

- 16-17 [וכבוד אל], ידן: [וכבוד אל עם עדת]... בעזר [עזר למים].... אמת לכלת בני חושך... [בקול] [ה]מון גדול ות[ר]ועת אלים.....] הם יתנו יד בכל, שורה 18: [וראשי השבטים שנים עשר].

ב

(ע"מ 96)

- 1 יסרוכי, מלשון סרך, יסדרו, וכן בשורה 6. שנים וחמשים כמספר שבתות השנה בלוח הכת, שנים עשר, כמספר שבטי ישראל, ועי' שורה 2.
2 ישיה ועשרים, לחצי שנה, כפי לוח הכת.
4 מבן חמשים שנה ומעלה, היינו הפטורים מחובת הצבא.
6 בשולחן כבוד, המזבח, מעין "שולחן גבוה" בלשון חכמים (בבא קמא יב, ב), אלה, תלוי למעלה, במועד שנת השמיטה, שאז לא לחמו, ובשלוש ושלושים שני המלחמה, מארבעים שנות המלחמה בכלל.
8 כפי תעודת המלחמה, עי' מה II, 25.
9 שש שנים, במלחמה הראשונה באויבים תילחם כל העדה, ובמלחמות השנים הבאות תילחמה המחלקות, ועורכוה, ידן: יעורכוה.
10 בת[ש]ע ועשרים הנותרות, לאחר שש שנים של מלחמת כל העדה ושנות השמיטה.
11 וזמר, לדעת ידן הכוונה לגתר המקראי (בראשית י, כג), ונראה לי שיש כאן קיצור מתורגמה (בראשית י, ג ודברי הימים א, ו).
14 [כול ארצות מו] שבותם, ידן: [משפחותם מו] שבותם... על כול [בני יפת].
16 ועושרות, ועשרות, הגייה עממית.

- 2 אל יזכור, שמא יש לקרוא: אל יזכיר. כי בזה מפרש השם.
ש' קרא: בזה מפ...ה.
- 3 [והוא אל], ש' הציע: והביא לפני. ורבין: [נ]ש[ב]ע לפני.
- 4 ואם עבר, על פי חבוקק א. יא. והשיב. על פי במדבר ה, ז. חטא. הצעת תשלום של ש'. רבין: [חטא ולא].
- 5 [ל]מות, רבין: [י]מות. [יגיעו], ש' הציע להשלים: וילדו. ולפי דבריו ניכרים במקור רישומי האותיות: י. מ. ע.
- 6 יקימו עליהם, את הברית.
- (ע"מ 88)
- 7 המשפט, הדין. בכל קץ הרשע, ע"י ו'. וגם החוזר בתשובה היה נשבע.
- 8 יפקדוהו, שמא צ"ל: יפקדיהו.
- 9 לש[וב א], ש' הציע: לשמוע לתורת משה בכל לב ובכל, וע"י שורה 12, וטו, 21.
- 10 אל הנמצא לעשות כם, בעניינים הנמצאים ביניהם לעשור תם. [לק]ץ [הרשע], הצעת תשלום של ש'. רבין: בכ[ל] ק[ץ] [הרשע].
- 12 וכאשר יקים אותו עליו, וכאשר יקבל על עצמו.
- 13 ים... רבין: [נפרע]ים ממנו אם ימ[ע]ל... מן התורה לדע[ת]. ושמא צ"ל: [נמצא]ים.
- טז
- (ע"מ 88)
- 1 יקים... נפשו, בכה"י: יקום... נפשך, והתיקון "נפשו" הוא של ש', וע"י שורה 4.
- 2 לעזרון, וש' הציע: לזכרון. וע"י מה ד, 11.
- 3 ספר מחלקות העתים, כבר העיר ש', כי הכוונה לספר היובלים, ע"י שם.
- 4 יקים, גם כאן בכה"י: יקום.
- 5 מלאך המשטמה, ע"י ספר היובלים י, ח ויא. וספר נת ("בית המדרש" לא. ילינק, חדר ג' עמ' 155).
- 6 ביום דעתו, ביום עמדו על דעתו. וע"י ספר היובלים טו, לא"ג. וש' פירש ביום דעתו, כי מצות מילה תצילתו משר המשטמה. נימול, הסופר התחיל לכתוב לאחר מכן ב, ומתקה.
- 7 יקים, גם כאן בכה"י: יקום.
- 8 עד מחיר מות, אפילו בסכנת מות. יפרהו, במקור: יפדהו, והצעת תיקון של ש' היא.
- 9 [יקי]ם איש על נפשו ל[סור מן התורה], הצעת תשלום של ש'. אל יקימהו, ע"י נדרים פ"ב מ"ב.
- 10 על שבעת, מעין כותרת, כשימוש הכותרות לעיל, ע"י ט 8; י. 10 ו' 14. [יכול אי]שה, וש' השלים: משה. רבין: אשר אמ[ר] ל[א]ישה. וע"י במדבר ל, ו, ח, ט.
- 11 אשר לא ידענ[ה] לה[ם], שבעה אשר אין אדם מוצא טעם להתירה, יש לקיים אותה. ואם להניא, ואם יש להניא. רבין: אשר לא [י]דענה אם.
- 12 אם לעבור ברית, רק כשנשבעה לעבור על הברית. אז יש להניאה, וכן המשפט, וכן הדין גם בהפרת אביה.
- 13 על משפט, גם כאן מעין כותרת כמו בשורה 10. ה[נדר]ות, הצעת תשלום של ש'. מאום אנוס, דבר אנוס, וע"י נדרים כז, א. ושמא יש לקרוא: ה[נדר]ות.
- 14 אנוס, סגל השלים: באנוס. ואל יקדש, ש' הציע לקרוא: ולא יקדש. רבין: אל.
- 15 פיהו [ל]א, כך אני קורא על פי כה"י, וסגל הציע: "לה" או "לגוי". רעהו, במקרא שלפנינו: אחיהו. וש' הציע על פי המקרא: את אחיהו יצודו, וקרא בכה"י: את ע. דו (עבדו)... חרם.
- 20 לשופט, הסוף חסר.

מגילת מלחמת בני אור בבני חושך

(95—108)

- 2 וח[י]ל צידון ו[פ]לשת, ידיו השלים: וח[י]ל יושבין פלשת. ההשלמות שאין הערה עליהן — ברובן מידי ידיו הן. מרשיעי ברית, מעין "מרשיעי יהודה" ב"ברית דמשק" ח, 49-50. לפי דעתי אלה הם אנשים שהיו לראשונה מאנשי הכת ובגדו בהם. גולת המדבר, בני אור.
- 3 מדבר ירושלים, מקביל ל"מדבר העמים", יחזקאל כ, לה.
- 4 ובקצו, בזמן הקבוע מראש לקרב זה. יצא, הקדוש ברוך הוא. ואפי, ובאפו, יצא בחמתו ובאפו.
- 5 וקץ ממשל, וזמן ממשלה.

א

(ע"מ 95)

- 1 ענייני המלחמות מתפרשים יפה על ידי מרא דהלכתא יגאל ידיו בספרו הגדול, ולכן מיעטתי להעיר על דברים אלה. [ונה סרך אנשי] המלחמה, ידיו השלים: ו[ו]ה ספר סרך[] המלחמה. להחל, במלחמה. בגורל, במנת חלקם של בני חושך. אדום ומואב וכו', כל העמים המנויים במגילה הם אויבי ישראל. וע"י ידיו פרק ב סעיף 5.

אם אמר למבקר אשר במחנה ועשה... בה, וההשלמות הן על פי ש' וסגל. ולא, שמא יש להשלים: ולא ישא עליו חטא אשמה.
18 ענוהו, שמא: [י] עניהו.

יד

(ע"מ 87)

1 וכל המתהלכים וכו', ע"ז 54. ושמו חסר כאן הצירוף "על כל יסודי" לפני "ברית אל", להנציגם, להצילם, וע"י במדבר ה, כב. ונענו, שמא יש לקרוא: ונעשה. רבין: ונעש[ו]. מספרי השורות בדף זה זזו ממקומם בשורה אחת.
4 רביע, שמא צ"ל: רבוע או רביע.
6 לכל, לכל דבר.
7 את, תיקונו של ש' במקום "אש" שבכה"י. מבן שלושים, ע"י מה א, 13. מבונן, ע"י יג, 2.
8 לדברם, שמא צ"ל לדברם (דל"ת פתוחה ובי"ת שוואית ודגושה), להנתיגם. ש' ורוסט קראו: לחברם.
9 מבן שלושים, על פי במדבר ד, ג. בעול, מנוסה, רגיל וע"י "מגילות גנוזות" א, עמ' כג ודברי ילון ב, סיני" ככו" (תש"י) עמ' רפה. והשווה כעת מבא ו, 12.
10 למספריה, כך אני קורא בכה"י. ש' רמפרי. רוסט ואחריו רבין: למשפחותם. על פיהו, ע"י יג, 43.
12 הרבים, דרגת הרבים. וע"י מה ו, 8 ועוד.
13 שני ימים, כך קרא ש' מתוך ספק בכתב היד. והוא גם פירש, כי נתנו שכר עבודתם משך שני ימים בחודש לקופת הרבים. כמשפט, במקור: למט, וש' השלים: המשפט. ונראית לי כעת קריאת רבין: למ[מ]עט.
14 ממנו מן השכר (התשלום) הזה. בעד הכהנים וממנו, במקור: בעד... עם ו, מני, וההשלמה היא מידי ש', רבין: בעד ית[ו]מים].
15 יגוע, בעו"ע: יגע. וסגל הציע לקרוא: ינוע, כלומר: ילך נע ונד.
16 ידיהם, ליתא אצל ש', והציע לקרוא: עבד, וסגל קרא: ידפ... ורבין: גואל ולע[למה] א[שר] אין לה דורש כל עבודת החבר ולא.
19 עד עמוד משות, ההשלמה היא על פי יב, 23 — יג, 1.
20 [יש]קר, סגל השלים: מבקר במקום "אר קר", שבכה"י.

טו

(ע"מ 87)

1 כאן מתחיל דף ה, א. וכבר העיר ש', כי אין זה המשכו הישיר של הדף הקודם. ולפי השערתו יש כאן קטע של "ספר ההגור", ע"י מבוא עמ' 34. באלף ולמד, ע"י שבעות פ"ד מ"ג ודף לה, א. והכוונה היא, כי גם באל ואדני אסור להשבע אלא לענייני הברית. רבין: שבעות ה[סכ]ם.

15 כי הוא משפט בריאתם, הרבה דברים נאמרו בעניין זה שאינם מתקבלים על הדעת. ונראה לי, כי משפט בריאתם פירושו: דרך אכילתם, מלשון "ברה", כלומר: דרך אכילתם, אחרי שמביאים אותם באש או במים.
16 לגאולו שמו בהם, נגזרה עליהם טומאה, וש' הציע: יגאולו כמוהם. ואפשר כי הכוונה כאן היא לעבודה זרה.
17 מסמר, נכפל בטעות במקור והכפל נמחק.
18 יטמאו, בכה"י: וטמאו.
19 בעו"ע: [זה] סרך... על [דבר]. וש' הציע להשלים: על [פי]. להבדיל, ע"י ו, 18-17.
21 ובמשפט, תיקונו של ש' במקום "וכמשפט" שבכה"י.
22-23 ולא יוארו, ולא יקוללו, סרך מושב המחנות, לפני כן דובר על סרך מושב הערים. משות, ש' הציע: משות מאהרן וע"י מה ט, 11 וכאן יד, 19.

יג

(ע"מ 86)

12 למועט, לכל הפחות. ובמקום, ובאשר יקום מחנה של עשרה אנשים. על פיהו, על פי הכהן המבונן, בחון, מנוסה.
4 על פיהו, על פי האיש מהלויים.
5 והבינו, ויסביר לו.
6 המבקר, הוא כנראה "דורש התורה". ואם פתי הוא, ואם הכהן אינו מבין דברי תורה, הוא יסגירנו, המפרשים פירשוהו: אם כי הכהן הוא עם הארץ, אף על פי כן יסגירנו הכהן, וע"י נגעים פ"ג מ"א וספרא תוריע א, ט. ולי נראה, כי "הוא יסגירנו" מוסב על המבקר.
8 פלאו (= פלאיו), בכה"י: פלאי. נהיות עולם, קורות העולם, וע"י ב, 10. בפרתיה = בפרסיה, ג' תיקן: בפרתיה = בפירושיה, ושמו צ"ל: בפרתיהם, או: בפרתיהם (= בפרסיהם).
9 וישבר (רבין: ויש[יב]), לכל מרחובם, בכה"י: מדחובם (רבין: מדהובם), ראה ישעיה נג, ד. ש' הציע לקרוא: מדרותם. לוי: חובם. ג': מרי חובם. וש' ליברמן ("מגילות גנוזות" ב עמ' 1ט) הציע לקרוא: מרהובם (מרהבה).
10 לבלתי היות, כך אני קורא במקור. וסגל תיקן מסברה: לאשר מיד זרים. ש' הציע לקרוא: למתי זדים.
11 יפקדוהו, יבדקוהו, ושיכלו, במקור: ושוכלו.
12 וכתבוהו, מי שממונה על כך, וע"י מה ה, 23. במקומו, במעמדו, וע"י יד, 43. יאותו, כך אני קורא במקור. ש' קרא: יהותו, והציע לתקן: יחוסו. רבין: היותו, אל ימשול, כמו בשמות כא, ח.
13 זולת פי (כך אני קורא במקור), מבלי שיסכים לכך המבקר. סגל הציע: מבלי פי, ורבין: [למרו]ת.
14 [ל]בני השחת, ע"י ו, 15. וש' (וכן רוסט) קרא: בני השחר.
15-16 אם כף לכף, אם יותן מיד ליד, וע"י משלי טז, ה (ש'). ואל יעש וכו', בכה"י: ועל יעש איש דבר למ... ולמ. כר.

- 14 אל ישובת (בכה"י: ישיבת), כך גם דינים של השומרונים והקראים.
- 15 אל יחל, ואל יחלל, ועי' נחמיה יג, טו וכו'.
- 16 מקור מים (ירמיה יז, יג), כך נראה לי במקום "מקום מים" שבכה"י. שם: אל מים, והמלה "מים" נמחקה, ואל מקוה, במקור: ואל מקום.
- 17—18 אל יעלה, עי' יומא פה, ב, ומלביד, מכאן למדו כנראה כי אסור להקריב קרבנות נוספים בשבת, כגון שלמים.
- 20 להרשותו, ותהא בזה ברשותו, ביכלתו.
- 21 כמנחת צדון, ובמקרא שלפנינו: "זבח רשעים תועבת יי ותפלת ישרים רצונו".
- 22 בית השתחות, בית המקדש, מעין "בית סגידו" בתרגום בראשית יא, ד, וכן "בית סגודתו" ביונתן לשמות כג, כד, ובספר המעשיות מהדורת גאסטר II, 22: "מקום השתחוויה", ועי' דברי ש. קראוס ב־HUCA IV, עמ' 363.
- 23 — יב, 1 ולא ישיבתו, כבואם במוקדם או במאוחר. עבודת קודש היא (בכה"י: הוא), ואין להפריע אותה.

יב

(עמ' 85)

- 2 איש, תלוי, רוחות בלעיל, עי' ד, 15.
- 3 ודבר סרה, עי' דברים יג, ו, ויקרא כ, כז.
- 5 משמר, בני אדם צריכים לתת אותו במשמר. ממנה, מן העבירה שעבר עליה, ישמרוהו, בכה"י: ושמרוהו, וגם נוסח זה אפשר לפרנסו, עד, שם צ"ל: עוד.
- 6—7 לא יגדפו, שם ישראל, חבר (= חבר), בכה"י: חבר, והכוונה לדעתי: תלמיד חכם, וש' הציץ לתקן: חבר עיר (ברכות פ"ד מ"ז).
- 9 בעבור, כדי שלא ישחטום לעבודה זרה, עי' עבודה זרה פ"א מ"ה.
- 10 אל ימכור להם, שלא יקריבו לעבודה זרה.
- 11 בכרית אברהם, עי' גטין פ"ד מ"ז וספרי דברים כג, טז, אל ישקץ, עי' ויקרא יא, מג.

(עמ' 86)

- 12 מעגלי הדבורים, הרבה השערות נאמרו בצירוף זה, רחל ב־JQR III, עמ' 355 הערה 73, הציץ לתקן: מרגלי הדבורים, והביא ראיה מלשון הרא"ש לעבודה זרה סח, ב: "תימה היאך אנו אוכלין הדבש והלא רגלי הזבוב מעורבין בו", ונראים בדברי ג', כי הכוונה כאן לרמשים קטנים הנקראים בסורית "עגלי דבריתא" ועי' ויקרא יא, כט"ז, והשווה כעת דברי ש. ליברמן ב־Proceedings, 1951, עמ' 397, הערה 21.
- 13 והדגים, הכוונה היא שלא ישתו דמם של דגים, ועי' בראשית רבה ז, כריתות כ, ב ופרקי דרבי אליעזר פרק ט.

- ונמחק. לקדשו, להוסיף מחול על הקודש, ראש השנה ט, א.
- 18 נבל, בזוי, אל ישה (דברים טו ב), אדם בשבת, וכן להלן. אל ישפוט, ביצה פ"ה מ"ב. בכה"י ספק: ישפוטו, וכן גרס רבין.
- 19 למשכים, בהשכמה, למחרת היום. ואפשר שצ"ל: להשכם, ועי' ליברמן בספרו הגנזך בהערה לשורה 11, עמ' 135, הערה 151.
- 20—21 עבודת חפצי השבת, כי מותר לעשותם רק בבית (סגל), אך, במקור: אד, סגל הציץ לקרוא במקום "על": "עד", ועי' שורה 14—16, ושם יש לקרוא: עבודת חפצו, ו"השבת" במובן: בשבת.
- 22 כי אם המוכן, על פי שמות טז, ה.
- 23 בשדה, הנמצא בסכנת חיים, כי אם היה במחנה, משום איסור הוצאה והכנסה (סגל). ש' הוסיף בסוף השורה: [ואם היה], ולפי השערתו ייתכן, כי יש כאן השמטה ארוכה.

יא

(עמ' 84)

- 1 ואל ישאב, עי' ספר היובלים ב, כט.
- 2 אל ישלח, כי "אמירה לנכרים שבות", שבת קנ, א.
- (עמ' 85)
- 3 מובאים בגו, שכבר היו על גופו של אדם, סגל הציץ לתקן: בגוי, כלומר בגדים שהביא גוי.
- 4 כובסו, בכה"י: כיבסו, שיפוס, שפכו עליהם מים, מעין "השופה יין לחברו" בבבא מציעא ס, א, בכה"י: שופים, אל יתערב, שם הכוונה שאסור לעשות תחרות בשבת, ש' הציץ: ירעב, או יתענה, וסגל — יתערב.
- 6 אלפים באמה, עי' שורה 8.
- 7—8 אם סורת היא, עי' שבת קכח, ב, אל יוציא, על פי ירמיה יז, כב, בסוכה, כך במקור, וכך קרא גם רוסס, וש' קרא: במובה (יחזקאל מג, יא), במבוא הבית, ורצה לתקן: במבוי.
- 9 כלי טוח, כלי אשר נסגר פיו בטיט וכדומה, ולדברי חז"ל מותר בשבת, עי' שבת פכ"ב מ"ג, ואפשר שיש לקרוא: ואל יבא אליה, אל תפתח, כלי טוח בשבת.
- 10 לצאת ולבוא, עם סממנים אלה, וחז"ל מתירים, שם פ"ו מ"ה, בבית מושב, כך נראה לי על פי ויקרא כה, כט, ועי' "פנת יקרת" (תקצ"ד) גליון ז, 11: "מותר ללכת... ובמקום בלתי מושבת".
- 11 סלע ועפר, כיוון שאין צורך בהם בשבת, וכל שאר הפירושים והתיקונים אינם מתקבלים על הדעת.
- 12 אל ימרא, אל יפטם, מלשון "ואין ממרין את העגלים" בשבת פכ"ד מ"ג, ואת שוכרו, במובן: שכירו, ואפשר שגם כאן בא השינוי משום ההגייה.
- 13 אל יילד, עי' שבת פ"ח מ"ג, ואם תפול (בכה"י: תפיל), עי' שבת קכ"ח, ב ומתי יב, יא, אל, נכפל במקור בטעות, והנכפל נמחק.

על העובדה, כי העתק ב אינו נוסח שונה מן המקור כמקובל (אם כי יש בו שינויים לגבי העתק א) אלא העתק מנוסח אחר של אותו מקור, העירני מר ד. פלוסר.
57 בשם קדשו, ההמשך חסר.

ט

(ע"מ 83)

- 1 כל, מסתבר שיש כאן ספר אחר מספרי הכת, וההתחלה חסרה. אשר יחרים, על פי ויקרא כו, כת, כלומר: לא יחרים לשם אלא לעבודה זרה, בחוקי הגוים. המלה "מאדם" קשה היא. ואפשר שיש להוסיף כלשון הכתוב: "ובמה", ואם כן אין עניין זה קשור לפסוק הבא. ש' ראה ב"מאדם" דיטוגרפיה, וקרא: הוא אשר אמר. והכוונה לדעתו: הבאת דיני ישראל לערכאות של גוים.
- 2 ואשר, ו"ו הפירוש כאן: כאשר אמר.
- 3 אשר יביא על רעיהו (בכה"י: דעהו), אשר יספר רעות על חברו. אשר לא ב"הוכח", לדעתי הכוונה: אשר אין "הוכח תוכיח את עמיתך" (ויקרא יט, יז) חל עליו. וסגל פירש: שאי אפשר להוכיח את אמיתות האשמה על פי עדים.
- 4 והביאו בחרון אפי, לא יספר את הדברים לטובת העניין או לטובת חברו, אלא מחמת כעסו על חברו או מרצונו לבזותו. ש' הציע לתקן "והכרה" במקום "והביאו".
- 5 נוקם הוא. במקרא: נוקם יי, והעניין: הרי נקום ונטור הוא רק לאויבים.
- 7-6 אם החריש, על פי במדבר ל, טו, ושם: "מיום אל יום", והעניין הוא: הוא לא הוכיח את עמיתו על דבר שהוא חייב מיתה, ורק בחרון אפו עשה זאת. ענה בו, נראה לי: חטא חטאת מות. וש' הציע לתקן: בדבר אמת, ובמקום "ענה" הציע לקרוא: "עונו".
- 8 רעה, במקרא: "עמיתך", על השבועה, בעניין שבועה, ומסתבר שיש כאן מעין כותרת, השווה י, 10, 14. וקרוב לוודאי כי מקים זה לקוי בחסר.
- 9 לא תשיעך, מעין הכתוב בשמואל א, כה, כו: "ועתה אדוני חי יי וחי נפשך אשר מנעך יי מבוא בדמים והושע ירך לך". כלומר: לא תהיה ירך בה, ישיביע, את חברו. ושמה צ"ל: ישיבע.
- 10 הושע ידו לו, כלומר: הוא אשם. הרבה פירושים ותיקונים הוצעו למקום קשה זה, וכתבתי את הנראה לי. וכל האובד, כל דבר שאבד ואינו, ועי' שמואל א, ט, כ ועוד. לפנים, רוסט קרא: לסבם.
- 11 ממאד (דברים ו, ה), מרכוש. אשר גנב בו, אשר גנב נמצא במחנה הזה. ושמה צ"ל: אשר גונב בו.
- 12 והתודה, הגונב המחזיר, ועי' במדבר ה, ח.
- 14 הכל, כלומר הדברים המושבים.
- 15 את משפטה, איך לנהוג בה.
- 16 הם, הכהנים.

(ע"מ 84)

- 17 והוא אחד, והוא רק עד אחד. אם דבר מות הוא, אם יש כאן חטא בעונש מות.
- 18 בהוכיח, עי' בהערה לשורה 3. כלומר: יודיע למבקר בקיימו מצות "הוכח" לפניו, יכתבהו, ירשום את הדבר, עד עשותו, את החטא הזה.
- 19 לפני אחד, לפני עד שני, ושמה צ"ל: אחר.
- 21 דבר אחד, חטא אחד. בכה"י: אחר, מן הטהרה, לדעת ש' "הטהרה" היא המחנה. וסגל פירש: "הטהרה היא המעמד של חברים בעלי זכויות שלמות". ולי נראה, כי הטהרה היא "משמרת הטהרה" בנחמיה יב, מה, והיא דרגה מסוימת במסגרת הכת. ואפשר שהכוונה ללחם הנאכל בטהרה.
- 22 ועל ההון, גם בעניין עבירה על ההון צריכים שני עדים.
- 23 ועל אחד, שמה יש להוסיף: ועל דבר אחד, הכל כמו בשורה 21. ושמה הכוונה לעד אחד.

י

(ע"מ 84)

- 2-1 עיד, בכה"י: עוד. לשופטים, לפני השופטים. לא מלאו ימיו וכי, עי' שמות ל, יד. כלומר: מי שלא מלאו לו עשרים שנה, ועי' שורה 7-6. ש' הציע להוסיף [ולא] ירא. ומסתבר שיש כאן ציווי מעין "ויראת מאזה"ך" (ויקרא יט, יד ועוד).
- 3 עובר, והעד עובר על דבר מצוה עד שמזכים אותו לטיב. ושמה צ"ל: זפי, ובכר תיקן: זכותי.
- 4 עד, נראה כדיטוגרפיה. ברורים, נבחרים מן העדה לפי הזמן.
- 6 בספר ההגל, הידוע גם כ"ספר ההג"י", עי' מ"ה א, 7. וביסודי הברית, עי' ז, 5.
- 9 ימו, כך במקור: ימיו. לסיר = להסיר, בכה"י: לסור, דעתם, השם מסיר את דעתם כשהם מגיעים לזקנה, ועי' ספר היובלים כג, יא: "וכל הדורות אשר יקומו מעתה ועד יום הדין הגדול יזקנו מהר טרם ישלימו שני יובלים ותעזבם דעתם מזקיניהם ואבדה כל דעתם". על הטהר, עי' ט, 8.
- 11 ומעוטים, או מעוטים. מרעיל, כסה, הטבל בלשון חכמים (שבת פ"ו מ"ו, עירובין ד, ב). ושמה צ"ל: הרעיל. וליברמן, Greek in Jewish Palestine, עמ' 135, מפרש מין סל, עי' שם הערה 151. ושמה "מרעיל" הוא סוג שסוק, והפסוק הבא מתחיל: איש אל יטהר.
- 12 במה (= במי) כלי, במים שאובים.
- 13 די מרעיל, עי' שורה 11. נגע, במוכן: טבל. וטמא, ונשאר טמא. כמימי, בכה"י: במימי. ושמה רצה לומר: וטימא את המים.
- 14 על השבת, עי' ט, 8 וכאן שורה 10.
- 15-17 מלואו, עד שיהיה מלאו גלגל השמש רחוק מן השער שבמערב ועי' ספר חנוך א, עב בעניין מהלך מאורות השמים לכל שנות תבל. לפני "השישי" במקור: מל,

- 13 שוקל (ע' הושע ח, ז), כך במקור, וכך קרא גם רוסט. וש' קרא: מבוהל, אשר, דברים אשר בעבורם וכו'. וסגל פירש: "מפני שחרה אפו במ על כן התעם על ידי מטיף הכזב".
- 14 לישראל, השלמה על פי העתק ב.
- 15 כי מאהבתו, על פי דברים ז, ח, ושם הלשון: "כי מאהבת יי אתכם ומשמרו את השבועה אשר נשבע לאבותיכם".
- 16 לשבי ישראל, ע' ד, 2, סרה, אשר סרו.
- 17 היעירו, תיקונו של ג' על פי ישעיה נג, יב במקום "הועירו" אשר בכה"י, ואפשר שיש לקרוא: הועידו (ראה העתק ב, 30: העידו), ומובנו: הזהירו (שמות כא, כט).
- 18 ובשונא, ובשנאתו, במ, תוספת על פי העתק ב, 31.
- 20 אמר ירמיה, ע' חזון ברוך הסורי פה, והלישע, מלכים"ב ה, כז.
- 21 בארץ דמשק, המשך הדברים נמצא בהעתק ב, 34 עד הסוף, וגם שם לא נשלמו הדברים. וע' ו, 19 ופמח ב, 3.
- 22 ושבו, מכאן ועד סוף הפרשה על פי העתק ב, 34.
- 23 לא, בכה"י: ל.
- 24 משיח מאהרן, ע' יב 23, יג — 1, ויד, 19.
- 25 אנשי תמים הקודש, ע' ז, 5, ויקוץ, קצה נפשו.
- 26 הנתן בתוך כור, לענוש, מעשיו, הרעים.
- 27 כמי, בכה"י: כמו. כלומר: כאיש שלא היה חלקו בין לימודי השם הטובים, ויכחיהו, כך מפורש בצילום שהוסיף ש' לספרו. וש' קרא: יזכירוהו (= יזכרוהו), וכן רוסט. לפני "יזכירוהו" כתוב בכה"י: יח, ונמחק.
- 28 דעות, כך מפורש בצילום אשר בספרו של ש', וכך קרא גם רוסט. וש' קרא: מעות.
- 29 מעשיו, הרעים, כפי שכתוב בתורת הכת, וע' שורה 26, לפני "ובהופע" בכה"י: אשר אין גורלו בתוך א, ונמחק.
- 30 אנשי תמים קודש, ע' שורה 25, אל יאות, אל ישתתף, לפני "יאות" בכה"י: ית, ונמחק.
- 31—32 קדושי עליון, המלאכים, ושמה הכוונה כאן לחכמי הכת הגדולים במעשיהם הטובים, בראשונים, בנביאים ומורי העם הקדומים, ובאחרונים, הם חכמי הכת ומוריה, אשר שמו, על פי יהזקאל יד, ד, לפני "וילכו" בכה"י: וישמ, ונמחק.
- 33 בבית התורה, במרכז הלימודים של הכת; ושמה הכוונה לזה שבואדי קומראן.
- 34 עם אנשי הלצון, חוטאים שהיו תחילה בתוך הכת; ונראה כי חלק שהיה בדמשק שב לארץ ישראל ושם לא נהגו כמנהגי הכת.
- 35 ואמנה, ש' ורוסט: נאמנה, וע' נחמיה י, א, ברית החדשה ע' שורה 21.
- 36 בבית התורה, ע' שורה 33.
- 37 יורה היחיד, במקור: יוריה היחיד, וע' שורה 24, כל אנשי המלחמה, נגד מורה היחיד, מכאן משמע, כי גם אחרי מות מורה היחיד עוד הייתה המלחמה בין היריבים.
- 38 שנים ארבעים, מספר השנים שנבקע מאז לממשלת הרע, ע' במדבר יג, יב ותהלים צה, י, ובקץ ההוא, ובתקופה ההיא.
- (עמ' 83)
- 40 ושבי פשע, על פי ישעיה נט, ב, לפני "ושבי" בכה"י: ל, ונמחקה, שמרו, אשר שמרו וכו', או נד[ברו], על פי מלאכי ג, טז.
- 41 [להחזיק איש], סגל הציע לתקן: לכונון איש, לתמוך, כך אני קורא. ש' ורוסט קראו: יתמר, ויקשב, כאן בא המשך הכתוב על פי מלאכי ג, טז.
- 43 עד יגלה, בער"ע: עד יעלה ישע וצדקה ליראי אל, ושבתם, על פי מלאכי שם יח.
- 44 ועשה, על פי שמות כ, ו.
- 45 וכל האנשים, כבר העיר ש' כי בכה"י יש כאן ריווח של שתי תיבות, מבית פלג, כינוי למתנגדי הכת על פי בראשית י, כה וע' פמח ה, 9, והדברים אינם ברורים, ואפשר שהכוונה למתנגדים שלבסוף נתקברו לכת.
- 46 בקץ, בתקופת המעל וכו', ויטמאו, קראו טמא, עד, כך קראו ש' ורוסט, ושמה כתוב: וילכו, או: אתם.
- 47 תוך, כך נראה לי, ש' ורוסט קראו: נסוך, ורבינ: ו[ישך] העם, והוא גם משלים: מעט[ים כו]לם, איש, תלוי בכה"י.
- 48—49 בהופע, כאשר הופיע מורה הצדק.
- 50 בימי מצרפותיו (מה א, 17), בימי נסיונו, במשפטים האלה, הכתובים בספר.
- 51 ויתודו, ע' מה א, 24.
- 52 בחקי הברית, של הכת.
- 53 ולא ירימו יד, להבא.
- 54 ועדות, ע' תהלים קיט, יד.
- 55—56 נשפטו, כדן אנשי היחיד (בכה"י: היחיד), מורה צדק, של אותם הימים, או שהכוונה לתורתו של מורה הצדק היחיד, ולא יעזבו, כך אני קורא בצילום, ובכל התעתיקים: ולא ישיבו, ואם קריאה זו נכונה, יש לפרש ולא יטענו כנגדם, וכאן אביא את השנויים על פי העתק ב: ז, 6 אלף דור, העתק ב (= ה"ב): לאלפי דור כב (= ככ = ככתוב) שומר הברית והחדש לאהב[ין]. ח, 1 כל, ה"ב: לכל, 4 כי יחלו, ה"ב: כי באו בברית תשובה ולא סרו מדרך בוגדים ויתגוללו (כך כתוב מפורש בכה"י ולא כקריאת ש' ורוסט: ויתעללו), 5 וזנות, ה"ב: זנות, 6 לאחיו, ה"ב: לאחיהו, 7 ויעשו איש, ה"ב: ויעשו את איש (= איש את), 9 בדרך, ה"ב: בדרכי, 10 "הם" ליתא בה"ב, 11 הפתנים, ה"ב: פתנים...הבא עליהם לנקם נקמה, 13 שוקל רוח, ה"ב: הולך רוח ושקל סופות (לפניה נכתב, "מופת" ונמחק) ומטיף אדם לכזב אשר, וע' מיכה ב, יא וכאן ח, 13, 16 וכן, ה"ב: כן, 17 אחריה ה"ב: אחרי אל ואהב, 18 האבות, ה"ב: אבות ושונא ומתעב אל את בוני החיצ וחרה אפו (לפני "אפר" בכה"י: אפ, ונמחק) במ, 20—21, "הוא הדבר... נערו" ליתא בה"ב, כל, ה"ב: כן כל,

- 18—19 ביד, בעזרת. שר האורים, שרם של בני אור ועי' מה
ג. 20. יחנה ואת אחיה, עי' מנחות פה, א. תנחומא לשמות
לב, א ושייר בספרו "גשיכטה דס יידישן פולקס", כרך
ג עמ' 292. בהושע ישראל, זה קרה כאשר נושע ישראל
בראשונה. ומקרא קשה, וכנראה משובש, כאן. ש' וסגל
הציעו לתקן: בעת.
20 חרבן הארץ, על ידי האויבים. מסיגי הגבול, עי' א. 16.
- ו
- (עמ' 80)
- 1 במשיחו הקודש, ש' תיקן "במשיחו הקדוש" במקום
"במשיחו הקודש", שבכח"י בעו"ע: במשיח והקודש.
3 וישמעם, שמע לקול בשקותיהם. ויחפורו, עי' ג. 16.
4 הבאר היא התורה, כאן בא מדרש על הכתוב הנ"ל.
5 שבי, עי' ד. 2 ובהערה שם.
6 הושבה, שמא צ"ל: חובשה, על פי יחזקאל כד, יז.
8 מוציא כלי, כלומר: דורש התורה הוא בחינת מוציא ומושיט
הכלי לרבים.
9—10 לזכרות, לחפור. במחוקקות, במקלות (בראשית מט. י).
אשר חקק המחוקק, כפי הכללים אשר שם המחוקק, הוא
מורה הצדק, בהם, במקור: במה. ושמא צ"ל: ב[ה]מה.
הרשיע = הרשע, כמו נגע = נגיע במה ג. 23. וזולתם,
כלומר: יותר ממה שילמדו לא יבינו אלא באחרית הימים.
11—12 בברית, של הכת. אל המקדש, אשר בירושלים, חנם,
ליתא בהדורת סגל.
13—14 מי בכס, במקרא שלפנינו: "מי גם בכס ויסגור דלתים
ולא תאירו מזבחי חנם". במקור: יסגיר, אם לא ישמרו,
לחייב ולא לשלילה, כמו במדבר יד, לה ועוד.
15 מבני השחת, כינוי למתנגדים לכת. ועי' ש. ליברמן,
Greek in Jewish Palestine, עמ' 134¹³⁵.
16 ולגזול, ולהנזר מלגזול וכו'. ונאמר על פי ישעיה י. ב:
"ולגזול משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים
יבזו", ועי' תהלים צד, ו.
17 ולהבדיל, עי' יב, 20¹⁹. ולהודיע, עי' יחזקאל כב, כו.
19 יום התענית (עזרא ט, ה), יום הכיפורים, במצות, תיקונו
של ש' במקום "כמצא", שבמקור, הברית החדשה, לגבי
דת סיני.
20 כפירושיהם, של באי הברית, לאהוב, על פי ויקרא יט, יח.

ז

(עמ' 81)

- 1 ולא ימעל, שמא צ"ל: ולא יתעלם, ועי' ה. 5. הזונות =
הזנות, וגם כאן עניינו של הגייה, או שיש כאן רבות של
זונה, ועי' ט. 21. גרינבוים Gesammelte Aufsätze,
(1901). עמ' 61 הערה 3.
4³ ולא ישקץ, עי' ה. 11. כאשר הבדיל, על פי ויקרא כ, כה.

- 5 בתמים קודש, בתמימות קודש, ועי' נוסח ב. 37. נאמנות
להם, נראה לי: מובטח להם באמת, ועי' יד, 2 ונוסח ב. 1:
ואולם ראה תהלים פט, כט. ואמנם ש' תיקן על פי הכתוב:
נאמנות. מכאן ואילך נמצאים הדברים גם בהעתק ב. שינויי
הנוסחאות יירשמו בסוף הפרק. יסורו, תורתו, בער"ע:
יסודי.
6 לחיותם, שמא כדאי לנקד: לחיותם (למ"ד שוואית, ח"ת
פתוחה ויו"ד דגושה). ואם מחנות ישבו, ולא בערים.
8 היסורים, כך במקור וש' תיקן: היסודים, ועי' בהערה
לשורה 5 והעתק ב. אמר הכתוב, ושם נאמר: "בין איש
לאשתו בין אב לבתו"; והשווה מהדורת קיטל-קאהלי.
9 במצות ובחקים, תיקון על פי העתק ב.
11 יבוא, ובמקרא כתוב: "יביא יי... למינס".
13 שר = סר, ועי' ד. 11 (להשפח). וכל הנסוגים, ממצוות
אל, הוסרו, הו"ו הראשונה תלויה.
14—15 לארץ צפון, דמשק, והגלית את, במקרא שלפנינו:
"ונשאתם את", צלמיכם, בכה": צלמיכם מאהלי, סוכת.
דרש: סכות = סוכת, וכן גם בתרגום השבעים.
16 והקימותי, במקרא: "אקים... דויד".
17 וכינוי הצלמים, אין ספק שטעות סופר כאן שהמשיך וכתב
את הנכון ולא חקק את המשובש.
19 כוכב, לפי דברי קהלת יש בכוכב רמז לכוכבה אשר על
יד דמשק אשר שם ישבו דוסתאים; ועל פי האגדה אף
יצא משם מיסד כת האביונים (סגל).
21 אלה, היינו המחזיקים במצות אל, ועי' שורה 9⁸.

ח

(עמ' 81)

- 2 החקים, תיקון על פי העתק ב. בלעל, עי' ה. 18. הוא היום.
יום משפט זה.
3 היו, התיקונים הם על פי העתק ב. 15¹⁶. ובמקרא שלפנינו
כתוב: "כמסיגי... עברתי", בכה": היו שרי יהודה אשר
תשפוך עליהם העברה.
4 וידקם כלם מורדים, במקור: וידקמום כל מורדים. ש' הציע:
לאין מרפא וידקאום, וידקם, אלהים.
5 זונות, עי' ז. 1.
6 ויתעלמו, אפשר שצ"ל: וימעלו, עי' ז. 1, ואולם עי' גם
ישעיה נח, ז.
7 ויתגברו, כך בשני ההעתקים. וש' קרא: ויתנכרו; ועי'
משלי כ, יא. להון, במקור: להין, ועי' ד. 17.
8 [ומחטאתם], התוספת היא על פי העתק ב. 21. ויפרעו.
על פי שמות לב, כה.

(עמ' 82)

- 11 ראש מלכי יון, אין לומר למי הכוונה.
12 החין, בכה": החוץ, ועי' ד. 19. ובכל, עי' א. מאיר
-Ursprung und Anfänge des Christentums III, p. 66.

ה

(ע"מ 79)

- 1 שנים, ובמקרא שלפנינו: "שנים שנים באו אל נח אל התבה".
- 2 ודוד, לעונש על אשר נשא נשים רבות; ואין מקור לעונש זה בספרותנו.
- 3 לא נפתח, הארון. בכה"י נכתב תחילה בטעות "נפתח" ונמחק.
- 4* ויהושע, בכה"י נוסף: ויושע (ה"ו האחרונה תלויה), ודיטגרפיה כאן. ויטמן, בע"ע: ויטמן. נגלה, "נגלה" הוא כנראה כאן כינוי לתורה, שדבריה הם גלויים לכל ישראל, שלא כסודות הכת, וע"י דברים כט, כה. ש' הציע לקרוא: ויטמן ולא נגלה. וג' הציע: והטמן נגלה. צדוק, אין לומר למי הכוונה: לצדוק הכהן (שמואל"ב טו, כד), או כפי תיקונו של קוהלר: בן צדוק, והוא חלקיהו (מלכים"ב כב, ח). ניתן גם לומר, שהכוונה היא לצדוק חברו של ביתוס, עפ"י אבות דרבי נתן פ"ח: "אנטיגנוס איש סוכו היו לו שני תלמידים... עמדו ופירשו מן התורה ונפרצו מהם שתי פרצות צדוקים וביתוסין, צדוקים על שום צדוק וביתוסין על שום ביתוס", ואפשר שבני הכת נתכוונה גם לסמל: צדוק = צדק = צדק, ע"י ע"מ 53, וע"י גם ג, 21 — ד. 1. ויעלה, הוטבו מעשי דוד מלבד עניין אוריה (שמואל"ב יא). ו"עלה" במובן זה נמצא גם בבן סירא ל, כה: "ומאכלו יעלה עליו"; וכן הוא נמצא בתואר: מעולה. ויעזב, וימחול להם, על פי נחמיה ה, י, וגם, המשיך כאן למה שהתחיל בו: הם נתפשים בשתים וכו'. אשר, בזה אשר אין הם מבדילים. ואין כאן הכוונה לעבירה על מצוות התורה אלא לחומרות שאנשי הכת קיבלו עליהם.
- 8* אחיהו, בכה"י אחיהם, ומתוקן: אחיהו; וע"י יבמות סב, ב וסנהדרין עז, ב. אל אחות, ובמקרא שלפנינו: "עדות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך היא", וע"י שם שם יד.

(ע"מ 80)

- 10 וכהם הנשים, ע"י "כרמי שומרון" לרפאל קירכהיים (פרנק" פורט דמיין תרי"א), ע"מ 28.
- 11 וגם את רוח קדשיהם טמאו. ובתי מדרשות" לר"ש ורט" היימר ח"ב ע"מ יד (אגדה בבני יעקב): "ואשרי אדם שלא יטמא רוח אלהים".
- 13 ומבעיר זיקות, הצירוף בישיעה ג, יא הוא: "מאזרי זיקות".
- 15 כהר ביתו, הוצעו לצירוף זה תיקונים הרבה שאינם מתקבלים על הדעת. ונראה לי לפרש כעת: כהר של סלעים יהיה ביתו שום (הושע יד, א). ומעניין הוא הצירוף "הר ביתו" כאן, ע"י ירמיה כה, יח. כי אם נלחץ, רק אם בלחץ ובאונס עשה מה שעשה — אז יינקה, "כי אם" השני נראה דיטגרפיה.
- 17 עמד, עמדו, קמו, ושם צ"ל: כי מלפני עמוד.

כי אנחנו החוטאים והפסע הוא אצלנו. ברז, תיקונו של סוקניק במגילות גנוזות א ע"מ כד. במקור: ברז, וע"י מה יא, 5.

- 19 בית נאמן, בית המקדש.
- 20 המחזיקים בו, זוכים לחיי עולם.
- 21 — ד, ה' הכהנים, ובמקרא שלפנינו: "הכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעויות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתי ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם". אבל גם בפשיטא ובבולגאטה הנוסח: והלויים (ש. אש). בכה"י: מקדשו... מעליהם לו.

ד

(ע"מ 79)

- 2 שבי, החזורים בתשובה. וסגל הציע לנקד: שבי (ש"ן שמאלית), כלומר: זקני ישראל, וע"י ו, 5. ומי יודע אם אין לקרוא: שרי, ע"י ו, 6.
- 4 פרוש, פרוט, וע"י ב, 9.
- 5 שמותיים, סגל העיר: "כנראה נתן הכותב בזה בטיפס הראשון רשימה של שמות ראשי הכת ויחוסם וכל הקורות אותם במשרותיהם. אבל המעתיק השמיט כל אלה כדבר שאין בו חפץ". אלא שלא מסתבר, כי נזכרו כאן שמות בני הזמן, שכן אינם נזכרים בשום ספר מספרי הכת. צרותיהם, שם צ"ל: קציהם. וע"י ב, 10.
- 6 הם (בני צדוק) אנשי הקודש [הרא' שונים, תיקון השלמה של ברכ במקום "הקודש שונים" בכה"י].
- 8 שלום, במקור: שלים, ושם צורה ארמית כאן.
- 9 הקץ, היא מיותרת כמו ביהושע ג, יד ועוד. וסגל הציע להוסיף "למספר" כמו בשורה 10.
- 11 להשתתף = להשתתף וע"י א, 21.
- 12 מצודה, סגל הציע: מצורו והעניין אחד: מבצור. נבנתה הגדר, על פי מיכה ז, יא, ומפרש רבא"ע: "כאשר יבוא יום שהשם יבנה גדריו, אז ירחק חוק המס שהיית נותנת". במקור: החיק.
- 13 בליעל, השטן, ספר היובלים א, כ, וכך בשאר כתבי הכת.
- 14 פשרו, מדרשו, והיא שגור בכתבי הכת.
- 15 שלושת מצודות, הוא דורש את שלושת השמות פחד ופחת ופת. לוי בן יעקב, אין דבר על כך במקורות שלנו.
- 16—17 אשר הוא, בליעל. לשלושה, כנגד שלושת מיני צדק, שלא נאמר עליהם כאן כלום. לפנייהם, תיקונו של גינצברג (= ג') במקום "פניהם" שבכה"י. ההון, במקור: ההין, ושם צ"ל: היין.
- 18 טמא המקדש, במובן: טומאת המקדש.
- 21—20 בוני החיץ, בכה"י: החוץ, עפ"י יחזקאל יג, י, צו, עפ"י הושע ה, יא, ומסתבר, כי מובנו: שוא, וכן גם תרגומו: "למטעי בתר ממון דשקר". וע"י ת, 13. הצו... יטיפון, לפי ש' מאמר מוסגר כאן. ולדעת סגל, אפשר שיש כאן הערה שנכנסה לפניו השכסס. שתי נשים, ע"י מתי יט, 9—5.

- כעת גם ה. רבין בספרו "ברית דמשק" מהדורה שנייה (1958).
 15 כאשר, למאוס דבר כאשר אלהים שגא אותו. סגל תיקון: כאשר, ובמה א. 43: "ולאהוב כול אשר בחר ולשגוא את כל אשר מאס".
 16 יצר אשמה, יצר הרע. ועיני, תיקונו של ש' על פי במדבר טו, לוט, וכן הוא גם במה א. 6. בכה"י: ועני.
 17 כם, במחשבות יצר אשמה וכו'.
 18 עירי, תיקונו של ש' במקום "עירי" שבמקור. והכוונה לנפילת המלאכים אחרי חטאם בבנות האדם. ועי' ספר חנוך ה' ז וילקוט בראשית רמז מ"ד. כם, תיקונו של ש' במקום "בח" שבמקור. ושגא "בה" עיקר, והכוונה היא לשירות הלב. נאחזו, נתפשו.
 19 כה, במובן: כה, ועי' מלכים"א כה, ה"ו. וש' תיקון: גם כן. וסגל: כן.
 20 כה, במובן כה, כמו בשורה הקודמת.

ג

(ע"מ 78)

- 1 כם, גם כאן תיקונו של ש' במקום "בה" שבמקור, וכן "בם" שלאחר כך. ועי' בהערה לב, 18. ומשפחתיהם, תיקונו של ש'. בכה"י: ומשפחה. הם, ואמנם לא מצאנו, כי בני נח חטאו בזנות, ולכן הציע ש' לקרוא "בדם" במקום "בם". ועי' ספר היובלים יח, א. אבל לפי תיקון זה לקוי סדר הדברים.
 2 ויעשה, כך אני קורא במקור, וכבר תיקן כך גם אמרי. ואחרים השלימו: ויכתב, כמו "ויכתבו" בשורה 3. רבין גורס: ויעל [א]הב.
 3 לישחק = ליצחק, כמו בתהלים קה, ט ועוד.
 4 בני יעקב תעו כם, בראשית לה, כב ולח. לפני, במובן: כמו, בדואל"א, א. טז). וש' תיקון: לפי.
 5 להועץ, במקור: להיעץ.
 7 כאשר, תיקונו של ש' במקום: זכורם במדבר להם בקדש עלו ורשו את רוחם.
 8 עושיהם, בוראם. יוריהם, מוריהם.
 9 בה, בחרון אף זה.
 10 באי יעברת הראשנים, אנשי הכת הראשונים שלא שמרו את מצוות מורם.
 11 ויבחרו ברצונם, עי' שורה 32.
 14 נסתרות, סודות התורה, שאינם ידועים לכל אדם מישראל.
 15—16 אשר יעשה, בויקרא יח, ה: "אשר יעשה אותם האדם וחי בהם". פתח לפניהם, למען ידעו. ש' הציע לתקן: פתח עיניהם. וסגל העדיף: פתח לפניהם פתח. מים, כינוי לתורה (בבא קמא יז, א).

(ע"מ 79)

- 18 כי לנו הוא (במקור: היא), נראה לי: הם החוטאים אומרים, כי החטא לנו הוא ולטובתנו הוא. או שנפרש: הם אומרים,

- 16 מנתיבות צדק (משלי יב, כח), עי' בהערה לשורה 1. ולסעי, ולהסיה, ולהעתיק ממקומו. וש' הציע לתקן: ולהסיג (דברים יט, יד), ועי' ה, 20.
 18 ויצפו, ויסתכלו, בחרו.
 19 לפרצות, במובן פריצות, ועי' בבראשית רבה כו, ה, ב: "אמר ר' שמעון בר יוחי, כל פרצה שאינה מגדולים אינה פרצה". בטוב הצואר, בחיים טובים, ועי' הושע י, יא.
 20 ויעבורו, כך נראה לי במקום "ויעבירו" שבכה"י.
 21 ויסיסו (עי' ד, 11), כבר העיר ש', כי מובנו: וישישו, או שיש לתקן: ויסיסו, לריב עם, עי' ישעיה ג, יג.

ב

(ע"מ 77)

- 1 לנדה לפניו, טמאים בעיניו.
 2 באי ברית, אנשי הכת החדשים.
 3 ש' וסגל: ותושיה, אבל במקור כתוב מפורש: ותושיה, וכך קרא גם רוסט.
 5 וכוה וגבורה, יש לו.

(ע"מ 78)

- 6 בו, בכוחו באים ומענישים. סגל משלים: ביד[ד]. ושגא יש לצרף ולקרא: בכל מלאכי חבל. מלאכי חבל, מלאכי חבלה ועי' גם מה ד, 12. סררי דרך, ובא, 13: סרי דרך.
 7 כי לא בחר, גם בימי קדם לא בחר אלהים בהם, כי היו רשעים. נוסדו, נבראו (משלי ג, יט). ובכר הציע לתקן: נוצרו, על פי ירמיה א, ה.
 8 מ[ק]דם, במקור: מדם, והתיקון הוא של ש'. וקוהלר תיקן: קדם. והעניין אחד. ואפשר מקרא קצר כאן: דורות העקובים מדם.
 9—10 מי, נראה שנכתב בטעות. וש' הציע להשלים ולקרא: [להש]מ[ידם]. ואפשר שצ"ל: מועד, מעמד, קיום. ואפשר שכדאי לקרוא כפי תיקונו של סגל: מעמדם, ופרוש, ופרוט. קציהם, כך כתוב מפורש במקור. ש' קרא: קציתם, ורוסט: קצהם. הוי עולמים, עי' מה יא, 4, 5. ונהיות (במקור: ונהיית), וקורות עולם. ועי' יג, 8. יבוא, שגא צ"ל: יביא. ופירוש פסוק קשה זה הוא כך: אלהים ידע את שנות החיים ואת מספר הקצים (התקופות) ופרטיהם וקורותיהם ומה שיבוא ויהיה באותם הקצים.
 11 ובכולם, ובכל הזמנים. התר, התורה. ובכתב היד מניקד: התיר (הה"א והת"ו חרוקות).
 12—13 והוא (והוה), י ידיו וד. פלוסר (על פה, ועי' כעת JEX 6 ע"מ 158), הציעו לקרוא: ויודעים ביד משיחי רוח קדשו והווי אמתו בפרוש שמו". ועי' ד, 54: "הנה פרוש שמותיהם לתולדותם", מבא יא, 87: "וביד משיחיה חווי תעודות הגדתה לנו", ומהו טו, 10: "כי אתה רשמתה רוח צדיק", ועי' לוקאס י, 20 ואגרת אל העברים יב, 23. ועי'

- 5 מרזי פלאו [= פלאוי], ע' ט, 18 ומהו ב, 13 וד, 27-28.
 6 מאנוש, הו"ו תלוייה. מקור צדקה, הביטה עיני.
 7 מסוד בשר, ראייה זו היא סוד בשר ודם אשר אלהים בחר בו. לאשר, הרי"ש תלוייה. נתנם, את בחיריו. לאוחזות עולם, כמו לאחוזות עולם (בראשית יז, ח), וע' ב, 9. והשווה גם דברי ילון ב, סיני"ג ככ"ו עמ' רפ"ה, וינחילם, הלמ"ד תלוייה.
 8-7 וינחילם בגורל קדושים, ע' אגרת פאולוס אל הקולוסים א, יב: "המזכה אותנו בחלק נחלת הקדושים באור". מבנית קודש, על משקל "תבנית", וע' ח, 5: למטעת עולם בית קודש.
 9 קץ נהיה, העתיד הקרוב. ואני לאדם, כלומר: אני מבני אדם החוטאים. וע' צוואת יהודה יט, ד: "ואפשע כאדם וכבשר אשר בחטאים נשחת" (ד. פלוסר) וע' גם צוואת זבולון ט, ז. נעוות, כ דאני קורא במקום "נעוית" שבתעתיק.
 10 לסוד רמה וכו', ליסוד רימה, כינויים לבני אדם. כיא לאדם, דרכו של אדם קבועה, אבל הוא עצמו לא יכין צעדו. וע' משלי טז, ט, וירמיה י, כג.
 12 חסדי אל, הם ישועתי לעד. אכשול = אכשל. ושמא צ"ל: אכשיל. בעוון בשר, עוון האדם באשר הוא בשר. תעמוד, צדקת אל.
- 13 יפתח, יוציא. וע' תהלים קב, כא. בתעתיק: יפטה. הגישני. אליו. יביא. כך אני קורא. ובתעתיק: יבוא.
 16 כאשר רציתה, לקיים. לב, בתעתיק: ב.
 20 אפהואה, כך אני קורא במקום "אפ הואה" שבכה"י ו.אף הואה" שבתעתיק. וע' בראשית כז, לג. מגילות גנוזות ב עמ' לב ו.הארץ" מיום 7.4.1950. בן האדם, ה"ה"א תלוייה. וע' מהו י, 3: "ומה אפהו אדם ואדמה הוא (מעפר) קורץ ולעפר תשובתו".
 21 ויליד. כך אני קורא בכה"י (יהושע טו, יד וירמיה ב, יד). ובתעתיק: וילוד (איוב יד, א). "מה ישב" נכתב כמלה אחת והוטרל סימן של הפרדה באמצע. מעפר מגבלו, כלומר יסודו מעפר. מדורו, כך אני קורא במקום "סדור" שבתעתיק. ולחם רמה מובנו: בתי חמר. וילון מפרש "סדור" במובן יצירתו. ושימושו במובן זה נמצא בלשון חכמים. מצור, ממקור (ישעיה נא, א), ובמקור: מצורק. בתעתיק: מצור רק. ושמא יש לקרוא: מצידוק, כמו במהו יב, 32, וגם שם אין עניינו ברור. ושמא נשתבשו הדברים ויש לקרוא: מה יצדק.
 22 קורץ, על פי איוב לג, ו. תשוקתו, משיכתו. וע' בהערה 20. ויוצר יד, יציר ידי אלהים.

מגילת ברית דמשק

(77 - 88)

א

(עמ' 77)

- 8 ויבינו, ויכירו.
 9 דרך, כמו בדרך.
 10 שנים עשרים. אין בידינו לומר מתי התחיל המניין. וע' בהערה לשורה 7-5.
 11 מורה צדק, על פי יואל ב, כג. וע' במבוא עמ' 30, הערה 5.
 12 בדור אחרון, שכטר (= ש') רצה לתקן "ראשון" במקום "אחרון", ואף הציע לראות ב"בדור אחרון" דיטוגרפיה. ולי נראה, כי הנוסח שלפנינו הוא עיקר. "דורות אחרונים" הם הדורות הבאים ו"דור אחרון" הוא דורו של בעל המגילה. ע' פמח ב, 7. מורה הצדק, משיח הכת. יודיע בדבריו לדורות הבאים מה שקרה בימיו בעת בוגדים.
 14 כן, ליתא במקרא שלפנינו. וע' בתרגום שם. איש הלצון (משלי כט, ח), כנוי למנהיגים של מתנגדי הכת. אשר הטיף וכו', מליצה ללימוד הרע. וע' דברים לב, ב.
 15 גבוהות עולם, ש' העיר. כי אפשר שצ"ל: גבעות עולם (בראשית מט, כו). וע' ישעיה ב, יז.
- 1 יודעי צדק, כלומר, יודעי התורה. והרי גם מורה הכת נקרא מורה הצדק, ע' שורה 11 ועוד. ולפרקים כתוב במקור במקום "מורה הצדק": יורה הצדק.
 3 במועלם = במעלם, והסופר כתב כפי הגייתו. עזבוהו, מנאציו. וממקדשו, הבית הראשון. ואפשר שאינו מתכוון לחורבן.
 7-5 דברים אפוקליפטיים כאן ולא חשבון שנים מדוייק והמחבר משתמש בכתוב ביהוקאל ד, ה: "ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל". פקדם, ביסוד הכת. מטעת, כמו מטע, שורש, ושגור בכתבי הכת ובדברי חז"ל. ובפסחים פז, ב: "שלושה חזרו למטעתן". בבראשית רבה פרשה ל: "שלא היתה כוונתן אלא למטעת כרמים". ובהושענא "אז בעיני עבדים" נאמר: "שיחים בדרך מטעתם" וע' מה א' 8. ובקץ חרון, שמא צ"ל: ובקץ [א] חרון, וע' בשורה 12.

- 3 בחיות אלה, ע' ח, 12-13, ולפני המלים הללו ריווח במקור. ליסוד, הם ליסוד וכו'.
- 4-5 לכפר, ע' ח, 10. מבשר עולות, המעשים הטובים הם יותר לרצון מעולות וזבחנים. ותרומת שפתים, תפילה ולימוד. כניחות, המעשים הטובים הם כניחות צדק. יבדולו, בתעתיק: יבדילו.
- 7 יצא, המשפט. והגורל, גם הגורל יהיה בידיהם.
- 10 לתסיר = להתסיר.
- 11 נביא, הבי"ת תלויה. ומשיחי, שנים, אחד כהן ואחד ישראל.
- 13 לעת בעת, ע' ח, 15. ולמוד, מה שניתן ללמוד לפי הזמנים.

(ע"מ 69)

- 14 להבדיל, להבחין בין הרוחות של בני צדוק, כפי שכתוב בג, 18. רוחו, של כל אחד מהם. ובבחוריו, בתעתיק: ובבחירי.
- 16 להגישו, לקרבו אליו. וכן אהבתו, ועל פי זה תהיה לו אהבתו וכו'. ולהתרובב, ולרבו.
- 17 עצת התורה, לשמרה מאנשי העוול.
- 19-20 להלך תמים, ע' ג, 9. עת פנות הדרך, ע' ח, 13.
- 21 למשכיל, ע' ע"מ 53.
- 22-23 ענוה, וכענוה. וע' יא, 21, ועתו, מחכה לבוא זמן הנקמה. לעשות, ולעשות. רצון, האל.
- 24 בנדבה, שמא צ"ל: כנדבה. וזולת, ורק ברצון אל רצונו.
- 25 אמרי פיהו, של אלהים.
- 26 [ובכול קץ נ]היה... יס[פר כבודו בתרומת], השלמת בר', וע' י, 5. אין ספק כי אין המשך ישיר בין עמודה זו לעמודה הבאה. ושמא אין העמודה הבאה אלא סיומו של ספר אחר.

י

(ע"מ 69)

- 7-2 עם קצים, לפני "קצים" ריווח קטן במקור. וכפי שנאמר בהערה הקודמת, אין המשך ישיר בין שתי היריעות. בראשית ממשלת אור, יסוד הכת, על, במובן: אל. מעון חוקו, כנראה יסודו. וישתתו עלת, ויעשהו מעולה. זום גדול, קריאתו של ידיו ב" JEJ 6, ע"מ 161. ולדעתו אין הנרין שם אלא טעות סופר. בע"ע: המגדול, ואות נאמן, בכה": ואות נ, וריווח אחרי הנרין, הברכנו = אברכנו, וע' ט, 26. ולא זכיתי להבין את הדברים כהלכה.
- 9 למועד דרוו, הכוונה לשנת היובל, כמו "בשבויעהם" — לשנות שמיטה. ובכול היותי, מסתבר שכאן מתחיל מוזמר הודיה מסוג אלה שבמגילות ההודיות. חוק, מידה, וע' שורה 10-11. ופירוש הדברים: בכל היותי מידה בלשוני לשיר שיר, שהוא פרי תהלה.
- 10 אומרה, לפני מלה זו נמחקו במקור שתי מלים שנכתבו בטעות.
- 11 ובהיותם, החוקים.

(ע"מ 70)

- 21 עד הכון משפט, עד הזמן שהמשפט יכון.
- 22 בנכאים, ברשעים, וע' תהלים לה, טו.
- 23 ופרי קודש (ויקרא יט, כד), תורה ותפלה, בניגוד ל"פרי כחש" (חושע י, יג) וע' שורה 8.
- 25-26 רקים, דברים רקים. נידות, מחשבות טמאות. אסתר, כך בכה"י, ומתקן למעלה: אספר, ואינו נראה. ויש כאן רמז לשמירת אנשי הכת על סוד תורתם.
- 27 [ועשות], בע"ע: [ולעשות]. לניכנעים, כך אני קורא. בתעתיק: לנוכנעים.

יא

(ע"מ 70)

- 1-2 לתועי, על פי ישעיה כט, כד. רוכנים, משרש רכן: שפלים. ואפשר לפרש גם רוכנים=רוגנים, נרגנים. אנשי מטה, אנשים העומדים במדרגה התחתונה. ואפשר שיש לקרוא מטה (חמס) עפ"י יהוקאל ט, ט. (וע' גם ו, י). שולחי אצבע, עפ"י ישעיה נח, ט. אחרי "און" ריווח במקור. מקני הון, בעלי הון, שור, יושר. ויש כאן שם זכר, ושם נקבה שכיח: כשורה (בבא מציעא עג, ב), שורת הדין (גיטין פ"ד מ"ד). בתעתיק: עם יושר. וע' ט, 22-23.
- 3 ובצדקותו = ובצדקותיו. אורו, שמא יש לקרוא: אורי. ואורת לבבי, משום האור שבלבבי.
- 4 בר[ז] נהיה, בסוד החיים המתהווים. והוא עולם, ומה שהיה בעולם, וע' שורה 5. מפני כול, לשמרני מפני כל רע. עורע, כך אני קורא. והרי גם השמות עזאול, עזא ועווה שרשם עז, כלומר: כוח הרע (עזו רע), מלאך הרע. לא יויד לעשות לי רע. וד. פלוסר העירני על שם המלאך הרע, "מלכירע" (בניגוד ל"מלכיאל" בספר חנוך א, פב), ע' Kautzsch, Die Apokryphen und Pseudoepigraphen II (Das Martyrium des Propheten Jesaja).
- עמ 126, הערה X ועמ' 287 הערה f וברונלי תירגם כאילו כתוב: יודעו (באסא"ר 121 ע"מ 12 וס"ס 10-12. ע"מ 43).

- 6 יתרמה, שמא: יעשה רמיה. ונראה שהעונש בענייני מחש" בה ("הרהורי עבירה") היה גדול מן העונש על המעשה. יתרמה, תלוי, ישלמו, בתעתיק: ושלמו.
- 7 ברושו = בראשו (ויקרא ה, כד), "בעצמו או מה שהוא שוח" (ראב"ע).
- 8 ששים יום, המלים תלויות. שנה אחת, תלוי בכה"י, ובגוף השורה: ששה חודשים, ולא נמחק. יטור, הרי"ש תלוייה. בתעתיק: יטיר, במשפט, הבי"ת תלוייה.
- 9 לנוקם לנפשו, בלי דין ומשפט.
- 10 ישוב, ישכב. הנפטר, במקור נראית למ"ד מחוקה ועליה תלוייה ט"ת. ומובן המלה: ההולך בלי רשות.
- 11 והגם, בשעת המושב. בעו"ע: וחגם, ומפורש שם: בלי סיבה נפטר והלך מן המושב. ובתעתיק: יזקפו, ואם יזקפו, ואם יועמד כזקיף, וללשון עי' סוטה פ"ח מ"ו.
- 12 ונפטר, וילך לו, ולא היה אנוש = אנוס.
- 13 מתוחת = מתחת, וצורה ארמית כאן.
- 14 פוח, ערום, על פי הארמית, כלומר: האיש המתכסה בסדין ואינו לבוש מכנסים — בהרמת היד הסדין נפתח והוא נראה ערום. ועי' ישעיה כ, ב"ג: ערום ויחף, ומתורגם: "פוחה ויחף". וכן אתה קורא במשנה מגילה פ"ד מ"ו: "פוחה פורס את שמע ומתורגם", ומובנו גם כן: ערום. ובפיוט נמצא גם פעל ונאמר: "כל עדיה פוחה" (כלומר: פשטה) הכלה" (אודך כי אנפת", דודסון, "אוצר השיירה והפיוט" כ"א, עמ' 76 סי' 1651). ושמא חסרה כאן ח"ת וצ"ל: פוחה. ורש"י מפרש במשנה שם: "פוחה, במסכת סופרים מפרש: כל שכרעיו נראין", ושאר המפרשים: "מי שבגדיו קרועים".
- 15 לשוב בה, נראה לי: לעשות תנועה של כפיפה והשתחויה.
- 16 ואיש ברבים, ואיש אשר הלך רכיל באנשי הרבים — ענשו הוא, לשלחו מתוכם.
- 18 תנוע, תנוע.
- 19 ברשונה, בפעם הראשונה, לא, במקור: ולא, והר"י נמחקה.
- 20 ובשנית, לפני מלה זו ריווח במקור, ומלה אחת (רבים), שנכתבה כנראה בטעות, נמחקה, וכן נמחקה מלה אחר "יגע" (בטהרת). "משקה" תלוי, הסופר חשב תחילה להשאיר את הבי"ת מ"בטהרת", ושכח ומחק אותה גם כן.
- 21 ישאלו הרבים, יוועצו הרבים בענייניו, המשפט, פסק דינו.
- 22 בראש השורה נמחקו כמה מלים שנכתבו בטעות, וכול, הוי"ו הראשונה תלוייה, קצת מלים אחר "היחד" נמחקו, על, במובן עד.
- 23 ויצא מלפני, בתעתיק: יוצא, לפני.
- 24 היח[ד] אשר ית[ע]רב, השלמת בר.
- 25 אש[ר]. בעו"ע: אש[ר] מסר לעצת]... לש[לח אותו ויהיו].

ח

(עמ' 67)

- ט
- (עמ' 68)
- 1 על, אחרי, "על" ריווח במקור.
- 2 לתמים דרכו ועצתו, ביחד.

- 14 כי סמא, כי אם לאו הוא סמא בין שאר כל עוברי דבריו. ושמא צ"ל: ככול. ואשר לוא, וכן לא ייחד עמו. בתעתיק: ייחד, ובהגו: הגו' תלויה.
- 15 ואשר לא ישוב, וכן לא ישוב. מכול דבר, במקרא: מדבר, מאנשי, היר'ד תלויה.
- 16 לכול תורה, לא ישוב על פי אנשי העול מדברי תורה וכו'.
- 18 אשר לא נחשבו בבריתו, אלה אשר אינם שייכים לברית קודש יש להבדיל איתם.
- 20 וסמא, ודבר סמא נמצא בכל הונם. להיחד, בתעתיק: להיחד.
- 22 רב, הכוונה ל"רבים".
- 23 וכתבם, וירשום אותם. איש לפני רעהו, ע' שורה 21.
- 24 סוקדם = פוקדים, חסר יו"ד. כנענותו, בתעתיק: כנעויתו. להוכיח, החי'ת תלויה.
- 25 אל(וה) יהו, נראה לי שצ"ל: אל רעהו.
- 26 קשה וכו', השלמת בר', ואצלו: וכבוד [ויעלים ב] לבבו. בעו"ע: [בכסל] לבבו, ביומו, בכתב היד ניכרת עוד אות בסוף המלה, מעין: יומיו.
- ו
- (ע"מ 65)
- 1 אשר לוא בתוכחת, אשר לא היתה עליה תוכחה בפני עדים. באלה, האל"ף תלויה.
- 2 כול הנמצא, כול החי.
- 3 עשרה אנשים, היינו חבורה, וע' II, 22. מעצת היחד, במקור: מעצת החיד.
- 4 ישאלו לעצתם, יוועצו כולם יחד.
- 6* להברך, שימוש בלתי רגיל, "לשחות (השני) ... והתירוש", דיטוגרפיה כאן. איש דורש בתורה, מלבד הכהן המברך, והתירוש, משקה מתוק ואינו יין, ע' דברי י. מ. גרינץ ב."סיני" כרך לב עמ' טו (בתדפיס). וע' II, 17-20. דורש בתורה, גב הקראים קראו לעצמם דורשי התורה, ע' JQR הסידרה החדשה 12, עמ' 285.
- 7 עליפות = חליפות (ילון). בעו"ע: על יפות.
- 8 זה, במקור: הוה, והה"א הראשונה נראית מהוקה, ושמא צ"ל: ווה.
- (ע"מ 66)
- 9-10 אשר יהיה לרבים, מה שיהיה לדרגת הרבים לענות ולהורות לעצת היחד. מדעו (קהלת י. כ.), מחשבותיו, דעו' תיו. וגם אל ידבר, איש לפני הגיע תור דרגתו. עניין "מדעו" כאן אינו ברור, וראה ז. 3.
- 11 לחפץ, בכה"י: להפץ.
- 13 רגלויה, צורה ארמית: רגליו, בתעתיק: רגליהו. אם יומרו (שמואל"ב יט, יד) לו, לדבר, וכול המתנדב, בכה"י: וכולה מתנדב.
- 14 ידורשהו = ידרשהו, ואף פאן צורה ארמית. ובתעתיק: ידורשהו. ואם ישיג מוסר, ואם הוא רואה שהשיג המתנדב מוסר.
- 15 ויהיבנהו, הה"א תלויה והו"ו הראשונה נמחקת. ונשאלו, הרבים, אם יתקבל.
- 17 ידרשהו, ע' שורה 14 ו 21. מולאת, במובן: מלואת, וע' גם שורה 18 ו 21. אל יתערב, לא רק שלא יגע בטהרת הרבים, אלא שגם בהון הרבים לא יתערב.
- 18 ישאלו, בתעתיק: ושאלו. גרינץ מציע: ישאלו (שי"ן קמוצה ודגושה).
- 20 אל... יכתבו, בתעתיק: על... וכתבו, ועל הרבים לא יוציאנו, כלומר: לא ישתמש בכספו כאילו הוא של חבר הרבים.
- 21 יפקדוהו = יפקדוה, וע' ידורשהו (ידורשהו) שורה 14 ו 17.
- 22 יכתובוהו, ע' בהערה הקודמת. ולטהרה, הה"א הראשונה תלויה, ויהי, היר'ד השניה תלויה.
- 24 ואלה, הה"א תלויה. על פי הדברים, על פי אלה הדברים.
- 25 והואה יודע, בזדון, ויבדולוהו, מי שבידו להבדיל, הממונה על כך, ונענשו, העוברים, ושמא צ"ל: ונענש ואת רביעית לחמו, ישיב, יענה.
- 26 ודבר, כך אני קורא, ובתעתיק: ידבר, ל[פרו]ע, השלמת בר', הכתוב לפניהו, הרשום בדרגתו לפניו, באמרות = בהמרות.
- 27 [והו]שיע, בתעתיק: ... שועה, וע' "ברית דמשק" ט, 9. ונענש, בכה"י: ונענש.
- ז
- (ע"מ 66)
- 1 ואם קלל, בשם, להבעת, שמא מן הארמית, "בעו", כלומר: להתפלל, ואפשר גם כן, כי הכוונה לבעת, כלומר: פחד. אשר לו, כאן במקור ריווח ובו נמחקו כמה מלים שנכתבו כנראה בטעות.
- (ע"מ 67)
- 2 [מן], בעו"ע: [בן], בספר, של הכת או המקרא.
- 3 ומובדל, יהיה אותו איש. יכחם = יכחש, וטעות בהגייה גרמה לטעות סופר, במדעו, במחשבות לבו (קהלת י. כ.), ויוודע הדבר וע' ז. 9. ומסתבר כי "מדעו" עניינו "וידעו" כמו "מדע" בויקרא רבה מהדורת מ. מרגליות עמ' ס"א הערה 1. וע' גם כן כאן שורה 5.
- 4 יצחה, שמא יצחאי, ידבר רעות, דברים מגונים, מלשון סחי = צחי, וע' בהערה לשורה 3. ואפשר לפרשו גם משורש צוח: יצעץ (ד. לייבל).
- 5 ומובדל, ע' שורה 3. במרים, בדברים מרים, ובר' ניסח: במרום, כלומר: בגאווה, וע' ח, 17. במדעו, ע' שורה 3.

- 13 למשכיל, נראה תואר למורה מבני הכת. להבין, להסביר. בתולדות, מה שבטבע בני אדם, כשימוש לשון זה בספרי הסוד הקדומים (מפי פרופ' ג. שלום, ועי' כעת, "ספר אסף" תשי"ג, עמ' 477-479). והשווה נדרים פ"ו מ"ח.
- 14 לכול מיני רוחותם, כפי שהולך בעל המגילה ומספר בהמשך הדברים ועי' ב, 20. בדורותם, בחיים. ולפקודת נגיעיהם, ולעונשם, על פי הושע ט, ז. נגיעיהם = נגיעיהם, מכותיהם, ושגור בכתבי הכת.
- 15 קצי שלומם, תקופת השילום.
- 16 ובהיותם לתעודתם, וכשנבראו למלא תעודתם. ואין להשי' גות, מה שעלה במחשבת כבודו.
- 17 והואה, השם.
- 18 מועד פקודתו (במדבר טז, כט), זמן פטירתו.
- 19 במעון אור, ומשם באה האמת.
- 20 שר אורים, עי' "ברית דמשק" ה, 18. בני צדק, שמא צ"ל: בני צדוק כמו בה, 2, 9; ט, 14 (בני הצדוק) ו"ברית דמשק" ד, 3, ועי' שורה 22.
- 22 בני צדק, עי' בהערה הקודמת. בממשלתו, הת"י והר"ו נכתבו בצידו היריעה.
- (ע"מ 63)
- 23 קצו, זמן פקודתו. נגיעיהם, עי' בהערה לשורה 14.
- 24 רוחי, רצוני (יחזקאל כ, לב).
- 25 ברא רוחות, עי' שורה 18.
- 26 אחת, רוח אחת. ועל דרכיהן, כפל לשון המצוי גם במקרא. אחת, רוח אחת.
- ד
- (ע"מ 63)
- 3 ואורך, ה"ו השניה תלוייה מאמנת, מרגילה.
- 5-6 ביצר סמוך, על פי ישעיה כו, ג, ועי' ה, 3. והצירוף שגור בכתבי הכת. וחבא, כמו שנאמר קודם, "הצנע לכת בערמת כול" ועי' ה, 11. בני אמת תבל, אחד הכינויים לבני הכת עם מדת הדר, עד כאן הרוח אותה אהב השם. מכאן ואילך מדובר על רוח עוולה.
- 9 רחוב (= רחב) נפש, תאוה על פי משלי כח, כה. ושפול ידים, עצלות, על פי קהלת י, יח. אכזרי, לשון זכר, כיוון שהוא מוסב גם על כחש.
- 10 וקצור אפים, ההפך מארך אפים.
- 11 עזרון עינים, עי' "ברית דמשק" (ספר הגו) טז, 3-2. וכבוד אוון (ישעיה נט, א), לא לשמוע טוב. וכיבוד לב, ראוי לשים לב, כי עד עכשיו השתמש המחבר בקל וכאן השתמש בפועל. עי' בן סירה ג, כג.
- 12 כול הולכי בה, ברוח עוולה זו. נגיעים, מכות, ועי' ג, 14.
23. מלאכי חבל, מלאכי חבלה, ועי' "ברית דמשק" ב, 6. נקמות, ה"ו מחוקה במקור.
- 13 וכול קציהם, וכל זמניהם יעברו עליהם. בהיות, בעו"ע: בהוות.
- 14 שרית, עי' דברי הימים"א, יב, לח.
- 15 באלה, ברוחות אלה. תולדות עי' ג, 19. ובמפלגיהן, ובחל"קיהן. ועי' אגרת יוחנן הראשונה 7 (ד. פלוסר).
- 16 בין רוב למועט, בין שהם רבים בין שהם מעטים ועי' א, 18. שמן, את שתי המפלגות שתלכנה בד בבד.
- 17 מפלגותם, המ"ם הסופית תלוייה. תועבת אמת, עלילות עוולה הן תועבת של האמת, וכל דרכי אמת הן תיעבת עוולה.
- 18 כי לא יחד יתהלכו, אין שתיהן גרות בכפיפה אחת.
- 19 ישימדינה, את העוולה, כלייה סופית.
- 20-21 נחרצה, מוסב על ממשלת עוולה. וקק, ויבחר. להחם, לכלה. מתכמי, מלשון תוך, רעיונות רעים. ועי' ספר חנוך מה, ג, אמת עי' ג, 6.
- (ע"מ 64)
- 23 והיה, בתעתיק: יהיה.
- 24 בחכמה ואולת, חכמה לאמת ואולת לעוול. וכן, ה"ו באה לשם הטעמה יתירה, כפי שהעיר ילון ב"הערות לשוניות לפשר חבקוק" בק"ם ככ"ז עמ' 172. ועי' פח, 7 ובהערה שם.
- 25 כי בד בבד, עי' שורה 16. נחרצה, עי' שורה 20. חדשה, בריאה חדשה, עניין חדש, תקופה חדשה, ועי' ירמיה לא כב, והואה, עי' ג, 17.
- 26 והואה הפיל, הצעת ד. פלוסר. בעו"ע: וכן להפיל.
- ה
- (ע"מ 64)
- 2 ומשובים, והם מוחזרים למוטב. בתעתיק: ומשיבים. ועל, ה"ו תלוייה.
- 4-5 אשר לוא ילך, עי' א, 6 ו"ברית דמשק" ב, 15-16. ועיניה, בעו"ע: ועיניהן. כי אם, במקור: ואם. וכבר תיקן כך סוקניק ב"מגילות גנוזות" ב עמ' לא.
- 7 על כול, עם כול.
- 8-9 יבוא, הבא לשוב. בכול לב, מוסב על התשובה. ממנה, מתורה זו. לכול הנגלה, עי' א, 9-8.
- 10 ולהתהלך = ולהתהלך, יקים, כך אני קורא. ובתעתיק: יקום.
- 11 לא תחשבו בבריתו, כי לא נכנסו בברית השם ולא למדו את תורתו. בחוקיה, ארימיסמוס כאן. בעו"ע: בחוקיהו.
- 12 בם, בנסתרות. עשו, אשר עשו, לעלות, להעלות, ולנקום נקם, מהם. שפטים, בכה"י היה כתוב "משפטים" והמ"ם נמחקה.
- (ע"מ 65)
- 13 לכלת עולם, עי' ב, 15 וד, 14. והשווה גם ג, 4-9. בטהרת, עי' ליברמן JBL 71 (1952), עמ' 203.

- 8 להיחד, כך אני קורא במקור, ובתעתיק: להוחד. ולהתהלך לפניו תמים, עי'. "ברית דמשק" א, 20-21, ב, 15 ו, 5-4, וכאן ב, 2. כול, נראה לי: ככול.
- (ע"מ 61)
- 11 הגדבים עי' שורה 7.
- 13 תמים דרך, על הצירוף עי' JQR 47 (1956) עמ' 97-113. בעצת, בתעתיק: כעצת. הנודבים, [המתנדבים] לברית צריכים להביא כל אשר להם למקום המיועד וללמוד חוקי אל. ולוא לצעוד, ולא לעבור. ועי' ג, 10-11.
- 14 מכול דברי אל, בתורה ובפי מורים. בקציהם, בזמנם: כל דבר צריך להיות בזמנו.
- 16 לפני, הסופר כתב לכתחילה: מלפני, והמ"ם נמחקה.
- 17 מכול, מחמת כול, ומצרף, ונסיון, ועי' "ברית דמשק" ח, 50, וכאן ח, 4.
- 18 נהיים, עי' ק"ס ככ"ו עמ' 243.
- 19 מעשי אמתו, עי' "מגילות גנוזות" א עמ' כו.
- 21 גבורתם עי' "מגילות גנוזות" ב, עמ' ל.
- 22 חסדי, האות אחרי הדל"ת היא משונה. ש. אש גורס: חסד ורחמים, ועי' ב, 1.
- 24 בנוגע להשלמות עי' דברי מ. ש. שטרן ב" JBL כרך 69 עמ' 21, ועי' גם "ברית דמשק" ח, 51-53. ב[ה]לכתנו, העירני ש. אש, כי הה"א נמחקה בכה"י ויש לקרוא: בלכתנו.
- 26 ואל ישועות בעו"ע: ואל נקמות עשה, על פי ד, 12.
- ב**
- (ע"מ 61)
- 2 אנשי גורל אל, ההפך מאנשי גורל בליעל בשורה 5-4.
- 3 ויאריר לבכה, עי' "מגילות גנוזות" ב עמ' מג, מז, ולענין עי' ספרי נשא: "יאר זה מאור תורה". ועי' גם מדרש תהלים קיט (צונץ, ליטראטורגשיכטה, עמ' 628).
- 5-4 אנשי גורל בליעל, עי' בהערה ב, 2.
- 7 וועם, וזעם שפוך עליך.
- 8 כאפלת, בער"ע: באפלת.
- 9 אוחזי אבות, שמא במיבן: יורשי אבות או גם ירושת אבות (אחוזי), ועי' יא, 7.
- 11-12 ארור, האיש אשר בגילולי לבו יעביר את הבא מברית הכת הזאת (הזאת) וישם לפניו מכשול עונונו לסגת אחר מן הדרך הטוב (תהלים לה, ד; צפניה א, ו) בתעתיק: לעבור.
- 13-14 בשומעו, הו"ו הראשונה תלוייה, וכל הכתוב כאן הוא על פי דברים כט, יח. ונספתה, על פי הכתוב שם.
- 15 ללכת עולמים, לכליון עולם, והנסמך אינו נמצא במקרא. ידבקו, על פי הכתוב שם יט"כ.
- (ע"מ 62)
- 16 בני אור, עי' א, 9. בהסוגו, עי' בהערה לשורה 12.
- 17 יתן, מכשול עונונו יתן את גורלו וכו'.
- 19 ככה יעשו שנה בשנה, עי' "ספר היובלים" ו"ו: "לחדש את הברית בכל שנה ושנה". יומי, צורה ארמית כאן, כלומר: ימי, ימי ממשלת בליעל, ואין הכת שולטת אז בישראל.
- 20 ברשונה, בנוגע לצורה עי' איוב ח, ח. בסרך, בטכס, ושם זה שגור הוא בספרי הכת, עי' א, 1. לפי רוחותם, לפי יצרם ומחשבתם. והלויים, שמא יש להוסיף: בשנית בסרך זה אחר זה.
- 22 לדעת, כלומר: למען ידע איש את מקומו ואת מעמדו בכת.
- 23 ולא ישפול, כל אחד ידע את מקומו, ואיש לא ירד מדרגתו ולא יעלה עליה.
- 24 וענות טוב, ועמול בטוב, על פי קהלת א, יג, ושמא יש לנקד עי"ן וו"ו פתוחות. [ביחד], גרינץ: [בסוד].
- 26 ללכת, ורצונו ללכת בדרך רעה, שלא כדרך אנשי הכת הטובים. ביחד אמתו עי' א' 15 (מחוקי אמתו).
- ג**
- (ע"מ 62)
- 1 ביסודי, כך נראה לי לקרוא במקום "ביסורי" שבתעתיק, מעין "יסודי ברית אל"; "יסודי הברית" ב"ברית דמשק" ז, 5 וי, 6. לוא חזק למשיב חיו, המשפט קשה ובמקור כתוב מפורש: תיו, אפשר לפרש: לא חיוק את עצמו לשמור את דברי משיב חיו, אלהים, ושמא יש לקרוא: להחזק למשובותיו, על פי ירמיה ח, ח.
- 2 ודעתו, עי' א, 12-13. יבוא, כך נראה לי לקרוא, ובתעתיק: יביא. בסאון, במהומה, על פי ישעיה ט, ד, ועי' בתרגום שם. מחרשו, נראה לי שם מחודש מן הפעל חרש (משלי ג, כט), מחשבתו, וגאולים, במובן: מאוסים, והכוונה למה שנאמר בטור הבא, וגאולים, האל"ף תלוייה.
- 3 בשובתו, במובן: במשובתו (הושע יד, ח). במתיר, שמא: בזה שהוא מתיר (פותח) דרך לשרירות לבו, בעין תמימים, מעין "עין יעקב" בדברים לג, כח.
- 5 מי רחץ, מי רחצה, כדי להיטהר בהם. יומי, עי' ב, 19.
- 6 לבלתי התיסר, לא לקבל מוסר הכת. ועי' ד, 21, אל, במקום אל בעו"ע, על פי הצעת ד"ר א. שליט.
- 7 עוונותו = עוונותיו, בחסרון יו"ד (שמואל"א יח, יד), ועי' גם שורה 8. יטהר, שמא יש לקרוא: קדושה... וטהר.
- 8 חטתו, בחסרון אל"ף, וכן בבמדבר טו, כד.
- 9 דוכו, טהרתו, השווה עדויות פ"ח מ"ד: "משקה בית מטב" חייא דאינון דכיו" (מ. מרגליות). ויהיכין, ה"א נוספת. להלכ(ת), עי' ח, 18 וט, 19.
- 10 למועדי תעודתיו, עי' א, 9.
- 11 לצעוד, לעבור, ועי' א, 13. בכפורי ניחוח, מסתבר שצ"ל: ככפורי ניחוח.

מגילת הסרכים

(59—70)

- 27 עש[רים], הסופר כתב רק „עשׂ ולא השלים את המלה.
29 [ראשי], בתעתיק: [שרי]. [מאות], בתעתיק: [למאות].

I

(עמ' 59)

II

(עמ' 60)

- 1 בתו[ן] מחל[קת] עבודתו, איש איש במחלקתו.
2 קיראי, קריאה עממית במקום „קירואי“.
3 טמאות, התי״ו תלויה בכה״י.
4 5-4 לבלתי החזק מעמד, שלא יישאר בתוך המחנה, וכן בשורה.
7 נכאה, ובמקרא: נכה רגלים, שמואל ב ד, ד.
7 לראות עינים, ניכר ונראה לעינים.
8 10— אל יב[או] אלה, וכן במב״א כא 6-5: „וכל איש אשר לוא יהיה טהור ממקורו ביום המלחמה לוא ירד אתם כיא מלאכי קודש עם צבאותם“ [י] דורש[הו], האיש הפקיד, בתעתיק: [ו] דורש[והו].
11— 21 אם יוליד, הכהן הראש, ועי׳ ב, 19-22: „הכהנים יעבורו ברשונה... והלויים יעבורו אחריהם וכול העם יעבורו בשלישית“ ואם לשולחן יחד, ואמרו בנדרים נט, ב: „תנא דבי רבי שמעאל, וקדשתו [את הכהן] לכל דבר שבקדושה, לפתות ראשון ולברך ראשון וליטול מנה יפה ראשון“ והתירוש, עי׳ ??? בתעתיק מועד... אם יוליד, [אל] א[ת] המשיח... [יבוא מש] יח, ראשי היר״ד תלויה בכה״י, כמ[עמדם], בתעתיק: כמ[עמדו], יערוך, בתעתיק: וערוך, [במסוך], בתעתיק: [ומסוך], [והוא ישלח], בתעתיק: [וישלח].
22 עד עשרא אנשים, מספר אנשים זה נקרא בלשון חכמים: חבורה, לכול מע[מדם] אשר יו[עזרו], בתעתיק: לכול מע[רכת] כי יו[עזרו].

א

(עמ' 60)

- 1 כאן מתחילה המגילה הנמצאת ברשות האוניברסיטה בירושלים.
4-3 ולאחוב, ב. ברית דמשק ב, 15: ולבחור את אשר רצה ולמאוס כאשר שנא.
6 ועיני זנות, ב. ברית דמשק ב, 16: ועני זנות, ועי׳ שם בהערות.
7 לעשות, ועל ידי הליכה זו לעשות כל רע, ולהבי, בנוגע לכתוב עי׳ מלכים א כא, כט ומיכה א, טו.

- 3-1 הסרך, ספר התקנות והטכס, עי׳ ב, 20, ושגור בספרי הכת. בה[א]ספם, במקור: בהספם, בחסרון האלף, ועי׳ שורה 16 (רשי = ראשי) ושורה 27 (הנשים = האנשים), אשר סר[ו] מלכת ב[דרך] העם, היינו העם שלא נכנס לברית צדוק, ושמא צ״ל: אשר סר[ו] ללכת ב[דרך] העם.
4 בבואם (בבואם), שמא הכוונה בבוא הימים האחרונים, בתעתיק: בבוא[י]ם.
7 [לל] מדה, שמא ראוי להשלים: [יל] מדה, בספר ההגי, עי׳ עמ' 34, וכפי יומיו, וכפי גילו, וצורה ארמית כאן.
8 עשר שנים [י] בוא בטף, ובאבות פ״ה מכ״א: „בן עשר למשנה“, ובן עשרים שנה, כפי הנאמר בשמות ל, יד: „כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה“, בטף, הפ״א מטושטשת בכה״י, בתעתיק: בטב.
9 10— ולא יקרב אל אשה, ואמר חז״ל: „בן עשרים שנה ולא נשא אשה, כל ימיו הרהור עבירה“ (קידושין כט, ב). כי[א] אם, בכה״י: כיאם.
11 וכדן, וכך — בארמית, בתעתיק: ובכן, תקבל, האשה, להעיד, לשנן, עליו, כנראה במובן עמו, משפטות, צורה בלתי שגורה: משפטי, התורא, באלף, בהשפעת הארמית, וכן ב-II, 22: עשרא.
12 ובמלוא בו, ולקיים מה שתלמד במשמע זה.
13 ובן שלושים שנה, על פי במדבר ד, ג: „מבן שלושים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד“, ועוד.
15 [ושרי], בתעתיק: [שרי].
16 רשי, בכה״י נכתב תחילה „שרי“ ותוקן כך.
17 למעמ[דו] לש[את], בתעתיק: למעמ[ד] לצב[ו]ת.
18 בין רוב למועט, בין הרבה בין מעט, ועי׳ ד, 16, [זה עם], בתעתיק: [זה על].
19 וברובות, צורה עממית מלשון רוב, פותי = פותה, משלי כ, יט.
20 [ומ]שפט, בתעתיק: [מ]שפט.
21 להכניע גוים, באחרית הימים, בסרך, בספר התקנות והרשימות.
22 ובעבודת המס, עבודת חובה.
24 ולשוטרים, המלה תלויה למעלה.
25 תעודה, הופעה כללית, ועי׳ מבא ב, 8.

שהתלבט הרבה בפירוש מקום קשה זה, העירני במכתב, כי יש לקרוא אבית (לא: אבות) גלותו, ומובן הדברים: בבית גלותו, במקום שגלה לשם, ועי' "מבוא לנוסח המשנה" לר"צ אפשטיין עמ' 1258/9 ("צורות דקדוקיות ישנות"). "מעשה ברור ופשוט: אבית גלותו — בגלותו או במקום גלותו", עכ"ל מר ילון, ועי' כעת ק"ס שם עמ' 175.

- 8 ולכשילם, בתעתיק: ולכשולם.
- 9 מ[כ] בוד, בכח"י: מבוד, והרעל, כמו בתרגום השבעים. והנוסח שלנו: והערל.
- 13—14 מל, דרש כנראה והרעל=והערל, וילך בדרכו הרווה, על פי דברים כט, יח, בעו"ע: בדרכי הרווה.
- 15 [רעל], השלמת ילון בק"ס שם: "תבלענו אינו לשון בליעה אלא לשון שכרות ובלבול, כמו נבלעו מן היין תעו מן השכר" (ישעיה כח, ז).

יב

(עמ' 48)

- 1 יחית[כ]ה, ההשלמה היא מפי ת, ילון, ע"פ תרגום השבעים והתרגום הארמי. בנוסח שלפנינו: יחיתן.
- 54 עצת היחד, חברי הכת הנאמנים. פתאי, תמימי, כלומר: האנשים הפשוטים שבכת. עושה = עושי, ועי' ז, 11.
- 76 מדמי קריה, נראה ששיבוש כאן וצ"ל כלשון הכתוב: מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל יושבי בה.
- 8-9 "הרשע" תלוייה למעלה, ויטמא את מקדש אל, וכן ב"ברית דמשק" נוסח ב, 2, וטמאו את המקדש.
- 9—10 אשר גזל, הכהן הרשע. פסל, בנוסח שלנו: פסלו.
- 11 ומרי שקר, בנוסח שלנו: ומורה שקר, יצריו עליה, בנוסח שלנו: יצרו עליו, ושוב לפנינו כאן השפעת הלשון הארמית.
- 13 ולשתחווות = ולהשתחווות.
- 15 דומה, בנוסח שלפנינו: דומם, ובתעתיק: רומה.

יג

(עמ' 49)

- 1 מלפניו, בנוסח שלנו: מפניו. [א]רץ, בכח"י: הרץ, והאלף נבלעה בפי הסופר או המכתוב.
- 2 וביומ, מ"ם פתוחה בכח"י.

אלא מקום בו יתנו את הדין, היינו יבואו על ענשם. מסתבר איפוא שבמקור העברי של "ספר היובלים" היה כתוב במקום: מקום הדין — "בית המשפט", וכבר העיר R. H. Charles, בפירושו ל"ספר היובלים" במהדורתו (לונדון, 1902, עמ' 81) על ההקבלה ב"ספר נח", ולדעתו אף שימש "ספר נח" מקור ל"ספר היובלים". (וראו להעיר, שגם ב"ספר חנוך" מצינו כמה פעמים לשון דין, משפט, גזרה, במובן עונש — כגון י, יב; יג, א; צ, כד; ועוד — ואפשר שגם לכך המובן הכפול של השם ון א δ ביוונית — שממנה תורגמו ספרים אלה לכושית — שהוא גם דין וגם עינש).

והנה בין אם נקבל דעה זו של צ'ארלס, המקדים את "ספר נח" ל"ספר היובלים", ובין אם נחשוב את "ספר נח" לאחד מחיבורי הכת המשתמש ב"ספר היובלים" — קדמות "ספר נח" אינה מוטלת בספק, והמבטא "בית המשפט" המשותף ל"ספר משא חבקוק" ול"ספר נח" יש בו לשמש הוכחה נוספת לקדמותה ולמקוריותה של ספרות הכת" (הערת מ, מרגליות).

ומעניין, כי "ספר שם בן נח" נזכר ב"מלחמות ה" לקראי סלמון בן ירוחם (ניר"ורק תרצ"ד) עמ' 111 כספר המקובל אצל הרבנים והנודע לגנאי אצל הקראים.

מעם... יגעו, בנוסח שלנו: מאת... ויגעו, שם הוי"ה 7

בכח"י בכתב העברי הקדום.

9 מטיף הכזב, וכן ב"ברית דמשק" ת, 13: "ומטיף כזב".

10 ולקים, בתעתיק: ולקום.

11 כבודה, במובן: כלים, רכוש, עי' שופטים יח, כא. לוגיע, להוגיע, ולהרוותם, וללמדם מעשי שקר. וילון מפרש בק"ס שם: "מלשון הר, הרהר שבסורית: נזק וחבלה; חבלא (עזרא ד, כב) מתרגם הסורי: הרתא וכו'".

13 אשר, על אשר.

15 הים, בנוסח שלנו: ים.

16 בשובם, בעו"ע: ישיבם... ל...

יא

(עמ' 48)

32 הוי, בנוסח שלנו: הוי משקה רעהו מספח חמתך ואף שכר למען הביט על מעוריהם. גם מחבר ההודיות קרא: במוע" דיהם. והרי הוא אומר: "למען הבט על תעותם לתההולל במועדיהם", מה ו, ד 12-11. ועי' דברי ילון בק"ס ככ"ז עמ' 175.

6 אבית, ב"הארץ" מיום 21.5.1950 פירשתי: אבות גלותו, מלשון אבה, כלומר: ברצותו להגלותו. וידידי מר ת, ילון,

21 אל חבקוק, "אל" תלוייה למעלה. הדור האחרון, גם בברית דמשק מדובר על דור אחרון. ונאמר שם א. 12:11: "וידע לדורות אחרונים את אשר עשה בדור אחרון". הקץ, כבר העיר גינצבורג שם 365, 41:39, כי קץ מובנו תקופה.

3 "ירוש" תלוי למעלה.
5 הנביאים, ע"פ ירמיה כג, טז ועוד.
6 יפית, בנוסח שלנו: ויפת.
7 יאריך, בתעתיק: יארוך. הקץ האחרון (וכן 12), מעין "דור אחרון" בברית דמשק א. 12 "ואחרית הימים" שם ד, 4 ועוד. ויתר, ב"סיני" יד, עמ' שי"ח ניסחתי: יותר. וילון בק"ס שם אומר: "ויתר הוי"ו באה להטעמה יתירה, וכן בנוסחאות ישנים של המשנה. חומר רב לכך נמצא במבוא המשנה של י. ג. אפשטיין 1086—1087, ושימוש לשון זה נמצא גם במה.
8 כיא רזי אל להפלה, (ובמ"ה יא, 5: "מרזי פלאו"). וכך יש לקרוא בברית דמשק ב, 18: "ואל ברזי ולא ברוזי", ולא כפי התיקונים (שם) פלאו כפר" וכבר העיר על כך סקניק א' עמ' כד.
9 ולוא, בנוסח שלנו: לא.
11 עושי התורה, מקיימי מצוות התורה ועי' גם ח, 1. והשווה דברי ש. אברמסון ב"לשוננו" יט (תשי"ד) עמ' 61—65 שהביא חומר רב מדברי חז"ל לצירוף זה. ומעניין כי צירוף זה נמצא גם בברית החדשה ואף מתורגם כך לעברית, השווה אגרת פולוס אל הרומיים ב, יג: "כי לא שומעי התורה צדיקים לפני האלהים כי אם עושי התורה הם יצדקו".

13 לתכונם, כמו לתכונתם, עי' איוב כג, ג. וילון בק"ס ככ"ו עמ' 243 פירש: "בתכונם, רוצה לומר במתכונתם". ניקודי אינו אחיד, ולפעמים ניקדתי תי"ו חרוקה, והעניין אחד.
14 להם, לעושי התורה. יושרה, בנוסח שלנו: ישרה.
15 יכפלה, דרש: עפ"ל כפל.

ח

2 מבית המשפט, עי' 3, י ובהערה שם. עמלם, פירש ילון שם ככ"ז: "עמל פי" כאן: מעשים טובים, וכן פירוש עמלה בבראשית רבה לט, טו.
3 הון, בנוסח שלנו: היין בוגד.
4 לוא, בנוסח שלנו: ולא.
5 ויאספו, בנוסח שלנו: ויאספו... ויקבוץ... הלא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה. ושם יש לנקד: ויאָסְפו... ויקָבְצוּ.

7 ויומרה, בנוסח שלנו: ויאמר... לא לו עד מתי ומכביד עליו עבטיט.

13 בכול נדת טמאה, על פי ויקרא יח, יט: "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב". הלא בנוסח שלנו: הלא פתע יקומה. פתאום, הסופר כתב עי"ן אחרי התי"ו ונמחק.

14 ויקיצו, בנוסח שלנו: ויקצו. מועזיער, בכה"י: מועזיער. למשטיות, הסופר כתב: למשטות (ככתיב במקרא) והוי"ו הראשונה נשחקה.

17 [ויפי]ר חוקי [אל], השלמת דיפון — סומר ב" Vetus Testamentum, כרך א עמ' 203 הערה 1.

ט

1 נגועו, נלקו, ועי' ילון בק"ס שם, עמ' 174. מחלים, כנראה רבים ממחל (מחלה), עי' מילון בן-יהודה, ערך מחל א. ומשקל ארמי-עברי כאן. ועי' א, 2. ובמגילת מצרים משנת דתשע"ב — 1012 (HUCA III, p. 261): "בהרדיות אנרשי מחל".

3 וישלובה, בנוסח שלנו: ישלוך.

8 "ורשב" תלוייה למעלה.

10 לענותו, הוי"ו הראשונה תלוייה למעלה.

11 לבלה, בתעתיק: לבלה, ומפריש ילון בק"ס שם: "במקום לבלות... וכן דניאל ט, כד: לכלה הפשע, במקום: לכלות".

12 הבוצע, בנוסח שלנו: בוצע, ובדפוס (תעתיק): השצע, לצצל, בנוסח שלנו: להנצל.

14 קצוות, בנוסח שלנו: קצות, ועי' י, 2 (קצות). וחוטי, בנוסח שלנו: וחוטא נפשך, ועי' ירמיה לב, לה ומלכים"ב יג, ה.

16 ה[כחה], השלמת מ. מרגליות.

י

1 עיצה, היר"ד תלוייה למעלה.

3 "בית המשפט" כאן ובעמודה ח, 2 אין מובנו כפי הרגיל בספרות החדשה, בית דין, אלא פירושו מקום ביצוע פסק הדין, מקום העונש, ומקביל לגיהנם בספרות התלמודית. וכן להלן שורה 13: למשפטי אש = לענשי אש. במובן זה נמצא "בית המשפט" בקטע מ"ספר נח" ("בית המדרש" חדר שלישי עמ' 155: "ויכלאם אל בית המשפט", וכבר ראה המ"ל ר"א יעללינעק במבואו שם עמ' XXXI, שהקטע ההוא מקביל ל"ספר היובלים" פרק י, פסוקים א—ט, והוא משער שמוצא ספר זה מן האיסיים אשר עסקו ברפואה על ידי שרשי צמחים וייחסו קדמות לספריהם אלה. מסתבר, כי מחבר "ספר נח" כבר מצא ביטוי זה ב"ספר היובלים". אמנם לפנינו במהדורת כהנא מתורגם שם: "וירדו תשעה חלקים אל מקום הדין (שם פ"י פסוק ט), אבל מתוך העניין שם ברור שאין זה מקום הדין במובן של בית הדין

9*6 ונוסח הכתובים שלפנינו הוא: „וקלו מנמרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכול. כלה לחמס יבוא מגמת פניהם קדימה“. ילכו, יתנהגו (ילון).
7 הווי"ן של „מזאבי“ תלוייה למעלה.
13 [כול העמים כי] א. השלמת ס'. ולאחר מכן שמעתי מפיו: ידברו (י"ד פתוחה ודל"ת שוואית) עם (ע"י קמוצה), ויש לחפש השלמה אחרת. רבינוביץ השלים: [כל בני קדם כי] א הוא אשר.

ד

(ע"מ 44)

- 1 יקלס, בנוסח שלנו: יתקלס.
- 2 ילעיו, שמא צ"ל: ילעוגו.
- 4 וילכדהו, בנוסח שלנו: והוא... וילכדהו. וכבר רצו חכמים לתקן כך. היר"ד של „ריצבורג“ תלוייה למעלה.
- 6 ישחוקו, סימן מחיקה בכה"י על הו"ו הראשונה, ואם כן יש לקרוא: ישחוקו.
- 7 ובאמה ופחד, ע"י מגילת הסרכים (= מה) א. 17: ולא לשוב מאחרו מכל פחד ואימה. וע"י שמות טו, טז.
- 9 וישם, בנוסח שלנו: ואשם זו.
- 11 יעבירו, בדפוס (כלומר בתעתיק): יעבורו, אבל כבר בבאסא"ר עמ' 17 קרא בר': יעבירו. ילון בק"ס מפרש: „הכיתאים באים גדודים רבים וממהרים קדימה, ומחמת דוחק מסתלקים הבאים אחרונים ומהלכים בדרכים אחרות“. ואפשר שהכוונה היא, שבכל שנה היו מחלפים את המושלים (הקונסולים), והלשון הוא כמו בכתובות יו, א: מעבירים את המת מלפני הכלה.
12 היר"ד של „רעיהו“ תלוייה למעלה.

ה

(ע"מ 45)

- 1 למוכיחי בנוסח שלנו: להוכיח, וילון שם מפרש: „נראה שאף למוכיח (הו"ו) האחרונה בוודאי שיבוש) מקור של בניין הפעיל הוא ע"ד הארמית הירושלמית: מודעה מוספה. מתוך שגרת מחשבה ארמית הטיל הכותב מ"ם במקום ה"א, היר"ד הראשונה של „עינים“ תלוייה למעלה.
2 והבט, בנוסח שלנו: רע והביט.
3 הו"ו של „עמר“ תלוייה למעלה.
6*5 אשר שמרו מצוותיו בצר למו, מוסב על בחיריו. כלומר משום ששמרו את מצוות השם גם בצרה ובצוקה (א').
8 תביטו, מסתבר כי הו"ו מיותרת. בנוסח שלנו: תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו.
9 בית אבשלום, כינוי לרשעים על שם אבשלום בן דוד שמרד באביו. ע"י שמואל"ב, טו, מעין „בית פלג“ בברית
- 2 ואשר אמר, ע"י גינצבורג Eine unbekannte Jüdische Sekte (1922), עמ' 288.
4 לאותותם, לאליליהם, סמליהם.
5 מוראם, אלהותם, ברי, בנוסח שלנו: בראה.
7 מסם = מאכלם, לחמם של החיילים שעל התושבים לתת כמס ועונש.
9*8 לחריב = להחריב, וע"י הערה לג, 1. בדפוס: לחרוב. על כך, הנוסח שלנו הוא: העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול. וכבר הציעו חכמים לתקן כמה דברים כפי הנוסח כאן.
11 אשישים, אילו באה המלה „אשישים“ אחרי „זקנים“ אפשר היה להבין „ישישים“ או „וישישים“, ע"י דברי הימים"ב לו, יו, אבל כך נראה לי, כי הכוונה כאן לאנשים בגיל החייל והכותב, כלומר אותו גיל שבין נוער לזקנה, והכתוב בישיעה טו, ז: „לאשישי קיר חרשת תהגו אך נכאים“, מסייענו. בתרגום שם נאמר: „על איגש (אינשי)“, ובמק" בילה בירמיה מח, לא, אף כתוב מפורש: „אל אנשי קיר חרש יהגה“, וכן פירש ר' יונה אבן ג'נאח ב„ספר השרשים“ שרש אשש: „ומן הראיות החזקות על שרצונו באמרו לאשישי קיר חרשת, אנשי החיל והכח לא זולת זה מן הענינים, אמרו אך נכאים, וידוע שפירוש נכאים חלשים. וזה פירוש הלשון, לגבורי קיר חרשת יאמר חלשים.“
13 מצור, בנוסח שלנו: מצור. וכבר הציעו חכמים לתקן כך. וע"י גם ב„ברית דמשק“ ד, 12*11: „כי אם לעמוד איש על מצודו (מצורו)“.
14 תוכחתי, הו"ו נמחקה או נשחקה בכה"י. שם הו"ה בכתב היד בכתב העברי הקדום.
16 הקורא, בנוסח שלנו: קורא.

פֶּשֶׁר מִשָּׁא חִבְקוֹק

(43—49)

א *

(ע'מ' 43)

- 3 ההשלמה היא על פי ברונלי. ועי' „ברית דמשק" ח, 17: „באי הברית החדשה" ושם ט, 27: „אשר באו בברית החדשה".
- 4 בר': את ש[ערי] רשי. סו' קרא: את שם קודשו.
- 5 בר' השלים רק: [בן]גדים.
- 6 בר' השלים רק: ערי[צים].
- 7 הב[אות על], כמה וכמה הצעות תשלום נאמרו כאן, ותשלום זה הוא המתקבל ביותר על הדעת.
- 8 לפשור, לדרוש, ועי' במבוא. ושטרן השלים: את כול ה[באות על] הדור האחרון מפי הכהן אשר נתן אל [בתוך העד]ה לפשור [את] כול. [בין]ה, בער'ע: [חכמ]ה. ושם צריך לומר: [דע]ה.
- 9 בר' הביא אחרי „הנביאים" נקודות, אבל אליבא דאמת השורה שלימה.
- 10 ו[אשר אמר כ]יא. בער'ע: ו[על ארצו], על פי הצעת פרופ' י. א. וליגמן. ולשון דומה בחנוך א קח, ו: „כל אשר דבר אדני בפי הנביאים את הבאות" (י. מ. גרינץ).
- 12 פשרו על הכתיאם. ראוי להזכיר כאן, כי חוקר המקרא דוהם רצה לתקן בגוף המקרא „הכתיים" במקום „הכשדים". ב„קדמוניות היהודים" ליוסף בן מתתיהו תרגום א. שליט ספר ראשון ו, א: „וממנו [בראשית י, ד] קראו העברים כתיים" לכל האיים ולרוב מדינות הים. ועי' „פירושי שד"ל ז"ל על ירמיה יחזקאל משלי ואיוב", לעמבערג, 1876: „ראוי כתיים, שם כולל לכל איי הים התיכון". [המ]ה, בר': מ[הנ]ה.
- 13 ר[עיים], בר': ר[בים]. רבינוביץ השלים: ר[בים] כרא ילחמו[ן].
- 14 רבינוביץ השלים: ורש[עים] הם לבטוח בשקר[ם].

ג

(ע'מ' 44)

- 1 לכות. להכות. ועל צורה זו עי' „ברית דמשק" יא, 5 — יב, 1: „לסיר את דעתם". וילון ב„קריית ספר" (= ק"ס) ככ"ז 173 גורס: „לכות" מלשון „כתת", עי' ביחוד זכריה יא, ו: „וכתתו את הארץ".
- 2 כי הוא אשר אמר, הכתוב. וכן בשורה 13.
- 4 המ"ם השניה של „ואימתם" תלויה למעלה.
- 5 „הגוואים" (כתיב זה שגור גם בשאר המגילות) תלויה למעלה.

- 1 מסתבר כי גוף הספר התחיל בחבוק א. ב, ועל הפסוק הראשון לא היה לו למחבר מה להעיר. ברונלי (= בר') השלים: המשא אשר חזה חבוק הנביא עד אנה וכו'. ואין מקום בשורה להשלמה ארוכה כזאת.
- 2 על מחלת, עי' ט, 1.
- 3 ההשלמה ב„עדה ועדות" (= עו"ע): [הכהן הרשע ועמו על כול הבא]ות.
- 4 [נז]עקו, בר', סוקניק (= סו'): [נז]עקו.
- 5 בר': ואשר אמר למה וכו'.
- 6 ומעל, אפשר כי המחבר קרא בכתוב: „ומעל" במקום „ומעל" שלפנינו. אחרי שורה זו ריווח של שורה בכה"י. בער'ע: [פשרו כי ישר]אל בעשק.
- 7 בר': יג[ע]לו [חמס] וריב. בער'ע: יג[דין]לו [חמס]. וההשלמה החדשה היא מידי שאול אש (= א').
- 8 בר': [על]... יבה וח... הוא.
- 9 בר': ואשר אמר כי רשע וכו'.
- 12 בר': [פשרו אשר הרשע הוא הכהן הרשע והצדק] הוא מורה הצדק. בער'ע: [פשרו על הצדק].
- 13 בר': [ואשר אמר ע]ל כן יצא המשפט. ובנוסח שלנו: משפט. בער'ע: [והרשע הוא הכהן הרשע ע]ל כן.
- 14 בר': [מעקל פשרו על] ולא ב... אולם גם השלמתי אינה משביעה לגמרי את הרצון. ונראה שלכל הפחות חסרה כאן שורה אחת.

ב

(ע'מ' 43)

- 1 בר': יסופר [פשרו על]... ובוגדים עם איש. ומסתבר כי מחבר ה„פשר" קרא עם השבעים: „ובוגדים" במקום „בגוים", בחבוק א. ה. בער'ע: [פשרו על רשעים] ובוגדים.
- 2 בר' משלים: [יאמינוא בכול אשר דבר]. סו' מציע: האמינו. ה"א של „הצדק" תלויה למעלה. בער'ע: [את אשר ספר].

* האותיות א', ב' וכו' מציינות את מספרי הטורים במגילות; המספרים בצד מציינים את מספרי השורות.

פירושים והערות

- (בו) בידע(יה) הגף ה(עמר)
 ב 5 בַּשְׁעָרִים הַפֶּסַח (השני)
 ב 1 בִּישׁוּעַ חַג הַשְּׁבוּעִים
 ב 4 בְּמַעֲוֵיָה יוֹם הַזִּכְרוֹן
 (ב) 6 בִּיזְרִיב יוֹם הַכַּפּוּרִים
 (ב) 4 בִּידְעִיָה חַג הַסֻּכּוֹת

בְּגִי בְּלִיעַל הַמְּכַשִּׁילִים אוֹתָמָה לְכֹלֹתְמָלָה וּלְהַשְׁחִיתָמָה בְּאֶשֶׁר בָּאוּ בְּמַחֲשַׁבֶּת [בָּל]לְנִיעַל לְהַכְשִׁיל [בְּגִי]

אוֹר] וּלְחָשׁוּב עַל־יְהֵמָה מַחֲשָׁבוֹת אֲנֹן לְמַעַן יִתְּפָשׁוּ לְבְּלִיעַל בְּמַשְׁגַּת אֲלוֹנָמָה:
10 [וְהַגִּיד לָכֶה יְהֵנָה כִּי־א בֵּית יִבְנֶה לָכֶה: וְהַקִּימוֹתִי אֶת וְרַעְיָה אַחֲרִיכָה וְהַכִּינוֹתִי אֶת כֶּסֶּא מַמְלַכְתּוֹ
[לְעוֹלָם: אֲנִי [אָה]יָה] לֹוא לָאָב וְהוּא יְהֵיָה לִי לְבוֹ (ו, יא-יד) – הוּאֵה צָמַח דְּוִיד הָעוֹמֵד עִם דּוֹרֶשׁ
הַתּוֹרָה אֶשֶׁר

[קִיּוֹם] בְּצִיּוֹן בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: בְּאֶשֶׁר כָּתוּב וְהַקִּימוֹתִי אֶת סוֹכֶת דְּוִיד הַנוֹפֶלֶת – הִיאֵה סוֹכֶת
דְּוִיד הַנוֹפֶלֶת [בְּאַשֶׁר יַעֲמֹד לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל:
מְדַרְשׁ מְאֻשְׁרִי [הָאִישׁ אֶשֶׁר לֹוא הִלֵּךְ בְּעֶצֶת רָשָׁעִים (תַּהֲלִים א, א) – פֶּשֶׁר הַדְּבָר] עַל סְרִי מְדַרְשׁ
[רָשָׁעִים]

15 אֶשֶׁר כָּתוּב בְּסֵפֶר יִשְׁעִיָה הַנְּבִיא לְאַחֲרִית [הַיָּמִים: וַיְהִי כְּחֻזָּקַת [הַיָּד וַיִּסְרְנִי מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ]
הָעָם הַזֶּה (יִשְׁעִיָה ח, יא): וְהֵמָּה אֶשֶׁר כָּתוּב עַל־יְהֵמָה בְּסֵפֶר יְחִזְקִאל הַנְּבִיא אֶשֶׁר לֹוא יִשְׁמְאוּ עוֹד
[בְּגִלְלוֹ] לִיְהֵמָה: הֵמָּה בְּגִי צָדוֹק דּוֹרֶשׁ [שִׁי עֲצָתָמָה רוֹ]עִיָּהמָה וְחַבְרִיָּהמָה לְעֶצֶת הַיָּחִיד:
[לָמָּה רָגַשׁ]וּ גוֹיִים וּלְאֻמִּים יְהִגְלוּ רִיק יִתְּצֻבוּ [מְלָכֵי אֶרֶץ וְר]וֹנִים נוֹסְדוּ יָחִיד עַל יְהֵנָה וְעַל
[מְשִׁיחוֹ] (תַּהֲלִים ב, א) – פֶּשֶׁר הַדְּבָר [עַל הַגּוֹיִים יְהִגְלוּ רִיק עַל] בְּחִירִי יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרִית הַיָּמִים:

ב

20 הִיאֵה עַת הַמַּצָּרָף הַבָּלָה עַל־יָהֵם וְאֵל יִפְדֶּם מִיַּד]

בְּלִיעַל וְנִשְׁאָר שׁ

מוֹשֶׁה הִיאֵה ה

וְצַדִּיקִים

ה — —

משמרות הכהנים

(קטע)

הַשָּׁנָה הָרִישוֹנָה מוֹעֲדִיָּה:

ב 3 (ב) מְעוֹנָה הַפֶּסַח

ולוא יבניף עלוד מוריכה והיו עיניכה רואות את מוריכה:]
 45 ואוזניכה תשמענה דבר מאתריכה לאמר זה הדרך לכו בו]
 כיא תימלנו וכיא תשמאלו] (ל, יט-כא) --- [פשרו]
 על עון ע[דת הבוגדים] ---

ה

--- [לברך]ך כול ישראל: כפוף בעור ניסדתיך בספירי: (נד, יא) פשרו
 אשר יסדו את עצת היחד [הם ה]כזהגים והעלם [הם]
 50 עדת בחירו כאבן הספיר בתוך האבנים: [ושמתי כדכד]
 כול שמשותיך (נה, יב) - פשרו על שנים עשר [שבטי ישראל אשר הם]
 מאירים כמשפט האורים והתומים ---
 הנעדרות מהמה כשמש (ל) בכול אורו וכ --- [ושעריך לאבני אקדח] -
 פשרו על ראשי שבטי ישראל לאחרית הימים אנשי]
 55 גורלו מעמדי ---

מדרש על אחרית הימים

א

--- [עו]ד אויב ולוא יוסיף בן עולה [לענותו] כאשר בראשונה: ולמן היום אשר
 [צויתי שופטים] על עמי ישראל (שמואל-ב, ז, י-יא): הואה הבית אשר [יבנה יהוה בא]חרית
 הימים כאשר כתוב בספר
 [מקדש אדוני כ]וננו ידיכה: יהנה ימלוך עולם ועד: (שמות טו, יז-יח) הואה הבית אשר לוא
 יבוא שמה

([עד] עולם) ועמוני ומואבי וממזר וכן גכר ועד עד עולם: כיא קדושי שם
 5 יה[נה] [ימלוך ל]עולם תמיד עליו יראה: ולוא ישמוהו עוד נרים כאשר השמו בראשונה
 את מקד[ש] ישראל בחטאתמה: ניאמר לבנות לוא מקדש אדם להיות מקטירים בוא לוא
 לפניו מעשי תורה: נאשר אמר לדויד [להניחו]תי לכה מכול אויביכה: (שמואל-ב ז, יא) - אשר
 יניח להמה מכול]

ג

וְאִין מַצְלִיל: וְיִנְהוּם עָלָיו בְּיוֹם הַהוּא
כְּנִהְמַלְתָּם וְנִבֵּט לְאֶרֶץ וְהָיָה חֲשֹׁךְ צַר נְאוֹר חֲשֹׁךְ
20 בְּעַרְלִיפָיָה: (כט-ל) ---

הוא ---

הָאֵלָה ---

הַבָּאִים ---

[נֶאֱשָׁר]

אָמַר ---

25 רָאוּ ר' [או] נָא לְתַדְעוּ וְשִׁמְעוּ שְׁמוֹעַ וְנָא לְ

תְּבִינּוּ (ו, ט) ---

ד

--- ם והמ --- ה כול --- ם ---

[יֵשׁ] רָאָל --- [כִּיא]

כֹּה אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּבָה וְנַחַת תִּשְׁשְׁעוּן

30 [בְּהֵשֶׁל] קֵט וּבִטַח תִּהְיֶה גְבוּרַתְכֶּמָּה וְלֹא אֲבִיתֶמָּה: וְתֹאמְרוּ

לֹא כִי עַל סוֹס וְנוֹס עַל כֶּן תִּנוֹסוּן וְעַל קַל גֶּרֶב עַל כֶּן

יִקְלּוּ רֹדְפֵיכֶמָּה: אֵלֶּף אֶחָד [מִפְּ] גִּי גִעַרְתָּ אֶחָד מִפְּגִי גִעַרְתָּ

חֲמִשָּׁה תִּנוֹסוּן עַד אִם גִּוְתַּרְתֶּמָּה כְּתָרָן עַל רוֹאֵשׁ הָרָ

וְכִגֵּס עַל גִּבְעָה: וְלִכְנָן יִחַכֶּה אֲדֹנִי לַחֲנִנְיָכָּמָה וְלִכְנָן יָרוּם

35 לְרַחֲמֶכֶּמָּה כִּיא אֱלֹהֵי מִשְׁפַּט יְהוָה אֲשֶׁרִי כֹל חוֹכֵי לוֹ (ל, טו-יח): -

פֶּשֶׁר הַדָּבָר לְאַחֲרִית הַיָּמִים עַל עֲדַת דְּלוּרָשִׁי הַחֲלָקוֹת

אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם --- הַמּוֹאֲסִים בַּמַּצּוֹת וּבַחֻקִּים

בַּתּוֹרָה וְלֹא יְהוֹי ---

לֵב כִּי לְרוֹשׁ ---

40 כִּיחַכֶּה אִישׁ גְּדוּלִים חֶבֶר כּוֹהֲנִים

הַתּוֹרָה מְאֻסוּ ---

כִּיא עִם בְּצִיּוֹן [יֵשֶׁב בִּירוּשָׁלַיִם בְּכֹי לֹא תִבְכֶּה חֲנוּן יִחַנְכֶּה לְקוֹל]

זוֹעֲקָה בְּשִׁמְלַעְתּוֹ עֲנֹךְ: וְנָתַן לְכֶמָּה אֲדוֹנֵי לֶחֶם צַר וַיִּמֵּן לְחֶץ]

פשר ישעיה

(ה, ה'ו, ט; טו-כא; נה, יא-יב)

א

--- [הסר משוכתו ויהי לבצר פרוץ גדרו ויהי למרמס: אשר

אשיתו בטה] (ה, ה) - פשר הדבר אשר ענבם

[לעולם ועד: ואשר אמר ועלה שמיר

[ושית (ה, ו) --- [בבוא ה]עת ואשר (ואשר)

אמר --- נת דרך

עניינם ---

ב

--- [כיא עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת ונרע חמר יעשה איפה (ה, י) -

פשר הדבר לאחרית הימים לחרבת הארץ מפני החרב והרעב והיה

בעת פקדת הארץ: הוי משכימי בפקר שר ירדפו מאחרי בנשף יין

ידלקם: והיה כנור ונגבל ותוף וחליל יין משתיהם ואת פעל יהנה

לא הביטו ומעשי ידו לא ראו: לכן גלה עמי מבלי דעת וכבדו מתי רעב

והמנו צחי צמא: לכן הרחיבה שאול נפשה ופצעה פיה לבלי חוק

וירד הדרה והמנה ושאנה עלו ברא (ה, יא-יד) - אלה הם אנשי הלצון

אשר בירושלים: הם אשר מאסו את תורת יהנה ואת אמרת קדוש

ישראל נאצו: על בן חרה אף יהנה בעמו ויט ידו עליו ויכהו וינגזו

[ההרים] ותהי גבלתם פסחה בקרב החוצות בכל זאת לא שב

[אפו ועוד ידו נטויה] (ה, כד-כה): היא צדת אנשי הלצון אשר בירושלים: ---

לאחר שנתפרסמו הקטעים הראשונים של פשר ישעיה (ראה עמ' 150—151) נתפרסמו על ידי י. מ. אליגרו מתוך המערה הרביעית בקומראן ב-JBL 77 עמ' 215—221 קטעים חדשים מפשר זה או מפשרים אחרים לישעיה. קטע ג' כתוב על פאפירוס.

בין הגהה להדפסה פרסם י. ידן פשר ישעיה קטע ה' בצירוף ניסוח ופירוש ב-IEJ 9 עמ' 39—42. גם מפשר תהלים (ראה עמ' 154—157) נדפס קטע חדש מתוך המערה הנ"ל על ידי אליגרו ב-JBL הנ"ל עמ' 351—354.

הדברים מודפסים כאן על פי המקורות הנ"ל.

כמו כן מודפס כאן הקטע מ"משמרות הכהנים", שנתפרסם לראשונה על ידי י. מ. מיליק ב-V. T. Supplementum 4 עמ' 24—25, ואחרי כן על ידי ש. טלמון ב"עיונים במגילות מדבר יהודה", ירושלים תשי"ז עמ' 29, ועל-ידי י. ידן ב"המגילות הננוזות ממדבר יהודה", ירושלים ותל אביב תשי"ח עמ' 172. ועי' גם דברי ש. טלמון ב"מולד", הוצרת 103 ו-109—110 ודברי ד. לייבל שם הוצרת 106.

תוספות

[-----] בה מַחֲשָׁבֶת נִידָה וְ[-----]
 [-----] בת [-----] ל [-----]
 [-----] וְרוּחַ נִידוּת [-----] [-----] תּוֹכֶת [-----]
 [-----] עֲקָרָם [-----] ל [-----]
 [-----] ל [-----]

שריד מאחת המגילות

[-----]

כֹּהִי:

[עַתָּה יוֹרוּנִי מִבְּנֵי אֶהְרֹן]

עֲדַת בְּנֵי צְדוֹק ---

5 עַל חוֹק טָמֵא וְטָהוֹר [הוֹר] ---

[קוֹדֶשׁ] מִשְׁפַּט יְיָ יִשְׁפּוּט [וְ] ---

[יְקַדִּישׁוּ וְחוֹל [יִתְלַלּוּ] ---

[שָׁ]ם יִסּוּבּוּ דוֹכָנִי ---

[בְּ]שִׁיר יִתְלַלּוּ אוֹתוֹ ---

10 יְיָ עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן [יְיָ יִכְרֹךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם]:

- 5 [-----] המד[בר אליכה והענו] [-----]
 [-----] ל המדבר שָׁכָה [-----]
 [-----] ל [י]הנה אל[-----]
 [-----]
 10 [-----] כל [-----]
 [-----] הא[כן הימנית בצאת הכוהן] [-----]
 [-----] שלוש לשונות אש מ[-----]
 [-----] ואחר יעלה ונגש ל[-----]
 [-----] א ינ[-----]
 15 [-----]
 [-----] ה[הוה אלוהיכם] [-----]
 [-----] קה[ל ישראל] [-----]
 [-----] בקולם שמִמָּה [-----]
 [-----] רוב כוח הנִכְבֵּד[ים] [-----]
 20 [-----] ל [-----] ל [-----]
 [-----]
 [-----] ה[דברים ה]אלה על פי כול [-----]
 [-----] ואח[ר ידרוש הכוהן לכול רצונו כול] [-----]
 [-----] הקהל
 25 [-----] בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמורו את הדברים האלה [-----]
 [-----] לַעֲשׂוֹת כול[-----]
 [-----] מספר המש[פחות] [-----]
 [-----] יהם [-----]
 [-----]
 30 [-----] הכוהן [אשר] בול[-----] [י]וים [-----]
 [-----] ל[-----]
 [-----]
 [-----] וכול בִּינוֹת עד [-----]
 [-----] רָשַׁע וְשָׂר גֹּה [-----]

- [-----]
- תפלה ליום כפורים: זכור אדוני אלת] ---[
- [-----] ל [-----] ל [-----]
- [-----] וצנה] ---[
- 10 [-----] בגורל צדיק לרשעים גורל
 לרשעים] בעצמותם חרפה לכל בשר וצדיקים
 [---] להדשן בעדי שמים ותנוכת ארץ לחי]ת
 [---] בין צדיק לרשע ונתתה רשעים כפופרנו ובגדים
 מתחתנו לעשות כל בכול מענינו: וננו נודה לשמך לעולם:
 15 [---] כי לזאת בראתנו וזה אשר נודה לך: ברוד
 [-----]
 [-----]
 [-----] מאור גדול] למועד היום
 [-----] ואין לעבור חוקיהם וכולם] ---[
- 20 [-----] וממשלתם בכל תבל: ולא הבין זרע האדם] בכל אשר הנחלתו ולא ידעו
 ובכול דברך: וירשעו מכול ולא הבינו בכוונה הגדול: ותמאס בם כי לא תחפץ
 בעולך ורשע לא כון לפניה: ותבחר לך עם בקץ רצונה כי זכרת בריתה:
 ותתנם להבדל לך לקודש מכול העמים: ותחדש בריתה להם במראת כבולד ודברי
 רוח] קודשך במעשי ידיך וכתב מינה להודיעם יסורי כבוד ומעלי עולם
 25 [-----] להיות להם רועה נאמן למשיח איש עני ורש בתמים
 [-----]

מתוך מגילת שלוש לשונות של אש

- [-----]
- [---] ת [-----]
- [-----] האבן באשר [-----]
- [-----] תמו בלשונות אש [-----]
- 5 [-----] עד כלות הכוהן לדבר [-----]

למשכיל לברך את נשיא העדה אשר [-----]
 [עצ]תו וברית ה[י]חדש לו להקים מלכות עמו לעולם ולשפוט בצדק אביונים
 [ו]להוכיח במישור לע[נ]י ארץ ולהתגלות לפניו תמים בכול דרכי [אל]
 85 ולהקים ברית קודשו בצר לדורשיו: [ש]א[כ]ה אדוני לרום עולם וכמגדל עול[ו] בחומה
 נשגבה וה[כיתה עמים] בעזו [פי]כה: בשבטכה תחריב ארץ וברוח שפתיכה
 תמית רשעים: עם רוח עצ[ה] וגבורת עולם רוח דעת ויראת אל: והיה
 צדק אזור [מותניכה ואמונה] אזור חלציכה: [ו]ישם קרניכה ברזל ופרסותיכה נחושה:
 תנפח כפלים ותרמוס עמ[א]ים כטיט חוצות: ביה אל הקימכה לשבט
 90 מושלים לפניכה יקדמו וישתחוו: וכול לא[ו]מים יעבדוכה וישם קודשו יגברכה
 והייתה כא[ר]יה [-----] כה טרף ואין משי[ב] ופרשו [ק]ליכה על

[-----]
 [-----] ש[-----] א[-----] [כנה] [-----] ע[-----]
 [ה] - [-----]
 95 [-----] שיכה [-----] שמכה [-----] קצי כול[]
 [-----] עד [-----] וברכה/יבר[כה] - [וישתחוו לכה] אפים [-----]
 [-----] ול[-----] [ל]מעול [-----]
 [-----] כי ע - [-----]
 [-----]
 [-----] 100
 [-----] מחנים [-----]
 [-----] שט[-----]

מתוך סדר תפלות

[-----]
 [-----] מועד שלומ[נו] [-----]
 [-----] למועד קנין באשר ענינו נפ[שו]תינו לתקופת[-----]
 [-----] הארץ במועד הזה [-----] ברכיבם עלי דשא [-----]
 5 [-----] לדור ודור ברוך אדוני אשר שמחנו [-----]

יִמְנָה [אִתּוֹ וְ]הִתְעַרְב לּוֹ וְכָלִי[ל] --- אֶגְנוֹשׁ וּבִתְעַנּוּלוֹת בְּגִי אָדָם ---[ך
 55 בְּרָכוֹת [עוֹלָם] שְׁמִי רֹאשָׁה קוֹדֶשׁ לְכַבּוֹדִיךָ וּמ ---[
 ל ---[---[שְׁתִּי ---[---[הִלִּי] ---[
 ---[
 ---[
 ---[לּוֹ לְכַחוּן] ---[
 60 ---[---[סָבִיב לּוֹ עַל פְּגִיָּהֶם ---[
 יִסְלַח ---[לְ]כָּה וַיַּדִּיקָהּ מְכוּל [רָשָׁע ---[כִּיָּא] כָּחַר בָּכָה ---[
 וְלִשְׁאֵת בְּרוֹשׁ קְדוּשִׁים וְעַמְּכָה לְב[רָךְ] ---[כָּה ---[בִּרְתָּ: בְּיָדָהּ
 אֲנִשִּׁי עֲצַת אֵל וְלֹא בְּיַד שֵׁר יָד] ---[בְּאִישׁ לְרַעְהוּ: וְאֵתָה
 כְּמִלְאָף פָּנִים בְּמַעוֹן קוֹדֶשׁ לְכַבּוֹד אֱלֹהֵי צְבָאוֹת תַּעֲמוּד לְעוֹלָם וְתִהְיֶה סָבִיב מִשְׁרַת בְּהִיכַל
 65 מְלָכוֹת וּמִפִּיל גּוֹרֵל עִם מְלָאכֵי פָנִים וְעֲצַת יָחִיד [עִם קְדוּשִׁים] לְעַת עוֹלָם וּלְכוֹל קָצִי גִצָּח כִּיָּא
 [אֵמֶת כּוֹל מְשֻׁפָּטִיו וַיִּשְׁמְכָה קוֹדֶשׁ] בְּעַמּוֹ וּלְמֵאֹר [גְּדוֹל לְהֵאִיר] לְחִבֵּל בְּדַעַת
 וּלְהֵאִיר פָּנֵי רַבִּים
 [בְּשֶׁכֶל חַיִּים וַיִּשְׁמְכָה] גֹּרֵר לְקוֹדֶשׁ קוֹדֶשִׁים: כִּיָּא [אֵתָה תִּקְדֶּשׁ לּוֹ וְתִכְבֹּד שְׁמוֹ וְקוֹדֶשׁוֹ:
 ---[
 ---[
 70 הַבְּדִלְתָּהּ מִן ---[
 ו] ---[לֹא הֵשׁ] ---[
 רֹאִיקָהּ מִן ---[
 וְחִדֵּשׁ לָכָה ---[
 בִּיחִיד עֲלִיָּהּ ---[
 75 ---[כּוֹ וּבִמִּן] ---[
 ---[וְאֵדוֹן] ---[
 ---[
 ---[
 ---[אֶשֶׁר מְלֵא יִלְדִּיָּה ---[
 80 [עִם עַת עוֹלָם וְ]עִם כּוֹל קָצִי עֵד וּבְכוּדָהּ לֹא יִלְתֵּן לְאַחֵר: ---[וַיִּשְׁמִים]
 [אֵל פִּתְחָהּ [עַל] כּוֹל שׁוֹמְעֵי שְׁמִעָה וְהִדְרִיָּה [עַל כּוֹל] ---[

- 25 וברית עולם יחונקה וירחמיכה [-----]
 יחונקה במשפט צדק [-----] לוא תפשל [-----]
 יחונקה בכול מעשיכה [-----] כה ובכול [-----] יחונקה
 [באמת עולם] [-----] על כול צאצאיכה [-----]
 [-----]
- 30 ישא אדוני פניו אליכה ורית נילחם ובחיקה ריח וב[ו]ל יושבי לכה[ן] לפניכה
 יבחר: ויפקוד כול קודש[י]כה ובמועדיכה [-----] כול נרעכה [ישא]
 פניו אל כול עדתכה: ישא ברושכה [ויגדל שמכה] [-----] כמ[-----] [בו]
 בכבוד עד [וי]קדש נרעכה בכבוד עולם ישא פניו [-----] [יתן לכה]
 חנינה: שלום[ם] עולם יתן לכה ומלכות [-----]
 [-----] 35 [עם מבושר ועם מלאכי קודש] [-----]
 ילחם [לפני] אלפיה [-----] דור עולה [שמיד] [-----]
 [-----] מכולם [-----]
 [-----] ל [-----]
 [-----]
- 40 [-----] ה מלוא [-----]
 [-----] להבליע לכה לאומים רבים ולוא
 [-----] כול הון תבל להבליע רכה ממקור
 [דעת] [-----] בכול לבכה תדורשהו כיא אל הכין כול אושי
 [עולם] [-----] יסד שלומכה לעולמי עד:
- 45 דברי ברכה למשפיל לבדך את בני צדוק הכהנים אשר
 בחר בם אל לחזק בריתו [לעולם ולב]חן כול משפטיו בתוך עמו ולהורוהם
 באשר צוה: ויקימו באמת את בריתו ובצדק פקדו כול חוקיו ויתהלכו באשר
 בחר: יברכה אדוני מלמעון קודשו וישימכה מכלול הדר בתוך
 קדושים וברית כהונה [עולם יח]דש לכה ויתנכה מקודש במעון
 50 קודש: ובמעשיכה ישלום כול נדיבים וממזל שפתיה כול [שרי]
 עמים: יחילכה רשית [כול מעד]נים ועצת כול בשר בידכה: יברך
 [-----]
- ופעמי רגליכה ירצה ו[-----] אנוש וקדוש י[-----]

20 [---] ל[---] ל[---] [---] [---] [---] [---] [---]
בְּמַחְנֵים [---] [---] [---] [---] [---]
לְמַלְחָה [---] [---] [---] [---] [---]

סדר הברכות

דְּבָרֵי בְּרָכָה לְמַשְׁכִּיל לְבָרֵךְ אֶת יִרְאַי אֱלֹהִים עוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו
וּמַחֲזִיקֵי בְּרִית קוֹדֶשׁ וְהוֹלְכִים תָּמִיד בְּכֹל דְּרָכֵי אֱמֶת וְיִבְחָר בָּם לְבְרִית
עוֹלָם אֲשֶׁר תַּעֲמֹד לְעַד: יְבָרְכֶה אֱלֹהֵינוּ מִמְּעוֹן קוֹדֶשׁ וּמִמְקוֹר עוֹלָם
אֲשֶׁר לֹא יִכָּנֵס וּפְתַח לְכָה מִן הַשָּׁמַיִם --
5 בְּיָדְכָה [---] וַיְחַוֶּה אֶת כָּל בְּרָכּוֹת שָׁמַיִם וְיִוְרִיכָה בְּדַעַת קְדוּשָׁתָהּ:
[---] כִּי עָמוּ מִקּוֹר עוֹלָם וְלֹא יִצְעֹר מִיָּם חַיִּים לְצִמְאֵים: וְאֵת תְּהִיָּה
[---] יִפְלֹטָה מְכֹל [---] אֶתְּהִי [---] שְׁנֵאתָה אֵין שְׁאֲרִית
[---] כֹּל שֶׁטֶן [---] קוֹדֶשׁ יִרְ[---]
[---] לוֹ [---] יַעֲמֹד קוֹדֶשׁ [---]
10 [---] קוֹדֶשׁ [---]
[---]
[---] עוֹלָם יְבִיאָה [---]
[---] כֹּל קָצִי עֶבֶד יְיָ הַנִּבְיָאִים
[---] עוֹלָם [---]
15 [---] בְּרִית אֱלֹהֵיכָה
[---]
[---] פָּנֵינוּ אֱלֹהֵיכָה יִשָּׂא
[---] יִשְׁאָל [---]
[---] עַל [---]
20 [---] אֱלֹהִים/כָה
[---]
[---] וְיִחַוֶּה אֱדוֹנֵי בּוֹ [---] וּבְכֹל
[---] יִשְׁעֶשְׂעָה וְיִחַוֶּה [---]
[---] יִחַוֶּה בְּרוּחַ קוֹדֶשׁ וְחַסֵּד רַחֲמֵינוּ [---]

[----] [----] [----]ם
 [----] מביא [ל]מתים ות[----]
 [----] היש ערב[----] [----] להורות[ם רזי תהום וחקק[לי שאול]
 [----] ל[כו]ל[----] [----] [יום ו]ל[ל]ה[----]
 [-----]

45

מתוך אחת המגלות

[-----]
 [-----]ה[-----]
 [-----]מ[ש]יח הקודש[-----]
 [-----]ב[ש]לישית את כול[-----]
 [-----]פ[ר]ים חומשים[-----] 5
 [-----]ויותר על ארבעת[-----]
 [פ]שריהם לפי[-----]
 [-----]
 [-----]לפני[כה] לתת[-----]
 [-----]ל[ל]י[ר]י[ט]ת הדרך[-----]
 [-----]השמים האמ[ר] [-----] 10
 [-----]פישים[-----]
 [-----]
 [-----]לכה ולספר רזי[-----]
 [-----]בבשול[-----]
 [-----]רשונים[-----]
 [-----]אזהו[דנו] כיא[-----] 15
 [-----]כי יוגד[-----]
 [-----]שרים[-----]
 [כול אנשי הימד המתנדב[ים] [-----]
 [פיהם ישקו כול[-----]
 [-----]ל[אין כ] [-----]
 [-----]ובחירי[-----]

לוא יִצְלַח לְכוֹל : כֵּן כּוֹל טוֹב מְמוֹנֹו בַר- [---]
 בְּלוֹא הוּן וְנִמְכָּר בְּלוֹא מְחִיר כִּי - ת - [---]
 20 מֶה מְ[חִיר] מְחִים כִּי אִם כּוֹל [---]
 דְּמִי וְכוֹל מְ[חִיר] לוא יִשְׁנֶה ב- [---]
 לְכוֹל הָעַמִּים וְנִס- [---]
 אֵל יֵדַע כּוֹל מְ[עֲשִׂיהֶם] - [---]
 [---] ל- [---]

קטעים שונים

25 [---] אֵל וְגָלָה לֵב [---] [---] רַע מְכֻלָּמָה [---] [---] עוֹז שִׁבְתָּ [---]
 [---] לְגֶזֶץ כּוֹל דִּי [---] [---] לְהִיזוֹת לוֹ לְכוֹתָנִים [---] [---] [---] ת - [---]
 [---] אֲשֶׁר כּוֹל [---] [---]
 [---]
 [---] ה [---] [---] [---] וְת- [---]
 30 [---] הַמִּתּוֹרָה ע [---] [---] מְעַ[ע] שִׁיחָמָה [י] כִּפָּר עַל שְׁנֵי[תו] [---] ל- [---]
 [---] [---] עַד עוֹלָם לְפָנָיו לְכַפֵּר הַ [---]
 [---] יָמִים י- [---]
 [---]
 [---] מִרְת- [---] [---]
 35 [---] אֵש- [---] [---] ה [---]
 [---] [---]
 הַיּוֹם [---] [---]
 כִּי אִם [---] [---] [---] כֵּם מֶה הוּא ב- [---]
 שְׁמָעוּ מִלִּי עַמִּים [---] רַבּוּ בּוֹ וְכִמּוּה [---]
 40 עַם כּוֹל שְׁפָטִי- [---] ל הוּא וְבַר- [---]
 [---]
 [---] הו- [---]

פֶּשֶׁרוֹ חַיִּית קִנְיָה הִיא [---]

[-----] בְּתִיָּאִים ל[---]

[-----] ה -- לת[---]

[-----] ס ב[---]

65 [-----] ל[---]

[-----]

[-----]

קטע מספר רזים

[-----]

[-----] כּוּל[---]

[-----] ס ל - אָמַת --- רְזִי פֶשֶׁע

--- אָכַן טַפְּשׁוֹ וְלֹא יָדְעוּ רְזִי נְהִיָּה וּבְ[קִדְמוּנוֹת לֹא הִתְבּוּנָנוּ: לֹא

5 יָדְעוּ מָה אֲשֶׁר יָבֹא עַל־הֶמָּה וְנִפְשָׁמָה לֹא מִלְטוּ מִרְזִי נְהִיָּה:

[וְ]נִזְוָה לָכֶם הָאֹת כִּי יִהְיֶה: בְּהַסְגֵּר מוֹלְדֵי עוֹלָה יִגְלֶה הָרָשָׁע מִפְּנֵי הַצָּדֵק: כְּגִלּוֹת

חוּשׁ[ךְ מִפְּנֵי

אֹר וּכְתוּם עֲשֵׂן וְאַל־יִנָּנוּ] עוֹד כֵּן יִתֵּם הָרָשָׁע לְעַד וְהַצָּדֵק יִגְלֶה בְּשִׁמְ[שׁ] תְּכוּן

תְּכֵל: וְכוּל תּוֹמְכֵי רְזִי פֶשֶׁע אֵינָמָה עוֹד וְדַעַת תְּמַלֵּא תְּכֵל וְאֵין שָׁם לְעוֹר[אֲוֵלֶת:

וְכוּן הַדָּבָר לְבֹא וְאַמַּת הַמַּשָּׂא וּמִזֶּה יִנָּדַע לָכֶמָּה כִּי לֹא יָשׁוּב אַחֲזֹר: הַלֹּא כוּל

10 הָעַמִּים שְׁנָאוּ עוֹל וּבִיד כּוֹלָמָה] יִתְהַלֵּךְ: הַלֹּא מִפְּנֵי כוּל לְאֻמִּים שָׁמַע הָאֱמַת:

הִישׁ שָׁפָה וְלָשׁוֹן מִחֲזִיקַת בָּה: מִי גוֹי חִפְץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂקְנוּ חֲזֹק מִמֶּנּוּ מִי

יִחִפֵּץ כִּי יִגָּל בְּרָשָׁע הוֹנוּ מִי גוֹי אֲשֶׁר לֹא עָשָׂק רָעָה[ו] - אֵיפֹה עָם אֲשֶׁר לֹא

גָּל הוֹנָן] לֹא לֹא[---] הוּא וְתוֹצְאוֹת ית[---]

15 ו[---] לִי שְׂוִי חֶשְׁבוֹנוֹת[---]

מִנְכּ-[---] נֹו מָה הוּא הַיּוֹתֵר ל[---]

כִּי אִם הַמָּסִיב וְהַמְרַע אִם יוֹ[תֵר]---

נַעֲזֹב וְנָרְעוּ מִבְּקֶשׁ לָחֶם: כּוֹל הַיּוֹם חוֹגֵן וּמִלֶּנֶה וְנָרְעוּ לְבָרָכָה (כה-כו) -
[פֶּשֶׁרוֹ] --- [יִשְׂרָאֵל ב ---]

צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֶשׁ [לְהַמִּיתוֹ יְהוָה לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ (לב-לג)
40 פֶּשֶׁרוֹ עַל [הַכּוֹהֵן הַרָשָׁע אֲשֶׁר שָׁלַח] אֶל מוֹרֵה הַצִּדִּיק? [לְהַמִּיתוֹ] [בְּתַרְמִית וְהַתּוֹרָה
אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו וְאֵל לֹוא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ] וְלֹא [יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ וְלֹא] [יִשְׁלַם] [אֶת אֶת] מוֹלֵדוֹ לְתַתּוֹ
בְּיַד עֲרִיצֵי גּוֹאִים לְשִׁית בּוֹ [שְׁפָטִים] ---

פֶּשֶׁר תְּהִלִּים (ב)
(נו, א-סח, יא)

[-----]
[--- ב] בּוֹרְחוֹ מִלִּפְנֵי [שְׂאוֹל בְּמַעֲרָה] [נו, א] [---]
45 [--- אֲמַתּוֹ בְּטָרָם] ---
[--- חֲסִידוֹ] [---]
[--- ת] [---]
[--- הַקִּירוֹ ב] [--- שְׁמֵרוֹ] [---]
50 [--- ל - מַלְכֵי צָבָאוֹת יְדוּדוֹן יְדוּדוֹן וְנֹת בֵּית תְּחִלָּק שָׁלָל (סח, יט)
- פֶּשֶׁרוֹ בֵּית הַוָּאֵה]
[--- הַיִּכָּל] [תִּפְאֶרֶתוֹ] [---]
[--- אֲשֶׁר יַחֲלִקוּ] [---]
[-----]

55 בְּתוֹךְ עוֹלָמוֹת תּוֹפּוֹת בְּמִקְהֵלוֹת בְּרָכוֹ אֱלֹהֵינוּ [---]
[--- בְּרָכַת הַמִּקְוֶה לְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ] [--- כו-כד]

[מִהֵיכָלָךְ עַל יְרוּשָׁלַּיִם לָךְ יוֹבִילוּ מַלְכֵי] שִׁי (ל) - פֶּשֶׁרוֹ עַל כּוֹל
מַלְכֵי כְּתִיּאִים

[-----] לְפָנָיו בִּירוּשָׁלַיִם: גָּעַר [חַיִּית קִנְיָה]
60 עֲדַת אֲבִירִים בְּעִגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרָצִי קֶסֶף (לא) -

קטע ב

[-----]

חָרַב פִּתְחוֹ רְשָׁעִים וַיִּדְרוּכוּ קִשְׁתָּם לִפְּלֵ עֲנִי אֲבִיּוֹן
וְלִטְבוֹת יִשְׂרָי דָּרָף: חָרַבָם תְּבוֹא בְלָבָם וְקִשְׁתוֹתֵיהֶם תִּשְׁבְּרֶנָּה (יד-טו) –
15 פִּשְׁרוּ עַל רְשָׁעֵי אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה אֲשֶׁר יִבְקִשׁוּ לְשִׁלּוֹת יָד
בְּכוֹהֵן וּבְאַנְשֵׁי עֲצָתוֹ בְּעַת הַמִּצְרָף הַבָּאָה עֲלֵיהֶם וְאֵל יִפְלֶדֶם
מִיָּדָם: וְאַחֵר כֵּן יִנָּתֶן בְּיַד עֲרִיצֵי גּוֹאִים לְמִשְׁפָּט – – –

קטע ג

[-----]

שָׁבִי הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר יִחְיוּ אֵלֶיךָ דּוֹר בְּיִשְׁלָרְאֵל וְלָהֶם כּוֹל נִחְלָה
20 לְעַד וּלְזֶרַעַם עַד עוֹלָם: וּבִימֵי רָעַב יִשְׁלַבְעוּ כִּיֹּא רְשָׁעִים
יִוָּבְדּוּ (ט-כ) – פִּשְׁרוּ אֲשֶׁר יִחְיֶים בְּרָעַב [– – –] וְרַבִּים
יִוָּבְדּוּ בְּרָעַב וּבִדְבָר כּוֹל אֲשֶׁר לֹא יֵצֵא [מֵאֶרֶץ יְהוּדָה]:
וְאוֹהֲבֵי יְהוָה כִּיקָר כּוֹרִים (כ) – פִּשְׁרוּ [עַל]
עֲדַת בְּחִירוֹ אֲשֶׁר יִהְיוּ רְשָׁעִים וְשָׂרִים [כְּרוּעֵי]
25 צוֹן בְּתוֹף עֲדִירֵיהֶם:
כָּלוּ כְּעֶשֶׂן כּוֹלוֹ (כ) – פִּשְׁרוּ [עַל שָׂרֵי הַרְשָׁעָה אֲשֶׁר הוֹנוּ אֶת עַם
קוֹדְשׁוֹ אֲשֶׁר יִוָּבְדּוּ כְּעֶשֶׂן הָאֵלֶּשׁ בְּרוֹחַ: לִזֶּה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם
וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן כִּיֹּא מְבוֹרָךְ [כּוֹ יִרְ] שׁוֹ אֶרֶץ וּמִקְוֵלָּה [יִכְרְתוּ (כא-כב) –
פִּשְׁרוּ עַל עֲדַת הָאֲבִיוֹנִים הַלְיוֹרְשִׁים] מִנְחֶלֶת כּוֹל הַרְשָׁעִים: לְ[עוֹלָם]
30 יִרְשׁוּ אֶת הָרַם מְרוֹם יִשְׁרָאֵל וְעַם] קוֹדְשׁוֹ יִתְעַנְּנוּ [עַל רוֹב טוֹב: וְאַשֶּׁר]
יִכְרְתוּ הֵמָּה עֲרִיצֵי הַלְעָם ר] שְׁעֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִכְרְתוּ וְנִשְׁמַד [ו]
לְעוֹלָם:
מִיְהוָה מִצְעָדֵי גִבֹּר כּוֹנְנוֹ [וְ] כּוֹל [וְ] יִחְפֹּץ: כִּיֹּא יִפֹּל לֹא
יִטָּל כִּיֹּא יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ (כג-כד) – פִּשְׁרוּ עַל הַכוֹהֵן מוֹרֶה הַלְצָדִּיק אֲשֶׁר
35 יְהוָה – – – הִכִּינוּ לְכַנּוֹת לֹא עֲדַת בְּחִירוֹ – – –
– – – – – נַעֲרֵה הִיִּיתִי וְגַם וְקִנֵּיתִי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק

פֶּשֶׁר צַפְנִיָּה

(א. יח - א.ד.)

-----|

-----| גַּם כַּכְפָּם גַּם וְהֵבֵם לֹא יוּכַל לְהַצִּילָם

בְּיוֹם עֲבָרַת יְהוָה וּבְאֵשׁ קִנְיָאָתוֹ תֵּאָבֵל כָּל הָאָרֶץ כִּי כָלָה אֶדְ

נִבְהָלָה יַעֲשֶׂה אֶת כּוֹל יִשְׂרָאֵל בְּיָד הָאָרֶץ (א-יח): הַתְּקוּן [שְׁשׁוּ וְקוּ] שְׁלוֹ --

5 בְּטָרָם לְדַת חֶק [כְּמוֹץ עֶבֶר [י]וֹם] -- --]

[תְּגוֹי לֹא נִכְסַף בְּטָרָם לֹא יָבוֹא עֲלֵיכֶם חֲרוֹן אַף יְהוָה]

[בְּטָרָם לֹא יָבוֹא עֲלֵיכֶם יוֹם אֲף יְהוָה (ב, א) - פֶּשֶׁר

[הַדָּבָר עַל כּוֹל יִשְׂרָאֵל] אֶרֶץ יְהוּדָה אֲף [יְהוָה]

[יָבוֹא עֲלֵיהֶם [וְהָיוּ ל - ת - -- --]

פֶּשֶׁר תְּהִלִּים (א)

(ג. ח - ג.ט)

קִטְעָא

-----|

יִזְבְּדוּ בַּחֲרֵב וּבְרָעָב וּבְדָבָר: הָרַף מֵאֶף וַעֲזוּב חֲמָה וְאֵל

תַּחַר אֶדְ לְהָרַע: כִּיֹּא מְרַעִים יִכְרְתוּ (לוז ח-ט) - פֶּשֶׁרוֹ עַל כּוֹל הַשָּׂבִים

לְתוֹרָה אֲשֶׁר לֹא יִמָּאֲנוּ לָשׁוּב מִרְעֻתָם כִּיֹּא כּוֹל הַמְּמָרִים

5 לָשׁוּב מִמַּעֲוֹנָם יִכְרְתוּ: וְקוֹאֵי יְהוָה הִמָּה יִרְשׁוּ אֶרֶץ (ט) - פֶּשֶׁרוֹ

הִמָּה עֲדַת בְּחִירוֹ עוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ: וְעוֹד מַעֲט וְאֵין רָשָׁע

וְאֵתְבוֹנְנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ (י) - פֶּשֶׁרוֹ עַל כּוֹל הָרָשָׁעָה לְסוֹף

אֶרֶץ בָּעִים הַשָּׁנָה אֲשֶׁר יִתְּמוּ וְלֹא יִמָּצֵא בְּאֶרֶץ כּוֹל אִישׁ

[ר]שָׁע: וַעֲנוּיִם יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְהִתְעַנְּנוּ עַל רוֹב שָׁלוֹם (יא) - פֶּשֶׁרוֹ עַל

10 [ה]אֶבְיוֹנִים אֲשֶׁר יִקְבְּלוּ אֶת מוֹעֵד הַתְּעַנִּית שֶׁנִּצְלוּ מִכּוֹל פַּחִי

בְּלִי[עַל] וְאֶחָר יִתְעַנְּנוּ עַל כּוֹל טוֹב הָאָרֶץ -- --

[וְיִשְׁכְּבֶיהָ לְשִׁרְקָה (ו, טו-טז) - פִּשְׁרוֹ] עַל הַדּוֹר הַנֶּאֱחָר וְרוֹן ---

[---] יָם וּבֹת [---]

[---] הַפֶּתַח אֵימָה [---]

[---] אֲנִשְׁלִי בִי תוֹ [---]

[---] הִטְטִי [וְ] שׁוֹ [---]

[---] וְהָאֹר [---]

[---] יָם צָרַב [---]

[---] בַּל [---]

[---] וְזוֹחֲלִי [אֶרֶץ הַמָּה ---]

45

50

פֶּשֶׁר נַחֲוִים
(ב, יב-יד)

[-----]

[---] מִעוֹן אֶרֶץ הַנֶּחֱלָה אֲשֶׁר הִלֵּךְ אֶרֶץ לְבִיא שָׁם גּוֹר אֶרֶץ

[וְאֵין מִחֲרִיד (ב, יב) - פִּשְׁרוֹ] עַל דְּמִיטְרִיס מִלֵּךְ יוֹן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְבֹא יְרוּשָׁלַיִם בְּעֶצֶת דּוֹרְשֵׁי הַחֲלָקוֹת

[וְיָבֹא לְהַפְרִיד מִלְכֵי יוֹן מֵאֲנִיכּוֹס עַד עֲמוּד מוֹשְׁלֵי כְתִיבִים וְאַחֵר תַּרְמֶס

5 (הָאֶרֶץ: ---) אֶרֶץ טוֹרֶף בְּדִי גִירָיו וּמִחֲנֹק לְלִבִּיתָיו טָרֶף (יג)

פִּשְׁרוֹ עַל כְּפִיר הַחֲרוֹן אֲשֶׁר יָכָה בְּגִדוֹלָיו וְאֲנִשְׁלִי עֲצָתוֹ

וְנִמְלֵא טָרֶף חִירָה וּמִעוֹנָתוֹ טָרֶף (יג) - פִּשְׁרוֹ עַל כְּפִיר הַחֲרוֹן

הַשּׁוֹלַח מִנֶּחֱסֵי הַחֲלָקוֹת אֲשֶׁר יִתְּלָה אֲנִשְׁלִי חַיִּים

[אֲשֶׁר לֹא הָיָה] בְּיִשְׂרָאֵל מִלְּפָנִים: כִּי לְתִלּוֹי חַיִּי קָלָלָה יִקְרָא: הַנְּגִי אֱלִיכָה

10 [וְהַבְּעֵרְתִּי בְּעֶשֶׂן רוֹבֵכָה] וּכְפִירִיכָה תֹאכַל חֶרֶב וְהִכְרַתִּי מֵאֶרֶץ טָרֶף (יד) -

פִּשְׁרוֹ --- ט וְרוֹבֵכָה הֵם גְּדִנְדֵי חִילוֹ [אֲשֶׁר יָבֹאוּ אִתּוֹ] וּכְפִירֵי הֵם

[---] וְטָרְפוֹ הוּא הַהוּן אֲשֶׁר קָבַל צוֹ כוֹהֲנֵי יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר [---]

[וְנִתְחַבְּרוּ עִם רִשְׁעֵי] אֶפְרַיִם יִנְתֵּן יִשְׂרָאֵל לְבוֹזִים וְיָבֹאוּ לְשָׁפוֹט ---

יַעֲקֹב כֹּל זֹאת וּבְחֻטְאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל מֶה פָּשַׁע יַעֲקֹב הָלֹא
 [שׁוֹמְרוֹן וּמָה בָּמוֹת יְהוּדָה הָלֹא יִרְוּשָׁלַם: וְשִׁמְתִי שׁוֹמְרוֹן]
 [לְעִי הַשָּׂדֶה לְמַטְעֵי כָרֶם (ה-ו) - פָּשְׂרוּ עַל מַטִּיף הַכֶּנֶב
 15 וְאֲשֶׁר הוֹאֵה יִתְעָה אֶת הַפְּתָאִים: וּמָה בָּמוֹת יְהוּדָה
 הָלֹא יִרְוּשָׁלַם - פָּשְׂרוּ עַל מוֹרֵי הַצֶּדֶק אֲשֶׁר הוֹאֵה
 מוֹרֵה הַתּוֹרָה לַעֲדָתוֹ וּלְכוֹל הַמִּתְנַדְּבִים לוֹסֶף עַל בְּחִירֵי
 אֶל עוֹשֵׂי הַתּוֹרָה בַּעֲצַת הַיַּחֲדָאֵשׁ יִנָּצְלוּ מִיּוֹם
 [מִשְׁפָּט - - - - -] לְעַד [- - - - -]
 20 וְאֲשֶׁר אָמַר וְשִׁמְתִי שׁוֹמְרוֹן לְעִי [הַשָּׂדֶה
 [לְמַטְעֵי כָרֶם וְהַגְרָתִי לְגִי אֲבָנֶיהָ וִיסוּדֶיהָ אֲגַלֶּה וְכוֹל [פְּסִי] לְיָהּ
 [יֻכְתּוּ - - - פָּשְׂרוּ - - -]
 [- - - - -]
 | - - - - - כֹּהֲנֵי יִרְוּשָׁלַם אֲשֶׁר יִתְעַלּוּ בְּשָׂר - [- - - - -]
 25 [- - - - -] אֲוִיבֵי שְׁלָל וְעָרוֹם [- - - - -]
 [- - - - -] כִּי בָאָה עַד יְהוּדָה נָגַע עַד שַׁעַר עַמִּי עִד [יִרְוּשָׁלַם - - - - -] [ח-ט)
 [- - - - -] פָּשְׂרוּ - - - [יָ] דִין אֲוִיבֵינוּ [- - - - -]
 [- - - - -] לְבָגוֹד לוֹ [סִיף הוֹן - - - - -]
 - - - - -
 - - - - -
 30 [- - - - -] כְּבוֹדוֹ מִשְׁעִיר [- - - - -]
 [- - - - -] כִּי אֵל יֵצֵא מ [- - - - -]
 - - - - -
 [- - - - -] קְרִינִים [- - - - -] נֶאֱדוֹן [- - - - -] מַח [- - - - -] [- - - - -]
 35 [- - - - -] יוֹ [- - - - -] [- - - - -] אֲשֶׁר [- - - - -] [- - - - -] ח [- - - - -]
 בְּקֶרֶב
 [- - - - -] הַתְּשִׁיחַ [- - - - -]
 [- - - - -] אֶתְהָ תִּזְרַע וְלֹא תִקְצֹר אֶתְהָ תִּזְרֹף וְיִתְּ
 [וְלֹא תִסּוֹף שָׁמֶן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה [לֵין: וְלִשְׁתִּמֵּר חֻקוֹת עֲמִרִי]
 40 [וְכוֹל מַעֲשֵׂה בֵּית אֲחָאָב וְתִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵם לְמַעַן תִּתִּי אוֹתְךָ לְשִׁמָּה]

[וְיִוָּשְׁבִיָּה לְשָׂרָקָה (ו, טו-טז) - פִּשְׁרוֹ] עַל הַדּוֹר הַלְאָה־חֲרוֹן ---

[---] יָם וּבּוֹת [---]

[---] הַפֶּתַח אֵיִם [---]

[---] אֲנִשְׁלִי בִי תוֹ [---]

[---] הָ[טְתִי וְ]שׁוֹ [---]

45

[---] וְהָאוֹר [---]

[---] יָם צָרַב [---]

[---] בַּל [---]

[---] וְחוֹחַלִי [אֶרֶץ הַמָּה ---]

50

פֶּשֶׁר נַחוּם
(ב, יב-יד)

[-----]

[---] מִעוֹן אֶרֶיוֹת הוּא] מְדוֹר לְרִשְׁעֵי גוֹיִם, אֲשֶׁר הִלֵּךְ אֶרֶי לְבִיא שָׁם גּוֹר אֶרֶי

[וְאֵין מִחֲרִיד (ב, יב) - פִּשְׁרוֹ עַל דְּמִי טָרִיס מִלֵּךְ יוֹן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְבּוֹא יְרוּשָׁלַיִם בַּעֲצַת דּוֹרְשֵׁי הַחֲלָקוֹת

[וְיָבּוֹא לְהַפְרִיֵד מִלְכֵי יוֹן מֵאַנְתִּיכּוֹס עַד עֲמוּד מוֹשְׁלֵי כְּתִיִּים וְאַחֵר תַּרְמֶס

5 [הָאֶרֶץ: ---] אֶרֶי טוֹרֵף בְּדִי גּוֹרִיו וּמִחֲנֹק לְלִבִּיתָיו טָרֵף (יג)

פִּשְׁרוֹ עַל כְּפִיר הַחֲרוֹן אֲשֶׁר יָכָה בְּגִדּוֹלָיו וְאֲנָשֵׁי עֲצָתוֹ

וְיִמְלֹא טָרֵף חִירָה וּמַעֲוֹנָתוֹ טָרֵף (יד) - פִּשְׁרוֹ עַל כְּפִיר הַחֲרוֹן

הַשּׁוֹלַח מִנֶּת בְּדוֹרְשֵׁי הַחֲלָקוֹת אֲשֶׁר יִתְּלֶה אֲנָשִׁים חַיִּים

[אֲשֶׁר לֹא הָיָה] בִּישְׂרָאֵל מִלְּפָנִים: כִּי לְתִלּוֹי חַי קָלָלָה יִקְרָא: הִנְנִי אֵלַי [כָּה]

10 [וְהַבְּעֵרְתִּי בַעֲשָׁן רוֹבֵכָה] וּכְפִירִיכָה תֹאכַל חֶרֶב וְהִכְרַתִּי מֵאֶרֶץ טָרֵף (יד) -

פִּשְׁרוֹ --- ט וְרוֹבֵכָה הֵם גְּדוֹנֵי חִילוֹ [אֲשֶׁר יָבּוֹאוּ אִתּוֹ] וּכְפִירֵיו הֵם

[---] וְטָרְפוֹ הוּא הַהוּן אֲשֶׁר קָבַצוּ כוֹהֲנֵי יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר [---]

[וְנִתְחַבְּרוּ עִם רִשְׁעֵי אֲפָרִים יִנְתֹּן יִשְׂרָאֵל לְבִנְיָמִין וְיָבּוֹאוּ לְשָׁפוֹט ---]

[נַעֲקוֹב כּוֹל זֹאת וּבְחִטָּאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל מֶה פָּשַׁע יַעֲקֹב הֲלֹא
 [שׁוֹמְרוֹן וּמֵה בָמוֹת יְהוּדָה הָלוֹא יִרְאֶה לְמִן: וְשִׁמְתִי שׁוֹמְרוֹן]
 [לְעִי הַשָּׂדֶה לְמַטְעֵי כָרֶם (ה-ו) - פָּשְׁרוּ עַל מַטִּיף הַכֶּזֶב
 15 [וְאֲשֶׁר הוּאֵה יִתְעֶה אֶת הַפְּתָאִים: וּמֵה בָמוֹת יְהוּדָה
 [וְהֲלוֹא יִרְשָׁלַם - פָּשְׁרוּ עַל מוֹרֵי הַצֶּדֶק אֲשֶׁר הוּאֵה
 [מוֹרֵה הַתּוֹרָה לַעֲדָתוֹ וּלְכֹל לְהַמְתִּיבֵם לִוְסָף עַל בְּחִירֵי
 [אֵל עוֹשֵׂי הַתּוֹרָה] בַּעֲצַת הַיָּחִיד אֲשֶׁר יִנְצֹל [מִיּוֹם
 [מִשְׁפָּט] - [לְעַד] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-]
 20 [וְאֲשֶׁר אָמַר וְשִׁמְתִי שׁוֹמְרוֹן לְעִי (ה) שָׂדֶה
 [לְמַטְעֵי כָרֶם וְהַגְרִית לְגִי אֲבִינִי וְיִסּוּדִי אֲגַלֶּה וְכוּל [פְּסִי] לְיִי
 [יִבְתּוּ - פָּשְׁרוּ] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-]
 [-----]
 | [כֹּהֲנֵי יִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר יִתְעַלּוּ בְּשֶׁר -]
 25 [אֲוִיבִי שֶׁלֶל וְעַרְוִם] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-]
 [כִּי בָאָה עַד יְהוּדָה נָגַע עַד שֶׁעַר עַמִּי עַד יִירוּשָׁלַם. -] - [ח-ט)
 [פָּשְׁרוּ] - [יִדִּין אֲוִיבִי] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-]
 [לְבָגוֹד לֹו] סִיף הוֹן [ה-] - [ה-] - [ה-]
 [-----]
 [-----] 30
 [כְּבוֹדוֹ מִשְׁעִיר] - [ה-] - [ה-] - [ה-]
 [כִּי אֵצֶא מִ] - [ה-] - [ה-] - [ה-]
 [-----]
 [קִרְנֵי: -] [נֶאֱדוֹן] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-]
 35 [יֹו] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-]
 בְּקִרְבֶּךָ
 [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-] - [ה-]
 [אֵתָה תִּרְעֵה וְלֹא תִקְצֹר אֵתָה תִּדְרוֹךְ וַיִּתְּ
 [וְלֹא תִסּוֹף שִׁמְן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה] [לְנִין: וְיִשְׁתַּמֵּר חֻקֹּת עֲמָרִי
 40 [וְכוֹל מַעֲשֵׂה בֵית אֲחָאָב וְתִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתָם לְמַעַן תִּמְי אֹתָהּ לְשִׁמָּה]

- [וְיֵצֵא חוּטֵר מִגֹּזַע] יִשִּׁי וְגִצָּר מִשֶּׁר־[שְׂוִי יִכְרֶה וְנָח] עָלוּ
 30 [רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֶכְמָה] וּבִינָה רוּחַ עֲצָלָה וְגִבּוּרָה] רוּחַ דַּעַת]
 [וְיִרְאֵת יְהוָה: וְהִרְחִיחוּ בִּירְאָתוֹ] יְהוָה [וְלֹא] לְמִרְאֵה [עֵינָיו]
 [יִשְׁפּוּט וְלֹא לְמִשְׁמַע אוֹזְנָיו יוֹכִיחַ: וְשִׁפּוּט בְּצִדִּיק דְּלִים וְהוֹכִיחַ
 בְּמִשׁוֹר לְעֵנָי אֶרֶץ (א-ד) ---
 פִּשְׁרוֹ עַל צֶמַח] דָּוִד הָעוֹמֵד בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים]
 35 [---] יָבוּ וְאֵל יִסּוּמְכֻנּוֹ בְּ[דְבָרִי] תוֹרָה [---]
 [---] כָּסֵא כְבוֹד גִּזְרֵי קְלוּדָשׁ] וּבִגְדֵי רוֹקְמֹו [ת]
 [---] בְּיָדוֹ וּבְכוֹל הַגְּלוּאִי]ם יִמְשׁוּל: וּמִגּוֹ [---]
 [---] כּוֹל הָעַמִּים תִּשְׁפּוּט חֶרְבוֹ: וְאֲשֶׁר אָמַר לֹא [---]
 [---] לֹא לְמִרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוּט] וְלֹא לְמִשְׁמַע אוֹזְנָיו יוֹכִיחַ - פִּשְׁרוֹ אֲשֶׁר [---]
 40 [---] כָּאֲשֶׁר יוֹרוּהוּ בֶן יִשְׁפּוּט וְעַל פִּיָּהֶם [---]
 [---] כִּיֹּא יֵצֵא אֶחָד מִכּוֹהֲנֵי הַשֵּׁם וּבְיָדוֹ בְּגָדִי [---]
 [-----]

פשר מיכה
 (א, ב-ט; ו, טו-טז)

- יְהוָה בְּכֶם
 [לְעַד אֲדֹנָי מִהִכֵּל קָדְשׁוֹ כִּי הִנֵּה] וּ
 יִרְדּוּ עַל בְּמֹותֵי הָאָרֶץ: וְנִמְסּוּ הָהָרִים תַּחַת[וֹ] וְהָעֲמֻקִּים יִתְּבַקְעוּ
 [כִּדְנוֹ] גַּם מִפְּנֵי הָאֵשׁ כִּי מַיִם מוֹגְרִים בְּמוֹרֵד: בְּפִשְׁעֵי יַעֲקֹב כּוֹל
 5 [זֹאת] וּבְחַטְאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל [א, ב-ה) - [פִּשְׁרוֹ] ---
 [---] [---] [---]
 [---] [בְּאַחֲרֵית] (הַיָּמִים) [---]
 [---] [הַ כְּבוֹדוֹ] [---]
 [---] [אֲשֶׁר עָבְרוּ] [---]
 [---] [---] [---]
 10 [-----]
 [---] בְּפִשְׁעֵי

פשר ישעיה

(י, כח - יא, ד)

- [-----]
- [---] לְהִשִּׁיבְכֶם מִמִּדְבַּר הָעַמִּים [---]
- [---] נִשְׁאִי הָעֵדָה וְאַחֲרֵי יִסְעוּ [---]
- [---] בָּא אֶל עֵינֶיהָ עֶבֶר [בְּמִגְרוֹן] [---]:
- 5 [עֶבֶר] מִעֶבְרָה גִבֵּעַ מְלוֹן לְמוֹ חַלְחָלָה [---]:
- [צִהְלִי] קוֹלֵכִי בַת גְּלִים הַקְשִׁיבִי לַיְשָׁה [---]:
- [נִדְדָה] מִדְּמֶנָּה יִשְׁבִּי הַגְּבִים הַעִיזוּ: עוֹד [הַיּוֹם בְּנוֹב לְעִמּוֹד]
- [יְנוּפֶף] יְדוֹ הַר בַּת צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלַיִם (י, כח-לב):
- [---] נִשְׁמַע [פְּתָגָם לְאַחֲרִית הַיָּמִים לְבּוֹא] [---]
- 10 [---] רַחֵם בְּעֲלֹתָיו מִבְּקַעַת עֲכוּל לְלֶחֶם בְּ[בְּנִי]
- [---] יְהוֹדָה וְאַיִן כְּמוֹהוּ: וּבְכוֹל [---]
- [---] וְעַד [גִּבּוֹל יְרוּשָׁלַיִם] [---]
- [---] בְּכוֹל [---]
- [---] כְּתִיבִים אֲשֶׁר יָבּוֹאוּ [---]
- 15 [---] כּוֹל הַגּוֹאִים וּגְבִי [---]:
- [---] וְרִמִּי הַקּוֹמָה גְּדוּעִים [וְהַגְּבוּהִים יִשְׁפְּלוּ: (לג) [---]
- [---] רַחֵם וְנִיקְפוּ סוֹבְכֵי [הַיַּעַר בְּבִרְזֵל (לד) [---]
- [בְּבּוֹא הָעָם לְמִלְחָמָה כְּתִיבִים] [---]
- [---] כְּתִיבִים אֲשֶׁר יִנְתְּנוּ [---]
- 20 [---] הַלְכָנוּ [---]
- וְנִיקְפוּ סוֹבְכֵי הַיַּעַר [בְּבִרְזֵל וּלְכָנוּן בְּאֲדִירִים יְפוֹל: [---]
- [---] בִּי [---] יִשְׂרָאֵל וְעַנְיִי [---]
- [אֲדִירִים וְחֲתוּ וְנָמַס לְכָם] [---]
- [---] הִמָּה גְבוּרֵי כְתִיבִים [---]
- 25 [יַעַר בְּבִרְזֵל הַלּוֹא [---]
- [---] וּלְכָנוּן בְּאֲדִירִים [---]
- [---] בְּיַד גְּדוּלוֹ [---]
- [---] יְרוּשָׁלַיִם בְּבִרְחוֹ מִלְּפָנֶי [---]:

פֶּשֶׁר בִּרְכַת יַעֲקֹב

[-----]

[לוא] יָסוּר שְׁלִיט מִשְׁבֵּט יְהוּדָה - בְּהִיּוֹת לְיִשְׂרָאֵל מִמֶּשֶׁל
 [הַבְּ]רִית יוֹשֵׁב לֹא לְדָוִיד: כִּי הַמַּחֲקֵק הִיא בְּרִית הַמַּלְכוּת
 [וְאֵל] פִּי יִשְׂרָאֵל הִמָּה הַרְגָּלִים: עַד בּוֹא מְשִׁיחַ הַצֶּדֶק, צֶמַח
 5 דָּוִיד, כִּי לוֹ וּלְזָרְעוֹ נִתְּנָה בְּרִית מַלְכוּת עִמּוֹ עַד דּוֹרוֹת עוֹלָם אֲשֶׁר
 שְׁמֵרָה [---] דּוֹרֶשׁ הַתּוֹרָה עִם אֲנָשֵׁי הַיַּחֲד כִּי
 [-----] הִיא כְּנֶסֶת אֲנָשֵׁי [---]
 [-----] נִתֵּן
 [-----]

פֶּשֶׁר שְׁמוּאֵל ב'

(ז' יא - יד)

[-----]

[וְהַ]גִּיד לְכָה יְהוָה כִּי אֵת יִבְנֶה לְכָה: וְהַקִּימוֹתִי אֵת וְרַעְכָּה אַחֲרֶיכָה
 וְהַכִּינּוֹתִי אֵת כֶּסֶף מִמֶּלְכָתוֹ
 [עַד עוֹלָם]: אֲנִי [אֶ]הְיֶה לֹא לְאָב וְהוּא יְהִי לִי לְבֵן (ז', יא - יד) הוּא צֶמַח דָּוִיד
 5 הָעוֹמֵד עִם דּוֹרֶשׁ הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
 [יְהוָה] בְּצִיּוֹן בָּא תְּרִית הַיָּמִים, כְּאֲשֶׁר כָּתוּב וְהַקִּימוֹתִי אֵת סוֹכֵת דָּוִיד
 הַנּוֹפֶלֶת (ע"פ עֲמוֹס ט, יא), הִיא סוֹכֵת
 דָּוִיד הַנּוֹפֶלֶת, וְאֶחָד יַעֲמֹד לְהוֹשִׁיעַ אֵת יִשְׂרָאֵל
 [-----]

בנספחים מובאים מכסמים קטועים מתוך פשרי ברכת יעקב, שמואל ב, ישעיה, מיכה, נחום, צפניה, ותהלים ושאר קטעי מגילות עד כמה שנתפרסמו.

החשוב שבמכסמים הוא "פשר נחום" המזכיר את השמות דמטרים ואנתיכוס, והרי זוהי הפעם הראשונה שאנו מוצאים במגילות שמות מפורשים. קרוב לוודאי שהכינוי "כפיר החרון" שבמגילה זו מכוון לאלכסנדר ינאי, ואם כן יש לראות בשני השמות הקודמים אישים בני זמנו. "דורשי החלקות" הנזכרים בה ובשאר המגילות הם ללא ספק הפרושים; משום חידוש יש גם במגילה שהכילה כנראה סדר תפילות, ובתוכה "תפילה ליום הכיפורים" (עי' עמ'...).

שאר המגילות דומות בתוכנן ובלשונן למגילות הידועות. ידוע כי מן המכסמים הללו נמצאים קטעים נוספים ויש לשער כי לבשיתפרסמו יבהירו קצת דברים סתומים. ואלה הם מקורות הקטעים:

פשר ברכת יעקב, פשר שמואל ב' ופשר ישעיה — JBL 1956 p. 174—182

פשר מיכה — RB 1952 p. 412—418 QCI p. 77—80

פשר נחום — י. ידין, המגילות הגנוזות עמ' 116—117; JBL 1956 p. 89—93

פשר צפניה — QCI p. 80

פשר תהלים (א) — המגילות הגנוזות עמ' 114—116; JBL 1956 p. 94—95

פשר תהלים (ב) — QCI p. 81—82

קטע מספר רויס — QCI p. 102—107

מתוך אחת המגילות — QCI p. 132—133

סרך הברכות — QCI p. 118—130

מתוך סדר תפילות — 152—155, QCI p. 136

מתוך מגילת שלוש לשונות של אש — 130—132, QCI p.

שריד מתוך אחת המגילות — 24—31, REJ, 65 (1913) p. עדה ועדות עמ' 124.

נספחים

קבע 47 {ה נשטח } {גריבים לוא כ} לי סאז כונגתי ל לוא יכוא כר כסכניתי ותככ	י רומס י]] ביח	קבע 46 {רעתה {יש בטומט {שפוט בסרום {ביושבי	[צדקה וע] {קב לחת בעת עזגור {ים כול שכן ומשחית {ברשתם ולשלחם גוי כ} {איש זורן במרבי מעל וע} {בים בבסר כי כול רוחות} {הרשיעו בחייהם } {ל}	קבע 48 {ד כטוני } {בורכה י} {מכה בהל אוין} {רש על ידי גבורת} {כפי } {ל}
קבע 51 { ער } { לא } { ים ת } { ים } { כיא איין ט } { ית }	י { יצר ב } {טו ויע} {ח לסל} { ורוי פשעי } {גוי ע } {ל}	קבע 50 {ולרהם} { יתה א } { עותמר } {מע}	קבע 49 {ולרהם} { יתה א } { עותמר } {מע}	קבע 48 {ד כטוני } {בורכה י} {מכה בהל אוין} {רש על ידי גבורת} {כפי } {ל}
קבע 55 { ים ולגלות גמרות י } {פילנו ערת רום נאין } {ל }	קבע 54 {כשמחה ו } {וכרכה ב }	קבע 53 { יש } {ירו בישט } {י הקר }	קבע 53 { יש } {ירו בישט } {י הקר }	קבע 52 { עצמתה ורפה } { בישט ללוא מקון } { ואני יצר }
קבע 60 {ה } {כ } {ר }	קבע 59 {----- } {--- את } { קצ תעין } {ים לס }	קבע 58 { אב } { להפ } { יר } {ח ולהבי } { קצ טשפמכ } { לרוות בשכ }	קבע 57 {---שט } { יד קצ } { בטשפטו } {---כבש }	קבע 56 {ו } { יכוא } { וכבוד } { בו וה } { סח }
קבע 66 {-- } {ע וס } {צל ע } {-סר } { יע }	קבע 65 {---- } { כיא מאון } {ולטהר פיט } {ברצונכ }	קבע 64 {---- } { פתה ליחות } { יבעי }	קבע 63 {ו וול } {ים ובסוד קר } {--- }	קבע 62 { שר } { רצו } {בל }
קבע 61 {-- } { תהס } {ותי }	קבע 61 {-- } { תהס } {ותי }	קבע 61 {-- } { תהס } {ותי }	קבע 61 {-- } { תהס } {ותי }	קבע 61 {-- } { תהס } {ותי }

קטעים

קסע 19	[בַּת יִשְׁשׁוּל בִּשְׂר]	[שִׁים לֹכְ]	[ם]	קסע 22	[יִי־]
	[י־הוּא וּתְבֹן בַּעֲדֵי אֶת־יִי]	[לִשְׁפּוּט בִּם]	[יֵד־רִי־רִי־נִדִין־]		[בִּבּוּל]
	[רִקִּיעַ עַל בְּנֵי־רֹחַ לִיעִי־]	[י־רִקִּיעַ קוֹדֶשֶׁךְ]	[אֶתְּהָם אִבְלִ]		[י־עַם תַּעֲנִ]
		[כֹּל טַהֲשִׁבוּתְךָ לִבּוּל קִצִּי עוֹי־]	[נָנַע וּבִכְרוּת־יִי]		[]
	[י־]	[בִּם בַּעֲבֹר]	[כֶּה אֵל]		[לֵאלֹהֵי וְלֹה־]
					[י־רִצּוֹנְךָ]
					[י־יִבְרַךְ]
קסע 23	[יִתִּי־יִי] [י־כִי]	[בִּשְׂבוּכֶךְ־יִי]	[נִי בְרוּי־]	קסע 26	[מִי־יִי]
	[י־עוֹלָמִי]	[דַּת קְדוֹשׁ]	[י־ם בִּסְבִיבוּתֵי סָן־יִלְדֵּם]		[אִמַּת־יִי]
	[י־בְהַמְנוֹן רַחֵם]	[עֵ בִין מִי־יִי]			
	[נִכְחֵ] [לֵ]	[עִים וִי־יִי]			
קסע 27	[עַר]	[י־יִי]	[בִּ]	קסע 30	[בְּרַחֲבִי]
	[לֵאלֹהֵי אֱלֹהֵי־יִי]	[י־נְהִית בַּתְּבֹל]	[י־חֻזְנוֹ]		[בִּשְׂר וּסוֹד רֹחֵהוּ]
	[י־עֵץ־יִי בִשׁ]	[י־לֹאנְשֵׁי־יִי]	[בְּחֻזֹּת]		[שֶׁר בְּרִי־]
קסע 32	[קוֹדֶשֶׁךְ]	[קִלְהַתְּבוּנוֹן]	[לִכְהֵ] [וְהַגִּדִי]	קסע 35	[עוֹנוֹן־יִי]
	[כִּי בִי־יִי]	[וְהִידִי]	[י־עַר]		[כִּי אֵין כֵּ]
		[לֵ]	[אֲרַם]		[י־וְתוֹדֵר]
קסע 38	[דְּרוֹשִׁם]	[שְׁשִׁמְטֵ]	[תִּ אִי־יִי]	קסע 42	[חֲפִלָּא]
	[וּבְרוּכֵי שְׁמֵי־יִי]		[טַעֲנָה]		[רִגְסִלָּא]
					[כּוֹדֻכָּה]
				קסע 43	[בַּחֲרוּ בִּ]
					[כֵּן]
					[שֶׁ]
קסע 44	[שְׁמִי]				[צִדִּיק כִּי]
					[וְהִי]
					[כֵּן]

[—]אחך וקנאת משפ[ט]
 [—] ורזי מחשבת ורזי[—]
 [—] לעולמי עד אתה הוא [—]
 5 [—] הוד כבודך ובעומק [—]
 [—] רע חוכמה ואול[ת]
 [—] לת[—]

קטע 18

[—] עו[—]
 [—] אוזני [—]
 [—] שכל ומבקשי בינה [—]
 [—] עוני וברורי מצרף [—]
 5 [—] נצופים לישועתך [—]
 [תמו]ט תבל ולנחול [—]
 [—] עשי[—]

5 [---] נת[-----]
 [---] מ[-----]
 [---]
 [---] דף

קטע 15

[-----]
 [---] א[שי עולם]
 [---] הת[---] ש[התהלכו]
 [---] ולקחין פתאים בכות גבורתך
 5 [---] ת[---] ולקחין אנוש חקר כול
 [---] אתה אדוני א[שר ה] כינותה
 [---] ד[עם רוב טוב קדושים] שומ[---]
 [---] ת[כול בינה ו] [מ] בינתך לא
 [---] צדק

קטע 16

[---] מרות[-----]
 [---] שוקים[-----]
 [---] ר[חמיו על אביונים]
 [---] ה[ומי מתכו]
 5 [---] ה[ומי מתכו גבורתך]
 [---] עולם מי חוש[ך]
 [---] קדומים[-----]
 [---] רתכה[-----]

קטע 17

[---] ש[---] רוחב[-----]

[---] קֹדֶשׁ וְכֹאשֶׁר בְּנִפְשָׁ[כה] [-----]
 10 [---] לְשִׁמְךָ תִּבְרִי[אני] בְּעֵדֶת [-----]

קטע 12

[---] קֹדֶשׁ בל יטה[---] לאש[---] ר[ל] [---]
 [---] עֵד עוֹלָם [---] מְקוֹר אֶנֶן [-----]
 [---] וְלִהְיוֹתָ שֶׁךְ בְּפִי כָל מַעֲשֶׂיךָ [---] מל[-----]
 [---] עוֹלָם וְרוּחַ עוֹרְךָ קָ[שה] לְדַמָּמָה [---]
 5 [---] לְהַאֲזִין קוֹל נִכְבֵּד [---] ש[-----]
 [---] ר[---] וְיִחַי גְּעוֹנָה מְעוֹל [-----]
 [---] מ[-----]

קטע 13

[---] כוֹל [---] ו[---] [-----]
 [---] שִׁפְתָּהּ הִבִּיא בְּמִסְפָּר
 [---] גְּדוֹלָתוֹ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ
 [---] וְהַיְדֵךְ מִשְׁפָּט כּוֹלָם
 5 [---] דֶּךְ וְיָמָה גְּחָשְׁבוּ ע[---]
 [---] הֵיוּ וְלֹא יַעֲשֶׂה כוֹל
 [---] וְלַעֲצָתְךָ פָּקֵד א[---]
 [---] עִם [---] א
 [---] אֵל [-----]

קטע 14

[---] מְרוּחַ
 [---] תִּאֲנֶה בְּלוֹא
 [---] לֹא מִשְׁפָּט
 [---] כְּדוֹנָג [-----]

[-----]ם בַּעֲבוּתִי רוּחַ וּתְכוּנָה
 [---]יכָה בְּמַעוֹן כְּבוֹדָהּ וְאַתָּה
 [---]אָסִיר עַד קֶצַּר צוֹנָה
 [---]רְמוֹת כּוֹחַ וְרוּב בְּשֶׁר לְהַרְשִׁיעַ
 10 [---]א לְהַכִּין בְּסוּד עֲמָכָה
 [---]מְזוּרִים כּוֹל [---]
 [---]גְּדוֹל [---]ל [---]

קטע 10

[-----]נִכָּה [---]שְׂכַלְתִּי [-----]
 [---]אִכָּה מֶה נָּשִׁיב כִּי גִמְלָתְנוּ וּ
 [---]לֹא יַעֲצָרוּ כּוֹחַ לְדַעַת בְּכָבוֹד [---]
 [-----]לִלְיָה לְפִי שְׂכָלָם וְכָפִי דַעַתָּם [---]
 5 [---]לְאִין הָשִׁב [---]לְקִץ יִשְׁמִיעוּ וּמִי [---]
 [---]וְאַנְחֵנוּ בְּיָחַד נוֹעֲדֵנוּ וְעַם יוֹדְעִים [---]
 [נְשׁוּחִ]ת עַם גְּבוּרִיכָה וּבְהַפְלֵא נִסְפָּרָה יָחַד
 בְּדַע [וְתִיכָה]
 [---]וְאַצְאֲנוּ הוֹד [---]בְּגִי אִישׁ בְּיָד [יָה] [---]
 10 [---]פִּלֵּא מֵאֲדָה [---]
 [---]ב לְמַש [-----]רְנָה [---]

קטע 11

[-----]
 [---]מִדָּה לְכוֹל שְׁנֵי עוֹלָמִים [---]
 [---]מְקוֹר כּוֹל חוֹתֵם נֶפֶשׁ [---]ש [---]
 [---]רוּחַם בְּגִי אִישׁ לְפִי שְׂכָלוֹ [---]ח [---]
 5 [---]מְלָכוּתוֹ מִי עֲשֶׂה כּוֹל אֱלֹה [---]
 [---]תָּם וְלֵךְ חֲמַד וּבְצִדֵּק תִּשְׁמְנוּ [---]
 [---]לְפָנֶיךָ [---]תָּהוּ וְיִצְרָח [מָר]
 [---]יַעֲנֶה נִכְבְּדָתָה מְכוֹל אֵל [---]

[-] עולם וְכוּשְׁלִי אָרֶץ ו[-] 5
 [-] וְשִׁמְחַת עוֹלָם בְּמָכוֹנוֹ [-]
 [-] ידעתי [-] להוֹדִיעַ גְּבוּרָה ו[-]
 [-] אל [-] בְּדַעְתָּם בְּרִית חֶסֶד [-]
 [-] אל הַצֶּדֶק וְהַשְׁכָּל [-]
 [-] ה[-] בְּכֹחַ גְּבוּרָה ו[-]
 10 [-] מַלְכֵי אָדָם מֶה בָּשָׂר לְאֵלָה [-]
 [-] מתו [-] וְלִהְיוֹת צַב בְּמַעֲמָד [-]
 [-] רומם [-] לְהָשִׁיב דְּבָר ב[-]
 [-] ל[-] ו[-] ו[-]

קטע 8

ל[-]
 מענ[-]
 יתרומ[-]
 עֲצָה ו[-]
 5 מְשָׁרְתִים [-]
 וְהַכִּירוּם [-]
 וְלִהְיוֹת ל[-]
 סִפְרָתִי וְע[-] אֵל
 הַדְּעוֹת [-] פִּי [-]
 10 לְמַשְׁכִּיל מו[-]
 בִּיא[-]

קטע 9

בְּשָׂר [-]
 דְּכָה [-]
 אֲבִי [-]
 לְהַשְׁנוֹת [-]
 5 וּפְפוּ בֵּה כוֹל [-]

וְעֵדָן לְדֹרֵי גִצְחַ וּבְרוּם רִשְׁעָה לִמ[-----]
 רָבָה אֲנִינָם לְכָלָה וְנָגַד כּוֹל מַעֲשֵׂיכָ[ה]
 חֲסִדִּיכָה וְלִדְעַת כּוֹל בְּכַבֻּדָּהּ וּלְפ[-----]
 10 מִשְׁפֹּט אֲמַתָּהּ וְאוֹזֶן בְּשֶׁר גְּלִיתָהּ ו[-----]
 לְבָכָה וְקֶצַע תַּעֲוִדָה הִשְׁפִּלְתָּהּ לִב[-----]
 וּבְיוֹשְׁבֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה וְגַם[-----]
 חוֹשֶׁף תִּרְיֵב לֹא צו[-----] דוֹק וּלְהֵר[-----]
 וְלֹא לְהַפְרֹד[-----] בִּרְכָה[-----]

קטע 6

[-----] רשע
 [-----] ׀ם וּבְמִשְׁפָּטִים
 [-----] מִמְזִרִים לְהִרְשִׁיעַ בְּבִשָּׁר
 [-----] בֶּן רוּחָם לְהוֹשִׁיעַ
 5 [-----] לֹא רְוִיכָה גְלִיתָהּ
 [-----] אֲנִי לְבִשָּׁר יִדְעָתִי
 [-----] אֲשֶׁם עֲוֹלָה בְּקֶצַע
 [-----] יֵה וּלְכוֹל מִבֵּית
 [-----] וְלֹא יִכְחַד
 10 [-----] בְּדָתָהּ מִבְּנֵי
 [-----] בּוֹלוֹת עַמִּים
 [-----] לְהַרְבוֹת אֲשָׁמָה
 [-----] עֲזֹבְתָם בְּיָד
 [-----] בְּלִיעַל [-----] א[-----] ד

קטע 7

עוֹד [-----] חִמ[-----]
 רוּם לְאִין שְׁרִית [-----]
 וְגִבּוֹמָה בְּקוֹמָה וְעַם [-----]

קטע 4

[-----]גת[-----]
 [-----]אָשֶׁר [-----]
 [-----]עָרָב וְבוֹקֵר עִם [-----]
 [-----]נְגִיעֵי גֶבֶר וּמִמֶּכָּה [-----]
 5 [-----]וְרֵת יִצְפּוֹ וְעַל מִשְׁמָרְתָּם [-----]
 [-----]תִּגְעַר בְּכֹל שָׁטָן מִשְׁחִית וּמֵר [-----]
 [-----]בָּה וְאַתָּה גְּלִיתָהּ אוֹזְנֵי כִי [-----]
 [-----]וְ[-----]אֲנוֹשׁ וּבְרִית פִּתּוּ כֶּם וַיְבֹא [-----]
 [הַנֶּשֶׁךְ] כְּחוֹת לְפָנֶיךָ וְאֲנִי פָחַדְתִּי מִמִּשְׁפָּטְךָ [כִּי אֵי
 מִי יִצְדָּק]
 10 [לְפָנֶיךָ] וּמִי יִזְכֶּה בְּמִשְׁפָּטְךָ וּמֵה אֶפֶה [ו]
 [לְהִבָּ] יֵאָנוּ בְּמִשְׁפָּט וְשָׁב אֶל עֲפָרוֹ מֵה [-----]
 [אוֹדְכָה אֵלֶי כִי] לִי [פֶתַח]תָּה לְבָבִי לְבִינְתְּךָ
 וְתִגַּל אוֹנָן]
 [-----] לְהַשְׁעֵן עַל טוֹבְכָה וַיָּהֶם לִבִּי [-----]
 [-----] וּלְבָבִי בְּדוֹגַ יָמַס עַל פֶּשַׁע וְחַטָּאָה
 15 [-----] תִּמְיָה: בְּרוּךְ אַתָּה אֵל הַדְּעוֹת אֲשֶׁר הִכִּינוּ [תָּה]
 [-----] וְתַפְגַּע בְּעַבְדְּךָ: זוֹת לְמַעַנְךָ כִּי אֲדַעֲתִי
 [נִפְלְאוֹתֶיךָ] וְאֵיחָל בְּכֹל הַיּוֹתִי וְשִׁמְךָ אֶבְרָכָה תָּמִיד:
 [-----] קִיָּה לִי [-----] דַּכָּה אֵל תַּעֲזוּבֵנִי בְּקִצִּי
 [-----] וּבְבוֹדְךָ וְטֹלֹבְכָה
 20 [-----] עַל [-----]

קטע 5

(כ) [-----] מִשְׁפָּט צִדִּיק [-----]
 [-----] לְהַפְרִידָם מִמַּעֲמַד [-----]
 [-----] וְעִם עֲדַת קְדוֹשֵׁיכָה בְּהַפְלֵא [-----]
 [עַד] עַל [ו] לָם וְרוּחוֹת רְשָׁעָה תְּבִית מֵא [-----]
 5 [-----] לֹא יִהְיֶה עוֹד: וְתִשָּׁם מְקוֹם ר [שְׁעָה]
 רוּחוֹת עוֹלָה אֲשֶׁר יוֹשְׁדוּ לְאַבָּל [-----]

[-----] ומאור גליתה ולוא להשיב
 [-----] ק[דשכה הניפותה לכפר אשמה
 [-----] מ[ש]ריתים עם צבאכה ומתהלכים
 15 [-----] בות מלפניכה כיא נכנוו באמתכה
 [-----] הפלתה אלה לכבודכה ומצידוק
 [-----] ל[-----] ל עול יצר נתעב
 [-----] יצר נתעב
 [-----] אל ש[-----]
 [-----] לחזקם[-----]
 [-----] בנחלתו[-----]
 [-----] כול מכ[-----]
 [-----] תב[-----]
 [-----] על[-----]

קטע 3

(יט)[-----] שה[-----]
 [-----] הוא[-----] ה נפתחה דרך ל[-----]
 [-----] נתיבות שלום ועם בשר להפליא [-----]
 [-----] ופעמי על מט[מ]וי פחיה ומפרש[יה]
 5 [-----] אשמר ביצר עפר מהתפררי ומתוך דונג[-----]
 [-----] מקני אפר: איכה אעמוד לפני רוח סוע[ה]
 [-----] וישמורהו לרזי חפצו כיא הוא ידע
 למ[עשיהם]
 [-----] ר כלה ופח לפח יטמונו צמי רשעה [-----]
 [-----] ו בעול ותמו כול יצר רמיה כיא לא [-----]
 10 [-----] לאין ואפס יצר עולה ומעשי רמיה [-----]
 [-----] ואני יצר ה[חמר]
 [-----] מה יתחזק לכה: אתה אל [-----]
 [-----] עשיתם ומבלעדיכה לוא [-----]
 [-----] יצר העפר ידעתי ברוח אשר נתתה בי [-----]
 15 [אש]מה [ומע]ל עולה ורמיה יגורו וחדל זדון [-----]
 [מ]עשי נדה לתחלויים ומשפטי נגע וכלה [-----]
 [-----] ח[-----] ש[-----] לכה חמה וקנאה נו[-----]
 [-----] יצר[-----]

קטעים

קטע 1

1. [יח]-----[קו]דש אשר בשמים
 [ג]דול והואה פלא וְהֵם לוא יוכלו
 [חכמו]תִּיכָה וְלוא יַעֲזוּרוּ לְדַעַת בְּכוֹל
 [ומה אִפְהוּא ש]ב אֵל עֲפָרוֹ: וְאֲנִי אִישׁ פֶּשַׁע וּמְגוֹלָל
 5 [אשמת רשעה ואני בקצִי חרון
 [לְהַתְקוּמָם לִפְנֵי נִגְעִי וְלְהַשְׁמֵר
 [ענו אֵלֶּה כִּיֹּא יֵשׁ מִקְנֶה לְאִישׁ
 [געל ואני יצר החמר וּשְׁעִנְתִּי
 [אלי ואדעה כִּיֹּא אֶמֶת
 10 [אחור ואני בקצִי אֶתְמוּכָה
 [מה בַּמַּעֲמָד הָעֲמֻדָּתִי כִּיֹּא
 [אִישׁ וַתְּשִׁיבֵהוּ וּבִמָּה [-----]
 [היצר [-----]

קטע 2

[-----]הו[-----]
 [אִים וְשָׁלָלָהּ [-----]
 [וּבְאַרְצָהּ וּבְבָנֵי אֱלִים וּבְבָנֵי [-----]רוע[-----]
 [לְהַלְלָהּ וּלְסַפֵּר כּוֹל כְּבוֹדָהּ: וְאֲנִי מָה כִּיֹּא מַעֲפָר לְזִמְתִּי: וְאִתָּה]
 5 [אֵל לְכַבֹּדָהּ עֲשִׂיתָה כּוֹל אֵלֶּה כְּרוּב חֲסֹד כָּה: תֵּן מַשְׁמֵר צִדְקָהּ
 [ה תָּמִיד עַד פֶּלֶט: וּמְלִיצִי דַעַת עִם כּוֹל צְעוּדֵי וּמוֹכִיחֵי אֶמֶת
 [כִּיֹּא מָה עֲפָר בְּכ[-----] מַעֲשֵׂה אֶפְרַיִם לוא הִנֵּה וְאִתָּה
 [יָצָר]חֲמָר וּמִצּוֹ[-----] רְצוֹנָהּ: וְעַל הַבָּנִים תִּבְחָנִי
 [נֹו וּלְכָה[-----]ל[-----]בְּרִי וְעַל עֲפָר הַגִּיפּוֹתָהּ רוּחַ
 10 [בְּטִיט[-----]בְּסוֹד] אֱלִים לְהַחֲדוֹ עִם בְּנֵי שְׁמִים
 [תְּשׁוּבָת חוֹשֶׁךְ כִּיֹּא וְלֹם וְאִין תְּשׁוּבָת חוֹשֶׁךְ כִּיֹּא

י[-----]

לב[-----]

כִּיֹּא[-----]

כל[-----]

- 5 מְזַמֶּה אֲשֶׁר הוּא- [-----] אִפּוּ עַל- [ך וְתִאֲמָנָה בְּאִמּוֹנָה]
 עֲבָדְכָּה עַד עוֹלָם [שמועות פְּלִאָכָה לְהוֹפִיעַ
 לְעֵינַי כּוֹל שׁוֹמְעִין- [-----] בִּימֵינוּ עֲוֹנָה לְנֶהֱל [ל-] [-----]
 בְּכֹחַ גְּבוּרַתְכָּה [-----] לְשִׁמְכָה וְיִתְגַּבֵּר בְּכַבּוֹדְכָּה [-----]
 אֶל תֵּשֵׁב יְדְכָה [-----] לְהִיּוֹת לוֹ מִתְחַזֵּק בְּבְרִיתְכָּה [-----]
 וְעוֹמֵד לְפָנֶיךָ [-----] מִקְאוֹר פְּתֻחָה בְּפִי עֲבָדְכָּה וּבְלִשׁוֹנוֹ
 תִּקְרָה עַל קוֹ [-----] לְהַשְׁמִיעַ לִי צָר מִבִּינָתוֹ וּלְמַלּוּצַּ בְּאֵלָה
 לְעֶפֶר כְּמוֹנִי: וְתִפְתַּח מְקוֹר [לְהוֹכִיחַ לִי צָר חֹמֶר דְּרָכּוֹ וְאִשְׁמוֹת יְלִיד
 אִשָּׁה כְּמַעֲשֵׂיו וְלִפְתַּח מְקוֹר [לְהַצִּיר אֲשֶׁר סְמַכְתָּה בְּעוֹנָה
 ל-] [כְּאִמְתְּכָה מִבֶּשֶׁר [-----] טוֹבָה לְבָשָׂר עֲנִיִּים לְרֹב רַחֲמֶיךָ:
 15 [ע מִמְקוֹר [-----] [נִכְ] אֵי רוּחַ וְאֵבָלִים לְשִׁמְחַת עוֹלָם
 [-----] [תִּים ל-] [ל-] [שע יְלִיד אִשָּׁה]
 [-----] [כָּה] [צִדְקַתְכָּה
 [-----] [א רִאֲיִיתִי זֹת
 [-----] וּמָה] אֲבִיט בְּלוֹא גְלִיתָה עֵינַי וְאִשְׁמָעָה
 20 [השם [לְ] כִּי אֶלְעָרֵל אוֹיֵן נִפְתַּח דָּבָר וְלֵב
 [-----] [אֲדַעָה כִּי אֶלְכָה עֲשִׂיתָה אֵלָה אֵלֵי וּמָה כָּשָׁר
 [-----] פִּלְאִי וּבְמַחְשַׁבְתְּכָה לְהַגְבִּיר וּלְהַכִּיז כּוֹל לְכַבּוֹדְכָּה:
 [-----] אֲבָא דַּעַת לְסִפּוֹר לְבָשָׁר גְּבוּרָתוֹ וְחֹזְקוֹ נְכוֹנוֹת לְיְלִיד
 וְאִשָּׁה: [-----] אוֹתָהּ בְּבְרִית עֲמָכָה וְתַגְלָה לֵב עֶפֶר לְהַשְׁמֵר
 25 [מְכַל רַע לְהַצִּילָנוּ] מִפְּחֵי מִשְׁפָּט לְעוֹמֵת רַחֲמֶיךָ: וְאֵי יִצָּר
 [חֶמֶר [-----] וְלֵב הָאָבִן לְמִי נִחְשַׁבְתִּי עַד זֹת כִּי
 [-----] [פְּתֻחָה בְּאוֹיֵן עֶפֶר וְנִהְיִית עוֹלָם חֲקוֹתָה בְּלֵב
 [-----] [השבתה לְהַבִּיא בְּבְרִית עֲמָכָה לְעִמּוֹד
 [-----] [בְּמִכּוֹן עוֹלָם לְאוֹר אוֹרְתוֹם עַד נִצַּחַת וּמְקוֹר] חוֹשֶׁה
 30 [אֵי] [סוֹף וְקִצִּי שְׁלוֹם לְאֵיזוֹ חֶמֶר]
 [-----] [וְאֵי יִצָּר הָעֶפֶר [-----]
 [-----] [ה אִפְתָּה [-----]
 [-----] [צ-] [-----]

-] ה ואני על דְּבָרֶיךָ קר[-----]
- 20] -----] מ[-----] משפלת מדה מ[-----]
- יין[-----] מְגוֹלָה בְּלֹא מ[-----] עופ[-----]
-] בים אוֹכֵלֶת יוֹשְׁלָכֶיךָ [-----]
-] ת ביבושה ומכש[-----]
- 5] -----] פוֹנְעוֹת פֶּתַע פֶּתְאוֹם [-----]
-] מְשַׁפֵּט מְרוֹחַ דּוֹרֵשׁ [-----]
-] תרמה ב[-----] מצוה מְרוֹחַ כּוֹשֶׁלֶת [-----]
-] בְּנִיָּעִי ב[-----]
-] מְנַסְתָּרוֹת אֶשְׁר [-----] אֶשְׁר לֹא הַשִּׁיגוֹם בּמ[-----]
- 10] -----] ומְשַׁפֵּט קצ[-----] מַחֲשָׁבוֹת רִשְׁעָה נַעַר[-----]
- מְדִיָּן ומְשַׁפֵּט אַחֲרוֹן[-----] עֲבָדְךָ מְכֹל פֶּשְׁעָיו [-----] רַחֲמֶיךָ [-----] בְּרַחֲמֶיךָ בְּיַד מוֹשֶׁה [-----] עוֹזֵן וְחַטָּאָה וְלִכְפֹּר בַּע[-----] ומַעַל [-----] מוֹסְדֵי הָרִים וְאֶשְׁלִי [תַּפְתָּ] בְּשֹׁאֵל תַּחֲתֶיהָ וְאֵת הַנּוֹ [-----] בְּמִשְׁפָּטֶיךָ [-----] לְעוֹבְדֶיךָ בְּאַמּוֹנָה [לְהַחְיֹת זֶרַעַם לְפָנֶיךָ כֹּל הַיָּמִים וְשֶׁם [-----] תִּקְיָמוֹתָהּ [-----] שֶׁעַ וְלִהְיוֹתָ לְךָ כֹּל ע[-----] וְלִהְיוֹתָ לְךָ כֹּל כְּבוֹד אָדָם [בְּרוֹב יָמִים 15] [-----] מְרוֹחוֹת אֶשְׁר נִתְּתָה בִּי אֶלְמִצָּאָה מַעֲנָה לְשׁוֹן לְסַפֵּר צִדְקוֹתֶיךָ וְאֶרֶץ אֲפִים [-----] וּמַעֲשֵׂי יָמִין עוֹזֵךְ [לְהַתְּנוֹת עַל פֶּשְׁעֵי רַאשֻׁנִּים וְלִהְיוֹתָ לְךָ כֹּל רֹעַ] מַעֲשֵׂי וְנִצּוֹת [לְבָבִי] בִּי בְּנִדָה הַתְּנוֹלֶלֶתִי וּמִסּוֹד [עֲרֹנִי] תִּי וְלֹא נִלְאָתִי [-----] לָךְ אֶתָּה הַצִּדְקָה וְלִשְׁמֶךָ הַבְּרָכָה לְעוֹלָם [-----] צִדְקָתְךָ וּפְדִיָּה 20] [-----] תָּמוּ רִשְׁעִים: וְאֵנִי הַבִּינֹתִי בִּי אֶת אֶשְׁר בְּחַרְתָּה [צִדְקָה] דְּרָכֹךְ וּבִשְׁכָּל [וְתַחֲשִׁכְהוּ מִחֲטֹא לָךְ וּל[-----] לֹב לֹב עֲנוּתוֹ בִּיסוּרֶיךָ וּבִנְס[-----] לָבֹ [שְׁמוֹר] עֲבָדְךָ מִחֲטֹא לָךְ וּמִכְשׁוֹל בְּכֹל דְּבָרֵי רְצוֹנְךָ חוֹק מ[-----] ד עַל רוּחוֹת [לְהַתְּנוֹתָ לְךָ בְּכֹל אֶשְׁר אֶהְבֵּתָה וְלִמְאוֹס בְּכֹל אֶשְׁר שָׁנְאַתָּה הַיָּשָׁר וְ] הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ [-----] לֵתֶם בְּתַכְמִּי בִּי רוּחַ בְּשִׁלְר [לְעֲבָדְךָ:
- 25] [אֹדְכָה בִּי] הַיָּפוֹתָה רוּחַ קוֹדֶשְׁלָכָה עַל עֲבָדְךָ [לְטָהֵר מֵאֲשָׁמָה אֶת לְבֹ [-----] ש וְאֶל כֹּל בְּרִית אָדָם אָבִיט [-----] הַיָּמָאוֹהָ [-----] יָגִיה וְאוֹהִבֶיהָ [-----] לְעוֹלָמִי עַד [-----] יִחְאוּרְכָה וְתַעֲמַד מֵא[-----]
- אֹדְכָה לְאֵין הַשֵּׁב [-----]
- כִּי־אֶתְּכָה אֹר ל[-----]
- וְתִגַּל אוֹזֵן עֶפֶר [-----] וְהוֹל [-----]

עוֹבֵב מִכּוֹל חֻקֶּיהָ: וְאֲנִי יִדְעָמִי בְּבִינְתָּהּ כִּי לֹא בִיד בָּשָׂר [יִבְחַר] אָדָם
 דְּרָכּוֹ וְלֹא יוֹכֵל אֲנוֹשׁ לְהִכִּין צַעְדּוֹ: וְאִדְעָה כִּי בִידָהּ יֵצֵר כּוֹל רוּחַ [----- ב]וֹ
 הַכִּינּוּתָהּ בְּטָרֶם בְּרֹאֲתוֹ: וְאִיכָּהּ יוֹכֵל כּוֹל לְהַשְׁנוֹת אֶת דְּבָרֶיהָ: רַק אֲתָה [בְּרֹא]תָהּ
 15 צִדִּיק וּמִרְחָם הַכִּינּוּתוֹ לְמוֹעֵד רִצּוֹן לְהַשְׁמֵר בְּבִרְיָתָהּ וּלְתַהֲלָהּ בְּכּוֹל [וְלַח]מּוֹל עָלָיו
 בְּחֵמּוֹן רַחֲמֶיהָ וּלְפִתּוֹחַ כּוֹל צָרַת נַפְשׁוֹ לִישׁוּעַת עוֹלָם וּשְׁלוֹם עַד וְאִין מַחְסוֹר: וְתָרַם
 מִבָּשָׂר כְּבוֹדוֹ וּרְשָׁעִים בְּרֹאֲתָהּ [לְקָצִי תַר]וֹנָכָהּ וּמִרְחָם הַקִּדְשָׁתָם לַיּוֹם הַרְגָּה:
 כִּי הִלְכוּ בְּדֶרֶךְ לֹא טוֹב וַיִּמָּאֲסוּ בְּבִרְיָתָהּ: דְּבָרָהּ תַּעֲבֹכָה נַפְשָׁם וְלֹא רָצוּ בְּכּוֹל אֲשֶׁר
 צִוִּיתָהּ וַיִּבְחָרוּ בְּאֲשֶׁר שָׁנְאָתָה: כּוֹל[-----] לְכַבּוֹדָהּ הַכִּינּוּתָם לַעֲשׂוֹת בָּם שְׁפָטִים גְּדוֹלִים
 20 לַעֲיִי כּוֹל מַעֲשִׂיהָ וְלִהְיוֹת לְאוֹת [-----] לְכּוֹל בְּאִי עוֹלָם לְדַעַת [כּוֹל] אֶת כְּבוֹדָהּ וְאֶת כּוֹחָהּ
 הַגְּדוֹל: וְמָה אִפְּהוּא בָּשָׂר כִּי יִשְׁכִּיל [וַיֵּצֵר] עֶפֶר אִיף יוֹכֵל לְהִכִּין צַעְדּוֹ:
 אֲתָה יֵצֵרְתָהּ רוּחַ וּפְעוּלָתָהּ הַכִּינּוּתָהּ [-----] וּמֵאֲתָהּ דֶּרֶךְ כּוֹל חֵי: וְאֲנִי יִדְעָמִי כִּי
 לֹא יִשְׁנֶה כּוֹל הוּן בְּאֲמָתָהּ וְאִי[-----] קוֹדֶשֶׁךָ וְאִדְעָה כִּי בָּם בְּחִרְתָּהּ מִכּוֹל
 וְלַעֲד הֵם יִשְׁרָתוּךָ: וְלֹא תִקַּח שְׂמִיךְ וְלֹא תִקַּח כּוֹפֵר לַעֲלִילוֹת רִשְׁעָה כִּי
 25 אַל אֲמַת אֲתָה וְכוֹל עוֹלָה תִּלְחַצְבַּ וְרִשְׁעָהּ לֹא תִהְיֶה לְפָנֶיהָ: אֲנִי יִדְעָמִי
 כִּי לָהּ [הַגְּדוֹלָהּ] ל[-----] עֲשֶׂה וְא[-----] ל[-----] ל[-----]
 (טו) [-----] בְּרוּחַ קוֹדֶשׁ [-----] ה[-----] [-----] וְלֹא יוֹכֵל [-----]
 רוּחַ קוֹדֶשׁ [-----] מְלוֹא הַשְּׁמַיִם [-----] אֶרֶץ [-----] כְּבוֹדָהּ בִּידָהּ מְלוֹא כ[-----]
 וְאִדְעָה כִּי בְּרִצּוֹנָכָהּ בְּאִישׁ הַרְבִּיתָהּ [-----] אֲמָתָהּ בְּכּוֹל [-----]
 5 וּמַעֲמַד צָדִיק [-----] אֲשֶׁר הִפְקַדְתָּהּ בּוֹ פ[-----] י[-----] כְּשׁוֹל בְּכּוֹל מ[-----]
 בִּידְעָמִי בְּכּוֹל אֱלֹהִי [-----] מַעֲנֶה מַעֲנֶה לְשׁוֹן לְהַתְּפִל וְלֹה[-----] ע[-----] פִּשְׁעֵי וּלְבַקֵּשׁ רוּחַ [-----]
 וּלְהִתְחַזֵּק בְּרוּחַ קוֹדֶשְׁךָ [-----] וְלִדְבּוֹק בְּאֲמַת בְּרִיָּתָהּ וּלְהִתְהַלֵּלָהּ בְּאֲמַת וְלִבְשָׁלֵם וְלִאֲהוֹב אֶת [שְׁמֶךָ]:
 בְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנֵי יוֹצֵר תִּפְלוֹל [וְרַב] הַעֲלִילָהּ אֲשֶׁר מַעֲשִׂיהָ הַכּוֹל: הִנֵּה הוֹאֵלָתָהּ לַעֲשׂוֹת בִּי
 חֶסֶד וּתְחִינּוּגֵי בְרוּחַ רַחֲמֶיהָ וְסוֹד כְּבוֹדָהּ: לָהּ אֲתָה הַצָּדִיקָה כִּי אֲתָה עֲשִׂיתָה אֶת כּוֹל [-----]
 10 וּבִידְעָמִי כִּי אֲתָה רִשְׁמָתָהּ רוּחַ צִדִּיק וְאֲנִי בְּחִרְתִּי לְהַבְר כְּפִי בְּרִצּוֹנָהּ [וְנִפְשׁ עֲבָדָהּ הַסִּיר] הַכּוֹל
 מַעֲשֶׂה עוֹלָה: וְאִדְעָה כִּי לֹא יִצְדֵּק אִישׁ מִבְּלַעֲדֶיהָ: וְאִחֲלֶה פָנֶיהָ בְּרוּחַ אֲשֶׁר נִתְּתָהּ [בִּי] לְהַשְׁלִים
 [חֶסֶד] דִּיהָ עִם עֲבָדָהּ [לַעֲד] לְטַהֲרֵנִי בְרוּחַ קוֹדֶשְׁךָ וּלְהַגִּישָׁנִי בְּרִצּוֹנָהּ כְּגִדּוֹל חֶסֶד דִּיהָ [-----] בְּשׁוֹת [-----]
 עֲמַד[-----] מַעֲמַד רִצּוֹן אֲשֶׁר בְּחִרְתָּהּ לְאוֹתֶיהָ וּלְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֶיהָ
 לְפָנֶיהָ [-----] לֵם [-----] ד[-----] ע[-----] הַתַּעֲרֵב בְּרוּחַ עֲבָדָהּ וּבְכּוֹל מַעֲשֵׂה [-----] ל[-----]
 15 [-----] עֵיהָ ל[-----] וְאֵלֵינוּ [-----] לְפָנֵינוּ כּוֹל נִגַּע מִכְשׁוֹל מְחֻקֵּי בְרִיָּתָהּ כִּי [-----]
 כְּ[בֹד] וְא[-----] וְרַחוּם א[-----] א[-----] מ[-----] חֶסֶד וְאֲמַת וְנוֹשֵׂא פֶשַׁע [וְחִטָּאָה]
 וְנִחָם עַל [הַרְעָה] [-----] וְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֶיהָ שְׂבִים אֵלֶיהָ בְּאֲמוּנָה וְלִב שְׁלֵם [-----]
 לַעֲבֹדָהּ [-----] טוֹב בְּעִינֶיהָ אֵל תִּשָּׁב פָּנֵי עֲבָדָהּ [-----] ל[-----] בָּן אֲמָתָהּ [-----]

- (-----) אָנְשֵׁי הַזֹּנָה (כ)ה:
- (אודְּכָה) אָדוֹנֵי הַנּוֹתָן בְּלֵב עֵבֶר (דו) בִּינָה
- (-----) וְלֹהֲתָאֲפֶק עַל עֲלִי לֹת) רָשָׁע וְלִבְרָךְ
- 10 (אָשֶׁר אֶהְבֵּתָה וְלִתְעַב אֶת כּוֹל אֲשֶׁר
- שָׁנְאָתָה -----) אֶת אֲנוּשׁ כִּי לִפִּי רֹחוֹת (ע)וֹלָם בֵּין
- טוֹב לְרָשָׁע (-----) לְהִתָּם פְּעוּלָתָם: וְאֲנִי יִדְעָתִי וּמִבִּינָתָךְ
- כִּי בְרָצוֹנְכָה בֵּא) (-----) רֹחוֹת קוֹדֶשֶׁךְ וְכֵן תִּגִּישְנִי לְבִינָתָךְ: וְלִפִּי
- קוֹרְכִי קִנְאָתִי עַל כּוֹל פּוֹעֲלֵי רָשָׁע וְאֲנִשֵּׁי רְמִיָּה: כִּי כּוֹל קְרוֹבִיךָ לֹא יִמְרוּ פִיךָ
- 15 וְכּוֹל יוֹדְעִיךָ לֹא יִשְׁנוּ דְּבָרֶיךָ: כִּי אַתָּה צַדִּיק וְאֶמֶת כּוֹל בְּחִירֶיךָ: וְכּוֹל עוֹלָה
- וְרָשָׁע תִּשְׁמִיד לְעַד וְנִגְלָתָה צְדָקָתָךְ לְעֵינַי כּוֹל מַעֲשִׂיךָ:
- וְאֲנִי יִדְעָתִי בְּרוּב טוֹבְךָ וּבִשְׂבוּעָה הַקִּימוֹתִי עַל נַפְשִׁי לְבִלְתִּי חֲטֹא לָךְ
- וְלִבְלָתִי עֲשׂוֹת מְכּוֹל הָרַע בְּעֵינֶיךָ: וְכֵן הוֹגֵשְׁתִּי בִּיחַד כּוֹל אֲנִשֵּׁי סוּדִי: לִפִּי
- (ש)כְּלוּ אֲנִישְׁנִי וּכְרוּב נִחְלָתוֹ אֶהְבֵּנוּ: וְלֹא אֶשָּׂא פָנַי רָע וְשִׁלּוֹחַד) לֹא אֶכִּיר:
- 20 (לוא) אֲמִיר בְּהוֹן אֶמְתֶּךָ וּבִשְׁתֵּחַד כּוֹל מִשְׁפָּטֶיךָ: כִּי אִם לֹפ) (-----)
- אֶהְבֵּנִי וּכְרַחֲקָה אוֹתוֹ בֵּן אֶתְעַבְנוּ: וְלֹא אֶבִּיא בְּסוּד (-----) שְׁבִי
- בְּרִיתְךָ:
- (אודְּךָ) אָדוֹנֵי כְּגֹדֹל כּוֹחְךָ וְרוּב נְפִלְאוּתֶיךָ מִעוֹלָם וְעַד (עוֹלָם: וְגֹדֹל
- וְהַרְחָמִים הַסּוֹלֵחַ לְשִׁבְי פֶשַׁע וּפִקּוּד עוֹוֹן רָשָׁעִים (-----) בְּנִדְבַת
- 25 (לִבְכָּה) וְתִשְׁנָא עוֹלָה לְעַד: וְאֲנִי עֲבָדְךָ חַנּוּתִי בְּרוּחַ דְּעָה (לְאַהוּב אֶמֶת
- וְנִדְרָךְ) וְלִתְעַב כּוֹל דְּרָךְ עוֹלָה וְאֶהְבֵּךָ נִדְבָה וּבְכוֹל לְבִנִי אֶבְרָכְךָ
- (-----) שְׁכָלֶיךָ כִּי מִיָּדְךָ הָיְתָה זֹאת וּבְלוֹא (-----) ל) (-----)
- (-----) ל) (-----) ש) וְת) (-----) שְׁב
- טו) (-----) (-----)
- ו) (-----) (-----)
- תַּחַת) (-----) (-----)
- ק) (-----) (-----)
- 5 רַחֲמִי) (-----) (-----)
- בַּעַד) (-----) (-----)
- כִּיא) (-----) (-----)
- ב) (-----) (-----)
- (-----) יֵאָהֲבוּ אוֹתְךָ כּוֹל הַיָּמִים וְא) (-----)
- 10 אִמ) (-----) וְאֶהְבֵּךָ בְּנִדְבָה וּבְכוֹל לֵב וּבְכוֹל נַפֶּשׁ בְּרִיתִי (-----)
- הַקְּלֹדֶשׁ לְבִלִּי לְ) סוֹר מְכוֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָה וְאַחֲזִיקָה עַל רַבִּים מ) (-----) לְבִלִּי

- על תוכחתה כיא צדקתה ואין לנגדכה: ומה אפהו שב אל עפרו:
 ואני נאלמתי ומה אדבר על זאת כדעתי דברתי מצידוק יצר חמר: ומה
 אדבר כיא אם פתחתה פי ואיכה אבין כיא אם השכלמני ומה אומר]
 בלוא גליתה לבי ואיכה אישר דרך כיא אם הכי[נותה מצעדי -----]
 35 תעמוד פ]----- אתחזק בכוח ואיכה אתקומם -----]
 וכול -----] ו במי ב]-----]
 (ג)-----] ה קודש מקדם עולם ומעשה]
 -----] ובירוי פלאך -----]
 -----] אתה גליתה ידכה -----] מעשי -----]
 -----] מעשיהם אמת -----] ואיל -----]
 5 -----] וחסדי עולם כול -----] לשלום ושחת -----]
 -----] מעשיהם כבוד עולם -----] מחת עד למעשה -----]
 -----] ע -----] ואלה אשר הכי[נותה -----]
 את כול מעשיך בטרם בראתם עם צבא רוחיך ועת -----]
 צבאותיו עם הארץ וכול צבאותיה בימים ובתהומות -----]
 10 ופקודת עד: כי אתה הכינותה מקדם עולם ומעשה [פלאך]
 יספרו כבודך בכול ממשלתך: כי הראיתם את אשר לא -----] ואשר קדם ולברוא
 חדשות להפר קימי קדם ולקד[ים נהיות עולם: כי אלתה אל הייתה מקדם] ואתה תהיה
 לעולמי עד: ובירוי שכלכה פעלתה כול אלה להודיע כבודך -----] א רוח בשר להביי
 בכול אלה ולהשכיל בסולד שמכה הנדול: ומה ילוד אשה בכול [מעשיכה] הנראים והוא
 15 מבנה עפר ומגבל מים -----] ה סודו ערות קלן -----] ה ורוח נענה משלה
 בו: ואם ירשע והיה [לדראון] עולם ומופת דורות דרי -----] בשר: רק בטובך
 יצדק איש ובירוב רחמיך -----]: בהדרך תפארגו ותמ[שחנו ב]רוב עדנים עם שלום
 עולם ואורך ימים: כי [דבר אחד מ]דברך לא ישוב אחור: ואני עבדך ידעתי
 ברוח אשר נתתה בי -----] אמת] נצדק כול מעשיך וד[ברך] לא ישוב אחור -----]
 20 קציה מועד[יה] ל -----] ב[רורים לחפציהם ואדע[ה]
 ורשע ש]-----]
 (יד)-----] בעמך וח -----]
 -----] אנשי אמת וב -----]
 -----] בי רתמים ועוזי רוח מזוקק
 -----] מתאפקים עד [תום] משפטיכה
 5 -----] וחזקתה חוקיך [להם] לעשות
 -----] קודש לדורות עולם וכול

- ואתה [-----] [-----]
- אמ[-----] [-----]
- וא[-----] [-----]
- (יב) [-----] [-----] תרהב נפש[-----]
- [-----] [-----] לכתב במעון ק[דשו בנה] שקט ושלום
- [-----] [-----] ב[אהל] וישועה ואלהלה שמכה בתוך יראיכה
- [-----] [-----] דור ותפלה להתנפל והתחנן תמיד מקצ לקצ עם מבוא אור
- 5 ממז[עד] בתקופות יום לתכונן לחוקות מאור גדול בפנות ערב ומוצא
- אור ברשית ממשלת חושך למועד לילה בתקופתו לפנות בוקר ובקצ
- האספו אל מעונתו מפני אור למוצא לילה ומבוא יומם תמיד בכול
- מולדי עת יסודי קצ ותקופת מועדים בתכונם באותותם לכול
- ממשלתם בתכונן נאמנה מפי אל ותעודת הונה: והיא תהיה
- 10 ואין אפס וחולתה לוא היה ולוא יהיה עוד: כי אל הדיעות
- הכניה ואין אחר עמו: ואני משכיל ידעתיכה אלי ברוח
- אשר נתתה בי ונאמנה שמעתי לסוד פלאכה: ברוח קודשכה
- [פ]תחתה לתוכי דעת ברו שכלכה ומעין גבורה [-----] יך
- [-----] [-----] לרוב חסד ונקאת כללה והשב[-----]
- 15 [-----] [-----] הדר כבודכה לאור עלולם
- [-----] [-----] אחד רשעה ואין רמיה [-----]
- [-----] [-----] עדי שממה כיא אין עלוד [-----]
- [-----] [-----] אין עוד מדהכה כיא לפני אפ[-----]
- [-----] [-----] חפני ואין צדיק עמכה [-----]
- 20 [ל]השכיל בכול ריכה ולשיב דבר [-----]
- לתוכחתכה ולטובכה יצפו כיא בחס[דך]
- וידעוכה ובקצ כבודכה יגילו ולפי [-----] פשכלם
- הנשתם ולפי ממשלתם ישרתוכה למפלגותם [-----] ב ממכה
- לוא לעבור על דברכה: ואני מעפר לק[חתי ומחמר קו]רצתי
- 25 למקור נדה וערות קלון מקני עפר ומגבל אדמה ומדור
- חושך ותשובת עפר ליצר חמר בקצ [עולם] [-----] בעפר
- אל אשר לקח משם ומה ישיב עפר [ליצר החמר מה] יבין
- [במע]שיו ומה יתיצב לפני מוכים בו[-----] קודש
- [-----] [-----] עולם ומקני כבוד ומקור דעת וגבור [א] [המה ל] [א]
- 30 [-----] [-----] לספר כול כבודכה ולהתיצב לפני אפכה: ואין להשיב

- 5 (הודע)מני בסוד אמתקה ומשכילני במעשי פלאכה ומתן בפי הודות ובלשוני
[מל]ה: ומול שפתי במכון רנה ואומרה בחסדיכה ובגבורתכה אשוחתה כול
היום תמיד: אכרקה שמכה ואספרה כבודכה בתוך בני אדם וברוב טובכה
תשתעשע נפשי: ואני ידעתי כי אמת פיה ובידכה צדקה ובמחשבתכה
כול דעה ובכוחכה כול גבורה וכול כבוד אתכה הוא: באפכה כול משפטי נגע
ובטובכה רוב סליחות ורחמיכה לכול בני רצונכה: כי הודעתם בסוד אמתקה
10 וברוי פלאכה השפלתם: ולמען כבודכה טהרתה אנוש מפשע להתקדש
לכה מכול תועבות נדה ואשמת מעל: להיחד [עם] בני אמתה ובגורל עם
קדושיכה להרים מעפר תולעת מתים לסוד [קודש] ומרוח נענה לבינת [עם]:
ולהתיצב במעמד לפניה עם צבא עד ורוחי [שמים] להתחדש עם כול
נהיה ועם ידעים ביחד רנה:
15 אודכה אלי ארומקה צורי ובהפלא [-----]
[-----] כי הודעתי סוד אמת [-----]
[ונפלא]ותי[כה] גליטה לי ואביט [-----] לי חסד נאדעה
[כי] לכה הצדק ובחסדיכה יש[-----]ה וכלה בלוא רחמיך
ואני נפתח לי מקור לאבל מרורים [-----] לא נסתר עמל מעיני
20 בדעתי יצרי גבר ותשובת אנוש [-----] לחטאיה ויגון
אשמה: ויבואו בלבבי ויגעו בעצמי [-----]ים ולהגות תגו יגון
ואנקה בכנור קינה לכול אבל יגון [-----]
יגון ומספר מרורים עד כלות עולה ואנקה [-----] ואין נגע להחליות ואז
אומרה בכנור ישועות ונבל שמחה [-----]לה ונחליל תהלה לאין
25 השבת: ומי בכול מעשיכה יוכל לספר [נפלאותי]כה: בפי כולם יהויל
שמכה לעולמי עד יברכוכה בפי שפ[-----]ים ישמיעו יחד
בקול רנה ואין יגון ואנקה ועולה [-----] ואמתקה תופיע
לכבוד עד ושלוש עולום: ברוך אתה אדוני אשר נתתה [לעבדך]
שכל דעה להבין בנפלאותיכה [-----]ולספר ברוב חסדיכה:
30 ברוך אתה אל הרחמים והחנינה בגדול ורועה נרוב אמתקה והמולן
חסדיכה בכול מעשיכה: שמח נפש עבדך באמתקה וטהרי
בצדקתה באשר יחלתי לטובכה ולחסדיכה אקנה ולסליחותי[כה]:
פתחתה משברי וביגוני נחמתי כיא גשענתי ברחמיכה: ברוך אתה
אדוני כי אתה פעלתה אלה ותשם בפי עבדך [-----]
35 ותחנה ומענה לשון והכינוה לי מעיל [צדקה] [-----]
ואעצור [-----]ל[-----]ב[-----]

[illegible]

- יִשְׁכִּיל וּבָשָׂר מִיָּצָר [חֲמַר] יִכְבֹּד וְרוּחַ מְרוֹחַ תִּגְבֵּר וְכִנְבוֹרֶתָהּ אֵין
בְּכֹחַ וְלִכְבוֹדָהּ אֵין [חֲקָר] וְלִחְכָמְתָּהּ אֵין מִדָּה וְלֹא[-----]
וְלִכּוֹל תִּנְעֹזֵב מִמֶּנָּה [-----] וְאֵין בָּהּ הֵצֵל[-----]
עֲמָדִי וְלֹא הֵל[-----] שִׁי[-----]
20 וְכוֹזֵמִים לִי תֵל[-----] וְאִם לְבוֹשֶׁת פָּנִים כֹּחַ[-----]
לִי וְאַתָּה בֵּרֵל[-----] תִּגְבֵּר צָרִי עָלַי לְמַכְשׁוֹל לִי[-----]
אֲנִשִּׁי מִלְחָמָה [בֹּא] שֶׁת פָּנִים וְכִלְמָה לְנִרְגִּי בִי
כִי אַתָּה אֵלִי מֵל[-----] תָּרִיב רִיבִי כִי בָרוּ חֲכָמְתָּהּ הִכְחָתָהּ בִּי
וּתְחַבֵּא אֶמֶת לְקֹחַ[-----] מוֹעֵדוֹ וְתִהְיֶה תוֹכְחָתָהּ לִי לְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן
25 וְנִנְעִי לְמַרְפֵּא עֵל[-----] נִצַּח וּבוֹז צָרִי לִי לְכִלְיִל כְּבוֹד וְכִשְׁלוֹנִי לְגִבּוֹרֶת
עוֹלָם כִּי בִשְׁלֹמָהּ [-----] וּבִכְבוֹדָהּ הוֹפִיעַ אוֹרִי כִי מְאוֹר מְחוֹשֶׁה
הֵאִירוּתָהּ לִי[-----] וְתִרְפֵּא מִחַץ מִכְתִּי וְלִמְכָשׁוֹלִי גִבּוֹרֶת פִּלָּא וְ[ח]וֹב
עוֹלָם בְּצִרְתָּ נִפְלֵל[-----] מְנוֹסִי מִשְׁגָּבִי סֵלַע עֲוֹןִי וּמִצוֹדֹתִי בָּהּ
אֲחֻסָּהּ מִכּוֹל מֵל[-----] לִי לְפִלֵּט עַד עוֹלָם: כִּי אַתָּה מֵאָבִי
30 יְדַעְתָּנִי וּמִרְחֹם [נִשְׁאַתָּנִי וּמִחִיק] אִמִּי גִמְלָתָהּ עָלַי: וּמִשְׁדֵּי תִרְתִּי רַחֲמֶיהָ
לִי וּבְחִיק אוֹמְנָתִי [-----] וּמִנְעוֹרֵי הוֹפְעָתָהּ לִי בִשְׁכֹל מִשְׁפָּטָהּ:
וּבְאַמֶּת כְּזֹחַ סִמְכָתִּי וּבְרוּחַ קוֹדֶשְׁכָּה תִשְׁעֲשַׁעֲנִי: וְעַד הַיּוֹם [בְּנִיתְּכָה] הֵלַכְתִּי
וְתוֹכַחַת צִדִּיקָה עִם [הִיא]וֹתִי וּמִשְׁמֵר שְׁלוֹמָהּ לְפִלֵּט נַפְשִׁי: וְעַם מִצְעָדִי
רֹב סִלְיֹחוֹת וְהִמּוֹז [רַחֲמִים] בְּהִשְׁפָּטָהּ בִּי: וְעַד שִׁיבָה אַתָּה תְּכַלְכְּלֵנִי: כִּיֹּא
35 אָבִי לֹא יָדַעֲנִי וְאִמִּי עָלִיכָה עֲזָבָתִּי: כִּי אַתָּה אָב לְכוֹל בְּנֵי אֲמָתְכָה: וְתִגַּל
עָלֶיְהֶם כְּמִרְחֻמֶּת עַל עוֹלָהּ וּכְאוֹמֵן בְּחִיק תְּכַלְכֵּל לְכוֹל מַעֲשֵׂי[כָה]:
[אוֹדָהּ אֲדוֹנִי כִי] הִגְבֵּרְתָּהּ עַד אֵין מִסְ[פֶּר]
[-----] שְׁמָכָה בְּהִפְלֵא מֵל[-----]
[-----] לֹא[אֵין] הִשְׁבַּחַת [-----]
40 [-----] [כֹּל וְהֵלַל] [-----]
[-----] [זִמַּת לְבָכָה] [-----]
[כֹּל] וּבִלּוֹא רְצוֹנָהּ לֹא יִהְיֶה וְלֹא יִתְבּוֹנֵן כּוֹל בְּחוֹל[קִיכָה] [-----]
[בִּלְעָזָה] דִּיקָה לֹא יִבִּיט כּוֹל: וְמָה אֶפְהוּ אָדָם וְאָדָמָה הוּא [מַעֲפָר]
קוֹרֵץ וְלַעֲפָר תִּשׁוּבָתוֹ כִּי תִשְׁכִּילֵנוּ בְּנִפְלְאוֹת בָּאֵלָהּ וּבִסּוֹד אֱלֹהִים!
5 תוֹדִיעֵנוּ: וְאֵין עֶפֶר וְאֶפֶר מָה אֲזוּם בְּלֹא חִפְצָתָהּ וְמָה אֶתְחַשֵּׁב
בְּאֵין רְצוֹנָהּ: מָה אֶתְחַזֵּק בְּלֹא הַעֲמָדָתִי וְאִיכָה אֶשְׁכּוֹל בְּלֹא יִצְרָתָהּ
לִי: וְמָה אֲדַבֵּר בְּלֹא פִתְחָתָהּ פִּי וְאִיכָה אֶשִׁיב בְּלֹא הִשְׁכַּלְתִּי:
הִנֵּה אַתָּה שֵׁר אֱלִים וּמִלֵּךְ נִכְבָּדִים וְאֲדוֹן לְכוֹל רוּחַ וּמוֹשֵׁל בְּכֹל מַעֲשֵׂה:

פִּלְגֵיו יִכּוּ שְׂרָשָׁיו בְּצוּר חֲלָמִישׁ וְ[בִל יְמִיתוּ] בְּאֶרֶץ גִּזְעַם וּבִצְת חוּם יַעֲצוּר
 מַעֲזוֹ: וְאִם אָשִׁיב יָד יְהִיָּה קַעֲרָעָר בְּעַרְבָּה] גִּזְעוּ בְּחָרְלִים בְּמִלְחָה וּפִלְגֵיו
 25 יַעַל קוֹץ וְדִרְדָּר לְשֹׁמֵר וְשִׁית [-----] שָׁפְתוֹ יִהְפְּכוּ כַעֲצֵי בְּאוֹשִׁים לְפָנָי
 חוּם יִבּוֹל עָלָיו וְלֹא נִפְתַּח עִם מְבוּעַ [-----] מְגוּר עִם חוֹלָיִים וּמ[-----] ע ל[-----]
 בְּנִינָעִים וְאֶהְיֶה כְּאִישׁ נִנְטָב ב[-----] אֵין מַעֲזוֹ לִי כִי פִתַּח נִגְלִיעִי
 לְמִרוּרִים וּכְאִיב אֲנוּשׁ לְאֵין עֲצוּר [-----] יְהִמָּה עָלַי כִּי־רָדִי שְׂאוּל וְעִם
 מֵתִים יִחַפֵּשׁ רוּחִי כִי הִגִּיעוּ לַשַּׁחַת ח[-----] תַּחֲצֹטֵף נִפְשִׁי יוֹמָם וְלַיְלָה
 30 לְאֵין מְנוּחַ וַיִּפְרַח כְּאֵשׁ בּוֹעֵר עֲצוּר בַּעֲצָמוֹתַי] עַד וּמִימֶיךָ תּוֹאכֵל שְׁלֹבְתָה:
 לְהִתֵּם כּוֹחַ לִקְצִים וּלְכִלּוֹת בְּשָׂר עַד מוֹעֲדִים: וַיִּתְּעוֹפְפוּ עָלַי מִשְׁבָּרִים
 וְנִפְשִׁי עָלַי תִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָלָה: כִּי נִשְׁכַּח מַעֲזוֹי מְגוּרִי וַיִּנָּגַר בְּמִים לְבִי: וַיִּמַּס
 בְּדוֹנֵג בְּשָׂרִי וּמַעֲזוֹ מוֹתָנִי הָיָה לְכָלָה: וַתִּשְׁבֵּר וְרוּעִי מְקִנָּה [אֵין] לְהִנִּיף יָד
 [וְנִגְלִי] נִלְכְּדָה בְּכָבֵל: וַיִּלְכּוּ כְּמִינָה בְּרַכִּי וְאֵין לְשִׁלּוֹחַ פֶּעַם וְלֹא מַצָּעַד לְקוֹל רִגְלִי
 35 [-----] ע[-----] ר[-----] וְקוֹי נִכְשׁוֹל וְלִשׁוֹן הַגְּבֻרָתָה בְּפִי בְּלֹא נְאֻסָּפָה וְאֵין לְהִרִים
 קוֹל [-----] ל[-----] מוֹדִי [-----] לְחַיּוֹת רוּחַ כּוֹשְׁלִים וְלַעֲיֹת לְעֹאף דָּבָר נְאֻלָּם כּוֹל שְׁפָתִי
 מִפ[-----] בְּזֻקִי מִשְׁפָּט ל[-----] לְבִי פוֹת[-----] אוֹ בְּמִרוּרִי [-----] לִבִּי [-----] רִים
 [-----] לִים וּא[-----] שְׁהִתְבַּל[-----]
 [-----] נְאֻלָּמוּ כְּאֵין [-----]
 [-----] אֲנוּשׁ לֹא[-----]
 [-----] אֶפְלָה [-----]
 [-----] יָנוּם בְּלִיָּלָה [-----]
 [-----] לְאֵין רַחֲמִים בְּאֶף יַעֲזוּר קִנְיָה וּלְכָלָה [-----]
 מִשְׁבָּרִי מָוֶת וּשְׂאוּל עַל יְצוּעֵי עֲרָשִׁי בְּקִינָה תִּשָּׂא [נִפְשִׁי] בְּקוֹל אֲנָחָה:
 5 עֵינִי כְּעֵשֶׂן בְּכִבְשׁוֹ וְדִמְעָתִי בְּנִחְלֵי מִים: כָּלוּ לְמִנוּחַ עֵינִי [-----] עֲמַד לִי
 מִרְחוֹק וְחַיִּי מֵצָד: וְאֲנִי מִשְׁאָה לְמִשׁוּאָה וּמִמְכָּאוֹב לְנֶגַע וּמִחֻבָּלִים
 לְמִשְׁבָּרִים: תִּשְׁוַחַח נִפְשִׁי בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ וְלֹא הִנַּחֲתָנִי בַּחֲסִדֶּיךָ: [מִקָּץ
 לְקָץ תִּשְׁתַּעֲשֵׂעַ נִפְשִׁי בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ: וְאִשִּׁיכָה לְמִבְלָעִי דָּבָר
 וְלִגְשֵׁתוֹחֲחִי כִי תוֹכַחַת: וְאַרְשִׁיעָה דִּינִי וּמִשְׁפָּטְכָה אֶצְדִּיק כִּי יִדְעָתִי
 10 בְּאַמְתָּכָה: וְאַבְחַרָה בְּמִשְׁפָּטִי וּבְנִינָעִי רָצִיתִי כִי יִחְלָתִי לְחִסְדֶּיךָ: וַתִּתֵּן
 תַּחֲנָה בְּפִי עֲבֹדְכָה וְלֹא גַעֲרָתָה חַיִּי וּשְׁלוֹמִי לֹא הִנַּחֲתָה וְלֹא עֲזָבְתָה
 תַּקְנִתִּי וְלִפְנֵי נֶגַע הַעֲמָדָתָה רוּחִי: כִּי אַתָּה יִסְדָּתָה רוּחִי וַתִּדַּע מִזְמָתִי
 וּבִצְוִקוֹתִי נִחַמְתָּנִי וּבִסְלִיחוֹת אֲשַׁתַּעֲשֵׂעַ וְאַנְחָמָה עַל פִּשְׁעִי רֹאשׁוֹן:
 וְאַדְעָה כְּנִי] יֵשׁ מְקָנָה בְּחִסְדֶּיךָ וְתוֹחֵלָה בְּרֹב כּוֹחְכָה: כִּי לֹא יֵצֵדֵק
 15 כּוֹל בְּמִשְׁפָּטְכָה וְלֹא יִנְסָה בְּרִיבְכָה: אֲנוּשׁ מֵאֲנוּשׁ יֵצֵדֵק וְגֵבֵר [מְגֻבֵּר]

אולד־כה אֲדוֹנִי כִּי הִשְׁכַּלְתִּי בְּאַמְתָּכָה
 וּבְרָנִי פִּלְאָכָה הוֹדַעְתִּי וּבִחְסִדִּיכָה לְאִישׁ [תהו] בְּרֹב רַחֲמֶיכָה לְנַעֲוִי לֵב:
 מִי כְמוֹכָה בָּאֵלִים אֲדוֹנִי וּמִי כְאַמְתָּכָה וּמִי יִצְ[ד]ק לְפָנֶיכָה בְּהִשְׁפָּטוֹ: וְאִין
 לְהַשִּׁיב עַל תּוֹכַחְתָּכָה כּוֹל רוּחַ וְלֹא יוֹכֵל כּוֹל לְהַתִּיצֵב לְפָנֶי חֲמַתְּהָ: וְכוֹל בְּנֵי
 אֲמַתְּכָה תְּבִיא בְּסִלְיָחוֹת לְפָנֶיכָה לְטַהֵרם מִפְּשָׁעֵיהֶם בְּרֹב טוֹבָכָה וּבִהְמוֹן רַחֲמֶיכָה 30
 לְהַעֲמִידם לְפָנֶיכָה לְעוֹלָמִי עַד: כִּי אֵל עוֹלָם אַתָּה וְכוֹל דְּרָכֶיכָה יְכוֹנוּ וְנִצַּח
 [נִצְחָלִים] וְאִין וּזְלַתְּכָה: וּמָה הוּא אִישׁ תְּהִי וּבַעַל הַכֹּל לְהַתְּבוֹנֵן בְּמַעֲשֵׂי פִלְאָךְ
 [לְעוֹלָמִי עוֹלָמִי]:
 [אולד־כה] אֲדוֹנִי כִּי לֹא הִפְלַתָּה גִוְרָלִי בַּעֲדַת שָׁן וּבְסוּד נַעֲלָמִים לֹא שְׁמַתָּה חֻקִּי:
 35 [מְקוֹנָה] אֲנִי לְחִסְדִּיכָה וּלְסִלְיַחְתָּכָה אֲצַפֶּה וּבִהְמוֹן רַחֲמֶיכָה לְכוֹל מִשְׁפָּטִי
 [-----] שֵׁר [-----] עוֹלָה וּבְחִיק
 [-----] (ח) [-----]
 [-----] צִדְקַתְּכָה תִּכּוֹן לְעַד כִּי לֹא [-----]
 [-----] תה [-----]
 אולד־כה אֲדוֹנִי כִּי [תתנני] בְּמִקּוֹר נוֹזְלִים בִּפְשָׁה וּמִבּוֹעַ מִים בְּאַרְץ צִיָּה וּלְמִשְׁקִי
 5 מַן [-----] נִטְעַתָּה מִטַּע בְּרוֹשׁ וְתִדְהָר עִם תְּאֲשׁוּר יַחַד לְכַבּוֹדְכָה עֲצִי
 חַיִּים בְּמַעֲנֵן רַו מְחֻבָּאִים בְּתוֹךְ כּוֹל עֲצֵי מִים: וְהִיוּ לְהַפְרִית גֶּזֶר לְמִשְׁעַת עוֹלָם
 לְהַשְׁרִישׁ טָרֶם יִפְרִיחוּ וְשׁוֹרְשֵׁיהֶם לִיּוֹבֵל [יִשְׁלַחוּ וְיִפְתַּח לְמִים חַיִּים וְגוֹעִו
 וְהִי לְמִקּוֹר עוֹלָם: וּבְגִזְרִי עָלָיו יִרְעוּ כּוֹל [חִיתוֹ] יַעַר וּמִרְמֶס גִּזְעוֹ לְכָל עוֹבְרֵי
 דֶּרֶךְ וְדִלְתֵּי לְכָל עוֹף כִּנָּף וְיִרְמּוּ עָלָיו כּוֹל עֲלָצִי מִים כִּי בְּמִטְעָתָם יִתְשַׁנְּשׁוּ
 10 וְאֵל יוֹבֵל יִשְׁלַחוּ שׁוֹרֶשׁ וּמִפְרִית גֶּזֶר קוֹדֶשׁ לְמִשְׁעַת אֲמַת סוֹתֵר בְּלוֹא
 נִחָשׁ וּבְלֹא נוֹדַע חוֹתֶם רוֹו [-----]: וְאַתָּה אֵל שְׁכֻתָּה בְּעַד פְּרִיָו בְּרוֹ גְבוּרִי כּוֹחַ
 וְרוּחוֹת קוֹדֶשׁ וְלֹהֵט אֵשׁ מִתְּהַפֶּכֶת בַּל [מוֹטוֹ] מַעֲנֵן חַיִּים: וְעַם עֲצֵי עוֹלָם
 לֹא יִשְׁתָּה מִי קוֹדֶשׁ בַּל יִגְבֹּב פְּרִיָו עִם [רְקִיעַ] שְׁחָקִים: כִּי רָאָה בְּלֹא הִפִּיר
 וַיַּחֲשׁוּב בְּלֹא הָאֱמִין לְמִקּוֹר חַיִּים וַיִּתֵּן י- [-----] ח עוֹלָם וְאֲנִי הֵייתִי לְכַלָּאִי נְהִירוֹת
 15 שׁוֹטְפִים כִּי נִרְשׁוּ עָלִי רַפְשָׁם:
 וְאַתָּה אֵלִי שְׁמַתָּה בְּכִי כִּיּוֹרָה גֶּשֶׁם לְכוֹל [-----] וּמִבּוֹעַ מִים חַיִּים וְלֹא יִכְזֹב לְפָתוֹחַ
 הַשָּׁמַיִם לֹא יִמִּישׁוּ וְהִיוּ לְנַחַל שׁוֹטֵף עַל רַבִּים מִים וּלְיָמִים לְאִין ח[ק]ר:
 פִּיתְאֻם יִפְּעוּ מְחֻבָּאִים בְּסִתֵּר [-----] וְהִיוּ ל- [-----]
 לַח וְיִבֶשׁ מְצוּלָה לְכוֹל חִיָּה וְעוֹלָף צָלְלוּ כַּעֲפֹרֶת בְּמִים אֲדִירִים
 20 [-----] אֵשׁ וְיִבֶשׁוּ וּמִטַּע פְּרִי [-----] אֵר עוֹלָם לְעֵדֶן כְּבוֹד וּפֶר- [-----]
 וּבְיָדִי פִתְחָתָה מְקוֹרָם עִם מִפְּלָגִי [-----] מַלְּפָנוֹת עַל קוֹ נִכּוֹן וּמִשְׁעַ
 עֲצִיָּהֶם עַל מִשְׁקֶלֶת הַשָּׁמֶשׁ לֹא- [-----] לְפִאֲרַת כְּבוֹד בְּהִנְפִי יָד לְעִזּוֹק

מלחמות רשעה ואז תחיש חרב אל בקץ משפט וכול בני א[מ]תו יעזרו להתם [בני]
 30 רשעה וכול בני אשמה לא יהיו עוד: וידרוף גבור קשתו ויפתח מצור [-----]
 למרחב אין קץ ושערי עולם להוציא כלי מלחמות ויעצו[ו] או מקצה עד קצה
 [-----] לט לוצר אשמה לכלה ירמוסו ואין שארית ותקנה ברוב [-----]
 ויכול גבורי מלחמות אין מנוס: כי לאל עליון ה[-----] ר[-----]
 ושוכבי עפר הרימו תרן ותלצת מתים נשאו גס לח[-----] כרתו[-----]
 35 במלחמות ודים ומעביר שוט שוטף כל יבוא במבצר [-----]
 [-----] ל[-----] ל[-----] לתפל וככפים לא[-----]
 (1) [-----] אני נאלמתי [-----] אץ אלה [-----]
 [-----] כורו] ע נשברת מקניה ותטבע בבבץ רגלי: שעו יעני מראות
 רע אוני משמוע דמים: השם לבבי ממחשבת רוע כי בליעל עם הופע יצר
 היותם וירועו כול אושי מבניתי ועצמי יתפרדו ותכמי עלו כאוניה בועף
 5 חרישית והם לבי לכלה ורוח עושים תבלעני מהוות פשעם:
 אודכה אדוני כי סמכני בעזקה ורוח
 קודשכה הניפותה בי כל אמוס: ותחזקני לפני מלחמות רשעה ובכול הוותם
 ל[א] התתה מבריחה ותשימי כמגדל עוז כחומה נשגבה ותכן על סלע
 מבניתי ואושי עולם לסודי: וכול קירותי לחומת בתן ללוא תודעו:
 10 [ו]אתה אלי נתמו לענים לעצת קודש ותלחמני בבריחה ולשוני כלמדידי
 ואין פה לרוח הוות ולא מענה לשון לכול [ב]ני אשמה כי תאלמנה [שפתי]
 שפתי שקר: כי כול גרי למשפט תרשיע [ק]תבדיל בי בין צדיק לרשע:
 כי אתה ידעתה כול יצר מעשה וכול מענה לשון הכרתה ותכן לבי
 [בלי] מודיקה ובאמתכה לישר פעמי לנתיבות צדקה להתהלך לפניך בגבול
 15 [צדיק]ים לשבילי בבוד ותיים ושלום לאין [קץ] [-----] להשבת לנצח:
 ואתה ידעתה יצר עבדכה כי לא[-----] ענתי להרים ל[-----]
 [ו]להעזי בכות ומחסי בשר אין לי [-----] איז צדקות להנצל מפלח יוקשים
 [לל]וא סליחה: ואני נשענתי ב[-----] חסדכה אוחיל להציק
 בלשע ולגדל נצר להעזי בכות ו[-----] צדקתכה העמדתי
 20 לבריחה ואתמוכה באמתכה ואת [-----] ותשימי אב לבני חסד
 וכאומן לאושי מופת ופצו פה כיונים [-----] וכשעשע עולול בחיק
 אומניו: ותם קרני על כול מנאצי ויתפלגו כול שארית אנשי מלחמתי ובעלי
 רבי כמוץ לפני רוח וממשלתה על ב[-----] לי עזרתה נפשי ותם קרני
 למעלה והפעתי באלור [שבעתם] ב[-----] להכותה לכבודכה
 25 כי אתה לי למאור [עו]לם ותכן רגלי בנת'יבותיך]:

יסובבני ובושט על פנים: ויהפך לי ל[חמי] לריב ושקוי לבצל מדנים: ויבוא בעצמי
להכשיל רוח ולכלות כוח כרוי פשע משנים מעשי אל באשמתם: כי נאסרתי בעבותים
לאין גמק ונקים ללוא ישוברו וחומת עולו וברייחי ברזל ודלתות נחושט לבל יגדעו
[---] לאי עם תהום נחשב לאין [---] נחלי

40 [ב]ל[י] על אפפו נפשי ל- [---] (1)

לבי בנאצותם [---]

והונה לאין חקר כלה לאין [---]

גלייתה אוני [למוסר] מוכיחי צדק עם [---]: אודכה אדוני כי הצלתה נפשי

5 מעדת [שן]א ומסוד חמס ותביאני בעצת [קודשכה ותסר לבי מאחרי] אשמה:

ואדעה כי יש מקנה לשבי פשע ועוזבי חטאה בה [---] להתהלך

בדרך לבכה לאין עול: ואנחמה על תמוץ עם ועל שאון מ[מלך]כות בהאספם: [כיא יד]צתי אשר

תרים למצער מחיה בעמכה ושארית בנחלתכה: ותנקם להטהר מאשמה [ועוז] כיא כול

מעשיהם באמתכה ובחסידיה תשפטם בתמוץ רחמים ורוב סליחה וכפיכה להורותם

10 וכיושר אמתכה להכניס בעצתכה: לכבודכה ולמענכה עש[יתה] לקבל תורה ו[---]ל[---]

אנשי עצתכה בתוך בני אדם לספר לדורות עולם נפלאותיכה ובגבורותיכה [שוחחו

לאין השבת: וידעו כול גוים אמתכה וכול לאומים כבודכה כי הביאותה [בסוד כ]בדכה

לכול אנשי עצתכה ובגורל יחד עם מלאכי פנים ואין מליץ בגוים לקהלם כיא ת[שיב

כרוי כי]ל[---]ל[---] תדבר בה והם ישובו בפי כבודכה ויהיו שריכה בנור [---]

15 פרח כצ'ין [---] על עולם לגדל נצר לעופי מטעת עולם ויצל צל על כול [---]

עד [שאל] [---] שרשי עד תהום וכול גהרות עדן [---]ל[י]ותיו וקנה ל[---]אין

חקר [---] על תבל לאין אפס ועד שאל [---] היה מעץ אור למקור

עולם לאין הסר: בשביי נוהו יבערו כול ב[---] לאש בוערת בכול אנשי

אשמה עד כלה: והמה נצמדי תעודתי פותו במ[---] בעבודת צדק

20 ואתה אל צויתם להועיל מדרביהם בדרך ק[דושים ילכו כ]ה וערל וטמא ופריץ

בל יעברנה ויתמוטטו מדרך לבכה: ובהונה [---] יכמוא ויעץ בליעל

עם לבכם [---] מחשבת רשעה יתגוללו באשמה: [והיי]תי כמלח באוניה בועה

ימים גליהם וכול משביריהם עלי המו רוח עננים [---] דממה להשיב נפש ואין

נתיבת לישר דרך על פני מים: ויהם תהום לאנחתי [ואבוא] עד שערי מות ואהיה

25 כבא בעיר מצור ונעזו בחומה נשנכה עד פלט ואש [---] אודכה אלי כי אתה

תשים סוד על סלע וכפס על קו משפט ומשקלת א[---]ל[---]ות אבני בחן לבריחתי

עוז ללוא תתועע וכול באיה בל ימוטו: כי לא יבוא [ר]בשעריה דלתי מגן לאין

מבוא וברייחי עוז ללוא ישוברו: בל יבוא גידוד בקלי מלחמתו עם תום כול ת[יל]

וּבִדְעָתִי אֵלֶּה נִחַמְתִּי -----
 עַל פִּי רְצוֹנְכָה וּבִלְ[ד]כָה מִשְׁפֹּט כּוֹלָם [-----]
 5 אֹדְכָה אֲדוֹנִי כִּי לֹא עֲוֹבְתִנִי בְּגוּרֵי כַעַם [-----] וְלֹא כְּאֲשַׁמְתִּי
 שְׁפֹטְתִנִי וְלֹא עֲוֹבְתִנִי בְּזִמּוֹת יִצְרִי: וַתַּעֲזוֹר מִשַּׁחַת חַיִּי וַתֵּן [אֶת נַפְשִׁי עֲבָדְךָ] בְּתוֹךְ
 לְבִיָּאִים מוֹעֲדִים לְבִנִי אֲשֶׁמָּה אֲרִיזוֹת שׁוֹבְרֵי עֲצָם אֲדִירִים וְשׁוֹתֵי דָם גְּבוּרִים: וַתִּשְׁמַנֵּי
 בְּמִגֹּר עִם דִּגְיִים רַבִּים פּוֹרְשֵׁי מִכְמַרְתָּ עַל פְּנֵי מַיִם וְצִידִים לְבִנִי עוֹלָה: וְשֵׁם לְמִשְׁפֹּט
 יִסְדַּתְנִי וְסוֹד אֱמֶת אֲמַצְתָּה בְּלִבִּי וּמִיָּה בְּרִית לְדוֹרְשֶׁיהָ: וַתִּסְגּוֹר פִּי כְּפִירִים אֲשֶׁר
 10 כְּחֶרֶב שְׁנִיָּהם וַתִּמְלְעוּתָם כַּחֲנִית חֲדָה: חֶמֶת תַּנְיִנִים כּוֹל מְזֻמּוֹתָם לַחֲתוּף: וַיִּרְבוּ וְלֹא
 פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם כִּי אֶתָּה אֵלֶי סִתְּמִנִי נֶגֶד בְּנֵי אָדָם וַתִּרְתַּכָּה חֲבֵתָה [בִּי עַד קֶץ
 הַיָּלּוֹת יִשְׁעָךָ לִי: כִּי בְצִרְתָּ נִפְשִׁי לֹא עֲוֹבְתִנִי וְשׁוֹעֲתִי שְׁמַעְתָּה בְּמִרְרֵי נִפְשִׁי
 וְדַגְתָּ יוֹגֵי הַכֶּרֶתָה בְּאַנְחָתִי: וַתַּצֵּל נַפְשִׁי עָנִי בְּמַעֲוֹן אֲרִיזוֹת אֲשֶׁר שָׁנָה כְּחֶרֶב לְשׁוֹנָם:
 וְאַתָּה אֵלֶי סִגְרָתָה בְּעַד שְׁנִיָּהם פֶּן יִטְרְפוּ נַפְשִׁי עָנִי וְרֹשׁ: וַתוֹסֶף לְשׁוֹנָם
 15 כְּחֶרֶב אֶל תַּעֲרָה בְּלִי [הַכּוֹלָתָה נַפְשִׁי בַּעֲדְכָה וְלִמְעַן הַגְּבִירָכָה בִּי לִנְגֹד בְּנֵי אָדָם: הַפִּלְתָּה
 בְּאִבְיוֹן וַתִּבְיָאָהּ בְּמִצְרָ[ל] בְּנָהָב בְּמַעֲשֵׂי אֵשׁ וּכְכֹסֶף מְזוֹקָק בְּכוֹר נּוֹפְחִים לְטָהָר שִׁבְעָתַיִם:
 וַיִּמְהָרוּ עָלַי רִשְׁעֵי עַמִּים בְּמִצּוּקוֹתָם וְכוֹל הַיּוֹם יִדְכָּאוּ נַפְשִׁי:
 וְאַתָּה אֵלֶי תָּשִׁיב סִעָרָה לְדִמְמָה וְנַפְשִׁי אֲבִיּוֹן פִּלְטָתָה כְּפִלְטָה צֹאן מִטָּרֶף מִכֶּתֶם
 אֲרִיזוֹת:
 20 כְּרוּף אֶתָּה
 אֲדוֹנִי כִּי לֹא עֲוֹבְתָה יָתוֹם וְלֹא בִזְיָתָה רֹשׁ: כִּי גְבוּרְתְּכָה [הִרְאִיתָה בְּהֵם] וּכְבוֹדְכָה
 לֹאִין מְדָה וְגְבוּרָה פֶּלֶא מִשְׁרוּתִיכָה וְעַם עֲנִוִּים בְּטָאֲטָאִי רִגְלִי [לְרוּץ] עִם נִמְהָרִי
 צֶדֶק לְהַעֲלֹת מִשְׁאוֹן יַחַד כּוֹל אֲבִיּוֹנֵי חֶסֶד: וְאַנִּי הֵייתִי עַל עֹלָמְדִי וַתַּעֲמִידִנִי לְרִיב
 וּמִדֵּינִים לְרַעֲיָ קִנְיָהּ וְאַף לְבָאִי בְּרִיתִי וְרִגְנִי וַתִּלְוֶנָה לְכוֹל נּוֹעֲדִי וְ[אִוָּ]כְלִי לַחֲמִי:
 25 עָלַי הִגִּדִּילוּ עֶקֶב וַיִּלְיִזוּ עָלַי בְּשִׁפְתָּ עוֹל כּוֹל נִצְמָדִי סוּדִי וְאַנְשֵׁי [בְּרִיתִי] סוֹרְרִים
 וּמִלִּיגִים סְבִיב: וּבְכִרוּ חֲבֵתָה בִּי לִלְכוּ רְכִיל לְבִנֵי הוֹוֹת: וּבַעֲבוּר הַגִּדָּ [לְתֶךְ] בִּי וְלִמְעַן
 אֲשַׁמְתָּם סִתְּרַת מַעַן בִּינָה וְסוֹד אֱמֶת וְהִמָּה הוֹוֹת לָבָם יִחְשׁוּבוּ: [וְנִחַלִּי בְּ]לִיעֵל פִּתְחוֹ
 לְשׁוֹן שֶׁקֶר בְּחֶמֶת תַּנְיִנִים פּוֹרְחַת לְקַצִּים וּכְזוֹחֲלִי עֶפֶר יוֹרוּ לַחֲמַת [רֹאשׁ] פִּתְנִים
 לֹאִין חֶבֶר: וַתְּהִי לְבָאִיב אֲנוּשׁ וַיִּנְעַ נִמְאָר בְּתַכְמִּי עֲבָדְכָה לְהַכְשִׁיל [יָד] וְלִהְתֵּם
 30 כּוֹחַ לְבִלְתִּי הַחֹזֵק מִעֶמֶד: וַיִּשְׁיּוּגִי בְּמִצְרִים לֹאִין מָנוֹס וְלֹא בַּהֶב[-----] פַּחוֹת וַיִּהְיוּ
 בְּכַנּוֹר רִיבִי וּבִגְנִינֹת יַחַד תְּלוּנָתָם עִם שִׁאָּה וּמִשְׁוָאָה וְלַעֲפוֹת [רָעָב] וְחִבְלִים כְּצִירֵי
 יוֹלָדָה וְהֵם עָלַי לְבִי: קִדְרוֹת לְבָשְׁתִּי וְלִשְׁוֹנִי לַחֹד תִּדְבֹּק [-----] לָבָם וַיִּצְרָם
 הוֹפִיעַ לִי לְמִרוֹרִים: וַיִּחַשְׁדּוּ מֵאוֹר פְּנֵי לְאַפְלָה וְהוֹדִי נִהַפֵּךְ לְמִשְׁחֹר: וְאַתָּה אֵלֶי
 מִרְחָב פִּתְחָתָה בְּלִבִּי וַיּוֹסְפוּהָ לְצוּקָה וַיִּשְׁוֹכוּ בַּעֲדִי בְּצִלְמוֹת נְאוּכָלָה בְּלָחֶם אֲנָחָה
 35 וַיִּשְׁקִי בְּדָמָעוֹת אֵין פֶּלָה: כִּי עָשָׂשׁוּ מִכַּעַס עֵינֵי וְנַפְשִׁי בְּמִרְרֵי יוֹם תַּחְנִלְקָן וַיִּגְוֹן

10 כָּבוֹ וְחוֹזִי רַמְיָהּ: וְזָמְנוּ עָלָיו בְּנֵי בְלִיעֵל הַחֹמֶר תּוֹרַתָּהּ אֲשֶׁר שִׁנְתָּהּ בְּלִבְכִּי בַחֲלֻקֹּת
 לַעֲמָכָה: וַיַּעֲצֹרוּ מִשְׁקָה דַעַת מַצְמָאִים וְלַצְמָאִים יִשְׁקוּם חוֹמָץ לְמַעַן הִבֵּט אֶל
 תַּעֲוִתָם לְהַתְהַלֵּל בְּמוֹעֲדֵיהֶם לְהִתְפַּשׁ בְּמַצִּידוֹתָם: כִּי אָתָּה אֵל תִּנְאֹץ כָּל מַחֲשַׁבֶּת
 בְּלִיעֵל וַעֲצָתָהּ הִיא תִקּוּם וּמַחֲשַׁבֶּת לְבָכָה תִּכְנֹן לְנִצָּח: וְהִמָּה נַעֲלָמִים וּמוֹת בְּלִיעֵל
 יִחְשְׁבוּ וַיִּדְרָשׁוּכָּה בְּלָב וְלֵב וְלֹא נִכְוֹנוּ בְּאֻמָּתָהּ: שׁוֹרֵשׁ פּוֹרָה רוֹשׁ וְלַעֲנָה בְּמַחֲשַׁבוֹתָם
 וְעַם שְׂרִירוֹת לָבָם יִתּוּרוֹ וַיִּדְרָשׁוּכָּה בְּגִלּוּלִים: וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנָם שָׁמוּ לִגְדּוּ פְּנֵיהֶם וַיֵּבְאוּ
 לְדוֹרֶשְׁכָּה מִפִּי נְבִיאֵי קִיב מִפּוֹתֵי תַעֲוִת: וְהֵם [בְּ]לֹוְעָג שָׁפָה וְלָשׁוֹן אַחֲרֵת וַיִּדְּבְרוּ לַעֲמָה
 הַהוּלָל: בְּרַמְיָה כּוֹל מַעֲשֵׂיהֶם כִּי לֹא לִידְעוֹ אִמְרַתָּהּ וְלֹא הֶאֱוִינוּ לְדַבְּרָכָה: כִּי אָמְרוּ
 לַחֲזוֹן דַּעַת לֹא נִכְוֹן וְלִדְרֹךְ לְבָכָה לֹא הִיא: כִּי אָתָּה אֵל תַּעֲנָה לָהֶם לְשׁוֹפֵטָם
 גְּבוּרַתָּהּ [כְּ]גִלּוּלֵיהֶם וּכְרוֹב פִּשְׁעֵיהֶם לְמַעַן יִתְפָּשׂוּ בְּמַחֲשַׁבוֹתָם אֲשֶׁר נִזְוְרוּ מִבְּרִיתָהּ:
 20 [וּתְכַרֵּת בְּמִ]שְׁפָּט כּוֹל אֲנָשִׁי מֶרְמֶה וְחוֹזִי תַעֲוִת לֹא יִמָּצְאוּ עוֹד: כִּי אֵין הוּלָל בְּכוֹל מַעֲשֵׂיָהּ
 וְלֹא רַמְיָה [בְּ]מִזְמוֹת לְבָכָה: וְאֲשֶׁר כִּנְפִשְׁכָּה יַעֲמֹדוּ לְפָנֶיהָ לַעֲד וְהוּלָכִי בְּדֶרֶךְ לְבָכָה
 יִכְוֹנוּ לְנִצָּח: [וְ]אֲנִי בְּתוֹמְכִי כָּכָה אֶתְעוֹדֶדָּה וְאִקּוּמָה עַל מִנְאֲצִי וַיְדִי עַל כּוֹל בּוֹזִי: כִּי־
 לֹא יִחְשְׁבוּהָ [עַד] הַגְּבִירָכָה בִּי: וְתוֹפֵעַ לִי כְּחוֹתָהּ לְאוֹרְתוֹם: וְלֹא טַחְתָּה בְּבוֹשֶׁת פָּנִי
 כּוֹל הַנִּדְרָשָׁלִים] לִי הַנוֹעֲדִים יַחַד לְבְרִיתָהּ: וַיִּשׁוּמְעוּנִי הַהוּלָכִים בְּדֶרֶךְ לְבָכָה וַיַּעֲרוּכוּ לָכָּה
 25 כְּסוּד קְדוֹשִׁים: וְתוֹצֵא לְנִצָּח מִשְׁפָּטָם וּלְמִי־שֵׁרִים אֲמַת וְלֹא תַתֵּם בְּיַד חֲלָאִים
 כְּזוֹמִם לָמוּ: וְתַתֵּן מוֹרָאָם עַל עַמָּכָה וּמִפָּץ לְכוֹל עַמִּי הָאֲרָצוֹת לְהַכְרִית בְּמִשְׁפָּט כּוֹל
 עוֹבְרֵי פִיכָה: וְבִי הָאִירוֹתָהּ פָּנִי רַבִּים וּתְגַבֵּר עַד לְאֵין מִסְפָּר: כִּי הוֹדַעְתִּי בְּרוֹי
 פִּלְאָכָה וּכְסוּד פִּלְאָכָה הַגְּבִירָתָה עִמָּדִי וְהִפְלֵא לִגְדּוּ רַבִּים בַּעֲבוּר כְּבוֹדָהּ וְהוֹדִיעַ
 לְכוֹל הַחַיִּים גְּבוּרוֹתֶיהָ: מִי בָשָׂר כְּזוֹת וּמִה יֵצֵר חֶמֶר לְהַגְדִּיל פְּלָאוֹת: וְהוּא בַּעֲוֹן
 30 מֶרְחָם וְעַד שִׁכָּה בְּאִשְׁמַת מַעַל: וְאֲנִי יְדַעְתִּי כִּי לֹא לֶאֱנוֹשׁ צְדָקָה וְלֹא לְבֶן אָדָם תּוֹם
 דֶּרֶךְ: לְאֵל עֲלִיוֹן כּוֹל מַעֲשֵׂי צְדָקָה וְדֶרֶךְ אֱנוֹשׁ לֹא תִכּוֹן כִּי אִם בְּרוּחַ יֵצֵר אֵל לוֹ:
 לְהַתֵּם דֶּרֶךְ לְבָנֵי אָדָם לְמַעַן יִדְּעוּ כּוֹל מַעֲשָׂיו כְּכֹחַ גְּבוּרָתוֹ וְרוֹב רַחֲמָיו עַל כּוֹל בְּנֵי
 רִצּוֹנוֹ: וְאֲנִי רָעַד וְרַתַּת אֲחוּזִי וְכוֹל גְּרָמִי יָרוּעוּ וַיִּמָּס לְבָבִי כְּדוֹנָה מִלְּפָנֶי אֵשׁ וַיִּלְכוּ בְּרַכִּי
 כְּמִים מוֹגְרִים בְּמוֹרֵד: כִּי נִכְרַתִּי אֲשֻׁמוֹתַי עִם מַעַל אֲבוֹתַי בְּקוֹם רָשָׁעִים עַל בְּרִיתָהּ
 35 וְחֲלָאִים עַל דְּבָרָהּ: וְאֲנִי אִמְרַתִּי בְּפִשְׁעִי גִעּוֹבַתִּי מִבְּרִיתָהּ: וּבּוֹזְכִרִי כּוֹחַ יְדָכָה עִם
 הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ הַתְּעוֹדֶדְתִּי וְאִקּוּמָה רוּחִי הַחַיִּיקָה בְּמַעֲמָד לְפָנֶי נִגַּע כִּי נִשְׁעַנְ[תִּי]
 בַּחֲסִדֶּיךָ וְהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ: כִּי תִכְפַּר עוֹוֹן וְתִטְהַר בְּנֵי אִישׁ מֵאֲשֻׁמָּה בְּצִדְקָתָהּ
 וְלֹא לְאָדָם [-----] עֲשִׂיתָהּ: כִּי אָתָּה בְּרִאתָה צַדִּיק וְרָשָׁע [-----]
 [-----] אֶתְחַזְקָה בְּבְרִיתָהּ עַד [-----]
 40 [-----] לְפָנֶיךָ כִּי אֲמַת אָתָּה וְצִדֵּק כּוֹל מַעֲשֵׂיכָה [-----]
 (ה) לַיּוֹם עִם חַד [-----]
 סִלְיַחוֹתֶיךָ וְהַמּוֹן [-----]

וּמִשְׁבְּרֵי מַיִם בְּהֶמּוֹן קוֹלָם וּבִהְתַּרְגֹּשָׁם יִפְתָּחוּ שְׁמַיִם לְהִתְעוֹפֵף כּוֹל חֲצִי שָׁחַת:
עִם מִצְעָדָם לְתֵהוּם יִשְׁמִיעוּ קוֹלָם וַיִּפְתָּחוּ שַׁעֲרֵי [שְׁמַיִם בְּעַד] מַעֲשֵׂי אֶפְסָה
וַיִּסְגְּרוּ דְלִתֵּי שָׁחַת בְּעַד הָרִית עוֹל וּבְרִיחֵי עוֹלָם בְּעַד כּוֹל רוּחֵי אֶפְסָה:

אוֹדְכָה אֲדוֹנִי כִּי פְדִיתָה נַפְשִׁי מִשָּׁחַת וּמִשְׁאוּל אֲבִדוֹן

20 הָעֲלִיתִנִּי לְרוֹם עוֹלָם: וְאֶתְהַלֵּכָה בְּמִישׁוֹר לֹאִין חָקֵר וְאִדְעָה כִּי־אֵשׁ מִקְנָה לְאַשֶּׁר

יִצְרָתָה מִעֶפֶר לְסוּד עוֹלָם: וְרוּחַ נִצּוּה טִהַרְתָּה מִפֶּשַׁע רַב לְהִתְנַצֵּב בְּמַעֲמָד עִם

צָבָא קְדוּשִׁים וְלָבוֹא בְּיַחַד עִם עֲדַת בְּנֵי שְׁמַיִם: וְתַפֵּל לְאִישׁ גּוֹרֵל עוֹלָם עִם רוּחוֹת

דְּעַת לְהַלֵּל שְׁמְכָה בְּיַחַד רַנִּינָה וּלְסַפֵּר נִפְלְאוֹתֶיכָה לְגַגֵּד כּוֹל מַעֲשֵׂיכָה: וְאֲנִי יִצְרָ

הַחֲמַר מָה אֲנִי מְגַבֵּל בְּמַיִם וּלְמִי נִחַשְׁבֶּתִי: וְמָה כּוֹחַ לִי כִּי־אֶתְנַצֵּבְתִּי בְּגִבּוֹל רִשְׁעָה

25 וְעִם חֲלָכָאִים בְּגוֹרֵל: וְתִגּוֹר נֶפֶשׁ אֲבִיוֹן עִם מְהוּמוֹת רַבָּה וְהוּוֹת מִדְּהִבָּה עִם מִצְעָדֵי:

בְּהִפְתָּח כָּל פְּחֵי שָׁחַת וַיִּפְרְשׁוּ כּוֹל מִצִּדּוֹת רִשְׁעָה וּמִכְמֶרֶת חֲלָכָאִים עַל פְּנֵי מַיִם:

בְּהִתְעוֹפֵף כּוֹל חֲצִי שָׁחַת לֹאִין הֶשֶׁב וַיִּפְרוּ לֹאִין תִּקְנָה: בְּנִפּוֹל קוֹ עַל מִשְׁפָּט וּגּוֹרֵל אֶף

עַל גִּעְזוּבִים וּמִתָּךְ חֲמָה עַל נַעֲלָמִים וְקָץ חֲרוֹן לְכוֹל בְּלִיעַל וְחִבְלֵי מוֹת אֶפְסוּ לֹאִין פִּלְטָ:

וַיִּלְכוּ גִחְלֵי בְּלִיעַל עַל כּוֹל אֲנָפֵי רוּם כָּאֵשׁ אוֹכֶלֶת בְּכוֹל שׁוֹאֲבֵיהֶם לְהִתֵּם כּוֹל עֵץ לַח

30 וַיִּבֶשׂ מִפְּלִיגָהֶם: וְתִשׁוּט בְּשִׁבְיֵי לְהוֹב עַד אֶפְסַס כּוֹל שׁוֹתֵיהֶם: בְּאוֹשֵׁי חֲמַר תֹּאכֹל

וּבְרִקוּעַ יִבְשָׁה יִסּוּדֵי הָרִים לְשִׁרְפָה וְשׁוֹרְשֵׁי חֲלָמִישׁ גִּנְחָלֵי יָפֶת: וְתֹאכֹל עַד תֵּהוּם

רַבָּה וַיִּבְקְעוּ לְאַבְדוֹן גִּחְלֵי בְּלִיעַל וַיִּהְיוּ מִחֲשָׁבֵי תֵהוּם בְּהֶמּוֹן גּוֹרְשֵׁי רֶפֶשׁ: וְאֶרֶץ

תִּצְרַח עַל הַהוּנָה הַנִּהְיָה בְּתַבֵּל וְכוֹל מִחֲשָׁבֵיהֶם יִרְעוּ: וַיִּתְהוֹלְלוּ כּוֹל אֲשֶׁר עָלֶיהָ

וַיִּתְמוּגּוּ בַּהוּנָה גְּדוּלָּה כִּי־יָרַעַם אֵל בְּהֶמּוֹן כּוֹחוֹ וַיִּהְיֶם וְכוֹל קוֹדְשׁוֹ בְּאַמַּת

35 כְּבוֹדוֹ וּצָבָא הַשְּׁמַיִם יִתְּנוּ קוֹלָם [וַיִּתְמוּגּוּ וַיִּרְעְדוּ אֲוֵשֵׁי עוֹלָם: וּמִלְחָמַת גְּבוּרֵי

שְׁמַיִם תִּשׁוּט בְּתַבֵּל וְלֹא תִשׁוּב עַד בָּלָה וְנִחַרְצָה לְעַד וְאֶפְסַס כְּמוֹהָ:

אוֹדְכָה אֲדוֹנִי כִּי־הִיִּיתָה לִּי לְחוֹמַת עוֹז

[-----] כוֹל מִשְׁחִיתִים וְכוֹל [-----] תִּסְתִּירֵנִי מִהוּוֹת מְהוּמָה א[-----] ד[-----]

[-----] ל[-----] ב[-----] ל בל יבוא [-----] ב[-----] [-----]

(ד) [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----]

[-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----]

[-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----]

[-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----]

5 אוֹדְכָה אֲדוֹנִי כִּי־הֵאִירוֹתָה פְּנֵי לְבָרִיתְכָה וּמִ[שָּׁחַת הַצִּלָּתָ נִפְשִׁי]

[-----] [-----] אֲדוֹרְשָׁכָה וְכִשְׁמֵר נִכּוֹן לְאוֹרְתָם הוֹפְעָתָה לִּי וְהִמָּה עֲמָכָה [-----]

[כִּי אֲמָרִים הִחֲלִיקוּ לְמוֹ וּמִלִּיצֵי רַמְיָה [הִתְעוּ]: וַיִּלְכְּטוּ בְּלֹא בִינָה כִּי־[הִמָּה]

בְּהוֹלֵל מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־נִמְאָסוּ לְמוֹ וְלֹא יִחְשְׁבוּנִי בְּהִגְבִּירְכָה כִּי־כִּי־יִדְיַחֲנִי מֵאַרְצִי

כְּצַפּוֹר מִקְנָה וְכוֹל רִעִי וּמוֹדְעִי גִדְחוּ מִמֶּנִּי וַיִּחְשְׁבוּנִי לְכָלִי אוֹבֵד, וְהִמָּה מְלִיצִי

בְּבִרְיָתָהּ וְהִמָּה סוּד שָׁוָא וְעֵדֶת בְּלִיעַל: לֹא יָדְעוּ כִּי מֵאֲתָכָה מַעֲמָדִי
 וּבְחִסְדִּיכָה תוֹשִׁיעַ נַפְשִׁי, כִּי־אֵל מֵאֲתָכָה מַצְעָדִי: וְהִמָּה מֵאֲתָכָה גָּרוּ
 עַל נַפְשִׁי בַּעֲבוּר הַכְּבֹדָה בְּמִשְׁפָּט רְשָׁעִים וְהַגְבִּירָכָה בִּי גָּדַר בְּנִי
 25 אָדָם, כִּי־אֵל בְּחִסְדִּיכָה עָמְדִי: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי חָנוּ עָלַי גְּבוּרִים סְבִיבִים בְּכָל
 כְּלֵי מִלְחָמָתָם: וַיִּפְרוּ חֲצִים לְאֵין מֶרְפֵּא וְלֵהוּב חֲנִית בָּאֵשׁ אוֹכֵלֶת עֲצִים:
 וְכִהְמוֹן מֵיִם רַבִּים שָׁאוֹן קוֹלָם גִּפְץ זֶרֶם לְהִשְׁחִית רַבִּים, לְמִזּוּרוֹת יִבְקָעוּ
 אֶפְסָה וְשָׁוָא בְּהִתְרוֹמֵם גְּלִיָּהֶם: וְאֲנִי בְּמוֹס לְבִי כַּמִּים וְתַחֲנוּק נַפְשִׁי בְּבִרְיָתָהּ:
 וְהֵם רִשְׁת פָּרְשׁוּ לִי תִלְכוּד רִגְלָם, וּפְחִים טָמְנוּ לְנַפְשִׁי וְנָפְלוּ בָם: וְרִגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר:
 30 מִקְהָלָם אֲבָרְכָה שְׁמָכָה:
 אוֹדְכָה אֲדוֹנִי כִּי־אֵינְכָה עוֹלָפָה] עַל נַפְשִׁי וּתְצִילֵנִי מִקְנָאת מְלִיצֵי כָזָב:
 וּמַעֲדַת דּוֹרְשֵׁי חֲלָקוֹת פְּדִיתָהּ] נֶפֶשׁ אֶבְיוֹן אֲשֶׁר חִשְׁבוּ לְהַתֵּם דָּמוֹ
 לְשִׁפּוֹךְ עַל עֲבוֹדְתָכָה: אָפֶס כִּי [לֹא יָדָעוּ כִּי מֵאֲתָכָה מַצְעָדִי וַיִּשְׁמַנֵּי לְבוֹ
 וְחִרְפָּה בְּפִי כָל דּוֹרְשֵׁי רַמְיָה: וְאַתָּה אֵלֶי עֲזָרְתָה נֶפֶשׁ עֲנִי וְרַשׁ
 35 מִיד חֲזָק מִמֶּנּוּ: וְתַפְּדֵנִי נַפְשִׁי מִיַּד אֲדִירִים וּבְגִדְפוֹתָם לֹא הִחֲתִיתֵנִי
 לְעִזּוֹב עֲבוֹדְתָכָה מִפֶּחַד הוֹזֵת רַחֲשָׁעַם וּלְהַמִּיר בְּהוֹלֵל יֵצֵר סִמּוֹךְ אֲשֶׁר
 ה[-----]מו חֻזְקִים וּבִתְעוּדוֹת נוֹתְנוּ לְאֻנָּים
 [-----]חַת לְכוֹל צָאֲצָאִי[הֶם]
 [-----]בְּלִמּוּדִיכָה ו[-----]
 (ג) [-----]וּבִי [-----]
 [-----]הב[-----] לו [-----]
 [אֲוֹדְכָה אֲדוֹנִי כִּי־אֵל הָאִירוֹתָה פָּנֶיךָ [-----]
 [-----]לְכָה בְּכִבוֹד עוֹלָם עִם כּוֹל [-----]
 5 [-----]פִּיכָה וְתַצּוֹ לָנוּ מ[-----]וּמ[-----]
 [הוֹשָׁעָה נַפְשׁ [-----]יִחְשִׁיבוּנִי וַיִּשְׁמְעוּ נַפְשִׁי] כְּאוֹנִיָּה ב[מ]צוּלוֹת יָם
 וּכְעִיר מִבְּצָר מִלִּפְנֵי אוֹיֵב]: אֶהְיֶה בְּצוּקָה כְּמוֹ אִשֶּׁת לְדָה מִבְּכָרֶיהָ כִּי־נִהְפְכוּ צִירֶיהָ
 וְחִבֵּל נִמְרָץ עַל מִשְׁבָּרֶיהָ לְהַחֲלִיל בְּכוֹר הָרִיָּה: כִּי־בָאוּ בָנִים עַד מִשְׁבָּרֵי מָוֶת
 וְהִרְיָת גִּבֹּר הַצָּרָה בְּחִבְלֶיהָ: כִּי־אֵל מִשְׁבָּרֵי מָוֶת תִּמְלִיט זָכָר וּבְחִבְלֵי שְׂאוֹל יִגִּחַ
 10 מִכּוֹר הָרִיָּה פֶּלֶא יוֹעֵץ עִם גְּבוּרָתוֹ וַיִּפְלֹט גִּבֹּר מִמִּשְׁבָּרִים: בְּהִרְיָתוֹ הִחִישׁוּ כּוֹל
 מִשְׁבָּרִים וְחִבְלֵי מָרָץ בְּמוֹלְדֵיהֶם וּפְלִצוֹת לְהוֹרוֹתָם: וּבְמוֹלְדֵי וַיִּהְפְּכוּ כּוֹל צִירִים
 בְּכוֹר הָרִיָּה וְהִרְיָת אֶפְסָה לְחִבֵּל נִמְרָץ וּמִשְׁבָּרֵי שַׁחַת לְכוֹל מַעֲשֵׂי פְלִצוֹת: וַיִּרְוּעוּ
 אֲשֶׁר קִיר כְּאוֹנִיָּה עַל פְּנֵי מֵיִם וַיִּהְיוּ שְׁחָקִים בְּקוֹל הַמּוֹן וַיּוֹשְׁבֵי עֶפְרַיִם
 בְּיִרְדֵּי יָמִים גְּבַעֲתִים מִהֶמוֹן מֵיִם וְחִכְמֶיהָ כּוֹלְמוֹ כְּמַלְחִים בְּמִצּוּלוֹת: כִּי תִתְפַּלַּע
 15 כּוֹל חֲכָמָתָם בְּהִמּוֹת יָמִים: בְּרִיתוֹת תְּהוֹמוֹת עַל גְּבוּכֵי מֵיִם [תִּתְנָר]שׁוּ לְרוֹם גְּלִים

רוח בלשון ומדע דבריה ותכן פרי שפתיים בטרם היותם ותשם דברים על קו
 30 ומבע רוח שפתיים במדה: ותוצא קנים לרויהם ומבצי רוחות להשבונם להודיע
 כבודכה ולספר נפלאותיכה בכול מעשי אמתכה ולהורות [צ]דקכה ולהלל שמכה
 בפה כול: וידעוה לפי שכלם ויברכוה לעולמי [עולמים]: ואתה ברחמיכה
 וגדול חסדיכה חזקתה רוח אנוש לפני נגעייהם [-----] [טהרת אדם] מרוב עוון
 לספר נפלאותיכה לנגד כול מעשיכה [-----] משפטי נגייעי
 35 ולבני אנוש כול נפלאותיכה אשר הגברתה [-----] שמעו
 חכמים ושחי דעת ונמקרים והיו ליצר סמוך: [חכמים] הוסיפו ערמה
 צדיקים השביתו עולה: וכול תמימי דרך החזיקו [לוא רפא] עני, האריכו
 אפים ואל תמאסו בכול משפטי צדקו ומעשי אמתו כי רק אולי לי לב לא יבינו
 אלה [-----] [דאמ] [-----]
 40 [וער] יצים יחרקו [שנים] [-----]
 ב) [-----] אודכה [אדוני] [-----]
 [-----] עני פנים [-----]
 [-----] כול מעשי עול [-----]
 [-----] שם [-----] מוכיחי צדק בכל ח[-----]
 5 [-----] מחץ מות[נים] [-----] ומשמיעי שמחה לאכל יגון [-----]
 [-----] לים לכול הוות שמוע [-----] [תזקים למוס לבני ומאמצי] [כות]
 לפני [רשע] ותתן מענה לשון לעלול [שפתי ותסמוך נפשי בתזוק מותנים
 ואמוץ כוח: ותעמד פעמי בגבול רשעה ואהיה פח לפושעים ומרפא לכול
 שבי פשע ערמה לפתיים ויצר סמוך לכול נמקרי לב: ותשימני חרפה
 10 וקלס לבוגדים סוד אמת ובינה לישרי דרך: ואהיה על צון רשעים
 דבה בשפת עריצים לצים יחרקו שנים: ואני הייתי נגינה לפושעים
 ועלי קהלת רשעים תתרגש ויהמו כנחשולי ימים בהרגש גליהם רפש
 וטיט יגרושו: ותשימני נס לבחירי צדק ומליץ דעת ברני פלא לבחון
 [דורשי] אמת ולנסות אוהבי מוסר: ואהיה איש ריב למליצי תעות [ואיש]
 15 [של]ום לכול חוני נכוחות: ואהיה לרוח קנאה לנגד כל דורשי חל[קות]:
 [וכל] אנשי רמיה עלי יהמו בקול המון מים רבים ומזמות בליעל [ורשע]
 [מת]שבותם: ויחפוכו לשיחה חיי גבר אשר הכינותה בנו ותלמדנו: בינה
 שמתה בלבבו לפתות מקור דעת לכול מבינים וימירוה בערול שפה
 ולשון אחרת לעם לא בינות להלבט במשנתם:
 20 אודכה אדוני כי שמתה נפשי בצרור החיים
 ותשוך בעדי מכול מוקשי שחת: [ביא] עריצים בקשו נפשי בתומכי

(א) [אודף אדוני]

-----]

-----]

עולם א[-----]מ-----]ם-----]

5 בם ומש[-----]מ כיא[-----]מקה [מ]קור הדעת

ומעון הנב[ורה] [-----]גדול העצה [לתבונתך] אין מספר וקנאתך[ה]

לפני ח[---]מ[-----]נארוך אפים במשפט: אתה צדקתה בכל מעשיך

ובחקמתך[ה] הוכחתה בגי' עולם: ובטרים בראתם ידעתה כול מעשיהם

לעולמי [עד: כיא ברצונך] יעשה כול ולא ידע בלוא רצונך: אתה יצרתה

10 כול רוח ונפש ע[שית] [ונתתה חוק] ומשפט לכול מעשיהם: ואתה נטית שמים

לכבודך כול [נפש ברא]תה לרצונך ורוחות עוז לחוקיהם בטרים

היותם למלאכי [שמים] [---] לרוחות עולם בממשלותם מאורות לריותם

כוכבים לנתיבותם עננים [משאם] זקים וברקים לעבודתם ואוצרות

מחשבת לחפציהם [קיום הוצאתה] לריותם: אתה בראתה ארץ כבודך

15 ימים ותהומות [ואף את השמים וכוכב]יהם הכינותה בכוזמתך וכול אשר בם

תכנתה לרצונך[ה] [-----] לרות אדם אשר יצרת בתבל לכול ימי עולם

ודורות צח לממשלת [-----] בקציהם פלגתה עבודתם בכול דוריהם ומש[פ]ט

במועדיה לממשלת [-----]יהם [-----] לדור ודור ופקודת שלומם (עם)

עם כול גייעיהם [-----]ה נתפלגה לכול צאצאיהם למספר דורות עולם

20 ולכול שני צח [-----] בראתה ובחקמת דעתך הכול[ניתה]תנו דתם בטרים

היותם ועל פיקלה ודברך גה[יה] כול ומפלעדיך לא יעשה:

אלה ידעת מביתך כיא גלייתה אוני לריו פלא: ואני יצר החמר ומגבל המים

סוד הערה ומקור הנדה כור העוון ומבנה החטאה רוח המועה ונעה בלא

בינה ונבעתה במשפט צדק: מה אדבר בלא נודע ואשמיעה בלא סופר: הכול

25 חקיק לפניה בחרת ופרון לכול קצי צח ותקופות מספר שני עולם בכול מועדיהם

ולוא נסתרו ולא נעדרו מלפניה: ומה יספר אנוש חטאתו ומה יוכיח על עוונותיו

ומה ישיב על כול משפט הנצדק: לכה אתה אל הדעות כול מעשי הנצדק

וסוד האמת ולבני האדם עבודת העוון ומעשי הרמיה: אתה בראתה

כנגילת ההודיות

"מגילת ההודיות" מכילה קרוב לארבעים מזמורי הודיה, מעין מזמורי תהלים, והן מתחילות במד לים: "אורכה אדני" או "אורכה אלי". מחבר ההודיות התלבט מאד ברוחו, והתלבטות נפשית זו יחד עם דברים קשים נגד אויביו, שהם גם אויבי השם, כאים בהן לכלל ביטוי נמרץ. הוא משבח את יוצרו, על שהאיר את עיניו לראות נכוחה ולהתרחק מדרך "בני חושך". מאושר הוא, שבהר בו אלהים והציל אותו "מפחי שחת" ומ"מצודות רשעה" והעלה אותו ל"רום עולם" (ג, 20). הכל תלוי ברצון היוצר, שכן "לכה, אתה אל הדעות, כול מעשי הצדקה, סוד האמת, ולבני האדם עבודת העוון ומעשי הרמיה" (א, 27-28). והמחבר, לאחר שאלהים השכיל אותו באמתו, אומר: "ואני הייתי גנינה לפושעים, ועלי קהלת רשעים תתרגש ויהמו כנחשולי ימים, בהרגש גליהם רפש וטיט יגרושו. ותשימני גם לבחירי צדק ומליץ דעת ברזי פלא לבחון [דורשי] אמת ולנסות אוהבי מוסר" (ב, 11-14). כינויי גנאי הרבה בפיו על אויביו, ו"דורשי החלקות" (ב, 15, 29) שונאי נפשו שהוא מזכיר – קרוב לוודאי שהם הפרושים. הוא מודה לאלהים ואומר: "[וא]ני בתומכי בכה אתעודדה ואקומה על מנאצי וירי על כול בוזי, כיא לא יחשבוכה עד הגבירכה בי ותופע לי בכוכבה לאורתום" (ד, 22-23). אמנם צדיק ורשע – שניהם נוצרו ביד אל וברצונו ("אתה בראת צדיק ורשע", ד, 38), אבל בכוח מלחמה פנימית ורוח מרהר יש בידי אדם להוכיח במעשיו מהו רצון האלהים בו. והרי הוא אומר: "הפלתה באביון ותביאהו במצון [קור] ב, במעשי איש, וככסף מזוקק בכור נופחים למחר שבעתים" (ה, 15-16).

פרופ' סוקניק ז"ל הביע דעה, שמחבר ההודיות הוא "מורה הצדק" (ראה "אוצר המגילות הגנוזות" עמ' 34). ואף על פי שיש יסוד לדעה זו לא הוכחה עדיין מכל וכל. אבל אין שום ספק שהמחבר היה ממנהיגי הכת החשובים.

המגילה נכתבה בידי שני סופרים, ורק זה שכתב את העמודות הראשונות (עד עמודה יא, 22) היה סופר מומחה. אף היא לא נשתמרה יפה וניכרים בה ביותר פגעי הזמן.

יש בה במגילה שתים עשרה עמודות, שנכתבו בשלוש יריעות (הן גדולות עד 32 ס"מ), ונשארו ממנה גם קטעים הרבה שצירופם קשה ביותר. בעמודות 35-41 שורות. היא מתפרסמת על פי "אוצר המגילות הגנוזות" שבידי האוניברסיטה העברית, מהדורת אליעזר ליפא סוקניק, ירושלים תשמ"ו.

הקדמה למגילת ההודיות

למען [בריתך] (כי) אענינו כטובך בנו: ואתה אל ה[צדק עשית] לה[מען] שמך:

[---] ה[פלתה] עמנו גבורת] פלא ומאז לוא נהיתה כמוה: כי אתה ידעתה למועדנו: והיום הופיע לנו --- והראתנו יד חסדיך] עמנו בפדות עולמים: להסיר [ממשלת] א[ויב] לאין עוד ויד גבורתך

ובמ[---] ל אויבנו למגפת כלה: ועתה היום אץ לנו לרדוף המונם כי אתה

[---] המסרת] לב גבורים מנפת לאין מעמד: לכה הגבורה ובדך המלחמה ואין

[מידך מציל] --- יכה ומועדים לרצונך וגורל] ל[---] כה ותבצור

מ[שלת] ---

15 [---] ל[---] לב

י[---] [לג] בורים: כי קדוש אדירנו ומלך הכבוד אתנו וצ[בא] רוחיו עם צעדינו ופרשינו כעננים

[וכעבי ט] ל[כ] סות ארץ וכנרם רביבים להשקות משפט לכול צאצאיה: קומה גבור שבה שביכה

ואיש כבוד ושו[ל] שללך עושי חיל: תן ידך בעורף אויביך ורגלך] על במותי חלל:

מחץ גוים צריכה וחרבך תואכל בשר: מלא ארצך כבוד ונחלתך ברכה: ה[מון] מקנה

בחלקותיך

5 כסף וזהב ואבני חפץ] בהיכלותיך: ציון שמחי מואדה והגלגה כול ערי יהודה: פתחי שעריך

להביא אליך חיל גוים: ומלביהם ישרתוך והשמתו לך [כול] מעניך ועפר רגליך

תמיד ילחכו: בנות] עמי הפענה בקול רנה: צדינה צדי כבוד ור[ד]ינה במלכות

[---] כה וישראל למלכות [עולמים]:

[---] ה[ל]לה ההוא למנוח עד הבוקר: ובבוקר יבואו עד מקום המערכה

10 [גבורי] כתיים והמון אשור וחיל כול הגוים הנקהלים אתם] [---]

[---] נפלו שם בחרבאל: ונגש שם כוהן הרואש ---

[---] מלחמה וכול ראשי המערכות ופקודיהם ---

[---] נפול [ח]ללי בתיים ויהללו שם [את] אל [ישראל] ---

[---]

לִבָּבָם בְּ[חֻזְקוֹ אֶת יְיָ] דִּיהֶם בְּמַלְחָמָתוֹ:

וְעֵנָה וְאַמֶּר: [-----] לֵבָב עַמּוֹ יִבְחֶן ב[----] וְלֹא [-----] לְלִיכֶם כִּי אֶמָּו

שְׁמַעְתָּם

בְּרִי אֵל [-----] הֵם לִיח(ד-----)

15 פְּגֻמוֹתָם]-----ל[-----]

(י) וְשֵׁם שְׁלוֹמֶם כִּדְלֶקְהָ [בְּעֶמֶר לְהִיּוֹת] בְּחוּגֵי מִצְרַף וְשָׁנָן כְּלִי מִלְחָמָתָהּ וְלֹא יֵכֶה עַד [כְּלוֹת כּוֹל גּוֹי] רָשָׁע וְאֵתָמָה וְכוּרוּ מִשְׁפָּט [ט נִגְדַּב וְאֵבִיָּהּ] הוּא בְּנֵי אֶהְרֹן אֲשֶׁר הִתְקַדְּשׁ אֵל בְּמִשְׁפָּטָם לְעִיִּי כּוֹל הָעָם: וְאֶלְעָזָר וְאִיתָמָר הַחֲזִיק לּוֹ לְבָרִית [יחַד עוֹלָמִים]:

וְאַתֶּם הַתְּחִזְקוּ וְאַל תִּירָאוּם׃ [הַבֵּל] הִמָּה לְתַהוֹי וּלְבַהוּ תִּשׁוּקַתְּם וּמִשְׁעֵנֹתְם כָּלֹא הָיְתָה׃ כִּי אֵל לֹא יִדְעוּ
[מֵאל]

5 יִשְׂרָאֵל כֹּל הַיּוֹה וְנִהְיָ: וּבִהְרָאוֹה [א] בְּכֹל נִהְיָ עוֹלָמִים הַיּוֹם מוֹעֲדוֹ לְהַכְנִיעַ וּלְהַשְׁפִּיל שָׂר מִמֶּשְׁלֶת רִשְׁעָה וַיִּשְׁלַח עֶזְר עוֹלָמִים לְגוֹרֵל [פ] דְּרוֹתוֹ בְּגִבּוֹרֶת מְלָאךְ הָאֲדִיר לְמִשְׁרַת מִיכָאֵל בְּאוֹר

עוֹלָמִים:
 לְהָאִיר בְּשִׁמְחָה בְּיַת יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְגוֹרֵל אֵל: לְהָרִים בְּאֵלִים מְשֻׁרָת מִכָּאֵל וּמִמְשֻׁלָּת
 יִשְׂרָאֵל בְּכוֹל בָּשָׂר: יִשְׁמַח צֶדֶק [בַּמְרוֹמִים וְכוֹל בְּגֵי אֲמָתוֹ יִגִּילוּ בְּדַעַת עוֹלָמִים: וְאַתָּם בְּגֵי בְרִיתוֹ
 הַתְּחִינּוּ בַּמַּצְרָף אֵל עַד יִיָּף יְדוֹ [לִמְלֵא מַצְרָפִי רְצוֹן לְמַעֲמָדָם:

10 ואחר הדברים האלה יתקעו להם הכוהנים לסדר דגלי המערכה: והראשים נפשטים לקול התצוצרות עד התיצב[ם אי]ש על מעמדו: ויתקעו הכוהנים בתצוצרות תרועה שנית יידי התקרב: ובהגיע אנשי [--- מע]רכת כתינים כדי הטל ירימו איש ידו בכלי מלחמתו והכוהנים יריעו

הַחֲלָלִים [--- וְכוּ] עִם הַשּׁוֹפְרוֹת יִרְעוּ תְרוּעַת מִלְחָמָה; וְאֲנָשֵׁי הַבָּיִת יִשְׁלְחוּ יָדָם בַּחֵיל

הַפְּתִיחַ (וְלִמְשֻׁמַּע) הַתְּרִיבָה לְהַפְּיֵל בְּחֻלְיָהֶם וְכֹל הָעָם יִצְחָק וְלִקְוֹל הַתְּרוּעָה; וְהַכֹּהֲנִים יִהְיוּ מְרִיעִים] ————— ל[— — — — —] ה[— — — — —] ל[ג] נָפִים

לפניהם

וּבְגֹרֶל הַשָּׁל [יִשְׂרָאֵל] ----- לְ[הַפָּא] יֵל

לְ[-----]אֵל[-----]

(יח) [-----] וְיָהֳנָן שֶׁאֵין יָד אֶל הַגְּדוּלָּה עַל בְּלִיעַל וְעַל כּוֹל [גּוֹרֵל] מִמְּשֻׁלָּתוֹ בְּמִגְפַת עוֹלָמִים

[-----] ותרועת קדושים בַּרְדֵּף אֲשׁוּר: וְנָפְלוּ בְּנֵי יִפְתָּ לְאִין קוּם וּכְתִיב יִפְתּוֹ לְאִין

[מִרְפָּא:] -- וְהִיְתָה מִשְׁאֵת יָד אֵל יִשְׂרָאֵל עַל כּוֹל הַמּוֹן בְּלִיַּעַל: בָּעֵת הַהִיא הָיְינוּ הַכּוֹהֲנִים

[תְּרִיעַ] וְזֶה הַזְכָּרוֹן וְגִאסְפוֹ אֵלֵיהֶם כּוֹל מַעֲרֻכּוֹת הַמִּלְחָמָה וְנִחְלָקוּ עַל כּוֹל [מִחֲנֵי הַכֶּתִּי] יִם

5 להחרימם: [וב]אויז השמש לבוא ביום ההואה יעמוד כוהן הראש והכהנים וה[לוויים] א

אָמוּ וְרֹאשֵׁי הַמַּעֲרֻכּוֹת וְהַסֵּרֶךְ וּבִרְכוּ שֵׁם אֶת אֵל יִשְׂרָאֵל: וְעָנוּ וְאָמְרוּ: בְּרוּךְ שְׁמֹכָה אֵל [אֱלֹ]יִם כִּי אֵת הַגְּדִלֹת עִם עַמְּכָ[ה] לְהַפְלִיא וּבְרִיתָכָה שְׁמִרְתָּה לָנוּ מֵאֲזַ וְשַׁעֲרֵי יִשׁוּעוֹת פִּתְחָתָה לָנוּ פְּעֻמִּים רַבּוֹת

5 אֶת תַּפְּלַת מוֹעֵד הַמִּלְחָמָה עַל פִּי סֵפֶר סֶרֶךְ עָתוֹ עִם כּוֹל דְּבָרֵי הוֹדוֹתָם וְסֵדֶר שֵׁם
אֶת כּוֹל הַמַּעֲרָכוֹת כְּכֹל[ה] הַכָּתוּב בַּתּוֹרָה: וְהִתְחַלֵּךְ הַכּוֹהֵן הַחֲרוּץ לְמוֹעֵד זֶקֶם עַל פִּי

כול אחיו וחזק את אנשי העל חמה] וענה ואמר: חזקו ואמצו והיו לבני חיל:

אל תִּירָאוּ וְאל תַחַתּוּ מִפְּנֵי אֱלֹהֵיכֶם: וְאַל תַּחֲפֹזוּ וְאַל תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם וְאַל

תשובו אחור ואל [יֵרֶךְ לַבִּבְכָמָה]: כִּי הִמָּה עֲדַת רָשָׁעָה וּבַחוּשָׁךְ כּוֹל מַעֲשֵׂיהֶם

10 וְאֵלָיו תִּשְׁוּק׃ [תם: הַבֵּל] מַחְסִיָּהֶם וְעִבּוּרָתָם כְּעֶשֶׂן גְּמֵלָה וְכוּל׃ קֹהֵל

[ה]מונים [-----] ממה לוא ימצא וכול יקום הוותם מהר יפלו

[כצי]ץ בק[-----] הַתְּחִזְקוּ לַמִּלְחָמָה אֶל כִּי א מוֹעֵד מִלְחָמָה הַיּוֹם הַזֶּה

[לֵאֵל] עַל כּוֹל ה[-----] בַּעַל כּוֹל בְּשׂוּר: אֵל יִשְׂרָאֵל מְרִים יָדוֹ בְּ[גְבוּרָה] תַּפְּלוּ

[על] כול רוחי רש[עה] ----- גבורי אלים מתאזרים למלחמ[ה] ו[סדרי קד] ושים

15 [מִתְעַת] דִּים לְיוֹם [-----] ל[-----] ל[-----] ל[-----]

אֵל יִשְׂרָאֵל [-----]

לְהַסִּיר בְּלִיַּעַל ב]-----[

באברוננו תמים

(טז) עַד תּוֹם כּוֹל מְקוֹר [חֹשֶׁךְ: כִּי] אֶל יִשְׂרָאֵל קָרָא דָּרָב עַל כּוֹל הַנּוֹאִים וּבִקְדוּשֵׁי עַמּוֹ יַעֲשֶׂה גְבוּרָה:

את כול הסדר הזה יעשו [ביום ה]הואה על עומדם גוד מחני כתיים: ואחר יתקעו להמה הכותנים

בְּחֻצוֹת

הַזְכֵּרוֹן וּפְתָחוּ שַׁעֲרֵי הַמִּלְחָמָה: וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי הַבָּיִתִּים וְעַמְדוֹ רִאשִׁים בֵּין הַמַּעֲרָכוֹת וַתִּקְעוּ לָהֶם

הכּוהֲנִים

תְּרוּעָה סֹדֶר: וְהָרָאשִׁים [יִהְיוּ נִפְשָׁטִים] לְקוֹל הַחֲצוֹצְרוֹת עַד הַתִּיצָבִם אִישׁ עַל מַעֲמָדוֹ וְתִקְעוּ לָהֶם

5 הכוהנים תרועה שנית [ידי התק]רב: ובעומדם ליד מערכת כתים כדי הטל ירימו איש ידו

בְּכָלִי

מלחמתו וששת [הכּוהנים יריעו בַּח] צוצורות החללים קול חד טרויד לנצח מלחמה: והלנים וכול

םצ

השופרות יריעו[ו תרוע]ת מלחמה ב[קול גדול: ועם צאת הקול יחלו ידם להפיל בחללי כתיים

וְכֹל

העם יחשו קול ה[תרועה]: (והכוהני]ם יהיו מריעים בחצוצרות החללים והמלחמה מתנצחת

בַּכְתִּיִּם :

ובהתאזור [בליעל] לעזרת בני חושה וחללי הבינים יחלו לנפול ברזי אל ולבחון במ כול חרוצי

המלחמה

10 והכל והנים יתקעו ב[ח]צוצות המקרא לצאת מערכה אחרת חליפה למלחמה ועמדו בין

המערכות

ולמתקרבי[ם למ]לחמה יתקעו לשוב: וגש כוהן הראש ועמד לפני המערכה וחזק את

[-----כי אַתָּה יַעֲדָתְנוּ לְמַלְכָּחָן-----]

(יד) כָּאֵשׁ עֲבָרְתוּ בְּאֵלֵי מִצְרַיִם:

וְאַחֲרֵי הַעֲלֹתָם מֵעַל הַחֲלָלִים לְבֹא הַמִּתְנָה יִרְצוּ כֹלָם אֶת תְּהִלַּת הַמֶּשִׁיב: וּבְבוֹקֵר יִכְבְּסוּ בְגָדֵיהֶם וְרָחֲצוּ

מַדָּם פְּגָרֵי הָאֲשָׁמָה: וְשָׁבוּ אֶל מְקוֹם עוֹמְדָם אֲשֶׁר סִדְּרוּ שָׁם הַמַּצֵּיכָה לְפָנֵי נְפֹל חֲלֵי הָאוֹיֵב: וּבִרְכוּ שָׁם

כֹּלָם אֶת אֵל יִשְׂרָאֵל וְרוֹמְמוּ שְׁמוֹ בְּיַחַד שְׁמָחָה וְעָנוּ וְאָמְרוּ: בְּרוּךְ אַל יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹמֵר חֶסֶד לְבְרִיתוֹ וְתַעֲזוּדוֹת

5 יְשׁוּעָה לְעַם פְּדוּתוֹ: וַיִּקְרָא כֹּשְׁלִים לְ[גְבוּרַת פֶּ]לָא וּקְתַל גּוֹיִים אֶסֶף לְכֻלָּהּ אֵין שְׁאֲרִית:

וּלְהָרִים בְּמִשְׁפָּט

לֵב נָמַס וּלְפִתּוֹת פֶּה לְגִלְגָּלִים לְרַגְלָן בְּגִבּוּרָה: וַיִּדְּרִים רָפוֹת לְלַמֵּד מִלְחָמָה: וְנוֹתָן לְנִמּוּזֵי בְרָפִים

חֲזוֹק מִצֶּמֶד:

וְאִמּוּץ מִתְּנִים לְשִׁבְם מְכִים: וּבְעָנֵי רוּחַ [יִמְסִיכוּר] סֵם לִבָּב קוֹשִׁי: וּבִתְמִימֵי דֶרֶךְ יִתְמּוּ כוֹל גּוֹיֵי

רְשָׁעָה:

וּלְכוֹל גְּבוּרֵיהֶם אֵין מִצֶּמֶד: וְאֵנוּ שְׁאֲרִית עֲמָךְ גְּדוֹלָה שְׁמָכָה אֵל הַחֲסִדִּים הַשּׁוֹמֵר בְּרִית לְאֲבוֹתֵינוּ: וְעַם

כוֹל דּוֹרוֹתֵינוּ הַפְּלִתָה חֲסִדִּיכָה לְשְׁאֲרִית עֲמָךְ בְּמִשְׁלַת בְּלִיעַל: וּבְכוֹל רִצֵּי שְׁטֵמָתוֹ לוֹא הִדִּיחוּ[ו]

10 מִבְּרִיתָכָה: וְרוּחִי [גו]רְלוֹ גְּעַרְתָּה מִפְּגִיגוֹ וּמְכוֹל מוֹקֵשִׁי מִמִּשְׁלָתוֹ שְׁמִרְתָּה נֶפֶשׁ פְּדוּתָכָה: וְאַתָּה

הַקְּרִימֹתָהּ

נוֹפְלִים בְּעוֹזָכָה וְרָמִי קוֹמָה תַּגְדֵּל בְּגִבּוּרֹתֶיכָה: לְכוֹל גְּבוּרֵיהֶם אֵין מִצִּיל וּלְקַלִּיהֶם אֵין מְנוּס

וּלְנִכְבְּדֵיהֶם

תָּשִׁיב לְבוֹ: וְכוֹל יְקוּם הַבְּלִיָּהֶם יִהְיוּ כְּאֵין: וְאֵנוּ עַם קוֹדֶשֶׁכָּה בְּמַעֲשֵׂי אֲמַתְּכָה נִהְלָה

שְׁמָכָה

וּבְגִבּוּרֹתֶיכָה גְּרוֹמְמָה תְּמִילד [-----] עֲתִים וּמוֹעֲדֵי תַעֲזוּדוֹת עוֹלָמִים עִם מְ[בו]א

יִזְמֵם וְלִילָה

וּמוֹצָאֵי עָרֵב וּבוֹקֵר: כִּי־גְדוֹלָה [תְּנוּפֶת יִ]דְּכָה וְרִצֵּי נְפִלְאוּתֶיכָה בְּמִרוֹמֵי[כָה] וּלְהָרִים לְכָה מִצֶּפֶר

15 וּלְהַשְׁפִּיל מְאֻלִּים:

רוּמָה רוּמָה אֵל אֵלִים וְהַנְּשֵׂא בְּעוֹזָכָה [-----]

[לְכוּ]ל בְּגֵי חוֹשֶׁךְ וְאוֹר גְּדוֹלָכָה י[-----]

[-----]שְׁאוֹל תּוֹקֵד לְשְׁרוֹן[-----]

(ט) כִּי־הִיאָה עֵת צָרָה לְיִשְׂרָאֵל תַּעֲזוּדָת מִלְחָמָה בְּכוֹל הַגּוֹיִים: וְגוֹרֵל אֵל בְּפְדוּת עוֹלָמִים

וְכָלָה לְכוֹל גּוֹי רְשָׁעָה: וְכוֹל עַם יוֹצֵאִי הַמִּלְחָמָה יִלְכוּ וְחָנוּ גֵּד מִלֶּךְ הַכְּתִיִּים וְגֵד כוֹל חֵיל

בְּלִיעַל הַנוֹעֲדִים עִמּוֹ לְיוֹם [קָרֵב וְנִחְשִׁיר] בְּהִרְבָּאֵל:

וְעַמֵּד כּוֹהֵן הָרֹאשׁ וְאֲחִיו [כְּתֻבִּים] לְפָנָיו וְהַלְוִיִּים וְכוֹל אֲנָשִׁי הַסֶּכֶךְ עִמּוֹ וְקָרָא בְּאוֹזְנֵיהֶם

ואתה אל נִי־צב) בְּכִבּוּד מְלָכוּתְךָ נַעֲדַת קְדוּשִׁי־כָה בְּתוֹכֵנוּ לַעֲזֹר עוֹלָמִים: בְּפִי־נוּ בּוּז לְמַלְכִּים לַעֲגֹ
 וְקָלֶס לְגִבּוֹרִים: כִּי־א קְדוֹשׁ אֲדוֹנִי וּמֶלֶךְ הַכְּבוֹד אֲמֵנוּ עִם קְדוּשִׁים: גְּבוּרִי] צָבָא מְלָאכִים בְּפִקּוּדֵינוּ
 וְגִבּוֹר הַמִּלְחָמָה] בַּעֲדָתֵנוּ וְצָבָא רִוְחִי עִם צַעֲדֵינוּ וּפְרָשֵׁינוּ כַּ]עֲנָנִים וְכַעֲבִי טַל לְכִסּוֹת אֶרֶץ
 וְכִזְרִים רַבִּיבִים לְהַשְׁקוֹת מִשְׁפָּט לְכוֹל צָאֲצָאִיהָ: קוּמָה גִבּוֹר שְׂבִיבָה שְׂכִיבָה אִישׁ כְּבוֹד וְשׁוּל
 10 שְׁלֵלָכָה עוֹשֵׂי חֵיל: מִן יָדְךָ בְּעוֹרְף אוֹיְבִיכָה וְנִגְלָכָה עַל בְּמוֹתֵי חָלָל: מִחֶץ גּוֹיִם צְרִיכָה וְחֶרֶבְךָ
 תּוֹאכֵל בָּשָׂר אֲשָׁמָה: מִלֵּא אֲרֻצָּה כְּבוֹד וְנַחֲלָתְךָ בְּרָכָה: הַמּוֹן מִקְּנֵה בַחֲלָקוֹתֶיכָה כֶּסֶף וְזָהָב וְאֲבָנֵי
 חֶפֶץ בְּהִיכָל־וְתִיכָה: צִיּוֹן שְׁמִחִי מֵאֲדָה וְהוֹפִיעִי בְּרִנּוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְהַגְלֵנָה כּוֹל עַרְי יְהוּדָה: פְּתוּחֵי
 שַׁעֲרֶיךָ] תָּמִיד לְהִבְיֵא אֵלֶיךָ חֵיל גּוֹאִים וּמַלְכֵיהֶם יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ כּוֹל מַעֲנִיךָ נַעֲפֵר
 [וְגִלְדֶיךָ יִלְחָכוּ: בְּנוֹת] עַמִּי צִרְחָנָה בְּקוֹל רִנָּה עֲדִינָה עֲדִי כְבוֹד וְיִרְדֵּינָה בַּ]מֶּלֶךְ[לְכוֹת
 15 [עַד אֲשֶׁר יוֹפִיעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְמִלּוּךְ עוֹלָמִים:

[-----]ל[-----]ל[-----]מ גְּבוּרֵי הַמִּלְחָמָה: יְרוּשָׁלַיִם [-----]-----]
 [-----]מ עַל הַשָּׁמַיִם אֲדוֹנִי [-----]-----]
 1) וְאֶחָד הַ]בּוֹ[הֲנִים וְהַלְוִיִּים וְכוֹל זִקְנֵי הַסֶּדֶק עָמּוּ וּבִכְרוּ עַל עוֹמְדֵם אֵת אֵל יִשְׂרָאֵל וְאֵת כּוֹל מַעֲשֵׂי
 אֲמָתוֹ וְנַעֲמּוּ
 שֵׁם אֵת [בְּלִי]עַל וְאֵת כּוֹל רִוְחֵי גּוֹרְלוֹ: וְעָנּוּ וְאָמְרוּ: בְּרוּךְ אַל יִשְׂרָאֵל בְּכוֹל מַחֲשַׁבַת קוֹדֶשׁוֹ וּמַעֲשֵׂי
 אֲמָתוֹ וּבָ]רוּ[כִים

כּוֹל מִשְׁרָתוֹ בַּצֶּדֶק יוֹדְעִיו בְּאִמּוּנָה:
 וְ]אֲרוּ[ר בְּלִיעַל בְּמַחֲשַׁבַת מִשְׁטָמָה וְזַעֲמֵם הוֹאָה בְּמִשְׁרַת אֲשָׁמָה וְ]אֲרוּרִים[כּוֹל רִוְחֵי גּוֹרְלוֹ בְּמַחֲשַׁבַת
 5 רָשָׁעִם וְזַעֲמֵם הֵמָּה בְּכוֹל עֲבוֹדַת נְדֻת טְמֵאָתָם: כִּי־א הֵמָּה גּוֹרֵל חוֹשֶׁף וְגוֹרֵל אֵל לְאוֹר
 [עוֹלָמִים]:

וְנִאֲתָה אֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמִכָּה וְבִרְכָּה לְעוֹלָמִים: וְאָנוּ עִם [אֶ]לֹהֵי] וּבְרִית [כָּ]רְתָה לְאֲבוֹתֵינוּ וְתִקְיָמָה
 לְ]וֹרְעָם
 לְמוֹעֲדֵי עוֹלָמִים: וּבְכוֹל תַּעֲבוֹדוֹת כְּבוֹדְךָ הָיָה וְכָר [מְלָכוּתְ]כָּה בְּקִרְבֵּנוּ לַעֲזֹר שְׂאֲרִית וּמִחֶה
 לְבִרְיָתְךָ:
 וְ]ל[סִפֵּר] מַעֲשֵׂי אֲמָתְךָ וּמִשְׁפָּטֵי גְבוּרוֹת פְּלֹאכָה אֲתָלָה אֵל פְּדִי־תָנוּ לָכָה עִם עוֹלָמִים: וּבְגוֹרֵל
 אֹר הַפְּלָתָנוּ

10 לְאַמְתְּךָ: וְשֶׁר מְאוֹר פְּקֻדָּתָה לְעוֹזְרֵנוּ וּבַחֲרָתָה בְּגִי צֶדֶק וְכוֹל רִוְחֵי אֲמָת בְּמַמְשְׁלָתוֹ: וְאַתָּה
 עֲשִׂיתָה בְּלִיעַל לְשַׁחַת מִלֵּאָה מִשְׁטָמָה: וּבַחֲרָתָה בְּעוֹרְךָ]תוּ וּבַעֲצָתוֹ לְהַרְשִׁיעַ וּלְהָאֲשִׁים: וְכוֹל רִוְחֵי
 גּוֹרְלוֹ מְלָאכֵי חֶבֶל בְּחֻמֵּי חוֹשֶׁף יִתְהַלְכוּ וְאֵלֵיו [תִּשְׁוּ]קְתָמָה יָחַד: וְאָנוּ בְּגוֹרֵל אֲמָתְךָ נִשְׁמָחָה בְּיָד
 גְּבוּרָתְךָ וְנִשְׁעִתָּה בִישׁוּעָתְךָ וְנִגִּילָה בְּעוֹרְךָ וְנִדְיָצָה בְּ]שׁ[לּוֹמְכָה: מִיָּא כְּמוֹכָה בְּכוֹחַ אֵל יִשְׂרָאֵל וְעִם
 אֲבִיוֹנִים יָד גְּבוּרָתְךָ: וּמִיָּא מִלֵּאָה וְשֶׁר כְּעוֹרֶת פּוֹלְעָלִיכָה: כִּי־א מְאוֹר עֲדָתָה לָכָה יוֹם קָרֵב ר-]-----]
 15 [-----] [לְ]הַגְבִּיר בְּאֲמָת וְלְהַשְׁמִיד בְּאֲשָׁמָה לְהַשְׁפִּיל חוֹשֶׁף וְלְהַגְבִּיר אֹר וְ]-----]-----]
 [בְּיָחַד אֵל לְמַעֲמַד עוֹלָמִים לְכָלוֹת כּוֹל בְּגִי חוֹשֶׁף וְשְׁמָחָה לְ]כּוֹל[בְּגִי אֹר:]

למדבר וארץ ערבה וכול צאצאיה עם פל[צי מימיה] חוג ימים ומקני נהרות ומבקע תהמות
מעשי מיה ובני כנף תבנית אדם ותול[דו]תיו ונר[עו] בלית לשון ומפרד עצמים מושב משפחות
15 ונחלת ארצות [-----] מועדי קודש ותקופות שנים וקצי
עד: [נפלאותיך] אלה ידענו מבינתך אשר [חננתנו]
[-----] הט נא אוזנך אל שונעתנו כיא [-----]
[-----] [ל] [-----] [ל] [-----] [ל] [-----] [ל] [-----]

(יא) כיא אם לכה המלחמה ובכות ידכה רוטשו פגריהם לאין קובר: ואת גולית הגתי איש גבור חיל
הסנרתה ביד דויד עבדך כיא בטח בשמך הגדול ולוא בחרב ונחנית: כיא לכה המלחמה ואת
פלשתיים הכניע[ע] פעמים רבות בשם קודשך: וגם ביד מלכינו הושעתנו פעמים רבות
בעבור רחמיך ולוא כמעשינו אשר הרענו ונעלילות פשעינו: לכה המלחמה ומאתלך[ה] הגבורה:
5 ולוא לנו ולוא כוחנו ונצצום ידינו עשה חיל, כיא בכוחך ובעז חילך הגדול: כאל[שר] הגדתה
לנו מאז לאמור דרך כוכב מיעקוב קם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כול בני שית
וירד מיעקוב והאבד שריד [מ]עיר והיה אויב ירשה וישראל עשה חיל: וביד משיחך
חוזי תעידות הגדתה לנו [קין] מלחמות ידיך להקבד באויבנו להפיל גויד בליצל שבעת
גוי הכל ביד אביוני פדותך [ברנח] ובשלום לגבורת פלא ולב נמס לפתח תקוה: ותעש להמה
כפרעזה

10 וכשלישי מרכבותיו בים סוף: ונכאי רוח תבעיר כלפיד אש בעמיר אוכלת רשעה לוא תשוב עד
פלות אשמה: ומאז השמעתה [מו]עד גבורת ידך בפתיים לאמור ונפל אשור בחרב לוא איש וחרב
לוא אדם תואכלנו:

כיא ביד אביונים תסגיר [או]יבי כול הארצות וביד כורעי עפר להשפיל גבורי עצמים להשיב גמול
רשעים בראש [א] [-----] [-----] להצדיק משפט אמתך בכול בני איש ולעשות לכה שם
עולם בעם

15 [עולם] [-----] המלחמות ולהתגדל ולהתקדש לעיני שאר הגוים לדעת ---
[-----] בעש[ות]תך שפטים בגוג ובכול קהלו הנקרא ל [-----] [ל] [-----]
[-----] כיא תלחם בם מן השמלים [-----]
[-----] עליהם להמה [-----]

(יב) כיא רוב קדושים [א]לה בשמים וצבאות מלאכים בזבול קודשך לה[לל] שמך: ובחירי עם קודש
שמך לכה בליחוד ומס[פר] שמות כול צבאם אתך במעוז קודשך ומלאכי שמ[ים] בזבול כבודך:
וחסדי ברך[תך] וברית שלומך חרטה למו בחרט חיים למלוך [עליהם] בכול מועדי עולמים:
ולפקוד צבאות בחי[ר]יך לאלפיהם ולרבואותם יחד עם קדושיך [וצבא] מלאכיך לרשות

יד
5 במלחמה [להכניע] קמי ארץ בריב משפטיך ועם בחירי שמים ברכותיך:

(ט) יִחְלוּ יָדָם לְהַפִּיל בַּחֲלָלִים וְכוּל הָעָם יִחְשׂוּ מִקּוֹל הַתְּרוּעָה: וְהַכּוֹהֲנִים יִהְיוּ מְרִיעִים בַּחֲצוֹצְרוֹת
הַחֲלָלִים לְנֹצֵחַ הַמִּלְחָמָה עַד הַנֶּגֶף הָאוֹיֵב וְהַסִּבּוּ עוֹרְפָם: וְהַכּוֹהֲנִים מְרִיעִים לְנֹצֵחַ מִלְחָמָה,
וּבְהִנָּפֶם לַפְּנֵיהֶם יִתְקַעוּ הַכּוֹהֲנִים בַּחֲצוֹצְרוֹת הַמִּקְרָא וַיֵּצְאוּ אֲלֵיהֶם כּוֹל אַנְשֵׁי הַבְּנִינִים מִחוּץ
מֵעֲרֻכּוֹת הַפְּנִינִים: וְעָמְדוּ שָׁשָׁה דָגָלִים וְהִדָּגַל הַמִּתְקַרֵּב, כּוֹלָם שִׁבְעָה מַעְרָכוֹת, שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף
5 אַנְשֵׁי מִלְחָמָה וְהָרוֹכְבִּים שֵׁשֶׁת אֲלָפִים: כּוֹל אֵלֶּה יִרְדְּפוּ לְהַשְׁמִיד אוֹיֵב מִלְחָמָתָא אֵל לְכָלֹת
עוֹלָמִים: וְתִקְעוּ לְהַמָּה הַכּוֹהֲנִים בַּחֲצוֹצְרוֹת הַמִּרְדִּיף וְנִחֵל[קו] עַל כּוֹל הָאוֹיֵב לִרְדֹּף כָּלָה: וְהָרֹכֵב
מְשִׁיבִים עַל יְדֵי הַמִּלְחָמָה עַד הַחֶרֶם: וּבִנְפּוֹל הַחֲלָלִים יִהְיוּ הַכּוֹהֲנִים מְרִיעִים מִרְחוֹק וְלֹא יָבוֹאוּ
אֶל תּוֹךְ הַחֲלָלִים לְהַתְנַאֵל בְּדָם טְמֵאָתָם, כִּי אִם קְדוֹשִׁים הֵמָּה: [לוא] יִחְלוּ שָׁמֶן מְשִׁיחַת כְּהֻנָּתָם בְּדָם
גוֹי הַכָּל:

10 סֶרֶף לְשָׁנוֹת סֶדֶר דָּגָלֵי הַמִּלְחָמָה, לַעֲרוֹךְ הַמַּעֲמָד עַל ר[-----]ל[-----]גוֹל כְּפִים
וּמִגְדָּלוֹת

וְקִשְׁתָּ וּמִגְדָּלוֹת יַעַל דְּרוֹךְ מַעֲט וְרָאשִׁים יוֹצְאִים וְכַנְפִּים [יוֹצְאוֹת מִשְׁנִי] עֲבָרֵי הַמַּעֲרָכָה
[לְהַמִּים]

אוֹיֵב: וּמִגְנֵי הַמִּגְדָּלוֹת יִהְיוּ אֲרוֹכִים שְׁלוֹשׁ אַמּוֹת וְרַמְחֵיהֶם אֹרֶךְ שְׁמוֹנֶה אַמּוֹת: וְהַמִּגְדָּלוֹת
יוֹצְאִים מִן הַמַּעֲרָכָה מֵאָה מִגֵּן וּמֵאָה פְּגִי הַמִּגְדָּל: כִּי אִם יִסְבּוּ הַמִּגְדָּל לְשִׁלּוּשֵׁת רוּחוֹת הַפְּנִינִים
מִגְנִים שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים שָׁנִים לַמִּגְדָּל אֶחָד לִיָּמִין וְאֶחָד לְשִׁמְאוֹל: וְעַל כּוֹל מִגְנֵי הַמִּגְדָּלוֹת
15 יִכְתּוּבוּ, עַל הָרָאִישׁוֹן מִיכָאֵל עַל הַשְּׁנִי -----: עַל הַשְּׁלִישִׁי שְׂרִיאל: עַל הָרְבִיעִי רַפָּאֵל:
מִיכָאֵל וְנִבְרִיאֵל לִיָּמִין -----
[-----]לֹאֵר[-----] נָאוֹרֵב יִשִּׁימוּ לָהֶם

[-----]לֹאֵר[-----] לְ[טֵהָר]

(י) מִחֲנִינוּ וְלִהְשֹׁמֵר מְכוֹל עֲרוֹת דָּבָר רַע: וְאֲשֶׁר הִגִּיד לָנוּ כִּי אֵתָּה בְּקִרְבָּנוּ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא לְשׁוֹל אֵת
כּוֹל

אוֹיְבֵינוּ לְפָנֵינוּ: וְיִלְמְדֵנוּ מָאָז לְדוֹרוֹתֵינוּ לֵאמֹר: בְּקִרְבָּכֶם לַמִּלְחָמָה וְעָמַד הַכּוֹהֵן וְדָבָר אֵל הָעָם
לֵאמֹר: שְׁמַעַה יִשְׂרָאֵל אֵתָּמָה קִרְבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל אוֹיְבֵיכֶם אֵל תִּירָאוּ וְאֵל יִרְךָ לְבִבְכֶמָּה
וְאֵל תַּחֲלִפוּ וְאֵל תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי אֱלֹהֵיכֶם הוֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אוֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ
5 אֶתְכֶּמָּה: וְ[ש]וֹטְרֵינוּ יִדְבְּרוּ לְכוֹל עֲתוּדֵי הַמִּלְחָמָה נְדִיבֵי לֵב לְהַחֲזִיק בְּגִבּוֹרֶת אֵל וְלָשִׁיב כּוֹל
מִסִּי לָבָב וּלְחֲזִיק יָחִיד כְּכוֹל גִּבּוֹרֵי חֵיל: וְאֲשֶׁר דִּלְבַּרְתָּה בְּיַד מוֹשֶׁה לֵאמֹר כִּי תָבוֹא מִלְחָמָה
בְּאַרְצְכֶּמָּה עַל הַצָּר הַצּוֹרֵר אֶתְכֶּמָּה וְהִרְעִיתֶם[מָה] בַּחֲצוֹצְרוֹת וּנְזַכְרְתֶּמָּה לְפָנֵי אֱלֹהֵיכֶם
וְנוֹשְׁעֵתֶם מֵאוֹיְבֵיכֶם: מִיָּא כְמוֹכָה אֵל יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְלָם וּבְאַרְצָא אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיכָה הַגְּדוֹלִים
וּכְגִבּוֹרְתָּה הַחֲזָקָה: וּמִיָּא כְּעִמְכָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחִרְתָּה לָכָה מִכּוֹל עַמֵּי הָאָרְצוֹת:

10 עִם קְדוֹשֵׁי בְרִית וּמְלֻמְדֵי חוֹק מִשְׁכִּילֵי בִילְנָה וְדַעַת[וֹ] וְשׁוֹמְעֵי קוֹל נִכְבָּד וְרוֹאֵי
מִלְאכֵי קוֹדֶשׁ: מְגוֹלֵי אוֹזֵן וְשׁוֹמְעֵי עֲמוּקוֹת [וּמִבִּינֵי דְבַר יִשָּׁב] מִפְּרֵשׁ שְׁחָקִים צָבָא מֵאוֹרוֹת
וּמִשָּׂא רוּחוֹת וּמִמְשָׁלֶת קְדוֹשִׁים אוֹצְרוֹת כְּבוֹד, יוֹצֵר[וֹ] עֲבִים הַבּוֹרָא אֶרֶץ וְחוֹקֵי מִפְּלִגְיָה

10 ואָרנָמן וְתוֹלַעַת שְׁנֵי נְצוּרֵת רִיקָמָה מַעֲשֶׂה חוֹשֵׁב וּפְרִי מִנְבָּעוֹת בְּרָאשֵׁיהֶם בְּגִדֵי מִלְחָמָה וְאֵל הַמִּקְדָּשׁ לֹא

יָבִיאֻם: הַכֹּהֵן הָאֶחָד יִהְיֶה מְהֻלָּךְ עַל פְּנֵי כֹל אָנָשִׁי הַמַּעֲרָכָה לְחֹזֵק יְדֵיהֶם בְּמִלְחָמָה: וּבִגְדֵי הַשָּׂשָׁה יִהְיוּ

חֲצוּצֹרוֹת הַמִּקְרָא וְחֲצוּצֹרוֹת הַזִּכְרוֹן וְחֲצוּצֹרוֹת הַתְּרוּעָה וְחֲצוּצֹרוֹת הַמְּרֹדֵף וְחֲצוּצֹרוֹת הַמָּאֶסֶף: וּבִצָּאָת הַכֹּהֲנִים

אֵל בֵּין הַמַּעֲרָכוֹת יֵצְאוּ עִמָּהֶמָּה שְׂבָעָה לְוִיִּים וּבְיָדָם שְׂבָעַת שׁוּפְרוֹת הַיּוֹבֵל וְשְׁלוֹשָׁה שׁוּטְרִים מִן הַלְוִיִּים לְפָנָי

הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּים: וְתִקְעוּ הַכֹּהֲנִים בְּשֵׁמִי חֲצוּצֹרוֹת הַמִּקְרָא ----- מִלְחָמָה עַל חֲמִשִּׁים מִן:

15 וְחֲמִשִּׁים אָנָשִׁי בִינִים יֵצְאוּ מִן הַשַּׁעַר הָאֶחָד [-----] לְוִיִּים שׁוּטְרִים: וְעַם כֹּל מַעֲרָכָה וּמַעֲרָכָה יֵצְאוּ כָּכֹל הַסִּלְרָכִים [-----] יָנִים מִן

הַשָּׁעָרִים וְיֵצְאוּ בֵּין שְׁמֵי הַמַּעֲרָכוֹת [-----] הַמִּלְחָמָה

(ח) וְחֲצוּצֹרוֹת תְּהִינָה מְרִיעוֹת לְנֹצֵחַ אָנָשִׁי הַקָּלֵעַ עַד כְּלוֹתָם לְהַשְׁלִיךְ שְׂבָע

פְּעָמִים: וְאַחֵר יִתְקַעוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים בְּחֲצוּצֹרוֹת הַמָּשִׁיב וּבָאוּ לַיָּד הַמַּעֲרָכָה

הָרְאִישוֹנָה לְהַתְיַצֵּב עַל מַעֲמָדָם: וְתִקְעוּ הַכֹּהֲנִים בְּחֲצוּצֹרוֹת הַמִּקְרָא וְיֵצְאוּ

שְׁלוֹשָׁה דָּגְלֵי בִינִים מִן הַשָּׁעָרִים וְעָמְדוּ בֵּין הַמַּעֲרָכוֹת, וּלְיָדָם אָנָשִׁי הָרֶכֶב

5 מִמֶּיֶן וּמִשְׂמָאוֹל: וְתִקְעוּ הַכֹּהֲנִים בְּחֲצוּצֹרוֹת קוֹל מְרֹדֵד יְדֵי סֹדֵר מִלְחָמָה:

וְהָרָאשִׁים יִהְיוּ נִפְשָׁטִים לְסִדְרֵיהֶם אִישׁ לְמַעֲמָדוֹ: וּבְעוֹמָדָם שְׁלוֹשָׁה סִדְרִים

יִתְקַעוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים תְּרוּעָה שְׁנִית קוֹל נֹחַ וְסֻמוֹף יְדֵי מִפְּשָׁע עַד קוֹרְבָם

לְמַעֲרָכָת הָאוֹיֵב וְנָטוּ יָדָם בְּכָלִי הַמִּלְחָמָה: וְהַכֹּהֲנִים יִרְיעוּ בְּשֵׁשׁ חֲצוּצֹרוֹת

הַחֲלָלִים קוֹל חֵד טְרוֹד לְנֹצֵחַ מִלְחָמָה: וְהַלְוִיִּים וְכֹל עַם הַשׁוּפְרוֹת יִרְיעוּ

10 קוֹל אֶחָד תְּרוּעַת מִלְחָמָה גְּדוֹלָה לְהִמָּסֵב לֵב אוֹיֵב: וְעַם קוֹל הַתְּרוּעָה יֵצְאוּ

וְרָקוֹת הַמִּלְחָמָה לְהַפִּיל חֲלָלִים: קוֹל הַשׁוּפְרוֹת יִחִישׁוּ וּבְחֲצוּצֹרוֹת יִהְיוּ

הַכֹּהֲנִים מְרִיעִים קוֹל חֵד טְרוֹד לְנֹצֵחַ יְדֵי מִלְחָמָה עַד הַשְׁלִיכָם לְמַעֲרָכָת

הָאוֹיֵב שְׂבָע פְּעָמִים: וְאַחֵר יִתְקַעוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים בְּחֲצוּצֹרוֹת הַמָּשִׁיב

קוֹל נֹחַ מְרֹדֵד סֻמוֹף: כִּסְרָף הִנֵּה יִתְקַעוּ הַכֹּהֲנִים לְשְׁלוֹשֶׁת הַדָּגְלִים: וְעַם

15 הַטָּל הָרְאִישׁוֹן יִרְיעוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּים וְכֹל עַם הַשׁוּפְרוֹת קוֹל תְּרוּעָה

גְּדוֹלָה לְנֹצֵחַ מִלְחָמָה ----- יִתְקַעוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים

בְּחֲצוּצֹרוֹת ----- וְעָמְדוּ עַל מַעֲמָדָם בְּמַעֲרָכָה

[-----] וְעָמְדוּ [-----]

[-----] הַחֲלָלִים

פְּרָשִׁים לַעֲבֹר הָאֶחָד וְשָׁבַע מֵאוֹת לַעֲבֹר הַשְּׁנִי: מֵאֲתָיִים פְּרָשִׁים יֵצְאוּ עִם אֵלָּה מִמְּעֻרְכַּת אֲנָשֵׁי הַבְּיָנִים וְכֵן

יַעֲמִידוּ לְכוֹל עַ[בְּרִי] הַמִּתְּנָה הַכּוֹל שֵׁשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וְאַלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת רֶכֶב לְאַנְשֵׁי סָרֵף
הַמַּעֲרֻכּוֹת

10 חֲמִשִּׁים לְמַעַרְכָּהּ (הָאֶחָת): וַיְהִי הַפָּרָשִׁים עַל רֶכֶב אֲנָשֵׁי הַסָּרֵךְ שֵׁשֶׁת אֲלָפִים חֲמִשָּׁמֹאוֹת לְשֹׁבֵט: כּוֹל הַרֶכֶב הַיּוֹצֵאִים

לְמַלְחָמָה עִם אֲנָשִׁי] הַבָּנִים סוֹסִים וְכָרִים קָלִי רֶגֶל וְרֶכֶּי פֶּה וְאַרְכּוּי רוּחַ וּמְלָאִים בְּתִכּוֹן זְמִינָהּ
מְלומְדֵי מַלְחָמָה

וְבַעֲוִלִּים לְשִׁמוֹעַ [ק]וֹלוֹת וּלְכוֹל מִרְאֵי דְמִיּוֹנִים: וְהָרוֹכְבִּים עֲלֵיהֶם אֲנָשֵׁי חֵלַל לְמַלְחָמָה מְלֻמְדֵי רָכָב וְיָכוֹן

וַיִּמְהָרְםָּ מִן־מִקְוֵי־הַיָּם עַד־בֶּן־חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים וּפָרָשֵׁי־הַסֶּרֶךְ יִהְיוּ מִן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד־בֶּן־חֲמִשִּׁים וְהָמָּה

15. (-----) [א]ל (-----) [א]ת וּבְתֵי רָאשִׁים וְשׁוֹקִים וּמַחְזִיקִים בְּיָדָם מִגֵּי עֲגֹלָה וְרִמַח אָרוּךְ (-----) [א] וְקִשְׁתִּים וְחֲצִיצִים וְזִרְקוֹת מִלְחָמָה וְכוּלָם עֲתוּדִים בְּ(-----) [א] (-----) [א] לְשִׁפּוֹךְ דָּם חֲלָלִי אֲשֶׁמַתֵּם אֱלֹהֵי הָמָּה הִנֵּה (-----) [א]

וְאִנְשֵׁי הַסֶּרֶד יִהְיוּ מִבֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים: וְסוֹרְכֵי הַמַּחְנוֹת יִהְיוּ מִבֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן שֵׁשִׁים: וְהַשּׁוֹטְרִים

יִהְיוּ גַם הֵם מִבֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים: וְכֹל מִפְּשִׁיטֵי הַחֲלָלִים וְשׂוֹלְלֵי הַשָּׁלָל וּמִטְהַרֵּי הָאֶרֶץ וְשׂוֹמְרֵי הַכְּלָיִם

וְעֹרֶךְ הַצִּדָּה, כֹּלֶם יִהְיוּ מִבֶּן חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן שְׁלוֹשִׁים; וְכֹל נֶעֶר וְנַעֲמָוֶט וְאִשָּׁה לֹא יִבְאוּ לְמַחֲנֹתֶם בְּצֵאתָם

מִירוּשָׁלַיִם לְלֶכֶת לְמַלְחָמָה עַד שׁוּבָם: וְכֹל פֶּסַח אוֹ עֵזֶר אוֹ חֶגֶר אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר מִוֶּם עוֹלָם בְּקִשְׁרוֹ אוֹ אִישׁ מְנוּגֵעַ בְּטַמְאָת

בְּשֶׁרֹ, כּוֹל אֱלֹה לֹא יֵלְכוּ אַתֶּם לְמַלְחָמָה: כִּי כֹלֶם יְהוּי אֲנִשׁ נִדְבַת מִלְחָמָה וּתְמִימֵי רוּחַ וּבֶשֶׁר

אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה טָהוֹר מִמְקוֹרוֹ בַּיּוֹם הַמְּלַחְמָה לֹא יֵרֵד אִתָּם, כִּי אֵל מִלְאֲכֵי קוֹדֶשׁ עִם צְבָאוֹתָם יֵחַד: וְרוּחַ יְהוָה

בין כול מחניהם למקום היד כאלפים באמה וכול ערות דבר רע לוא יראה סביבות כול מחניהם: ובסדר מערכות המלחמה לקראת אויב מערכה לקראת מערכה: ויצאו מן השער התיכון אל בין

המַעֲרֻכּוֹת שֶׁבַּעָה
 כוהנים מבני אהרן לובשים בגדי שש לבן כתונת בד ומכנסי בד וחגרים באבנט בד שש משזור

תְּכֵלֶת

10 וארנמן ותולעת שני וצורת ריקמה מעשה חושב ופרי מנבעות בראשיהם בגדי מלחמה ואל המקדש לוא

יביאום: הכוהן האחד יהיה מהלך על פני כול אנשי המערכה לחזק ידיהם במלחמה: וכיד הששה יהיו

תצוצרות המקרא תצוצרות הזכרון תצוצרות התרועה תצוצרות המרדף תצוצרות המאסף: ובצאת הכהנים

אל בין המערכות יצאו עמהמה שבועה לויים ובגדים שבעת שופרות היוכל ושלשה שוטרים מן הלויים לפני

הכהנים והלויים: ותקעו הכהנים בשתי תצוצרות המלקרא ----- (מ)לקמה על חמשים מגן:

15 ותחמשים אנשי בינים יצאו מן השער האחד] ----- (ל) לויים שוטרים: ועם כול מערכה ומערכה יצאו ככול הסלרכים ----- [ינים מן

השערים וינעמ)דו בין שתי המערכות ----- (מלקמה) המלקמה

(ח) התצוצרות תהינה מריעות לנצח אנשי הקלע עד בלותם להשליך שבע

פעמים: ואחר יתקעו להם הכהנים בתצוצרות המשיב ובאו ליד המערכה

הראשונה להתנצב על מעמדם: ותקעו הכהנים בתצוצרות המקרא ויצאו

שלשה דגלי בינים מן השערים ועמדו בין המערכות, ולידם אנשי הרקב

5 ממיין ומשמאל: ותקעו הכהנים בתצוצרות קול מרודד ידי סדר מלחמה:

והראשים יהיו נפשטים לסדריהם איש למעמדו: ובצומדם שלושה סדרים

יתקעו להם הכהנים תרועה שנית קול נוח וסמוך ידי מפשע עד קורבם

למערכת האויב ונטו ידם בכלי המלחמה: והכהנים יריעו בשש תצוצרות

התללים קול חד טרוד לנצח מלחמה: והלויים וכול עם השופרות יריעו

10 קול אחד תרועת מלחמה גדולה להמס לב אויב: ועם קול התרועה יצאו ורקות המלחמה להפיל תללים: קול השופרות יחישו ובחוצוצרות יהיו

הכהנים מריעים קול חד טרוד לנצח ידי מלחמה עד השליכם למערכת

האויב שבע פעמים: ואחר יתקעו להם הכהנים בתצוצרות המשיב

קול נוח מרודד סמוך: כסרך הזה יתקעו הכהנים לשלושת הדגלים: ועם

15 הטל הראשון יריעו הכהנים והלויים וכול עם השופרות קול תרועה גדולה לנצח מלחמה ----- יתקעו להם הכהנים

בתצוצרות ----- (עמ)דו על מעמדם במערכה

----- [----- (עמ)דו] ----- [----- (ה)ללים

פָּרָשִׁים לְעֵבֶר הָאֶחָד וּשְׁבַע מֵאוֹת לְעֵבֶר הַשֵּׁנִי: מֵאַתִּים פָּרָשִׁים יֵצְאוּ עִם אֵלֶּה מִמִּצְרַיִם אֲנִשֵּׁי הַבְּיָנִים
 וְכֵן
 יַעֲמֻדוּ לְכוֹל עַל־בְּרִי) הַמִּתְנֶה הַכּוֹל שֵׁשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וְאַלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת רָכָב לְאַנְשֵׁי סָרֵף
 הַמִּצְרַיִם
 10 חֲמִשִּׁים לְמַעֲרָכָה (הָאֶחָת: וַיְהִי הַפָּרָשִׁים עַל רָכָב אֲנִשֵּׁי הַסָּרֵף שֵׁשֶׁת אֲלָפִים חֲמִשׁ מֵאוֹת לְשִׁבְט: כּוֹל
 הָרָכָב הַיּוֹצֵאִים
 לְמַלְחָמָה עִם אֲנִשֵּׁי) הַבְּנִים סוֹסִים וְכָרִים קָלִי רֶגֶל וְרַפִּי פֶה וְאַרְוֵפִי רוּחַ וּמִלֵּאִים בְּתִכּוֹן יְמִיהֶם
 מְלֻמְדֵי מַלְחָמָה
 וּבַעֲוִלִים לְשִׁמוּעַ (ק) וְלֹלוֹת וְלִכּוֹל מֵרָאִי דְמִיּוֹנִים: וְהָרוּכָבִים עֲלֵיהֶם אֲנִשֵּׁי חֵיל לְמַלְחָמָה מְלֻמְדֵי רָכָב
 וְתִכּוֹן
 יְמִיהֶם מִבֶּן שְׁלוּשִׁים שָׁנָה עַד בֶּן חֲמִשׁ וְאַרְבָּעִים: וּפָרָשֵׁי הַסָּרֵף יְהִיוּ מִבֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים
 וְהֵמָּה
 (-----ל) (-----) וְתִבְתִּי רָאשִׁים וְשׁוֹקִיִּם וּמַחְזִיקִים בְּיָדָם מַגְנֵי עֲזָלָה וְרֹמַח אֲרוֹךְ (-----)
 15 (-----) וְנִקְשֶׁת וְחִצִּים וְנִרְקוֹת מַלְחָמָה וְכוֹלָם עֲתוּדִים בְּ(-----)
 (-----) לְ(א) וְלִשְׁפוֹף דָּם חֲלָלִי אֲשַׁמְתֶּם אֵלֶּה הֵמָּה הָ(-----)
 1 וְאַנְשֵׁי הַסָּרֵף יְהִיוּ מִבֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים: וְסוֹרְכֵי הַמִּתְנֹת יְהִיוּ מִבֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן
 שְׁשִׁים: וְהַשּׁוֹטְרִים
 יְהִיוּ גַם הֵם מִבֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים: וְכוֹל מִפְּשִׁיטֵי הַחֲלָלִים וְשׁוֹלְלֵי הַשָּׁלָל וּמִטְהַרֵי הָאָרֶץ
 וְשׁוֹמְרֵי הַכְּלִים
 וְעוֹרְף הַצִּידָה, כּוֹלָם יְהִיוּ מִבֶּן חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן שְׁלוּשִׁים: וְכוֹל נַעַר וְעַטּוּט וְאִשָּׁה לֹא יָבוֹאוּ
 לְמִתְנֹתָם בְּצִאֲתָם
 מִירוּשָׁלַיִם לְלָכֶת לְמַלְחָמָה עַד שׁוּבָם: וְכוֹל פֶּסֶחַ אוֹ עֹר אוֹ חֲגֵר אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר מוֹם עוֹלָם בְּבָשְׁרוֹ אוֹ
 אִישׁ מְנוּנָע בְּטָמְאָת
 5 בָּשְׁרוֹ, כּוֹל אֵלֶּה לֹא יֵלְכוּ אִתָּם לְמַלְחָמָה: כּוֹלָם יְהִיוּ אֲנִשֵּׁי נְדָבָת מַלְחָמָה וְתַמִּימֵי רוּחַ וּבָשָׁר
 וְעֲתוּדִים לְיוֹם נֶגֶם: וְכוֹל
 אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה טָהוֹר מִמִּקְוָאוֹ בְּיוֹם הַמַּלְחָמָה לֹא יֵרֵד אִתָּם, כִּי אִם מִלְּאָכִי קוֹדֵשׁ עִם צִבְאוֹתָם
 יֵסֵד: וְרוּחַ יִהְיֶה
 בֵּין כּוֹל מִתְּחִינָהּ לְמָקוֹם הַיָּד כְּאֲלָפִים בְּאַמָּה וְכוֹל עֲרֹנֹת דְּבָר רַע לֹא יֵרָאֶה סְבִיבוֹת כּוֹל מִתְּחִינָהּ:
 וּבִסְדֵּר מַעֲרָכוֹת הַמַּלְחָמָה לְקִרְאָת אוֹיֵב מַעֲרָכָה לְקִרְאָת מַעֲרָכָה: וַיֵּצְאוּ מִן הַשָּׁעַר הַתִּיכוֹן אֶל בֵּין
 הַמִּצְרַיִם שְׂבָעָה
 כּוֹהֲנִים מִבְּנֵי אֶהֱרֹן לּוֹבָשִׁים בְּגָדֵי שֵׁשׁ לָכֵן כְּתוּבָת בַּד וּמִכְנָסֵי בַד וְחוּגְרִים בְּאַבְגָּט בַּד שֵׁשׁ מִשְׁחָר
 תִּכְבֹּלֹת

- פנים למערכה האחת סדורים בסדר מעמד איש אחר איש: וכולם מחזיקים מגי נחושת מרוקה
 כמעשה
- 5 מראת פנים: והמגן מוסב מעשי גדיל שפה וצורת מחברת מעשה חושב זהב וכסף ונחושת ממוזים
 ואבני חפץ אבדני ריקמה מעשה חרש מחשבת: אורף המגן אמתים נחצי ורוחבו אמה נחצי: וכידם
 רמח
- וכידן: אורף הרמח שבע אמות מזה הסגר והלוהב נחצי האמה: ובסגר שלושה צמידים מפותחים
 כמעשי
- גדיל שפה בזהב וכסף ונחושת ממוזים כמעשי צורת מחשבת: ומחברת הצל[ה] מזה ומזה לצמיד
 סביב אבני חפץ בדני ריקמה מעשי חרש מחשבת: ושכולת והסגר מחורץ בין הצמידים כמעשי
- 10 צמוד מחשבת: והלוהב ברזל לכן מאיר מעשי חרש מחשבת: ושכולת זהב טהור בתוך הלהב
 ושפוד אל
- הראש: והפידנים ברזל ברור טהור בכור ומלובן כמראת פנים מעשי חרש מ[ח]שבת: ומראי שכולת
 זהב טהור חוברת בו לשני עבריו: וספות ישר אל הראש שמים מזה ושמים מזה: אורף הפידו אמה
 נחצי ורוחבו ארבע אצבעות: והבטן ארבע גודלים וארבעה טפחים עד הבטן: והבטן מרוגלת הנה
 והנה חמשה טפחים: ונד הכידן קרן ברורה מעשה חושב צורת ריקמה בזהב וכסף ואבני חפץ:
- 15 ובצמוד ה[כזהגים] -----]סדרו שבע המערכות מערכה אחר מערכה
 מזה -----]שלושים באמה אשר יצמודו שם אנשי[
 -----]ל[אנשי] הפנים -----]-----
- (1) שבע פעמים ושבו למעמדם: ואחריהם יצאו שלושה דגלי בינים ועמדו בין המערכות: הדגל
 הראשון השליף [א]ל
 מערכת האויב שבצה ורקות מלחמה: ועל לוהב הנרק יכתובו ברקת חנית לגבורת אל: ועל השלט
 השני יכתובו
 זיקי דם להפיל חללים באף אל: ועל הנרק השלישי יכתובו שלהובת חרב אוכלת חללי און
 במשפט אל:
- כול אלה טילו שבע פעמים ושבו למעמדם: ואחריהם יצאו שני דגלי בינים ועמדו בין שתי
 המערכות: הדגל
- 5 הראשון מחזיק חנית ומגן: והדגל השני מחזיקי מגן וכידן להפיל חללים במשפט אל ולהכניע
 מערכת
 אויב בגבורת אל לשלם גמול רעתם לכול גוי הקל: והיתה לאל ישראל המלכה ובקדושי עמו יעשה
 קיל:
- ושבצה סדרי פרחים יצמודו גם המה לימין המערכה ולשמאלה מזה ומזה יצמודו סדריהם: שבע
 מאות

אל יד מלחמה בכול בשר ענל ואת שם שר המאה ואת שמות שרי עשרותיו: ועל אות התמשים יכתובו קדרל

מעמד רשעים [בגבורת אל ואת שם שר התמשים ואת שמות שרי עשרותיו: על אות העשרה יכתובו רנות:

5 אל בגבל עשור ואת שם שר העשרה ואת שמות תשעת אנשי תעודתו:

וב(כ)לקתם למלחמה יכתובו על אותותם אמת אל צדק אל כבוד אל משפט אל ואחריהם כול סרף פרוש שמותם:

ובגשתם למלחמה יכתובו על אותותם ימין אל מועד אל מהומת אל חללי אל ואחריהם כול פרוש שמותם:

ובשובם מן המלחמה יכתובו על אותותם רומם אל גדל אל תשבוחת אל כבוד אל עם כול פרוש שמותם:

סרף אותות העדה: בצאתם למלחמה יכתבו על אות הראשונה עדת אל: על אות השנית מחגי אל: על השלישית

10 שבטי אל: על הרביעית משפחות אל: על החמישית דגלי אל על הששית קהל אל: על השביעית קרואי

אל: על השמינית צבאות אל: ופרוש שמותם יכתובו עם כול סרכם: ובגשתם למלחמה יכתובו על אותותם

מלחמת אל נקמת אל ריב אל גמול אל כוח אל שלומי אל גבורת אל פלת אל בכול גוי הקל: ואת כול פרוש

שמותם יכתובו עליהם: ובשובם מן המלחמה יכתובו על אותותם ישועות אל נצח אל עזר אל משענת אל

[שב]חת אל הודות אל תהלת אל שלום אל:

15 [סרף המידות: אות כול העדה אורף ארבע עשרה אמה אות [—]ל[—] ————— ע]שרה אמה

[—] ————— שתיים עשרה אמות [—] ————— א עשתי עשרה ————— [ת]שע אמות

[—] ————— אמות אות העשרה ש[—] —————

ה) ועל מ[גן] נשיא כול העדה יכתבו שמלו ו[שם] ישראל ולוי ואהרן ושמות שנים עשר שבטי ישראל כתולד[ותם]

ושמות שנים עשר שרי שבטיהם:

סרף לסדר דגלי המלחמה: בהמלא צבאם להשלים מערכת פנים על אלה איש תאסר המערכה: ושבעה סדרי

(א) סִדְרֵי הַמִּלְחָמָה וְחֻצוֹצְרוֹת מִקְרָאָם בְּהַפְתַּח שַׁעֲרֵי הַמִּלְחָמָה לְצֵאת אֲנָשֵׁי הַבָּנִים וְחֻצוֹצְרוֹת תְּרוּעוֹת הַחֲלָלִים וְחֻצוֹצְרוֹת

הַמֶּאֱרָב וְחֻצוֹצְרוֹת הַמֶּרְדֵּף בְּהַגָּף אוֹיֵב וְחֻצוֹצְרוֹת הַמֶּאֱסֵף בְּשׁוּב הַמִּלְחָמָה: עַל חֻצוֹצְרוֹת מִקְרָא הָעֵדָה יִכְתּוּבוּ קְרוֹאֵי אֵל:

וְעַל חֻצוֹצְרוֹת מִקְרָא הַשָּׂרִים יִכְתּוּבוּ נְשִׂאֵי אֵל: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת הַמְּסוּרוֹת יִכְתּוּבוּ סֵרֶף אֵל: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת אֲנָשֵׁי

הַשֵּׁם יִכְתּוּבוּ רֵאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה: בְּהַאֲסָפָם לְבֵית מוֹעֵד יִכְתּוּבוּ תַעֲזוּדוֹת אֵל לַעֲצַת קוֹדֶשׁ: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת הַמַּחְנוֹת

5 יִכְתּוּבוּ שְׁלוֹם אֵל בְּמַחְנֵי קְדוּשָׁיו: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת מַסְעֵיהֶם יִכְתּוּבוּ גְבוּרוֹת אֵל לְהַפִּיץ אוֹיֵב וּלְהַנִּיחַ כּוֹל מִשְׁנָאֵי

צָדֵק וּמַשִּׁיב תְּסֻדִּים בְּמִשְׁנָאֵי אֵל: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת סִדְרֵי הַמִּלְחָמָה יִכְתּוּבוּ סִדְרֵי דְגָלֵי אֵל לְנִקְמַת אָפוּ בְּכוֹל בְּנֵי חוּשָׁף:

וְעַל חֻצוֹצְרוֹת מִקְרָא אֲנָשֵׁי הַבָּנִים בְּהַפְתַּח שַׁעֲרֵי הַמִּלְחָמָה לְצֵאת לְמַעַרְכַּת הָאוֹיֵב יִכְתּוּבוּ זִכְרוֹן נֶקֶם בְּמוֹעֵד

אֵל: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת הַחֲלָלִים יִכְתּוּבוּ יָד גְּבוּרַת אֵל בְּמִלְחָמָה לְהַפִּיל כּוֹל חֲלָלֵי מָעַל: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת הַמֶּאֱרָב יִכְתּוּבוּ

רְצֵי אֵל לְשַׁחַת רִשְׁעָה: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת הַמֶּרְדֵּף יִכְתּוּבוּ גִּיּוֹף [אֵל] אֵל כּוֹל בְּנֵי חוּשָׁף לֹא יֵשִׁיב אָפוּ עַד כְּלוּתָם:

10 וּבְשׁוּבָם מִן הַמִּלְחָמָה לְבוֹא הַמַּעַרְכָּה יִכְתּוּבוּ עַל חֻצוֹצְרוֹת הַמַּשִּׁיב אָסֵף אֵל: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת הַדֶּרֶךְ הַמַּשִּׁיב מִמִּלְחָמַת הָאוֹיֵב לְבוֹא אֵל הָעֵדָה יְרוּשָׁלַּיִם יִכְתּוּבוּ גִּילּוֹת אֵל בְּמַשִּׁיב שְׁלוֹם:

סֵרֶף אוֹתוֹת כּוֹל הָעֵדָה לְמַסְרוֹתָם: עַל הָאוֹת הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר בְּרָאשׁ כּוֹל הָעָם יִכְתּוּבוּ עִם אֵל וְאֵת שֵׁם יִשְׂרָאֵל

וְאֶהְרֹז וְשְׁמוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר ש[בְּטִי יִשְׂרָאֵל] כְּתוּלָדוֹתָם: עַל אוֹתוֹת רֵאשֵׁי הַמַּחְנוֹת אֲשֶׁר לְשִׁלּוֹשֶׁת הַשְּׂבָטִים

יִכְתּוּבוּ בְּר[אש] ————— : ע[ל] [אוֹת הַשְּׂבָט יִכְתּוּבוּ גַם אֵל וְאֵת שֵׁם נְשִׁי הַשְּׂבָט] ————

15 מִשְׁפָּחוֹתָיו ————— : שֵׁם הַנְּשִׂא הֶרְבּוּא וְאֵת שְׁמוֹת שְׂרָי

————— : שְׂרֵי מַאֲיוֹתָיו וְעַל אוֹת

—————

(ד) וְעַל אוֹת מְרָרִי יִכְתּוּבוּ תְּרוּמַת אֵל וְאֵת שֵׁם נְשִׁי מְרָרִי וְאֵת שְׁמוֹת שְׂרֵי אֶלְפִּיו: וְעַל אוֹת הָאֶל[ל]ף

יִכְתּוּבוּ אֵף אֵל בְּעֶבְרָה עַל

בְּלִיעַל וּבְכוֹל אֲנָשֵׁי גוֹרְלוֹ לְאִין שְׂאֲרִית וְאֵת שֵׁם שֶׁר הָאֶלְף וְאֵת שְׁמוֹת שְׂרֵי מַאֲיוֹתָיו: וְעַל אוֹת הַמֶּאֱהָ יִכְתּוּבוּ מֵאָת

וּכְבוֹד אֵל בְּסוּד קְדוּשִׁים יוֹפִיעַ בְּעֶזְרָת בְּנֵי אֹר אֲנָשִׁי הָאָמֶת לְכָלִּת בְּנֵי חוֹשֶׁה גִּלְדָּל
[בְּלִיעַל - - - - - הַמֶּלֶךְ גִּדּוּל - - - - -] אִם יִתְּנוּ יָד

[בְּכָל]

וְאָבוֹת הָעֵדָה שְׁנַיִם וְחֲמִשִּׁים: וְאֵת רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים יִסְרוּכוּ אַחֵר כֹּהֵן הָרֹאשׁ וּמִשְׁנֵהוּ, רֹאשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר,
לְהִיט מִשְׁרָתִים

בְּתֵמִיד לִפְנֵי אֵל: וְרֹאשֵׁי הַמִּשְׁמֶרֶת שֶׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים בְּמִשְׁמֶרֶת יִשְׂרָאֵל: וְאַחֲרֵיהֶם רֹאשֵׁי הַלְוִיִּם לְשֶׁרֶת
תֵּמִיד שְׁנַיִם עָשָׂר, אֶחָד

לְשֶׁבֶט וְרֹאשֵׁי מִשְׁמֶרֶת אִישׁ בְּמַעֲמָדוֹ יִשְׂרָאֵל: וְרֹאשֵׁי הַשְּׂבָטִים וְאָבוֹת הָעֵדָה אַחֲרֵיהֶם לְהַתִּיבָב
תֵּמִיד בְּשַׁעֲרֵי הַמִּקְדָּשׁ:

וְרֹאשֵׁי מִשְׁמֶרֶת עִם פְּקוּדֵיהֶם יִתִּיבּוּ לְמוֹעֲדֵיהֶם לְחֹדְשֵׁיהֶם וּלְשָׁבוֹת וּלְכֹל יְמֵי הַשָּׁנָה מִבֶּן
חֲמִשִּׁים שָׁנָה וּמֵעַלָּה:

5 אֵלֶּה יִתִּיבּוּ עַל הָעוֹלוֹת וְעַל הַזִּבְחִים לַעֲרוֹךְ מִקְטֶרֶת נִיחוּם לְרָצוֹן אֵל לְכַפֵּר בְּעַד כֹּל עֲדָתוֹ
וּלְהַדָּשׁ לִפְנֵי תֵמִיד

בְּשׁוֹלְחַן כְּבוֹד: אֵת כֹּל אֵלֶּה יִסְרוּכוּ בְּמוֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה: וּבְשָׁלוֹשׁ וּשְׁלוּשִׁים שָׁנֵי הַמִּלְחָמָה הַנּוֹתֵרֶת
יִהְיוּ אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם

קְרוֹאֵי הַמוֹעֵד וְכֹל רֹאשֵׁי אָבוֹת הָעֵדָה בְּחָרִים לָהֶם אֲנָשֵׁי מִלְחָמָה לְכֹל אֲרָצוֹת הַגּוֹיִם: מִכֹּל שְׂבָטֵי
יִשְׂרָאֵל יִתְלוּצּוּ

לָהֶם אֲנָשֵׁי חֵיל לְצֹאֵת לְצָבָא כְּפִי תַעֲדוֹת הַמִּלְחָמָה שָׁנָה בְּשָׁנָה: וּבְשָׁנֵי הַשְּׁמִטָּה לֹא יִתְלוּצּוּ לְצֹאֵת
לְצָבָא כִּי־אֵין שְׁבַת

מִנּוּחַ הַיָּאָה לְיִשְׂרָאֵל: בְּחֶמֶשׁ וּשְׁלוּשִׁים שָׁנֵי הָעִבּוּדָה תַּעֲרֹךְ הַמִּלְחָמָה: שֵׁשׁ שָׁנִים וְעוֹרְכוּהָ כֹל הָעֵדָה
יָחִיד:

10 וּמִלְחָמָה הַמַּחֲלָקוֹת בְּחַשׁ[ע] וְעֶשְׂרִים הַנּוֹתֵרֶת: בְּשָׁנָה הָרִאשׁוֹנָה יִלְחֲמוּ בְּאַרְם וְנַחֲרִים: וּבְשָׁנִית בְּבָנִי
לֹד: וּבְשָׁלִישִׁית

יִלְחֲמוּ בְּשָׂאֵר בְּנֵי אֲרָם בְּעוֹץ וְחֹל תֹּנֵךְ וּמִשָּׂא אֲשֶׁר בְּעֶבֶר פּוֹרֶת: בְּרַב־יָעִית וּבְחִמְשִׁית יִלְחֲמוּ בְּבָנֵי
אֲרַפְכְּשָׁד:

בְּשִׁשִּׁית וּבְשִׁבְעִית יִלְחֲמוּ בְּכֹל בְּנֵי אַשּׁוּר וּפָרַס וְהַקְדְּמוֹנִי עַד הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל: בְּשָׁנָה הַשְּׁמִינִית יִלְחֲמוּ

עִילָם: בְּתִשְׁעִית יִלְחֲמוּ בְּבָנֵי יִשְׁמָעֵאל וְקַטּוֹרָה: וּבְעָשָׂר הַשְּׁנִי אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם תַּחֲלַק הַמִּלְחָמָה עַל
כֹּל בְּנֵי חָם

לְ[כֹל אֲרָצוֹת מוֹשְׁבוֹתָם: וּבְעָשָׂר הַשְּׁנִי הַנּוֹתֵרֶת תַּחֲלַק הַמִּלְחָמָה עַל כֹּל [הָעַמִּים בְּמִ]שְׁבוֹתֵיהֶם
15 [----- חֲצוּצָרָא] וְהַתְרוּעָה לְכֹל עֲבוֹדָתָם לְ[-----] לְפַקְדֵיהֶם

[-----] וְעוֹשְׁרוֹת עַל [חֲצוּצָרוֹת] [-----]

(א) וְהָיָה סֵרֶף אֲנָשִׁי הַמִּלְחָמָה רֵאשִׁית מְשֻׁלוֹת יָד בְּנֵי אֹרֶךְ לְהַחֲלִיב בְּגוֹרֶל בְּנֵי חוֹשֶׁף בְּחֵיל בְּלִיעֵל בְּגִדוֹר
 אָדוֹם וּמוֹאֵב וּבְנֵי עֲמוֹן
 (ח' ל' צִידוֹן ו') פִּלְשֶׁת וּבְגִדוֹרֵי כְּתִי אֲשׁוּר וְעַמָּהם בְּעֶזֶר מְרִשְׁעֵי בְרִית: בְּנֵי לִי וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי בְנִימִין.
 גִּזְלַת הַמִּדְבָּר, יִלְחָמוּ בָּם
 כֹּל הַצָּבָא לְכוֹל גִּדּוֹדֵיהֶם בָּשׁוּב גִּזְלַת בְּנֵי אֹרֶךְ מִמִּדְבָּר הָעַמִּים לַחֲנוּת בְּמִדְבָּר יְרוּשָׁלַיִם: וְאַחֵר
 הַמִּלְחָמָה יַעֲלוּ מִשָּׁם
 עַל כֹּל גִּדּוֹדֵי הַכְּתִיִּים בְּמִצְרַיִם: וּבְקִצּוֹ יֵצֵא בְּחִמָּה גְּדוֹלָה לְהִלָּחֵם בְּמִלְכֵי הַצָּפוֹן וְאִפּוֹ לְהִשְׁמִיד
 וּלְהַכְרִית אֶת קָרְן
 5 (ב' ל' עֵל: וְהִיא) אֵת יְשׁוּעָה לָעַם אֵל וְקָץ מִמָּשָׁל לְכוֹל אֲנָשִׁי גוֹרְלוֹ וְכָל עוֹלָמִים לְכוֹל גוֹרֶל בְּלִיעֵל:
 וְהִיטָה מִהוּמָה
 גְּדוֹלָה בְּבָנֵי יִפֶּת וְנֹפֶל אֲשׁוּר וְאִין עוֹזֵר לוֹ: וְסָרָה מִמִּשְׁלַת כְּתִיִּים לְהַכְנִיעַ רֶשַׁע לְאִין שְׂאֲרֵית
 וּפְלִטָה לֹא תִהְיֶה

[לְכוֹל בְּנֵי חוֹשֶׁף:

אֲמַת וְצָד] ק יֵאִירוּ לְכוֹל קִצּוֹת תִּבְלֵי הַלּוֹף וְאֹרֶךְ עַד תּוֹם כֹּל מוֹעֲדֵי חוֹשֶׁף: וּבְמוֹעֵד אֵל יֵאִיר רוֹם
 גוֹרְלוֹ לְכוֹל קִצֵּי

(עוֹלָמִים) לְשִׁלוֹם וּבִרְכָּה כְּבוֹד וְשִׁמְחָה וְאֹרֶךְ יָמִים לְכוֹל בְּנֵי אֹרֶךְ: וּבַיּוֹם נֹפֶל בּוֹ כְּתִיִּים קָרָב
 וְנִחְשִׁיר חֹזֶק לִפְנֵי אֵל

10 יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא יוֹם יַעֲוֹד לוֹ מֵאֵז לְמִלְחָמָת כָּלָה לְבָנֵי חוֹשֶׁף: בּוֹ יִתְקַרְבוּ לְנִחְשִׁיר גְּדוֹל

עֲדַת אֱלֹהִים וְקִהְלַת

אֲנָשִׁים: בְּנֵי אֹרֶךְ וּגוֹרֶל חוֹשֶׁף נִלְחָמִים יַחַד לְגִבּוֹרֵת אֵל בְּקוֹל הַמּוֹן גְּדוֹל וּתְרוּעַת אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים לְיוֹם
 הַזֶּה: וְהִיא אֵת

צָרָה עַל דּוֹת אֵל: וּבְכוֹל צְרוּתָמָה לֹא נִהְיָה כְּמוֹתָ מְחִישָׁה עַד תּוֹמָה לְפָדוֹת עוֹלָמִים:
 וּבַיּוֹם מִלְחָמָתָם בְּכְתִיִּים

יֵצֵאוּ לְנִחְשִׁיר: בְּמִלְחָמָה שְׁלוּשָׁה גוֹרְלוֹת יִחְזְקוּ בְנֵי אֹרֶךְ לְגוֹף רֶשַׁע: וְשְׁלוּשָׁה יִתְאַזְרוּ חֵיל בְּלִיעֵל
 לְמַשִּׁיב גוֹרֶל

אֵל: וְדָגְלֵי הַבָּנִים יִהְיוּ לְהִמָּס לִכְבֹּב וּגִבּוֹרֵת אֵל מֵאֲמָצַת [לְכָב בְּנֵי חוֹשֶׁף: ו] בְּגוֹרֶל הַשְּׂכִיעִי יָד אֵל
 הַגְּדוֹלָה מְכַנְעֶת

15 [וּגוֹרֶל בְּנֵי חוֹשֶׁף לְכוֹל מִלְאָכֵי מִמִּשְׁלָתוֹ וְלְכוֹל אֲנָשִׁי [בְּרִיתוֹ — — —]

מגילת מלחמת בני אור בבני חושך

לידינו, הוא שני מטרים ו־90 ס"מ וגובהה – 16 ס"מ בקירוב. היא מכילה שמונה עשרה עמודות שנכתבו בארבע יריעות, ונשאר שריד של יריעה נוספת. כל עמודה מכילה 16–18 שורות. מגילה זו נשתמרה בדרך כלל במצב טוב ביותר בהשוואה למגילות האחרות. היא מתפרסמת כאן על פי הציר לומים ב"אוצר המגילות הגנוזות שבידי האוניברסיטה העברית", מהדורת אליעזר ליפא סוקניק, ירושלים תשמ"ו, ועל פי "מגילת מלחמת בני אור בבני חושך ממגילות מדבר יהודה יוצאת לאור בצירוף מבוא, השלמות ופירוש על ידי ינאל ידין", ירושלים 1955.

"מגילת מלחמת בני אור בבני חושך" דנה במלחמה שבין שני הפלגים שבעולם, והם "בני אור" ו"בני חושך", כשישובו "בני אור ממדבר העמים לחנות במדבר ירושלים" (א, 3), בימים ההם ילחמו "בני לוי ובני יהודה ובני בנימין" (א, 2) ושאר השבטים אתם, נגד אויבי ישראל הנמצאים "בגורל בני חושך בחיל בליעל בגדוד אדום ומואב ובני עמון [ל יושב] פלשת ובגדודי כתיי אשור ועמם בעזר מרשיעי ברית" (א, 1-2). את המחנה ילוו כהנים ולוויים, לעזרת ישראל יבואו מלאכי האור והצדק, ובצד האויבים יעמדו בליעל וכוחות החושך והרע. המלחמה (הנקראת גם "נחשיר", א, 10) תהיה כבדה ותערך טצד ישראל בסדר מוכן ובדיוק נמרץ, כפי הכתוב במגילה, שלוש פעמים ינצחו "בני אור" ושלוש פעמים "בני חושך". והנצחון השביעי והאחרון במלחמות אלה יהיה בידי "בני אור", כשגם אלהים בכבודו ובעצמו ייכנס לקרב לעזור ל"בני אור". הנצחון הזה יביא "ישועה לעם אלה" ("בני אור", א, 5), ו"כלת עולמים לכול גורל בליעל" ("בני חושך", שם). מלחמות אלה תהיינה מלחמות של כל בני הכת, אחרי כן תבוא תקופה של "שלום וברכה, כבוד ושמחה ואורך ימים" (א, 9). אבל "בני אור" לא יסתפקו בנצחונם על אויביהם הקרובים בלבד וילכו להלחם גם באויבים רחוקים. ואחרי מלחמה של עשרים ותשע שנים נוספות ינצחו גם את האויבים הללו. ומלחמה זו תהיה מלחמת המחלוקת, היינו של מגויסים מדי שנה בשנה, וכיוון שבשנות השמיטה לא יילחמו – תמשך כל המלחמה ארבעים שנה, מספר שנים הנזכר גם ב"פסר תהלים": "פשו על כול הרשעה לסוף ארבעים שנה אשר יתמו ולא ימצא בארץ כל איש [ר]שע", וכך הוא החשבון: 6 שנות מלחמה של כל בני הכת; 5 שנות שמיטה; 29 שנות מלחמה של המחלוקת, וקרוב לוודאי, כי ארבי עים שנה אלה הם מעין ארבעים השנה שהלכו ישראל במדבר (במדבר יד, לט, תהלים צה, י).

המלחמה תתנהל בדרך הלחימה המקובלת בעמים, הלוחמים ישתמשו בכלי זיוף, אותות, הצוצרות, שלטים עם כתובות, מכסים וכו'. אבל יישמרו במלחמה חוקי התורה והטהרה, "כיא מלאכי קודש עם צבאותם יחד" (ו, 6). הנשק עצמו אינו מספיק לנצחון, ואפילו הוא מעולה ביותר, רק כשהוא בא ורוח טהרה עמו הוא מנצח את ממשלת הרשעה, גם תפילות נקבעו לימי המלחמה והקרבנות, הודיות ובקשות גם יחד, בנוסח ההודיות והתפילות הנודעות גם מתוך המגילות האחרות של הכת. הכהנים והלוויים ישימיעו ברכה לאלהי ישראל וקללה לבליעל. וזה לשונם: "ברוך אל ישראל בכל מחשבת קודשו ומעשי אמתו וב[ר]וכים כול משרתיו בצדק, יודעיו באמונה, וא[ר]ך בליעל במחשבת משטמה וזעום הוא במשרת אשמתו, וארורים כול רוחי גורלו במחשבת רשעם, וזעומים המה ככול עבודת גדת טמאתם, כיא המה גורל חושך, וגורל אל לאור [עולמ]ים" (יג, 2-5).

המלחמה הממושכת ל"בחוני מצרף" (יז, 1), תהיה כפולה ומשולשת, כל אחת במועדה: נגד מורדי אור, אם אפשר לכנות כך את "בני חושך", והם בני אפרים שנפרדו מבני יהודה, נגד אויבים קרר בים, ובראשם הכתיים (הרומאים), ולבסוף נגד שאר האויבים הרחוקים.

בספר נזכרים שמות המלאכים: מיכאל, גבריאל, שריאל ורפאל (ט, 15-16).

המגילה נתחברה ככוונה מעשית: לכשתבוא עת המלחמה הזאת – יהיו אנשי הכת מוכנים ויודעים איך להתנהג. המחבר השתמש ברעיונות השגורים בספרות האפוקליפטית, שהיתה ידועה לו, אלא שלא הסתפק בהם בלבד והכניס למגילתו גם ענייני לחימה ממשיים, מתוך המגילה יוצא, כי בראש העדה עומדים "הכהן הראשי", שהוא המנהיג הרוחני, ו"נשיא כל העדה", שהוא המנהיג החילוני, והם מנהלים את בני עדתם בכל.

המגילה כתובה הדר ונפלו בה רק טעויות מעטות שתוקנו על ידי הסופר. אורכה, כפי שהגיעה

הקדמה למגילת מלחמת בני אור בבני חושך

המשפט בָּכָל קִץ הָרָשָׁע לְכָל הַשָּׁב מִדְּרָכּוֹ הַנִּשְׁחָתָה: בְּיוֹם דְּבָרָיו
עַם הַמִּבְקָר אֲשֶׁר לְרַבִּים יִפְקְדוּהוּ בְּשִׁבּוּעַת הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת
מֹשֶׁה עִם יִשְׂרָאֵל: אֵת הַבְּרִית לְשׁוֹב אֵל [תּוֹרַת מֹשֶׁה בָּכָל לֵב וּבְכָל]
10 נֶפֶשׁ אֵל הַנִּמְצָא לַעֲשׂוֹת בָּם [לְקַץ] [הָרָשָׁע]: וְאֵל יוֹדִיעָהּ אִישׁ אֵת
הַמִּשְׁפָּטִים עַד עֲמָדוֹ לִפְנֵי הַמִּבְקָר שָׁמָּה יִתְפַּתֶּה בּוֹ בְּדָרְשׁוֹ אֹתוֹ:
וְכֹאֲשֶׁר יָקִים אוֹתוֹ עָלָיו לְשׁוֹב אֵל תּוֹרַת מֹשֶׁה בָּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ
--- יָם מִמֶּנּוּ אִם ר --- ל ---: וְכָל אֲשֶׁר נִגְלָה מִן הַתּוֹרָה לְרִיב
--- שׁ וְהָעִיד בּוֹ --- הַמִּבְקָר אוֹתוֹ וְצִוָּה עָלָיו וְ[סָגַר]
15 עַד שָׁנָה תְּמִימָה לְפִי דַעַתּוֹ [בְּ]הִיּוֹתוֹ אֲוִיל וּמִשְׁנָע: וְכָל פֶּתְלֵי וּמִ[שְׁנָע]
וּבָאָה ש --- ל --- ל --- עַד --- שָׂאֵל
יָבוֹא אֵל [הַקֶּהֱל] --- בַּת

אֲשֶׁר לָהֶם
----- דַּעַתּוֹ [?]

20 ----- [כָּרַת]

(10) עֲמָכֶם בְּרִית וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל: עַל כֵּן יָקִים הָאִישׁ עַל נֶפְשׁוֹ לְשׁוֹב אֵל
תּוֹרַת מֹשֶׁה כִּי כֹה תִפְּל מְדוּקָדֵק וּפְרוּשׁ קִצֵּיהֶם לְעוֹרוֹן
יִשְׂרָאֵל מִכָּל אֵלָה: הִנֵּה הוּא מְדוּקָדֵק עַל סֵפֶר מַחֲלָקוֹת הַעֲתִים
לְיֹדְבָלִיהֶם וּבְשִׁבּוּעוֹתֵיהֶם: וּבְיוֹם אֲשֶׁר יָקִים הָאִישׁ עַל נֶפְשׁוֹ לְשׁוֹב
5 אֵל תּוֹרַת מֹשֶׁה יִסּוֹר מִלֵּאֵךְ הַמִּשְׁטָמָה מֵאַחֲרָיו אִם יָקִים אֵת דְּבָרָיו:
עַל כֵּן נִימּוֹל אֲבָרְהָם בְּיוֹם דַּעַתּוֹ: וְאֲשֶׁר אָמַר מוֹצֵא שְׂפָתָיָךְ
תִּשְׁמֹר (דְּבָרִים כג, כד) - לְהָקִים כָּל שִׁבּוּעַת אֶסֶר: אֲשֶׁר יָקִים אִישׁ עַל נֶפְשׁוֹ
לַעֲשׂוֹת דָּבָר מִן הַתּוֹרָה - עַד מַחִיר מִנֵּת אֵל יִפְרֶהוּ: כָּל אֲשֶׁר
[יָקִים] אִישׁ עַל נֶפְשׁוֹ לְ[סוֹר מִן הַתּוֹרָה] - עַד מַחִיר מִנֵּת אֵל יִקְיָמֶהוּ:
10 עַל שִׁבּוּעַת הָאֲשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר לְכָל אִיָּשָׁה לְהִנָּא אֵת שִׁבּוּעָתָה - אֵל
יִנָּא אִישׁ שִׁבּוּעָה אֲשֶׁר לֹא יִדְעָנָהּ, לְהַם לְהָקִים הִיא: וְאִם לְהִנָּא -
אִם לַעֲבֹר בְּרִית הוּא יִנָּאָהּ וְאֵל יִקְיָמָהּ: וְכֵן הַמִּשְׁפָּט לְאַבְיָה:
עַל מִשְׁפָּט הַנִּדְבָּלוֹת, אֵל יְדוֹר אִישׁ לְמוֹצֵחַ מָאוּם אָנוּס: וְגַם
[הַכֹּהֲנִים] אֵל יִקְחוּ מֵאֵת יִשְׂרָאֵל [אָנוּס: וְאֵל] יִקְדֵּשׁ אִישׁ אֵת מֵאֲכָל
15 פִּיהוּ [לְאֵל] כִּי הוּא אֲשֶׁר אָמַר אִישׁ אֵת רַעִיהוּ יְצוּדוֹ חָרָם (מִכָּה ז, ב): וְאֵל
יִקְדֵּשׁ [אִישׁ] מְכָלִי ----- אֲחֻזָּתוֹ
[יִקְדֵּשׁ] ----- יַעֲוֹשׁ
הַנּוֹדָר
----- לְשׁוֹפֵט
20 -----

-----[וא]לה המִשְׁפָּטִים לַמִּשְׁכִּיל-----

[לְהַתְהַלֵּךְ בָּם עִם כָּל חַי עַד אֲשֶׁר]

יִפְקֹד אֶל אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָמַר יְבִיא עֲלֶיךָ וְעַל עַמְּךָ וְעַל בֵּית אָבִיךָ יָמִים]

(יד)אֲשֶׁר לֹא בָאוּ מִיּוֹם סוּר אֲפָרִים מֵעַל יְהוּדָה (יִשְׁעִיהָ, יז): וְכָל הַמַּתְהַלְכִּים בְּאֶלֶּה

בְּרִית אֵל גְּאֻמֹּנוֹת לָהֶם לְהַנְצִילָם מִכָּל מוֹקָשֵׁי שַׁחַת כִּי פִתְאוּם וְנִעְנֹו]-----

וְסִרְךָ מוֹשֵׁב כָּל הַמַּחְנוֹת יִפְקְדוּ כָלָם בְּשִׁמּוֹתֵיהֶם: הַכְּהֲנִים לְרֹאשׁוֹנָה

וְהַלְוִיִּם שְׁנִיִּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלִישֹׁתָם וְהַגֵּר רְבִיעִי: וַיִּכְתְּבוּ בְּשִׁמּוֹתֵיהֶם

אִישׁ אַחֵר אַחִיהוּ: הַכְּהֲנִים לְרֹאשׁוֹנָה וְהַלְוִיִּם שְׁנִיִּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

שְׁלִישֹׁתָם וְהַגֵּר רְבִיעִי: וְכֵן יֵשְׁבוּ וְכֵן יִשְׁאָלוּ לִכְל: וְהִכָּהֵן אֲשֶׁר יִפְקֹד

5 אֶת הָרִבִּים מִבֶּן שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן שְׁשִׁים מִבֹּנֵן בְּסֹפֶר

[וְהִקְהֹו] וּבְכָל מִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה לְדַבָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם: וְהַמִּבְקֵר אֲשֶׁר

לְכָל הַמַּחְנוֹת מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה בְּעוֹל בְּכָל

סוּד אֲנָשִׁים וּלְכָל לְשׁוֹן לְמִסְפָּרֶיהָ: עַל פִּיהוּ יָבִאוּ בְּאֵי הָעֵדָה

10 אִישׁ בְּתָרוֹ: וּלְכָל דָּבָר אֲשֶׁר יִהְיֶה לְכָל הָאָדָם לְדַבֵּר לְמִבְקֵר יִדְבֵּר

לְכָל רִיב וּמִשְׁפָּט: וְזֶה סִרְךָ הָרִבִּים לְהַכִּין כָּל חִפְצֵיהֶם: שְׁכַר

שְׁנֵי יָמִים לְכָל חֹדֶשׁ [כְּמִשְׁפָּט] וְנִתְּנוּ עַל יַד הַמִּבְקֵר וְהַשּׁוֹפְטִים:

מִמֶּנּוּ יִתְּנוּ בְּעַד [הַכְּהֲנִים] וּמִמֶּנּוּ יִחְזִיקוּ בְּיַד עֲנִי וְאֶבְיוֹן: וְלִזְנוֹן אֲשֶׁר

[יִחַלֶּה] וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר יִגְעַע וְלֹאֲשֶׁר יִשְׁכַּח לְגוֹי גָּכָר: וְלִבְתוּלָה אֲשֶׁר

15 [אֵין] לָהּ גְּלוּאֵל וְלִיתוּם אֲשֶׁר אֵין לוֹ דוֹרֶשׁ: כָּל עֲבוֹדַת יְדִיָּהֶם] וְלֹא-----

-----וְזֶה פְּרוּשׁ מוֹשֵׁב-----

-----וְזֶה פְּרוּשׁ הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר [יִתְהַלְכוּ בְּאֶלֶּה]

[עַד עֲמוּד מִשְׁוֹחַ אֶהְרֹן וְיִשְׂרָאֵל וַיִּכְפֹּר עֲוֹנוֹ:

-----[יִשְׁקֹר בְּמִמּוֹן וְהוּא יוֹדֵעַ] וְאֵשֶׁם]-----

20 -----[וְנִגְעֹשׁ יָמִים שְׁשָׁה: וְאֲשֶׁר יִדְבֵּר [אֶת רְעֵהוּ]

-----[ל]א בְּמִשְׁפָּט וְנִעְנֹשׁ] שָׁנָה [אֶחָת]

(טו)[יִשְׁבַּע, וְגַם בְּאֶלֶף וְלָמֶד וְגַם בְּאֶלֶף וְדָלֶת כִּי אִם שְׁבוּעַת הַבְּרִית [או]

בְּאֵלוֹת הַבְּרִית: וְאֶת תּוֹרַת מֹשֶׁה אֵל יִזְכּוֹר כִּי [בְּנֶה מִפְּרִשׁ] הַשֵּׁם]:

וְאִם יִשְׁבַּע וְעִבֵּר וְחָלַל אֶת הַשֵּׁם: וְאִם בְּאֵלוֹת הַבְּרִית [וְהוֹכֵא אֶל]

הַשּׁוֹפְטִים: וְאִם עִבֵּר אֵשֶׁם הוּא, וְהִתְנַדָּה וְהִשִּׁיב וְלֹא יֵשֶׁא [חֲטָא]

5 [ל]מֹות: וְהָבֵא בְּבְרִית לְכָל יִשְׂרָאֵל לְחֹק עוֹלָם אֶת בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר [יִגְעֹו]

לְעִבּוֹר עַל הַפְּקוּדִים, בְּשְׁבוּעַת הַבְּרִית יִקְיִמוּ עֲלֵיהֶם: וְכֵן

בְּכָל הַחַיָּה וְהָרֶמֶשׂ לֶאֱכֹל מֵהֶם מִעֲגֹלֵי הַדְּבֹרִים עַד כָּל נֶפֶשׁ
הַחַיָּה אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ בַּמַּיִם: וְהַדְּגִים אֵל יֵאָכְלוּ כִּי אִם וְקָרְעוּ
חַיִּים וְנִשְׁפָּד [ד]מָם: וְכָל הַחַגְבִּים בְּמִינֵיהֶם יָבֹאוּ בָּאֵשׁ אוֹ בַּמַּיִם
15 עַד הֵם חַיִּים כִּי הוּא מִשְׁפֵּט בְּרִיאָתָם: וְכָל הַעֲצִים וְהָאֲבָנִים
וְהַעֲפָר אֲשֶׁר יִנְאָלוּ בְּטִמְאֹת הָאָדָם לְגִאֻלוֹ שְׂמוּ בָהֶם, כִּפִּי
טִמְאָתָם יִטְמָא הַנוֹגֵעַ בָּם: וְכָל כְּלִי מִסֵּמֶר אוֹ יָתֵד בְּכוֹתֵל
אֲשֶׁר יִהְיוּ עִם הַמֵּת בְּבֵית יִטְמָאוּ בְּטִמְאֹת אֶחָד כְּלִי מַעֲשֶׂה:
סֶרֶף מוֹשֵׁב עָרֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה לְהַבְדִּיל בֵּין
20 הַטָּמֵא לַטָּהוֹר וְלַהֲדִיעַ בֵּין הַקּוֹדֵשׁ לַחֹל: וְאֵלֶּה הַחֻקִּים
לְמִשְׁכִּיל לְהַתְהַלֵּךְ בָּם עִם כָּל חַי לְמִשְׁפֵּט [עַתָּה] נַעַת: וּבְמִשְׁפֵּט
הַזֶּה יִתְהַלְכוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא יוֹאֲרוּ: וְזֶה סֶרֶף מוֹשֵׁב
הַמִּתְחַנֹּת יִתְהַלְכוּ בָהֶם בְּקֶץ הָרִשְׁעָה עַד עֲמוּד מְשׁוּחַ אֲהֶרֶן
(י) וַיִּשְׁרָאֵל: עַד עֲשָׂרָה אָנָשִׁים לְמוֹעֵט לְאֵלִפִּים וּמִאִיּוֹת וְחִמְשִׁים
וְעֶשְׂרֹת: וּבִמְקוֹם עֲשָׂרָה אֵל יִמַּשׁ אִישׁ כֹּהֵן מְבוֹנֵן בְּסֶפֶר הַהֶגֶץ, עַל
פִּיהוּ יִשְׁקוּ כֹלָם: וְאִם אֵין הוּא בְּחֹן בְּכָל אֵלֶּה וְאִישׁ מִהַלְוִים בְּחֹן
בְּאֵלֶּה וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל לְצִאָת וּלְבֹאָה עַל פִּיהוּ כָל בְּאֵי הַמִּתְחַנֶּה: וְאִם
5 מִשְׁפֵּט לְתוֹרַת נֶגַע יִהְיֶה בְּאִישׁ וּבֹא הַכֹּהֵן וְעָמֵד בַּמִּתְחַנֶּה וְהַכִּינוּ
הַמְּבַקֵּר בְּפִרוּשׁ הַתּוֹרָה: וְאִם פָּתִי הוּא יִסְגִּירוּ כִּי לָהֶם
הַמִּשְׁפֵּט: וְזֶה סֶרֶף הַמְּבַקֵּר לַמִּתְחַנֶּה: יִשְׁכִּיל אֶת הַרְבִּים בְּמַעֲשֵׂי
אֵל וַיְבִינֵם בְּגִבּוֹרוֹת פִּלְאֹ וַיִּסְפֹּר לַפְּגִיָּהם נִהְיוֹת עוֹלָם בְּפִרְתִּיהָ:
וַיִּרְחַם עֲלֵיהֶם כָּאֵב לְבָנָיו וַיִּשְׁבֵּר לְכָל מְרַחוּבָם: כְּרוּעָה עָדְרוּ
10 יָתֵר כָּל חֲרָצוּבוֹת קִשְׁרֵיהֶם [וּבְלִיתִי הָיִיתָ עֲשׂוֹק וְרָצוּץ בַּעֲדָתוֹ:
וְכָל הַנוֹסֵף לְעֻדָּתוֹ יִפְקְדֵהוּ לְמַעַל] שְׂוִי וְשִׁכְלוּ וְכוּחוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וְהוֹנוֹ:
וּבְתִבּוּהִי בְּמִקְוֹמוֹ כִּפִּי יֵאוֹתוּ בְּגוֹרֵל הָ[אֲמָתָה]: אֵל יִמְשׁוֹל אִישׁ
מִבְּנֵי הַמִּתְחַנֶּה לְהַבִּיא אִישׁ אֶל הָעֵדָה [וּזְלִיתָ] פִּי הַמְּבַקֵּר אֲשֶׁר לַמִּתְחַנֶּה:
וְאִישׁ מִכָּל בְּאֵי בְרִית אֵל אֵל יִשָּׂא וְאֵל יִתֵּן [לְ]בְנֵי הַשְּׁחַת [כִּי]
15 אִם כֹּף לְכֹף: וְאֵל יַעַשׂ אִישׁ דָּבָר לְמַלְקָח וּלְמַלְכָּר [כִּי] אִם [אֲמַר]
לְמְבַקֵּר אֲשֶׁר בַּמִּתְחַנֶּה וְעֵשָׂה [אֲמָנָה]: וְלֹא ---- יֵשׁ ---- ח[ט] אֲש[מָה]
----- [הַעֲצָה] וְכֵן לְמַגֵּרֶשׁ וְהוּא י ----
----- עֲנוּהוּ וּבִאֲהָבַת חֶסֶד [ד] אֵל יִטּוֹר לָהֶם ----
----- [פֶּשַׁע] עֵינֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָם נִקְשָׁר ב ----
20 ---- וְזֶה מוֹשֵׁב הַמִּתְחַנֹּת [לְ]כָל [קֶץ הָרִשְׁעָה: וְאֲשֶׁר]
[לֹא יַחֲזִיקוּ בָּאֵלֶּה לֹא יִצְלִיחוּ לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ ----

אל יקח איש עליו בנדים צואים או מובאים בגו כי אם
 כבסו במים או שיפום בלבונה: אל יתערב איש מרצונו
 5 בשבת: אל ילד איש אחר בהקמה לרעותה חוץ מעירו כי
 אם אלפים באמה: אל ירם את ידו להכותה באגרוף: אם
 סוררת היא אל יוציאה מביתו: אל יוציא איש מן הבית
 לחוץ ומן החוץ אל בית: ואם בסוכה יהיה – אל יוצא ממנה
 ואל יבא אליה: אל [י]פתח כלי טוח בשבת: אל ישא איש
 10 עליו סמניט לצאת ולבוא בשבת: אל יטול בבית מושב(ת)
 סלע ועפר: אל ישא האומן את היוגק לצאת ולבוא בשבת:
 אל ימרא איש את עבדו ואת אמתו ואת שוכרו בשבת:
 אל יילד איש בהקמה ביום השבת: ואם תפול אל בור
 ואל פחת אל יקימה בשבת: אל ישבות איש במקום קרוב
 15 לגוים בשבת: אל יחל איש את השבת על הון ובצע בשבת:
 וכל נפש אדם אשר תפול אל מקור מים ואל מקנה –
 אל יעלה איש בסולם וחיבל וכלי: אל יעל איש למזבח בשבת
 כי אם עולת השבת, כי כן כתוב מלבד שבתות [י] ומלבד מתנותיכם
 (ויקרא כג, לח): אל ישלח
 איש למזבח עולה ומנחה ולבונה נעץ ביד איש טמא באחת
 20 מן הטמאות להרשותו לטמא את המזבח: כי כתוב וזבח
 רשעים תועבה ותפלת צדקם כמנחת רצון (משלי טו, ח): וכל הבא אל
 בית השתחוות אל יבא טמא כבוס: ובהרע הוצאות בקהל
 יתקדם או יתאחר ולא ישביתו את העבודה כולה [עבודה]
 (יב) קודש היא: אל ישכב איש עם אשה בעיר המקדש לטמא
 את עיר המקדש בנדתם: כל איש אשר ימשלו בו רוחות בליעל
 ודבר סרה – במשפט האוב והידעוני ישפט: וכל אשר יתעה
 לחלל את השבת ואת המועדות לא יומת, כי על בני האדם
 5 משמרו: ואם ירפא ממנה ישמרוהו עד שבע שנים ואחר
 יבוא אל הקהל: אל ישלח את ידו לשפוך דם לאיש מן הגוים
 בעבור הון ובצע: וגם אל ישא מהונם כל בעבור אשר לא
 יגדפו, כי אם בעצת חביר ישראל: אל ימכר איש בהמה
 ועוף טהורים לגוים בעבור אשר לא יזבחו: ומגורנו
 10 ומגתו אל ימכר להם בכל מאדו: ואת עבדו ואת אמתו אל ימכור
 להם אשר באו עמו בבית אברהם: אל ישקץ איש את נפשו

אם לא נמצא לה בעלים: הם ישמרו כל דבר: אשר ימצא
 איש בתורה ונראה ריעהו והוא אחד, אם דבר מות הוא וידיעהו
 לעיניו בהוכיח למבקר: והמבקר יכתבהו בידו עד עצותו
 עוד לפני אחד ושם והודיע למבקר: אם ישוב וניתפס לפני
 20 אחד – שלם משפטו: ואם שנים הם והם מעידים על
 דבר אחד – והובדיל האיש מן הסהרה לכד אם נאמנים
 הם: וכיום ראות האיש ידיעה למבקר: ועל ההון [ינ] בלו שני
 עידים נאמנים, ועל אחד – להבדיל הסהרה: ואל יקובל
 (י) עיד לשופטים להמית על פיהו אשר לא מלאו ימיו לעבור
 על הפקודים, ירא את אל: אל יאמן איש על רעהו
 לעד עובר דבר מן המצוה ביד רמה עד וכו' לשוב:
 וזה סרך לשפטי העדה עד עצרה אנשים ברורים
 5 מן העדה לפי העת: אך בעה למטה לוי ואהרן ומישאל
 ששה מבוגרים בספר ההגו וביסודי הבית: מבני חמשה
 ועשרים שנה עד בני ששים שנה: ואל יתיצב עוד מבין
 ששים שנה ומעלה לשפוט את העדה: כי במעל האדם
 מעטו ימו ובחרון אף אל ביושבי הארץ אמר לסיר את
 10 דעתם עד לא ישלימו את ימיהם: על הסהר במים, אל
 ירחץ איש במים צואים ומעוטים מדי מרעיל איש:
 אל יטהר במה כלי: וכל גבא בסלע אשר אין בו די
 מרעיל אשר נגע בו הטמא וטמא, מימיו כמימי הכלי:
 על השלבלת, לשמרה כמשפטה: אל יעש איש ביום
 15 השישי מלאכה מן העת אשר יהיה גלגל השמש
 רחוק מן השער מלואו: כי הוא אשר אמר שמור את
 יום השבת לקדשו (דברים ה, יב): וכיום השבת אל ידבר איש דבר
 וכל נרק: אל ישה ברעהו כל: אל ישפוט על הון ובעה:
 אל ידבר בדברי המלאכה והעבודה לעשות למשכים:
 20 אל יתהלך איש בשדה לעשות את עבודת חפציו
 השבת: אל יתהלך איש חוץ לעירו אף על אלה באמה:
 אל יאכל איש ביום השבת כי אם המוכן ומן האובד
 בשדה: ואל יאכל ואל ישתה כי אם היה במחנה
 (יא) בדרך וירד לרחוץ ישתה על עומדו ואל ישאב אל
 כל כלי: אל ישלח את בן הגבר לעשות את חפצו ביום השבת:

40 מוכיח בצדק: ושבי פשע י' [עקב] שִׁמְרוּ בְּרִית אֵל: אֹז נְד [בְּרוּ] אִישׁ
 אֶל רַעְלוֹהוּ לְהַחְזִיק אִישׁ אֶת אָחִיו לְתַמּוֹד צַעֲדָם בְּדֶרֶךְ אֵל: וַיִּקְשֹׁב
 אֵל אֶל דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר וּכְרוֹן [לְפָנָיו] לִירָאִי אֵל וּלְחוֹשְׁבֵי
 שְׁמוֹ: עַד יִגְלֶה אֵל יֵשַׁע וְצִדְקָה לִירָאִי שְׁמוֹ: וְשִׁבְתֶּם וַיִּרְאִיתֶם בֵּין צִדִּיק
 וְיֵשַׁע בֵּין עֶבֶד [אֵל] לְאֲשֶׁר לֹא עֶבְדּוֹ: וְעָשָׂה חֶסֶד [לְאֵלָפִים] לְאֶהְבִּי
 45 וַיִּלְשְׁמֶרְיוּ לְאֵלָף דּוֹר: [וְכָל הָאֲנָשִׁים] מִבֵּית פֶּלֶג אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמָּקוֹם קִדְשׁוֹ
 וַיִּשְׁעֲנוּ עַל אֵל בְּקֶץ מַעַל יִשְׂרָאֵל וַיִּטְמְאוּ אֶת הַמִּקְדָּשׁ וְשָׁבוּ עַד
 אֵל תּוֹף הָעָם בַּדְּבָרִים מֵעַט לָם: אִישׁ לְפִי רוּחוֹ וַיִּשְׁפֹּטוּ בַּעֲצַת
 קִדְשׁוֹ: וְכָל אֲשֶׁר פָּרְצוּ אֶת גְּבוּל הַתּוֹרָה מִבְּאֵי הַבְּרִית בְּהוֹפֵעַ
 כְּבוֹד אֵל לִישְׂרָאֵל יִכְרְתוּ מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה וְעִמָּהֶם כָּל מִרְשָׁעִי
 50 יְהוּדָה בִּימֵי מִצְרַפּוֹתָיו: וְכָל הַמַּחֲזִיקִים בַּמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה לְצִאת
 וּלְבֹא עַל פִּי הַתּוֹרָה וַיִּשְׁמְעוּ לְקוֹל מוֹרָה וַיִּתְּנוּ לִפְנֵי אֵל [חֶטְא] נוֹ
 וְשָׁעֲנוּ גַם אֲנַחְנוּ גַם אֲבוֹתֵינוּ בְּלִכְתֶּם קָרִי בְּחֻקֵּי הַבְּרִית [וְצִדְקָה]
 וְאָמַת מִשְׁפָּטֶיךָ בָּנוּ: וְלֹא יִרְיֵמוּ יָד עַל חֻקֵּי קִדְשׁוֹ וּמִשְׁפָּטֵי
 צִדְקוֹ וְעֲדוּת אָמְתּוֹ: וְהִתְיַסְרוּ בַּמִּשְׁפָּטִים הָרָאשׁוֹנִים אֲשֶׁר
 55 וַשְׁפֹּטוּ בָם אֲנָשֵׁי הַיְּחִיד: וְהָאֲזִינוּ לְקוֹל מוֹרָה צִדְקָה וְלֹא יַעֲזֹבוּ
 אֶת חֻקֵּי הַצִּדְקָה: בְּשִׁמְעָם אֹתָם יֵשִׁישׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיָּעֻזוּ לָבָם וַיִּתְּנוּ
 עַל כָּל בְּנֵי תֵּבֶל: וְכִפְּרָ אֵל בַּעֲדָם וַיִּרְאוּ בִישׁוּעָתוֹ כִּי חָסוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ:
 (ט) כָּל אָדָם אֲשֶׁר יַחֲרִים אָדָם מֵאָדָם בְּחֻקֵּי הַגּוֹיִם, לְהַמִּית הוּא,
 וְאֲשֶׁר אָמַר לֹא תִקּוֹם וְלֹא תִטּוֹר אֶת בְּנֵי עַמָּה (וּיִקְרָא יֵט, יח): וְכָל אִישׁ מִבְּ(י) אִי
 הַבְּרִית אֲשֶׁר יָבִיא עַל רַעְהוּ דְּבָר אֲשֶׁר לֹא בְּהוֹכַח לִפְנֵי עֲדִים
 וְהִבִּיאוּ בְּחֵרוֹן אָפוֹ אוֹ סֵפֶר לְזִקְנָיו לְהַבְּזוֹתוֹ – נוֹקֵם הוּא וְנוֹטֵר:
 5 וְאִין כְּתוּב כִּי אִם נוֹקֵם הוּא לְצִרְיֹו וְנוֹטֵר הוּא לְאוֹיְבָיו (נַחוּם א, ב):
 אִם הִתְרִישׁ לוֹ מִיּוֹם לְיוֹם וּבְחֵרוֹן אָפוֹ בּוֹ דְּבָר בּוֹ, בְּדָבָר מִנּוֹת
 עֲנָה בּוֹ: יַעַן אֲשֶׁר לֹא הָקִים אֶת מִצְוֹת אֵל אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הוֹכַח
 תּוֹכִיחַ אֶת רַעְיָהּ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֶטְא (וּיִקְרָא יֵט, יז): עַל הַשְּׁבוּעָה, אֲשֶׁר
 אָמַר לֹא תוֹשִׁיעַ יָדָךְ לָךְ, אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁבִּיעַ עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה
 10 אֲשֶׁר לֹא לִפְנֵים הַשְּׁפָטִים אוֹ מֵאֲמָרָם – הוֹשִׁיעַ יָדוֹ לוֹ: וְכָל הַאוֹבֵד
 וְלֹא נוֹדַע מִי גָּבּוֹ מֵאֲדַר הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר גָּבּ בּוֹ – יִשְׁבִּיעַ בְּעָלָיו
 בְּשׁוּבַעַת הָאֵלֶּה: וְהַשּׁוֹמֵעַ אִם יוֹדַע הוּא וְלֹא יִגִּיד וְאָשֵׁם:
 כָּל אָשֵׁם מוֹשֵׁב אֲשֶׁר אִין בְּעָלִים וְהַתְּנֶדָה הַמוֹשֵׁב לַכֹּהֵן
 וְהִיָּה לוֹ לְבֵד מֵאִיל הָאָשֵׁם הַכֹּל: וְכֵן כָּל אֲבֹדָה נִמְצְאת וְאִין
 15 לָהּ בְּעָלִים וְהִתְנָה לַכֹּהֲנִים כִּי לֹא יִדַּע מוֹצְאֶיהָ אֶת מִשְׁפָּטָהּ

לִלְכֶת בְּדֶרֶךְ רָשָׁעִים אֲשֶׁר אָמַר אֵל עֲלֵיהֶם חֲמַת תַּנִּינִים יִינָם
 10 וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹר (דברים לב, ט): תַּנִּינִים הֵם מַלְכֵי הַעֲמִים וְיִינָם הוּא
 דְּכִרְיָהֶם: וְרֹאשׁ (ה) פְּתָנִים הוּא רֹאשׁ מַלְכֵי יוֹן הַבָּא לַעֲשׂוֹת
 בָּהֶם נִקְמָה: וּבְכָל אֱלֹה לֹא הִבִּינוּ בּוֹנֵי הַחֵץ וְטַחֲרֵי הַתַּפֵּל: כִּי
 שׂוֹקֵל רוּחַ וּמִטִּיף כְּנֹב הִטִּיף לָהֶם אֲשֶׁר חָרָה אֵף אֵל בְּכָל עֲדָתוֹ:
 וְאֲשֶׁר אָמַר מֹשֶׁה [לְיִשְׂרָאֵל] לֹא בַּעֲדָקְתָּךְ וּבִישָׁר לְבָבְךָ אִמָּה כָּא לְרֶשֶׁת
 15 אֶת [אַרְצָם כִּי בְרָשָׁעַת] הַנּוֹמִים הָאֵלֶּה (דברים ט, ה) כִּי מֵאַהֲבָתוֹ אֶת אֲבוֹתֶיךָ
 וּמִשְׁמֵרוֹ אֶת הַשְּׁבוּעָה:

וְכֵן הַמִּשְׁפָּט לְשָׁבִי יִשְׂרָאֵל סְרוּ מִדֶּרֶךְ הָעַם: בְּאַהֲבַת אֵל אֶת
 הָרֵאשִׁינִים אֲשֶׁר הִדְּעִירוּ אַחֲרָיו אֶהָב אֶת הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם כִּי לָהֶם
 בְּרִית הָאָבוֹת: וּבִשְׁנֵאוֹ אֶת בּוֹנֵי הַחֵץ חָרָה אִפּוֹ [לָם וּבְכָל הַהוֹלְכִים
 אַחֲרֵיהֶם]: וְכַמִּשְׁפָּט

הַזֶּה לְכָל הַמוֹאֵס בְּמַצּוֹת אֵל וַיַּעֲזֹבם וַיִּפְּנוּ בְּשִׁרְיֹת לָם:
 20 הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר אָמַר יְרֵמְיָה לְכָרוּךְ בֶּן גִּרְיָה וְאַלִישֶׁעַ
 לְנַחֲמִי נַעֲרוֹ: כָּל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאוּ בְּבֵרִית הַחֲדָשָׁה בְּאַרְץ דְּמִשְׁק
 וְשָׁבוּ וַיִּכְבְּדוּ וַיִּסְרוּ מִבְּאֵר מַיִם הַחַיִּים –

לֹא יִחְשְׁבוּ בְּסוּד עִם וּבְכַתְּבוּ לֹא יִכְתְּבוּ מִיּוֹם הָאָסֶף
 מוֹרָה הַיָּחִיד עַד עֲמוּד מְשִׁיחַ מֵאַהֲרֹן וּמִיִּשְׂרָאֵל: וְכֵן הַמִּשְׁפָּט
 25 לְכָל בָּאֵי עֲדַת אֲנָשֵׁי תַמִּים הַקֹּדֶשׁ וְקוֹץ מַעֲשׂוֹת פְּקוּדֵי יִשְׂרָאֵל,
 הוּא הָאִישׁ הַנֶּתֶף בְּתוֹף כּוֹר: בְּהוֹפֵעַ מַעֲשָׂיו יִשְׁלַח מַעֲדָה
 כְּמִי שֶׁלֹּא נָפַל גּוֹרְלוֹ בְּתוֹף לַמוֹדֵי אֵל: כְּפִי מַעֲלוֹ יוֹכִיחוּהוּ אֲנָשִׁי
 דְּעוֹת עַד יוֹם יָשׁוּב לַעֲמֹד בְּמַעֲמַד אֲנָשֵׁי תַמִּים קֹדֶשׁ:
 וּבְהוֹפֵעַ מַעֲשָׂיו כְּפִי מִדְּרַשׁ הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יִתְּהַלְכוּ

30 כּוֹ אֲנָשֵׁי תַמִּים הַקֹּדֶשׁ – אֵל יֵאוֹת אִישׁ עֲמוֹ בְּהוֹן וּבַעֲבוּדָה
 כִּי אֲרֻרוּהוּ כָּל קְדוֹשֵׁי עֲלִיּוֹן: וְכַמִּשְׁפָּט הַזֶּה לְכָל הַמֹּאֵס בְּרֵאשׁוֹנִים
 וּבְאַחֲרוֹנִים אֲשֶׁר שָׁמוּ גְלוּלִים עַל לָבָם וַיִּלְכוּ בְּשִׁרְיֹת
 לָבָם: אִין לָהֶם חֶלֶק בְּבֵית הַתּוֹרָה: כְּמִשְׁפָּט רַעֲיָהֶם אֲשֶׁר שָׁבוּ
 עִם אֲנָשֵׁי הַלְצוֹן יִשְׁפֹּטוּ: כִּי דָּבְרוּ תוֹעָה עַל חֲקֵי הַצֹּדֵק וּמֵאִסּוֹ
 35 בְּבֵרִית וְאִמָּנָה אֲשֶׁר קִיְּמוּ בְּאַרְץ דְּמִשְׁק וְהִיא בְּרִית הַחֲדָשָׁה:
 וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם וּלְמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם חֶלֶק בְּבֵית הַתּוֹרָה: [וּמִיּוֹם
 הָאָסֶף יוֹרֵה הַיָּחִיד עַד תָּם כָּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר הָלְכוּ
 עִם אִישׁ הַכְּנֹב כְּשֵׁנִים אַרְבָּעִים: וּבִקֵּץ הַהוּא יִחָרָה
 אֵף אֵל בְּיִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר אָמַר אִין מִלֶּךְ נְאִיו שָׁר (הושע ג, ד) נְאִין שׁוֹפֵט נְאִין

כמהו: וְלִהְיוּק בְּיַד עֲנִי וְאֶבְיוֹן נָגַר: וְלִדְרוֹשׁ אִישׁ אֶת שְׁלוֹם
 (ו) אַחִיהוּ: וְלֹא יִמְעַל אִישׁ בְּשָׂאֵר בְּשָׂרוֹ: לְהוֹרִי מִן הַזֹּנוֹת
 בְּמִשְׁפָּט: לְהוֹכִיחַ אִישׁ אֶת אַחִיהוּ בְּמִצְוָה: וְלֹא לְנֹטוֹר
 מִיּוֹם יוֹם: וְלִהְבָּדֵל מִכָּל הַטְּמָאוֹת כְּמִשְׁפָּטָם: וְלֹא יִשְׁקֹץ
 אִישׁ אֶת רוּחַ קִדְשׁוֹ בְּאֶשֶׁר הִבְדִּיל אֵל לָהֶם: כָּל הַמִּתְהַלְכִּים
 5 בְּאַלֶּה בְּתַמִּים קִדֵּשׁ עַל פִּי כָּל יִסּוּרוֹ בְּרִית אֵל גְּאֻמָּנוֹת לָהֶם
 לְחַיּוּתָם אֶלֶף דּוֹר: וְאִם מִתְּנוּת יִשְׁבּוּ כְּסִרְךָ הָאֶרֶץ וְלִקְחוּ
 נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָנִים וְהִתְהַלְכוּ עַל פִּי הַתּוֹרָה: וְכִמְשִׁפֵּט
 הַיִּסּוּרִים כְּסִרְךָ הַתּוֹרָה בְּאֶשֶׁר אָמַר בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּבֵין אָב
 לְבָנוֹ (בַּמִּדְבָּר ל, יז): וְכָל הַמוֹאֲסִים [בְּמִצְוֹת וּבְחֻקִּים] בְּפָקֵד אֵל אֶת הָאֶרֶץ
 לְהָשִׁיב גְּמוּלָה רְשָׁעִים
 10 עֲלֵיהֶם: כְּבוֹא הַדָּבָר אֲשֶׁר כָּתוּב בְּדִבְרֵי יִשְׁעִיָּה בֶן אֲמוּץ הַנְּבִיא
 אֲשֶׁר אָמַר יְבוֹא עָלֶיךָ וְעַל עַמְּךָ וְעַל בֵּית אָבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר [לֹא]
 בָּאוּ מִיּוֹם סוּר אֲפָרִים מֵעַל יְהוּדָה (יִשְׁעִיָּה ז, יז): בְּהִפָּרֵד שְׁנֵי בְּתֵי יִשְׂרָאֵל
 שׁוֹר אֲפָרִים מֵעַל יְהוּדָה וְכָל הַנְּסוּגִים הוֹסִגְרוּ לְחֶרֶב וְהַמְחֻזְקִים
 נִמְלְטוּ לְאֶרֶץ צָפוֹן: בְּאֶשֶׁר אָמַר וְהַגְלִיתִי אֶת סִכּוֹת מִלְּכֶכֶם
 15 וְאֶת כִּיּוֹן צִלְמִיכֶם [כּוֹכֵב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לָכֶם: וְהַגְלִיתִי אֶתְכֶם מִהַלְאָה
 לְדִמְשֶׁק (עֲמוֹס ה, כו-כו): סִפְרֵי הַתּוֹרָה הֵם סִכּוֹת
 הַמֶּלֶךְ, בְּאֶשֶׁר אָמַר וְהַקִּימוּתִי אֶת סִכּוֹת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת (עֲמוֹס ט, יא): הַמֶּלֶךְ
 הוּא הַקֹּהֵל (וְכִינּוּרֵי הַצִּלְמִים): וְכִיּוֹן הַצִּלְמִים הֵם סִפְרֵי הַנְּבִיאִים
 אֲשֶׁר בָּזָה יִשְׂרָאֵל אֶת דִּבְרֵיהֶם: וְהַכּוֹכֵב הוּא דוֹרֵשׁ הַתּוֹרָה
 הַבָּא דִּמְשֶׁק: בְּאֶשֶׁר כָּתוּב דִּרְךָ כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב וְקָם שֹׁכֵט
 20 מִיִּשְׂרָאֵל (בַּמִּדְבָּר כד, יז): הַשֹּׁכֵט הוּא נָשִׂיא כָּל הָעֵדָה וּבָעֵמָדוֹ וְקִרְקָר
 אֶת כָּל בְּנֵי שֵׁת (שם): אֵלֶּה מְלִטּוֹ בְּקֶץ הַפְּקוּדָה הָרִאשׁוֹן
 (ח) וְהַנְּסוּגִים הִסְגִּירוּ לְחֶרֶב: וְכֵן מִשְׁפָּט כָּל בָּאֵי בְרִיתוֹ אֲשֶׁר
 לֹא יַחְזִיקוּ בְּאַלֶּה [הַחֻקִּים] לְפִקּוּדָם לְכָלֶּה בְּיַד בְּלִיעַל: הוּא הַיּוֹם
 אֲשֶׁר יִפְקֹד אֵל [כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר] הָיוּ שְׁרֵי יְהוּדָה [כְּמִשְׁנֵי גְבוּל] אֲשֶׁר תִּשְׁפּוֹף
 עֲלֵיהֶם הָעֵבֶרָה (הוֹשֵׁעַ ה, י):
 כִּי יִחְלּוּ לְמַרְפָּא וִידָקָם, כָּלֶם מוֹרְדִים, מֵאֲשֶׁר לֹא סָרוּ מִדִּרְךָ
 5 בּוֹנִידִם: וְיִתְגַּלְלוּ בְּדִרְכֵי זִנוּת וּבַהֲזֹן רְשָׁעָה: וְנִקְוָם וְנִגְלִי(וֹ)טוֹר
 אִישׁ לְאִחֵיו וְשִׁנּוּא אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ: וְיִתְעַלְמוּ אִישׁ בְּשָׂאֵר בְּשָׂרוֹ
 וַיִּנְשׂוּ לְזִמָּה: וְיִתְגַּבְּרוּ לְהֹן וּלְבָצַע: וַיַּעֲשׂוּ אִישׁ הַיֶּשֶׁר בְּעֵינָיו:
 וַיִּכְתְּרוּ אִישׁ בְּשָׂרֵירוֹת לְבוֹ: וְלֹא נָזְרוּ מַעַם [וּמִחֻטְאֵתָם]: וַיִּפְרְעוּ בְּיַד רָמָה

אָחות אַמךָ לֹא תִקְרַב שְׂאֵר אַמְךָ הִיא (ויקרא יח, ג): וּמִשְׁפַּט הָעֲרִיזוֹת לְיִזְכָּרִים
 10 הוּא כְּתוּב וְכֵהֶם הַנָּשִׁים: וְאִם תִּגְלֶה בַּת הָאָח אֶת עֲרוֹת אָחִי
 אָבִיהָ וְהִיא שְׂאֵר: וְגַם אֶת רוּחַ קְדֻשֵׁיהֶם טָמְאוּ וּבָלְשׁוֹן
 גְּדוּפִים פָּתְחוּ פֶה עַל חֲקֵי בְרִית אֵל לֵאמֹר לֹא נִכְוְנוּ וְתוֹעֵבָה
 הֵם מַדְבְּרִים בָּם: כּוֹלֵם קִדְחִי אִשׁ וּמִבְעָרִי זִיקוֹת: קוֹרִי
 עֶבְדִּי קוֹרִיָּהֶם וּבִיָּצִי צַפְעוֹנִים בִּיצִיהֶם: הַקְּרוּב אֲלֵיהֶם
 15 לֹא יִנָּקֶה, כֹּהֵר בֵּיתוֹ יֵאָשֵׁם, כִּי אִם נִלְחָץ (כִּי אִם): לְמִלְפָּנֶיךָ פָּקֵד
 אֵל אֶת מַעֲשֵׂיהֶם וַיִּחַר אַפּוֹ בַּעֲלִילוֹתֵיהֶם: כִּי לֹא עִם בִּינוֹת הוּא:
 הֵם גּוֹי אֲבָד עֲצוֹת מֵאֲשֶׁר אֵין בָּהֶם בִּינוּה: כִּי מִלְפָּנֶיךָ עָמַד
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּיַד שֵׁר הָאוֹרִים וַיִּקֶּם בְּלִיעַל אֶת יַחְנֶה וְאֶת
 אֲחִיהוּ בְּמוֹמְתוֹ בְּהִנְשֹׁעַ יִשְׂרָאֵל אֶת הָרֵאשׁוֹנָה:
 20 וּבְקֶץ חֲרָבֹן הָאָרֶץ עָמְדוּ מִסִּיגֵי הַגְּבוּל וַיִּתְּעוּ אֶת יִשְׂרָאֵל
 וַתִּישֶׁם הָאָרֶץ: כִּי דִבְרוּ סָרָה עַל מַצּוֹת אֵל בְּיַד מֹשֶׁה וְגַם
 (ו) בְּמִשְׁחֵי הַקּוֹדֶשׁ: וַיִּנָּבְאוּ שָׁקֵר לְהָשִׁיב אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי
 אֵל: וַיִּזְכֹּר אֵל בְּרִית רֵאשִׁינִים: וַיִּקֶּם מֵאַהֲרֹן גְּבוּרִים וּמִיִּשְׂרָאֵל
 חֲקָמִים וַיִּשְׁמָעֵם: וַיַּחֲפוּרוּ אֶת הַבָּאָר בָּאָר תַּפְרוּהָ שָׁרִים כְּרוּהָ
 וַיִּדְבְּרֵי הָעָם בְּמַחֲזֶקֶת (בְּמַדְבַּר כֹּא, יח): הַבָּאָר הִיא הַתּוֹרָה וְחוֹפְרֶיהָ הֵם
 5 שְׂבִי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹצֵאִים מֵאֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּגְּוּרוּ בְּאֶרֶץ דְּמִשְׁק:
 אֲשֶׁר קָרָא אֵל אֶת כּוֹלֵם שָׁרִים כִּי דָרְשׁוּהָ וְלֹא הוֹשִׁיבָהּ
 פְּאֶרְתָּם בְּפִי אֶחָד: וְהַמַּחֲזֶקֶת הוּא דוֹרֵשׁ הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
 אָמַר יִשְׁעִיָּה מוֹצִיא כָּלִי לְמַעֲשֵׂיהָ (ישעיה נד, טז): וַיִּדְבְּרֵי הָעָם הֵם
 הַבָּאִים לְכָרוֹת אֶת הַבָּאָר בְּמַחֲזֶקֶת אֲשֶׁר חָקַק הַמַּחֲזֶקֶת
 10 לְהַתְּחַלֵּף בָּהֶם בְּכָל קֶץ הָרָשִׁיעַ: וְזוּלָתָם לֹא יִשְׁיִגוּ עַד עָמַד
 יוֹרָה הַצֶּדֶק בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: וְכָל אֲשֶׁר הוֹבֵאֻ בְּבְרִית
 לְבָלְתָּ בּוֹא אֵל הַמִּקְדָּשׁ לְהָאִיר מִזְבְּחוֹ חֲנֻם וַיְהִי מִסְגִּיר
 הַדָּלֶת אֲשֶׁר אָמַר אֵל מִי בָכֶם יִסְגֹּר וְדָלְתוֹ וְלֹא תֵאִירוּ מִזְבְּחִי
 חֲנֻם (מֵלֹאכִי א, י): אִם לֹא יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּפִרוּשׁ הַתּוֹרָה לְקֶץ הָרָשִׁיעַ: וְלִהְבֵּדֵל
 15 מִבְּנֵי הַשַּׁחַת וְלִהְנוֹר מֵהוֹן הָרָשָׁעָה הַטָּמֵא בְּגִדְרֵי וּבְחֻמֵּי
 וּבְהוֹן הַמִּקְדָּשׁ: וְלִגְוֹל אֶת עֲגִי עָמוֹ לְהִיּוֹת אֲלִמְנוֹת שְׁלָלָם
 וְאֶת יְתוּמִים יִרְצֻחוּ: וְלִהְבֵּדֵל בֵּין הַטָּמֵא לְשָׁהוֹר וְלִהְדִּיעַ בֵּין
 הַקּוֹדֶשׁ לַחֹל: וְלִשְׁמֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת כְּפִרוּשָׁה וְאֶת הַמוֹעֲדוֹת
 וְאֶת יוֹם הַתַּעֲנִית כְּמַצּוֹת בְּאֵי הַבְּרִית הַתְּדָשָׁה בְּאֶרֶץ דְּמִשְׁק:
 20 לְהָרִים אֶת הַקְּדָשִׁים כְּפִירוּשֵׁיהֶם: לְאַהֲבֹב אִישׁ אֶת אֲחִיהוּ

וַיֹּאמְרוּ כִּי לָנוּ הוּא: וְאֵל בְּרֹנִי פִלְאֹו כִּפֶּר בְּעַד עֲוֹנֹם וַיֵּשֶׁא לְפִשְׁעָם:
וַיִּבְנוּ לָהֶם בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא עָמַד כְּמֹהוּ לְמִלֻּפְנִים וְעַד
20 הֵנָּה: הַמַּחְזִיקִים בּוֹ לְחַיִּי נִצַּח וְכָל כְּבוֹד אָדָם לָהֶם הוּא: כֹּאֲשֶׁר
הָקִים אֵל לָהֶם בְּיַד יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא לֵאמֹר הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וּבְנֵי
(ד) צְדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשִׁי בַתְּעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵעֲלִיָּהֶם יֵגִישׁוּ לִי חֶלֶב נָדָם (יְחֻזְקָאֵל מִד, טו): הַכֹּהֲנִים הֵם שְׂבִי יִשְׂרָאֵל
הַיּוֹצֵאִים מֵאֶרֶץ יְהוּדָה וְהַלְוִיִּם עִמָּהֶם: וּבְנֵי צְדוֹק הֵם בְּחִירֵי
יִשְׂרָאֵל קְרִיאֵי הַשֵּׁם הַעֲמִידִים בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: הֵנָּה פְּרוּשׁ
5 שְׁמוֹתֵיהֶם לְתוֹלְדוֹתָם וְקֵץ מַעֲמָדָם וּמִסְפַּר צְרוּתֵיהֶם וּשְׁנֵי
הַתְּנוּרָה וּפִירוּשׁ מַעֲשֵׂיהֶם: [הֵם אֲנָשִׁי] הַקּוֹדֵשׁ [הָרֵא] שְׁוֹנִים אֲשֶׁר כִּפֶּר
אֵל בְּעַדָם וַיְצַדִּיקוּ צְדִיק וַיִּרְשִׁיעוּ רָשָׁע: וְכָל הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם
לַעֲשׂוֹת כַּפְרוּשׁ הַתּוֹרָה אֲשֶׁר הִתְנוֹסְרוּ בּוֹ הָרֵאשִׁימִים עַד שְׁלוֹם
הַקֵּץ הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה – כַּבְּרִית אֲשֶׁר הָקִים אֵל לְרֵאשִׁימִים לְכַפֵּר
10 עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם כֵּן כִּכְפָּר אֵל בְּעַדָם: וּבְשְׁלוֹם הַקֵּץ לְמִסְפַּר הַשָּׁנִים
הָאֵלֶּה אֵין עוֹד לְהַשְׁתַּפֵּחַ לְבֵית יְהוּדָה כִּי אִם לַעֲמֹד אִישׁ עַל
מְצוּדוֹ: וּנְבִנְתָה הַגֹּדֶר רַחֵק הַחוּק: וּבְכָל הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה יִהְיֶה
בְּלִיעֵל מְשׁוּלָּה בְּיִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵל בְּיַד יִשְׁעִיָּה הַנְּבִיא בֶן
אָמוֹץ לֵאמֹר פַּחַד וּפְחַת וּפַח עָלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ (יִשְׁעִיָּה כד, יז) – פִּשְׁרוֹ
15 שְׁלוֹשֶׁת מְצוּדוֹת בְּלִיעֵל אֲשֶׁר אָמַר עֲלֵיהֶם לְוִי בֶן יִצְחָק
אֲשֶׁר הוּא תַּפֵּשׁ בָּהֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם [ל] פְּגִיָּהֶם לְשְׁלוֹשֶׁת מִיָּנִי
הַצֹּדֵק: הָרֵאשִׁימָה הִיא הַנּוֹת: הַשְּׁנִית הַהוּן: הַשְּׁלִישִׁית
טָמֵא הַמִּקְדָּשׁ: הָעוֹלָה מִזֶּה יִתְפַּשׁ בָּזָה וְהַנִּיצֵל מִזֶּה יִתְפַּשׁ
בָּזָה: בּוֹנֵי הַחֵץ אֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרָי צוֹ (הַצּוֹ הוּא מִטִּיף
20 אֲשֶׁר אָמַר, הַטִּף יִטִּיפוּן) הֵם גִּיתִּפְשִׁים בְּשִׁתִּים: בְּנֹת לִקְחַת
שְׁתֵּי נָשִׁים בְּחֵייהֶם וַיִּסּוּד הַבְּרִיאָה וְכָר וּנְקָבָה בָּרָא אוֹתָם (בְּרֵאשִׁית א, כז):
(ה) וּבָאֵי הַתְּבָה שְׁנֵים עָשָׂר בָּאוּ אֵל הַתְּבָה (בְּרֵאשִׁית ז, ט): וְעַל הַנְּשִׂא כְּתוּב
לֹא יָרַבָּה לוֹ נָשִׁים (דְּבָרִים יז, יז): וְדָוִיד לֹא קָרָא בְּסִפֵּר הַתּוֹרָה הַקְּתוּמִים אֲשֶׁר
הָיָה בְּאָרוֹן: כִּי לֹא נִפְתַּח בְּיִשְׂרָאֵל מִיּוֹם מוֹת אֱלֹהֶיךָ
וַיְהוֹשֻׁעַ (וַיְהוֹשֻׁעַ) וְהַזִּקְנִים אֲשֶׁר עָבְדוּ אֶת הָעִשְׁתֶּרֶת: וַיִּטְמָן
5 נִגְלָה עַד עֲמֹד צְדוֹק: וַיַּעֲלוּ מַעֲשֵׂי דָוִיד מִלְּבַד דָּם אוֹרָה
וַיַּעֲזֹבֵם לוֹ אֵל: וְגַם מִטְמָאִים הֵם אֶת הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר אֵין הֵם
מְבַדִּילִים [בַּתּוֹרָה וְשׁוֹכְבִים עִם הָרוּאָה אֶת דָּם וּזְבָח: וְלוֹקְהִים
אִישׁ אֶת בֵּית אֲחֵיהוּ וְאֶת בֵּית אֲחֹתוֹ: וּמִשָּׁה אָמַר אֵל

ופליטה למו: כי לא בחר אל בהם מקדם עולם ובטרם נוסדו ידע
 את מעשיהם: ויתעב את דורות מ[ק]דם ויסתר את פניו מן הארץ
 (מי) עד תומם: וידע את שני מעמד ומספר ופרוש קציהם לכל
 10 הור עולמים ונהיות עד מה יבוא בקציהם לכל שני עולם:
 ובכולם הקים לו קריאי שם למען תמיר פליטה לארץ ולמלא
 פני תבל מורעם: ויודיעם ביד משיחו רוח קדשו והוא
 אמת ובפרוש שמו שמותיים ואת אשר שגא התעה:
 ועתה בנים שמעו לי ואגלה עיניכם לראות ולהבין במעשי
 אל: ולבחור את אשר רצה ולמאוס באשר שגא: להתהלך תמים
 15 בכל דרכיו ולוא לתור במחשבות יצר אשמה ועליגי ונות: כי רבים
 תעו כם וגבורי חל נכשלו כם מלפנים ועד הנה: בלכתם בשרירות
 לבם נפלו עירי השמים: כם נאחזו אשר לא שמרו מצות אל:
 ובניהם אשר ארום ארום גבהם וכהרים גיותיים פי נפלו:
 20 כל בשר אשר היה בחרבה כי גוע ויהיו כלא היו: בעשותם את
 רצונם ולא שמרו את מצות עשיהם עד אשר חרה אפו כם:
 (א) כם תעו בני נח ומשפחו[תי]הם, כם הם נכרתים:
 אברהם לא הלך כם ויעלשה אוהב בשמרו מצות אל ולא בחר
 ברצון רוחו: וימסור לישחק וליעקב וישמרו ויכתבו אוהבים
 לאל ובצלי ברית לעולם: בני יעקב תעו כם ויענשו לפני
 5 משנותם: ובניהם במצרים הלכו בשרירות לבם להנעץ על
 מצות אל ולעשות איש הישר בעיניו: ויאכלו את הדם: ויכרת
 ויכורם [באשר דבר להם] ב[מדבר] קדש עלו ורשו את [הארץ
 (דברים ט, כג): ויעשו כפי] רוחם ולא שמעו
 לקול עשיהם, מצות יוריהם, וירגו באהליהם: ויחר אף אל
 בעדתם: ובניהם בו אבדו ומלכיהם בו נכרתו וגיבוריהם בו
 10 אבדו וארצם בו שממה: בו חבו באי הברית הראשנים ויסגרו
 לחרב בעונם את ברית אל ויבחרו ברצונם ויתורו אחרי שרירות
 לבם לעשות איש את רצונו: ובמחזיקים במצות אל
 אשר נותרו – מהם הקים אל את בריתו לישאל עד עולם: לגלות
 להם נסתרות אשר תעו כם כל ישראל: שבתות קדשו ומועדי
 15 כבודו עידות צדקו ודרכי אמתו וחפצי רצונו אשר יעשה
 האדם וחייה בהם פתח לפנייהם ויחפרו באר למים רבים
 ומואסיהם לא יחיה: והם התגללו בפשע אגוש ובדרכי נדה

(א) וַעֲתָה שָׁמְעוּ כָּל יוֹדְעֵי צֶדֶק וּבִינּוּ בְּמַעֲשֵׂי
 אֵל: כִּי רִיב לוֹ עַם כָּל בָּשָׂר וּמִשְׁפָּט יַעֲשֶׂה בְּכָל מְנַאֲצָיו:
 כִּי בְּמוֹעֵלָם אֲשֶׁר עֲזְבוּהוּ הִסְתִּיר פָּנָיו מִיִּשְׂרָאֵל וּמִמֶּקְדָּשׁוֹ
 וַיִּתְּנֵם לַחֲרֵב: וּבְזָכְרוֹ בְּרִית רִאשֹׁנִים הִשְׁאִיר שְׁאִירֵית
 לְיִשְׂרָאֵל וְלֹא נָתַנָּם לְכָלָה: וּבְקֶץ חֲרוֹן שָׁנִים שָׁלַשׁ מֵאוֹת
 5 וַתִּשְׁעִים לְתִיתּוֹ אוֹתָם בְּיַד נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
 פָּקָדָם: וַיִּצְמַח מִיִּשְׂרָאֵל וּמֵאֶהֱרֹן שׁוֹרֵשׁ מִטַּעַת לִירוּשָׁלַיִם
 אֶת אֶרְצוֹ וְלִדְשָׁן בְּטוֹב אֲדָמָתוֹ: וַיְבִינוּ בַּעֲזָנָם וַיִּדְעוּ כִּי
 אֲנָשִׁים אֲשֵׁימִים הֵם: וַיִּהְיוּ כַּעֲזָרִים וְכִימְנַשְׁשִׁים דֶּרֶךְ
 10 שָׁנִים עֲשָׂרִים: וַיָּבֶן אֵל אֶל מַעֲשֵׂיהֶם כִּי בָלַב שָׁלֹם דָּרְשׁוּהוּ
 וַיִּקָּם לָהֶם מוֹרָה צֶדֶק לְהַדְרִיקָם בְּדֶרֶךְ לְבוֹ: וַיּוֹדַע
 לְדוֹרוֹת אַחֲרֵיהֶם אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה בְּדוֹר אַחֲרֵיהֶם בַּעֲדַת בּוֹגְדִים
 הֵם סָרִי דֶּרֶךְ: הִיא הָעֵצָה אֲשֶׁר הָיָה כְּתוּב עָלֶיהָ כְּפָרָה סוּרִיָּה
 כֵּן סָרַר יִשְׂרָאֵל (הוֹשֵׁעַ ד, טז): בַּעֲמֹד אִישׁ הִלְצוֹן אֲשֶׁר הִטִּיף לְיִשְׂרָאֵל
 15 מִיָּמֵי כָזָב וַיִּתְּעֵם בְּתוֹהוֹ לֹא דֶּרֶךְ: לְהַשְׁחִיב גְּבוּהוֹת עוֹלָם וּלְסוֹר
 מִנְּחִיבוֹת צֶדֶק וּלְסִיעַ גְּבוּל אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים בְּנִחְלָתָם: לְמַעַן
 הַדְּבִק בָּהֶם אֶת אֵלֹת בְּרִיתוֹ לְהַסְגִּירָם לַחֲרֵב נִקְמָת נָקָם
 בְּרִית: בַּעֲבוּר אֲשֶׁר דָּרְשׁוּ בַחֲלָקוֹת וַיִּבְחָרוּ בַּמַּהְתָּלוֹת: וַיִּצְפוּ
 לַפְּרָצוֹת וַיִּבְחָרוּ בְּטוֹב הַצְּנוּאִר: וַיִּצְדִּיקוּ רָשָׁע וַיִּרְשִׁיעוּ צַדִּיק:
 20 וַיַּעֲבֹרוּ בְּרִית וַיִּפְּרוּ חוֹק: וַיִּגְדְּדוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וּבְכָל הוֹלֵכֵי
 תָמִים תַּעֲבֹה נֶפֶשָׁם: וַיִּרְדְּפוּם לַחֲרֵב וַיִּסְיִסוּ לְרִיב עַם: וַיִּחַר אֶף
 (ב) אֵל בַּעֲדָתָם לְהַשֵּׁם אֶת כָּל הַמוֹנֵם וּמַעֲשֵׂיהֶם לְנִדָּה לְפָנָיו:
 וַעֲתָה שָׁמְעוּ אֵלֵי כָּל בָּאֵי בְּרִית וְאֵלֵה אֲזֻנָּם בְּדֶרֶךְ
 רָשָׁעִים: אֵל אֶהֱבִי דַעַת חֲכָמָה וְתוֹשִׁיָּה הַצִּיב לְפָנָיו:
 עֲרָמָה וְדַעַת הֵם יִשְׁתַּוְּהוּ: אֶרֶךְ אַפִּים עֲמוֹ וְרוֹב סְלִיחוֹת
 5 לְכַפֵּר בַּעַד שָׂבִי פֶשַׁע: וְכֹחַ וּגְבוּרָה וְחִמָּה גְּדוּלָּה בְּלֹהֲבֵי אֵשׁ
 בּוֹ כָּל מְלָאכֵי חָבֵל עַל סִרְרֵי דֶּרֶךְ וּמַתְּעִבֵי חֹק לְאִין שְׁאִירֵית

מגילת ברית דמשק

לראשונה, והלויים שנים ובני ישראל שלשתם והגר רביעי" (יד, 4-3; ועי' עמ' 53). גם דינים שונים של הכת מובאים בדפים אלה.

ג) ספר בענייני שבועה והניית השם, ולפי דעתי הוא "ספר ההגו (ההני") עי' במבוא עמ' 34. בספרים הללו מדובר על "שלושת מצודות בליעל" (פחד ופחת ופח), והן: זנות, הון העשוי בגזל וטומאת המקדש, אשר העם נתפש בהן (ד, 14-17). אין התנגדות ניכרת בהם לנשואין, כאשר בהם "יסוד הבריאה", אבל מדובר בהם בחריפות כנגד נושאי שתי נשים (ד, 20-21); אף נאסרה שכיבה עם אשה בעיר המקדש (יב, 1). ומתמיה הדבר, כי סרך הכת הרשה לחברים את השימוש בעבדים (יא, 12; יב, 10).

ודאי התהלכו עוד ספרים וקטעים הדומים ל"ברית דמשק" בימים ההם, והיו ידועים ליחיד סגור לה, אלא שאבדו במשך הזמן. והנה בני צדוק נזכרים בג'21, 1, 3(בה, 5: צדוק) כשם שהם נזכרים גם במגילות המרכים, עי' עמ' 64, 69, וכבר שיערתי, שזהו שם מיסד הכת. ומסתבר, כי "ספר צדוק", הנזכר בפי הקראים הקדמונים, אף היה ספר מסוג זה; ועי' גרין-שפר"ח עמ' 495 ולמעלה עמ' 54. הלשון קרובה ללשון שאר המגילות ואף כמה מלשונותיהן שקועות בה. אבל הכתיב שונה הוא והוא פחות מלא מן הכתיב של שאר המגילות.

במקור נמצאים רווחים (לא תמיד נתברר טיבם) וכן סימני פיסקאות, מעין אלה שבשאר המגילות; ויש שקיבלו חלוקת מכתם זה לפרקים כפי סימני הפיסקאות הללו.

לפי דברי פרופ' מ. צ. סגל (ב"ארץ ישראל, מחקרים בירידת הארץ ועתיקותיה" (ספר א) ירושלים תש"י, עמ' 4) "אנו יכולים איפוא לקבוע כעובדה ודאית, שמגילות המערה, ובפרט מגילת מדרש חבקוק ומגילת תקנת היחד וגם מגילת תקנות המלחמה (שסוקניק קרא לה "מלחמת בני אור בבני חושך") היו שייכות לכת של ספר ברית דמשק (סב"ד) ונכתבו קודם שנלו אנשי הכת לדמשק עובדה זו מאפשרת לנו גם לקבוע את זמנו של מדרש חבקוק. אנו למדים מסב"ד, שמספר מסויים של חברי הכת, כוהנים ולוויים וישראלים עם משפחותיהם, ברחו לדמשק מאימת החרב שאיימה עליהם ביהודה ("וכל הנסוגים הוסגרו לחרב והמחזיקים נמלטו לארץ צפון" (ד, 13-14). אתם נמלטו הרבה פליטי חרב אחרים מירושלים, שהתנגדו לאמונות ודעות של הכת ושהתאמצו להסיר את לב בני הכת מאמונתה... ואם כן ברור הוא שהיתה או מלחמת אזרחים בירושלים, ושחכת וגם מתנגדיה נלחמו יחד נגד אויב משותף, ונחלו מפלה ותוכרחו להמלט על נפשם לדמשק, וכן ברור הוא, שירושלים ודמשק לא היו אז תחת שלטון אחד, ושהשלטון בדמשק היה עויין את השלטון ביהודה ונתן מקלט לאויביו הנמלטים מפניו. מצב כזה שרר רק בימי מלכות בית חשמונאי וביחוד בימי מלכות ינאי".

ו"מגילת פשר נחום" מסייעת את הדעה הזאת.

ספר ברית דמשק יצא מלבד תרגומים בלשונות שונות בשלוש מהדורות עבריות:

Documents of Jewish sectaries Vol. I: Fragments of a Zadokite work edited by S. Schechter, Cambridge 1910.

ספר ברית דמשק, עם מבוא והערות מאת משה צבי סגל ב"השלח" כרך כ"ו, אודיסא תרע"ב, עמ' 390-406; 483-506.

Die Damaskusschrift neu bearbeitet von Lic. Dr. Leonhard Rost, Berlin 1933.

לשם מהדורה זו השתמשתי בכל המהדורות כולן וכן בצילום שקיבלתי בהשאלה מידי פרופ' א. ל. סוקניק ז"ל.

ולאחרונה יצאו: מהדורת צילום של גוף כתב היד The Zadokite Fragments with an Introduction by Solomon Zeitlin, Philadelphia 1952

וכן המקור העברי ותרגום אנגלי: The Zadokite Documents by Chaim Rabin, Oxford 1954.

4) נזכרים שינויים מסויימים בין ספר זה ובין מגילת המרכים.

דפי "ברית דמשק" נמצאו בנניזת קהיר על ידי ש. ז. שכמרו והם, שלא כמגילות מדבר יהודה, דפי ספר כתובים משני עבריהם, וממילא מאוחרים הם מן המגילות. ויש לשער, כי נעתקו בשעתם מתוך מגילות שנמצאו באותה מערה שבמדבר יהודה או במערה אחרת באותה סביבה, או אפשר שנעתקו מתוך העתקות שנעשו מאותן המגילות.

ושני כתבי יד כאן שנתגלגלו לקמברייג:

הראשון (ג'ש 10 K 6) מכיל שמונה דפים, ונכתב כנראה על ידי שני סופרים (מעתיקים). ארבעת הדפים הראשונים נכתבו על ידי סופר אחד, ועשרים ואחת שורות בכל עמוד מעמודיהם. וארבעת הדפים האחרונים מראים עשרים ושלוש שורות בכל עמוד, ומסתבר שנכתבו על ידי סופר אחר.² כתב יד זה הוא מן המאה העשירית בערך, ודפיו האחרונים לקויים בתחתיתם בהסרון מלים ושורות. השני (ג'ש 16.311, ונקרא: העתק ב) מכיל דף אחד הכתוב משני עבריו (בכתב זה ניכרת נטייה לקורסיבה) ועליו שלושים וארבע ושלושים וחמש שורות. הוא מן המאה השתים עשרה בערך, ותכנו נוסח שני של הדף הרביעי. בכמה דברים הוא משלים את הנוסח הראשון.

מעויות סופר (ברובן כנראה מחמת אותיות דומות במקור, מעין ו' וי'ר, דל'ת ורי'ש וכדומה) וכן הכפלות נמצאות בשני כתבי היד. אף כמה מלים מנוקדות בשניהם ניקוד בבלי וגם ניקוד מברניס; וכיוון שאין עניין בניקוד זה לגוף הדברים לא צויין הדבר במהדורה זו אלא במקרים בודדים כשראיתי צורך בכך.

אין ספק, כי דפי "ברית דמשק" שייכים לספרי הכת של מגילת מדבר יהודה, אם כי כמה דברים שונים כאן מאלה שבמגילת הסריים. ולפי דעתי יש כאן קטעים משלוש מגילות:

(א) תולדות הכת וקורותיה (א'ו): במעל ישראל באלהיו – הסתיר פניו ממנו ויתנהו לחרב, אלא שעמדה לו זכות אבות והכיר באשמתו. בינתיים היתה תקופת מעבר לא ברורה, ואחרי עשרים שנה של עיוורון קם לו "מורה צדק" (א, 11) ללמדו דעה. אבל באותו זמן קם גם "איש הלצון" (א, 14) אשר התעה את העם. והמחבר נושא משא אפוקליפטי על החוטאים, ובתוכם גם באי הברית שפרצו נדר, ועל ענשם. והוא רואה תקווה רק ל"שבי ישראל היוצאים מארץ יהודה ותנולים עמיהם" (ד, 32), אלה שיצאו לדמשק – כנראה אחרי מות "מורה היחד" (ח, 23-24) – מחמת המציק, ואתם "דורש התורה" (ו, 7) ויסדו להם שם "ברית חדשה".

(ב) תקנות הכת (וירד): בטקוס "מורה היחד" או "מורה הצדק" קם בדמשק "דורש התורה" (ו, 7; ל, 19), שלימד את החברים דעה וענייני הכת. חבורה שיש בה לכל הפחות עשרה אנשים (היחד?) של הכת מעמידים בראשה "כהן מבוגן" (מבן שלושים ועד בן שישים שנה), ואם אין כהן ראוי לכך – מעמידים לוי. לעזרת הכהן או הלוי עומד "המבקר", המלמד ומחנך (מבן שלרשים ועד בן חמישים שנה). ושופטי הכת היו עשרה: ארבעה לויים ושישה ישראלים (מבני עשרים והמש עד שישים שנה). על פי התקנות נפקדו החברים, נרשמו וישבו בסדר זה: "הכהנים

(1) ע' בסבוא עמ' 34.

(2) ע' רוסט עמ' 3.

(3) ע' סגל עמ' 391.

הקדמה למגילת ברית דמשק

אָשִׁיב מֵאֲנָשִׁי עוֹלָה וְלֹא אֲרָצָה עַד הַכּוֹן מִשְׁפָּט: לֹא אָטוּר בְּאַף לְשָׁבִי פֶשַׁע וְלֹא אֲרַחֵם
עַל כּוֹל סוֹרְרֵי דֶרֶךְ: לֹא אֲנַחֵם בְּנִכְאִים עַד תּוֹם דֶּרֶכְכֶּם וּבְלִיעַל לֹא אֲשֹׁמֵר בְּלִבִּי: וְלֹא יִשְׁמַע בְּפִי
נִבְלוֹת וּכְחַשׁ עוֹזֵן וּמִרְמוֹת וּכְזָבִים לֹא יִמָּצְאוּ בְּשִׁפְתִּי: וּפְרִי קוֹדֶשׁ בְּלִשְׁוֹנִי וְשִׁקּוּצִים
לֹא יִמָּצֵא בִּי: בְּהוֹדוֹת אֶפְתַּח פִּי וְצִדְקוֹת אֵל תִּסְפָּר לְשׁוֹנִי תִמְדִּי וּמַעַל אֲנָשִׁים עַד תּוֹם
פֶּשַׁעִם: 25 רָקִים אֲשֶׁבִּית מִשְׁפָּתִי, נִדּוֹת וְנִפְתָּלוֹת מִדַּעַת לִבִּי: בַּעֲצַת תּוֹשִׁיָה אֶסְתֵּר דַּעַת
וּבַעֲרַמַת דַּעַת אֲשׁוּף [תּוֹשִׁיָה], גְּבוּל סְמוּךְ, לְשֹׁמֵר אֲמִנים וּמִשְׁפָּט עוֹז: לְצִדְקַת אֵל אֶלְחָקָה
חוֹק בָּקוּ עֲתִים [וְעֲשׂוֹת אֶמֶת וּמִשְׁפָּט] צִדֵּק: אֶהְבֵּת חֶסֶד לְנִיכְנָעִים וְחֻזֵּק יָדַי לְנִמְהָרִים וּלְלֹמֵד
(יֵא) לְתוֹעֵי רוּחַ בִּינָה: וְלַהֲשִׁכִּיל רוּכְנִים בְּלִקְחָה וּלְהָשִׁיב עֲנָה לְנִגַּד רַמֵּי רוּחַ: וּבְרוּחַ נִשְׁבְּרָה לְאֲנָשִׁי
מִטָּה שׁוֹלְחֵי אֲצַבַּע וּמִדְּבָרֵי אֵן וּמִקְנֵי הוֹן: כִּי אֲנִי לֹאֵל מִשְׁפָּטִי וּבִידּוֹ תּוֹם דֶּרֶכִּי: עֲמוּ שׁוּר לִבִּי
וּבְצִדְקוֹתַי יִמַּח פֶּשַׁעִי: כִּי אֶמְקוֹר דַּעַתוֹ פֶּתַח אוֹרוֹ וּבִגְפָלְאוֹתָיו הִבִּיטָה עֵינִי וְאוֹרֹת לִבִּי בָרָא
נִהְיָה וְהוּא עוֹלָם: מִשְׁעַן יְמִינִי, בְּסֻלַּע עוֹז דֶּרֶךְ פִּעְמִי מִפְּנֵי כוֹל: לֹא יוֹד עוֹרַע, כִּי אֶמֶת אֵל הוּאָה
סֻלַּע פִּעְמִי וּגְבוּרָתוֹ מִשְׁעֵנָה יְמִינִי: וּמִמְקוֹר צִדְקָתוֹ מִשְׁפָּטִי אוֹר בְּלִבִּי: מְרוֹן פִּלְאוֹ בְּהוּא עוֹלָם
הִבִּיטָה עֵינִי תּוֹשִׁיָה, אֲשֶׁר נִסְתָּרָה מֵאֲנוּשׁ דַּעַה וּמִזְמַת עֲרָמָה מִבְּנֵי אָדָם: מְקוֹר צִדְקָה וּמִקְנָה
גְּבוּרָה עִם מַעֲוֵן כְּבוֹד, מִסּוּד בָּשָׂר לְאֲשֶׁר בָּחַר אֵל, וְתָנִם לְאוֹחֲזוֹת עוֹלָם וַיִּנְחִילֵם בְּגוּרָל
קְדוּשִׁים: וְעַם בְּנֵי שָׁמַיִם חֵבֵר סוֹדָם לַעֲצַת יַחַד וְסוּד מִבְּנִית קוֹדֶשׁ לְמִטְעַת עוֹלָם עִם כוֹל
קֶץ נִהְיָה: וְאֲנִי לְאָדָם רִשְׁעָה וְלִסּוּד בָּשָׂר עוֹל: עוֹנוֹתַי פֶּשַׁעִי חֲטָאתַי עִם נְעוּזוֹת לִבִּי
לִסּוּד רָמָה וְהוֹלֵכֵי חוֹשֶׁף: כִּי לְאָדָם דֶּרֶכּוֹ וְאֲנוּשׁ לֹא יָכִין צַעֲדוֹ: כִּי לֹאֵל הַמִּשְׁפָּט וּמִידּוֹ
תּוֹם הַדֶּרֶךְ: וּבִדַּעַתוֹ נִהְיָה כוֹל וְכוֹל הוּנָה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ יָכִינוּ וּמִבְּלַעְדֵּי לֹא יַעֲשֶׂה: וְאֲנִי אִם
אֲמוֹס חֲסִדִּי אֵל יִשְׁוּעָתִי לַעַד: וְאִם אֲכַשׁוּל בַּעֲוֹן בָּשָׂר מִשְׁפָּטִי בְּצִדְקַת אֵל תַּעֲמֹד לְנִצָּחִים:
וְאִם יִפְתַּח צָרְתִּי וּמִשְׁחַת יַחֲלֵץ נַפְשִׁי וַיָּכֵן לְדֶרֶךְ פִּעְמִי – בְּרַחֲמֵי הַיִּשְׁוּנִי וּבְחֲסִדּוֹ יִבִּיא
מִשְׁפָּטִי: בְּצִדְקַת אֶמֶתוֹ [וּשְׁפָטִנִי וּבְרוּב טוֹבוֹ יִכְפַּר בַּעַד כוֹל עוֹנוֹתַי וּבְצִדְקָתוֹ יִטְהַרֵּנִי מִגִּדַּת
אֲנוּשׁ וְחֲטָאת בְּנֵי אָדָם: הַהוֹדוֹת לֹאֵל צִדְקוֹ וּלְעִלּוֹן תִּפְאָרְתּוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה אֵלִי הַפּוֹתֵם לְדַעַה
לֵב עַבְדְּכָה: הֵכֵן בְּצִדֵּק כּוֹל מַעֲשָׂיו וְהִקֵּם לָכֵן אֶמְתָּכָה בְּאֲשֶׁר רָצִיתָה לְבַחֲרִי אָדָם לְהַתִּיצֵב
לְפָנֶיכָה לַעַד: כִּי אֶמְבַּלְעֲדִיכָה לֹא תִתֵּם דֶּרֶךְ וּבְלִי רְצוֹנָכָה לֹא יַעֲשֶׂה כוֹל: אַתָּה הוֹרִיתָה
כוֹל דַּעַה וְכוֹל הִנְהִיָּה בְּרְצוֹנָכָה הִיָּה: וְאֵין אַחֵר וּלְתַכָּה לְהָשִׁיב עַל עֲצַתְכָה וּלְהַשְׁכִּיל
בְּכוֹל מַחְשַׁבַת קוֹדֶשְׁכָה: וּלְהַבִּיט בַּעֲוֹמֶק רְצִיכָה וּלְהַתְּבוֹנֵן בְּכוֹל נִפְלְאוֹתֶיכָה עִם כּוֹחַ
גְּבוּרַתְכָה: וְיִי כוֹל לְהַכִּיל אֶת כְּבוֹדְכָה: וְיִמָּה אֶפְהוּאָה בֵּן הָאָדָם בְּמַעֲשֵׂי פִלְאָכָה:
וְיִלִּיד אִשָּׁה מִה יֵשֵׁב לְפָנֶיכָה: וְהוּאָה מַעֲפָר מִגְּבֻלוֹ וְלִחֵם רָמָה מְדוּרָה: וְהוּאָה מְצוּר [וּק]
חֲמַר קוֹרֵץ וְלַעֲפָר תִּשְׁוּקָתוֹ: מִה יֵשִׁיב חֲמַר וְיִוצֵר יָד וְלַעֲצַת מִה יָבִין:

חוק העת: להבדיל ולשקול בְּנֵי הַצֹּדֵק לְפִי רוּחוֹם וּבִבְחֹרֵי הָעֵת לְהַחְזִיק עַל פִּי
 15 רְצוֹנוֹ כְּאִשֶּׁר צִוָּה: וְאִישׁ כְּרוּחוֹ כֵּן לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּטוֹ וְאִישׁ כְּבוֹר כַּפּוֹי לְקָרְבוֹ וּלְפִי שְׁכָלוֹ
 לְהַיָּשׁוֹ, וְכֵן אֶהְיֶה עִם שְׁנָאָתוֹ: וְאִשֶּׁר לֹא לְהוֹכִיחַ וּלְהַתְרוֹכֵב עִם אֲנָשִׁי הַשְּׁחַת
 וּלְסַמֵּר אֶת עֲצַת הַתּוֹרָה בְּתוֹךְ אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם: וְלְהוֹכִיחַ דַּעַת אִמָּת וּמִשְׁפָּט צִדֵּק לְבוֹחֲרֵי
 דֶּרֶךְ, אִישׁ כְּרוּחוֹ כְּתַכּוֹן הָעֵת: לְהַנְחִיחַ(ם) בְּדַעַה וְכֵן לְהַשְׁכִּיל בְּרָזִי פְּלֵא וְאִמָּת בְּתוֹךְ
 אֲנָשִׁי הַיָּחִיד: לְהַלֵּךְ תָּמִים אִישׁ אֶת רַעְיוֹ בְּכֹל הַנִּגְלָה לָהֶם: הִיאָה עֵת פְּנוֹת הַדֶּרֶךְ
 20 לְמַדְבָּר: וּלְהַשְׁכִּיל כֹּל הַנִּמְצָא לַעֲשׂוֹת בַּעַת הַזּוֹאֵת: וְהַבְדִּיל מִכֹּל אִישׁ וְלֹא הָסֵר דֶּרֶכּוֹ
 מִכֹּל עוֹלָם: וְאֵלֶּה תְּכֻנֵּי הַדֶּרֶךְ לְמַשְׁכִּיל בְּעַתִּים הָאֵלֶּה לְאַהֲבָתוֹ עִם שְׁנָאָתוֹ: שְׁנָאֵת עוֹלָם
 עִם אֲנָשִׁי שְׁחַת בְּרוּחַ הַסֵּתֶר לַעֲזוּב לְמוֹ הוֹן וְעַמֵּל פְּסִים כַּעֲבָד לְמוֹשֵׁל בּוֹ וְעַנּוּהָ לְפָנָי
 הָרוּדָה בּוֹ: וְלִהְיוֹת אִישׁ מְקַנָּא לַחֹק וְעַתּוֹ, לְיוֹם נֶגֶם, לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בְּכֹל מִשְׁלַח פְּסִים
 וּבְכֹל מִמְשָׁלוֹ כְּאִשֶּׁר צִוָּה: וְכֹל הַנַּעֲשֶׂה בּוֹ יִרְצֶה בְּנִדְבָה וְזוֹלַת רִצּוֹן אֵל לוֹ יִחַפֵּץ
 25 [וּבְכֹל] אֲמָרִי פִּיהוּ יִרְצֶה וְלֹא יִתְאַנֶּה בְּכֹל אֲשֶׁר לֹא צִנְהוּ: [וּלְמִשְׁפָּט אֵל יִצְפֶּה תָּמִיד
 [וּבְכֹל קֶץ] הַיָּהּ יִבְרָךְ עוֹשָׁיו וּבְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה יִסְפֹּר כְּבוֹדוֹ: בְּהַרְמָת] שְׁפָתַי: יְבָרְכֵנוּ

(י)

עִם קָצִים אֲשֶׁר חֲקַק(א) בְּרִשִּׁית מִמְשָׁלַת אוֹר עִם תְּקוּפָתוֹ וּבְהֶאֱסָפוֹ עַל מַעוֹן חֹקוֹ בְּרִשִּׁית
 אֲשִׁמּוּרֵי חוֹשֶׁךְ: כִּיֹּא יִפְתַּח אוֹצְרוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עֲלֵת וּבִתְקִיפָתוֹ עִם הֶאֱסָפוֹ מִפְּנֵי אוֹר: בְּאֹפִיעַ
 מְאוּרוֹת מְזִבּוּל קוֹדֵשׁ עִם הֶאֱסָפָם לְמַעוֹן כְּבוֹד בְּמִבּוֹא מוֹעֲדִים לְיָמֵי חוֹדֶשׁ יָחִיד תְּקוּפָתָם עִם
 5 מְסֻרוֹתָם זֶה לָזֶה: בְּהַתְּחַדָּשָׁם: זֶם גְּדוֹל לְקוֹדֶשׁ קוֹדָשִׁים וְאוֹת [אֶמֶן] לְמַפְתַּח חֲסִדֵּי עוֹלָם לְרִאשֵׁי
 מוֹעֲדִים בְּכֹל קֶץ נִהְיָה בְּרִשִּׁית יָרֵחִים לְמוֹעֲדֵיהֶם וְיָמֵי קוֹדֶשׁ בְּתַכּוּנָם לְזִכְרוֹן בְּמוֹעֲדֵיהֶם:
 תְּרוּמַת שְׁפָתַי הַבְּרָכָנוּ כְּחֹק חֲרוֹת לַעַד בְּרִאשֵׁי שָׁנִים: וּבִתְקוּפַת מוֹעֲדֵיהֶם בְּהַשְׁלֵם חֹק
 תַּכּוּנָם יוֹם מִשְׁפָּטוֹ זֶה לָזֶה: מוֹעֵד קָצִיר לְקִיץ וּמוֹעֵד זֶרַע לְמוֹעֵד דֶּשֶׁא מוֹעֲדֵי שָׁנִים לְשְׁבוּעֵיהֶם
 וּבְרוּשׁ שְׁבוּעֵיהֶם לְמוֹעֵד דְּרוֹר: וּבְכֹל הַיּוֹתֵי חֹק חֲרוֹת בְּלִשׁוֹנִי לְפָרִי תְהִלָּה, וּמִנַּת שְׁפָתֵי
 10 אֲזַמְרָה בְּדַעַת: וְכֹל נִגְיָנִי לְכַבּוֹד אֵל, וְכִנּוֹר נָבְלִי לְתַכּוּן קוֹדֶשׁוֹ, וְחִלְלִי שְׁפָתֵי אֲשֶׁא בְּקוֹ מִשְׁפָּטוֹ:
 עִם מְבוֹא יוֹם וְלִילָה אֲבוֹאָה בְּבְרִית אֵל, וְעִם מוֹצָא עָרֵב וּבֹקֶר אֲמַר חֹקִיו: וּבְהִיּוֹתָם אֲשֵׁים
 גְּבוּלִי לְבִלְתִּי שׁוּב וּמִשְׁפָּטוֹ אוֹכִיחַ בְּנִעְנוּתִי וּפִשְׁעֵי לִנְגֵד עֵינֵי כְּחֹק חֲרוֹת: וְלֹאֵל אוֹמֵר צִדֵּקִי
 וְלַעֲלִיּוֹן מְכִין טוֹבִי – מְקוֹר דַּעַת וּמַעוֹן קוֹדֶשׁ רוּם כְּבוֹד וּגְבוּרַת כֹּל לְתַפְאֶרֶת עוֹלָם: הַבְּחִירָה בְּאִשֶּׁר
 יוֹרֵנִי וְאֶרְצֶה כְּאִשֶּׁר יְשׁוּפְטֵנִי: בְּרִשִּׁית מִשְׁלַח יְדֵי וּרְגְלֵי אֶבְרָךְ שְׁמוֹ בְּרִאשִׁית צֵאת נְבוֹא
 15 לְשִׁבְתָּת נָקוּם: וְעִם מִשְׁכָּב יְצוּעֵי אֲרֻנָּה לוֹ וְאֶבְרָכֵנוּ תְּרוּמַת מוֹצָא שְׁפָתֵי מִמַּעֲרַכַת אֲנָשִׁים:
 וּבְטָרָם אֲרִים יְדֵי לְהַדָּשֵׁן בְּעִדְגֵי תְּנוּבַת תִּבְלִי בְּרִשִּׁית פֶּחַד וְאִימָה וּבְמִכּוֹן צָרָה עִם בּוֹקָה
 אֶבְרָכֵנוּ בְּהַפְלֵא מוֹדָה וּבְגִבּוּרָתוֹ אֲשׁוּחַח וְעַל חֲסִדֵּי אֲשַׁעֵן כֹּל הַיּוֹם: וְאֶדְעָה כִּי בְּיָדוֹ מִשְׁפָּט
 כֹּל חֵי וְאִמָּת כֹּל מַעֲשָׂיו: וּבְהַפְתַּח צָרָה אֶהְלֵלְנוּ וּבִישׁוּעָתוֹ אֲרַנְּנָה יָחִיד: לֹא אֲשִׁיב לְאִישׁ גְּמוּלָה
 רַע, בְּטוֹב אֲרֻדֶּף גְּבֵר, כִּיֹּא אֵת אֵל מִשְׁפָּט כֹּל חֵי וְהוֹאֵה יִשְׁלֵם לְאִישׁ גְּמוּלוֹ: לֹא אֶקְנֵא בְּרוּחַ
 20 רִשְׁעָה, וְלִהְיוֹן חֶמֶס לֹא תִאָּנֶה נִפְשִׁי, וְרִיב אֲנִשׁ[י] שְׁחַת לֹא אֶתְפּוֹשׁ עַד יוֹם נֶגֶם, וְאֶפִּיא לֹא

- לֹאֲהֲרוֹן בְּדַעַת כּוֹלֵם לְבְרִית מִשְׁפָּט וְלִקְרִיב רֵיחַ נִיחּוֹחַ: וּבֵית תְּמִים וְאַמֶּת בְּיִשְׂרָאֵל
 10 לְהִקָּם בְּרִית לְחֻקּוֹת עוֹלָם: וְהָיוּ לְרֹצוֹן לְכַפֵּר בַּעַד הָאָרֶץ וּלְחֻרּוֹץ מִשְׁפָּט רִשְׁעָה וְאִין עוֹלָה:
 בְּהִכּוֹן אֵלֶּה בִּיסוּד הַיִּחִיד שְׁנֵתִים יָמִים בְּתִמִּים דֶּרֶךְ -
 יִבְדְּלוּ קוֹדֶשׁ בְּתוֹךְ עֲצַת אֲנָשִׁי הַיִּחִיד: וְכוּל דְּבַר הַנִּסְתֵּר מִיִּשְׂרָאֵל וְנִמְצְאוּ לְאִישׁ
 הַדּוֹרֶשׁ - אֵל יִסְתַּרְהוּ מֵאֵלֶּה מִקְרֹאת רוּחַ נְסוּגָה: וּבִהְיוֹת אֵלֶּה לַיִּחִיד
 בְּיִשְׂרָאֵל - בְּתִכּוּנֵים הָאֵלֶּה יִבְדְּלוּ מִתּוֹךְ מוֹשֵׁב אֲנָשִׁי הָעוֹל לְלֶכֶת לַמַּדְבָּר לְפָנוֹת שָׁם אֶת דֶּרֶךְ הַנִּצָּחָה
 כְּאִשֶּׁר כְּתוּב בַּמַּדְבָּר פָּנוּ דֶּרֶךְ . . . יִשְׁרוּ בַּעֲרֵבָה מְסִלָּה לְאֱלוֹהֵינוּ (יִשְׁעִיָּה מ, ג)
 15 הַנִּצָּחָה מִדֶּרֶשׁ הַתּוֹרָה [אֲשֶׁר] צִוָּה בְּיַד מוֹשֶׁה לַעֲשׂוֹת כְּכוֹל הַנִּגְלָה עַת בָּעַת
 וְכֹאֲשֶׁר גִּלּוּ הַנְּבִיאִים בְּרוּחַ קוֹדֶשׁוֹ: וְכוּל אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַיִּחִיד בְּרִית
 הַיִּחִיד אֲשֶׁר יִסּוּר מְכוּל הַמִּצְוָה, דְּבַר בְּיַד רָמָה - אֵל יַעַבְדֵּה בְּהִתְרַת אֲנָשִׁי הַקּוֹדֶשׁ
 וְאֵל יִדַּע כְּכוֹל עֲצָתָם עַד אֲשֶׁר יִזְכּוּ מַעֲשָׂיו מְכוּל עוֹל לְהִלָּךְ בְּתִמִּים דֶּרֶךְ וְקִרְבָּהוּ
 בַּעֲצָה עַל פִּי הָרִבִּים וְאַחֵר יִכְתֹּב בְּתִכּוּנוֹ: וְכִמְשֻׁפֵּט הִנֵּה לְכוֹל הַנּוֹסֵף לַיִּחִיד:
 20 וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּם אֲנָשִׁי הַתְּמִים קוֹדֶשׁ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ:
 כּוֹל הַבָּא בַּעֲצַת הַקּוֹדֶשׁ הַהוּלָכִים בְּתִמִּים דֶּרֶךְ כְּאִשֶּׁר צִוָּה: כּוֹל אִישׁ מִהֶמָּה
 אֲשֶׁר יַעֲבֹר דְּבַר מִתּוֹרַת מוֹשֶׁה בְּיַד רָמָה אוֹ בְּרָמָה - יִשְׁלַחְהוּ מִעֲצַת הַיִּחִיד
 וְלֹא יָשׁוּב עוֹד: וְלֹא יִתְעַרֵּב אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַקּוֹדֶשׁ בְּהוֹנוֹ וְעַם עֲצָתוֹ לְכוֹל
 דְּבַר: וְאֵם בְּשִׁנְיָה יַעֲשֶׂה וְהוֹבְדֵל מִן הַטְּהָרָה וּמִן הָעֲצָה: וְדָרְשׁוּ הַמִּשְׁפָּט,
 25 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁפּוֹט אִישׁ וְלֹא יִשְׁאֵל עַל כּוֹל עֲצָה שְׁנֵתִים יָמִים אִם תִּתֵּן דֶּרֶכּוֹ
 בְּמוֹשֵׁב בַּמִּדְבָּר וּבַעֲצָה [עַל פִּי הָרִבִּים] אִם לֹא שָׁנַע עוֹד עַד מְוֹלָאֵת לוֹ שְׁנֵתִים
 יָמִים:
 (ט) כִּיָּא עַל שְׁנֵי אַחַת יַעֲנֵשׁ שְׁנֵתִים, וְלַעֲשׂוֹה בְּיַד רָמָה לֹא יָשׁוּב עוֹד: אֶף הַשּׁוֹנֵג
 יִבְחֹן שְׁנֵתִים יָמִים לְתִמִּים דֶּרֶכּוֹ וְעֲצָתוֹ עַל פִּי הָרִבִּים וְאַחֵר יִכְתּוּב בְּתִכּוּנוֹ לַיִּחִיד קוֹדֶשׁ:
 בִּהְיוֹת אֵלֶּה בְּיִשְׂרָאֵל כְּכוֹל הַתְּכּוּנִים הָאֵלֶּה לִּיסוּד רוּחַ קוֹדֶשׁ לְאַמֶּת
 עוֹלָם לְכַפֵּר עַל אֲשַׁמַּת פֶּשַׁע וּמַעַל חֲטָאת וּלְרֹצוֹן לְאָרֶץ מִבְּשֵׁר עוֹלוֹת וּמִחֻלָּבֵי זִבְחָה: וְתִרּוּמַת
 5 שְׁפָתִים לְמִשְׁפָּט בְּנִיחּוֹחַ צִדִּיק וְתִמִּים דֶּרֶךְ, בְּנִדְבָת מִנְחַת רִצּוֹן: בָּעַת הַהִיאֶה יִבְדְּלוּ אֲנָשִׁי
 הַיִּחִיד בֵּית קוֹדֶשׁ לֹאֲהֲרוֹן לְהַיִּחִיד קוֹדֶשׁ קוֹדְשִׁים וּבֵית יִחִיד לְיִשְׂרָאֵל הַהוּלָכִים בְּתִמִּים:
 רַק בְּנֵי אֲהֲרֹן יִמְשְׁלוּ בַּמִּשְׁפָּט וּבִהְיוֹן וְעַל פִּיהֶם יֵצְאוּ וְהַגּוֹרֵל לְכוֹל תִּכּוֹן אֲנָשִׁי הַיִּחִיד
 וְהוֹן אֲנָשִׁי הַקּוֹדֶשׁ הַהוּלָכִים בְּתִמִּים: אֵל יִתְעַרֵּב הוֹנֵם עִם הוֹן אֲנָשִׁי הָרָמָה אֲשֶׁר
 לֹא הִזְכּוּ דֶּרֶכָּם לְהַבְדִּיל מֵעוֹל וּלְלֶכֶת בְּתִמִּים דֶּרֶךְ: וּמִכּוֹל עֲצַת הַתּוֹרָה לֹא יֵצְאוּ לְלֶכֶת
 10 כְּכוֹל שְׁרִירוֹת לָבָם: וְנִשְׁפָּטוּ בַּמִּשְׁפָּטִים הָרְשׁוּנִים אֲשֶׁר הִחֲלוּ אֲנָשִׁי הַיִּחִיד לְתִסֵּר בָּם
 עַד בּוֹא נְבִיא וּמִשִּׁיחֵי אֲהֲרֹן וְיִשְׂרָאֵל:
 אֵלֶּה הַחֻקִּים לְמִשְׁכִּיל לְהַתְהַלֵּךְ בָּם עִם כּוֹל חַי לְתִכּוֹן עַת נֶעַת וּלְמִשְׁקַל אִישׁ וְאִישׁ:
 לַעֲשׂוֹת אֶת רִצּוֹן אֵל כְּכוֹל הַנִּגְלָה לַעֲשׂוֹת בָּעַת וּלְמֹד אֶת כּוֹל הַשְׁכָּל הַנִּמְצֵא לְפִי הָעֵתִים וְאֶת

ולוא ישוב עוד אל עצת היחד: ואם באחד [מן] הכוהנים הכתובים בספר דבר בחמה ונענש שנה אחת ומבדל אל נפשו מן טהרת רבים: ואם בשנגה דבר ונענש ששה חודשים: ואשר יכחס במדעו ונענש ששה חודשים: והאיש אשר יצחה בלי משפט את רעהו בדעה(א) ונענש שנה אחת ומבדל: ואשר ידבר את רעהו במרים או יעשה רמיה במדעו ונענש ששה חודשים: ואם ברעהו יתרמה ונענש שלושה חודשים: ואם בהון היחד יתרמה לאבדו ישלמו ברושו:

ואם לוא תשיג ידו לשלמו ונענש ששים יום: ואשר יטור לרעהו אשר לוא במשפט ונענש שנה אחת: וכן לגוקם לנפשו כול דבר: ואשר ידבר בפיהו דבר נבל – שלושה חודשים: ולמדבר בתוך דבר רעהו –

10 עשרת ימים: ואשר ישכוב וישן במושב הרבים – שלושים ימים: וכן לאיש הנפטר במושב הרבים אשר לוא בעצה והנם, עד שלוש פעמים על מושב אחד, ונענש עשרת ימים: ואם ינקפו ונפטר ונענש שלושים יום: ואשר יהלך לפני רעהו ערום ולוא היה אנוש, ונענש ששה חודשים ואיש אשר ירוק אל תוך מושב הרבים ונענש שלושים יום: ואשר יוציא ידו מתחת בגדו והוא פוח ונראתה ערותו ונענש שלושים יום: ואשר ישחק בסכלות להשמיע קולו ונענש שלושים יום: והמוציא את יד שמאלו, לשות בזה, ונענש עשרת ימים: והאיש אשר ילך רכיל ברעהו והבדילו שנה אחת מטהרת הרבים ונענש: ואיש ברבים ילך רכיל – לשלח הוא מאתם ולוא ישוב עוד: והאיש אשר ילון על יסוד היחד – ישלחהו ולוא ישוב: ואם על רעהו ילון אשר לוא במשפט ונענש ששה חודשים: והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד היחד לבגוד באמת וללכת בשרירות לבו – אם ישוב, ונענש שתי שנים: ברשונה לא יגע בטהרת הרבים:

20 ובשנית לוא יגע במשקה הרבים ואחר כול אנשי היחד ישוב: ובמלוואת לו שנתים ימים ישאלו הרבים על דבריו – ואם יקברו ויכתב בתכונן, ואחר ישאל אל המשפט: וכול איש אשר יהיה בעצת היחד על מלוואת עשר שנים ושבה רוחו לבגוד ביחד יוצא מלפני הרבים ללכת בשרירות לבו – לוא ישוב אל עצת היחד עוד: ואיש מאנשי היחד אשר יתערב עמו בטהרתו או בהונן אשר לוא על פי הרבים – והיה משפטו כמוהו לשלחהו מאתם: ויהיו(ח)

(ח) בעצת היחד שנים עשר איש וכוהנים שלושה, תמימים בכול הנגלה מכול התורה לעשות אמת וצדקה ומשפט ואהבת חסד והצנע לכת איש עם רעהו לשמור אמונה בארץ ביצר סמוך ורוח נשברה ולרצת צוון בעושו משפט וצרת מצרף: ולהתהלך עם כול במדת האמת ובתכון העת: בהיות אלה בישאל וכוונה עצת היחד באמת למשעת עולם בית קודש לישראל וסוד קודש קודשים לאהרן, עדי אמת למשפט ובחירי רצון לכפר בעד הארץ ולהשב לרשעים גמולם: היאה חומת הבחן פנת יקר בל יודעו יסודותיהי ובל יחישו ממקומם: מעוז קודש קודשים

כול העם יִשְׁבוּ אִישׁ בְּתֻכּוֹ: וְכֵן יִשְׁאַלּוּ לְמִשְׁפָּט וְלִכּוֹל עֲצָה וְדָבָר אֲשֶׁר יִהְיֶה לְרִבִּים לְהָשִׁיב אִישׁ אֶת
מַדְעוֹ
10 לַעֲצַת הַיָּחִיד: אֵל יִדְבֹּר אִישׁ בְּתוֹךְ דְּבָרֵי רֵעֵהוּ טָרָם יִכְלֶה אֲחִיהוּ לְדָבָר: וְגַם אֵל יִדְבֹּר לְפָנָי תֻּכּוֹ
הַכְּתוּב
לְפָנָי: הָאִישׁ הַנִּשְׁאָל יִדְבֹּר בְּתָרוֹ: וּבְמוֹשֵׁב הָרִבִּים אֵל יִדְבֹּר אִישׁ כּוֹל דְּבָר אֲשֶׁר לוֹא לְחַפֵּץ הָרִבִּים:
וְכִיָּא הָאִישׁ
הַמְּבַקֵּר עַל הָרִבִּים וְכוּל אִישׁ אֲשֶׁר יֵשׁ אִתּוֹ דְּבָר לְדָבָר לְרִבִּים, אֲשֶׁר לוֹא בְּמַעֲמַד הָאִישׁ הַשּׁוֹאֵל אֶת
עֲצַת
הַיָּחִיד, וְעַמֵּד הָאִישׁ עַל רִגְלוֹתָיו וְאָמַר יֵשׁ אִתִּי דְּבָר לְדָבָר לְרִבִּים: אִם יוֹמְרוּ לוֹ יִדְבֹּר: וְכוּל הַמִּתְנַבֵּד
מִיִּשְׁרָאֵל
לְהוֹסִיף עַל עֲצַת הַיָּחִיד – יִדְוֹרְשֵׁהוּ הָאִישׁ הַפֶּקִיד בְּרוֹאֵשׁ הָרִבִּים לְשַׁכְּלוֹ וּלְמַעֲשׂוֹ: וְאִם יִשְׁגִּי מוֹסֵר
בִּיאָהוּ
15 בְּבִרְיָת לְשׁוּב לְאַמֵּת וְלִסּוּר מִכּוֹל עָוֹל: וְיִהְיֶינָהוּ בְּכוֹל מִשְׁפָּטֵי הַיָּחִיד: וְאַחֵר בְּבוֹאוֹ לַעֲמוּד לְפָנָי
הָרִבִּים וְנִשְׁאָלוּ
הַכּוֹל עַל דְּבָרָיו: וְכֹאֲשֶׁר יֵצֵא הַגּוֹרֵל עַל עֲצַת הָרִבִּים יִקְרַב אוֹ יִרְחַק: וּבִקְוָרְבוֹ לַעֲצַת הַיָּחִיד – לוֹא
יֵצֵעַ בְּטָהֳרָת
הָרִבִּים עַד אֲשֶׁר יִדְוֹרְשֵׁהוּ לְרוּחוֹ וּמַעֲשָׁו עַד מוֹלֵאֵת לוֹ שְׁנֵה תְּמִימָה, וְגַם הוּאֵה אֵל יִתְעַרֵּב בָּהוֹן
הָרִבִּים:
וּבְמוֹלֵאֵת לוֹ שְׁנֵה בְּתוֹךְ הַיָּחִיד – יִשְׁאַלּוּ הָרִבִּים עַל דְּבָרָיו לְפִי שְׁכָלוֹ וּמַעֲשָׁיו בְּתוֹרָה: וְאִם יֵצֵא לוֹ
הַגּוֹרֵל
לְקִרְוֹב לְסוּד הַיָּחִיד עַל פִּי הַכּוֹהֲנִים וְרוֹב אֲנָשֵׁי בְּרִיתָם – יִקְרְבוּ גַם אֶת הוֹנוֹ וְאֶת מְלֹאכְתּוֹ אֵל יִדְבֹּר הָאִישׁ
20 הַמְּבַקֵּר: אֵל מְלֹאכֶת הָרִבִּים יִכְתְּבוּ בְּחֻשְׁבוֹן בְּיָדוֹ וְעַל הָרִבִּים לוֹא יוֹצִיאָנּוּ: אֵל יֵצֵעַ בְּמִשְׁקֵה הָרִבִּים
עַד
מוֹלֵאֵת לוֹ שְׁנֵה שְׁנִית בְּתוֹךְ אֲנָשֵׁי הַיָּחִיד: וּבְמוֹלֵאֵת לוֹ הַשְׁנֵה הַשְּׁנִית יִפְקוּדֵהוּ עַל פִּי הָרִבִּים: וְאִם יֵצֵא לוֹ
הַגּוֹרֵל לְקִרְבוֹ לַיָּחִיד – יִכְתְּבוּהוּ בְּסֶרֶךְ תֻּכּוֹ תֻּכּוֹ אֲחִיו לְתוֹרָה וְלְמִשְׁפָּט וּלְטוֹהָרָה וּלְעֶרֶב אֶת הוֹנוֹ
וְיִהְיֶה עֲצָתוֹ
לַיָּחִיד וּמִשְׁפָּטוֹ:
וְאַלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר יִשְׁפֹּטוּ בָם בְּמִדְרַשׁ יָחִיד עַל פִּי הַדְּבָרִים: אִם יִמָּצֵא בָם אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁקֹר
25 בְּהוֹן, וְהוּאֵה יוֹדֵעַ, וְיִבְדִּילֵהוּ מִתוֹךְ טְהֻרַת רִבִּים שְׁנֵה אַחַת וְנִעְנְשׁוּ אֶת רִבְעִית לַחֲמוֹ: וְאֲשֶׁר יִשֵּׁב אֶת
רֵעֵהוּ בְּקָשִׁי עוֹרָף וְדָבָר בְּקוֹצָר אִפְסִים לְ[פָר]עַ אֶת יְסוּד עֲמִיתוֹ בְּאַמְרוֹת אֶת פִּי רֵעֵהוּ הַכְּתוּב לְפָנָיו
[וְהוֹ]שִׁיעָה יָדוֹ לוֹא וְנִעְנֶשׁ שְׁנֵה אַחַת לְהוֹצִיאוֹ מִן הַיָּחִיד: וְ[אֲ]שֶׁר יִזְכִּיר דְּבָר בְּשֵׁם הַנִּכְבָּד עַל כּוֹל
[הַיִּצְוִיִּם]

(ו) וְאִם קָלַל אוֹ לְהַבְעִת מִצְרָה אוֹ לְכוֹל דְּבָר אֲשֶׁר לוֹ הוּאֵה קוֹרָה בְּסֶפֶר אוֹ מִבְּרַךְ – וְיִבְדִּילֵהוּ

גְּדוּלִים לְכָלֵּת עוֹלָם לְאִין שְׂרִית – אֵל יְבוֹא בְּמִים לְנַעַת בְּטָהֳרַת אֲנָשִׁי הַקּוֹדֵשׁ כִּי־אֵל לֹא יִטְהָרוּ
כִּי אִם שָׁבוּ מִרְעָתָם כִּי טָמֵא בְּכֹל עֹבְרֵי דְבָרוֹ: וְאֲשֶׁר לֹא יִיחַד עִמּוֹ בַּעֲבוּדָתוֹ וּבִהְיוֹנוֹ פֶּן יִשְׁאַנּוּ
15 עִוּוֹן אֲשֶׁמָּה כִּי יִרְחַק מִמֶּנּוּ בְּכֹל דְּבָר כִּי כֵן כְּתוּב מִכּוֹל דְּבַר שֶׁקָּרַח תִּרְחַק (שְׁמוֹת כג, ז): וְאֲשֶׁר
לֹא יָשׁוּב אִישׁ מֵאֲנָשִׁי
הַיִּחַד עַל פִּיהֶם לְכֹל תּוֹרָה וּמִשְׁפָּט: וְאֲשֶׁר לֹא יוֹכֵל מֵהוֹנֵם כּוֹל וְלֹא יִשְׁתָּה וְלֹא יִקַּח מִיָּדָם כּוֹל
מֵאוּמָה

אֲשֶׁר לֹא בִּמְחִיר כְּאֲשֶׁר כָּתוּב תְּדָלוּ לָכֶם מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאֶפֶס כִּי אֵל בְּמֶה נִחְשָׁב הוּאֵהָ
(יִשְׁעִיָּה ב, כב): כִּי

כול אֲשֶׁר לֹא נִחְשְׁבוּ בְּבְרִיתוֹ לְהַבְדִּיל אוֹתָם וְאֵת כּוֹל אֲשֶׁר לָהֶם: וְלֹא יִשְׁעַן אִישׁ הַקּוֹדֵשׁ עַל כּוֹל מַעֲשֵׂי

הַבֵּל, כִּי־הַבֵּל כּוֹלֵאֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֶת בְּרִיתוֹ: וְכוֹל מִנְּאֲצֵי דְבָרוֹ יִשְׁמִיד מִתְּבַל וְכוֹל מִצְּשִׁיָּהֶם לִגְדָה לִפְנֵי וְשִׁמָּא בְּכוֹל הוֹנֵם: וְכִיָּא יָבוֹא בְּבְרִית לְעֲשׂוֹת בְּכוֹל הַחוּקִים הָאֵלֶּה לְהַיָּחֵד לְעֵדֶת קוֹדֶשׁ וְדָרְשׁוּ אֶת רִחוּחַם) בְּיַחַד בִּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְפִי שְׂכָלוֹ וּמִצְוֵי בַתּוֹרָה עַל פִּי בְנֵי אֶהְרֹן הַמְּתַנַּדְּכִים בְּיַחַד לְהִקְיָם

אֶת בְּרִיתוֹ וְלִפְקֹד אֶת כּוֹל חֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּה לַעֲשׂוֹת וְעַל פִּי רַב יִשְׂרָאֵל הַמְתַּנְּדָּבִים לָשׁוּב בְּיַחַד לְבְרִיתוֹ:

וַיִּתְּבֵם בַּסֶּרֶךְ אִישׁ לִפְנֵי רֵעֵהוּ לְפִי שְׂכָלוֹ וּמַעֲשָׁיו: לְהִשְׁמַע הַכּוֹל אִישׁ לְרֵעֵהוּ, הַקָּטָן לְגָדוֹל: וְלִהְיוֹת פּוֹקֵדֵם אֶת רֵוָחָם וּמַעֲשֵׂיהֶם שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהַעֲלוֹת אִישׁ לִפְנֵי שְׂכָלוֹ וְתוֹם דְּרָכּוֹ וְאַחֲרָיו כְּנַעֲוֹתָיו: לְהוֹכִיחַ

25 אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ בְּאַמְתּוֹ וְעֵנְוָהּ וְאַהֲבַת חֶסֶד לְאִישׁ: אֶל יְדִבֵּר אֶל[הוּ]יְהוּ בְּאַף אוֹ בְתִלְוִנָה
אוֹ בְּעֹזֶר [קֶשֶׁה וְכִיבוֹד לֵב אוֹ] רוּחַ רָשָׁע וְאֵל יִשְׁאַהוּ [רַעֲלִים בַּלֵּבבוּ: כִּי בְיוֹמוֹ יוֹכִיחֵנוּ וְלֹא

(ו) יֵשׁא עָלָיו עוֹן: וְגַם אֵל יִבְרִיא אִישׁ עַל רֵעֵהוּ דָּבָר לְפָנֵי הַרְבִּים אֲשֶׁר לֹא בְּתוֹכָהֶם לְפָנֵי עֲדִים: בְּאֵלֶּה יִתְהַלְכוּ בְּכֹל מְגֻרֵיהֶם כֹּל הַנִּמְצָא אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ: וַיִּשְׁמְעוּ הַקָּטָן לַגָּדוֹל לַמְּלָאכָה וּלְמִמּוֹן וַיַּחֲדּוּ יוֹאכְלוּ

וַיַּחַד יִבְרְכוּ וַיַּחַד יִנְעֲצוּ: וּבְכֹל מְקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם עֲשֶׂרֶה אָנָשִׁים מַעֲצָת הַיָּחִיד אֵל יִמָּשׁ מֵאַתֶּם אִישׁ בִּזְכוּתוֹ וְאִישׁ בְּתִכּוֹנוֹ יֵשְׁבוּ לִפְנָיו: וְכֹן יִשְׁאַלּוּ לַעֲצָתָם לְכֹל דְּבָר: וְהָיָה כִּי־יַעֲרוּכוּ הַשִּׁילָחַן לֶאֱכֹל אוֹ הַמִּירֹשׁ

5 לשָׁמֹות – הַכֹּהֵן יִשְׁלַח יָדוֹ לְרִשְׁוֹנָה לְהַבְרִיךְ בְּרֹאשֵׁית הַלֶּחֶם אוֹ הַמִּירוֹשׁ (לשָׁמֹות הַכֹּהֵן) יִשְׁלַח יָדוֹ לְרִשְׁוֹנָה

להברך בראשית הלחם והתירוש): וְאֵל יִמַּשׁ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם הַעֲשָׂקָה אִישׁ דּוֹרֵשׁ בְּתוֹרָה יוֹמָם וּלְלֵילָה

תָּמִיד עַל־יְפֹת אִישׁ לְרַעְהוּ: וְהָרָבִים יִשְׁקֻדּוּ בְיַחַד אֶת שְׁלִישִׁית כּוֹל לַיְלֹת הַשָּׁנָה לְקְרֹא בַסֶּפֶר וּלְדַרֹּשׁ מִשְׁפָּט

וּלְבָרֶךְ בִּיחָד: זֶה הַסֵּרֶךְ לְמוֹשֵׁב הָרָבִים אִישׁ בְּתוֹכָם: הַכּוֹהֲנִים יָשְׁבוּ לְרִשְׁוֹנָה וְהַזִּקְנִים בַּשְּׁנִית וְשֹׂאֵר

ברום נדה: להביז ישרים בדעת עליח וחקמת בגי שמים להשפיל תמימי דרך: כיא כם בחר אל
 לברית עולמים
 ולקם כול כבוד אדם ואין עולה: והיה לבושת כול מעשי רמיה: עד הגה ריבו רוחי אמת ועול,
 בלבב נבר
 יתהלכו בחכמה ואנולת: וכפי נחלת איש באמת וצדק וכן ישנא עולה, וכירשתו בגורל עול ירשע בו
 וכן
 25 יתעב אמת: כיא בד בבד שמן אל עד קץ נחרצה ועשות חדשה: והואה ידע פעולת מעשיהן לכול
 קצי
 [מועדן] וינחילן לבגי איש לדעת טוב [ורע: והואה ה]פיל גורלות לכול חי לפי רוחו בליום בוא
 ה[פקודה]:
 (ה) וזה הסרך לאנשי היחד המתנדבים לשוב מכול רע ולהחזיק בכול אשר צנה לרצונו: להבדל מעדת
 אנשי העול להיות ליחד בתורה ובהון: ומשובים על פי בגי צדוק הכהנים שומרי הברית ועל פי
 רוב אנשי
 היחד המחזקים בברית: על פיהם יצא תכון הגורל לכול דבר לתורה ולהון ולמשפט: לעשות אמת
 יחד ונענה
 צדקה ומשפט ואהבת חסד והצנע לכת בכול דרכיהם: אשר לוא ילף איש בשרירות לבו לתעות
 אחר לבבו
 5 ועינוהי ומחשבת יצרו: [כ]אי אם למול ביחד עורלת יצר ועורף קשה: ליסד מוסד אמת לישראל
 ליחד ברית
 עולם: לכפר לכול המתנדבים לקודש באהרון ולבית האמת בישראל והנלנים עליהם ליחד ולריב
 ולמשפט,
 להרשיע כול עוברי חוק: ואלה תכון דרכיהם על כול החוקים האלה בהאספם ליחד: כול הבא
 לעצת היחד
 יבוא בברית אל לעיני כול המתנדבים: ויקם על נפשו בשבועת אסר לשוב אל תורת מושה ככול
 אשר צנה בכול
 לב ובכול נפש לכול הנגלה ממנה לבגי צדוק הכהנים שומרי הברית ודורשי רצונו ולרוב אנשי
 בריתם
 10 המתנדבים יחד לאמתו ולהתלף ברצונו: ואשר יקים בברית על נפשו להבדל מכול אנשי העול
 ההולכים
 בדרך הרשעה, כיא לוא התשובו בבריתו כיא לוא בקשו ולוא דרש(ה)ו בחוקיה לדעת הנסתרות
 אשר תעו
 כם לאש(ש)מה ונתגלות עשו כיד רמה לעלות אף למשפט ולנקום נקם באלות ברית לעשות כם
 שפטים

לפי ריו אל עד קצו: וכול גייעיהם ומועדי צרותם בממשלת משטמתו:

וכול רוחי גורלו להכשיל בגי אור: ואל ישראל ומלאך אמתו עזר לכול

בגי אור: והואה ברא רוחות אור וחושף נעליהון יסד כול מעשהו: 25

[ועל דרכיהן כול עבודה [ועל דרכיהן כול עבודה: אחת אהב אל לכול

(ד) עדי עולמים ובכול עלילותיה ירצה לעד: אחת תעב סודה וכול דרכיה שגא לנצח:

ואלה דרכיהן בתבל: להאיר בלבב איש ולישר לפניו כול דרכי צדק אמת ולפחד לבבו במשפטי

אל: ורוח ענוה ואורף אפים ורוב רחמים וטוב עולמים ושכל ובינה וחקמת גבורה מאמנת בכול

מעשי אל ונשענות ברוב חסדו: ורוח דעת בכול מחשבת מעשה וקנאת משפטי צדק ומחשבת

קודש ביצר סמוך: ורוב חסדים על כול בגי אמת וטהרת כבוד מתעב כול גילוי נדה: ונענוע לכת 5

בערמת כול ונבא לאמת ריו דעת: אלה סודי רוח לבגי אמת תבל: ופקודת כול הולכי בה למרפא

ורוב שלום באורף ימים ופרות ורע עם כול ברכות עד ושמת עולמים בחיי נצח וכליל כבוד

עם מדת הדר באור עולמים:

ולרוח עולה רחוב נפש ושפול ידים בעבודת צדק, רשע ושקר, גנה ורום לבב, כחש ורמיה אכנרי:

10 ורוב חנף, קצור אפים ורוב אגלת וקנאת ודון, מעשי תועבה ברוח ונות ודרכי נדה בעבודת טמאה:

ולשון גדופים, עורון עינים וכבוד און, קושי עורף וכיבוד לב ללכת בכול דרכי חושף וערמת רוע:

ופקודת

כול הולכי בה לרוב גייעים ביד כול מלאכי חבל לשחת עולמים באף עקרת אל נקמות, לזענת

נצח וחרפת

עד עם כלמת קלה באש מחשכים: וכול קציהם לדורותם באבל יגון ורעת מרורים, בהייות חושף,

עד

כלותם לאין שרית ופליטה למו:

15 באלה תולדות כול בגי איש ובמפלגיהן יגחלו כול צבאותם לדורותם ובדרכיהן יתהלכו: וכול

פעולת

מעשיהם במפלגיהן לפי נחלת איש בין רוב למועט לכול קצי עולמים: כיא אל שמן בד בבד עד קץ

אחרון ניתן איבת עולם בין מפלגותם: תועבת אמת עלילות עולה, ותועבת עולה כול דרכי אמת:

וקנאת

ריב על כול משפטיהן כיא לוא יחד יתהלכו: ואל ברוי שכלו ובחקמת כבודו נתן קץ להיות עולה

ובמועד

פקודה ישמידנה לעד: ואז תצא לנצח אמת תבל כיא התגוללה בדרכי רשע בממשלת עולה עד

20 מועד משפט נחרצה: ואז יברר אל באמתו כול מעשי גבר וזקן לו מבגי איש להתם כול רוח עולה

מתכמי

בשרו ולטהרו ברוח קודש מכול עלילות רשעה: ויו עליו רוח אמת כמי נדה מכול תועבות שרר

והתגולל

אלות הברית הזות ויבדילהו אל לרעה: ונקרת מתוך כול בני אור בהסונו
 מאחרי אל בגלוליו: ומקשול עונו: יתן גורלו בתוך ארורי עולמים:
 וכול באי הברית יענו ואמרו אחריהם אמן אמן:
 ככה יעשו שנה בשנה כול יומי ממשלת בליעל: הכהנים יעבורו
 20 ברשונה בסרך לפי רוחותם זה אחר זה: והלויים יעבורו אחריהם:
 וכול העם יעבורו בשלישית בסרך זה אחר זה לאלפים ומאות
 וחמשים ונעשרות: לדעת כול איש ישראל איש בית מעמדו ביחד אל
 לעצת עולמים: ולוא ישפול איש מבית מעמדו ולוא ירום ממקום גורלו:
 כיא הכול יהיו ביחד אמת וענות טוב ואהבת חסד ומחשבת צדק
 25 [אי]ש לרעהו בעצת קודש ובני סוד עולמים: וכול המואס לבוא
 [ביחד אל] ללכת בשרירות לבו לוא יבוא ביחד אמתו כיא געלה
 נפשו ביסודי דעת משפטי צדק לוא חזק למשיב חיו ועם ישרים לוא יתחשב:
 ונדעתו וכוחו והונו לוא יבואו בעצת יחד: כיא בסאון רשע מחקשו וגאולים
 בשוהתו ולוא יצדק במתיר שרירות לבו וחושף יביט לדרךי אור בעין תמימים
 לוא יתחשב: לוא ינקה בכפורים ולוא יטהר במי נדה: ולוא יתקדש במים
 5 ונקרות ולוא יטהר בכול מי רחץ: טמא טמא יהיה כול יומי מואסו במשפטי
 אל לבלתי התסר ביחד עצתו: כיא ברוח עצת אמת אל דרכי איש יכופרו כול
 עוונותיו להביט באור החיים, וברוח קדושה ליחד באמתו: יטהר מכול
 עוונותו, וברוח יושר ונענה תכופר חטתו: ובענות נפשו לכול חוקי אל יטהר
 בשרו להזות במי נדה ולהתקדש במי דוכו: ויהבין פועמיו להלכ(ת) תמים
 10 בכול דרכי אל באשר צנה למועדי תעודתיו: ולוא לסור ימין ושמאל ואין
 לצעוד על אחד מכול דבריו: אז ירצה בכפורי גיחות לפני אל והיתה לו לברית
 יחד עולמים:
 למשכיל להבין וללמד את כול בני אור בתולדות כול בני איש
 לכול מיני רוחותם באותותם למעשיהם בדורותם ולפקודות גייעיהם עם
 15 קצי שלומם: מאל הדעות כול הונה ונהייה ולפני יהותם הכין כול מחשבתם
 ובהיותם לתעודותם כמחשבת כבודו ימלאו פעולתם ואין להשנות: בידו
 משפטי כול והואה וכלכלם בכול חפציהם: והואה ברא אנוש לממשלת
 תבל: וישם לו שתי רוחות להתהלך בם עד מועד פקודתו, הנה רוחות
 האמת והעול: במעון אור תולדות האמת וממקור חושף תולדות העול:
 20 וביד שר אורים ממשלת כול בני צדק בדרךי אור יתהלכו: וביד מלאך
 חושף כול ממשלת בני עול ובדרךי חושף יתהלכו: ובמלאך חושף תעות
 כול בני צדק: וכול חסאתם ועוונותם ואשמתם ופשעי מעשיהם בממשלתו

- הגולות למועדי תעודותם: ולאחוב כול בני אור איש
 10 כנורלו בעצת אל ולשנא כול בני חושף איש כאשמתו
 בנקמת אל: וכול הנדבים לאמתו יביאו כול דעתם וכוחם
 והונם ביחד אל: לברר דעתם באמת חוקי אל וכוחם לתכן
 כתם דרכיו וכול הונם בעצת צדקו: ולוא לצעוד בכול אחד
 מכול דברי אל בקציהם: ולוא לקדם עמיהם ולוא להתאחר
 15 מכול מועדיהם: ולוא לסור מחוקי אמתו ללכת ימין ושמאל:
 וכול הבאים בסרך היחד יעבורו בבירת לפני אל לעשות
 ככול אשר צנה ולוא לשוב מאחרו מכול פחד ואימה ומצרף
 נהיים בממשלת בליעל: ובעוברהם בבירת יהיו הכוהנים
 והלויים מברכים את אל ישועות ואת כול מעשי אמתו: וכול
 20 העוברים בבירת אומרים אחריהם אמן אמן:
 והכוהנים מספרים את צדקות אל במעשי גבורתם
 ומשמיעים כול חסדי רחמים על ישראל: והלויים מספרים
 את עוונות בני ישראל וכול פשעי אשמתם וחטאתם בממשלת
 בליעל: [וכול] העוברים בבירת מודים אחריהם לאמור נענינו
 25 [פשענו חטאנו] הרשענו אנו [ואב]חתינו מלפנינו ב[ה]לקחנו
 [קרי בבירת] אמת וצדק [ואל ישועות עשה] משפטו בנו ובאבותינו
 (ב) ורחמי חסדו [ל]מל עלינו מעולם ועד עולם: והכוהנים מברכים את כול
 אנשי גורל אל ההולכים תמים בכול דרכיו ואומרים: ברככה בכול
 טוב וישמורכה מכול רע ויאיר לבכה בשכל חיים ויחונכה בדעת עולמים
 וישא פני חסדיו לכה לשלום עולמים: והלויים מקללים את כול אנשי
 5 גורל בליעל ונענו ואמרו: ארור אתה בכול מעשי רשע אשמתה: יתנכה
 אל וצנה ביד כול גוקמי נקם: ויפקוד אחריכה כלה ביד כול משלמי
 גמולים: ארור אתה לאין רחמים כחושף מעשיכה ונעים אתה
 באפלת אש עולמים: לוא יחונכה אל בקוראכה ולוא יסלח לכפר עווניה:
 ישא פני אפו לנקמתכה ולוא יהיה לכה שלום בפי כול אוחזי אבות:
 10 וכול העוברים בבירת אומרים אחר המברכים והמקללים אמן אמן:
 והוסיפו הכוהנים והלויים ואמרו: ארור בגלגלי לבו לעביר
 הבא בבירת הזות ומכשול עונו ישים לפניו להסנו בו: והיה
 בשומעו את דברי הבירת הזות יתברך בלבבו לאמור שלום יהי לי
 כיא בשרירות לבי אלף: [ונ]ספתה רוחו הצמאה עם הרווה לאין
 15 סליחה: אף אל וקנאת משפטיו יבערו בו לכלת עולמים: ידבקו בו כול

ח[כמי] העדה והנבונים והנדעים תמימי הדרך ואנושי החיל עם
 [ראשי השבטים] וכול שופטיהם ושופטיהם ושרי האלפים ושרי [מאות]
 (11) ולחמשים ולעשרות, והלויים בתוך מחל[קת] עבודתו: אלה
 אנושי השם קיראי מועד הנועדים לעצת היחד בישראל
 לפני בני צדוק הכהנים: וכול איש מנוגע באחת מכול טמאות
 האדם אל יבוא בקהל אלה: וכול איש מנוגע באלה, לבלתי
 5 התזיק מעמד בתוך העדה: וכול מנוגע בבשרו, נכאה רגלים או
 ידים, פסח או עור או חרש או אלם, או מים מנוגע בבשרו
 לראות עינים, או איש גזן כושל, לבלתי התחזק בתוך העדה:
 אל יבואו אלה להתנצב [בתוך] עדת אנושי השם כיא מלאכי
 קודש [בעד]תם: ואם יש דבר לאחד מאלה לדבר אל עצת הקודש –
 10 [ידורש]הו מפייהו ואל תוך [העדה] לו!א יבוא האיש כיא מנוגע
 [הוא]: וזה מושב אנשי השם [קיראי] המועד לעצת היחד: אם ישקודו
 [הרבים] המשיח אתם – יבוא [הכונה] רואש כול עדת ישראל וכול
 אבות בני אהרן הכהנים [קיראי] מועד אנושי השם וישבו
 [לפניו] איש לפי כבודו ואחר יבוא משלח ישראל וישבו לפניו ראשי
 15 אלפי ישראל איש לפי כבודו כמלצמדם במחניהם ובמסעיהם: וכול
 ראשי אבות העדה עם חכמי [עדת] הקודש ישבו לפניהם איש לפי
 כבודו: ואם לשולחן יחד ינעדו או לשמות התלירוש יערוך השולחן
 היחד – [במסוד] התלירוש לשמות [אל ישלח] איש את ידו ברשת
 הלחם ולהתירוש לפני הכהן כיא הוא מ[כרף] את רשית הלחם
 20 והתירוש: והוא ישלח ידו בלחם לפנים ואחר ישלח משיח ישראל ידיו
 בלחם, ואחר יכר[כו] כול עדת היחד איש לפי כבודו: וכחוק הזה יעשו
 לכול מעמדם אשר ינעדו עד עשרא אנשים] – – –

(א) ל[כבד] אלוהים ואנשים לחיות כפי סדר הדין: לדרש
 אל [אלוהי] אבותיהם ולעשות הטוב והישר לפניו באשר
 צוה ביד מושה וביד כול עבדיו הנביאים: ולא יאהוב כול
 אשר בחר ולשנוא את כול אשר מאס: לרחוק מכול רע
 5 ולדבוק בכול מעשי טוב: ולעשות אמת וצדקה ומשפט
 בארץ: ולוא ללכת עוד בשרירות לב אשמה ועיני ננות
 לעשות כול רע: ולהבי את כול הנדבים לעשות חוקי אל
 בברית חסד: להיחד בעצת אל ולהתהלך לפניו תמים כול

(1) וְזֶה הַסֵּרֶף לְכוֹל עַדֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרִית הַיָּמִים בְּהַאֲסָפָם לְיַחֲד לְהַתְהַלֵּךְ
 עַל פִּי מִשְׁפָּט בְּגִי צְדוּק וְאַנּוּשֵׁי בְרִיתָם, אֲשֶׁר סָרְלוּ מִלְכַּת בְּדֶרֶךְ
 הָעָם, הִמָּה אַנּוּשֵׁי עֲצָתוֹ אֲשֶׁר שָׁמְרוּ בְרִיתוֹ בְּתוֹךְ רִשְׁעָה לְכַפֹּלר בְּעַד הָאָרֶץ;
 בְּבוֹאוֹם יִקְהִילוּ אֶת כּוֹל הַבָּאִים מִטֶּף עַד נָשִׁים וְקָרָאוּ בְּאוֹזְנֵיהֶמָּה אֶת
 5 [כָּלֹל חוֹקֵי הַבְּרִית וְלִהְבִּינֵם בְּכוֹל מִשְׁפְּטֵיהֶמָּה פֶּן יִשְׁנוּ בְּמִלְשׁוֹתֵיהֶמָּה:
 וְזֶה הַסֵּרֶף לְכוֹל צְבָאוֹת הָעֵדָה לְכוֹל הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל: וּמִן גְּעוּרֵיו
 לְ[מִדָּה] בְּסִפְרֵי הַהֵי, וְכִפִּי יוֹמֵי יִשְׁכִּילִיהוּ בְּחוֹקֵי הַבְּרִית וְלִ[קַּח] אֶת
 מוֹ[סְרוֹ] בְּמִשְׁפְּטֵיהֶמָּה: עֲשֹׂר שָׁנִים [י] בּוֹא בְּטֶף: וּבִן עֲשָׂרִים שָׁנָה יַעֲבֹר
 עַל[הַ] הַפְּקוּדִים לְבוֹא בְּגוֹרֵל בְּתוֹךְ מִשְׁפָּחָ[ת]וֹ לְיַחֲד בְּעַד[ת] קוּדֶשׁ: וְלוֹא [י] [קָרַב]
 10 אֶל אִשָּׁה לְדַעֲתָהּ לְמִשְׁכָּבִי וְכָר כִּינֹא] אִם לִפִּי מוֹלֹאוֹת לוֹ עֲשָׂר[ים] שָׁנָה בְּדַעֲתוֹ [טוֹב]
 וְרָע: וּכְדֹן תִּקְבֵּל לְהַעֲדִיר עָלָיו מִשְׁפָּטוֹת הַתּוֹרָא וְלִהְתַּלְצֵב בְּמִשְׁמַע מִשְׁפָּטִים
 וּבְמִלּוֹא בּוֹ: וּבִן חֲמֵשׁ וְעֶשְ�רִים שָׁנָה יָבוֹא לְהַתְלַצֵּב בִּיסוּדוֹת עַדֹת
 הַקּוּדֶשׁ לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת הָעֵדָה: וּבִן שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה יֵגֶשׁ לְרִיב רִיב
 וּמִ[שְׁ]פָט וְלִהְתַּצֵּב בְּרוֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל, לְשָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
 15 [וּשְׂרָי] עֲשָׂרוֹת, שׁוֹפָטִים וְשׁוֹטְרִים לְשִׁבְטֵיהֶם בְּכוֹל מִשְׁפָּחוֹתָם [עַל פִּי] בְּגִי
 [אַהֲרֹן] הַכּוֹהֲנִים וְכוֹל רָשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה אֲשֶׁר יֵצֵא הַגּוֹרֵל לְהַתְלַצֵּב בְּעֲבֹדוֹת
 [וְלִצְאָת] וּלְבוֹא לִפְנֵי הָעֵדָה: וּלְפִי שִׁכְלוֹ עִם תּוֹם דְּרָכּוֹ יִחְזַק מִתְּנוֹ לְמַעַמְדוֹ [לְשִׁ]אֵת
 עֲבֹדַת מִשְׁאֹ בְּתוֹךְ אָחִיו [בִּיָּן] רוֹב לְמוֹעֵט [וְזֶה עִם] זֶה, וְכַבְּדוֹ אִישׁ מִרְעָהוּ:
 וּבְרוֹבוֹת שָׁנֵי אִישׁ, לִפִּי כּוּחוֹ יִתְּנוּ מִשְׁאֹ בְּ[עֲבֹדוֹת] הָעֵדָה: וְכוֹל אִישׁ פּוֹתִי
 20 אֵל יָבוֹא בְּגוֹרֵל לְהַתְלַצֵּב עַל עַדֹת יִשְׂרָאֵל לְרִיב וּמִ[שְׁ]פָט וּלְשִׁאֵת מִשְׁאֹ עֵדָה
 וְלִהְתַּצֵּב בְּמִלְחָמָה לְהַכְנִיעַ גּוֹיִם: רַק בְּסֵרֶף הַצָּבָא יִכְתּוּב מִשְׁפָּחָתוֹ
 וּבְעֲבֹדַת הַמֶּס יַעֲשֶׂה עֲבֹדָתוֹ כִּפִּי מַעֲשֹׂ: וּבְגִי לִי יַעֲמֹדוּ אִישׁ בְּמַעֲמָדוֹ
 עַל פִּי בְּגִי אַהֲרֹן לְהַבִּיא וְלִהְצִיא אֶת כּוֹל הָעֵדָה אִישׁ בְּסִרְכּוֹ עַל יַד רָאשֵׁי
 [אֲ]בוֹת הָעֵדָה לְשָׂרִים וְלְשׁוֹפָטִים וְלְשׁוֹטְרִים לְמִסְפָּר כּוֹל צְבָאוֹתָם עַל פִּי בְּגִי צְדוּק הַכּוֹהֲנִים
 25 [וְכוֹל רָ]אשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה: וְאִם תַּעֲוִידָה תִּהְיֶה לְכוֹל הַקָּהָל לְמִשְׁפָּט אֹ
 לַעֲצַת יַחֲדָה אוֹ לְתַעֲוִידָה מִלְחָמָה, וְקִדְשׁוֹם שְׁלוֹשֶׁת יָמִים לְהִיּוֹת כּוֹל הַבָּא
 עֵת[לִיד] לְהִנָּה: אֵלֶּה הָ[אֲ]נָשִׁים הַנִּקְרָאִים עַצַּת הַיָּחִד: מִבֶּן עֲשָׂר[ים] כּוֹל

מגילת הסרכים

צאות כעת ברשות האוניברסיטה העברית ושתי עמודות (העתק אחר), והן ראשיתה של המגילה, הנמ-
צאות ברשות מחלקת העתיקות של עבר הירדן.
וכשם שאין המשך ישיר בין שתי העמודות הראשונות ושאר העמודות, כך אין כנראה קשר ישיר
בין עמודה ט לעמודה י, ואי אפשר לדעת מה חסר כאן. ואפשר, כי החל מעמודה י ספר חדש לפנינו.
בעמודות 27-26 ישורות, רק בעמודה 1-19, בעמודה ז-25, ובעמודה 2 ובעמודה האחרונה (יא) –
22 שורות.

במגילה זו יש מחיקות, השמטות והשלמות יותר מבשאר המגילות: ועי' עמ' 37.
המגילה מתפרסמת על פי: The Dead Sea Scrolls . . . Vol. II Fascicle 2 Plates and Transcription of
Discoveries in the Manual of Discipline, New-Haven 1951.
Judaean Desert I Qumran Cave I, Oxford 1955
השתמשתי גם בתרגומו האנגלי השלם של ברונלי ל"מגילת הסרכים", שנרפס בבאסא"ר (כפלי-
מנטרי סבאדיס 12-10). ניו הוון 1951.

"והואה ברא אנוש לממשלת תבל. וישם לו שתי רוחות להתהלך בם עד מועד פקודתו, הנה רוחות האמת והעול. במעון אור תולדות האמת, וממקור חושך תולדות העול. וביד שר אורים מיד שלת כול בני צדק, בדרכי אור יתהלכו. וביד מלאך חושך כול ממשלת בני עול, ובדרכי חושך יתהלכו. ובמלאך חושך תעות כול בני צדק, וכול האתם ועוונותם ואשמתם ופשעי מעשיהם בממשלתו לפי רוי אל עד קצו" (ג, 17-23).

על "הרבים" עבר שליש כל לילה בלימוד ובברכה, ונאמר: "והרבים ישקודו ביחד את שלישית כול לילות השנה לקרוא בספר ולדרוש משפט ולברך ביחד" (ו, 87).

ועל העוברים על התקנות נאמר: "כול איש מהמה אשר יעבר דבר מתורת מושה ביד רמה או ברמיה, ישלחהו מעצת היחד ולוא ישוב עוד, ולוא יתערב איש מאנשי הקודש בהונו ועם עצתו לכול דבר, ואם בשנגח יעשה והובדל מן המהרה ומן העצת ודרשו המשפט. אישר הוא ישפוט איש ולוא ישאל על כול עצה שנתים ימים אם תתם דרכו כמושב, במדרש ובעצה" (ה, 21-25). מלבד עונש של שנתים ימים היו גם עונשין בהוצאה מן המחנה לשלושים יום, לשישה חדשים ולשנה, וכן בלקיחת "רביעית לחמו" עד הנענש. ועוד נאמר על ההרבים: "ואיש אשר ירוק אל תוך מושב הרבים ונענש שלושים יום" (ז, 13). והיו שופטים הממונים על המשפט.

דרגת "היחד" היתה, כפי שכבר נאמר מקודם, נמוכה מדרגת "הרבים", וזה יוצא ברור גם מתוך דברים אלה: "וכל המתנדב מישראל לחוסף על עצת היחד – ידורשהו האיש הפקיד בראש הרבים לשכלו ולמעשיו, ואם ישיג מוסר – יביאהו בברית לשוב לאמת ולסוד מכול עול, ויהינהו ככול מושד פטי היחד, ואחר כבואו לעמוד לפני הרבים, ונישאלו הכול על דבריו, וכאשר יצא הנורל על עצת הרבים יקרב או ירחק, ובקורבו לעצת היחד לוא יגע במהרה הרבים עד אשר ידרשהו לרוחו ומעשיו עד מולאת לו שנה תמימה, וגם הואה אל יתערב בהון הרבים, ובמולאת לו שנה בתוך היחד – ישאלו הרבים על דבריו לפי שכלו ומעשיו בתורה, ואם יצא לו הנורל לקרוב לכוד היחד על פי הכוהנים ורוב אנשי בריתם – יקרבו גם את הונו ואת מלאכתו אל יד האיש המבקר, אל מלאכת הרבים יכתבו בחשי בון בידו ועל הרבים לוא יוציאנו, אל יגע במשקה הרבים עד מולאת לו שנה שנית בתוך אנשי היחד, ובמולאת לו השנה השנית – יפקודהו על פי הרבים" ... (ו, 13-21). ואף מכאן אנו לומדים זאת: אם ישקר אחד מהברי "הרבים" – יויבדלהו מתוך מהרה רבים שנה אחת" (ו, 25). ואם קלל וכדומה – "והבדילהו ולא ישוב עוד על עצת היחד" (ו, 21). וכן נאמר: "והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד היחד לבגוד באמת וללכת בשרירות לבו – אם ישוב ונענש שתי שנים, ברשונה (בראשונה) לא יגע במהרה הרבים, ובשנית לא יגע במשקה הרבים, ואחר כול אנשי היחד ישב, ובמולאת לו שנתים ימים ישאלו הרבים על דבריו" ... (ז, 18-21). ולא הבאתי את כל הדברים המסייעים את ההנחה הזאת.

כבר נאמר, כי אין אנו יודעים את שם הכת, וכל השמות הנזכרים אינם אלא שמות סמליים, עי' מבוא עמ' 30. אבל יש כאן גם שמות מפורשים: "בני צדוק" (ה, 2; 9; ט, 14: בני הצדוק), וכן "בני צדק" (ג, 20; 22) ³; והכוונה לצדוקים גם אם נניח, כי אנשי הכת לקחו להם לדוגמא את "בני צדוק" ביחוסאל מד, טו, ועי' "ברית דמשק" ה, 5 ושירר, Geschichte des Jued. Volkes im Zeitalter Jesu Christi כ"ב עמ' 479-480. ואם נניח שהכת נוסדה בירושלים – אפשר שיש כאן רמז גם לירושלים הנקראת "עיר הצדק" (ישעיה א, כו), ועי' "ילקוט שלמה" לשלמה רובין, קראקא 1896, עמ' 66. ונדמה לי, כי המנילה שלפינו היא מגילת "סודי הברית" הנזכרת ב"ברית דמשק" הקרובה למגילתנו. לשון המנילה דומה ללשון "פשר משא הבקוק", ואף במנילה זו הכתיב הוא מלא בדרך כלל, במקום שם הוי"ה מובאות כאן ארבע נקודות (ה, 14), וכן כתוב בה השם: הואהא (שם 13), ועי' מבוא עמ' 32-30.

ברוב היריעות נמצאות לפרקים סימניות בשולי השורות (שלושה מינים, עי' "מגילות גנוזות" ב עמ' כו), ואין יודע מיבם, החומר הוא נוויל ואין שירמוט ניכר ביריעות. נתפרסמו כאן יא עמודות, הנמר

(3) בני צדוק נזכרים גם ב"ברית דמשק" ג, 21-22, ד, 1, 3, וגם שם השם סמלי בלבד.

(4) עי' בכבוא עמ' 34.

"מגילת הסרכים" היא ספר התקנות של הכת (סרך מובנו בארמית: מנהג, חוק), והיא מכילה גם את טכסי הכת בקבלת חברים, בעוגשין כלפי העוברים על הברית, ענייני אמונה וכן עניינים של חיי יום-יום. החברים הם כמובן הטובים בעם אשר זכו לראות אור, והם נקראים "אנשי היחד", "עצת היחד", "בני אור" וכדומה, ומתנגדיהם או אלה שלא נכנסו לברית הכת הם "בני חושך", "אנשי השחת" ו"אנשי העול". כאשר באו חברים חדשים בברית, "להיות ליחד בתורה ובהון" (ה, 2), קיבלו עליהם: "[ל]עשות הטוב והישר לפניו (לפני אל), כאשר צוה ביד מושה וביד כול עבדיו הנביאים, ולאחוב כול אשר בחר ולשנוא את כול אשר מאס, לרחוק מכול רע ולדבוק בכול מעשי טוב, ולעשות אמת וצדקה ומשפט בארץ" (א, 6²). וכן קיבלו עליהם: "לאחוב כול בני אור, איש כגורלו בעצת אל, ולשנוא כול בני חושך, איש כאשמתו בנקמת אל. וכול הנדבים (הנידבים) לאמתו יביאו כל דעתם וכוחם והונם ביחד אל לברר דעתם באמת חוקי אל" (א, 9¹⁰), ו"יחד יואכלו ויחד יברכו ויחד יועצו" (ו, 3²). בני הכת נשאו נשים והולידו בנים, והיה כנראה גם סרך לנשים ולילדים. אף היו שותים יין (ו, 5). אחת לשנה נתקיים טכס הניני בו נתקבלו חברים חדשים לכת. העוברים בברית אמרו: "נעוינו, [פשיענו, חטאנו, הרשענו אנן] ואתינו מלפנינו ב[ה]לכתנו [קרי בברית] אמת וצדק, [ואל נקמות עשה] משפטנו בנו ובאבותינו], ורחמי חסדו [ג]מל עלינו מעולם ועד עולם" (א, 24²⁵). ואז נשבעה ברכת הכתנים באמרו: "יברככה בכול טוב וישמורכה מכול רע, ויאר לבכה בשכל היים ויהונככה ברעת עולמים, וישא פני חסדיו לבח לשלום עולמים" (ב, 4²). "וחלויים מקללים את כול אנשי גורל בליעל וענו ואמרו: ארור אתה בכול מעשי רשע אשמתכה, יתנכה אל זעוה ביד כול נוקמי נקם. ויפקוד אחריכה כלח ביד כול משלמי גמולים. ארור אתה לאין רחמים כחושך מעשיכה, וזעום אתה כאפלת אש עולמים. לא יהונככה אל בקוראכך ולא יסלח לכפר עוונך. ישא פני אפו לנקמתכה ולוא יהיה לך שלום כפי כול אוהזי אבות. וכל העוברים בברית אומרים אחר המברכים והמקללים: אמן אמן" (ב, 10⁴). בכת היו דרגות שונות ולכל אחת מהן היה סרך משלה. והיה גם סדר ישיבה מדוקדק. ונאמר: "הכתנים ישבו לרשונה (לראשונה) והזקנים בשנית ושאר כול העם ישבו איש בתכוננו (בדרגתו), וכן ישאלו למשפט ולכול עצת ודבר אשר יהיה לרבים להשיב איש את מדעו לעצת היחד" (ו, 10⁸). חבר חדש נבחר על ידי "מבקר" הנקרא גם "הפקיד ברוש הרבים" (ו, 14), המוסיף ומלמד אותו דעת בענייני הכת, ואינו מתקבל ל"עצת היחד" אלא על דעת "הרבים". ואפילו אם נתקבל אינו עדיין חבר שלם. כעבור שנה תמימה – "ישאלו הרבים על דבריו לפי שכלו ומעשיו בתורה", ועל פיהם ועל פי הכתנים יתקבל ל"סוד היחד" (ו, 18¹⁹, כאן: סוד היחד, ועי' ז, 17¹⁸). וגם אז אינו עדיין חבר ברבים עד שישב שנה נוספת בין "אנשי היחד" ורק אז יוחלט אם יתקבל. ואמנם כל איש ואיש בכת ידע את מקומו ("בית מעמדו"), ונאמר: "לדעת כול איש ישראל איש בית מעמדו ביחד אל לעצת עולמים, ולוא ישפול איש מבית מעמדו ולוא ירום ממקום גורלו" (ב, 22²³). לכל עשרה אנשים נצטרף כהן (ו 4³). והיה גם תפקיד ל"משכיל" (ג, 13; ט, 12, 21), שמהותו לא נתבררה לי עדיין.

גם משחו מהשקפת עולמם הדואליסטית: של בני הכת בא במגילה זו לכלל בימיו ברור, ונאמר:

(1) וב"ברית דמשק" יר, 6⁴: "ויכתבו בשמותיהם איש אתר אחיתו. הכתנים לראשונה וחלויים שנים ובני ישראל שלושתם ותגר רביע. וכן ישבו וכן ישאלו לכל".

(2) על פרשה זו עי' שירי כ"ב עמ' 668, 678, וגם E. Meyer, Ursprung und Anfange des Christentums, II p. 106 – 120.

הקדמה למוגילת הסרכים

הוא יורה הנה הוא תפוש וזהב וכסף
וכל רוח אין בקרב: ויהיה ביהיכל קדשו
(ג) הם מקפניו כול הארץ [ב, יט - כ] - פשרו על כול נגזים
אשר עבדו את האבן ואת העץ וביום
המשפט יכלה אל את כול עובדי העצבים
ואת הרשעים מן הארץ:

----- [מימי]

י^{יא}הַכָּזָב וְאַחַר תִּגְלָה לָהֶם הַדַּעַת כְּמִי
הַיָּם לָרֹב: הוּי מִשְׁקָה רַעִיָּהוּ מְסַפֵּחַ
חֲמָתוֹ אַף שָׁכַר לְמַעַן הִבִּט אֶל מוֹעֲדֵיהֶם [ב, טו] -
פָּשְׁרוּ עַל הַכּוֹהֵן הָרָשָׁע אֲשֶׁר
5 רִדְף אַחֲרֵי מוֹרֵה הַצֶּדֶק לְבַלְעוֹ בְּכַעַס
חֲמָתוֹ אֲבִית גִּלּוּתוֹ וּבִקְץ מוֹעֵד מְנוּחָת
יוֹם הַכַּפּוּרִים הוֹפִיעַ אֲלֵיהֶם לְבַלְעֵם
וְלִכְשִׁילָם בְּיוֹם צוֹם שַׁבָּת מְנוּחָתָם: שִׁבְעָתָה
קָלוֹן מ[כ]בוֹד שָׁתָה גַם אֶתָּה וְהָרַעַל
10 תִּסּוּב עָלֶיכָה כּוֹס יְהוָה וְקִיקְלוֹן
עַל כְּבוֹדָּךָ [ב, טז] -

פָּשְׁרוּ עַל הַכּוֹהֵן אֲשֶׁר גָּבַר קָלוֹנוֹ מְכַבְּדוֹ
כִּיֹּא לֹא מַל אֶת עוֹרְלַת לְבוֹ וְיִלְךְ בְּדַרְכּוֹ
הָרְנוּהָ לְמַעַן סָפּוֹת הַצִּמְאָה וְכּוֹס חֲמָת
15 [רע]ל תִּבְלַעְנוּ לוֹסִיף [קלוֹן] קִיקְלוֹן וּמַכְאוֹב
----- ל-----ל-----

[כִּיֹּא חֲמַס לְבָנוֹן יִכְסֹף וְשׁוֹד בְּהִמּוֹת]
י^{יב}הִתְלַכְּתָּ [כ]אֵה מִדְּמֵי אָדָם וְחֲמַס אֶרֶץ קָרִיָּה וְכוֹל יוֹשְׁבֵי בָּה [ב, יז] -
פָּשְׁר הַדָּבָר עַל הַכּוֹהֵן הָרָשָׁע לְשַׁלֵּם לוֹ אֶת
גְּמוּלוֹ אֲשֶׁר גָּמַל עַל אֲבִיוָנִים: כִּיֹּא הַלְבָּנוֹן הוּא
עֲצַת הַיַּחֲד וְהַבְּהִמּוֹת הֵמָּה פִּתְאִי יְהוּדָה עוֹשֶׂה
5 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יִשׁוּפְטֻנוּ אֵל לְכֻלָּהּ
כְּאֲשֶׁר זָמַם לְכָלוֹת אֲבִיוָנִים: וְאֲשֶׁר אָמַר מִדְּמֵי
קָרִיָּה וְחֲמַס אֶרֶץ [ב, יז] - פָּשְׁרוּ הַקָּרִיָּה הִיא יְרוּשָׁלַם
אֲשֶׁר פָּעַל בָּה הַכּוֹהֵן הָרָשָׁע מַעֲשֵׂי תוֹעֵבוֹת וַיִּטְמֵא אֶת
מִקְדָּשׁ אֵל: וְחֲמַס אֶרֶץ הֵמָּה עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר
10 גָּזַל הוֹן אֲבִיוָנִים: מָה הוֹעִיל פֶּסֶל כִּיֹּא פֶסֶל יִצְרוּ
מִסְלִיכָה וּמְרִי שֶׁקֶר כִּיֹּא כָטַח יִצְר יִצְרִיו עָלֶיהוּ
לַעֲשׂוֹת אֱלִילִים אֱלָמִים [ב, יח] - פָּשְׁר הַדָּבָר עַל כּוֹל
פֶּסְלֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִצְרוּם לְעוֹבְדֵם וְלִשְׁתַּחֲוֹת
לְהֵמָּה וְהֵמָּה לֹא יִצְלִיחוּ בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט: [הוי]
15 [הוֹי אֹמֵר] לָעֵץ הַקִּיצָה [עוֹרִי לְאַבְּלָן דּוּמָה

- (ט) נִגְזְרוּ בְּמִשְׁפָּטִי רִשְׁעָה וְשִׁעְרוּרִיּוֹת מִחַלִּים
 רָעִים עָשׂוּ בּוֹ וְנִקְמֹת בְּנֵית בְּשָׁרוֹ: וְאֲשֶׁר
 אָמַר כִּי אַתָּה שְׁלוֹתָה גּוֹיִם רַבִּים וְיִשְׁלֹכָה כּוֹל
 יִתֵּר עַמִּים (ב, ח) – פֶּשֶׁרוֹ עַל כּוֹהֲנֵי יְרוּשָׁלַם.
 5 הָאֲחֵרוֹנִים אֲשֶׁר יִקְבּוּצוּ הוּן וּבָצַע מִשְׁלַל הָעַמִּים
 וְלֹאֲחֵרִית הַיָּמִים יִתֵּן הוּנָם עִם שְׁלָלָם בְּיַד
 חֵיל הַכְּתִיאִים כִּי־אָ הֵמָּה יִתֵּר הָעַמִּים:
 מִדְּמֵי אָדָם נִחַמְס אֲלֵךְ קִרְיָה וְכָלֹל [יֹשְׁבֵי כָה (ב, ח) –
 פֶּשֶׁרוֹ עַל הַכּוֹהֵן הָרָשָׁע אֲשֶׁר בִּעְזּוֹן מוֹרָה
 10 הִצְדִּיק וְאֲנָשִׁי עֲצָתוֹ נִתְּנוּ אֶל בִּי־אֵי [אֵלֵינוּ לְעֲנוּתוֹ
 בְּנִיעַ לְבָלָה בְּמִרְיֵי נֶפֶשׁ בַּעֲבוּר אֲשֶׁר הִרְשִׁיעַ
 עַל בְּחִירוֹ: הוּי הַבּוֹצֵעַ בָּצַע רָע [לְבִיתוֹ לְשׁוֹם
 בְּמָרוֹם קִנּוּ לְנֶאֱזַל [מִכָּף רָע: יַעֲצָתָה בִּשְׁת
 לְבִיתָכָה קִצּוֹת עַמִּי־לִם] רַבִּים וְחוּטֵי נֶפֶשׁכָּה: כִּי־א
 15 אֲלֵכֵן מִלְּקִיר תִּזְעַק [וְ]כַפִּיס מֵעֵץ [עֲלֵנָה] (ב, ט־יא) –
 [פֶּשֶׁר הַדְּבָר] עַל הַכּוֹהֵן אֲשֶׁר – – –

- (י) לְהִיּוֹת אֲבִיָּה בַּעֲשָׁק וְכַפִּיס עֵיצָה בְּגִזָּל: וְאֲשֶׁר
 אָמַר קִצּוֹת עַמִּים רַבִּים וְחוּטֵי נֶפֶשׁכָּה –
 פֶּשֶׁרוֹ הוּא בֵּית הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יִתֵּן אֶל אֶת
 מִשְׁפָּטוֹ בְּתוֹךְ עַמִּים רַבִּים וּמִשְׁשֵׁם יַעֲלֵנוּ לְמִשְׁפָּט
 5 וּבְתוֹכָם יִרְשִׁיעֻנוּ וּבְאֵשׁ גּוֹפְרִית יִשְׁפָּטֵנוּ: הוּי
 בּוֹנֵה עִיר בְּדָמִים וְיִכּוֹנֵן קִרְיָה בְּעוֹלָה: הָלֹוא
 הִגָּה מַעַם יְהוָה צָבָאוֹת יִגְעוּ עַמִּים בְּדִי־אֵשׁ
 וְלֹאֲמִים בְּדִי־רִיק יִיעֲפוּ (ב, יב־יג) –
 פֶּשֶׁר הַדְּבָר עַל מִטִּיף הַכֹּזֵב אֲשֶׁר הִתְעָה רַבִּים
 10 לְבָנוֹת עִיר שָׁוּוּ בְּדָמִים וְלָקִים עֲדָה בְּשֶׁקֶר
 בַּעֲבוּר כְּבוֹדָה לּוֹגִיעַ רַבִּים בַּעֲבוּדַת שָׁוּוּ וּלְהִירוֹתָם
 בְּ[מַעַ]שֵׁי שֶׁקֶר לְהִיּוֹת עֲמָלָם לְרִיק בַּעֲבוּר יְבוֹאוּ
 לְמִשְׁפָּטִי אֵשׁ אֲשֶׁר גָּדְפוּ וַיִּתְּרֻפוּ אֶת בְּחִירֵי אֵל:
 כִּי־א תִמְלֹא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת כְּבוֹד יְהוָה בְּמִים
 15 יְכַסּוּ עַל הָ[יָם] (ב, יד) – פֶּשֶׁר הַדְּבָר [כִּי־א]
 בְּשׁוֹבָם [אֶל אֶל] – – – – – [יְכֻסָּה]

(ה) לְמִשְׁפָּט שָׁמְתוּ וְצוּר לְמוֹכִיחֵי יִסְדָּתוֹ: טָהוֹר עֵינָיו
מִרְאוֹת בָּרַע וְהִבֵּט אֶל עָמָל לֹא תוֹכֵל [א, יב-יג] –
פֶּשֶׁר הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא יִכְלֶה אֶל אֶת עֲמוֹ בְּיַד הַגּוֹיִם
וּבְיַד בְּחִירוֹ יִתֵּן אֶל אֶת מִשְׁפָּט כּוֹל הַגּוֹיִם וּבְתוֹכָהֶם
5 יֵאָשְׁמוּ כּוֹל רָשָׁעֵי עֲמוֹ אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת מִצְוֹתָיו
בְּצָר לָמוֹ: כִּי־אֵל הוּא אֲשֶׁר אָמַר טָהוֹר עֵינָיו מִרְאוֹת
בָּרַע [א, יג] – פֶּשֶׁרוֹ אֲשֶׁר לֹא נָנוּ אַחֵר עֵינֵיהֶם בְּקֶץ
הַרְשָׁעָה: לָמָּה תִּבְטְאוּ בּוֹגְדִים וְתִתְּרִישׁ בְּבָלַע
רָשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ [א, יג] – פֶּשֶׁרוֹ עַל בֵּית אֲבִשְׁלוֹם
10 וְאִנְשֵׁי עֲצָתָם אֲשֶׁר נָדְמוּ בְּתוֹכָתָהּ מוֹרֶה הַצֶּדֶק
וְלֹא עֲנִוְהוּ עַל אִישׁ הַכֶּזֶב אֲשֶׁר מָאָס אֶת
הַתּוֹרָה בְּתוֹךְ כּוֹל עַל־דָּתָם: וְתַעֲשֶׂא אָדָם כְּדֵי הָיִם
כְּרָמֶשׁ לְמִשְׁלַל בּוֹ: כְּוֹלֶה בְּחַכָּה יַעֲלֶה וַיִּגְרֶהוּ בְּחֶרְמוֹ
וַיִּסְפְּהוּ [בְּמִכְמָרְתוֹ (עַל כֵּן יִבְנֶת) לְחֶרְמוֹ] עַל כֵּן יִשְׁמַח
15 [וַיִּגִּיל: וַיִּקְטֹר לְמִכְמָרְתוֹ כִּי־אֵל בָּהֶם שָׁמַן] חֶלְקוֹ
[א, יד-טז] – [פֶּשֶׁרוֹ עַל רָשָׁעֵי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר יְבוֹאוּ]
(ו) הַכְּתִיבִים וַיִּסְיִפוּ אֶת הוֹנֵם עִם כּוֹל שְׁלָלָם
כְּדָגַת הָיִם: וְאֲשֶׁר אָמַר עַל כֵּן יִבְנֶת לְחֶרְמוֹ
וַיִּקְטֹר לְמִכְמָרְתוֹ [א, טז] – פֶּשֶׁרוֹ אֲשֶׁר הָמָה
זְבָחִים לְאוֹתוֹתָם וּכְלֵי מִלְחָמוֹתָם הָמָה
5 מוֹרָאָם: כִּי־אֵל בָּהֶם שָׁמַן חֶלְקוֹ וּמֵאֲכָלוֹ בְּרִי [א, טז] –
פֶּשֶׁרוֹ אֲשֶׁר הָמָה מְחַלְקִים אֶת עוֹלָם וְאֶת
מָסָם מֵאֲכָלָם עַל כּוֹל הָעַמִּים שָׁנָה בְּשָׁנָה
לְחֶרֶב אֲרֻצוֹת רַבּוֹת: עַל כֵּן יִרִיק חֶרְבוֹ תָמִיד
לְהַרְגֵּי גוֹיִם וְלֹא יִחַמֵּל [א, יז] –
10 פֶּשֶׁרוֹ עַל הַכְּתִיבִים אֲשֶׁר יֵאָבְדוּ רַבִּים בְּחֶרֶב
וְעָרִים אֲשִׁישִׁים וְזִקְנִים וְנָשִׁים וְטָף וְעַל פָּרִי
בָּטָן לֹא יִרְחֲמוּ: עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֹדָה
וְאֶתְיַצֵּבָה עַל מִצּוֹרֵי נֶאֱצָפָה לְרִאוֹת מֶה יִדְבָּר
כִּי וּמֶלֶךְ אֲשִׁיב עַל תּוֹכְחָתִי: וַיַּעֲנֵי יְהוָה
15 [וַיֹּאמֶר כְּתוֹב חֲזוֹן וּבָא] עַל הַלּוֹחֹת לְמַעַן יִרְוִץ
[הַקּוֹרֵא בּוֹ [ב, א-ב] – פֶּשֶׁרוֹ]
(ז) וַיִּדְבֹּר אֶל אֶל חֲבִיקוֹק לְכָתוֹב אֶת הַבָּאוֹת עַל

15 בְּחֻקֵּי אֵל — — — הַהוּלֵךְ לְמִרְתְּבֵי אֶרֶץ
 לְרֶשֶׁת מִשְׁכְּנוֹת לֹא לוֹ [א, ו] — פֶּשֶׁרוֹ — — — בְּשִׁפְלָה]
 (ג) וּבְמִישׁוֹר יֵלְכוּ לִכּוֹת וְלִבּוֹז אֶת עֲרֵי הָאֶרֶץ
 כִּי הוּא אֲשֶׁר אָמַר לְרֶשֶׁת מִשְׁכְּנוֹת לֹא לוֹ [א, ו]: אִיֹּם
 וְנוֹרָא הוּא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ וּשְׁאֵתוֹ יָצָא [א, ז] —
 פֶּשֶׁרוֹ עַל הַכְּתִיאוֹם אֲשֶׁר פָּחַדְם [וְאִמְלָתָם] עַל כּוֹל
 5 הַנוֹאִים וּבְעֶצֶה כּוֹל מִחֻשְׁבָּתָם לְהִרְעוּב [וְ] כָּל יִמְרָמָה
 יֵלְכוּ עִם כּוֹל הָעַמִּים: וְקוֹל מְנַמְרִים סוֹסוֹ וְחִדּוֹ
 מִזֹּאבֵי עֵרֶב פֶּשֶׁוּ וּפְרָשׁוּ פֶּרָשׁוּ מִרְחוֹק
 יַעֲזוּפוּ כְּנֶשֶׁר חֵשׁ לֹאֲכֹל: כּוֹל [ו] לְחֶמֶס יְבוֹא מְגִמַּת
 פְּגִיָּהֶם קָדִים [א, ח-ט] — [פֶּשֶׁרוֹ] עַל הַכְּתִיאוֹם אֲשֶׁר
 10 יִדְּוִשׁוּ אֶת הָאֶרֶץ בְּסוֹסֵי יָהֶם וּבְקִהְמָתָם וּמִמֶּרְחָק
 יְבוֹאוּ מֵאִי הַיָּם לֹאֲכֹל אֶת כּוֹל הָעַמִּים כְּנֶשֶׁר
 וְאִיזִי שְׂבָעָה וּבְחִמָּה וּבְקֶצֶף וּבְחִלּוֹ אֵף וְנֹעַף
 אִפְּיָם יִדְּבִרוּ עִם [כוֹל הָעַמִּים כִּי] הוּא אֲשֶׁר
 אָמַר מְלִגְמַת פְּגִיָּהֶם קָדִים וַיֵּאֱסוֹף בְּחוֹל שָׁבִי [א, ט]:
 15 [-----]

[וְ]אֲשֶׁר אָמַר וְהוּא בְּמַלְכִּים
 (ד) יִקְלַס וְרֹגְזִים מִשְׁחָק לוֹ [א, י] — פֶּשֶׁרוֹ אֲשֶׁר
 יִלְעִיגוּ עַל רַבִּים, יִבּוּ עַל נִכְבְּדִים בְּמַלְכִּים
 וְשָׂרִים יִתְעַתְּעוּ וְקִלְסוּ בְּעַם רַב: וְהוּא
 לְכוֹל מִבְּצָר יִשְׁחָק וַיִּצְבּוֹר עֶפֶר וַיִּלְכְּדוּ [א, י] —
 5 פֶּשֶׁרוֹ עַל מוֹשְׁלֵי הַכְּתִיאוֹם אֲשֶׁר יִבּוּ עַל
 מִבְּצָרֵי הָעַמִּים וּבְלִעַג יִשְׁחָקוּ עֲלֵיהֶם
 וּבְעַם רַב יִקִּיפוּם לְתַפּוּשָׁם וּבְאֵמָה וּפְחַד
 יִנְתְּנוּ בִיָּדָם וְהָרְסוּם בְּעֻזּוֹ הַיּוֹשְׁבִים
 בָּהֶם: אִזִּי חֵלֶף רוּחַ וַיַּעֲבֹר וַיִּשָּׁם זֶה כּוֹחוֹ
 10 לְאַלּוֹהוֹ [א, יא] — פֶּשֶׁרוֹ [ע] לְמוֹשְׁלֵי הַכְּתִיאוֹם
 אֲשֶׁר בְּעֶצֶת בַּיִת אֲשֶׁמְלִי [תָּם] יַעֲבִירוּ אִישׁ
 מִלְּפָנָי רַעִיָּהוּ מוֹשְׁלֵי [הֶם וְ] אֲחֵר זֶה יְבוֹאוּ
 לְשָׁחִית אֶת הָאֶרֶץ: [ז] כּוֹחוֹ לְאַלּוֹהוֹ [א, יא] —
 פֶּשֶׁרוֹ [א] לְהָעַמִּים
 15 [-----]
 [אֵל] [-----]

- (א) [עַד אָנָה יְהוָה] שׁוּעָתִי וְלֹא
 [תִּשְׁמַע] [חֲבִקוּק א, ב] – פִּשְׁרוֹ עַל [מַחֲלַת דּוֹר
 [אַחֲרוֹן בְּעֶדֶת בּוֹגְדִים וְעַל הַבְּאוֹת עֲלֵיהֶם:
 [אַזְעַק אֱלֹהֵי חֲמָס א, ב] – פִּשְׁרוֹ כִּי אֵין נִזְעָקוּ עַל
 5 [הַחֲמָס: לְמָה תִּרְאֵנִי אָנֹן וְעַל מַלְל תִּבְּרִי
 [וְשׁוֹד וְחֲמָס לִנְגִידִי א, ג] – פִּשְׁרוֹ כִּי מִרְדּוֹ בְּ[אֵל בְּעֶשֶׂק וְנִמְעַל
 [יִגְדֵּי יְהוָה] יִגְלוּ לוֹ הַלֹּחַ: וְיִהְיֶה רִיב
 [וּמִדּוֹן יֵשׂא א, ג] – פִּשְׁרוֹ כִּי מִרְ[יבָה וְחִטָּאָה] הוּאֵה
 [יֵשׂא וְיִגְבִּיר בְּעֵמֹם]: עַל כֵּן תִּפּוֹג תּוֹרָה
 10 [וְלֹא יֵצֵא לְנִצָּח מִשְׁפָּט א, ד] – פִּשְׁרוֹ [אֲשֶׁר מֵאֲשׁוּ בְּתוֹרַת אֵל
 [לֹא נִשְׁפָּטוּ כְּמִשְׁפָּט: כִּי אֵין רִשְׁעַ מִכְתִּיר אֶת הַצַּדִּיק א, ד] –
 [הַרְשָׁע הוּא הַכּוֹהֵן הַרְשָׁע וְהַצַּדִּיק] הוּא מוֹרָה הַצַּדִּיק
 [אֲשֶׁר נָתַן אֵל בְּקֶרֶב עַמּוֹ: וְאֲשֶׁר אָמַר עַל כֵּן יֵצֵא הַמִּשְׁפָּט
 [מִעֲוֹנָה: כִּי אֵין פֶּעַל פֶּעַל בִּימִיכָם הָלֹא ת[אֲמִינוּ כִּי אֵין
 (ב) יִסְפֹּר א, ד – ה] – [פִּשְׁרוֹ עַל הָאֲנָשִׁים] הַבּוֹגְדִים עִם אִישׁ
 הַכּוֹב כִּי לֹא [הָאֲמִינוּ אֶת אֲשֶׁר פִּשְׁר] מוֹרָה הַצַּדִּיק מִפִּיא
 אֵל וְעַל הַבּוֹגְדִים בְּחוּקֵי אֵל וּבְבִרִית [הַתְּדָשָׁה כִּי אֵין לֹא
 הָאֲמִינוּ בְּבִרִית אֵל [וְיִחַלְלוּ] אֶת שְׁ[בִת ק] וְדָשׁוּ:
 5 [כֵּן פִּשְׁר הַדָּבָר [עַל הָאֲנָשִׁים] הַבּוֹגְדִים לְאַחֲרִית (א)
 הַיָּמִים הַמָּה עָרִי[צִים מִפִּירֵי הַבְּרִית] אֲשֶׁר לֹא יֵאֲמִינוּ
 בְּשׁוֹמְעִים אֶת כּוֹל הַבְּאוֹת עַל [הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן מִפִּי
 הַכּוֹהֵן אֲשֶׁר נָתַן אֵל בְּ[לִבּוֹ בִּינָה] לְפִשְׁוֹר [אֶת] כּוֹל
 דְּבָרֵי עֲבָדָיו הַנּוֹבִיאִים [אֲשֶׁר עַל] יָדָם סִפֵּר אֵל אֶת
 10 כּוֹל הַבְּאוֹת עַל עַמּוֹ: [וְאֲשֶׁר אָמַר כִּי אֵין הִגִּי מְקִים אֶת
 הַבְּשָׂדָאִים הַגּוֹי הַ[מֵּר וְהַנְּמָהֵר] א, ו] –
 פִּשְׁרוֹ עַל הַכְּתִיאִים [אֲשֶׁר הִמָּלַח קָלִים וְגִבּוֹרִים
 בְּמִלְחָמָה לְאַבְדֹּר [רָעִים וְחֲטָאִים] – – – בְּמִמְשָׁלָת
 הַכְּתִיאִים וְ[שְׁעִים] – – – וְלֹא יֵאֲמִינוּ

פֿשר מֿשא חֿבֿקוק

לבו ויעזוב את אל ויבגוד בחוקים בעבור הו" (ח, 11-9). הוא "רדף אחר מורה הצדק לבלעו בכעס חמתו" (יא, 6-5), ולשיא מעשיו הניע "בקץ מועד מנוחת יום הכיפורים הופיע אליהם לבלעם ולכשר לם ביום צום שבת מנוחתם" (יא, 8-6). ועזרו לו לכותן הרשע: "כוהני ירושלם האחרונים אשר יקבוצו הון ובצע" (ט, 5-4), "מטיף הכוזב" (י, 9) ואנשי בריתו הרשעים העומדים נגד "אנשי האמת עושי תורה" (ז, 11-10). ולבסוף נפל בידי הכתאים שעינו אותו "בעבור אשר הרשיע על בחירו" (ט, 12-11).

הרמזים שבמגילה בולטים, וברור שמדובר בהם על מעשים שנעשו בימים ההם, ואף על פי כן אינם מתפרשים אלא ממקום אחר, מ"מגילת פשר נחום", שהכוונה בהם לדברים שקרו בזמנו של אלכסנדר ינאי כשכתב הצדוקים נתפלגה בימיו, ע"י במבוא עמ' 25-29 ולהלן ב"מגילת פשר נחום". ואשר ללשון ה"פשר" – מסתבר כי המהבר, ששלט יפה בלשון המקרא, דיבר ארמית. השפעת לשון זו ניכרת בכמה ניבים ושימושי לשון ב"פשר", אם כי כוונת הכותב היתה בלי ספק לכתוב עברית מקראית.

שאלה מעניינת היא שאלת המקראות שבתוך ה"פשר". הם שונים לפרקים הרבה (וכן הוא גם בשאר המגילות) מן הנוסח המקובל שלפנינו, והשאלה היא: האם נדרשו הכתובים כך, או שכן היה הנוסח לפני המהבר? לפי דעתי היה לפני בעל ה"פשר" ספר הבקוק בנוסח השונה בקצת כתובים מזה שלנו ובו השתמש. אבל יש במגילה זו בלי שום ספק גם שיבושים.

הכתוב ב"פשר" הוא בדרך כלל מלא ורק לפעמים הוא חסר. מעניין הוא כתיב שם הו"ה בו. ארבע פעמים נכתב ככתב העברי הקדמון: ז, 14; י, 7, 14; יא, 10. בסופי השורות שבעמודות: ג, 12, 14; ד, 11, 14; ה, 4, 12; ח, 1; ט, 1, 13; י, 3; יב, 2 נמצא סימן מעין זה: X, ואיני יודע מה משמעו. על ענייני דקדוק שבמגילה כתב דברים חשובים ח. ילון ב"סיני" ככ"ו עמ' רע"דפג וב"קריית ספר" ככ"ז עמ' 173-175.

כתב היד הוא גוויל (אורך המגילה כיום הוא 1.63 מטר לערך וגובהה 13.7 ס"מ) ויריעותיו משורטות שורות לשורות ולעמודות. לפרקים עבר הסופר על גבול העמודות. בעמודה נכתבו חמש עשרה-שבע עשרה שורות ובעמודה האחרונה (יג) – ארבע שורות. שם המגילה ("פשר משא חבקוק") אינו במדקור, ויש קוראים לה בקיצור: "פשר חבקוק".

ה"פשר" מתפרסם כאן על פי הצילומים בספר The Dead Sea Scrolls of St. Mark's Monastery, New Haven 1950 המכיל גם ספר ישעיהו, ויצא לאור על ידי החוקרים מ. בורוס, ג. טריבר וו. ברוגלי. עמודות בודדות נתפרסמו בכמה מקומות וכן בסקירה ב של סוקניק (בהערות: סו; ירושלים תש"י) והן: א, ב, ג, י (רק שמונת שורות). טרנסקריפציה (אנב השלמות) של שתי העמודות הראשונות חובאה על ידי ו. ברוגלי (– בר') בתוך Bulletin of the American Schools of Oriental Research (– באסאר') חוברת 112 (דצמבר 1948). והוא אף תירגם שם את כל המגילה לאנגלית. השתמשתי גם ב J.B.L. כרך ס"ט (1950), ומשם אני מזכיר את דברי ש. מ. שטרן ודברי יצחק רבינוביץ. בהערות לא אעיר בדרך כלל על ההשלמות אלא רק כשיש הבדל בין השלמותי להשלמות של אחרים. ובדברים קלים ומובנים מעצמם לא אעשה גם זאת.

מגילת "פֶּשֶׁר מִשָּׂא חֲבֻקִּיק", היא חטיבת מיוחדת במינה, לפנינו מדרש קדום ביותר (השרשים "פֶּשֶׁר" ו"פֶּתֶר" מובנם בספרות הקדומה: פירוש עניין סתום ולא פירוש מלים) לאחד מספרי הנביאים, ומחוץ לכמה כתובים הלוקיים בחסר הוא שלם כהחלט. המדרש מכוון לשני הפרקים הראשונים של ספר חבוקוק, ופרק ג' (תפילה לחבוקוק) לא נכלל בו, ואפשר משום שהדרוש לא מצא בו עניין. מסתבר, כי למעלה ממאה וחמישים שנים לפני חורבן בית שני נתחבר אותו מדרש, ומחברו היה מחוגם של אנשי כת מדבר יהודה, הידועים לנו רק על פי ספריהם, שנוסדה בארץ ישראל "לאחר חלוקתה של ממלכת אלכסנדר מוקדון בין הדיאדוכים" (פוקניק). הרבה שמות לבת, שמות סמליים, ולא ברור מה שמה באמת. יש שסברו כי שם הכת היה "היחד", שם החזר ונזכר בכל כתבי הכת בציר רופים שונים, אבל קרוב לוודאי, כי "היחד" בא לסמן ולציין רק את אחת הדרגות, והיא קודמת ל"רבים". ויש במגילה זו גם תשובה ניצחת לקצת ממבקרי המקרא, שרצו לאחר את הספר הזה עד כמעט לזמן חיבורו של המדרש שלפנינו.

המחבר דורש את נבואות חבוקוק פסוק אחר פסוק על זמנו. ואמנם דרכה של הכת הזאת היה לדרוש מקראות על זמנה. וגם במגילת "ברית דמשק", שנתחברה כנראה על ידי אנשי הכת אחרי בריחתם לדמשק, נדרשו פסוקים שונים על הזמן ההוא. ונאמר שם א, 13-14: "היא העת אשר היה כתוב עליה 'כפרה מורירה כן סרו ישראל'". ושם ח, 73: "באר חפרוה שרים... הבאר היא התורה ותופריה הם שבי ישראל... והמחוקק הוא דורש התורה". ובאלה עוד. וכבר העיר ח. ילון ("סיני" כ"א, רצג), כי אף המונח "פֶּשֶׁר" נמצא בברית דמשק ו, 13-15: "כאשר דבר אל ביד ישעיה הנביא בן אמוין לאמר 'אחד ופתח ופח עליך יושב הארץ' – פֶּשֶׁר 'שלושת מצודות בלעל'". המחבר רואה בכשדים שבחבוקוק א, ו את הכתריאים "אשר המה קלים ונבזרים במלחמה" (ב, 12-13) ו"המה זבחים לאותותם וכלי מלחמתם המה מוראם" (ו, 3-5) אשר "ילכו לבות ולבזו את ערי הארץ" (ג, 1) כ"אשר ידושו את הארץ בסוסיהם ובבהמתם ומטרחק יבואו מאיי הים לאכול את כול העמים" (ג, 9-11), וידוע "אשר המה מחלקים את עולם ואת מסם-מאכלם על כול העמים שנה בשנה להחריב ארצות" (ו, 8-6). והם יבואו כעונש למתנגדי הכת, הלא המה "בוגדים עם איש הכוזב" (ב, 21), "מטיף הכוזב" (א, 9) "הכוהן הרשע" (יב, 2), "כול רשעי עמו" (ה, 5) ו"בית אבשלום ואנשי עצתם אשר נדמו בתור כחת מורה הצדק ולא עזרוהו על איש הכוזב" (ה, 9-11). וכנגדם אנשי הכת הם "אנשי האמת עושי התורה אשר לוא ירפו ידיהם מעבודת האמת בהמשך עליהם הקץ האחרון כיה כול קיצו אל יבואו לתכונם כאשר חקק להם ברזי ערמתו" (ז, 10-14). ולבסוף, אם כי "את נמר הקין לא הודיעו (השם לחבוקוק)" (ז, 2) – "ביום המשפט יכלה אל את כול עובדי העצבים ואת הרשעים מן הארץ" (יג, 4-3). מן הדברים האלה יוצא מפורש, כי מחלוקת הריפה היתה בירושלים בין "מורה הצדק", הוא מורה הכת, ובין הכהן הגדול, הנקרא "הכהן הרשע", ו"פעל בה הכוהן הרשע מעשי תועבות ויטמא את מקדש אל" (יב, 9-8). והוא (הכוהן הרשע) הן "נקרא על שם האמת בתחלת עומדו וכאשר משל בישראל רם

1 ע' עמ' 30 ח. ילון מפרש ב"סיני" כ"א, רצג; "שורש זה בא כאן בתורת שם עצם (ופירושו): חיבור ודיבור, רוצה לומר עדה) ובתורת פועל (לחידוד (ופירושו): להתחבר לעדה)". ובמגילת הסרכים (ה, 31) אתה מוצא: "להבדל מעדת אנשי העול להיות ליחד בתורה ובתון... ועל פי רוב אנשי היחד".

2 ע' גם אדוארד מאיר: Die Gemeinde des neuen Bundes im Lande Damascus, Berlin 1919. "פֶּשֶׁר" במובן פירוש נמצא בדרכה ספרים מאוחרים, ע' דרך משל "הגורן" ד' עמ' 43, 45 ועוד.

הקדמה לפשר נושא חבקות

כותבי המגילות, סדר המגילות ושלמותן

אין לנו שום ידיעה על כותבי המגילות. ברור שהסופרים היו מאנשי הכת ושהמגילות לא נכתבו על ידי סופר אחד. רק מגילת ישעיה א' ומגילת פשר משא חבקוק" הן שלימות (באחרונה חסרות רק כמה מלים). שאר המגילות לא הגיעו לידינו בשלימותן, שכן שן הזמן אכלתן, אם מעט ואם הרבה, ומגילות הסרכים" אף מעידה שלענין הסופר או המכתוב (לפרקים נראה, כי הסופר כתב מפי מכתוב) לא היה אבסמפלר שלם מאותה מגילה; ואפשר שנכתבה כאמור על פי הזכרון.

ואף אין בידינו לקבוע את סדרן (סדר מוקדם ומאוחר) של מגילות הכת. מ. מרגליות מקדים את ספר "ברית דמשק" ל"מגילות הסרכים" ("סיני" כרך ל', תשי"ב, עמ' י, כ). ד. פלוסר אומר: "סדר חיבורם המשווער של ארבע המגילות שנמצאו הוא לפיכך: "מגילת מלחמת בני אור בבני חושך" (לפני שנת 83 לפני ספח"ג), "פשר משא חבקוק" (לפני שנת 63 לפני ספח"ג), "סרך היחד", "מגילת ההודיות", והוא מוסיף בהערה: "קשה לקבוע דבר בטוח על זמן חיבורו של "ברית דמשק". רבין (The Zadokite Documents, Oxford 1954 עמ' X) טוען בצדק ש"ברית דמשק" הוא צירוף של שני חיבורים שצורפו לספר אחד על ידי המעתיק של ימי הביניים. כמובן אין שום בטחון ששני חיבורים אלה חוברו בתקופה אחת" ("ציון" שנה יט, תשי"ד, עמ' 92). ולי נראה, כי זהו סדר המגילות: "פשר משא חבקוק", "מגילות הסרכים", "מגילת ההודיות", "מגילת מלחמת בני אור בבני חושך", ספר "ברית דמשק".

•

ואסיים כמה שכתבתי בראשית דברי ב"עדה ועדות", ירושלים תשי"ב: "חידושו של ספר זה הוא לא רק בניקוד המבסטים ובסימני הפיסוק שבהם, והן יש באלה משום הקלת הקריאה ופירוש – אלא גם בצירוף כל המגילות של אותה כת מופלאה ממדבר יהודה, עד כמה שנתפרסמו עד כה, יהדיו; שכן כל הכתבים לתולדות הכת, תורתה וספרי מנהגיה נתאחדו כאן. אף במפתחות המכילים את המונחים ואת הצירופים הלשוניים שכתבי הכת יש משום חידוש וגם סיוע של ממש להבנת הדברים. והנה אשר לניקוד – לא נתכוון המהדיר לתורות ולומה, כי לפי ניקודו ממש נקראו הדברים בתקור פת הכת והוא הוא המשקף את המבטא העברי שבימים ההם, אם כי אימות הקריאה שימשו לו נר בעבודתו וסטה משום כך לפרקים מדרך הניקוד המקובלת. המהדיר נקט את דרך ההשערה המתקן בלת ביותר על הדעת. הכתיב המקורי, המלא בדרך כלל, נשאר במבסטים, והרשות בידי כל קורא לקרוא ולבטא את הדברים כפי הבנתו הוא בכתבים מסוג זה.

ואשר לקריאות ולחשלות השונות וכן לניסוחים החדשים – אף כאן אין המהדיר משלח את עצמו לחשוב, כי אין דרך זולת דרכו וכי הוא צורך בכל דבריו. הוא יודע, כי תתגלינה טעויות בספרו ואף הצעות קריאה וחשלות טובות משלו תוצענה במשך הזמן. הוא עשה את שלו כפי יכולתו, וכבר אמרו חכמים: "לא עליך המלאכה לגמור".

אותו מנהג של כבוד, שנהגו קדמונינו בספרי קודש שיצאו מכלל שימוש, שקברו אותם, וכפי שאמר החכמים: "ספר תורה שבלה – גנוזים אותו... אמר רב אחא ב"ר יעקב: ובכלי חרס" (מגילה כו, ב), הביא את היחידים שנוכרו לעיל לשמירת ספרים מעין אותה קבורה ואגב טיפול מיוחד.

לספרים הללו שייך ספר "משלי בן סירא" העברי, וכן ספר "ברית דמשק" (ושמא גם ספרים אחדים), שנמצאו אף הם כנראה במגילות במערות שבמדבר יהודה, נעתקו על ידי מוצאיהם בספרים והגיעו אלינו, בהעתקות חדשות, מתוך גזיות מצרים, שבה נשמרו מחמת אקלימה הנוח גם ספרים חשובים אחרים (על השיבות ה"גניזה" המצרית נתעוררו החכמים לראשונה בשנת 1896) ושמם ספר "משלי בן סירא" היה ידוע במקורו לאבי הכנסיה הירוגנימוס (המאה ה-4 וה-5), וכן מזכירו רב סעדיה גאון (במאה ה-10) כספר המחולק לפרשיות ולפסוקים והמסומן במעטים כאחד מכתבי הקודש, רב סעדיה גאון מזכיר גם "ספר חכמה" של בן עירי (עיראי), הדומה ל"משלי בן סירא" (הרכבי "זכ"רן לראשונים וגם לאחרונים ה' זכרון הגאון רב סעדיה אלפיומי", פטרבורג תרנ"ב, עמ' קנ וקנב).

אף בתוך ספר "ברית דמשק" נזכרו שמות ספרים בלתי ידועים, כגון "ספר ההגו" ("ברית דמשק" י, 6; יג, 2; יד, 87, והוא נזכר גם ב"מגילה הסרכים" (ושם: "ספר ההגו") "צוואת לוי בן יעקב" ("ברית דמשק" ה, 15), "יסודי הברית" (שם ז, 5; י, 6) ו"ספר מחלקות העתים ליובליהם ובשכור עותיהם" (ספר ההגו? 23-24). והנה "צוואת לוי בן יעקב" היא כנראה אחת הנוסחאות של "צוואות בני יעקב", והיא נמצאת באמת בין הקטעים שנמצאו במדבר יהודה, וספר "יסודי הברית" הוא כנראה "מגילת הסרכים" כפי שכבר רמזתי לעיל. והספר האחרון – מסתבר, כי הוא אחת הנוסחאות של הספר החיצוני "ספר היובלים" (סגל ב"השלח" ככ"ו עמ' 397), ואשר ל"ספר ההגו" – ייש שיעירו, כי הכוונה לתורת משה על שם ההגיה (לימוד) בה, על פי הכתוב "והגית בו יומם ולילה" (יהושע א, ח) ויש שראו באותו שם עניין של מחשבה, ולי נראה, כי "ספר ההגו" היה ספר מיוחד הן בעניין הגיית השם לשם שבועה, השבעה והחרמה במסגרת חיי הכת, וכן היו בו דברים על איסור השבועה בחיי הפרט, ומוריו הכת היו מתנכים ומלמדים על פי ספר זה את החברים להוחר בשם ובשבועה. והרי הפועל "הנה" משמש טרמינוס לקריאת שם המפורש בכתבו ובאותיותיו, ובין אלה שאין להם חלק לעולם הבא נמנה בסנהדרין קא, ב "אף ההוגה את השם באותיותיו", ואף "אנא" או "ענה" בסנהדרין שם ("ובנבולין [כלומר מחוץ למקדש] ובלשון ענה"), אינו אלא "הנה", שהורחב ללשון שבועה, בה היו נוהגים להגות את השם כדי לתת לה יתר תוקף, ועוד נראה לי, כי חלק מן הספר הזה אף נשתמר בתוך המכסמים של "ברית דמשק", אם כי לא הכירו בו עד עכשיו, משום שחשבו, כי ספר אחד ומיוחד היא לפנינו, והכוונה לדף ח ב"ברית דמשק", שאינו קשור באופן ישיר לדף הקודם, וכבר שיער שכבר, שחסרים כמה דפים בינו ובין קודמיו. דף זה ("השלח" ככ"ו עמ' 504 וראה להלן בספר) – א, 1: ["ישב] וגם באלף ולמד [באל] וגם באלף ודלת [באדוני], כי אם שבועת הברית", הוא לפי דעתי חלק מ"ספר ההגו", ותכנו, אם כי הוא לקוי מאד, מסייע את ההשערה הזאת: מדובר בו הרבה על שבועת הברית, על אלות הברית, ואפילו על שבועת אשה; והרי עניין השבועה היה חמור מאד בעיני הכתות השונות (ועי' "הארץ" מיום 16.3.51), ועל ספר "ברית דמשק" עוד ידובר במקומו.

5 עי' במהברתי "הגניזה", ירושלים תש"ה, עמ' 13.

6 בברכות סג, ב נאמר: "לעולם ילמד אדם תורה ואחרי כן יגת", בהקדמה ל"פירוש על דברי הימים" המיוחס לאחר מתלמידי רב סעדיה גאון, פרנקפורט דמיין תרל"ד, נאמר: "שנאמר 'והגא' מפיו יצא' (איוב לו, ב), שאין לך יום שאין בית דין שלמעלה מחדשין בו הלכות וטעמי מקראות, שאין 'הגא' אלא תורה, שנאמר 'והגית בו יומם ולילה' (יהושע א, ח)" ובפיוט "תבוסת אטנו" (כ"י אוקספורד 2744) נזכר "ספר הגיון" כבינו לתורה, וכך נאמר שם: "דפתת ידם כנול – קשה ערפם ככרול – צוהו זה ואנוהו – פצו לא תוא – ענתה בס חכרת – ספר הגיון טפיהם חכרת" (העירני על כך ד"ר מ. זולאי ז"ל), וראוי לציון, כי בכתבדיר אחד בפאריז רשום "ספר הגי" במקום "ספר תג" המקובל, עי' "כבורים" לשנת תרכ"ה (שנת ראשונה) מאת נפתלי קעללער, וויען תרכ"ד, עמ' 252, ועי' "קבוצת מאמרים" לאברהם גייגר עמ' 100-99.

פסוק יפה זה מאיר ושמה. אבל במגילה כתוב במקום "ומריא" – "ימרו", והוא מלשון "ואין ממרים את הענלים" בשבת פכ"ד מ"ג, כלומר: מפטמים, מאכילים, ופירוש "ימרו" כאן: יאכלו. והנוסח הזה מדבר בעדו ומעיד על עצמו כמאה עדים. וקריאה זו, שקרא ילון במגילה, אף מתאשרת על פי תרגום השבעים, עי' בהערות לתנ"ך מהדורת קיטל־קאהלי: ירעו, או: ימראו. שם בא, ה כתוב: "ויקרא אריה על מצפה", ובמגילה: ויקרא הראה (הרואה) וכו'. וכבר שיערו כך קצת מחוקרי חמק רא. שם ל, ו: "משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף", ובמגילה: משא בהמות נגב בארץ צרה וציה וצוקה לביא וליש ואין מים אפעה ושרף מעופף. שם לג, ג: "מקול המון נדרו עמים מרמטתך נפצו גוים", ובמגילה: מקול המון נדרו עמים מרמטתך נפצו גוים, שם סו, טו: "כי הנה יי באש יבוא וכסופה מרכבותיו", ובמגילה: ... וכסופה מרכבותיו. שם שם טז: "כי באש יי נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יי", ובמגילה: כיא באש יהוה יבוא לשפוט ובחרבו את כול הבשר ורבו חלליו.

בחבקוק א, יד נאמר: "ותעשה אדם כדגי הים כרמש לא משל בו", ובמגילה: ותעש אדם כדגי הים כרמש למשל בו. שם יז: "העל כן ריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול", ובמגילה: על כן ריק חרבו תמיד להרג גוים ולא יחמול. והרי מובא כאן רק מעט מהרבה.

כבר מוזתו ואמרת, שאין לומר, כי נוסח מסורתי לפנינו במגילות, אבל לאידך גיסא אין ספק, כי הרבה נוסחאות טרודים מסורתיים טובות בהן, והן עתידות עוד להאיר עינינו בהבנת מקראות קשים. ולמען האמת יש גם להעיר, כי לא מעט טעויות של ודאי נמצאות במגילות, מהן שתוקנו לאחר זמן בין השיטין, ומהן שנשארו טעות ולא תוקנו כלל. ומי יודע אם כתבי הכת לא נכתבו על פי הזכרון; וגם אפשר שנכתבו מפי מכתבים, כנהוג בימי קדם. כמה מן הטעויות יסודן בהגייה או בשמיעה.

כתבים מהין לכתבי המקרא

כל יודע ספר יודע, כי מלבד ספרי המקרא היו לאבותינו עוד ספרים חשובים אשר מחמת סיבות שונות לא זכו להיכנס לחמיבת ספרי המקרא ולבסוף נשכחו ואף אבדו מן העולם. ויזכרו: "ספר מלחמות יי" (במדבר כא, יד), "ספר הישר" (יהושע י, יג) "ספר דברי שלמה" (מלכים יא, מא), "דברי שמואל הראה" (דברי הימים א, כט), "דברי נתן הנביא" (שם; דברי הימים ב, כט), "דברי גד החוזה" (שם), "נבואת אחיה השילוני" (דברי הימים ב, כט), "חזות יעדי החוזה" (שם), "דברי שמעיה הנביא" (דברי הימים ב, טו), "דברי עדו החוזה" (שם; "מדרש הנביא עדו", דברי הימים ב, יג, כב), "מלחמות רחבעם וירבעם" (דברי הימים ב, טו), "דברי מלכי ישראל" (דברי הימים ב, לג, יח), "מדרש ספר המלכים" (דברי הימים ב, כז), וספרי החכמה "ספר בן לענה" (ירמ' שלמי סנהדרין פ"ה ה"א) ו"ספר בן תגלא" (מדרש קהלת בסופו) שאבדו, וכן הספרים החיצוניים, מן האחרונים הגיע לידנו ברובו הגדול ספר "משלי בן סירא" במקורו העברי, ושאר הספרים לא נשארו אלא בתרגומים. וודאי היו עוד ספרים אשר אף זכרם לא הגיע אלינו, ובעיקר ספרי ביתות שלא הועתקו הרבה ואבדו. אבל לא בקלות ולא בשלימות נדחו ספרים לא רצויים או לא נחוצים אלה (לפי דעת השלטון הרוחני בימים ההם) מתוך חיי התרבות של עמנו. שרידים מהם נשארו בתלמודים ובמדרשים (קטעי ישרים ומשלים), ואף הדים מן המלחמה כנגדם נשמרו בתוכם ונשמעים עוד כיום. כנגד ריבוי הספרים נאמר בקהלת יב, יב: "ויותר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת בשר", וברור למי הכוונה. יוסף בן מתתיהו אומר בחיבורו "נגד אפי"ן" ספר ראשון: "... אין בידנו, העברים ספרים הרבה אין קץ אשר יבחישו זה את זה כספרי היוונים. אין אתנו רק עשרים ושנים [הכוונה לעשרים וארבעה שלנו] ספרים המספרים כל מעשי ימי קדם ... ואין איש מישראל מטלא את לבבו לשלוח ידו בספרי הקודש, להוסיף דבר עליהם או לגרוע מהם או להמיר דבר בזולתו". ובסוף קהלת רבה נאמר על הפסוק המובא לעיל: "כל המכנים בתוך ביתו יותר מעשרים וארבעה ספרים – מתומה הוא מכנים בתוך ביתו". משמע, שהיו גם דעות אחרות, והיו גם אנשים שרצו בספרים אחרים, והיה צורך להשפיע עליהם שיתרחקו מהם. ויחיד סגולה טרחו ועמלו הרבה לשמור גם על ספרים מסוג זה, ולא מצאו להם באותם הימים שמירה טובה יותר מגניזה במערה.

לפנים ובשתיים אף כיום – בארבע נקודות הללו מוצאו ומחן התפתח. (ד) השם "הואהא" במקום שם הוי"ה. והוא נמצא ב"מגילת הסרכים" הנ"ל ח' 13: "לפנות שם את דרך הואהא". ונראה, כי אף במקרא משמש לפרקים "הוא" בצירוף עם "אני" וגם בלי "אני" החלפה לשם הוי"ה, כגון בישעיהו מח, יב וגב, ויחזק' ז, יד, וזה, מו (ומפי ת. ילון שמעתי, כי זהו סוד "אני והוא" בכוכה פרק ד' משנה ה'); והדבר מוכח כמעט ממדבר כג, יט: "הוא אמר ולא יעשה" (עי' בתרגום ירושלמי שם), וגם – כח הדבר במשך הזמן. ואפשר שנפתח כאן בכתב מיוחד, כדי להבדילו מן האחרים. בקצת מגילות נמצאות גם סימניות שונות, בצדי העמודות ובשוליהן, אלא שטיבו לא נתברר עדיין.

הלשון והנוסח

לשון המגילות היא פסבדוקלאסית, אבל השפעת הלשון הארמית, שהיתה שפת הדיבור בזמן חיבורן של אותן מגילות, ניכרת בהן הרבה. ב"פשר משא חבקוק" אתה מוצא: "דרך אחר מורה הצדק לבלעו בכעס חמתו אבית גלותו" (יא, 6⁵ ו"אבית" היא מן ה"צורות הרקדוקיות הישנות" של הארמית ומובנה: בבית, ועי' "מבוא לנוסח המשנה" לרי"ג אפשטיין עמ' 1258-1259 (ילון). ב"מגילת הסרכים" כתוב: "ועליהן יסד כול מעשה" (ג, 25) במקום "ועליהם" וכו'. הצורות המוזרות כיום בעינינו, כגון: "להוכין (להכין) פסל" במגילת ישעיהו מ, כ וכדומה – אף הן מעידות על השפעה ארמית. והעתיד המוארך: אלכה (אלך), אקבצה (אקבץ), וכן צורות החפסק שלא במקום הפסק: ישמועו (ישמעו), יעצורו (יעצרו), ישחקו (ישחקו), המשמשים הרבה במגילות, קדמות בהן. אף מן המזמורים שב"מגילת התהלות" יצאו לנו כמה וכמה חידושי לשון, ועוד ידובר על כך במקומו.

ב"פשר משא חבקוק" ו' 10-11 כתוב: "פשוו על הכתאים אשר יאבדו רבים בחרב גערים אשר ישים וזקנים נשים וטף". והנה לכאורה קשה המלה "אשישים", ואילו באה המלה "אשישים" אחרי זקנים, יכולים היינו לתקן ולקרוא "ישישים" או "וישישים", עי' דברי הימים ב לו, יז, או שיכולנו לוטר שיש כאן גיב מיוחד, אבל כך נראה לי, כי הכוונה כאן לאנשים בגיל החייל והכוח, כלומר אותו גיל שבין נוער לזקנה, והכתוב בישעיהו מו, ז מסייענו: "לאשישי קיר חרשת תהנו אך נכאים". בתר"ג נוס שם נאמר: "על אינש (אינשי)" כלומר: אנשים, ובמקבילה בירמיה מח, לא אף כתוב מפורש: "אל אנשי קיר חרש יהנה". וכך פירש גם רבי יונה אבן ג'נאח ב"ספר השרשים" שלו ערך "איש" ואמר: "זמן הראיות החזקות על שרצונו באמרו לאשישי קיר חרשת: אנשי החיל והכוח, לא זולת זה מן הענינים, אמרו: אך נכאים, וידוע הפירוש נכאים: חלשים. וזה פירוש הלשון: לגבורי קיר חרשת יאמר חלשים".

ב"מגילת התהלות" מופיע כמה פעמים השם "אורתום", והכוונה לחושך, אורתא בארמית. ב"מגילת מלחמת בני אור בבני חושך" א, 10, 13 נמצאת המלה "נחשיר" במובן מלחמת-השמד. ומקורה בפרסית דרך הארמית; והשווה "נחשירכן" בתרגום לבראשית כה, כז. הרבה פסוקים קשים מן המקרא באים על תיקונם על פי המגילות. בדברים לא, א נאמר על פי הנוסח המסורתי: "וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל". והנה בפרשה כט, א כתוב: "ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם" וכו', ודבריו נאמרו ברציפות עד סוף פרשה ל'. ואם כן, מה פירוש הפסוק לא, א: "וילך משה וידבר את הדברים האלה" וכו'? להיכן הלך משה? המפרשים העבריים הרגישו כטובן בקושי שבפסוק זה. ראב"ע פירש: "וילך, הלך אל כל שבט ושבט, להודיע שהוא מת". ר' עובדיה ספורנו: "וילך משה, התעורר לזה, כמו וילך איש מבית לוי", וכדומה. שר"ל: "וילך, כמו, וילך הלך וגדל" וכדומה. כלומר: משה המשיך לדבר. זמ, צ. סגל מפרש בדומה לראב"ע: "וילך, כאילו להפדר מישראל לפני מותו".

אבל באחד הקטעים מספרי המקרא שנמצאו במדבר יהודה כתוב כאן מפורש: "ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה". וכך הוא הנוסח גם בתרגום השבעים. ובין שנקבל את הנוסח הזה ובין שלא נקבל אותו הוא מאיר עינים. בישעיהו יא, ו כתוב: "וגר זאב עם כבש, וגמר עם גדי ירבץ, ועגל וכפיר ומריא יחדו". ולכאורה

כתיב הו"ו והי"ד דומה עדיין במגילות בהרבה מקומות, ועניין זה עתיק הוא ושרידיו נמצאים גם במקרא: הואיחא בתורה, וראה למשל בראשית ג, יב; לליךללון, שם כד, כג וכה, שניאיהשנואה, דברים כא, טו, וכדומה, אף הה"א והח"ת דומות מאד בכתב זה, אם כי אינן שוות לגמרי. וכן גם אותיות אחרות.

מאותיות מנצפ"ך נמצאת רק הנו"ן הפשוטה בכל המגילות. בשאר ארבע האותיות אין עדיין קביר עות גמורה, ויש הבדל ממגילה למגילה בין פתומות, פתוחות, כפופות ופשוטות, ולפרקים אף משמ"ר שות במגילה אחת בערבוביה. ואם נניח, כי כעשרים שנה לפני חורבן בית שני כבר היתה קביעות לאותיות מנצפ"ך – הרי יש ללמוד גם מפרט קטן זה על קדמות המגילות (ראה סיני כרך כ"ו (תש"י) עמ' רס"ט).

הסיום – כמה ורתמה, הנמצא בעיקר במגילת ישעיהו א וב"הודיות" כגון "אלוהיכמה" (אלהיכם), מ, א ו"אתכמה" (אתכם), שם מב, ט, וכדומה הרבה – מעיד, כי בתקופת המגילות ביטאו עדיין לפרקים את המ"מ הסופית בקט"ץ. ויש עוד חומר נוסף רב במגילות לחקר המבטא העברי הקדום. וראי שאין במגילות אלה משום ספרי קודש, ודברי הירושלמי מגילה פ"א (ע"א, ד): "כל האותות הכפולים בא"ף ב"י, כותב הראשונים [כלומר הכפופים] בתחילת התיבה ובאמצע התיבה, ואת האחרונים [הפשוטים] בסופה, ואם שינה פסול" – אינם חלים עליהן, אבל עדות יש בהן על קדמותן. היינו שנכתבו בתקופה לפני שנתקבלו האותיות הכפולות בכחית חוק ולא יעבור.

כתיב שם הו"ו שונה במגילות, מנהג קדום הוא, שלא לכתוב את השם בצורתו, כשם שנהוג היה שלא להגותו בכתבו. והן אף היום נוהג עדיין מנהג זה, הן בכתב והן בעל פה. במגילות אנו מוצאים אותו בארבע צורות: א) בכתב העברי הקדמון, ובכתב זה הוא נמצא ב"פשר משא הבקוק" בארבע מקומות, וגם במגילות האחרות הוא נמצא. על כתיב השם בכתב הקדמון יש לנו עדויות גם ממקורות אחרים. אב הכנסיה, אוריגנס (המאה ה-2 וה-3) מספר בפטרולוגיה גריקה 12, 1104b: "הם [היהודים] יודעים את השם בן ארבע האותיות, שלא ניתן להגותו, ושנכתב על ציץ הזהב של הכהן הגדול... והוא נכתב בכתבי יד עבריים מדויקים באותיות הקדומות ולא באותיות של עכשיו, שכן אומרים, כי עזרא שינה את הכתב אחרי שובו מגלותו". אף בתרגום היווני של עקילס (המאה ה-2) כתוב השם בכתב העברי הקדמון, ובתרגום השבעים (המאה ה-3 לפני הספירה) הוא כתוב: והוה, וקראו אותו משמאל לימין בחשבם, כי מלה יוונית כאן: פיפי. ויש לשער כי תרגומים אלה היו כתובים לכתחילה באותיות עבריות, ושם הו"ו היה כתוב בכתב הקדום, כדי שלא יהנו אותו, וכאשר העבירו את התרגומים הללו מכתב עברי לכתב יווני השאירו את השם, שאין להגותו בכתבו, והניחוהו גם אז בלי תרגום. ב) החלפת שם הו"ו ל"אל", "אלהים" ו"אדני", כדי למנוע את הגיית השם באותיותיו. ומעניין, כי "במגילת ההודיות" כתוב חמש פעמים "אל" או "אלי" בכתב העברי הקדמון, וכן "אל" בקטע מספר בלתי נודע, ומסתבר, כי שתי החלפות חלו כאן: תחילה תוחלף שם הו"ו ל"אל", "אלהים", ולא נתקררה דעתו של הכותב עד שכתב גם שם זה בכתב העברי הקדום. אמנם החלפת שם הו"ו ל"אלהים" (קרי) ידועה גם במקרא, עיין דרך משל, בראשית טו ה, ותחלפה זו מוציאה גם במקומות אחרים רבים. ג) ארבע נקודות במקום הו"ו. בישעיהו מ, ז (יריעה לג) כתוב: "כי רוח... נשבה בו", סוקניק ב"נחטו נחטו עמי", שהדפים לכבוד ה"אספה המכוננת של מדינת ישראל כמעמד פתיחתה בירושלים הכירה בחמישה עשר יום לחודש שבט שנת חמשת אלפים ושבע מאות ותשע ליצירה" קרא במקום הנקודות: "אלהים", והעיר: "מלה זו אינה כתובה אלא מסומנת בנקודות מעל למלה "אלהינו" שבפסוק ג". אבל כבר העיר ד"ר מ. שפיצר בעל פה (והבאתי דבריו ב"הארץ" מיום 21.4.50), כי ארבע נקודות אלה מסמנות את שם הו"ו, כלשון הכתוב. והנה אף ב"מגילת המרכים" נאמר: "כאשר כתוב במדבר פנו דרך... ישרו בערבה מסלה לאלוהינו" (ח, 14) וזין שום ספק, כי הנקודות באו כאן במקום שם הו"ו, כלשון הכתוב שם, ומסתבר, כי כתיב השם בשלוש יודין

3 לפי דעתי יש לקרוא גם בכתוב "אתימחמשא" (ירמיה כג, לג): אתמה משא, ועי' פירש"י שם. ומעין זה כבר העיר ישראל בערמאן ב"הכרמל החדש", שנה ב' (1873) עמ' 475.

4 אמנם במגילת ישעיהו מב, ו מובאות על המלה "קרתיה" (קראתיכה) חמש נקודות במקום שם הו"ו.

61 Handschriften aus der Hoehle). וד"ר י. ל. מייכר סבור, כי אנשי הכת היו בני כת ה"אביונים" מהמאה השלישית-הרביעית לספירה.

שם הכת

בימי קדם, וכן גם בתקופות המאוחרות לא קראו כיתות חשובות שם לעצמן. הן חשבו את עצמן לעיקר העם אשר מתוכו יצאו זכו, או בשמות סמליים, וכן על שם מוריהם נתכנו. רק מתגנדיהן קראו להן בשם כדי להכריז עליהן ולבודדן. והם קבעו להן שם מפורש על שם המיסד או ראש הכת (צדוקים, ביתוסים) וגם על פי עניינם (איסיים? קראים). אמנם יש שבמשך הזמן ובהתפתחות הדברים אף נתקבל אותו שם על ידי אנשי הכת עצמם. והנה מאז נתפרסמו דברים על מגילת התקנות של הכת חשבו הכתמים, כי שם הכת היה "היחד". פרופ' מ. צ. סגל קורא לכת במפורש: "כת היחד", וזה הוא גם שם מאמרו ב"תרביץ" כ"ב (תשי"א) עמ' 136: "לתולדות כת היחד". ואת ספר התקנות של הכת כינה סגל בשם "תקנות היחד" ("ארץ ישראל, מחקרים בדיעת הארץ", ירושלים תש"י עמ' 39; ועי' שם גם עמ' 43). ח. יולן הציע לקרוא את ספר התקנות הזה בשם "מגילת סרך היחד", כלשון הספר בכמה מקומות ("סיני" כ"ו עמ' רצג) והעיר: "עניין למחקר מיוחד הוא לבאר כמה לשונות 'יחד' בעברית ולקבוע להן משמעות מדויקת יותר", ודבריו בנוגע לשם הספר נתקבלו בדרך כלל. ראה גם דברי ד"ר מ. זולאי ב"לוח הארץ" לשנת תש"י עמ' 116 ("אף הסיק יולן שהכת נקראה בשם 'יחד'") ועמ' 118 ("רמזו לכת היחד") ו"מגילות גנוזות" ב' עמ' כרכו. ויולן עצמו הציע אחרי כן לקרוא לאותה מגילה: "מגילת סרכי היחד, לשון רבים" (קריית ספר כ"ח עמ' 68)! ושם זה לא נתר קבל כלל. וגם השם "סרך היחד" שהציע ב. קוהן ("מחקרי הכרית החדשה" חוברת 3, באנגלית) לא נתקבל. ואף כיום כשנתברר ללא שום ספק, כי שם הכת לא היה "יחד" מדבר עדיין יעקב ליכט "על רוהה של כת 'היחד' ("הארץ" י"ב בחשוון תשט"ז). ולמען האמת אודה, כי גם אני עצמי נגררתי תחילה אחרי דעת זו. ואחרי צלצולו הנאה של אותו שם.

והנה מתוך הספר נופו יוצא מפורש, כי "היחד" אינו אלא כינוי של מעמד מסוים בכת, ובצירוף למלה אחרת – כינויים לאנשים של אותו מעמד ("אנשי היחד", "עצת היחד", "יסוד היחד", "יחד אל", "יחד קודש" ועוד). ויש גם מעמד גבוה יותר (שמה המעמד הגבוה ביותר), והוא מעמד הרבים, שם תחזור אף הוא בצירופים שונים במגילת הכת בכלל ובמגילת התקנות בפרט (ו, 1, 8; ז, 3; ברית דמשק" יג, 7; יד, 12; דף ה, א, 8 ועוד). ולא עוד אלא שב"ברית דמשק" יג, 7 נזכר מפורש "סרך הרבים". ה"רבים" מחלימים אם לקבל אדם לעצת "היחד" אם לאו (מגילת הסרכים 1). וגם בעונשין ניכר ההבדל שבין "היחד" וה"רבים": אם ישקר אחד מחברי הרבים – "ויבדילוהו מתוך טהרת רבים שנה אחת" ... (ו, 25). ואם קילל וכדומה – "ויבדילוהו ולוא ישוב עוד אל עצת היחד" (ז, 21). וכן נאמר: "והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד היחד לבגוד באמת וללכת בשרירות לבו – אם ישוב ונענש שתי שנים. ברשונה לא יגע בטהרת הרבים. ובשנית לא יגע משקה הרבים. ואחר כול אנשי היחד ישוב. ובמלואת לו שנתים ימים ישאלו הרבים על דבריו" ... (ז, 21-18). ואם כן יוצא ברור, שאין "היחד" שם הכת, ולכן אין לקרוא את מגילת התקנות שלה בשם "סרך היחד". ומסתבר, כי אנשי הכת ששמרו את עניינם בסודיות גמורה, הידועה גם ממקורות אחרים, שמרו גם על סוד שמו של הספר, או ש"יסודי הכרית" היה שמו. ואם נקרא לספר על פי עניינו – טוב שנקרא לו "מגילת הסרכים". ואם מותר להביע השערה – אפשר כי "היחד" היה קיבוץ החברים שנתקבלו לתוך הכת, ו"הרבים" (הגדולים) היו מנהיגי הכת העומדים בראשה.

בתיבן של המגילות בכלל ובתיב השם בפרט

ברוב המגילות, מחוץ למגילת ישעיהו ב, הכתיב הוא מלא שבמלא, כגון: מושה, לוא (לא, וגם לו), כול (כל), מעשיכה (מעשיך), יתנכה (יתנך), בקוראכה (בקראך), כיא (כי), הואה, היאה (הוא, היא), ומסתבר שקראו: הואה היאה), בתוות ("מגילת הסרכים" ד, 13). יאכה (יכה), אבל לפרקים הוא גם חסר, כגון: צוה, ובערמת, הגדבים (הגדורים) בתרו (בתורו), וכדומה.

היהודים יג, ה, 9, תולדות מלחמת היהודים ב, ח, 14), אינו מתנגד לדברי המגילות. על פיהן ברא אלהים חושך ואור ומסר את העולם בידי שריהם: "ביד שר אורים ממשלת כול בני צדק... וביד מלאך חושך ממשלת בני עול" (מגה"ס ג, 20-21). אבל הוא גם נתן לאדם את הבחירה ומכוונה בחסדו, שכן אלהים מתערב בענייני העולם לטובת בחיריו: "בידו תום דרכי" (מגה"ס יא, 2). ובסופו של דבר רצונו של אדם ומעשיו מכריעים: "אשר לוא ילך איש בשרירות לבו... ועינותי ומחשבת יצרו, [כי] אם למול ביחד עורלת יצר" (מגה"ס, ה, 4-5), "כיא לאדם דרכו ואנוש לוא יכין צעדו" (מגה"ס יא, 10): "ולבחר את אשר רצה ולמאוס כאשר שנא" (ב"ד ב, 15); "ויעשו איש הישר בעיניו ויבחרו איש בשרירות לבו" (ב"ד ה, 7-8), "בו חבו באי חברית הראשונים ויסגרו לחרב בעזבם את ברית אל ויבחרו ברצונם" (ב"ד ג, 10-11): "ושבי פשע י[עקב] שמרזו ברית אל" (ב"ד ח, 40); וגזירת אלהים קיימת. אבל יגיע מועד ובו ישמיד אלהים את העולואתרוחו (מגה"ס ד, 18-19). אמנם קושי גדול יש בפתרון השאלה, הן מקום המצאן של המגילות ידוע כמקום ישובם של האסירים' ומה עניין הצדוקים לכאן? אבל גם כאן נמצא סיוע ב"פשר משא חבקוק" ובמגילת "פשר נחום". כשנחלקה הכת מחמת ריב שפרץ בתוכה ולאחר המרידה באלכסנדר ינאי (על שם כך נקראה "בית פלג", ב"ד ח, 45) ברח החלק המורד מירושלים, מושבם של "רשעי אפרים" ו"מרשיעי יהודה", למדבר יהודה, המקום המזומן למתבדלים, בין קודם לכן בין לאחר מכן. ויכול להיות שקיבלו אנשי הכת בימי שהייתם במדבר במחיצת האסירים דברים מן המסדר שלהם, וגם דברים אחרים ש"נמצאו" בעיניהם. זוהי ה"ברית החדשה" (על פי ירמיה לא, ל) שב"פשר משא חבקוק" ב, 3, שהייתה שונה אם במעט אם בהרבה מברית הכת הראשונה. רדיפות או מלחמות גרמו כנראה לכך שעזבו אנשיה גם את ישובם החדש ויצאו לדמשק. שם נהדרשה תורתם והותאמה למקום ולזמן, והיא נקראה מאז בפהים ה"ברית החדשה בארץ דמשק" (ב"ד ו, 19, ה, 21, שם 35). ומורם שם היה "דורש התורה" (שם ו, 7, ז, 18-19). ויש להניח, כי "פשר משא חבקוק" נתחבר עוד בחייו של אלכסנדר ינאי, ו"ברית דמשק" לאחר מותו, כשהזכור אנשי הכת או חלק מהם ליהודה.

ושמא יש מקום גם להסביר אחר: בימים ההם היו רק שתי כיתות גדולות בישראל: הפרושים והצדוקים. בימי מלכותו של אלכסנדר ינאי נתפלגה כת הצדוקים מטעמים אידאולוגיים וחלק ממנה ברח לאנסו אל מדבר יהודה והחלק הזה שימש גרעין לאיסיות שנתפתחה ממנו. ודאי שיש במגילות גם דברים המתנגדים לכאורה ליהודי אנשי הכת בצדוקים, כפי שאנו מכירים אותם, אבל עלינו לראות את הגורם לכך בהתפלגות הכת (ואנו מכירים במגילות רק את הפלג המורד) ובידיעותינו המעטות על הצדוקים שנמסרו לנו בעיקר מפי הפרושים.

אנשי הכת שבמדבר יהודה ישבו במערות המרוכות שבאותה סביבה ושתו מן המעיין הקרוב (עין' פשח'ח), שימיו נשמרו בבורות שנחצבו במחנה. בבניינים שהקימו נתאספו לימוד התורה, לתפילה' לישיבות וכדומה. כמה מן הבניינים ששרידיהם נשארו, שימשו חדרי לימוד וכתביה וגם מחסנים לדברי מאכל ומלבוש. בית הקברות הנמצא בקירבת מקום, ונמצאו בו למעלה מאלף קברים, מעיד על מספר גדול של אנשים שישבו שם.

מסתבר, כי אנשי חברית היו בזמן גניית המגילות בצרה ובמצוקה, שמא בימי מלחמה ושמא באחת מרעידות האדמה שפקדו את המקום ההוא, והיו מוכרחים לעזוב את מקום מגורם בחפזה, ורצו לש" מור על ספריהם, לשם עצמם לכשישובו וגם כדי שיעמדו לדורות, וחששו שלא ישמידו זרים בינתיים ולא יישאר מהם שריד. מה עשו? שאלו בעצתו של מומחה, ואפשר שהיה מבני בריתם, ועל פיו התר קינו שמירה מעולה לאותן מגילות במקום גידה המוכר להם, שאינו נוה לגשתם של בני אדם, והיה כבטוח בעיניהם. וכיוון ש"נמצאו" להם שמירה לספריהם הם — שמו לשם גם ספרי קודש, שלא חל עליהם כל חשש של כיתיות, אם משום שלא היה בידיהם להוציאם משם או משום שהיו פסולים ויצאו מכלל שימוש, וגנוזו גם אותם. מדברי יוסף בן מתתיהו הנ"ל יוצא ברור, כי כתבי הכת היו נשמרים בכור, ולא נמסרו אלא לוותיקים, והם היו נזהרים בשמירתם ולא גילום לעין זר. ואמנם המגילות שלפנינו מעידות, כי הצליחו אנשי הכת בכך, ורק במקומות מעטים בלבד נשארו רמזים ברורים לענייני הכת ולזמנם. ולבסוף עוד אביא שתי דעות בעניין זה: פרופ' פ. קאהלי חושב, כי אין לראות במגילות מדבר יהודה כתבי כת אלא כתבים של אחד הזרמים הדתיים המרובים ביהדות בימי בית שני (Die

זאת ישרתוהו הכל בשקידה רבה וידאנו לשלומו. הכל מורים בזכות הזקנים שהם קודמים לכל דבר וחולקים להם כבוד" (פילון האלכסנדרוני, "כתבי היסטוריה", תרגום מ. שטיין, עמ' 159-160).
 על פי פליניוס ישבה הכת במדבר יהודה סמוך לים המלח צפונה לעין גדי ומסדה, ולפי דבריו "היו בלי נשים, בלי יחסים מיניים, בלי כסף, כחברים לעצי תמר" (E. Meyer, Ursprung und Anfänge des Christentums II, 395).

הם שלחו תרומות לבית המקדש, אבל לא הקריבו קרבנות ("קדמוניות היהודים", יח, יט). ואם כי הדבר מתמיה קצת – מסתבר כי כת האיסיים (או הכיתות האיסיות) היתה גדולה מאד. לפי דברי פילון (וכן גם לדברי יוסף בן מתתיהו) היו כנגד ששת אלפים פרושים – למעלה מארבעת אלפים איסיים (א). מאיר בספרו הנ"ל עמ' 396).

הדברים שנאמרו כאן על האיסיים קרובים הם אמנם מאד לדברי המגילות האמורים על אנשי בריתם. אבל יש במגילות גם עניינים אחרים, ובעיקר גם דברים הסותרים במידה מרובה את הדברים שנמסרו לנו עד כה על האיסיים. על כל פנים כל מה שידוע לנו על האיסיים אין בו משום מינוח. אבל דברי מינוח בולטים אתה מוצא במגילות: הם הבלימו את עמידתם על פשוטו של מקרא בענייני הלכה (מנה"ס ה, 22, ח, 22-21, ט, 9 ועוד). היה להם לאנשי הכת לוחשנה מיוחד שלא היה מקובל אצל העם (פמ"ח יא, 8; מנה"ס א, 15-14; ב"ד ג, 13-14 ו 18-19). ואותו לוח היה לשנה של ארבעתקופות בנות שלושה חדשים. כל חודש היה בן שלושים יום ונוסף יום אחד לכל תקופה. ולוח דומה לזה נזכר על ידי קרקיסאני כלוח של הצדוקים, ע"י הרכבי, "לקורות הכיתות בישראל" עמ' 2. ו"יום התענית" הנזכר בב"ד ו, 19 וגם ב"פשר תהלים" הוא כנראה יום תענית מיוחד, מעין התענית שבכל יום שבי עי לחודש המובא מפי ענן (הרכבי, שם עמ' 12); והרי הקראים ידעו בלי שום ספק כמה מספרי הכת וגם השתמשו בהם. גם מנהגיהם של אנשי הכת היו שונים מן המקובל, כגון מנהגי ההכנה של גנים וחגבים אצל אנשי הכת ודיני שבת שאינם שווים לאלה המקובלים (ב"ד יב, 15-13, שם יא, 11 ועוד, וע"י גם דברי ש. ליברמן ב"פרוספדינגס אוף דהי אמריקן אקדמי פור דזשואיש ריסרטיש" כרך ב (1951) עמ' 395-404). עניין העברים והשפחות שב"ברית דמשק" יא, 12 הוא זר לרוח האיסיים. גם רוח מלחמתית פעמה בתוך הכת, ואתה שומע מפי אנשיה בקשה: "וישם קריניה ברזל ופרסותיכה נחושה... [ותרמום עמ]ים כמיט חוצות" (מגילות מערת קומראן 1 לוח כט) ודברים דומים. וכן אתה מוצא מגילה מלחמתית שלימה בין ספריהם: "מלחמת בני אור בבני חושך". ואף היו להם לכת ספרים שלא נתקבלו ולא נתקדשו בעם, כגון "ספר הגני", "סודי הברית", ספרים חיצוניים שונים ועוד. ואין ברצוני להאריך כאן בעניין זה.

ועוד: בימיהן של הכתות הללו היו החיכוכים ביניהן מרובים וחזקים, ואין זה מתקבל על הדעת שכת לא צדוקית תקרא את עצמה על שם הכת המתנגדת והשנואה: "בני צדוק", "בני הצדוק", כהבלטת שם מורם ורבים צדוק.

ואם תאמר, הרי אין הדברים שבמגילות מתאימים בכול למה שאנו יודעים על הצדוקים, אשאלך אני, וכי הם מתאימים בכול למה שאנו יודעים על האיסיים? ולפרושים הרי לא יבוא אדם לייחס אותן כיום, ובעיקר כשיש בידינו רמזים ברורים שהכת התנגדה לפרושים.

על כל פנים אנו יודעים מתוך הספרות הפרושת, כי הפרושים השתדלו להשמיד את ספרי הצדוקים ושמתו בביטולם (שבת קטז, א מגילת תענית ד) משום שדבריהם התנגדו להשקפת הפרושים בענייני דת ודין! הצדוקים עמדו על מקרא בכתבו בדברי הלכה (בבא בתרא קטז, ב, סנהדרין צ, ב). והרי ידוע שהיה להם גם לוחשנה שונה מזה של הפרושים. ואלה הם דברים הידועים לנו גם ממגילות מדבר יהודה.

אמנם הצדוקים כפרו בתחיית המתים (תנחומא בראשית ה, סנהדרין צ, ב) אבל עניין תחיית המתים תיבס לכל העם אינו נזכר בשום מגילה של הכת. אנשיה האמינו רק בתחייתם של מנהגי הכת (ב"ד ו, 11-10, ח, 24, יב, 23). וגם זה כנראה לאחר "ברית דמשק". שכן ב"מגילת הסרכים" (ט, 11) הלשון היא "עד בוא" ולא "עד עמוד" (רק בנוסח ב' של "ברית דמשק" אתה מוצא "בבוא משיח אחרון וישראל" יט, 14-10). ו"עד בוא" פירושו לפי דעתי: בעת בוא, ונאמר על העבר. גם מה שמסופר בפי יוסף בן מתתיהו, כי הצדוקים לא האמינו בגזירה הקדומה אלא בבחירתו של האדם (קדמוניות

בה נחשב בעיניהם למשול ברוחם ולכבוש את יצרם. גם חיי הנשואים נמאסים בעיניהם... אמנם אין הם רוצים להעביר את נשואי האשה ואת נחלת האלהים בהם, אולם הם גודרים עליהם מפריצות הנשים בהאמינם, כי אף אחת מן הנשים אינה שומרת את אמונתה לבעלה... הם מואסים בחיר עושר, ונפלא הוא שיתוף הרכוש אצלם... כי חוק הוא להם, אשר כל הנלווה על חבורתם יפקיד את רכושו לכל החבורה, ולא נמצאה בהם חרפת העוני ולא גאוות העושר... ובכל עיר נמצא משניה אחד מבני החבורה אשר נבחר לנהל את האורחים בבגדים ובלחם... אינם לובשים בגדים ולא סנדלים חדשים בטרם נקראו הישינים או בלו מרוב זמן, ואינם קונים דבר איש מעמיתו ואינם מוכרים דבר אחד לשני... והם עושים את מלאכתם בלי הרף עד חמש שעות ביום, ואחרי זאת הם מתאספים אל מקום אחד והוגרים איזור בד ורוחצים את בשרם במים קרים, ואחרי מחרתם הם פונים כולם למדור מיוחד ששמה אינם נותנים לבוא לאיש זר, אשר לא מחברתם, והם הולכים במהרה כהולך למקום קדוש... ואחרי זאת הם פושטים את בגדי הקודש ושבים לעשות את מלאכתם עד ערב... וכל איש נותן לחברו לדבר בסדר... וכל דבר אשר יצא מפיהם חמור בעיניהם מדבר שבועה, והם נדרו עליהם לבלי השבע... והם שוקדים בכל כוחם ללמוד את ספרי הראשונים, ויותר מכולם את הספרים אשר נמצאה בהם תועלת לנשמתם ולגופם. וכי ירצה איש להיספח על חבורתם לא יוכל להיכנס מיד, כי הם נוטלים עליו להישאר מחוץ שנה אחת וללכת בדרכיהם... ואחרי אשר עמד האיש בנסיון כל תעת והרעה לדעת, כי הוא מושל ברוחו, הוא מסיף לקרוב אל מנהגי חייהם ולוקח חלק במבילותיהם במי מחרה, אולם טרם ניתנה לו רשות לצאת ולבוא ביניהם ולחיות כאחד מהם... הם בוחנים את מידותיו עוד שתי שנים, ורק כאשר הוכיח, כי הוא ראוי לדבר הזה, הוא מקבל רשות לבוא בסדרם. וטרם יגע בלחם החבורה – הוא מוסר לפניהם שבועה נוראה. ראשונה, כי יעבוד את האלהים בצדקה, והשנייה, כי ישמור משפט ומישרים לבני אדם... ולא יגלה את סודותיהם לזרים, ואף אם יעונה עד מות, ומלבד זאת נשבע האיש, כי במסרו את דברי תורתם לא ישנה מן הלשון אשר קיבל בעצמו, וימנע מן ההשחתה, וישמור מאד על ספרי חבורתם ועל שמות המלאכים... ואת האנשים שנתפשו על עוונות חמורים, הם מגרשים מקרב חבורתם... בדיניהם הם חוקרים היטב ושופטים בצדק, והוא ישוב למשפט כאשר ימעט מספרם ממאה איש... ואחרי האלהים הם מכבדים מאד את שם המהור קק, ולאיש המחרף אותו הם עושים משפט מות... ובהאסף עשרה אנשים מהם אין האחד פותח את פיו בלי רצון התשעה. והם נזהרים לבל יירקו במעמד אדם ולא לצד ימין... ואף כי חמלת הצאה היא צורך הטבע לאדם – הם חושבים, כי היא מטמאה את הגוף, ונוהגים לרחוץ אחריה את בשרם במים. ולפי ימי גורם הם מתחלקים לארבע מעלות... ויקר בעיניהם מות כבוד ותהילה מחיי עולם... " (ספר שני פרק ח, ביי, בתרגומו העברי של י. ג. שמחוני). יוסף בן מתתיהו הכיר גם "כת שנייה לאיסיים, ואנשיה אינם שונים במנהגיהם ובחוקותיהם מיתר אחיהם, ורק במשפטם על הנשואים נבדלו מהם בהשבע, כי האנשים אשר אינם נושאים נשים פורקים מעליהם חלק גדול מן החיים – את נהלת אלהים. ועוד גדול מזה: הן אם כל האנשים יחשבו זאת – יעבור זרע האדם מן העולם. אולם הם בודקים שלוש שנים את הארושות, ואחרי הכירם על פי שלוש טהרות, כי הן יכולות ללדת בנים – הם נושאים אותן לנשים, רק למען החיות זרע על האדמה" (שם שם יא).

ואלה דברי פילון האלכסנדרוני על האיסיים "יושבים הם בערים רבות אשר בארץ יהודה, גם בכפרים רבים יתגוררו בחבורות גדולות ומרובות אוכלוסין. תורת הכת איננה דבר שבא לאיש בירושה על יסוד מוצאו... האיסיים הם אנשים באים בימים, קרובים לזקנה, ואינם שטופים כבר בתאוות בשרים... אין להם קניין פרטי, לא בית, לא עבד, לא נחלה, לא דבר ולא דבר אחר שיש בקניינו משום הוצאת מומן. הם מכניסים [לאוצר החברה] את כל רכושם הפרטי... גרים הם בקביעות בחבורות אדמים ועורכים סעודות משותפות... לפני הגין החמה יצא כל אחד לעבודתו הרגילה, ורק לאחר שקיעת השמש ישובו לבתיהם ששים ושמונים כאילו עמדו בקרב התנוששות... הנה כי כן אנשים אלה דרים בחבורה וסועדים בצוותא, ומרוצים הם כנויר אחד הניתן להם מדי יום ביומו, שכן הם מסתפקים במועט ומתעבים את חיי המותרות כמחלת הגוף והגפוש. ולא הסעודות בלבד משותפות הן, אלא גם התלבושת משותפת להם... מה שקנה אחד מהם – קנו כולם, ולהפך מה שקנו כולם נחשב גם לקניינו של כל אחד מהם. ואם יחלה איש מהם, ילכלכו את מחלתו מאוצר החברה, ומלבד

פרופ' סגל, שייחסו את המגילות לתקופת אלכסנדר ינאי ממש, נתאמתה ואנו יודעים כעת את זמנם של אנשי הכת בבירור, אלא גם בזה, שלמדנו מפרשה זו, כי יש לנו לבדוק מחדש את זהותם של אנשי הכת ועניינם, ונאמר בפירושו: מסתבר שאלה היו דווקא הצדוקים ולא האיסיים!

אנו יודעים מטקורות שונים, כי אלכסנדר ינאי היה צדוקי, כמוהו כאביו הורקנוס. וב"פ"ש משא הבקוק" (ה, 10⁸) אנו קוראים: "פשו על הכהן הרשע אשר נקרא על שם האמת בתחילת עומדו וכאשר משל בישראל רם לבו ויעזוב את אל ויבגד בחוקים בעבור הון". ואם כן ברור, ש"אנשי הכת מדרבים על הכהן הרשע כמו שהיה אחד מהם ובגד. ושבו נאמר עליו (יא, 12¹²): "פשו על הכהן אשר גבר קלונו מכבודו, כיא לוא מל את עורלת לבו וילך בדרכי הרויה למען ספות הצד מאה". ועוד (יב, 9⁷): "פשו הקריה היא ירושלם אשר פעל בה הכהן הרשע מעשי תועבות ויטמא את מקדש אל". וגם על ענישו מסופר שם (ט, 1², 12⁹): "לכן נגועו במשפטי רשעה ושעורויות מחלים רעים עשו בו ונקמות בגוית בשרו... פשו על הכהן ה[רשע] אשר ב[ע]זון מורה הצדק ואנשי עצתו נתנו אל ביד[א]ו יביו לענותו בנגע לבלה במרירי נפש בעבור אשר הרשע על בחירור". והרי על איישיביות רצון בעם כנגד מעשיו הרעים של אלכסנדר ינאי וכנגד שימושו ככהונה גדולה מסופר בתלמוד (סוכה טז, ב, ושם מדובר על "צדוקים" סתם; קידושין סו, א), בקדמוניות היהודים יג, 5 ובתולדות מלחמת היהודים א, ד, 3. ועל צרותיו מסופר, כי במלחמתו כנגד עבדת הנבטי נפל במלכות וכמעט שנדרס בפרסות הגמלים שם (קדמוניות היהודים יג, 5, תולדות מלחמת היהודים א, ד, 4). ועוד נאמר עליו: "אבל בבוא קץ המלחמה כנגד דיטיריוס החלה מחלה לענות את המלך וקדחת רביעית הציקה לו מאד" (תולדות מלחמת היהודים א, ד, 8. ומעין זה מסופר בקדמוניות היהודים יג, טו, 5). וכבר שיערו חכמים, כי ב"בית אבשלום" שב"פ"ש משא הבקוק" (ה, 9) הכוונה למשפחת אבשלום, אחיו הצעיר של אלכסנדר ינאי, שלא עמד לצדו של מורה הצדק בעת צרתו. וכעת הדברים מתבבלים על הדעת. ומותר לשער עוד, כי "איש הכוזב" (פ"מ"ח ב, 1², 11) ו"מטיף הכוזב" (ב"ד ה, 13) הוא דיוגנס וועצו של המלך (תולדות מלחמת היהודים א, ה, 3), שכמה חכמים זיהו אותו באלעזר בן פועירא (קידושין סו, א). אבל לא ידענו דבר על הפירוד שהל בכת והפריד בין חסידיו של מורה הצדק ובין חסידיו של הכהן הרשע, עד שנתבררו הדברים כעת מתוך "פ"ש משא הבקוק", ובעיקר לאחר שנודעו קצת דברים מתוך המגילה שבה נזכר "כפיר החרון" (בהנזכרו גם השמות אנתיכוס, דמטרים ועוד שמות). כעת מובנים לנו יותר דברי אלכסנדר ינאי לאשתו, שתתקרב לפרושים, וכן הידיעה שנקבר על ידי הפרושים בכבוד ואף היללו ושיבחו אותו ואת מעשיו (קדמוניות היהודים יג, טו, 1², 11). ואפשר שבדבריו על הצבועים נתכוון לפורשים מן הכת הצדוקית, שהיו מתנגדיו הגדולים ביותר. והרי דבריו לאשתו: "אל תתיראי לא מן הפרושין ולא ממי שאינן פרושין אלא מן הצבועין שדומין לפרושין שמעשיהן כמעשה זמרי ומבקשין שכר כפניהם" (סוכה כב, ב). ומעניין, כי הצדוקים לא נזכרו כלל במפורש במאמר זה.

והנה מה שידוע לנו על הצדוקים מפי יוסף בן מתתיהו ואחרים הוא מעט מאוד ובלתי ברור, ומה שמוכר עליהם ועל תורתם בתלמוד ובמדרש אינו מכריע ואינו מספיק כדי להגדיר אותם כראוי. ודברי א. גיינר עליהם עדיין הם במקומם: "עד הנה לא נודע היטב תוכן ההבדל העצום אשר בין הצדוקים לפרושים ומה שורש דבר נמצא בו, גם לא נתברר מתי נבדלו אלה מאלה, ומה סיבת השמות אשר הניחו לכתות האלה" (קבוצת מאמרים" עמ' 60). רק שמה של הכת נתברר, שכן כיום אנו רשאים להניח בעניין שמה של כת זו, כי אנשיה נקראו "בני צדוק" או צדוקים משום ש"מורה הצדק" שלחם, והוא מיסד הכת, נקרא בשם צדוק. והיה כנראה באמת גם ממשפחת צדוק הכהן (יחזקאל מד, טו). ודבר זה לא מנע מאנשי הכת לדרוש את שמו גם מלשון צדק וצדקה.

על הפרושים לא היה לו ליוסף בן מתתיהו צורך לוטר הרבה, שכן הם ומעשיהם היו ידועים לכול. והכת היחידה שעליה הוא מרבה לספר היא כת האיסיים (קדמוניות היהודים יג, ה, 9. תולדות מלחמת היהודים ב, ה, 13²). כת זו לא היתה כת פוליטית ולא היה לה תפקיד מדיני כל עיקר, ולכן לא הפריעה לא לפרושים ולא לצדוקים; ואפשר שמשום כך גם לא נזכרו אנשיה בתלמוד במפורש. ואלה דברי יוסף בן מתתיהו על האיסיים בספרו תולדות מלחמת היהודים: "האיסיים... עולים על יתר היהודים באהבתם איש את רעהו. הם ניזרים מתענוגי הבשר, בראותם בהם רעה, ולמעלה מור-

בדיקת הבר

נוסף על חקר הכתב, העניין והכדים נבדק בדיקה חימית גם הבר בו היו המגילות עטופות. ועל כך מסופר ב"הדואר" שנה ל' גליון ל' (ד' בסיוון תשי"א) עמ' 615: "סופר 'מאנטישטר נאדריאן' מרבית-עמון מוסר על דרך מדעית חדשה לקביעת זמנן של המגילות הגנוזות. השתמשו לגבי אחדות מעטיפות הבר, שהגוילים היו עטופים בהן, בשיטה חימית לקביעת זמנו של חומר ארכיאולוגי וג' אולוגי. השיטה פותחה על ידי ד"ר וו. פ. ליבי ממכון למחקר אטומי באוניברסיטה של שיקאגו, והיא מיוסדת על מניין הראדיוראקטיביות הגוהרת של איזוטופ הפחמן 14 בהמרים אורגניים. דיוק המקבע הזה הוא במעגל מאתים שנה, פחות או יותר, עד לתקופה שמלפני עשרים אלף שנה. ד"ר ליבי קובע עתה לגבי עטיפות המגילות, שהפשתן, אשר ממנו הוכן הבר, חדל מלגדול לפני 1917 שנה. מכאן, שהמגילות נעטפו בתקופה שבין 167 לפני הספירה ו-233 אחרי הספירה המקובלת. עד כה העידו הכדים ההליניסטיים המאוחרים, שהכילו את המגילות, על תאריך של כמאה שנה לפני הספירה. עדות רופפת יותר, היינו כמה חרסים רומיים שנמצאו בתוך המערה, שימשה יסוד לחיזוק ההשערה, שאולי יש ליחס את המגילות למאה השלישית או הרביעית לספירה. עדותו של ד"ר ליבי שמה את הדגש בתאריך המוקדם יותר והמבוסס יותר, אך אינה שוללת את ראשית המאה השלישית; אולם היא מפריכה כל תקופה מאוחרת יותר" (וראה גם דברי A. Dupont-Sommer בספרו The Jewish Dead Sea Scrolls and their Founding Sect, London 1954, p. 12—13). ואם כן הרי גם בדיקה זו מבטלת את דברי צייטלין וסמית. אלא שיש לו תשובה: המגילות החדשות נעטפו על ידי המויפים (כיום) הרמאים בבר עתיק כדי לכסות את מרמטם, ואותו דבר הוא גם בנוגע לכדים שמזכירים אותם בקשר למניין לוח. לפי דעתו, הושמו המגילות בכדים הללו, כדי לעורר תשומת-לב לקדמותן המדומה.

מי הם בעלי המגילות ומה זמנן?

אנשי כת מדבר יהודה ידעו יפה לשמור על סודם ועל סוד מגילותיהם מאין כמותם. חידת סתומה השאירו לחוקרים, ואכן כל פתרון אפשרי נאמר כדי לפתרה. מהם ייחסו אותם ואת כתבם לצדוקים (שכטר, לשינסקי), מהם לפרושים (גינצבורג), מהם לאיסיים (רוב החוקרים כיום), היינו לכל הכ"ר תות הידועות בתקופת בית שני, ומהם אפילו לנוצרים הראשונים או לאביונים (טייכר). ואיני מזכיר כאן כלל את המאחרים אותם לתקופת ימי הביניים וכו'.

כל עוד של א מצאנו מפתח מתאים בכול לסתומות שבדברים נתפרנסנו רק מהשערות בלבד. כעת, כשנתפרסם קטע חשוב ביותר מ"פסוק נחום", ובו נזכרו "כפיר חחרון", שהוא כנראה כינויו של אלכ" סנדר ינאי, וכן דמטרים (דמטריוס), שנקרא לירושלים על ידי "דורשי החלקות", היינו הפרושים, ואנטיכוס (אנטיכוס), ראה "הארץ" מיום 19.7.1956, הרווחנו לא רק בזה שהשערת-שלח מים ובראשם

כד, א) כפי נוסח הראשונים; "עד יבוא מורה צדק" ולא כבנוסח הגרפס "יורה צדק". על פי הושה י. יב. ופי יודע אב אין לנסח גם בתושה שם: "עד יבוא מורה צדק לכם", והשווה יואל ב, כג: "כי נתן לכם את חמורה לצדקה. ויונתן תרגם: "אחרי אתיב לכו ית מלפכו בוכו", היינו מלשון תוראה ולא מלשון "יורה ומלקוש". וקל להבין את שינויי הנוסחאות גם בטובן גראפי: דו ויזיד ניתנות ליקרא בכתיב יד גם כמי"ם, ה) לשינוי הלשון, המעידים על השפעת ערבית או קראית, יש לגשת בשיטה הפוכה משיטת צייטלין, מסתבר, כי ה"לשונות" הערביות והקראיות הושפעו מלשון המגילות ותקופתן, בטישורן או בעקיפין, ומספרים דומים לקו, ו) אם במקרה אין אדם מוצא את השימוש ב"אל" במקורות הקדומים אין בו ללמוד מכה, כי אם נמצא שימוש זה באחד המקורות שנתגלו — עדות כי שהוא מאוחר, ז) ואשר לכתב — יש לתודות כי המדע הפלאוגרפי העברי אינו מושלם עדיין ואין לסמוך עליו בכל: אין חוסר קדום דומה בעל תאריך שאפשר לחשוטו אליו. הכתב הקדום היחיד הנמצא בידינו, פפירוס-נאש, אין תאריך עליו ואין דעה אחידה בקביעת זמן כתיבתו. והכתובות שבקברים או בתי כנסיות, החקוקות באבן, אין בהן משום חוסר השוואת מתאים לכתב על גבי גויל או פפירוס. אבל בכל זאת, מי שמשוה כתב זה לכתבים של ימי הביניים מוכרח לתודות, כי כתב המגילות (ואותיות מנצפ"ך חספיות עדיין רופפות בו; הו"ד ות"ו דומות מאד זו לזו; כתיב שם הו"ה) הוא ברוב המגילות בכתב העברי הקדום) מעיד על קדמות רבת, ועל כל פנים יש גם בכתב, כשהוא בא יחד עם תוכנות אחרות, משום חיזוק למקרימים את המגילות.

תב בר כוכבא לישוע בר גלגולה, כי כתב לפרקים דברים "כדי לראות אם המתכבדים היהודים המט" פלים בעניין זה יחקרו את ספרות המדרש באופן ביקורתי והיסטורי" (QR) מילי 1955 עמ' 25), וכבר העיר על כך בחריפות פרופ' ג. שלום ב"הארץ" מיום 13.1.1956, פרופ' ג. ר. דרייזר (G.R. Driver) סבור, כי נכתבו במאה הששית-השמינית לספירה. פרופ' E.R. Lacheman מייחסן לימי הביניים הקדומים, וד"ר פ. ר. וייס – לתקופת מסעי הצלב. ואם נאמר, כי גילוי המגילות יש בו כדי להביא לשינוי מכריע בגישה לחקר לשוננו, דיקדוקה וספרותה וחיי הכיתות בישראל על תרבותן – הרי יש בכך כבר משום תשובה לצייטלין וסיעתו. ודאי שיש מקום בכל גילוי חדש למענת זיוף, ואף אין לך גילוי שלא יצאו עליו עוררין בטענה זו, והיו באמת זיופים שחכמים נכשלו בהם. ואזכיר כאן שנים מזוים עברים:

ט. ו. שפירא (מוטר), מוכר ספרים ודברים עתיקים מארץ ישראל, מר בשנת 1883 כתבי יד עברים לספרייה הממלכתית בברלין ולמוזיאון הבריטי בלונדון, ובתוכם קטעים מספר דברים בכתב העברי הקדום עם שינויים ותוספות, שייחסם למאה השמינית בערך לפני הספירה. לדבריו קנה את הקטעים הללו בארץ ישראל מידי ערבים בשנת 1878. אבל בדיקה קפדנית העלתה שאין כאן אלא זיוף, וכשנודע הדבר איבד את עצמו לדעת. ואם כי היום מצדדים כמה חכמים לעורר שוב את שאר

לת הקטעים הללו ולבדקם מחדש – אין לשער שתשונה השקפתנו עליהם. שלמה יהודה פריעדלענדער (פריעדלאנד?), יליד ויטבסק ששימש רב במילהוין שבאלזס וישב כמה שנים גם בהונגריה, הוציא בשנים תרכ"ז–תרס"ט בס.וואראהל חלקים מ"תלמוד ירושלמי סדר קדשים", שכידוע אבד ואינו נמצא כיום. פריעדלענדער עצמו מופיע בספר בספרדי ממשפחת אלנאזי, ולפי דבריו העתיק אותו מכתב יד ספרדי משנת 1212. מיד יצאו עליו עוררין בטענת זיוף (אפמוביצר, באכר, פורנס, ראמנר), אבל היו גם כאלה שהאמינו באמינותו (בוכר, גרינהוט, שבטר). וד"ר חיים בראדי, שראה חלק מכתב היד, הביע את דעתו, שפריעדלענדער לא זיף את הספר, אלא שמצא קובץ קדום ממאמרי חז"ל בעניין קדשים וטעה וחשב שהוא הוא סדר קדשים עצמו.

אבל מגילות אלה שנמצאו במדבר יהודה, אמיתיות הן, וחומרן, כתבן ולשונן מעידים עליהן בכל פה. דעתו של פרופ' פ. קאהלי היא: אמנם המגילות עצמן עתיקות הן (לפני חורבן הבית או מייד אחריו), אבל גניזתן במערה חלה במאה השלישית לערך אחרי הספירה הרגילה (Die hebraeischen Handschriften aus der Hoehle, Stuttgart 1951, p. 56–61).

מאותה "גניזה", שנתגלה במשך שנים עד שהגיעה לירושלים או לבית לחם, והועזו לסכירה כמגילות שנמצא במערה במדבר יהודה.

לכאורה דברים כדברנות. אבל אין בהם ממש, וננסה לענות על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון:

(א) מי שמכיר את דרכי המסחר בעתיקות בכלל ובארצות המזרח במפרט, לא יתמה כלל על הסתירות שבדברי המשא והמתן. דרכם של מוכרי עתיקות שאינם מגלים את האמת. וגם הקונים נוהרים לפרקים הרבה מלגלות את "סודות" הקנייה. משום כך נודעות גם כמה נוסחאות בסיפור פרשת הקורבן סינאאייקוס, של טישנדרוף, ואגב אורחא כדאי לציין, כי גם על כתב יד זה יצאו עוררין בשעתו בטענת זיוף, ונוסף על כך, הרי היה בסגילות מדבר יהודה חשש, שטא תפול המציאה ביד ממשלת המנדט, והיא הביאה בסידור מרובה לידי האפלה והסתרת מצד המוכרים. ואם כן הסתירה כאן היא בעצם מהותיית המציאות. (ב) עסאראצות זו, כביכול, שבמגילות צריכה ליסוד, גופי תורה ולשון טמונים בה. ועל עסאראצות הזאת יש לשיר שיר הלל חדש מעין "שיר מומזר לעם הארצות" של ז. שניאור. (ג) הכתב המלא כשלעצמו אין בו שום עדות לאיחור. מגילות אלה אינן ספרים מסורתיים. ולא עוד אלא שאין שום ספק, כי בכל תקופת חיפשו חכמים דרכים להתגבר על חוסר הווקאלים בכתב העברי ולהקל בהן על הקריאה. שרידי נסיונות כאלה נשארו גם בסקרא. (ד) הצירופים "מורה הצדק", "בית המשפט" וכדומה – הרי הם שמות לעניינים שהיו קיימים ללא שום ספק בתקופת הבית, אם כי לא נשאר לשמות הללו זכר בספרות שבידינו. והרי יש לשער, כי גם צייטלין מורה שתרבה ספרים מן התקופה הקדומה אבדו ובהם זכר לשון שנשתכח בינתיים; וטוב שכמה מהם נתגלו שוב כמגילות. ואין כאן שום מניין למשל של "אבטומוביל" ו"השלפון" בכתבי שבספירה שלא רק שהשמות לא היו בזמנו אלא גם המושגים עצמם לא היו קיימים. ומעניין כי הצירוף "מורה צדק" ממש נמצא בתלמוד (בכורות

בעת), וכן תפילין ובהן עשרת הדברות ופרשת שמע, דברים היו (בוואדי קומראן); ומסתבר שרק תפילה אחת (שמא "של ראש") היתה נהוגה אצל בני הכת. מכתבים על פפירוס מתקופת מלחמת בר כוכבא, הנקרא בהם "בר כוסבה", בסמ"ך, וכן "נסיא ישראל", ככינויו גם במטבעות, אבל פה גם כן בסמ"ך. פאלימפסט (כתב על גבי כתב) המכיל רשימה של אנשים וגם מספרים. כתבים שונים (חזורים, הסכמים וכדומה) בארמית וביוונית. וכן גמאים נבטיים וגם מטבעות נבטיות, החומר הנ"כ במי הגדול ביותר שנמצא אי פעם.

בחירת קומראן היה כנראה מרכזם של אנשי כת מדבר יהודה, ושירידי המכתבים שבה יחד עם שאר הממצאים שנמצאו שם מעידים על כך. נתגלו שם בניין מרכזי, כנראה לאספות, בתי מגורים, מקווה, ממגורות, ריחיים, צינורות ובורות מים, שולחנות ספרים ודיונות, מחרטה, מטבעות ושברי כלי-חרס מרובים.

המקום שימש לתפקידו העיקרי בערך 125 לפני הספירה, הבניינים נתערערו מחמת רעידת אדמה שפקדה את המקום בשנת 31 לפני הספירה, תוקנו בשנת 5 לספירה בקירוב, והחורבן הושלם בשנת 68 לספירה עלי ידי הלגיון העשירי של הרומאים. ושוב נתקיים שם ישוב מצומצם במשך מלחמת בר כוכבא. בשנים 122–135 לספירה; ומאז נעזב המקום לחלוטין (The Illustrated London News 3.9.1955). עמדו להם לבדודים חוש טבעי ער, התמדה וכוהנס כל שאינם מצויים אצל יושבי ערים, ולא רק שהצי ליחוס למצוא דברים חשובים, אלא שלפרקים הרבה שימשו הם מורי דרך וגם "מומחים" יודעי דבר בהלכות הפירות לחוקרים בעלי שם.

אקלים יבש וצח זה שבמדבר יהודה שמר על המגילות ועל שאר הכתבים מעין שמירת האקלים המצרי על ה"גניזה" הקהירית.

דעת חכמים על המגילות

מאז נתפרסמו הידיעות הראשונות על המגילות – ראו החכמים, כי נפתח לפנינו אשנב רחב לעולם המזרח הקדמון. הם הכירו והבחינו באור חדש המופיע וזורע אור על ענייני הכיתות הקדומות בישראל. על הלשון העברית, דיקדוקה ומבטאה, וכן על המקרא עצמו; ועדיין לא נתפרסם אלא מגילות בלבד! אמנם יש חכמים, וייאמר מיד: מעטים הם, הרואים במגילות מדבר יהודה כתבים מאוחרים, ואפילו זיופים. הלשון והסגנון מראים, לדעתם, השפעה מאוחרת של הלשון הערבית ושל הספרות הקראית. גם כמה דברים מתוכנן אינם ידועים אלא מתקופה מאוחרת לערך. בראש חכמים אלה עומד, החל מראשית הדיון המדעי, שלמה צייטלין, פרוסוסר לכפרות רבנית בדרופסי קולג' אשר בפילדלפיה, והוא עד היום ראש המדברים בכיוון זה ברבעון היוצא על ידי JQR. אמנם הוא עצמו לא השמיץ דברים ברורים בנוגע לזמן כתיבת המגילות, אבל אפשר להבין מתוכן: ספק ימי הביניים ספק זיוף של המאה העשרים, ובמשך הזמן אף התחיל לטעון בקשר למכ-

מלבד מאמריו ב־JQR תרצה צייטלין באנגלית באוניברסיטה העברית על "השאלות השנויות במחלוקת בקשר למגילות הגנוזות" ביום י"ד בסיוון תשי"א, ובהוצאה זו חזר בתקיפות גדולה בעל פה על מה שכבר כתב במאמריו. ולא נחה דעתו עד שהכריז ביום כ"ד בסיוון במסיבת עיתונאים בירושלים: "אני דורש ואדרוש להקים ועדה מורכבת מאנשי מדע יהודים ולא יהודים – שתחקור בעניין המגילות הגנוזות". ואלה הן מענותיו של צ. בקיצור נסרין: (א) יש סתירה בין דברי הסוחר שנשא ונתן עם פרוס² סוקניק ובין דברי הבישוף ומנהל מחלקת העתיקות של עבר הירדן, ג. לאנדק ספר הארדינג, בעניין אותה מציאה. (ב) עסדאראצות גדולה מבצבצת ועולה סתוך מגילות אלה, המלואות שיבושים ומעוות ואין בהם כדי להעיד על קדמותן. (ג) הכתיב המלא שברוב המגילות מעיד על איחור, שכן המקורות הקדומים מעידים על כתיב חסר שהיה נהוג בתקופת הבית. (ד) צירופים כגון "מורה הצדק", "בית המשפט" וכדומה אף הם מעידים על איחור, שכן אינם נודעים מספרותנו הקלאסית; והרי זה כמי שמכנים מלים חדשות, כגון "אבטומוביל" או "טלפון" לתוך כתבי שכספיר ומעיד בכך ללא שום ספק על זיוף. (ה) כמה שימושי לשון מעידים על השפעה ערבית או קראית. (ו) השימוש ב"אל" במקום השם (גם ב"ברית דמשק") מעיד על איחור. (ז) כתב המגילות אינו נראה עתיק, ואם כן, אין מגילות אלה קדומות. ייתכן שהן מתקופת ימי הביניים, אבל גם ייתכן זיוף מהמאה העשרים. צ. ראה לפני עשרים וחמש שנים לערך בהברון "גניזה" של כתבי יד עבריים, ויתכן מאד, לדעתו, שהמגילות הללו באו

- (טו) מגילת דברי משה.
 ידית) קטעים משלוש מגילות אפוקריפיות בארמית.
 כ) מגילת "שלוש לשונות של איש".
 כא) קטעים ממגילות שונות.
 (דברים אלה נתפרסמו בספר, Discoveries in the Judean Desert I Qumran Cave I, עלי ידי ד. בארטילימי וי. מיליק באוקספורד 1955.

קניית המגילות

המגילות ד'ו' נקנו בשעתן על-ידי פרופ' סוקניק ז"ל. וביתניים הציע הבישוף, שלא חזר מאמריקה לעבריהירדן, את המגילות שבידו למכירה ודרש הרבה כסף. יש אומרים שדרש בשביל מגילת ישעיה א' 15.000.000 דולאר, ויש אומרים, שדרש בשביל כל ארבעת המגילות רק 2.000.000 דולאר. וביוון שלא קפצו עליהן קונים הורד מהחיר מפעם לפעם. והנה נתפרסמה מודעה במשך שלושת הימים הראשונים של חודש יוני 1954 בעיתון הניוירוקי "וולסטריט זשורנאל" (The Wall Street Journal) בזו הלשון: "The four Dead Sea Scrolls: Biblical Manuscripts dating back to at least 200 B.C. are for sale. This would be an ideal gift to an educational or religious institution by an individual or group. The Wall Street Journal P.O.B. F 206"

ביתרגום עברי:

ארבע מגילות מים-המלח,

כתבי יד מקראיים שזמנם לכל המאוחר 200 לפני הפירה מוצעים למכירה. יש בהם משום מתנה אידיאלית למוסד חינוכי או דתי, אם על-ידי יחיד או חבורה.
 "וול סטריט זשורנאל" תיבה F206.

באותו זמן שהה רב אלוף ינאל ידן, בנו של פרופ' סוקניק, באמריקה, והדבר נודע לו על-ידי טר מונטי גיקובס, נציג ה"דוואיש כרוניכל" הלונדוני בניוירוק. הוא התעניין בדבר ולכסוף פנה למט" שלת ישראל בהצעה לקנות את המגילות המוצעות. ואמנם נמצא מודוס לכך ונקנו על-ידי מתווך, מבלי שהבישוף ידע מי הוא הקונה, במחיר של מאתיים וחמישים אלף דולר והועברו לישראל. וזה הבן והשלים את מעשה אביו.

מעניינת גם פרשת העברת המגילות מאמריקה לישראל: את המגילות שלחו לשם בטחון באופן נפרד, כל מגילה במטוס אחר. לכל מגילה ניתן שם, וכל פעם שהגיעה מגילה לארץ נשלח מברק לינאל ידן, ש"היום הגיעו בשלום" ו"שמחה הגיעה בשלום" עד למברק הכופי ש"כל המשפחה הגיעה בשלום" (דברי ינאל ידן בסועדון אגודת העתונאים בירושלים ביום 14.1.1956; "הארץ" מיום 16.1.1956).

מגילות אחרות וממצאים חדשים

השמועה על מציאת מגילות במדבר יהודה, ושהן שוות כסף, עשתה לה כנפיים. ובדוים וחוקרים החלו להפש' בישטחים נרחבים במדבר יהודה. כשבע מאות בדוים פשטו במדבר, כדי לחפש במערות שבו. בשורת המגילות וסיפורים אגדתיים על ערבן ועל מחירן בשוק הגיעו לכל פינה וזירזו את יושבי האהלים לפעולה גדולה. הם גם סידרו לעצמם מעין "שירותי-חשאיין", לשמור על החופרים והמחפשים מ"עין הרע" של שוטרים וחוקרים, שלא יגלו אותם ויוציאו את שללם מידיהם. הורים ומערות למאות נבדקו בסביבת ואדי קומראן ומורבעת, ובעשרות מערות גם נמצאו ממצאים שונים.

נמצאו שם "פשרים" לרוב ספרי תרי"עשר, וב"פשר נחום" נזכרים השמות אנתוכוס (אנטיוכוס) ודמטריס "מלך יוון" ונאמר עליו שם: "מלך יון אשר בקש לבא ירושלים". מגילת ספר הנוך. מגילת ספר מוביה (בעברית ובארמית). קטעים חדשים מ"פשר תהלים". קטעים מ"ברית דמשק". מגילה בכתב בלתי ידוע. מגילות שלא זוהו. שתי מבלאות של נחושית, שרק עכשיו הצליחו לגוללן. ראשי הציים של נחושית שעליהם הרותים דברים בכתב העברי הקדום, ויש כאן כנראה השבעות. ומתקופה מאוחרת יותר – המאה השנייה לספירה – תפילין בתיק מוארך, ובהן ארבע פרשיות (במור-

ברר בינתיים והוא: מוחמד אדיריב, כלומר: הזאב וראה, W. Baumgartner, Der Palaestinische Handschriftenfund (Zweiter Bericht, Theologische Rundschau, neue Folge, 19 Jahrgang Heft 2 1951) —p. 104. M. Burrows, The Dead Sea Scrolls, New-York 1955 p. 4),

המטרה היא מערה טבעית, ארכה כשמונה מטרים ורחבה כשני מטרים. הבדלים לא נזהרו בבדים ושברום, ואף קרעו כמה מן הגוילים. אבל אין ספק כי חלק מן הכדים נשבר עוד בתקופה קדומה; ומכאן ראייה, שהמטרה נפתחה כבר פעם אחת או אפילו כמה פעמים. המגילות היו עטופות ב"מטרי פחות ספרים" של בד, כנהוג בימי קדם, ולפי דברי הכדים מוצאי המגילות, נדף מאותו בד ריח רע ביותר, עד שקשה היה להם לסבול, ולכן קרעו אותו מעל המגילות. אחרי זמן מסוים נודע מקום המטרה להכמים נוצרים בעבר הירדן (האדרינג ודיוו), אבל כבר לא נמצאו בה אלא קטעי גוילים וכלי חרס שבורים בלבד. בסך הכל נמצאו באותה מערה קרוב לחמישים כדים, רובם שבורים, ולפי דברי סוקניק "לא נמצאו עדיין כדים כדוגמא זו ממש בחפירות בארץ ישראל, אם כי אופן עשייתם מוכיח, שהם מסוף התקופה החילינסטית, ונראה שנעשו במיוחד לשם נגידת המגילות" ("מגילות גנוזות" ב עמ' יז). מלבד הגוילים והכדים נמצאו באותה מערה גם קטעי גמאים (פפירוסים) בכתב עברי, ואחד מהם אף בכתב יווני, וכן "חלקים של שני גרות בעלי פיות מוארכים, מסוג הגרות ההתי-ליניסטיים, הקדומים בהחלט לתקופה הרומית" (שם). אופן מנינתן של המגילות והטיפול המיוחד בהן מעידים על כבוד שרחשו מומניהן להן, על דאגה מרובה לשמירתן, ואף על מומחיות וכשרון מעשה בהטמנה.

המגילות וקטעי המגילות מה הם

אלה הם המגילות וקטעי המגילות שנמצאו במערה:

- א) מגילת ישעיה א'.
- ב) מגילת פשר משא חבקוק.
- ג) מגילת הסרכים.
- ד) (מגילות אלה נתפרסמו בשם The Dead Sea Scrolls על ידי מ. בורוס, ג. מריבר וז. ברונלי בניוהאאון 1950—1951).
- ה) מגילת ישעיה ב'.
- ו) מגילת מלחמת בני אור בבני חושך.
- ז) מגילות ההודיות.
- ח) (מגילות אלה נתפרסמו בשם "אוצר המגילות הגנוזות" עלידי פרופ' א. ל. סוקניק ז"ל וד"ר נחמן אבירגד בירושלים תשמ"ו).
- ט) מגילה המכילה פירוש מדרשי בארמית על ספר בראשית, ונתפרסמה בשם "מגילה היצוגית לבראשית", ירושלים תשי"ז; היא נודעת בעיקר בשם "מגילת למך".
- י) כל המגילות הללו נמצאות כעת ברשות האוניברסיטה העברית.
- יא) קטעי מגילות של כל ספרי המקרא להוציא מגילת אסתר ששמנה לא נמצא דבר, רובם בכתב המרובע וחלקם בכתב העברי הקדום.
- יב) מגילת פשר מיכה.
- יג) מגילת פשר צפניה.
- יד) מגילת פשר תהלים.
- טו) מגילת ספר היובלים.
- טז) מגילת דברי נוח.
- יז) מגילת צוואת לוי.

1 ע' דרך משל תוספתא מגילה ג, ב: "העושה תיבת ומטפות לספר... משאיל אדם מטפות לספר... מטפות ספרים משני אותן ספרים לספרים, אבל לא לדברים אחרים", ובמגילה ב, א: "גוללין ספרי תורה במטפות תומשין ותומשין במטפות נביאים וכתובים",

חות את המכירה לזמן מאוחר; ולבסוף הוצאו על ידי הבישוף לאמריקה. משם גם נתפרסמה ידיעה רשמית ראשונה על המגילות הללו. הסקירה העברית הראשונה נתפרסמה על ידי פרופ' סוקניק בשם "מגילות גנוזות", בספטמבר 1948 ("מגילות גנוזות", ירושלים 1948).

והנה זמן קצר לפני שנודע עניין המגילות לאנשי האוניברסיטה העברית נודע עניין למר טוביה וזכסלר, ואלה דבריו בענין זה: "... יום אחד בקיץ תש"ז – גרתי אז בנווהדיעקב שבקרבת ירושלים – נכנס אלי שכני התלמיד לארכיאולוגיה של האוניברסיטה העברית יעקב גולדווסר ז"ל (הוא נרצח על ידי ערבים בערב פורים תש"ח יחד עם שלושה עשר יהודים אחרים), ומסר לי את בקשתו האישית של המלומד הירושלמי, מר. ה. סט. סטפאן מהספרייה של מוזיאון רוקפלר (ארמני, מת בקפריסין), לבוא אלי לשם שיחה על איזה עניין. נענית לבקשה, וכשבאתי אחרי ימים מספר אל מר סטפאן, הציע לי זה לנסוע אתו אל המנזר האשורי שבעיר העתיקה, שם נוכל לראות כתבי יד עבריים מעניינים. בחפץ לב הסכמתי, ונסענו יחדיו. כשעלינו למנזר, קיבל את פנינו הבישוף האשורי והכניסנו לאחד התדרים, בו חיכה לנו ערבי, שהוצג על ידו בתור בעל הכתבים. והנה הובאה והונחה לפני מגילת קלף שרמטה מצד מידותיה וצורתה למגילת אסתר רגילה. הקלף החיצוני היה בכמה מקומות סדוק ושבור מרוב יובש, וקשה היה לגללו מבלי להוסיף לפוררו. פתחתי את המגילה בזהירות. ועד מהרה נוכחתי לדעת, כי מונח לפני ספר ישעיהו שלנו. בזכרי את ההשערות המרובות והמשונות של הביקורת על הרעיון של ספר ישעיהו – היה הדבר הראשון שעניין אותי, הקביעה, אם הספר שלם ואם כל פרק נמצא על מקומו. נתברר לי, שהמגילה הכילה כל ס"ו פרקי הספר על סדרם המסורתי. הכתב, שהיה בוודאי לכתחילה שחור – הפך אפור דהה, צורת האותיות היתה בהשוואה עם זו שאנו רגילים לה פרימיטיבית בטקציה, אך בדרך כלל לא הקשתה על הקריאה. אולם אשר לכתב – הרי סטה זה לתמיד הוגי הגדול מן המקובל. הוא היה על פי רוב מלא דמלא; היו בו גם צורות דיקדוקיות משונות. גם הנוסח היה פה ושם שונה מן המקובל". אלמלא הראו למר וזכסלר רק מגילה זו, אפשר שהיה מתייעץ עם מומחה או שהוא עצמו היה מקדימה במקום לאחר, אולם לרוע המזל הראו לו עוד מגילה, שהוא קורא לה "ספר הפטרות", והיא נראתה בעיניו, כאילו "היתה בשימוש עוד לפני זמן לא רב, לכל היותר לפני עשרות שנים אחדות". מכך הקיש גם על המגילות הראשונות, שאף היא אינה עתיקה ביותר, ואף אמר כך במפורש למארחו. מר וזכסלר אומר בין שאר דבריו: "מעותי הפטלות הזאת השפיעה באופן חמור על גילגוליה של הגניזה (כלומר של המגילות) בחדשים הבאים, ואני חושש שתוצאותיה תהיינה מורגשות עוד זמן רב" ("העולם" מיום י' בכסלו תש"י).

קשה לומר, מה הוא "ספר הפטרות" שראה, אבל נתקרב לאמת אם נאמר, שהיתה לפניו אחת המגילות של אנשי הכת, שמה "פטר משה הבקוק", וכיוון שלא נסתכל בה אלא בחתף – טעה בה, יראה להלן.

המגילות, סקום, מטפותיהן וכדיון

המגילות הללו נמצאו על ידי בדוים במערה הנמצאת מהלך של 12 קילומטר בקירוב דרומית ליריחו ו-4 קילומטרים צפונית לעין פשחיה. פרשת המציאה לפרטיה נמסרה גם במקרה זה, ככמה נוסחאות, ועד היום לא נתבררה די צרכה. הסיפור המפורסם ביותר הוא זה: רועה ערבי חיפש עז תועה, והנה ראה חור פתוח באחד הסלעים, ניגש להסתכל פנימה ולא ראה כלום מחמת החושך ששרר במערה. הלך וזרק אבן לתוכה ושמע קול של שבירת כלי. נבהל מכך וברח. לאחר זמן חזר עם אחד מחבריו ושניהם נכנסו לתוך המערה. באפילה ראו כדים גדולים עומדים על הקרקע ואחד מהם שבור על ידי האבן שנזרקה בו לפני כן דרך החור. מייד פתחו את הכדים ונתאכזבו מאד למצוא בהם רק מגילות של עור. באין דבר אחר לקחו אתם שמונה מן המגילות, חילקו את השלל ביניהם והלכו, כל אחד לחור, למכרו. אחד פנה למנזר סט' מרכוס והשני נתקשר עם המתווך שהציע אותן לפרופ' סוקניק. אבל מתהלכים סיפורים אחרים: אותו רועה עם חברו או חבריו מצאו את המערה כשהבריוה סתורה דרך הירדן לבית לחם וכשנכנסו לתוכה מצאו את המציאה. נוסח אחר: הרועה וחבריו נכנסו למערה כדי לחפש מחסה מגשמים ורעמים שניתכו אותה שעה ארוכה, ומצאו בה את המגילות. רק שם הרועה נת-

פרופ' א. ל. סוקניק ז"ל, אשר זכות גדולה נתגלגלה לידו והצליח להשיג לכל הפחות חלק ממגילות מדבר יהודה בשביל הספרייה הלאומית, מספר בעניין זה: "... נראה שהדבר היה בסוף חודשי האביב של שנת 1947: רועה אחד או כמה רועים משבט תעאמרה, בנהלם את עדריו צאנם, גילו את המערה ומצאו בה כדים אחדים והמגילות בתוכם. אחת המגילות הללו, היא מגילת ישעיהו, הוצעה למכירה, כפי שנודע לי אחר כך, לסוחר עתיקות מוסלמי בבית-לחם. הלה לא שיער, שכתב יד קדום לפניו, וסירב לשלם את המחיר שדרש המציע—20 נא"י. אז באו הבדואים בדבריהם עם חנווני אחד מבני העדה האשורית היושבים בבית-לחם, והוא הודיע על כך ללידו, סוחר בירושלים. בדרך זו הגיעה הש" מועה על התגלית לבישוף האשורי של המנזר על שם מארכוס הקדוש שבעיר העתיקה. כעבור זמן מה קנה הבישוף האשורי מר אתאנסיוס שמואל, כמה מגילות מהמציאה הזאת. ... הבישוף מר שמואל הראה את המגילות שבידו לאנשים שונים, בהם כמה מחברי בית המדרש הצרפתי למקרא ולארכי-אולוגיה של מסדר הדומיניקאנים בירושלים, והללו חיוו את דעתם, שכתבי יד מאוחרים הם. בסוף הקיץ סיפר הבישוף את דבר מציאת המגילות לרופא יהודי, ד"ר מ. בראון, ושאל לחוות דעתו. ד"ר בראון הודיע זאת לד"ר י. ל. מאנגס המנוח. נשיא האוניברסיטה העברית ספר את הדבר לספרייה האוניברסיטאית וביקש לשלוח אל המנזר שניים מאנשיה, שיברקו את כתבי היד האמורים. לאחר זמן קצר ביקרו במנזר שניים מפקידי הספרייה האוניברסיטה, והבישוף הראה להם חלק מהמגילות, ואמר, שמגילות אלו טמונות היו באחד המנזרים של ערתו בקרבת ים המלח. פקיד הספרייה עיינו במגילות ואמר לו לבישוף, שאין הם מומחים די הצורך, ולפיכך יציעו להנהלת הספרייה שתשלח מומחים נוספים לשם בדיקת המגילות. ברם עד שהספיקה הנהלת הספרייה לשלוח מומחים נוספים יצא הבישוף האשורי לסוריה והוציא את המגילות עמו. בינתיים התחילה תקופה של אי שקט בארץ, והמשא ומתן עם הבישוף נפסק".

פרופ' סוקניק לא היה באותו זמן בארץ ולא שמע על הדברים הללו כלום. כשחזר הביא לו סוחר עתיקות ירושלמי ביום 25 בנובמבר 1947 קטע של מגילה, שנמסר לו מאת סוחר עתיקות בבית-לחם על מנת שישאל את פי פרופ' סוקניק, אם כדאי לו לאותו סוחר לרכוש מגילות מסוג זה המוצעות לו מיד בודים. כאשר ראה ס. את הקטע עלה חשש של זיוף בדעתו אבל דחה אותו מיד, שכן חושו ניבא לו, כי דבר מקורי ועתיק כאן, וענה בחיוב. ביום 29 בנובמבר נפגש עם הסוחר וקנה מידו צורות גווילים ושני כדים אשר הבדורים מוצאי המגילות העידו, כי בתוכם נמצאו הגווילים. החלטת האו"ם שבאותו יום לחלוקת הארץ הביאה לניתוק הקשרים בין יהודים לערבים בארץ-ישראל, ואף על פי כן הצליח ס., שהכיר בינתיים בחשיבות המכסמים, לעמוד בקשרים גם להבא עם בעלי המגילות ואף רכש גווילים נוספים. בסוף ינואר 1948 נפגש ס. עם בן העדה האשורית, מר אנטון קיראז, באחד ה"אזורים" הצבאיים שבימים ההם, והוא הראה לו כמה גווילים אחרים, ואף מסרם לידו לעיון לכמה ימים. ידיעות אלה היו ספר ישעיהו, וס. העתיק מתוכן כמה פרקים. הנוסחאות שבתן האירו את עיניו, והשתרל לקנות את הידיעות, אלא שבינתיים החליטו האשורים, שהרחיחו ריח של ריווח, לר-

* משהו מרגשותיו של סוקניק ז"ל, כשנתגלו לפניו המגילות וקרא בהן במקצת, נמסר ברישומותיו שנמצאו כיוםנו: "25 בנובמבר 47. הבוקר נפגשתי עם X (סוחר עתיקות). ספר עברי נתגלה בכד. הראה לי קטע כתוב על קלף: גניוה?!"

27 בנובמבר 1947, מצאתי כבר אצלו (אצל הסוחר) ארבע קטעי עור כתובים עברית, כתבת נראה לי קדום, דומה מאד לכתב של כתובת עוֹתִיחַ... הסתכלתי קצת וראיתי עברית מקראית יפה, מכפטי שאין אני יודע מהו. לרבירי הביא זאת בדואי משבט תעמירה.

1 בדצמבר 1947... קראתי עוד קצת ב"עורות", מספר אני להרחיק במחשבותי אודותם—יתכן שיש כאן אחת התגליות הגדולות ביותר בארץ—תגלית שלא פלגו כלל אליה.

21 בדצמבר 1947, ימים נוראים. נתקשרתי עם X גרברנו למחר בשעה 12 קרוב ל"שער". באתי לשם. קניתי ממנו עוד מגילה במצב רע מאד.

31 בדצמבר 1947. נגמרה שנת היסטורית בדברי ימי עמנו. שנת קש—אבדן מתי ז"ל. אילולי הגניחה חיתה השנה קשה לי מאד מאד.

"אוצר המגילות הגנוזות" עמ' 20.

חיד נמסר בשנת 1860 לממשלה הרוסית. מהדורת ה"קודקס סינאאיטיקום" יצאה לאור בשנים 1862–1863, ורפרודוקציה בשנת 1923.

לסיפור מעשה זה יש גם אפילוג מעניין מאוד:

בשנות השלושים הציעו הרוסים כתב יד זה, בן 198 דפים, למכירה, בסכום עצום של חצי מיליון דולאר בקירוב. העם האנגלי החל במתן תרומות לשם רכישת כתב יד קדום זה, שחשיבותו גדולה לעולם הנוצרי, ובשנת 1933 נקנה בסכום הנ"ל על-ידי המוזיאון הבריטי בהשתתפות הממשלה.

בשנת 1887 חיפשה פלחית מצרית חומר לזיכול שדה באחת ההרבות שבין נוא אמון לנוף ומצאה לוחות בכתב היתדות. גוססה אחרת אומרת, שילדים עובדי אורה מצאו את הלוחות הראשונים. ושוב נמסר, כי פלחים שחיפשו אבנים לשם בניין בתייהם מצאו את הלוחות. ומיד כשנודע ליושבי הסביבה ההיא, כי יש עניין וערך כספי ללוחות הללו, פשטו ככל הסביבה וחיפשו אחרי לוחות. רק אחריהם ובעקבותיהם באו חוקרים וחופרים והשלימו את המלאכה שנמטרה בשנת 1892. לוחות אלה (350 במספר) ידועים בשם לוחות תל-אל-עאמרנה, והם נכתבו כ-1380 שנה לפני הספירה.

וגם הפפירוסים הארמיים מיב, היא אלפנטינה שבמצרים (1893–1906), המספרים לנו על מחנה של צבא עברי גדול שישב שם חמש מאות שנה לפני הספירה, היינו בתקופת עזרא ונחמיה, נמצאו בדרך מקרה: פלחים מצריים חיפשו חומר לזיכול שדותיהם ומצאו את הנמאים העתיקים הללו.

בשנת 217 לספירה נמצאו במערה על יד יריחו כתבי יד עבריים ויווניים של המקרא והיו נתונים בתוך כד (אב הכנסיה אוריגנס, במאה השנייה והשלישית לספירה).

בשנת שמונה מאות לערך לספירה כתב הקאטוליקוס תימותיאוס לסרגיוס, הנמונה של עילם, כי בסביבת יריחו נכנס ערבי לפתחה של מערה, כדי לחפש את כלבו שברה, ובמערה מצא מגילות עבד ריות רבות. הוא סיפר את הדברים ליהודים שבירושלים, והם באו לשם כדי לבדוקה ומצאו בה כתבי קודש ושאר ספרים בעברית, ובתוכם מאתיים מזמורי תהלים בלתי נודעים. תימותיאוס הוסיף עוד והודיע, כי הכתבים הללו הפתיעו את היהודים ועשו עליהם רושם חזק.

החכם הקראי קרקיסאני (המאה ה-10) מספר על כת יהודית קדומה בשם "מעארייה" (מעריים), על שום שספריה (ספר האלכסנדרוני וספר הידוע) נמצאו בתוך מערה (ראה QR) סידרה ראשונה כך (1894) עמ' 703. ואין בדידנו לומר מה הם ספרים אלה ובאיזה מערה נמצאו.

בימי ר' משה תקי, בעל "כתב תמים" (במאה ה-12 וה-13), התחלכו שמועות, כי ראשוני הקראים היו מספרים על כתבי יד קדומים שמצאו במערות. והרי הוא אומר ב"כתב תמים": "וכבר שמענו מרבותינו, כי ענן המין וחבריו היו כותבין דברי מינות ושקר וטומנים בקרקע ואח"כ היו מוציאים אותם ואומרים, כך מצאנו בספרים הקדמונים" (אוצר נחמד" מחברת ג' עמ' 62, ועי' גם בדברי ש.

ליברמן ב". Proceedings of the American Academy for Jewish Research XX (1951) p. 402.

בשנת 1884 הודיע החוקר היהודי הנודע, א. א. הרקבי, כי מלת יווני מרודוס הביא לרוסיה קטעים מכתב יד עתיק מאד של המקרא על קלף בכתב משונה ביותר, שלא נודע עד אז כמוהו לא בכתבי יד ולא על מצבות. הסופר גם לא השתמש עדיין באותיות הסופיות כטנפ"ץ. והקטעים היו מספרים אלה: שבעה מספרי תרי"עשר, רות, איכה, אסתר ודניאל, הרקבי הביא כמה שינויים מאיכה פרשה ב', שיש בהם כדי ללמד על השאר:

הנוסח המסורתי:

נוסח כתב היד:

דרך קשתו אויב הציב ימינו
וירעין בזעם
מן מקדשו
חרץ ה' להשחית.

ד דרך קשתו כאויב הציב ימינו
ו וירעין בזעם
ז נאר מקדשו
ח השב ה' להשחית

ומותר לנו להניח, כי גם אותם הקטעים מקורם באחת המערות שבמדבר יהודה שנדבר עליהן בזה, ונתגללו מיד ליד עד שהגיעו לאותו מלח, או שהועתקו מכתבים כאלה.

והנה המעשה האחרון, שהפתיע את העולם, והוא נשמע כהעתקו של הסיפור הנ"ל משנת שמונה מאות לערך, ובעיקר כשנוסף לו את הסיפור על מציאת לוחות תל-אל-עאמרנה. ומעשה זה קרה בשנת

: 1947

על המגילות בכלל

הפתעה זו שאחזה חוקרים וחכמים, יודעי מקרא וחובבי ספר גם יחד, כשגודע להם עניין מציאת מגילות עבריות קדומות במערת עין פשח'ה (קומראן), אשר במדבר יהודה בשנת 1947 – הולכת וגדלה עם כל פירכום חדש מתוך מגילות אלה, לא רק ספריכת בלתי נודעים מלפני אלפיים שנה ויותר מתגלים לעינינו, ואתם כמה מספרי המקרא בנוסחאות מאירות עינים, אלא גם זכרילשון וניב, צירופים קדומים, וכן חומר רב לתולדות הלשון העברית ודיקדוקה קמים לתחייה ומלמדים אותנו דעת; ועדיין אנו עומדים בהתחלה, ואחריתה – מי ישרנה!

יד המקרה, שהיתה בהצלחת גילויים ותגליות שונים במדעי הטבע והרוח גם יחד – היתה גם בגילוי מגילות קדומות ושאר ממצאים ארכיאולוגיים, החל מימי קדם ועד ימינו ממש. ואתחיל במאוחר, אבל לא באחרון.

מפורסם הוא כתב היד של התנ"ך והברית החדשה כיוונית, הנודע בשם Sinaiticus או "א", שנשמר תחילה בפטרבורג, היא לנינגרד, וכעת הוא נמצא במוזיאון הבריטי בלונדון. ואלה תולדות אותו כתב יד:

פרופסור קונסטנטין טישנדרוף, הנודע על פי מחקריו בתרגום השבעים ומטהדורותיו השונות, שהה במסעי המחקר שלו כמה פעמים בחר סיני, כדי לחקור שם במנזר על שם קטרינה (נבנה בשנת 520 על ידי מלך ביוזנטיון, יוסטיניוס הראשון) בכתבי היד העתיקים שבו וגם לקנות מה שניתן לקנות מידי הנזירים. בשנת 1844 מצא טישנדרוף באותו מנזר כתב יד על קלף של תרגום התנ"ך והברית החדשה כיוונית מהמאה הרביעית לספירה, כתב היד הקדום ביותר של המקרא בכל לשון שהיא. וכתב יד זה עמד להזרק כדבר שאין חפץ בו, כיוון שהנזירים לא ידעו את טיבו ואת חשיבותו, ומישנדרוף הצילו כמעט ברגע האחרון. כשהראה עניין בכתב היד מסרו הנזירים לידו 43 דפים ממנו, ואת השאר לא רצו למסור לו. כשיש עניין לאחרים בספר – מכל שכן שיש עניין גם להם בו, והם קודמים. אמנם לאורח מכובד ראוי לתת מתנה, אלא שכבר יצאו ידי חובתם. הוא הספיק להעתיק דף אחד מן דת"ק שנשאר במנזר והוציא את הטכסט, עד כמה שהיה בידו, בשנת 1846. עובדה זו, שכתב היד העתיק ביותר של כתבי המקרא והברית החדשה כיוונית נמצא בחר סיני, לא נתנה לו לחוקר מנוח, ובשנת 1853 שב לשם, כדי לנסות, שמא יצליח כעת לרכשו. אבל כתב היד נעלם, לדברי הנזירים, ואיננו. טישנדרוף לא נתייאש, ובשנת 1859 חזר לשם, וניסה שוב את מזלו. אבל כל עמלו היה גם אז לריא. אותו כתב יד אין יודע דבר עליו, כאז כן עתה. בערב האחרון שלו במנזר, כשכבר החליט לרדת בבוקר השכם מן ההר, שרר קור גדול במנזר, והנזירים העלו מן המרתף סמרטוטים ושאר דברים ישנים כדי להסיק בהם את התנור. טישנדרוף ישב על כיסא כשהוא מכובד באדירתו, ונתמסם במקצת. והנה עלה באפו ריח של קלף חרוך. הוא פקח את עיניו וגסתכל לצד התנור, ועינו ראתה, כי האש מלחכת גוילים עתיקים. מיד רץ בכל כוחו והוציא את הגוילים מתוך האש. ולמרתה ההפתעה ראה, כי גוויר לים אלה הם הם כתב היד שהיפס אותו בליכך. וכשיביקש לקנותו גם הפעם מידי הנזירים – שוב לא רצו למכרו. וטעמם ונימוקם בפיהם כמנהגם: ספר זה חשוב הוא ומצווה לשמרו במנזר. כשנסע משם – ביקש לשלוח את הגוילים לזמן מה לקהיר לשם העתקה. הדבר נעשה, וטישנדרוף, יחד עם שני עוזרים, ישבו שם והעתיקו אותם. באותו זמן גם השתדל בכל מיני השתדלויות לרכוש את גוף כתב היד. אבל רק המלצה של הצר הרוסי, פטרונו של המנזר, שהיתה בידו לבסוף, סייעה אותו. וכתב

מ ו א

167
169
171
173
174
177
179
183
189
197
202
209
213

תוספות

הקדמה

פשר ישעיה

מדרש על אחריית הימים

משמרות הכהנים (קטע)

פירושים והערות

פשר משא חבקוק

מגילת הסרכים

מגילת ברית דמשק

מגילת מלחמת בני אור בבני חושך

מגילת ההודיות

נספחים

תוספות

קונקורדנציה

מגילות מדבר יהודה בתמונות

מבוא בשפה האנגלית

תוכן הענינים

9	הקדמה
15	טבוא
17	על המגילות בכלל
20	המגילות מקומן, מטפחותיהן וכדיהן
21	המגילות וקטעי המגילות מה הם
22	קניית המגילות
22	מגילות אחרות וממצאים חדשים
23	דעת חכמים על המגילות
25	מי הם בעלי המגילות ומה זמנן
30	שם הכת
30	כתיבתן של המגילות בכלל וכתב השם בפרט
32	הלשון והנוסח
33	כתבים מחוץ לכתבי המקרא
33	כותבי המגילות, סדר המגילות ושלמותן
37	הקדמה לפשר משא חבקוק
41	פשר משא חבקוק
51	הקדמה למגילת הסרכים
57	מגילת הסרכים
71	הקדמה למגילת ברית דמשק
75	מגילת ברית דמשק
89	הקדמה למגילת מלחמת בני אור כבני חושך
93	מגילת מלחמת בני אור כבני חושך
109	הקדמה למגילת ההודיות
113	מגילת ההודיות
145	נספחים
147	הקדמה
149	פשר ברכת יעקב
149	פשר שמואל ב'
150	פשר ישעיה
151	פשר מיכה
153	פשר נחום
154	פשר צפניה
154	פשר תהלים א'
156	פשר תהלים ב'
157	קטע מספר רזים
158	קטעים שונים
159	מתוך אחת המגילות
160	סרך הברכות
163	מתוך סדר תפלות
164	מתוך מגילת שלוש לשונות של אש
166	שריד מאחת המגילות

חידושו של ספר זה הוא לא רק בניקוד הטכסטים ובסמני הפיסוק שבהם, והן יש באלה משום הקלת הקריאה ופירוש – אלא גם בצירוף כל המגילות של אותה כת מופלאת ממדבר יהודה, עד כמה שנתפרסמו עד כה, יחדיו: שכן כל הכתבים לתולדות הכת וספרי מנהגיה נתאחדו כאן, אף במפתחות, המונחים והצירופים הלשוניים שבכתבי הכת אשר בסוף הספר יש משום חידוש וגם סיוע של ממש להבנת העניינים.

והנה אשר לניקוד – לא נתכוון המהדיר לומר, כי לפי ניקודו נקראו הדברים בתקופת הכת והוא הוא המשיק את הטכטא העברי שבימים ההם, אם כי "אימות הקריאה" שימש לו נר בעבודתו וסטה משום כך לפרקים מדרך הניקוד המקובלת, הכתיב המקורי, המלא בדרך כלל, נשאר בטכסטים, והרשות בידי כל מעיין לקרוא ולכטא את הדברים כפי הבנתו.

ואשר לקריאות ולהשלמות השונות וכן לניסוחים החדשים – אין הוא משלח את עצמו לחשוב, כי אין דרך זולת זאת וזו היא צורך בכל. הוא יודע, כי תתגלנה טעויות בדבריו, וגם כי הצעות קריאה והשלמה טובות משלו תוצענה במשך הזמן. אבל כבר אמרו תלמידים: "לא עליך המלאכה לגמור".

המהדיר חושב, כי רק אחרי כמה מהדורות אפשר יהיה להוציא דבר מתוקן ומושלם בכל. קשיים לא קלים היו לפני המהדיר בהוצאת ספר זה, ובעיקר הפריעו אותו: חוסר ספרים השייכים לעניין, חוסר עיתונות מקצועית וכן קשיים בהדפסה שהזמן נגרם.

דברים אלה, שכתבתי בראש ספרי "עדה ועדות", ו"דושים תשי"ב, הם טובים גם לגבי המהדורה זו, שפנים חדשות לה וגם נתעשרה בכמה מגילות וקטעי מגילות, ולא עוד אלא שההתלבטויות והקשיים נתגברו ונתרבו, ובעיקר טחטת הטכסטים החדשים, שנוספו מפרק לפרק, ומשום ריהוק מקום הדפוס ממקום מושבו של המהדיר, גורם מפריע בהוצאת טכסטים מנוקדים מסוג זה. במקום המפתחות, המונחים והצירופים הלשוניים שבמהדורת הקודמת, באה במהדורה זו קונקורדנציה למגילות, שיש בה משום פירוש, שכן דרכם של דברים שהם מתפרשים זה מזה וטישלים זה את זה.

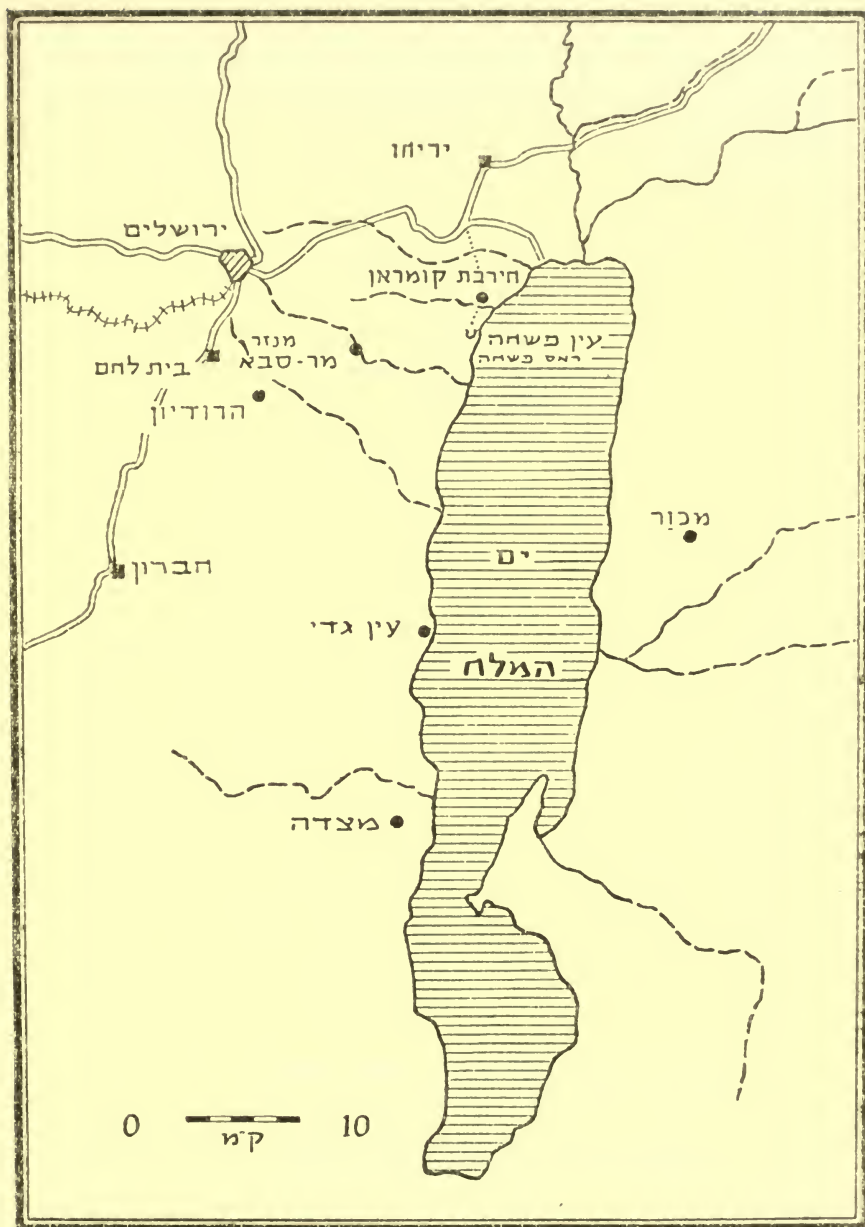
המגילות שבכרך הירדן, השלימות והלקויות בחסר, מתפרסמות זה כמה שנים רק טיפין טיפין, ובינתים הולך ומתרחב החומר על המגילות, אבל לא כל דבר המתפרסם חשיבות בו. הרבה חזרות כאן, וטעויות "מוסכמות" מופיעות חדשים לבקרים, ועדיין אין בידינו להוכיח בהוכחה ברורה ומוחלטת, מי היו אותם אנשים מופלאים שחיברו את המגילות הללו. דעתי אני היא גם כיום, והיום יותר מתמיד, כי אנשי כת מדבר יהודה היו צדוקים.

בהערותי שבסוף הספר הבאתי השלמות ופירושים של חוקרים שונים, עד כמה שהגיעו לידי ועד כמה שמצאתי בהם חידוש. במשך שלוש השנים של הדפסת הספר עמדתי על כמה דברים שמצאתים לאחר מכן במחקריהם של מלומדים ולא תמיד היה סופק בידי להעיר על כך.

גם במהדורה זו נסתיעתי בעזרת חברים וידידים: מר יהודה צהבי קרא הנהה ראשונה של מגילת ההודות, מר י. מ. גרינץ קרא הנהה אחת של פשר מישא חבקוק ומגילת הסרבים. מר דניאל לייבל קרא הנהה אחת של כל המגילות, לרבות הקטעים. כולם תיקנו טעויות וכולם יעמדו על הברכה.

ואחרון אחרון הביב: רעייתי בלהה עמלה בחיבור הקונקורדנציה והיא מופיעה רק בזכותה.

ה ק ד מ ה

סביבת חירבת קומראן ועין פשחה
מושב כת מדבר יהודה

רַוִי לִי, שְׂשׂוּעַ שִׁם־יִשְׂרָאֵל
לֹא אֶבְרֹךְ קֵל לוחוֹת־סֶקֶדִים;
יֵד כְּהֵן הַצִּילָה שְׂרִירָתָהּ,
סִגְנוֹתֶיךָ בְּתַרְצִים אֲפִלִּים,
בְּמִסְתָּבֶיךָ אֲרֻמֵּי־הַקָּדוֹשׁ, —
וּתְחַלֶּם בְּמִלֵּט עַד עוֹלָם.
זלמן שניאור — לוחות גנוזים תשי"א

ישראל תשי"ט

ISRAEL 1959

Copyright by the Machbaroth Lesifrut
Publishing House

C

כל הזכויות וזכות הבעלות על הנקוד, הפירוש, המבואות,
ההערות וההשלמות שמורות להוצאת מחברות לספרות.

המגלות סודרו בדפוס "עמל" ת"א ונדפסו בדפוס "קול"
הקונקורדנציה סודרה ונדפסה בדפוס "דבר" בע"מ, תל-אביב

יציקה ע"י ז. סונגד

עטיפה : שמואל ברנד

מגילות מדבר יהודה

יוצאות לאור מנוקדות בצידוף מבוא כללי,
הקדמה לכל מגילה, השלמות, פירושים והערות
וקונקורדנציה

על ידי

אברהם מאיר הברמן

הוצאת מחברות לספרות

מגילות מדבר יהודה

כגילות
כדבר
יהודה